መጽሐፈ ዲድስቅልያ

ዘአበዊነ ሐዋርያት

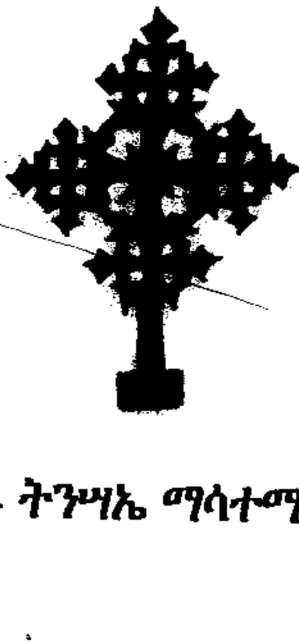

አሳታሚ፦ ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፳፻፬ ዓ.ም.

ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ጳውሎስ (ዶ/ር)

ቀዳማዊ፣ ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወእጨጌ
ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ፕሬዝዳንትና
የዓለም ሃይማኖቶች ለሰላም የክብር ፕሬዝዳንት

መ ግለ ጫ

"ንሕነሰኬ ኢንክል ከቢቶቶ ለዝንቱ ነገር"
እኛስ ይህንን ነገር ልንሠውረው አንችልም።
(ግብረ ሐዋርያት ፬ ፡ ፳)

በብሂለ አበው "በቃል ያለ ይረሳል፣ በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል" እንደተባለው በየዐረፍተ ዘመኑ በልብ የታሰበውን፣ በቃል የተነገረውን፣ በተግባር የተፈጸመውን፣ ማንኛውንም ክንውን በጽሑፍ አስፍሮ፣ የተጻፈውንም በክብር ጠብቆና አቆይቶ ለትውልድ ማስተላለፍ በየዐረፍተ ዘመኑ ከሚነሳው ትውልድ ሁሉ የሚጠበቅ ታሪካዊ ግዴታ ነው።

በመሆኑም ጥንታዊትና ታሪካዊት፣ እንዲሁም ብሔራዊት የሆነችው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ከተቀበለቻቸው አምላካውያት ሰማንያ ወአሐዱ ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ስምንቱ የሕግና የሥርዓት መጻሕፍት ናቸው።

በዝርዝር ሲገለጹም :-

- ሥርዓተ ጽዮን ፤
- ትእዛዝ፤
- ግጽው፤
- አብጥሊስ፤
- ፩ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ፪ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ቀሌምንጦስ፤
- ዲድስቅልያ

በመባል ይታወቀቀሉ።

በዋቢነት የሚቀርበውም "ለመጻሕፍተ ቀኖናትሰ ቀዳሚሆሙ ቀኖና፣ "ዘሠርዕዋ ሐዋርያት። ወእሙንቱ እንዘ ጉቡአን በጽርሐ ጽዮን፣ እምድኅረ ዕርገት፣ ወርደተ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ ወእምቅድመ ይዘረዉ በእንተ ስብከት" የሚለው ገጸ ንባብ ሲሆን፣ ትርጓሜውም የቀኖና መጻሕፍት መጀመሪያቸው፣ ሐዋርያት የሠሩዋት ናት። እነርሱም ከዕርገትና መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ከወረደ በኋላ ፣ ለስብከተ ወንጌል ከመበተናቸው አስቀድም በጽርሐ ጽዮን ተሰብስበው ሳሉ የሠሩዋት ናት የሚለው ነው። (መቅድመ ፍትሐ ነገሥት ገጽ ፲፪ ፓራግራፍ ፫።)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም "አኃዊነ! ንኤዝዘክሙ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ተገሐሥምሙ ለኵሎሙ ቢጽ እለ የሐውሩ በትምይንት፣ ወአኮ በሥርዐት ዘሠራዕናሆሙ" 2ኛ ተሰ 3፡6)

ወንድሞቻችን! በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዝዛችኋለን፤ በሠራንላቸው ሥርዐት ያይደለ በተንኮል የሚሔዱትን ሰዎች ሁሉ ተለዩአቸው። በሚለው ቃለ ሐዋርያ መሠረት ቤተ ክርስቲያን ቤተሰቦችዋን፣የእምነት ተከታዮችዋ፣ ምእመናንን የምታስተዳድርባቸው የሕግና የሥርዐት መጻሕፍት ናቸው።

ከስምንቱ የሥርዐት መጻሕፍት አንዱ "ዲድስቅልያ" የተሰኘው የሥርዓት መጽሐፍ ነው። ዲድስቅልያ ማለትም ፣ ቃሉ የጽርእ ቃል ሲሆን ትርጓሜውም ትምህርት ማለት ሆኖ፣ ከላይ እንደ ተገለጸው ቅዱሳን ሐዋርያት ከሐዲስ ኪዳን ለትምህርት አውጣጥተው ያዘጋጁት ነው።

"መቅድመ መሐርዎሙ ለውሉድክሙ መጽሐፈ ሲራክ ወሰሎሞን፣ ወመዝሙረ ዳዊት ወዲድስቅልያ" እንደተባለው የሥርዐት መጽሐፍ ብቻ ሳይሆን ለትምህርተ ሕፃናትም ጠቃሚ እና አስፈላጊም ነው። ዲድስቅልያ የተሰኘው ይህ የሥርዐት መጽሐፍ በ፵፫ አናቅጽ የተከፈለ ሲሆን፣ ከቀድሞ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ከተላለፉልን የሥርዓት መጻሕፍት አንዱ ስለሆነ ጠቢቡ ሰሎሞን በመጽሐፈ መክብብ ፫:፩-፰ ላይ "ቦ ለኵሉ ዘመን፣ ወቦ ጊዜ ለኵሉ ምግባር ዘታሕተ ፀሐይ" ለሁሉ ዘመን አለው፤ ከፀሐይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው፣ በማለት እንደተናገረው፣ ቀደም ሲል በቁም ጽሕፈት ተጽፎ፣ በቤተ መጻሕፍት ወመዘክር በክብር ተጠብቆ፣ አንድ ለራሱ ሆኖ ተቀምጦ የነበረው መጽሐፈ ዲድስቅልያ ለመላው አብያተ ክርስቲያናት፣ ለትምህርትና ለምርምር ይበጅ ዘንድ፣ በማሳተሚያ ድርጅታችን ተዘጋጅቶ፣ በሊቃውንት ጉባኤ ተመርምሮ፣ ታትሞ እንዲሰራጭ ማድረጋችንን ስናበሥር መንፈሳዊ ደስታ ይሰማናል።

"እምላከ ቅዱሳን ሐዋርያት ኢትዮጵያን ይባርክ"

አባ ጳውሎስ ዶ./ር ቀዳማዊ፣

ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ፣

ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም፣ ወእጨጌ ዘመንበረ ተክለሃይማኖት፣

የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ምክር ቤት ፕሬዝዳንትና ፣

የዓለም ሃይማኖቶች ምክር ቤት ለሰላም የክብር ፕሬዚዳንት

ሐዋርያት የሰማርያን ሰዎች ባስ ተማሩ ጊዜ ሲሞን መሠርይ እጃ ቸውን በጫኑበት ላይ፣ መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ፣ ተአምራት ሲደ ረግ፣ ድውያን ሲፈወሱ አይቶ ይህ ተአምራታቸው የሥራይ መስሎት እኔም እጄን በጫንኩበት መንፈስ ቅዱስ እንዲአድር፣ተአም ራት እንዲደረግልኝ አድርጉኝ ብሎ በሥራይ የሰበሰበውን ብዙ ወርቅ ብር አምጥቶ ለሐዋርያት ሰጣ ቸው፤ ጴጥሮስ ወርቅከ ወብሩርከ ይኩንከ ለከ ለሕርትምና፤ ወርቅህ ብርህ ላንተ ለጥፋትህ ይሁንኽ፣ ይመስለኩ ዘበወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር ፣ አንዱን አካል ወልድን ይሁዳ ሸጠው፤ እኛ ደግሞ አንዱን አካል መንፈስ ቅዱስን የምን ሸጥልህ በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን፣ አል ብከ ክፍል ውስተዝ ነገር ፣ መንፈስ ቅዱስን ማሳደር ፣ አን ድም ከኛ ጋር እድል ፈንታ ጽዋ ተርታ የለህም፣ በጽኑ ክህደት ተይዘህ አይሃለሁና አለው፤ እሱም ይህ ሁሉ እንዳይደረግብኝ ጸልዩልኝ አለ።

ከዚህ የማይሆንለት ቢሆን አንጾ ኪያ ወርዶ ያስት ጀመረ፣
ለጴጥሮስ ደቀ መዛሙርትህን አሳተ ብለው ነገሩት ፣ ዮሐንስን አስከትሎ አንጾኪያ ወረደ፣ ሲሞን መከራከር የማይቻለው ቢሆን ሮም ወረደ ፣ ከዚያም ሄዶ አልተወም፣ ያስታል ብለው ነገሩት፣
ጴጥሮስ ዮሐንስን አስከትሎ ወርዶ ቅብውን በአንቀጸ ሮም አግኝተው ፈውሰውት ገብተዋል ። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ሕዝቡ ወደ እነሱ ተሳቡ፣ ለመሥዋዕት የቀረበ ላም ነበር ሹክ፣ ሹክ ቢለው ከሁለት ተከ ፈለ ፣ ከሚዛን ቢአገቡት ትክክል ሁኗል፣ ሚዛኑ የዓይን ነው። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሲሞን ተሳቡ፣ ቅዱስ ጴጥሮስ ቢባርከው ተነሳ፣ ጠርተህ አምጣው አለው በቃል ሰብአዊ ጠርቶ እያዳፋ እያጋፋ አመጣው ፤ ተአምራትሰ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሐዋርያት ተሳቡ፣ በሬ አስነሥቶ ማስቀ ባጠር ቀም ነገር ነውን ብሎ አጋንንትን በምስሐቡ ስቦ ያንተ ሀብት ይህ ነው፣ አንተን ቅስና፣ አንተን ዲቁና ሹሜሃለሁ ብሎ ዐረገሁ አለ፣

ዮሐንስ ቅዱስ ጴጥሮስን አበ ዓለም ዝም ትላለህን አለው፣ ተወው በእምር ከፍ ይበል አለው፣ በእምር ከፍ ሲል ቢያማትብበት አጋንንት ጥለውት ሸሹ፣ ወድቆ ተንቆጫቁጮ ሙቷል።

ከዚያ የነበሩት የእርሱ ደቀ መዛሙርትም ብዙ ክህደትና ኑፋቄ አፍልቀዋል።

በዚህ ምክንያት አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት፣ ሰባ ሁለቱ አርድዕት፣ ንዋይ ኅሩይ ጳውሎስ፣ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእን ሁነው በኢየሩሳሌም ተሰብስበው አርባ ሦስት አንቀጽ፣ዲድስቅልያ ተናግረዋል።

ይህንኑም ጌታ ባረገ በሃያ ሁለት ዓመት በፊልጵስዩስ ሕንፀተ ቤተ ክርስቲያንን ካሳያቸው፣ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን ካስተማራቸው በኋላ፣ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ፣ እንደአንድ ልብ መካሪ ሁነው ወስነው ጽፈው ለቀሌምንጦስ ሰጥተውታል፣ ከዚያ አንሥቶ በመምህራን ቃል ሲነገር ከዚህ ደርሷል።

ይኸውም ለኛ ምክር እዝናት ሊሆን ተጽፎልናል፣

መጽሐፉ ባዘዘው ሥርዓት ብንጸና ተስፋችንን ካለኙታችን ፍጻሜ ከኢየሱስ ክርስቶስ እናገኝ ዘንድ፣ ወኵሉ ዘተጽሕፈ ለተግሣጸ ዚአነ ተጽሕፈ ፤ ከመ በትዕግሥትነ ወበተወክሎተ መጻሕፍት ንርከብ ተስፋነ እንዲል፣

ልመናቸው በረከታቸው በወዳጃቸው በርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት፣ ወፓትርያርክ አባ ጳውሎስ ይደርና ንጹሓን ክቡራን የሚሆኑ አባቶች ሐዋርያት ያስተማሩት የዲድስቅልያ ትምህርት ይህ ነው።

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፩. ዲድስቅልያ ትምህርተ አበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤	ገጽ ፩	አንቀጽ ፩. የቅዱሳን አበው ሐዋርያት (ትምህርት) ዲድስቅልያ፤	ገጽ ፩
አንቀጽ ፪. በእንተ ከመ መፍትው ለአብዕልት ይኅሥሡ አእምሮ ረባሕ እመጻሕፍት ፤	ገጽ ፲፩	አንቀጽ ፪. ባለጸጎች በመንፈስ ቅዱስ የሚገኘውን ጥቅም ከመጻሕፍት ይፈልጉ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፲፩
አንቀጽ ፫. በእንተ ከመ መፍትው ይትአዘዛ አንስት ለአምታቲሆን	ገጽ ፲፯	አንቀጽ ፫. ሴቶች ለባሎቻቸው መታዘዝ እንደ ሚገባቸው፤	ገጽ ፲፯
አንቀጽ ፬. በእንተ ኤጲስ ቆጶስ ወቀሲስ ወዲያቆናት፤	ገጽ ፳፪	አንቀጽ ፬. ስለ ኤጲስ ቆጶስ ስለ ቄስና ስለ ዲያቆናት አገልግሎት፤	ገጽ ፳፪
አንቀጽ ፭. በእንተ ከመ ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይስማዕ ነገረ ውዴት፤	ገጽ ፵፯	አንቀጽ ፭. ኤጲስ ቆጶስ የነገር ሥራን መቀበል እንደማይገባው፤	ገጽ ፵፯
አንቀጽ ፮. በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ይትወከፉ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመየጡ ፤	ገጽ ፶፪	አንቀጽ ፮. ኤጲስ ቆጶሳት በፍቅርና በቅንነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን መቀበል እንዳለባቸው፤	ገጽ ፶፪
አንቀጽ ፯. በእንተ ከመ ኢመፍትው ንገሥዕ ወኢመነሂ፤	ገጽ ፸፩	አንቀጽ ፯. ጥፋተኛ መሆኑ ሳይመሰከርበት ምንም መቀጣት እንደሌለበት ፤	ገጽ ፸፩
አንቀጽ ፰. በእንተ ከመ መፍትው ያብኡ መባዓ፤	ገጽ ፺፪	አንቀጽ ፰. ምዕመናን ባላቸው መጠን ለቤተክርስቲያን መባ ያገቡ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፺፪

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፱. በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ፤	ገጽ ፻፩
አንቀጽ ፲. በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይጠይቅ ኵሎ ነገረ፤	ገጽ ፻፲
አንቀጽ ፲፩. በእንተ ከመ መፍትው ለክርስቲያን ይኅድጉ ወትረ ለቢያሙ አበሳ፤	ገጽ ፻፵፬
አንቀጽ ፲፪. በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክርስ ቲያን ይባኡ ውስተ ማኅደረ ነኪ ራን፤	ገጽ ፻፶፯
አንቀጽ ፲፫. በእንተ መበሊታት ዘኢልቦን ምት	ገጽ ፻፷፩
አንቀጽ ፲፬. በእንተ ከመ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት ፤	ገጽ ፻፸፮
አንቀጽ ፲፭. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት፤	ገጽ ፻፸፰
አንቀጽ ፲፮. በአንተ መአስብ፤	ገጽ ፻፸፱
አንቀጽ ፲፯. በእንተ ዕጓለ ማውታ፤	ገጽ ፻፹፯

አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፱. ዲያቆን ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምንም ምን ማድ ረግ እንዳይገባው፤	ገጽ ፻፩
አንቀጽ ፲. ኤጲስ ቆጶስ ነገርን ሁሉ መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንደ ሚገባ፤	ገጽ ፻፲
አንቀጽ ፲፩. ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድሞቻቸውን በደል ይቅር ይሉ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፻፵፬
አንቀጽ ፲፪. ክርስቲያኖች በሃይማኖት ወደ ማይ መስሏቸው ቤት ጨዋታ ለማየት፤ ዜፈን ለመስ ማት መሔድ እንዳይ ገባቸው፤	ገጽ ፻፶፯
አንቀጽ ፲፫. ባል ስለሌ ላቸው ሴቶች፤	ገጽ ፻፷፩
አንቀጽ ፲፬. ሴቶች ያጠ ምቁ ዘንድ እንደ ማይገባ፤	ገጽ ፻፸፮
አንቀጽ ፲፭. ሕዝባዊ የክ ህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንደማይገባ፤	ገጽ ፻፸፰
አንቀጽ ፲፮. ስለፊት ሴቶች (መበለታት) የሚናገር፤	ገጽ ፻፸፱
አንቀጽ ፲፯. አባት እናት ስለሞቱባቸው፤	ገጽ ፻፹፯

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፲፰. በእንተ ከመ መፍትው ይተክዙ ኤጲስ ቆጶሳት በእንተ እብሬት ወዕንለ ማውታ፤	ገጽ ፻፹፰	አንቀጽ ፲፰. ኤጲስ ቆጶሳት እናት አባት ለሞቱ ባቸው ልጆችና ባል ቴቶች ማዘንና መር ዳት እንደሚገባቸው፤	ገጽ ፻፹፰
አንቀጽ ፲፱. በእንተ ከመ መፍትው መአስብ ወመበለታት ይን ሥአ ዘተጸገዋ በእ ቴት፤	ገጽ ፻፺	አንቀጽ ፲፱. ባሎቻቸው የሞቱባቸውና ባልቴ ቶች የሚሰጣቸውን ዕርዳታ በምስጋና መቀ በል እንዳለባቸው፤	ገጽ ፻፺
አንቀጽ ፳. በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ነሚአ መባዕ፡	ገጽ ፻፺፩	አንቀጽ ፳. ኤጲስ ቆጶሱ መባ የሚቀበላቸ ውን ሰዎች ሥነ-ምግባር ማወቅ እንዳለበት፤	ገጽ ፻፺፩
አንቀጽ ፳፩. በእንተ ከመ መፍትው ይገ ሥፁ አበው ውሉ ደሙ፤	ገጽ ፻፺፯	አንቀጽ ፳፩. ወላጆች ልጆ ቻቸውን ይመክሩ ይገሥፁ ዘንድ እን ዲገባ፤	ገጽ ፻፺፯
አንቀጽ ፳፪. በእንተ ከመ መፍትው ይተ ሐቱ አግብርት ለአ ጋዕዝተ:ሆሙ፤	ገጽ ፻፺፱	አንቀጽ ፳፪. አገልጋዮች ለአሳዳሪዎቻቸው በግብረገብነት መታ ዘዝ እንዳለባቸው፤	ገጽ ፻፺፱
አንቀጽ ፳፫. በእንተ ከመ መፍትው ለደና ግል ይብጽሓ ርእሶን ዘእ ንበለ ያመክራ ነፍሶን፤	ገጽ ፪፻	አንቀጽ ፳፫. ደናግል ከል ባቸው አስበው ሳይ መክሩ በድንግልና ለመኖር እንዳ ይሳሉ፤	ገጽ ፪፻
አንቀጽ ፳፬. በእንተ ሰማ ዕት እለ ወሰ ምሙ ኀበ ምኩናን፤ በእንተ በዓላት ወፋሲካ	ገጽ ፪፻፩	አንቀጽ ፳፬. ስለ በዓላትና ፋሲካ መከራ ስለሚ ቀበሉ ሰማዕታት፤	ገጽ ፪፻፩

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፳፫. በእንተ ትንሣኤ ሙታን፤	ገጽ ፪፻፲፫	አንቀጽ ፳፫. ስለ ሙታን መነሣት፤	ገጽ ፪፻፲፫
አንቀጽ ፳፬. በእንተ ሰማዕት፤	ገጽ ፪፻፳፫	አንቀጽ ፳፬. ስለ ሰማዕታት የሚናገር፤	ገጽ ፪፻፳፫
አንቀጽ ፳፭. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባኡ ክርስቲያን ውስተ ቤተ ተውኔት፤	ገጽ ፪፻፴፩	አንቀጽ ፳፭. ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን፤ ወደ ጨዋታ ቤት መሔድ እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፪፻፴፩
አንቀጽ ፳፮. በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስቲያን ይምሐሉ በስመ አማልክት ወአጋንንት፤	ገጽ ፪፻፴፮	አንቀጽ ፳፮. ክርስቲያኖች በጣዖትና በአጋንንት ስም መማል እንደ ማይገባቸው፤	ገጽ ፪፻፴፮
አንቀጽ ፳፱. በእንተ ከመ ኢመፍትው ይዕቀቡ ወይፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍሥሓ መንፈሳዊት፤	ገጽ ፪፻፵	አንቀጽ ፳፱. የበዓላት ቀኖችን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንደሚገባ፤	ገጽ ፪፻፵
አንቀጽ ፴. በእንተ ከመ መፍትው ንለቡ ክርስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ፤	ገጽ ፪፻፶፪	አንቀጽ ፴. ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደረግበትን ዕለት መገንዘብ እንደ ሚገባን፡	ገጽ፪፻፶፪
አንቀጽ ፴፩. በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን፤	ገጽ ፪፻፷	አንቀጽ ፴፩. ከዳተኞችንና መናፍቃንን ስለመለየት፤	ገጽ ፪፻፷

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፹፪. በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍልጠተ፤	ገጽ ፪፻፳፪	አንቀጽ ፹፪. ሰይጣን በቤተክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን ስለማስገባቱ፤	ገጽ ፪፻፳፪
አንቀጽ ፹፫. በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅድስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፸	አንቀጽ ፹፫. ስለ ቀናች ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፸
አንቀጽ ፹፬. በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስአሉ ወይዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ፤	ገጽ ፫፻፯	አንቀጽ ፹፬. ስለሞቱ ሰዎች ይጸልዩና ይዘምሩ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፫፻፯
አንቀጽ ፹፭. በእንተ ዓማወእት ቴት፤	ገጽ ፫፻፲	አንቀጽ ፹፭. ስለ መንፈሳዊ ምስጋናና ድካም፤	ገጽ ፫፻፲
አንቀጽ ፹፮. በእንተ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰	አንቀጽ ፹፮. ስለ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰
አንቀጽ ፹፯. በእንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳውያን፤	ጽ ፫፻፴፩	አንቀጽ ፹፯. ስለ መንፈሳውያን መላእክት አገልግሎት፤	ገጽ ፫፻፴፩
አንቀጽ ፹፰.በእንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰንበታተ፤	ገጽ ፫፻፴፯	አንቀጽ ፹፰. በሰንበቶች ቀን ማረፍ እንዲገባ፤	ገጽ ፫፻፴፯
አንቀጽ ፹፱. በእንተ ንዑስ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፵፫	አንቀጽ ፹፱. ይጠመቁ ዘንድ ስለ ሚወሰዱ ንዑስ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፵፫
አንቀጽ ፺. በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ፤	ገጽ ፫፻፵፱	አንቀጽ ፺. በክርስትና ጊዜ በመጠመቂያ ውሀ ላይ የሚጸለይ ጸሎት፤	ገጽ ፫፻፵፱

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፵፩. በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፩. በሜሮን ላይ ስለ ሚጸለይ ጸሎት፤	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፪. በእንተ ዘከመ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲሳን እለ ተጠምቁ፤	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፪. አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ስለሚጸልዩት ጸሎት	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፫. በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ተሠይሙ በነበ ሐዋርያት፤	ገጽ ፫፻፵፪	አንቀጽ ፵፫. በሐዋርያት ስለተሾሙ ኤጲስ ቆጶሳት የሚናገር፤	ገጽ ፫፻፵፪

አንቀጽ ፩

ዲድስቅልያ ዘውእቱ ትምህርት ዘአበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤ ጸሎቶሙ ወበረከቶሙ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

በስመ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ወወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ፡፡

፩ ንሕነ እሙንቱ ዐሠርቱ ወ፪ቱ ሐዋርያት ሳእካኒሁ ለወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ተጋቢአነ አሐተኔ በኢየሩሳሌም ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ፣ወምስሌነ እኁነ ጳውሎስ ኄር ወንጹሕ፣ ሐዋርያ ሆሙ ለኵሎሙ አሕዛብ፣ ወያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ዘውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለዛቲ ሀገር ኢየሩሳሌም ሠራዕናሃ ለዛቲ ርትዕት ትምህርት፡፡

፪. ወአዘዝነ ከመዝ መዓርገ ሢመታት ለቤተ ክርስቲያን በአርአያ ዘበሰማያት፡፡

፫. ወንሕነ ንጌሥጸክሙ ከመ ይንበር ኵሉ ለለ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ውስተ ዘተጸውዐ እምኅበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

አንቀጽ ፩

የቅዱሳን አበው ሐዋርያት ትምህርት ዲድስቅልያ፤ ጸሎታቸውና በረከታቸው ከእኛ ጋር ይኑር፡፡

ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ናዛዚ በሚሆን በመንፈስ ቅዱስ ስም፡፡

፩ የአንድያ ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች እኛ ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በታላቁ ንጉሥ ከተማ በኢየሩሳሌም በአንድነት ተሰብስበን ከእኛም ጋር የአሕዛብ ሁሉ ሐዋርያቸው ደግና ንጹሕ ወንድማችን ጳውሎስ፤ የዚችው ከተማ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ የጌታችን ወንድም ያዕቆብም ከእኛ ጋር ሆነው ይህችን የቀናች ትምህርት ሠራናት፡፡

፪. የቤተ ክርስቲያንን የሹመቶች መዓርግ በሰማያት ባለው አምሳል እንደዚህ አዘዝን፡፡

፫. ከእናንተም ሁሉ እያንዳንዱ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በተጠራበት ጸንቶ ይኖር ዘንድ እኛ እንመክራችኋለን፡፡

፬. ኤጲስቆጶስ በአምሳለ ኖላዊ፣ ወቀሳውስት በአምሳለ መገሥጻን፣ ወዲያቆናት በአርአያ ላእካን ፣ ወንፍቀ ዲያቆናትሂ ናሁ ከመ ረዳእያን፣ ወአናጕንስጢሳውያን ከመ አንባብያን በጥይቅና፣ ወአብስሊድሳውያን ከመ መዘምራን፣ ወባዕዳንሰ ከመ እለ ያጸምዑ ቃለ ወንጌል።

፬. ኤጲስቆጶሱ እንደ ጠባቂ ነው፣ ቀሳውስትም እንደ መምህራን ናቸው፣ ዲያቆናትም እንደ አገልጋዮች ናቸው፣ ንፍቀ ዲያቆናትም እነሆ እንደ ረዳቶች ናቸው፣ አናጕንስጢሳውያንም በማስተዋል እንደ አንባብያን ናቸው፣ አብስሊድሳውያንም እንደ መዘምራን ናቸው፣ ሌሎች ግን የወንጌልን ቃል እንደሚያዳምጡ ናቸው።

፭. ወዓዲ ይለብዉ ነገረ ተግሣጽ፣ እስመ ከመዝ ረከብነ ወሠራዕነ ሕገ ለቤተ ክርስቲያን ወጸሐፍነ ዘንተ መጽሐፈ ተግሣጽ ወፈነውነ ምስለ ቀሌምንጦስ እኁነ ላእክ ለዝንቱ ዓለም ከመ ይሑሩ በትእዛዝ አብያተ ክርስቲያናት እለ መትሐተ ሰማይ ወይለብዉ ጥዩቀ ፣ ከመ ሶበ ሰምዑ ዘንተ ትእዛዘ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፣ ወይርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም ክብረ ወስብሐተ በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸገወነ ዘንተ ምሥጢረ ዘእምኀቤሁ።

፭. ዳግመኛም የትምህርቱን ቃል ያስተውሉ፣ እንደዚህ ስላገኘነው ለቤተ ክርስቲያን ሕግ አድርገን ሠራን፣ ይህንም የምክር መጽሐፍ ጽፈን የዓለም መምህር በሆነው በወንድማችን በቀሌምንጦስ እጅ ላክን፣ ከሰማይ በታች ያሉ አብያተ ክርስቲያናት በትእዛዝ ፀንተው ይኖሩ ዘንድ፣ በውስጡ የተጻፈውንም ይህንን ትእዛዝ በሰሙ ጊዜ በእርግጥ ያስተውሉ ዘንድ፣ ይህንም ምሥጢር ከራሱ በሰጠን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወትን ክብርንና ምስጋናንም ያገኙ ዘንድ።

፮. ወእለ ኢየዐቅቡ ሕጎ ይወድቁ ውስተ እሳት ዘኢይጠፍእ፣ ወዓዲ ይከውን ምንባሮሙ ውስተ ገሃነም በከመ ጽሑፍ እስከ ለዓለም።[፩]

፮. ሕጉን የማይጠብቁ ግን በማይጠፋ እሳት ይወድቃሉ ፣ ዳግመኛም እንደተጻፈ መኖሪያቸው እስከ ዘለዓለም ድረስ በገሃነም ውስጥ ይሆናል።

[፩] ማቴ. ፳፭፣ ፵፮

፯ ወሐዋርያትሰ ወቀሲሳን ወኵሎሙ አሕዛብ እለ አምኑ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወገብሩ ጽድቀ ወሰላመ ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ በኀበ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ዓለም ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ ወይበጽሑ ውስተ አእምሮ ዚአሁ በቅድስት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፤ ወእለሰ ተቀንዩ ሎቱ ይከውኑ ዐፀደ ወይን ንጹሐ ወኀሩየ ወይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም በዛቲ አሚን ወመዊእ በመንፈስ ቅዱስ፤ ወይጸንዑ በኀይለ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወበአሚነ ዚአሁ ዘቤዘዎሙ በንዝኅተ ደሙ ቅዱስ ወክቡር፤ ወጸገዎሙ ስብሐተ፤ ከመ ይጸውዕዎ ለአኃዜ ኵሉ ከመ ይኩኖሙ አቡሆሙ ወአምላኮሙ ወዐርኮሙ ወመዋርስቲሆሙ ወይረስዮሙ ሱታፌሁ ለወልድ ቅዱስ::

፯. ነገር ግን ሐዋርያትና ቀሳውስት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ያመኑ አሕዛብም ሁሉ ጽድቅንና ሰላምን ያደረጉም ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ይቅርታንና ቸርነትን ያገኛሉ፤ በቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንም እርሱን ወደ ማወቅ ይደርሳሉ፤ ለእርሱ ያገለገሉም ንጹሕና የተመረጠ የወይን ቦታ ይሆናሉ፤ በዚችም እምነት የዘለዓለምን ሕይወት ያገኛሉ፤ በመንፈስ ቅዱስም ድልመንሳትን ያገኛሉ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም ኃይል ይጸናሉ፤ በቅዱስና ክቡር ደሙ ፈሳሽነት የዋጃቸው እርሱን በማመንም ይጸናሉ፤ አባታቸውና አምላካቸው ወዳጃቸውና ርስታቸው ይሆናቸው ዘንድ፤ የቅዱስ ልጁም ተባባሪዎች ያደርጋቸው ዘንድ ሁሉን የያዘውን እንዲጠሩ ክብር ሰጣቸው::

፰.ስምዑ ተግሣጸ ቅዱስ እለ ትትዌከፉ ቃለ ወንጌል በትእዛዘ መድኀኒነ ፤ ወዜናሁ ዘምሉዕ ስብሐተ ኦ ደቂቀ እግዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ወግበሩ ሥምረቶ::

፰. በመድኃኒታችን ትእዛዝ የወንጌልን ቃል የምትቀበሉ ቅዱሱን ትምህርትና ክብርን የተመላውን ወንጌሉን ስሙ ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ! ትእዛዛቱን ጠብቁ፤ ፈቃዱንም አድርጉ::

፱. ወእመሰ ቦ ዘየኀሥሥ ይትልዋ ለኀጢአት ወይገብር ኵሎ ዘኢያሠምሮ ለእግዚአብሔር ፤ ውእቱኒ ይትኌለቍ ምስለ እለ ዐለዉ ሕጎ ወትእዛዞ።

፲ ወይእዜኒ እብለክሙ ፤ ረኃቁ እምዐመፃ ወትዕግልት ፤ ወኢትፍቅዱ ለርእስክሙ ነሢአ ክፍል ዘየዐቢ ፤ ወለቢጽክሙ ኀዳጠ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ዘይብል «ኢትፍቱ ብእሲተ ካልእከ ኢገራህቶ ወኢገብሮ ወኢአመቶ ኢላሕሞ ወኢአድጎ ወኢምንተኒ ኵሎ ንዋዮ ለእንትከ»[፱] ወኵሉ ዘይመስሎ ለዝንቱ ዝሙት ውእቱ።

፲፩. ወእመሰ ቦ ዘይፈቅድ ይግበር ከመዝ በፍትወተ ልቡ ይከውን ርኁቀ እምእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፲፪.እስመ ይሜህረነ፤ ወያሌብወነ፤ ወያጸንዐነ በመንፈስ ቅዱስ ከመ ንፈጽም ሕገ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፣ ዘይብል ኢትዘሙ።

፱. ዘፀ. ፳ ፡ ፲፯

፱. ኀጢአትን ይከተል ዘንድ የሚፈልግ፣ እግዚአብሔርንም ደስ የማያሰኘውን ሁሉ የሚሠራ ቢኖር ግን እርሱ ሕጉንና ትእዛዙን ከለወጡ ሰዎች ጋር ይቈጠራል።

፲.አሁንም እላችኋለሁ፤ ከዐመፅና ከቅሚያ ራቁ፤ ለራሳችሁ የሚበልጠውን ክፍል መውሰድን፣ ለወንድሞቻችሁ ግን ጥቂት መስጠትን አትውደዱ፤ በሕግ እንዲህ የሚል ተጽፎአልና « የባልንጀራህን ሚስቱን፣ እርሻውን፤ ወንድ ባሪያውን ፤ ሴት ባሪያውን፤ በሬውንም፤ አህያውንም ፤ ማንኛውንም የወንድምህን ገንዘብ ሁሉ ምንም አትመኝ» ይህንም የመሰለው ሁሉ ዝሙት ነው።

፲፩. በልቡ ምኞት እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ቢኖር ግን ከአባቱና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለዘለዓለም ክብር ምስጋና ከሚገባው ከጌታችን ከእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ የራቀ ይሆናል አሜን።

፲፪. በመንፈስ ቅዱስ ያስተምረናልና እንድናውቅም ያደርገናልና፤ ያጸናናልና አትሰስኑ የሚል በውስጡ የተጻፈበትንም ሕግ እንፈጽም ዘንድ።

፲፫.« ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘር እያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ[፫]» ።

፲፬.ወዓዲ ዘይፈቅድ ይግበር ከመዝ ይትኴነን ምስለ ዘማውያን።

፲፭. ወናሁ ከመ ውእቱ ዘይኄሊ በልቡ ወይፈቱ ይንሣእ በዐመፃ ላህሞ፣አው አድጎ፣ አው ገራህቶ፣ ወያሐዩ እንዘ ከመዝ ይገብር ይትኴለቍ ምስለ ዘማውያን እስመ ይቤ በነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ያስተእኅዙ ቤተ ምስለ ቤት፤ ወለእለ ያስተቃርቡ ገራህተ ምስለ ገራህት፤ ወጥቅመ ምስለ ጥቅም ከመ ይሂዱ ዘኢኮነ ዚአሆሙ፤[፬]

፲፮. ወካዕበ ይቤ አእምሩ አንትሙ እለ ትነብሩ ዲበ ምድር ከመ ትሰምዑ ዘንተ ነገረ ከመ በጽሐ ነገርክሙ ውስተ እዘኒሁ ለእግዚአ ብሔር ጸባኦት። በውስተ ካልዕኒ ይብል «ርጉመ ለይኩን ኵሉ ዘይሰርቅ ደወለ ቢጹ ወይበል ሕዝብ ለይኩን፤ ወበእንተዝ፤ ይብል

፲፫.እኔ ግን ሴትን አይቶ የተመኛት ሁሉ ፈጽሞ አመነዘረባት ብዬ እነግራችኋለሁ።

፲፬. ዳግመኛም እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ሰው ከዘማውያን ጋራ ይፈረድበታል።

፲፭. እነሆ በሬውን ወይም አህያውን ወይም እርሻውን በግፍ ይቀማ ዘንድ በልቡ የሚያስብና የሚመኝ እንዲህም እያደረገ የሚኖር ከዘማውያን ጋራ ይቈጠራል፤የራሳቸው ያልሆነውን ይቀሙ ዘንድ ቤትን ከቤት ጋራ ለሚያያይዙ ፣ እርሻንም ከእርሻ ጋር፣ ለሚያቀራርቡ ቅጥርንም ከቅጥር ጋር ለሚያቀራርቡ ወዮላቸው ተብሎ በነቢይ ተነግሮአልና።

፲፮.ዳግመኛም እንዲህ አለ፤ በምድር ላይ የምትኖሩ እናንተ ሆይ፤ ነገራችሁ ወደ ሠራዊት ጌታ ወደ እግዚአብሔር ጆሮዎች እንደ ደረሰ ይህን ነገር ትሰሙ ዘንድ ዕወቁ፤ በሌላም ክፍል ውስጥ የወንድሙን ድንበር የሚሰርቅ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ይሁን (አሜን) ይበል

፫. ማቴ ፭ ፡ ፳፰
፬ ኢሳ ፭ ፡ ፰ ፤ ዘዳ. ፳፯ ፡ ፲፯

ሙሴ «ኢትፍቱ ደወለ ካልእከ ወኢትንስት ሕገ ዘሠርዑ አበዊከ»[፬]

፲፯. ወእንበይነዝ ይብል ይከውን ፍርሀት፣ ወሞት፣ ወሀከክ፤ ወይረክቦሙ ኵነኔ እንተ እምኀበ እግዚአብሔር ለእለ ይገብሩ ከመዝ::

፲፰ ወሰብእሰ እለ ያጸምዑ ቃለ እግዚአብሔር ፣ ወየዐቅቡ ሕገ ብሩሀ በአማን ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ፣ እስመ ይቤ ዘትጸልእ ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ቢጽከ[፭]፤ ወበከመ ኢትፈቅድ አንተ ይርአይ ባዕድ ብእሲተከ ወኢመኑሂ ከመ ያስሕታ በእከይ፣ ወከማሁ አንተኒ ኢትነጽር ብእሲተ ባዕድ በእኩይ ሕሊና፤ ወበከመ ኢትፈቅድ ይንሣእ ልብሰከ ካልእ ከማሁ አንተሂ ኢትንሣእ ልብሰ ባዕድ፤ ወበከመ ኢትፈቅድ ለርእስከ መርገመ ወፅዕለተ፣ ወዝብጠተ፣ ከማሁ አንተኒ ኢትግበር በካልእከ::

ሙሴም ስለዚህ ነገር እንዲህ ይላል «የወንድምህን ድንበር አትሻ አባቶችህም የሠሩትን ሕግ አታፍርስ»::

፲፯. ስለዚህም ነገር ፍርሀት ሞትና ክርክር ይሆናል፤ እንደዚህም የሚያደርጉትን ሰዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ ቅጣት ያገኛቸዋል::

፲፰. የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ብሩህ ሕጉን የሚጠብቁ ሰዎች ግን ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛሉ ፤ ለራስህ የምትጠላውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ ብሏልና፤ አንተ ሌላው ሰው ሚስትህን ያይ ዘንድ ማንም በተንኰል ያስታት ዘንድ እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላውን ሚስት በክፉ ሕሊና አታስብ፤ ሌላውም ልብስህን ይወስድብህ ዘንድ እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላውን ልብስ አትውሰድ፤ ለራስህም መርገምን ስድብንና መመታትን እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም በሌላው አታድርግ::

፬. ዘዳግ. ፲፱ ÷ ፲፬

፭ ማቴ. ፯ ÷ ፲፪

፲፱. ወለእመቦ ዘረገመከ ወአንተሰ ባርክ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ውስተ መጽሐፈ ኍልቊ «እለ ይባርኩከ ቡሩካነ ለይኩኑ፤ ወእለ ይረግሙከ ርጉማነ ለይኩኑ»[፯] ::

፲፱. የረገመህም ቢኖር አንተ መርቅ፤ በኦሪት ዘኍልቊ «የሚ መርቁህ የተመረቁ ይሁኑ፤ የሚ ረግሙህም የተረገሙ ይሁኑ» የሚል ጽሑፍ አለና::

፳. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል «ደኀርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወጸልዩ ዲበ እለ ይትዔገሉክሙ አላ ተዐገሥዎሙ፤ ወግበሩ ሠናየ ለእለ ይጸልኡክሙ ወኢትፍድዩ እኩየ ለእለ ይትዔገሉክሙ አላ ተዐገሥዎሙ»[፰] ፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ኢትትበቀል ጸላኤከ ህየ ንተ ዘገብረ ለከ እኩየ::[፱]

፳. ዳግመኛም በወንጌል እንዲህ ተጽፎአል«የሚረግሙአችሁን መር ቋቸው፤ ለሚቀሟችሁም ጸልዩ ፤ ለሚጠሉአችሁም በጎ ሥራን አድ ርጉ፤ ለሚቀሙአችሁም ክፉ አት መልሱ» «ነገር ግን ታገሡአቸው፤ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና «ክፉ ስለ አደረገብህ ጠላትህን አት በቀል» ይላልና::

፳፩. ወበእንተዝ ይረድአከ እግዚ አብሔር ወያገብእ ኵነኔ ላዕለ ጸላኢከ እስመ ይብል በወንጌል «አፍቅሩ ጸላዕተክሙ ወጸልዩ በእ ንተ እለ ይሰድዱክሙ ከመ ትኩኑ ውሉደ ለአቡክሙ ዘበሰማያት እስመ ውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ወኄራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወዐማፅያን»[፲] ::

፳፩. ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ይረዳሃል፤ፍርድንም በጠላትህ ላይ ይመልሳል፤ በወንጌል እንዲህ ብሏልና «የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻች ሁን ውደዱ ፤ ስለሚያሳድዷች ሁም ጸልዩ፤ እርሱ ለክፉዎችም፣ ለበጎዎችም ፀሐይን ያወጣልና፣ ለጻድቃንም ለኃጥአንም ዝናምን ያዘንማል ብሏልና::

፳፪.ኦ ፍቁራኒነ ንለቡ እሉንተ ትእ ዛዛተ ከመ ንኩን ውሉደ ብርሃን ወተዐገሡ በበይናቲክሙ ኦ ውሉደ እግዚአብሔር ::

፳፪. ወዳጆቻችን ሆይ፤ የብርሃን ልጆች እንሆን ዘንድ እነዚህን ትእ ዛዛት እናስተውል፤የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ ፤ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን ያዙ::

፯. ዘኍል. ፳፬ ፤፱
፰. ሉቃ ፮ ፡ ፳፰-፳፱
፱. ምሳ. ፳ : ፳፪
፲. ማቴ ፭ ፵፬ - ፵፭

፳፫. ወብእሲኒ ይትዐገሥ ለብእሲቱ፣ ወኢይኩን ዕቡየ ወመደልወ አላ ይኩን መሓሬ ወራትዐ ወያሠንያ፤ ለባሕቲታ በፍቅር ወበትሕትና ኢየአድም ወኢይፍቱ ካልእተ ብእሲተ ከመ ኢታስሕቶ።

፳፫. ወንድ ሚስቱን ይታገሣት፤ ትዕቢተኛና ግብዝም አይሁን፤ ነገር ግን የሚራራና ቅን ይሁን፤ ለብቻዋም በፍቅርና በትሕትና ደስ ያሰኛት፤ እንዳታስተውም ሌላዪቱን ሴት አይውደድ፤ አይመኛትም።

፳፬. ወእመሰ ዘመውከ ወገበርከ ከመዝ መዊተ ትመውት፤ ወይመጽእ ላዕሌከ መቅሠፍት እምኀበ እግዚአብሔር፤ ወትትኴነን መሪረ ኵነኔ፤ ወባሕቱ እመ ኀለይከ በልብከ ወዘመውከ ምስሌሃ ይከውነከ ኀጢአተ።

፳፬. ብትሰስን እንደዚህም ብታደርግ ግን ሞትን ትሞታለህ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድም መቅሠፍት ባንተ ላይ ይመጣል፤ መራራ ፍርድም ይፈረድብሃል ፤ ነገር ግን በልብህ አስበህ ከእርሷ ጋራ ብትሰስን ኀጢአት ይሆንብሃል።

፳፭. ወእመሂ ተደለውከ ወተሠነይከ ከመ ታፍቅርከ ብእሲተ ካልእከ ጌገይከ ወኮንከ ላቲ ዕቅፍተ ወአዘመውካ፤ ወበእንተዝ ይመጽእ ላዕሌከ ኵነኔ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ኢትፍቱ ወኢትዘሙ፤ እስመ አስሐትካ በስነ ውርዙትከ ወላህየ ገጽከ ከመ ታፍቅርከ፤ ወበእንተ ዝ ተሳተፍከ ምስሌሃ ኅቡረ ውስተ ግብረ ኀጢአት ወመርገም።

፳፭. የባልንጀራህም ሚስት ትወድህ ዘንድ ብትዘጋጅና ብታጌጥ በደልህ ፤ ለእርሷም መሰናክል ሆንህ ፤ አሰሰንካትም፤ ስለዚህም ነገር ባንተ ላይ ፍዳ ይመጣል፤ እግዚአብሔር አትሰስን ፤ አትመኝም ብሏልና፤ ትወድህ ዘንድ በጕልማሳነትህ መልክና በፊትህ ደምግባት አስተሃታልና፤ስለዚህም በኃጢአትና በርግማን ሥራ ከርሷ ጋራ ተባበርክ ።

፳፯. ወበእንተዝ ይደልወከ ከመ ትስአሎ ለእግዚአብሔር እምላዕከ ከመ ኢይርከብከ ዝንቱ ኵሉ ኀጢአት፤ ወባሕቱ አንተሰ መፍትው በንጽሕ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ከመ ትርከብ ዕረፍተ ወሕይወተ ዘለዓለም በኀበ እግዚአብሔር፤ እስመ ይቤ ኢታንኅ ሥዕርተ ርእስከ አላ ዳዕሙ ቅርጽ ወአንጽሕ ርእሰከ ከመ ትትቀነይ ለእግዚአብሔር ወኢትትፈለጥ እምኔሁ።

፳፯. ስለዚህም ይህ ሁሉ ኃጢአት እንዳያገኝህ እግዚአብሔርን ትለምነው ዘንድ ይገባሃል፤ ነገር ግን አንተ በእግዚአብሔር ዘንድ ለዘለዓለም ሕይወትንና ዕረፍትን እንድታገኝ በንጽሕና እግዚአብሔርን ደስታሰኘው ዘንድ ይገባል ፤ ለእግዚአብሔር ትገዛ ዘንድ ከርሱም እንዳትለይ የራስህን ጠጉር አታሳድግ፤ ጠጉርህን ቍረጥ፤ ራስህንም ንጹሕ አድርግ ብሏልና።

፳፰. ወአንተሰ ኢትትቀባዕ ቅብዓ መዐዛ ወኢትልበስ አልባሰ ሠርጕ ለአስሕቶ አንስት ፤ ወኢትትመካሕ ወኢትኩን ማዕቅፈ አላ ኅሥሥ ንጽሐ ወገቢረ ሠናይ።

፳፰. አንተ ግን ሽቱ ያለበትን ዘይት አትቀባ ፤ ሴቶችንም ለማሳት የጌጥ ልብስ አትልበስ ፤ አትመካ ፤ መሰናክልም አትሁን፤ ነገር ግን ንጽሕናንና በጎ ሥራ መሥራትን ፈልግ ።

፳፱. ወአንተሰ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኢታንኅ ሥዕርተ ርእስከ ኢትፍትል ወኢትጽፍሮ እስመ ዝንቱ ኵሉ ትእምርተ ርኵስ ወዝሙት ውእቱ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕግ ወኢትልበስ ልብሰ ዘተአንመ በፀምር ወበእኄ፣ ወኢትግበር ለከ ዘፈረ ፍቱለ በልብስከ[፲፭]።

፳፱. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ፤ የራስህን ጠጉር አታሳድግ፣ ሥሉሶ አትሠራ፣ ሹርባ አትሠራ፤ ይህ ሁሉ የርኵሰትና የዝሙት ኃጢአት ምልክት ነውና፤ በኦሪት ዘዳግም ከበግ ጠጉር ብዝት፣ ከተልባ እግር በሐር ጥጥ የተሠራ ልብስን አትልበስ የሚል፤ ጽሑፍ አለና ለልብስህም የተፈተለ ዘርፍን አታደርግለት።

፲፭. ዘዳግ፤ ፳፪ - ፲፩

፳፱.ወባሕቱ ኢመፍትው ለነ ንላዒ ጽሕመነ፤ ወኢንወልጥ ፍጥረተ ብእሲ ውስተ ካልዕ ግዕዝ፤ ወእመሰ ትገብር ከመዝ ኮንከ ውጹአ እምሕግ ፤ ወርኁቀ እምእግዚአብሔር ዘፈጠረከ በአርአያሁ ወበ አምሳሊሁ።

፴. ወእመሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ኢትግበር እኩየ ወአርኅቅ እምኔከ ኵሎ ዘይጸልእ አምላክከ፤ ወኢትኩን ሰካሬ፤ ወኢ ታንሶሱ ውስተ መራኅብት ምስለ ዘማውያን ዘእንበለ ጥበብ ወእ እምሮ፤ አላ አንተሰ ተቀነይ ወሕየው በግብረ እደዊከ ወገሥሥ ትግበር ኵሎ ዘያሠምሮ ለእግ ዚአብሔር ወተዘከር ቃሎ ለእግ ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወትሎ ኪያሁ ኵሎ ጊዜ ።

፴፩. እስመ ይብል ዳዊት «ወዘ ሕነ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፲፪]፤ ወእመሂ በፍኖት፤እው በውስተ ቤት፤ ወእመሂ እንዘ ትነውም አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ሐሊናከ ወበኵሉ ኀይልከ ከመ ትርከብ በንቤሁ ሣህለ ወምሕረተ።[፲፫]

፲፪. መዝ. ፭ ፡ ፪

፲፫. ዘዳግ. ፮ ፥ ፭ - ፯

፳፱. ነገር ግን ጽሕማችንን እን ላጭ ዘንድ ለኛ አይገባንም፤ የሰ ውንም ተፈጥሮ ወደ ሌላ ባሕርይ አንለውጥ፤ እንዲህ ካደረግህ ግን ከሕግ የወጣህ ሆንህ ፤ በአርአ ያውና በአምሳሉ ከፈጠረህ እግዚ አብሔርም የተለየህ ሆንህ።

፴. እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ከወደድህስ ክፉ ሥራን አት ሥራ፤ ፈጣሪህም የሚጠላውን ሁሉ ከአንተ አርቅ፤ ሰካራም አትሁን፤ ከዘማውያንም ጋራ በአደባባይ አት ዙር፤ እእምሮ ጠባይዓዊን እእምሮ መንፈሳዊን ያዝ እንጂ ፤ አንተ ግን በእጆችህ ሥራ ጥረህ ግረህ ተመገብ እንጂ፤ እግዚአብሔርንም ደስ የሚያሰኘውን ሥራ ሁሉ ትሠራ ዘንድ ውደድ፤ ሁልጊዜም እሱን ትከተል ዘንድ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃሉን አስብ።

፴፩. ዳዊት በመዓልትም በሌሊ ትም ሕጉን የሚያነብ ብፁዕ ነው ብሏልና፤ በጐዳናም ቢሆን ፤ በቤ ትም ቢሆን፤ ስትተኛም ቢሆን፤ ከእርሱ ይቅርታንና ቸርነትን ታገኝ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በፍ ጹም ሕሊናህ፤ በፍጹም ልቡናህ፤ በፍጹም እእምሮህ ውደደው።

አንቀጽ ፪

በእንተ ከመ መፍትው ለአብ ዕልት ይኅሥሡ አእምሮ ረባሕ እመጻሕፍት በኀይለ መንፈስ ቅዱስ ኵሎ ጊዜ ።

፩. ወእመሰ ባዕል አንተ ወኢተ ፈቅድ ኪነ ወቅኔ እድ በዘትሴሰይ ወተሐዩ ቦቱ ኢትትሀከይ ወኢትንበር ጽሩዐ፤አላ ሑር ኀበ መሃይምናን ወንበር ምስለ እለ የኀብሩ ምስሌከ ሃይማኖተ፤ወተናገር ነገረ ሕይወት፤ ወአንብብ ዘውስተ መጽሐፈ ነገሥት፤ወነቢያት፤ ወዘምር መዝሙረ ስብሐት፤ ወአጽምዕ ቃለ ወንጌል ዘውእቱ ተፍጻሜተ ኵሉ ሕግ።

፪. ወረኀቅ እምኵሉ ቅኔ ዘአማልክተ አሕዛብ፤ ወኢያጽሕቀ ኵሉ ነገረ ከንቱ ዘኢይበቍዕ፤ ወኢትኅሥሥ ካልአ ሕገ ወሐሳውያነ ነቢያት እለ ይዌልጡ ወያማስኑ ሃይማኖተ፤ ምንተ እንከ ስእንከ እምውስተ ሕገ እግዚአብሔር ከመ ትሕሥሥ ትምህርተ አሕዛብ ።

ሁለተኛ አንቀጽ

በመንፈስ ቅዱስ ኀይል ከመጻሕፍት የተገኘውን ጥቅም ማወቅን ሁለ ጊዜ ይመረምሩ ዘንድ ለባለ ጸጎች እንደሚገባ ይናገራል።

፩. አንተ ባለጸጋ ብትሆን እንድ ትመገብና በሕይወት እንድትኖር ጥበብንና ተግባረ እድን ባትሻም ሰነፍ አትሁን፤ሥራ ፈት ሆነህም አትኑር፤ነገር ግን ወደ ምእመናን ሄደህ በሃይማኖት ከአንተ ጋር ከሚተባበሩ ጋር አብረህ ኑር፤ የሕይወትንም ነገር ተናገር፤ በነገሥትና በነቢያት መጽሐፍ ውስጥ ያለውንም ተመልከት፤ የምስጋና መዝሙርን ዘምር፤ የሕግ ሁሉ ፍጻሜ የሚሆን የወንጌልንም ቃል ስማ ።

፪. ከአሕዛብ አማልክት መገዛት ሁሉ ራቅ፤ ለማይረባ ለማይጠቅም ለከንቱ ነገር ሁሉ አትጨነቅ፤ ከወንጌል ልዩ የሚሆን ሕግንና ሃይማኖትን ለውጠው የሚያጠፉ ሐሰተኞች መምህራንን አትሻ፤የአሕዛብን ትምህርት ትሻ ዘንድ ከእግዚአብሔር ሕግ ከአሬት፤ ከወንጌል ምን አጣህ?

፫. ወእመሰ ትፈቅድ ታእምር አንብቦ ኀይለ ትርጓሜ መጻሕፍት ኅሥሥ መጽሐፈ ነገሥት፤ ወእመሂ ጽሕቀ ትጠይቅ ኀበ ጠቢባን ወትምህርቶሙ ለነቢያት ብከ ኢዮብ ወሰሎሞን፤ እሉ እሙንቱ ምሉአነ ጥበብ፤ ወትረክብ በኀቤሆሙ አእምሮ እለ ያፈደፍዱ ለብዎ እምኵሉ መምህራን፤እስመ ነገሮሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክ ዘውእቱ ባሕቲቱ ጠቢበ ጠቢባን ወእመሰ ትፈቅድ ማኅሌተ ብከ መዝሙረ ዳዊት፤ ወእመሂ ተኀሥሥ ትለቡ ፍጥረተ ዓለም ወልደተ አበው ቀደምት ብከ ኦሪት፤ ወእመኒ ትፈቅድ ታእምር ጥበበ ወትምህርተ ብከ መጽሐፈ ሕግ ዘምሉእ ውስቴቱ ስብሐተ እግዚአብሔር አምላክ።

፫. የመጻሕፍትን ትርጓሜ መመልከትንስ ታውቅ ዘንድ ብትወድ የነገሥትን መጽሐፍ ተመልከት፤ የመተርጒማንን ዕውቀት፤ ትምህርታቸውንም ትረዳ ዘንድ ብትተጋ ኢዮብ፤ ሰሎሞን አሉልህ፤ እሊህም ጥበብን የተመሉ ናቸው፤ ከመምህራን ሁሉ ዕውቀትን ከሚያበዙ ከእነርሱ ዕውቀትን ታገኛለህ፤ ነገራቸው ብቻውን የአዋቂዎች አዋቂ የሚሆን የፈጣሪ የእግዚአብሔር ቃል ነውና፤ ማኅሌትን ከወደድህ የዳዊት መዝሙር አለልህ፤ሥነ ፍጥረትን የቀደሙ አበውንም ልደት ብትሻ ኦሪት አለልህ፤ ትምህርትና ጥበብን ልታውቅ ብትወድ በውስጡ የፈጣሪ የእግዚአብሔር ጌትነት የተመላበት የሕግ መጽሐፍ አለልህ።

፬. ረኀቅ እንከ እምግብር እኩይ ወትምህርተ ሰይጣን ወነገረ ከንቱ ዘኢሀለዉ ውስተ ሕግ፤ አላ አንብብ ውስተ ዳግም ሕግ ከመ ትለቡ ወትጠይቅ ስብሐቶ ለእግዚአብሔር ዘአድኀነከ እምብዙኅ መሣግሪሁ ለሰይጣን፤ እስመ ኢመጽአ መድኅን ከመ ይንሥቶሙ ለኦሪት ወለነቢያት አላ ከመ

፬. እንግዲህ በሕግ ከሌሉ ከክፉ ሥራ ከሰይጣን ትምህርትና ከከንቱ ነገር ራቅ፤ ነገር ግን ከብዙ የሰይጣን ወጥመድ ያዳነህን የእግዚአብሔርን ጌትነት ታስተውልና ትረዳ ዘንድ ዳግም ሕግን አንብብ፤ ኦሪትን ነቢያትን ያሳልፋቸው ዘንድ

ይፌጽሞሙ[፩] ወይፍታሕ ማእ
ሠረ ዘውስተ ዳግም ሕግ ወያግ
ብኦሙ ውስተ ትምህርት መንፈ
ሳዊት፤ ወበእንተዝ ይጼውዐነ
እንዘ ይብል ንዑ ኀቤየ ኵልክሙ
ጽዑራን ወክቡዳነ ፆር ወአነ
አዐርፈክሙ:: [፪]

፭. ወአንተሰ እምከመ አንበብከ
ኦሪተ፣ ወነቢያተ፣ ወነገሥተ፤
ወወንጌለ ትሌቡ ሚመጠን ዕደው
ጻድቃን እለ ነግሡ ወአሥመርዎ
ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፤ ወበ
እንተዝ ረከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፣
ወዓዲ ተአምር ስፍነ ነገሥተ
ርኵሳነ እለ ዐለዉ በኢሰብዎቶሙ፤
ወእሙንቱሰ ማሰኑ ወጠፍኡ በመ
ቅሠፍተ መዓቱ፤ ተከሎነኑ ወኀ
ጕሉ ሕይወተ ዘለዓለም፣ ወእመ
ጠየቀ ዘንተ ትጸንዕ በርትዕት
ሃይማኖት፤ ወትረክብ ጸጋ ወሞገሰ
በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
እስመ ኮንከ ሎቱ አባለ::

፮. ወአንተሰ ሶበ ትፈቅድ ትት
ሐፀብ ኢትባእ ውስተ ቤተ ብለኔ
ኀበ ይትሐፀባ አንስት፤ ከመ ኢይር
አያ ሥነ ውርዙትከ ወላህየ ሥጋከ፣
ወኢይትዐቀፋ ብከ ወለሊከኒ ኢተ
አብስ፤ ወኢትድኀፅ ቦቶን ::

፩. ማቴ ፭ : ፲፯
፪. ማቴ ፲፩ : ፳፰

አልመጣምና በዳግም ሕግ የነበረ
ውን እስራት ይፈታ ዘንድ ወደ
መንፈሳዊ ትምህርት ወደ ወንጌ
ልም ይመልሳቸውና ይፈጽማ
ቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ስለዚ
ህም እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ
የከበደ ሁላችሁ ወደኔ ኑ፤ እኔም
አሳርፋችኋለሁ እያለ ይጠራናልና::

፭. አንተስ ኦሪትን፣ ነቢያትን፤ ነገ
ሥትን፤ ወንጌልንም የተመለከትህ
እንደሆነ በሕይወተ ሥጋቸው ነግ
ሠው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙት
ጻድቃን ሰዎች ምን ያህል እን
ደሆኑ ታውቃለህ፤ ስለዚህም የዘለ
ዓለም ሕይወትን አገኙ፣ ዳግመ
ኛም ባለ ማወቃቸው የካዱ ርኵ
ሳን ነገሥታት ስንት እንደ ሆኑ
ታውቃለህ፤ እነርሱም በቍጣው
መቅሠፍት ፍርድ ፈጽመው ጠፉ፣
የዘለዓለም ሕይወትንም አጡ ፣
ይህንንም ብትረዳ በቀናች ሃይ
ማኖት ትጸናለህ፤ ከጌታችን ከኢየ
ሱስ ክርስቶስ ዘንድም ባለሟል
ነትን ታገኛለህ ፤ ለእርሱ አካል
ሁነሃልና::

፮. አንተ ግን ትታጠብ ዘንድ በወ
ደድህ ጊዜ የሕፃንነትህን ደም ግባ
ትና የሰውነትህን ማማር እንዳ
ያዩ በአንተም እንዳይሰናከሉ፤ አን
ተም እንዳትበድል፣ በእነርሱም እን
ዳትሰነካከል፣ ሴቶች ወደሚታጠ
ቡበት መታጠቢያ ቤት አትግባ::

፯. ንስማዕ ወንለቡ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ መጽሐፈ ምሳሌ «ወልድየ ዕቀብ ነገረ ዚአየ፤ ወትእዛዘ ዚአየ ኅባዕ ኀቤከ»፡፡	፯. መጽሐፈ ምሳሌ የሚለውን ቅዱስ ቃል ሰምተን እናስተ ውል፣ «ልጄ ሆይ!ቃሌን ጠብቅ፤ ትእ ዛዜንም በአንተ ሸሽግ፡፡
፰. ወበላ ለጥበብ እኅተ ዚኣየ አንቲ፤ ወለአእምሮ ሀገሪተከ ረስያ፡፡	፰.ጥበብን አንቺ እኅቴ ነሽ በላት፤ ማስተዋልንም ወዳጅ አድርጋት፤
፱. ከመ ትዕቀብከ እምብእሲት ነኪርት ወእኪት እመ ነገረ ዘርቅ አምጽአት ለከ ፡፡	፱. ከባዕድና ከክፉ ሴት ዋዛ፣ ነገር ንም ከምታመጣብህ ትጠብቅህ ዘንድ፡፡
፲. እስመ እመስኮተ ቤታ ውስተ መራሕብት ትሔውጽ፡፡	፲. በቤቷ መስኮት ሆና ወደ ዐደ ባባይ ትመለከታለችና፡፡
፲፩. ዘርእየት እምአብዳን ውሉድ ወሬዛ ነዳየ አእምሮ፡፡	፲፩. ከአላዋቂዎች ወጣቶች መካ ከል ከዕውቀት ድሃ የሆነውን ጐል ማሳ ብታይ፡፡
፲፪. ዘየሐውር በፍናወ ማእዘንተ ቤታ ወይትናገር፡፡	፲፪. በቤትዋም አቅራቢያ ባለው መንገድ ሲሄድ ሲናገርም፡፡
፲፫. በጽልመት ሠርከ ሶበ ይከ ውን ጽማዌ ወጽልመተ ሌሊት፡፡	፲፫. ማታ ሲመሽ ውድቅትም ሲሆን በሌሊት በጽኑ ጨለማ፡፡
፲፬. ወሶቤሃ ትዳደቆ ብእሲት እንተ ባቲ ትርሲተ ዝሙት፣ እንተ ትሬሲ ይሥርር ልበ ወራዙት፡፡	፲፬. የምንዝር ጌጥ ያላት የጐል ማሶችን ልብ እንዲሰቀል የምታ ደርግ ሴት ያን ጊዜ ትገናኘዋለች፡፡
፲፭. ሥርርትይእቲ ፤ ወምርዕት፤ ወበቤታኒ ኢየዐርፉ እገሪሃ ፡፡	፲፭. እርስዋ የምትበርር፣ መዳራ ትንም የምትወድ ናት፤ በቤትዋም እግሮቿ አያርፉም ፡፡
፲፮. ወምዕረ ኅዳጠ ታንጐጕ አፍኣ፤ ወምዕረ ኅዳጠ ውስተ መራሕብት፤ ወውስተ ኵሉ ማእ ዘንት ትጸንሕ፡፡	፲፮. አንድ ጊዜ በጐዳና፣ በሌላ ጊዜም በዐደባባይ፣ በማእዘኑም ሁሉ ታደባለች፡፡

፲፯. አኀዘቶ ወሰዐመቶ ወዘእን በለ ኀፍረት ትቤሎ በገጽ::

፲፰. መሥዋዕተ ሰላምየ ውእቱ፤ ዮም ብፅዐትየ እሁብ::

፲፱. በእንተ ዝንቱ መጻእኩ እት ቀበልከ፤ ወእንዝ አፈቅር ገጸ ዚአከ ረከብኩከ ::

፳. በቀጠንት ገለድኩ ምስካብየ፤ ወዘርቤታተ ነጸፍኩ ዘእምግብፅ::

፳፩. ነሰንስኩ ምስካብየ መጽርየ፤ ወቤትየኒ በቀናንሞስ ::

፳፪. ነዓ ናስተሐውዝ በተሳዕሞ እስከ ነግህ ፤ ወናንገርግር በተፋቅሮ::

፳፫ እስመ ኢሀሎ ምትየ ውስተ ቤቱ፤ ወሖረ ፍኖተ ርኁቀ፤

፳፬. ነሢአ ውስተ እዴሁ ዕቍረ ወርቅ፤ በመዋዕል ብዙኅ እመ ገብአ ውስተ ቤቱ::

፳፭. ወአስሐተቶ በብዙኅ ነገር፤ ወበመሥገርተ ከናፍር ሰሐበቶ::

፳፮. ወተለዋ ደኒና ከመ ላሕም ዘየሐውር ለተጠብሖ፤ ወከመ ከልብ ለተአሥሮ[፫] ::

፳፯. ወዓዲ ይቤ «ኢትነጽር ብእሲተ እኪተ»::

፲፯. ያዘችውም፣ ሳመችውም፣ ፊትዋም ያለ ኀፍረት ሆና እንዲህ አለችው ::

፲፰. የፍቅሬ መሥዋዕት ነው፤ ዛሬ ስእለቴን እሰጣለሁ::

፲፱. ስለዚህ እንድገናኝህ መጣሁ፤ ፊትህንም ሰሻ አገኘሁህ::

፳. በአልጋዬ ላይ ማለፊያ ስርፍ ዘርግቼበታለሁ፤የግብፅንም ሸመል መሌ ምንጣፍ ዘርግቼበታለሁ::

፳፩. በመኝታዬ ዐልሙን፣ በቤቴም ቀረፋ ረጭቼበታለሁ::

፳፪.ና፤ እስኪነጋ ድረስ በመልካም መሳሳም ደስ ይበለን፤ በፍቅርም እንርካ ::

፳፫. ባለቤቴ በቤቱ የለምና፤ ወደ ሩቅ መንገድም ሄዶአልና ፤

፳፬. በእጁም የወርቅ ከረጢት ይዞ አል፤ ወደ ቤቱ ቢመለስም ከብዙ ጊዜ በኋላ ነው::

፳፭. በብዙ ጨዋታዋ ታስተዋለች፤ በከንፈርዋ ወጥመድም ትጎትተዋለች::

፳፮. እርሱም ለመታረድ እንደ ሚነዳ በሬ፣ ለመታሰርም እንደ ሚሔድ ውሻ አንገቱን ደፍቶ ይከተላታል::

፳፯. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፣«ወደ አመንዝራ ሴት አትመልከት»::

፫. ምሳ. ፯ ÷ ፬ — ፳፪

፳፰. እስመ መዓር ይውኅዝ እም ከናፍረ ብእሲት ዘማ፤ እንተ ለጊዜሁ ያመዐርዕሮ ለጕርዔከ::	፳፰. ከአመንዝራ ሴት ከንፈር ማር ይንጠባጠባልና ፣ ለጊዜው ጕረሮህን ያጣፍጠዋል::
፳፱. ወእምድኅሬሁሰ ዘይመርር እም ሐሞት ትረክብ፤ ወስሑል ፈድፋደ እመጥባሕት ዘክልኤ አፉሁ::	፳፱. በኋላ ግን ከሐሞት የመረረ ሁኖ ታገኛለህ፤ ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ይልቅም የተሳለ ነው::
፴. ወካዕበ ይቤ ረሲ ርኁቀ ፍኖተከ እምኔሃ ፤ ወኢትቅረብ ኀበ ሞኀተ ቤታ::	፴. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፣ መንገድህን ከእርስዋ አርቅ ፤ ወደ ቤትዋም ደጅ አትቅረብ፤
፴፩. ከመ ኢትወስክ ለባዕድ ሕይወተከ፣ ወንብረተከ ለእለ ዘእንበለ ምሕረት::	፴፩. ሕይወትህን ለሌላ እንዳትሰጥ፣ ንብረትህንም ምሕረት ለሌላቸው ::
፴፪. ከመ ኢይጽገቡ ነኪራን ኀይለከ፤ ወፃማ ዚአከ ቤተ ባዕድ ኢይባእ::	፴፪. ባዕዳን ሀብትህን እንዳይጠግቡ ፣ የድካምህም ፍሬ በባዕድ ሰው ቤት እንዳይገባ::
፴፫. ወትኔስሕ ድኅረ አመ ደክመ ሥጋ ነፍስትከ ወትብል::	፴፫. ሰውነትህ በደከመ ጊዜ ኋላ ትጸጸታለህ፤ እንዲህም ትላለህ::
፴፬. እፎ ጸላእኩ ትምህርተ፣ ወእምተግሣጽ ተግኅሠ ልብየ::	፴፬. እንዴት ትምህርትን ጠላሁ? ልቤም ከተግሣጽ እንዴት ራቀ?
፴፭. ወኢሰማዕኩ ቃለ ዘይሜህሩኒ ወይጌሥጹኒ ወኢያጽማዕኩ በእዘንየ::	፴፭. የአስተማሪዎቼንም ቃል አልሰማሁም ፤ በጆሮቼም አላዳመጥሁም::
፴፮. ዘእንበለ ንስቲት ኮንኩ ውስተ ኵሉ እኩይ ማእከለ ማኅበር ወእንግልጋ[፬] ::	፴፮. በማኅበርና በጉባኤ መካከል ወደ ክፉ ሁሉ ለመድረስ ጥቂት ቀረኝ ፤

፬. ምሳ. ፭ + ፲፱

፴፮. ወይእዜኒ እብለክሙ ኀረዩ ኵሎ ሠናያተ እለ ጽሑፋት ውስተ ቅዱሳት መጻሕፍት ከመ ኢናስትት እሉንተ ስምዓተ፤ ወኢንትመየጥ ውስተ ብዙኀ ነገር።

፴፯. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት ወበ ገቢረ ሠናይ፤ ወንርኀቅ እምኵሉ ምግባር እኩይ፤ ወንኩን ንጹሓነ እምኵሉ እኩይ ወርኩስ በቅድመ እግዚአብሔር ከመ ንርክብ ሕይወተ ዘለዓለም።

አንቀጽ ፫

በእንተ ከመ መፍትው አንስት ይትአዘዛ ለአምታቲሆን፣ ወይሑራ በጥበብ።

፩. ርቱዕ ብእሲት ትትአዘዝ ወትተሐት ለምታ፣ እስመ ርእሳ ለብእሲት ምታ፤ ወርእሱ ለብእሲ ዘየሐውር በፍኖት ርቱዕ ክርስቶስ፣ ወርእሱኒ ለክርስቶስ እግዚአብሔር አብ፤[፩] አኃዜ ኵሉ ዘሀሎ ወይሄሉ ፈጣሬ ኵሉ ምስለ ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ዕበይ፣ ወክብር፣ ወልዕልና፣ ወስብሐት።

፪. ወአንትንሂ አንስት ተአዘዛ ለአምታቲክን፤ ወተቀነያ በክብር ወበፈሪሀ እግዚአብሔር ወአስተፍሥሓ አምታቲክን በሠናይ ቅኔ፤ ከመ ትርከባ ሞገሰ በኀቤሆሙ በከመ አቅደምነ ነጊረ።

፩. ፩ኛ ቆር. ፲፩ ፥ ፫

፴፮. አሁንም እንዲህ እላችኋለሁ፣ እነዚህን ምስክሮች እንዳናቃልል ወደ ብዙ ነገርም እንዳንመለስ በቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፉትን በጎ ነገሮችን ሁሉ ምረጡ።

፴፯. በሃይማኖትና በጎ በመሥራትም እንጽና፤ ከክፉ ሥራም ሁሉ እንራቅ፣ የዘለዓለም ሕይወትንም እናገኝ ዘንድ ከክፉ ሁሉና ከርኵሰት በእግዚአብሔር ፊት ንጹሓን እንሁን።

ሦስተኛ አንቀጽ

ሴቶች ለባሎቻቸው ይታዘዙ ዘንድ፣ በቀናም ጥበብ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ሴት ለባሏ በትሕትና ትታዘዝ ለሴት ራሷ ባሏ ነውና፣ በቀና መንገድ ለሚኖር ወንድም ራሱ ክርስቶስ ነው፣ ለክርስቶስም ራሱ ሁሉን ቻይ፤ የነበረና የሚኖር ገናናነትና ክብር ልዕልናና ምስጋና በሚገባው በልጁ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብ ነው ።

፪. እናንተም ሴቶች ለባሎቻችሁ ታዘዙ፤እግዚአብሔርንም በመፍራትና በማክበር ተገዙ፤ አስቀድመንም እንደተናገርን ከእነርሱ መወደድን እንድታገኙ በበጎ አገልግሎት ባሎቻችሁን ደስ አሰኙ።

፫. እስመ ከመዝ ይብል ተማሃጸ ሰሎሞን መኑ ይረክባ ለብእሲት ጽንዕት፤ ክብርት ይእቲ እምዕንቍ ክቡር ዘብዙኅ ሤጡ ::

፬. ለእንተ ከመዝ ብእሲት ይትአመን ባቲ ልበ ምታ ወእንተ ከመዝ እምሠናይ ምህርካ ኢታሐፅፆ::

፭. ትረድኦ ለምታ ሠናየ በሠናይ፤ ወአኮ እኩየ በእኩይ በኵሉ መዋዕለ ሕይወታ::

፮ እንዘ ትቤዝት ፀምረ ወእጌ፤ ገብረት ሠናየ በእደዊሃ::

፯. ኮነት ከመ ሐመር እንተ ትትጌበር እምርኁቅ፤ ወታስተጋብእ ላቲ ኵሎ ብዕለ::

፰. ወትትነሣእ በሌሊት ወትሁብ ሲሳየ ለሰብአ ቤታ ወግብሮን ለአዋልድ::

፱. ርእየት ወፍረ፤ ወተሣየጠት፤ ወእምፍሬ እደዊሃ ተከለት ጥሪተ::

፲. አጽኒዓ ወቀኒታ ሐቋሃ አውዐአት እዴሃ ለግብር ::

፲፩. ጥዕመት ከመ ሠናይ ውእቱ ተቀንዎ፤ ወኢይጠፍእ ዘኵሎ ለሊተ ማኅቶታ::

፫ ተግሣጸ ሰሎሞን እንዲህ ይላልና፤ ልባም ሴትን ማን ያገኛታል? ዋጋው ብዙ ከሆነ ከከበረ ዕንቍ እጅግ የከበረች ናት ::

፬. እንደዚህ ባለችዋ ሴት የባልዋ ልብ ይታመንባታል፤ እንደዚህ ያለችውም ከመልካም ምርኮ አታሳኝነውም::

፭. ዕድሜዋን ሙሉ በክፉ ላይ ክፉ ያይደለ በበጎ ላይ በጎ እየሠራች ባሏን ትረዳዋለች::

፮. የበግ ጠጕርንና የተልባ እግርን እያባዘተች በእጆችዋ መልካም ትሠራለች::

፯. እርስዋ ከሩቅ እንደምትነግድ ሀብትንም ሁሉ እንደምትሰበስብ መርከብ ሆነች::

፰. በሌሊት ትነሣለች፤ ለቤተሰብዎቿ ምግባቸውን ትሰጣለች፤ ለሠራተኞችዋም ተግባራቸውን ትሰጣለች::

፱. እርሻን ተመልክታ ትገዛለች፤ ከእጆችዋም ፍሬ ጥሪትን ትተክላለች::

፲. ወገብዋንም አጽንታ ታጥቃ እጆቿን ለሥራ ታወጣለች::

፲፩. ሥራ መልካም እንደሆነ ትመለከታለች፤ መብራትዋም ሌሊቱን ሁሉ አይጠፋም::

፲፪. ወእደዊሃ ትሰፍሕ ዲበ ዘይበቍዕ፤ ወዕመታ ታጸንዕ ለፈቲል። ፲፪. እጆችዋንም ወደሚጠቅም ሥራ ትዘረጋለች፤ ክንድዋንም ለመፍተል ታበረታለች (ታጸናለች)።

፲፫. ወእደዊሃ ትፈትሕ ለምስኪን፤ ወእራኃ ትሰፍሕ ለነዳይ። ፲፫. እጆቿን ለችግረኛ ትፈታለች፤ መሐል እጆዋንም ለድሀ ትዘረጋለች።

፲፬. ወኢይቴክዝ ምታ በአንተ ቤቱ እመቦ ኀበ ጕንደየ ወኵሎሙ እሊአሃ እሩዛን እሙንቱ በበክልኤ። ፲፬. ባሏም በውጭ የዘገየ እንደሆነ ስለ ቤቱ አይጨነቅም፤ ቤተሰቦቿ ሁሉ ዕጥፍ ድርብ የለበሱ ናቸው።

፲፭. ክዑበ ከለሜዳ ገብረት ለምታ ዘቢሶስ፤ ወሜላተ ገብረት ላቲ አልባስ። ፲፭. ለባልዋ ዕጥፍ ሆኖ ከተፈተለ የተልባ እግር መጐናጸፍያ ትሠራለች፤ ለራስዋም ከቀጭ ሐር ልብስን ትሠራለች።

፲፮. ወዘያስተርኢ ይከውን ምታ በውስተ አናቅጽ ሶበ ይነብር ውስተ ማኅበር ምስለ ሊቃናተ ምድር። ፲፮. ባልዋ በሀገር ሽማግሌዎች መካከል በሸንጎ በሚቀመጥ ጊዜ በዐደ ባባይ የታወቀ(የሚታይ) ይሆናል።

፲፯. ሰንዱናተ ገብረት፤ ወሜጠት፤ወንቍብታተ ለከነናውያን፤ ወአፉሃ ከሠተት ዘበሕግ፤ ወአቀመት ሥርዐተ ለልሳና። ፲፯. የበፍታ ቀሚስ እየሠራች ትሸጣለች፤ ለከነናውያንም ድግ ትሸጣለች፤ ሕጋዊ በሆነ ነገር አፍዋን ትከፍታለች፤ ለአንደበትዋም መጠንን ታደርጋለች።

፲፰. ኀይለ ወላህየ ለብሰት ወተፈሥሐት በመዋዕል ደኃርያት። ፲፰. ብርታትንና ውበትን ትለብሳለች በኋላም ዘመን ላይ ደስ ይላታል።

፲፱. ወጽኑዓት በዋኤ ቤታ ወኅብስተ ሀኬት ኢበልዐት። ፲፱. ወደ ቤቷ የሚገባ ብዙ ነው፤ የስንፍና እንጀራንም አትበላም።

፳. ሕግ ወምጽዋት ውስተ አፉሃ፤ አፉሃ ትፈትሕ በጥበብ ወበሥርዐተ ሕግ። ፳. ሕግና ምጽዋት በአፍዋ አለ፤ አፍዋን በጥበብና ሕግ ባለው ሥርዐት ትከፍታለች።

፳፩. ወምጽዋታ እልሀቀ ውሉደ ወአብ ዐለ፣ ወምታ ወደሳ።

፳፪. ብዙኃት አዋልድ አጥረያ ብዕለ፤ ወብዙኃት ገብራ ኀይለ፤ ወአንቲሰ ትፈደፍዲ፤ ወተዐደውኪ ኵሎን።

፳፫. ሕስው አሥምሮ፣ ወምኑን ላህይ፤ እስመ ብእሲት ጠባብ ትት ባረክ፣ ወፈራሂተ እግዚአብሔር ይእቲ ትሴባሕ።

፳፬. ሀብዋ እምፍሬ ክናፍሪሃ፣ ወይት አኰት በአናቅጽ ምታ[፬] ።

፳፭. እእምራ አንስት ከመ ብእሲት እንተ ታፈቅር ምታ ትረክብ ክብረ በኀበ እግዚአብሔር አምላክ።

፳፮. ዑቂ ወለብዊ ኦ ብእሲት እንተ ታፈቅሪ ወትፈቅዲ ትኩኒ መሃይምንተ ከመ ታሥምሪዮ ለእግ ዚአብሔር፤ ወኢትትመከሊ ወኢት ሠነዪ ለክልእ ብእሲ ፤ ወኢትልበሲ አልባሰ ሠርጉ፤ ወኢትደዪ አሣዕነ ውስተ እግርኪ በትዝኀርት፤ በከመ ይገብራ አንስት ዘማት ለአስሕቶ ፤ አላ ተዐቀቢ እም

፳፩. ምጽዋትዋ ልጆችን ያሳድጋል፤ ያበለጥጋልም፤ ባልዋም እንዲህ ሲል ያመሰግናታል።

፳፪. ብዙ ሴቶች ልጆች ሀብትን ሰበሰቡ፤ ብዙዎቹም ኀይልን አደረጉ፤ አንቺ ግን ትበልጫለሽ፤ ከሁሉም ትልቂያለሽ ።

፳፫. ውበት ሐሰት ነው፤ ደም ግባ ትም የተናቀ ነው፤ ብልህ ሴት ትባረካለችና ፣ እግዚአብሔርንም የምትፈራ እርስዋ ትመሰገናለች።

፳፬. ከከንፈርዋ ፍሬ ስጡአት፤ ባልዋም በዐደባባይ ይመሰገናል።

፳፭. ሴቶች ሆይ! ባልዋን የምትወድ ሴት በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ክብርን እንደምታገኝ ዕወቁ።

፳፮. እግዚአብሔርን ደስ ለማሰ ኘት የታመንሽ ትሆኚ ዘንድ የምትወጂና የምትፈቅጂ ሴት ሆይ! ዕወቂ፤ አስተውዪ፤ አትመ ኪም፤ ለሌላ ወንድም አትዋቢ፤ የጌጥ ልብሶችንም አትልበሺ፤ ሴሰ ኞች ሴቶች ሰውን ለማሳት እንደ ሚያደርጉ በትዕቢት በእግርሽ ጫማ አታድርጊ ፤ ነገር ግን ሌሎች በአንቺ እንዳይሰናከሉ

፬. ተማሣጽ ፳፱ + ፴፩

ኵሉ ምግባር እኩይ ወዝሙት፤ ከመ ኢይትዐቀፉ ብኪ ካልአን ዳዕሙ ተዐዘዚ ለምትኪ ወአሠንዪ ሎቱ።

፳፯. ወእመሰ ትፈቅዲ አንሶስዎ በውስተ ማኅበር ወመራኅብት ለአሥግሮ ነፍስ ብዙኀ ጊዜ፤ ይመጽእ ላዕሌኪ ኵነኔ እምኀበ እግዚአብሔር ፤ ወትከውኒ ዘአልባ ተስፋ።

፳፰. ከመ ሰበ ረሲዕ ይወድቅ ውስተ ዐቢይ ምንዳቤ ወያመጽእ ለርእሱ ነውረ ወኃሣረ ወዝኩ ከማሁ እኪት ብእሲት ታመጽእ ለርእሳ ኀሣረ።

፳፱. ወከመ አንበሳ ዘይጸንሕ ወይመስጥ ከማሁ ታሠግሮሙ ለአብዳን፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ከመ ቍንቍኔ ለልብስ ወከመ ነቀዝ ለዕፀ[፫] ወከማሁ ኀዘን ታማስኖ ለብእሲ ልቦ ።

፴. ወዓዲ ይቤ ይኄይስ ነቢር ውስተ ገዳም እምትንበር ምስለ ብእሲት መግዐዚት ወነባቢት ወመዐትምት[፬]።

፴፩. ይእዜኒ ንብለክሙ አ ሕዝበ ክርስቲያን ኢትነጽሩ ፤ ወኢትትልዉ ዘማተ አንስት።

፫. ተግሣፅ ፩ ÷ ፳
፬. ምሳ. ፳፭ ÷ ፲፱

ከክፉ ሥራ ሁሉና ከዝሙት ተጠበቂ፤ ለባልሽም ታዘዢ፤ ለእርሱም መልካም አድርጊለት።

፳፯. ብዙ ጊዜ ሰውን ለማሳት በጉባኤና በዐደባባይ መመላለስን ብትወጂ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ በአንቺ ላይ ቅጣት ይመጣብሻል፤ ተስፋ የሌላት ትሆኛለሽ።

፳፰. ዝንጉ ሰው በታላቅ መከራ እንደሚወድቅ በራሱም ነውርንና ውርደትን፤ ኀዘንንም እንደሚያመጣ እንደዚሁ ክፉ ሴት ለራስዋ ውርደትን ታመጣለች።

፳፱. ሸምቆ እንደሚነጥቅ አንበሳ እንደዚሁ አላዋቆችን ታጠምዳቸዋለች፤ ብል ልብስን፤ነቀዝም ዕንጨትን እንዲያጠፉ፤ እንዲሁም ኀዘን የሰውን ልቡና ታጠፋዋለች ተብሎ ተጽፎአልና።

፴. ዳግመኛም ከተጨቃጫቂ ከቀባጣሪና ከቍጡ ሴት ጋራ ከመኖር በበረሃ መኖር ይሻላል ይላልና።

፴፩. አሁንም የክርስቲያን ወገኖች ሆይ፤ ሴሰኞች ሴቶችን አትመልከቱ አትከተሉ እንላችኋለን።

፴፪. ወባሕቱ ርቱዕ ለአንስት ምእመናት ይትገልበባ ርእሶን በንጽሕ ወአኮ በአሠንዮ ላህየ ገጾን ወጥም ዐታት፣ ወተዘህሎ ወተሠርግዎ ዘአልቦ ባቍዕ ውስተ መልክዕ ዘፈጠረ እግዚአብሔር፤ ወኢይግ በራ ከመዝ አላ ሶበ የሐውራ በፍ ኖት ያድንና ርእሶን እንዘ ግል ቡባት እማንቱ፤ ወዕቀባ ርእሰክን ኦ ምእመናት ወኢትትናገራ ጽልአ ወኢምስለ መኑሂ ወፈድፋደሰ ለአ ምታቲክን ።

፴፪. ነገር ግን ሳሙኑ ሴቶች ራሳቸውን በንጽሕና ሊከናነቡ ይገባል፤ የፊታቸውን ውበት በማ ሳመርና ቀለም በመቀባት አይደ ለም፤ እግዚአብሔር በፈጠረው መልክ ውስጥ ጥቅም በሌለው ኩል መኳልና ማጌጥም አይደለም ፤ እንዲህ ያለውንም ሁሉ አይሥሩ፤ ነገር ግን እነርሱ ተከናንበው በጎዳና ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ይሂዱ፤ ምእመናት ሆይ! ራሳች ሁን ጠብቁ፤ ከማንም ጋር አት ነጋገሩ ፤ ይልቁንም ከባሎቻችሁ ጋር ጥላቻን አትነጋገሩ።

፴፫. ኦ አንስት ኄራት፣ ወየዋሃት አምልክዎ ለእግዚአብሔር በፍ ሥሐ ወበሐሤት።

፴፫. ደጋጎችና የዋሆች ሴቶች ሆይ! በደስታና በሐሴት እግዚአ ብሔርን አምልኩት።

፴፬. ወአንትሙኒ ደቂቅነ ወአኃዊነ ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ኅሥሥዋ ለክብርት ጥበብ እንተ ታሤኒ ግዕዘነ ወታበርህ አልባቢነ ፣ ወታቀርበነ ኀበ እግዚአብሔር ወታበ ውአነ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወዕረ ፍት።

፴፬. እናንተም ልጆቻችን፣ ወንድሞቻ ችን፤ ዘመዶቻችንና ወዳጆቻችን ጠባ ይን የምታሳምር፣ ልቡናችንን ብሩህ የምታደርግ፣ ወደ እግዚአብሔርም የምታቀርበንን ለዘለዓለም ሕይወ ትና ዕረፍት ወደ መንግሥተ ሰማ ያት የምታስገባን የከበረች ጥበ ብን ፈልጓት ።

አንቀጽ ፬

በእንተ ኤጲስ ቆጶስ፣ ወቀሲስ፣ ወዲያቆናት።

አራተኛ አንቀጽ

ስለ ኤጲስ ቆጶስ፤ ስለ ቄስና ስለ ዲያቆናት ይናገራል።

፩. ወበእንተ ኤጲስ ቆጶስ ሰማዕነ ከመዝ በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ መፍትው ይኩን ኖላዌ አባግዕ ዘይሠየም ኤጲስ ቆጶሰ ለኵሉ አብያተ ክርስቲያናት ዘአልቦ ነውር፣ ንጹሐ ወኄር፣ ወዘኢይኄሊ ትካዘ ዘዝንቱ ዓለም፤ ወዘአጠንቀቀ ፶ ዓመተ፣ወዘፈጸመ ኀይለ ውርዙት፣ ዘኢኮነ መስተዋድየ ፣ ወዘኢይነ ብብ ሐሰተ ማዕከለ አኀው።

፪. እስመ ይብል ወንጌል ዘይነብብ ቃለ በከመ ረከበ ያገብኡ ሎቱ በዕ ለተ ደይን ከመ ይኰንንዎ፩ ፤ ወዓዲ ይቤ እስመ እምቃልከ ትጻ ድቅ ወእምቃልከ ትትኴነን፤ ወበእንተዝ ይደሉ ይኩን ዘም ሉእ ኵሎ ሠናያተ።

፫. ወእመሰ ኢየአምር መጽሐፈ ይኩን ማእምረ ወለባዌ፤ ወይኩን ዘእማዕከላይ ብእሲ ።

፬. ወእመሰ ንስቲት ሀገር ይእቲ ወኢተረክበ በውስቴታ ዘይደልዎ ጵጵስና፣ ወተረክበ እምንኡሳን ማእ ምር ወጠቢብ ዘኀዳጥ ዓመታቲሁ ወስምዐ ኮኑ ሎቱ እለ የአምርዎ ከመ ይደልዎ ይሠየም ኤጲስ ቆጶሰ

፩. ስለ ኤጲስ ቆጶስም፣ ለአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ኤጲስ ቆጶስ ሆኖ የሚ ሾመው የምእመናን ጠባቂ ነውር የሌ ለበት፣ ንጹሕና ቸር፣ የዚህንም ዓለም ጭንቀት የማያስብ፣ ፶ ዓመት የሞላው፣ የጕልማሳነት ኀይልን ያለፈ፣ ነገር የማይሠራ፤ በወንድሞችም መካከል ሐሰትን የማይናገር ይሆን ዘንድ እንደሚገ ባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ሰማን።

፪. ወንጌል ነገርን እንዳገኘ የሚና ገር ሁሉ በፍርድ ቀን ይፈረድበት ዘንድ ይመለስለታል ብሏልና፣ ዳግመኛም ከቃልህ የተነሣ ትጸ ድቃለህ፣ «ከቃልህ የተነሣም ይፈረድ ብሃል» ብሏልና፤ ስለዚህም በጎ ውን ነገር ሁሉ የተመላ ይሆን ዘንድ ይገባል።

፫. መጽሐፍ የማያውቅ ቢሆን ግን ዐዋቂና አስተዋይ ይሁን፤ መካከለኛ ዕድሜም ያለው ሰው ይሁን።

፬. አገሪቱ ትንሽ ብትሆን፣ ግን በውስጧም ጵጵስና የሚገባው ባይ ገኝ ከታናናሾች አድሜው ጥቂት የሆነ አዋቂና ብልህ፤ የሚያውቁት ሰዎ ችም ኤጲስ ቆጶስነት ይሾም ዘንድ

፩. ማቴ. ፲፪ ፥ ፴፮-፴፯

ወለእመ ሐይወ እምንእሱ ፍጹመ በግብረ አበው ቅዱሳን ወየዋሃን ዘየሐውር በፍኖተ ርትዕ ዘምኩር በኵሉ ግብር ወስምዐ ኮኑ ላዕሌሁ ከመ ፍጹም ውእቱ ይሠየም በሰላም።

፭. እስመ ሰሎሞን እንዘ መጠነ ፲ወ፪ ዓመታቲሁ ነግሠ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል[፪] ፤ወኢዮአስኒ ነግሠ እመ ኮነ ሎቱ ፯ ዓመተ[፫] ወኢዮስያስኒ በሳምኒት ዓም ነግሠ በጽድቅ[፬]።

፮. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤ ኀበ መኑ እኔጽር ዘእንበለ ኀበ የዋህ ወትሑት ወጽምው ዘይርዕድ እምቃልየ[፭] ።

፯. ወካዕበ ይቤ ወንጌል «ብፁዓን የዋሃን ልብ እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር»።

፰. ወይኩንኬ መሓሬ፤ እስመ ይቤ ብፁዓን መሐርያን፤ እስመ እሙንቱ ይትመሐሩ[፮] ።

እንዲገባው ቢመሰክሩለት ከሕፃንነቱም ጀምሮ በቅዱሳንና የዋሃን አበው ሥራ ፈጽሞ ቢኖር በቀና መንገድም ቢሄድ በሥራው ሁሉ የተፈተነ ቢሆን ፍጹም እንደ ሆነም ቢመሰክሩለት በሰላም ይሾም።

፭. ሰሎሞንም ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ሳለ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ነግሦ ነበርና፤ኢዮአስም ሰባት ዓመት በሆነው ጊዜ ገዥ ሆነ ተሾመ ፤ ኢዮስያስም በስምንት ዓመቱ በእውነት ነገሠ።

፮. እግዚአብሔር በነቢዩ በኢሳይያስ አንደበት እንዲህ ብሎ ተናግሮአልና፤ «ከቃሌ የተነሣ ወደሚፈራ የዋህ፤ ትሑትና ትዕግሥተኛ ወደሚሆን ነው እንጂ ወደ ማን እመለከታለሁ?

፯. ዳግመኛም ወንጌል እንዲህ ይላል "የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ ምድርን ይወርሳሉና»።

፰. የሚምር ይሁን፤ "የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱም ይማራሉ" ተብሏልና።

፪. ፩ኛ ነገሥ. ፫ + ፰
፫. ፪ኛ ዜና መዋ. ፴፬ + ፩
፬. ፪ኛ ነገሥ. ፳፪ + ፩ — ፪
፭. ኢሳ. ፷፮ + ፪
፮. ማቴ. ፭ + ፯

፱. ወይኩን እንከ ገባሬ ሰላም፤ እስመ ይቤ ብፁዓን ገባርያነ ሰላም፤ እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ"[፯] ፡፡

፲. ወይኩን እንከ ንጹሐ ልብ ዘእንበለ ቂም ወእከይ ወዐመፃ፤" እስመ ይቤ ብፁዓን ንጹሓነ ልብ፤ እስመ እሙንቱ ይሬእይዎ ለእግዚአብሔር" ፤

፲፩. ወይኩን እንከ መንፈሳዌ ትጉሀ ለገቢረ ሠናይ ዘኢስሱዕ ወኢመዓትመ፤ ወኢሰካሬ፤ ወኢመስተበቅለ ዘአልቦ ጽልእ ወጋዕዝ ወኢዝንጉር፤ ወኢመፍቀሬ ወርቅ፤ ወኢጸዓሌ፤ ወኢይትዐበይ እንከ ከመ ኢይደቅ ውስተ መሥገርተ ሰይጣን እስመ ኵሉ ዘአዕበየ ርእሶ የኀሥር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከብር[፰] ፡፡

፲፪. ወከመዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ፤ ዘይክል ሠሪዐ ቤቱ በሠናይ፤መምህር ወመገሥፅ ዘአልሐቀ ደቂቆ በንጽሕ[፱]፡፡

፱. ሰላምን የሚያደርግ ይሁን "ሰላምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ " ተብሏልና፡፡

፲. ቂም፤ ክፋትና ዐመፅ የሌለበት ልበ ንጹሕ ይሁን፤ ልበ ንጹሖች ብፁዓን ናቸው እነርሱ እግዚአብሔርን ያዩታል ተብሏልና ፡፡

፲፩. በጎ ሥራን ለመሥራት ትጉህ መንፈሳዊ ይሁን የማይሳሳ፤ የማይቆጣ ፤ የማይሰክር ፤ የማይበቀል፤ ጸብና ክርክር የሌለው፤ የማይከራ፤ ገንዘብ የማይወድ፤ የማይሳደብ ይሁን፤ በሰይጣን ወጥመድ እንዳይወድቅ ፤ አይታበይ፤ ራሱን ከፍ ያደረገ ይዋረዳልና፤ ራሱንም ያዋረደ ይከብራልና ፡፡

፲፪. እንደዚህ ያለ ኤጲስ ቆጶስ አንዲት ሴት ያገባ ቤተሰቦቹን በመልካም ማስተዳደር የሚችል ፤ የሚያስተምርና የሚመክር ልጆቹን በንጽሕና ያሳደገ ይሾም፡፡

፯. ማቴ- ፭ ÷ ፯
፰. ፩ኛ ጢሞ. ፫÷፪–፯ ፤ ሉቃ. ፲፰÷፲፱
፱. ቲቶ ፩ ÷ ፯

፲፫. ወበእሲቱሂ ትኩን መሐይምንተ እንተ ተሐፅን ደቂቃ በሠናይ አምልኮ ወፈሪሀ እግዚአብሔር፣ ወርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትአዘዙሎቱ ሰብአ ቤቱ በትሕትና ወበፍርሀት፣ ወውእቱኒ ይኩን ዘአልቦ ነውር በትካዘ ዝ ዓለም ወበሥጋሁ፣እስመ ጽሑፍ ይፍትኖ ወያመክሮ እመ ውእቱ ዘአልቦ ነውር ወኢይኩን መዓትመ ከመ ይብል ጥበብ እስመ መዓትም ብእሲ ጠቢበ የሀጉል[፩] አላ ይኩን መሐሬ ወመጽዋቲ፣ እስመ ይቤ እግዚእነ በዝንቱ የአምረክሙ ኵሉ ከመ አርዳእየ አንትሙ ለእመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ[፲፩]::

፲፫. ሚስቱም የምታምን፣ ልጆቿንም በመልካም አምልኮና እግዚአብሔርን በመፍራት የምታሳድግ ትሁን፤ ለኤጲስ ቆጶሱም ቤተሰቦቹ በትሕትናና በፍርሃት ይታዘዙለት ዘንድ ይገባል፤ እርሱም በዚህ ዓለም ጉዳይና በሥጋው ነውር የሌለበት ይሁን፤ ነውር የሌለበት እንደሆነ ፈጽመህ መርምረው ተብሎ ተጽፎአልና ፤ የማይቈጣ ይሁን፤ መጽሐፈ ጥበብ «ቍጣ ጥበበኛ ሰውን ያጠፋል» ብሏልና፤ ነገር ግን የሚራራና የሚመጸውት ይሁን፤ ጌታችን «እናንተ እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ደቀ መዛሙርቴ እንደሆናችሁ ሁሉ በዚህ ያውቃችኋል» ብሏልና::

፲፬. ይኩንኬ መፍቀሬ ሰብእ፣ ዘይትዌከፍ ነግደ፣ ዘኢይነሥእ ገጸ መበይን፣ ዘኢያደሉ ለባዕል ወለነዳይ፣ ዘቦ ኪን ዘይሰፍሕ እደዊሁ ለውሂብ ፤ ዘይትዌከፍ መዓስበ መፍቀሬ ነዳያን ወዕጓለ ማውታ፣ ወመበለታት፣ ወዓዲ ይሴሲ ለእለ ቦን ደቂቅ ::

፲፬. ሰውን ወዳጅ፣ እንግዳን የሚቀበል፤ ፊት አይቶ የማያዳላ፣ ለባለጸጋና ደሃ የማያዳላ፣ ፈራጅ፣ ጥበብ ያለው፤ ለመሥጠት እጁን የሚዘረጋ፣ ረዳት የሌለውን የሚቀበል፣ ድሆችን፣ ደሀ አደጎችንና ባልቴቶችን የሚወድ ይሁን፤ ዳግመኛም ልጆች ያሏቸውን ይመግብ፤

፩. ምሳ. ፲፭ + ፲፰
፲፩. ዮሐ. ፲፫ + ፴፭

፲፩. ወእመሰ ቦ ብእሲ ሀካይ ወእንለቀ ኵሎ ንዋዮ በስካር ወዝሙት፣ ወይፈቅድ ይመጽው ትም ፤ ኢየሀቦ ኤጲስ ቆጶስ ትካዘ፤ወኢያብሖ ይባእ ቤተ ክርስቲያን፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ለእለ ይገብሩ ከመዝ እስከ ማእዜኑ ሀካይ ትሰክብ ወማእዜ እምንዋም ትነቅሕ? ሕቀ ትነውም፣ወሕቀ ትነብር ሕቀ ትዴቅስ፣ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ዲበ እንግድዓከ፤ ወእምዝ ይመጽእከ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተጽናስ ከመ ኄር ረዋጺ[፲፱]::

፲፩.ገንዘቡን ሁሉ በስካርናበዝሙት የጨረሰ ስነፍ ቢኖር ግን፣ ሊመጸውቱትም ቢወድ፣ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጁን አይስጠው፤ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይገባ ዘንድ አይፍቀድለት፤ እንደዚህ ለሚሠሩ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና ፤ «ስነፍ እስከመቼ ድረስ ትተኛለህ? መቼስ ከእንቅልፍህ ትነቃለህ? አንድ ጊዜ ትተኛለህ ፤ አንድ ጊዜ ትቀመጣለህ፤ አንድ ጊዜ ታንቀላፋለህ፤ አንድ ጊዜ እጅህን በደረትህ ላይ ትሰበስባለህ፤ ከዚህ በኋላ ድህነት እንደክፉ መልእክተኛ ይመጣብሀል፤ ችጋርም እንደፈጣን ሯጭ ይደርስብሀል»::

፲፪.ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ ይፍታሕ በአድልዎ ለገጸ ባዕል፤ ወይትኀየይ ነዳየ፤እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ኢትፍታሕ በአድልዎ ለገጸ ባዕል ወኢትግምጽ ፍትሖ ለነዳይ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ፣ ወባሕቱ መፍትው ይፍታሕ በርትዕ::

፲፪. ኤጲስ ቆጶሱ ደኃውን ችላ ብሎ ለባለጸጋው ፊት በማድላት ይፈርድ ዘንድ አይገባውም፤ እግዚአብሔር ሙሴን «ለባለጸጋ ፊት በማድላት አትፍረድ፣ የድኃውን ፍርድም አታጓድል፤ ፍርድ የእግዚአብሔር ነው ብሏልና ፤ ነገር ግን በሚገባ ይፈርድ ዘንድ ይገባዋል::

፲፫. መፍትው ይኩን ሲሳዩ ለኤጲስ ቆጶስ መብልዐ ጥዑመ በአቅም ከመ ይክሃል ምህሮ ወገሥጾ ለሕዝብ ወይሚጦሙ ለኀበ እግዚአብሔር ወይርኀቅ እምኵሉ እኩይ ወያንብብ መጻሕፍተ ኵሎ ጊዜ::

፲፫. የኤጲስ ቆጶስ ምግቡ የጣመ፡ የላመ ይሁን፣ መጥኖ ይመገብ፤ ሕዝቡን መክሮ አስተምሮ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይችለው ዘንድ፣ ከክፉም ሁሉ ይርቅ ዘንድ መጻሕፍትን ሁል ጊዜ ይመልከት ::

፲፱. ምሳሌ ፮ ፥ ፱—፲፩

፲፰. ወይኩን መፍቀሬ ጥበብ ከመ ይክሃል ተርጕሞ መጻሕፍት በመንፈስ ቅዱስ ፣ ቃለ ወንጌል ኦሪተ ወነቢያተ በከመ ይቤ እግዚአብሔር ለብዉ ቃለ መጻሕፍት እስመ እሙንቱ ስምዕ በእንቲአየ[፲፫] ::

፲፰. በመንፈስ ቅዱስ መጻሕፍትን መተርጐም ይችል ዘንድ ጥበብ መንፈሳዊን የሚወድ ይሁን ፤ የወንጌልን ቃል ኦሪትን ነቢያትንም መተርጐም ይችል ዘንድ እግዚአብሔር እንዳለ የመጻሕፍትን ቃል አስተውሉ እነሱ ስለ እኔ ነገር ምስክሮች ናቸውና::

፲፱. ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የሐሊ ተኃሥሦ ወአገንጽሎ መጻሕፍት በበመትልው፣ ወያጽግቦሙ ለሕዝብ ትምህርተ መንፈሳዌ ወያርውዮሙ እምብርሃ ሕጉ ለእግዚአብሔር በብዙኅ ተግሣጽ::

፲፱. ለኤጲስ ቆጶስ መመራመርና መጻሕፍትንም ዘወትር መመልከትን ያስብ ዘንድ ይገባዋል፣ ለሕዝቡም መንፈሳዊ ትምህርትን ያጥግባቸው፤ ከእግዚአብሔር ሕግ ብርሃንነት የተነሣም በብዙ ምክር ያርካቸው ::

፳. ይቤ እግዚአብሔር አብርሁ ብርሃነ ጥበብ ላዕሌክሙ እስመ ጊዜሁ ውእቱ[፲፬] ::

፳.እግዚአብሔር ጊዜው ነውና የጥበብን ብርሃን በእናንተ ላይ አብሩ አለ ::

፳፩. ከመዝኬ ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሕምም ወይጻሙ ወይትጋደል በእንተ ጽድቅ፤ወፌድፋደሰ በቅድመ ሕዝብ: ከመ ይርአዩ ግብሮ ወይትወከፉ ተግሣጾ ::

፳፩. ለኤጲስ ቆጶስ እንደዚህ መከራ ሊቀበል፣ ሊደክምና ስለጽድቅም ሊጋደል ይገባዋል፤ ይልቁንም በሕዝቡ ፊት፣ ምክሩን ይቀበሉ ዘንድ ሥራውን ሊያሳያቸው ይገባል::

፳፪. ወዓዲ ውእቱሰ ኢይትሀከይ መነሂ፤ ወኢይትዐረክ ምስለ ዐቢያን፤ወኢይኩን ዘክልኤ ልቡ ወዘክልኤ ልሳኑ

፳፪. እሱ ማንንም ቸል አይበል፤ ከታላላቆች ጋርም አይወዳጅ፤ ሁለት ልብና ሁለት አንደበት ያለው

፲፫. ዮሐ. ፭ ፥ ፴፱

፲፬. ሆሴዕ ፲ ፥ ፲፪

ወኢይትሉ መኳንንተ ፤ ወይፍራህ እግዚአብሔርሃ፤ ወኢይስማዕ ውዴተ በሐሰት ላዕለ ካልእ ወኢይትሀከይ ጸዊመ፤ ወኢያመክኒ ለበሊዕ፤ ወኢይ. በል በዓል ዮም በከመ ይገብሩ አሕዛብ ለበሊዕ ወሰትይ ወለፈጊዕ ::

፷፫. አላ ያሰስል እምኔሁ ኵሎ ፍትወተ ጽሩዐ ዘአልቦ ባቍዕ፤ እስመ ዝንቱ ኵሉ ምኑን ወጽሉእ በኀበ እግዚአብሔር ወፍቁር በኀበ አጋንንት::

፷፬. ይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የአዝዞሙ ወይገሥጾሙ ለሕዝብ ያዕትት እምላዕሌሆሙ ዘንተ ኵሎ ምግባረ አላ ባሕቱ ይምሀሮሙ ወይገሥጾሙ፤ ወይሚጠሙ ይትመሰሉ ኪያሁ፤ ወይትልዉ ፍኖቶ በርትዕ፤ እስመ ይቤሎሙ እግዚ አብሔር ለደቂቀ እስራኤል "ዕቀቡ ሕግየ ወሥርዐትየ ወትእዛዝየ[፲፭]"፤ ወለሊሁ እግዚእነ ወአምላክነ ኢየሱስ ክርስቶስ አቅደመ ኵሎ ገቢረ ወመሀረነ ንትመሰል ኪያሁ ::

፷፭. ወበእንተዝ ይብል እስመ ዘይሜህር ወይገብር ዐቢየ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት[፲፮]::

አይሁን፤ መኳንንቱንም አይከተል፤ እግዚአብሔርን ይፍራ፤ በሌላውም ላይ በሐሰት ነገር ሥራን አይስማ፤ ጾምንም ቸል አይበል፤ ለመብላትም ምክንያት አያድርግ፤ አሕዛብ ለመብላት ለመጠጣት፤ ተድላ ደስታ ለማድረግ በአልን ምክንያት እንዲያደርጉ «ዛሬ በዓል ነው እንብላ» አይበል::

፷፫. ነገር ግን ጥቅም የሌለው የስንፍና ምኞትን ከእርሱ ያርቅ፤ ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ በአጋንንት ዘንድ የተወደደ ነውና ::

፷፬. ለኤጲስ ቆጶስ ይህንን ሁሉ ሥራ ከእነርሱ ያርቅ ዘንድ ሊያዝዛቸውና ሊመክራቸው ይገባዋል፤ነገር ግን እሱን ይመስሉ ዘንድ፣ አካሄዱንም በቅንነት ይከተሉ ዘንድ ይገስጻቸውና ያስተምራቸው እንጂ፣ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ሕጌን ሥርዓቴንና ትእዛዜን ጠብቁ ብሎአቸዋልና፤ እሱ ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስም በጎ ሥራን ሁሉ አስቀደመ፤ እርሱንም እንመስል ዘንድ አስተማረን ::

፷፭. ስለዚህም የሚያስተምረውን የሚሠራ ሰው በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይሆናልና ይላል ::

፲፭. ዘዳግ. ፮÷፲፩
፲፮. ማቴ. ፭÷፲፱

፳፮. ርቱዕ ለክሙ ለኤጲስ ቆጰሳት ትምሀርዎሙ ለሕዝብ ወታድኅንዎሙ እምስሕተት በከመ ጸገወ ክሙ ለክሙ ክርስቶስ ።

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳት ሕዝቡን አስተምራችሁ ከስሕተት ታድኖአቸው ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ክርስቶስ ለእናንተ እንደሰጣችሁ መጠን።

፳፯. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ሕዝቅኤል ነቢይ ወይቤ ወልደ እጓለ እመሕያው ሰብእ ዐይነ ረሰይኩከ ለቤተ እስራኤል ከመ ትስማዕ ቃለ እምአፉየ ወትገሥጾሙ በቃልየ ።

፳፯. እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል ቃል የሰው ልጅ ሆይ! ቃሌን ከእኔ አፍ ሰምተህ በቃሌ ትገሥጻቸውና ትመክራቸው ዘንድ ለእስራኤል ወገኖች ጉበኛ አደረግሁህ » ብሎ ተናግሮአልና ።

፳፰. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወእመ ኢነገርኮ ለኃጥእ ወኢገሠጽኮ ከመ ይነስሕ ወይትመየጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕየው ፣ ውእቱኒ ኃጥእ ይመውት በኀጢአቱ ወደሞ እትኀሠሥ እምኔከ ይቤ እግዚአብሔር።

፳፰. እግዚአብሔርም አለ፣ ኃጥኡን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ፣ ንስሓ እንዲገባና ከክፉ መንገዱ እንዲመለስ ባትነግረውና ባትገሥጸውም ያም ኃጥእ በኃጢአቱ ሳለ ቢሞት ደሙን ከአንተ እፈልጋለሁ ይላል እግዚአብሔር።

፳፱. ወእመሰ ገሠጽኮ ለኃጥእ ወኢተመይጠ እምኀጢአቱ ይመውት በጌጋዩ፤ ወአንተሰ ታድኅን ነፍስከ ።

፳፱. ኃጥኡን ግን መክረኸውና ገሥፀኸው ሳይመለስ በበደሉ እንዳለ ቢሞት አንተ ነፍስህን አዳንክ።

፴. ወእመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ ወገብረ ኀጢአተ እንዘ አርእዮ መቅሠፍትየ ቅድመ ገጹ ወኢገሠጽኮ ሞተ ይመውት

፴. ጻድቁም ከጻድቅነቱ ወጥቶ ኀጢአትን ቢሠራ በፊቱ መቅሠፍቴን እያሳየሁት በበደሉ እንዳለ ይሞት ዘንድ ባትመከረው ፣ ባትገሥፀውም

በጌጋዩ ፤ ወኢይዜክር ጽድቀ ዘገብረ ውእቱ ወእትኀሠሥ ደሞ እምእዴከ፤

፴፩. ወእመኒ ገሠጽኮ ለጻድቅ ከመ ኢየአብስ ወኢአበሰ ውእቱኒ ጻድቅ ሕይወተ የሐዩ፤ ወአንተኒ አድኀንከ ነፍሰከ[፲፮] ::

፴፪. ከማሁኬ ሰብ ይሐውን ቀትል ወጸብእ ማዕከለ ሕዝብ እሙንቱ የኀሥሡ ሰብአ ዐይን ዘይዜን ምሙ ከመ ይትፀቀቡ፣ ወእመሰ ኢቀደመ ነጊሮቶሙ ከመ ይድኀኑ እምቀትል ደሙ እምላዕለ ርእሱ፤ እስመ ኢሰምዑ ቃለ ቀርን ::

፴፫. ወባሕቱ ዘሰ ርእየ ኲናተ እንተ ትመጽእ ላዕለ ብሔር ወይነፍሕ በቀርን ትእምርተ ለሠራዊት ወሰምዐ ዘይሰምዕ ቃለ ቀርን ወኢተግኀሠ ወመጽአ ኲናት ወረከበቶ ይገብእ ደሙ ላእለ ርእሱ፣ እስመ ሰምዐ ቃለ ቀርን ወኢተግኀሠ ወደሙ ይሰወጥ ዲቤሁ፤ ወዝንቱሰ እስመ ተግ ሕሠ አድኀነ ነፍሶ[፲፯] ::

፲፮. ሕዝ. ፴፫ : ፪ - ፱ ፤ ፫ : ፲፯–፲፱

፲፯. ሕዝ. ፴፫ ÷ ፮

እርሱም ያደረገውን ጽድቁን አላስብለትም ደሙን ከአንተ እጅ እፈልጋለሁ::

፴፩. ጻድቁን ግን እንዳይበድል ብትገሥጸው ብትመክረው እርሱ ከሞት ይድናል፤ አንተም ነፍስህን አዳንህ ::

፴፪. እንደዚሁም በሕዝቡ መካከል ጦርነትና ውጊያ በተደረገ ጊዜ እነ ርሱ ይጠበቁ ዘንድ የሚነግራቸው ጉበኛን ይፈልጋሉ፣ ከሞት ይድኑ ዘንድ፣ ባይነግራቸው ግን ደሙ በራሱ ላይ ነው የመለከት ድም ጽን አልሰሙምና::

፴፫. ነገር ግን በሀገር ላይ የምት መጣ ጦርን ያየ ለሠራዊቱ ምል ክት መለከትን ቢነፋ፣ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል ባይል፣ ጦርም መጥታ ብታገኘው፣ ደሙ በራሱ ላይ ነው ፤ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል አላለምና ደሙ በላዩ ላይ ይመለሳል፤ እርሱ ግን ገለል ብሏልና ነፍሱን አዳነ::

፴፬. ከማሁ ውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለእመ መሀረ ቃለ ሕይወት ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም፤ወኵናትስ ዘኮነ ውእቱ ዘለዓለም ፤ ወቃለ ቀርንኒ ወንጌል ቅዱስ፤ ወሰብአ ዐይንሂ ኤጲስ ቆጶስ ውእቱ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን፤ መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐይ ወይምሀር ወያጽንዕ ቃለ መጻሕፍት ወያፍርሀ በእንተ ኵነኔ፤ ወበእንተዝ ይገሥጾሙ ለእለ የሐውሩ ዘእንበለ አእምሮ፣ ወያርእዮሙ ክሡተ፤ ወለእለ ኢየአምሩ ይምሀሮሙ ፤ ወለእለ የአምሩ ያጽንዖሙ፤ ወለእለ ተገድፉ ያስተጋብኦሙ፤ ወይንግሮሙ ኵሎ ጊዜ በእንተ መድኀኒቶሙ ከመ ሶበ ሰምዑ ዘንተ ተግሣጸ ይግበሩ ሠናየ።

፴፭. እስመ ይቤ እግዚአብሔር በነቢይ አስምዕ ላዕለ ዝንቱ ሕዝብ ወንግሮሙ ኀጢአቶሙ ለእመ ይትመየጡ ወይኔስሑ ወይድኅኑ እምኔጋዮሙ[፲፱]።

፴፮. ወዓዲ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር አምላክከ ፩ ውእቱ[*]።

፴፬. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሱ የሕይወትን ቃል ወንጌልን ቢያስተምር የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል፤ ጦሩም የዘለዓለም ፍዳ ነው፤ የመለከቱም ድምፅ ቅዱስ ወንጌል ነው ፤ ጉበኛ ሰላዩም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ ነው፣ ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ፍርድም እያስፈራ ቃሉንም እያጠና ያስተምርና ይጠብቅ ዘንድ ይገባዋል ፤ ስለዚህም ነገር ባለማወቅ የሚኖሩትን ሰዎች ይምከራቸው፤ ገልጾም ያስረዳቸው፤ የማያውቁትን ያስተምራቸው፤ የሚያውቁትንም ያጽናቸው፤ የተበተኑትንም ይሰብስባቸው፤ ሁልጊዜም ስለድኅነታቸው ይንገራቸው ፣ ይህን ተግሣጽ በሰሙ ጊዜ በጎ ሥራን ይሠሩ ዘንድ ።

፴፭. እግዚአብሔር በነቢዩ አድሮ በዚህ ሕዝብ ላይ አዳኝበታለሁ፤ ምን አልባት ከኀጢአታቸው ቢመለሱ ንስሐ ገብተውም ቢድኑ ኃጢአታቸውን ንገራቸው ብሏልና።

፴፮. ዳግመኛም ሙሴ ሕዝቡን እስራኤል ሆይ ስማ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አንድ ነው አላቸው አንድ እግዚአብሔር ነው።

[፲፱]. ሕር. ፳፮ + ፫

[*]. ዘዳግ. ፮ + ፬

፴፮. ወካዕበ ይቤ በወንጌል ቅዱስ ዘቦ እዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ[፳፩]::

፴፯. ወሰሎሞን ይቤ ስማዕ ወል ድየ ተግሣጸ አቡከ፤ ወኢትትሀየይ ትእዛዘ እምከ፤[፳፪] ወኢሰምዑ እስከ ዛቲ ዕለት፤ ወኀደግዎ ለእግ ዚአብሔር ለ፩ ዘበአማን አምላክ ርቱዕ ::

፴፰. ወሰመዮሙ ትውልደ ዐላው ያን ወዘማውያን ዘአቅደምነ ነጊረ በእንቲአሆሙ፤ ወይእዜኒ እእምሩ ኦ ፍቁራኒነ እለ ተጠመቅሙ በሞቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ እስመ ኢርቱዕ የአብሱ እለ ነሥኡ ዘከመዝ ጸጋ::

፵. እእምሩ አኀዊነ እስመ እምድ ኅረ ነሥኡ ጥምቀተ ሕይወት ወገ ብኡ ውስተ ግብረ ኀጢአት ይወ ርዱ ውስተ ኵነኔ ገሀነም ::

፵፩. ወባዕዳንሂ እለ ኢኮኑ መሃይ ምናነ ወእምዝ አምኑ ወተጠምቁ ይከውኑ ብፁዓነ በቅድመ እግዚአ ብሔር፣ በከመ ይቤ እግዚእነ በወ ንጌል ቅዱስ «ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጼእሉክሙ፣ወይዘነጕጉክሙ፣ወ ይነቡ ኵሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስዉ በእንቲአየ ተፈሥሑ እስመ ብዙኅ ውእቱ ዕሤትክሙ በሰማያት»[፳፫] ::

፴፮. ዳግመኛም በቅዱስ ወንጌል ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ አለ።

፴፯. ሰሎሞንም ልጄ፤ የአባትህን ተግሣጽ ስማ፣ የእናትህንም ትእ ዛዝ ቸል አትበል አለ፤ እነርሱ ግን በውነት የባሕርይ አምላክ የሚሆን አንድ እግዚአብሔርን ካዱት እንጂ እስከዚች ቀን ድረስ በሚገባ አልሰ ሙም::

፴፰. አስቀድመን ስለእነርሱ የተና ገርንላቸው የሰሰኞች የወንጀለኞች ልጆች አላቸው፤ አሁንም በጌታ ችን በኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ በምትመሰል ጥምቀት የተጠመቃ ችሁ ወዳጆቻችን ሆይ፣ እስተውሉ፤ እንደዚህ ያለ ልጅነትን የተቀበሉ ሰዎች ይበድሉ ዘንድ አይገባምና::

፵. ወንድሞቻችን ሆይ ዕወቁ፤ ካመኑ ከተጠመቁ በኋላ ወደ ኃጢአት ሥራ ቢመለሱ ወደ ገሀ ነም ፍርድ ይወርዳሉና::

፵፩. ምእመናን ያልሆኑ ሌሎ ችም ከዚህ በኋላ ቢያምኑና ቢጠ መቁ በእግዚአብሔር ፊት ንዑዳን፣ ክቡራን ይሆናሉ፣ ጌታችን በወን ጌል ንዑዳን ክቡራን ናችሁ እን ዳለ፣ በእኔ ምክንያት ቢሰድቧ ችሁ ቢያሽሟጥጧችሁ የኔን ነገር ሀሰት ነው እያሉ በናንተ ላይ በተናገሩ ጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ዋጋ ችሁ በመንግሥተ ሰማያት ብዙ ነውና»::

፳፩. ማቴ. ፲፩–፲፭
፳፪. ምሳ. ፩ ፥ ፰
፳፫. ማቴ ፭ ፥ ፲፩–፲፪

፶፪. ወእመሰ ቦ ዘነበበ ሐሰተ ላዕሌሁ ብፁዕ ውእቱ፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ኵሉ ብእሲ ዘኢኮነ ምኩረ ኢኮነ ኅሩየ በኀበ እግዚአብሔር [፳፬] ::

፶፪. ሰው አሰትን በላዩ የተናገረበት ቢኖርም ብፁዕ ነው፤ «በመከራ ያልተፈተነ ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠ አይደለም» የሚል ጽሑፍ አለና::

፶፫. ወለእመ ቦ ዘወፅአ እምሕግ ወረገምዎ ለሊሁ ለርእሱ አምጽአ መርገመ፤ ከማሁ ንሕነኒ ለእመ ኢሰማዕነ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢገበርነ ፈቃዶ ናመጽእ ላዕሌነ መርገመ ::

፶፫. ከሕግ ወጥቶም የረገሙት ሰው ቢኖር እርሱ ለራሱ ርግማንን አመጣ፣ እኛም እንደርሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ሰምተን ፈቃዱን ባንፈጽም በላያችን ርግማንን እናመጣለን::

፶፬. ወዓዲ ንከውን ርኁቃነ እም እግዚአብሔር፤ እስመ ዘለሊሆሙ ይሜህሩ ኢይገብሩ[፳፭] ፤ ወኢይት መየጡ እምግዕዞሙ ::

፶፬. ዳግመኛም ከእግዚአብሔር የተለየን እንሆናለን፤ እነርሱ የሚያስተምሩትን የማይሠሩ፣ ከልማዳቸውም የማይመለሱ ናቸውና::

፶፭. ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጾሙ ወያስተኀፍሮሙ ለእለ ይገብሩ ከመዝ፣ አላ ርቱዕ ይምሀሮሙ በፍቅረ ክርስቶስ በከመ ይደሉ ለተቀንዮ::

፶፭. ለኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ የሚሠሩትን ይቈጣቸውና ያሳፍራቸው ዘንድ አይገባውም፣ነገር ግን ለአምልኮት እንደሚገባ በክርስቶስ ፍቅር ያስተምራቸው እንጂ ::

፶፮. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይኅሥሥ ጽድቀ፤ ወኢያክብሮሙ ለዕልዋን፤ ወኢያድሉ በውስተ ፍትሕ ወኢይንሣእ ሕልያነ በኀበ

፶፮. ለኤጲስ ቆጶሱ እውነትን ይመረምር ዘንድ ይገባዋል፤ ከሃድያንንም አያክብራቸው፤ በፍርድ ጊዜም አያድላ፤ ከማንም መማለ

፳፬. ያዕ. ፩+፲፫ ፣ ዕብ. ፲፪+፯
፳፭. ማቴ. ፳፫–፫

መኑሂ፤ እስመ ሕልያን የዐውር አዕይንቲሆሙ፤ ለጠቢባን፣ ወያጸንን ነገረ ፍትሕ ወርትዕ፤ ወዓዲ ቦ ኀበ ይብል አዕትቱ እምኔክሙ ኵሎ እኩየ[፳፮]።

፴፮. ወሰሎሞንሂ ይቤ ኀበ መካን እንተ ግዕዙ ኢትሑር ህየ፣ ተገኀሥ እምኔሆሙ ወተመየጥ እስመ ኢይነውሙ እመ ኢገብሩ እኩየ ወይርኅቅ ንዋም እምአዕይንቲሆሙ፤ ወኢይነውሙ ይበልዑ መብልዐ ኀጢአት ።

፴፯. ወእመሰ ኢለበወ ኤጲስ ቆጶስ ወሖረ በትምይንት፣ወመናኔ ኮነ በከመ ገብረ ሳኦል ለአጋግ[፳፯]፤ ወኤሊ ካህን ዘኢገሠጸሙ ለደቂቁ እለ ኀደጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር[፳፰]፣ ወናሁ ከመውእቱ ለሊሁ ሀጕለ ክብሮ፤ ወዓዲ ደብተራሁ፤ ቅድስተ ዘሀገሩ ወኀብረ ዓመፃ በቅድመ፣

ጃን አይቀበል፤ መማለጃ መቀበል የአዋቂዎችን ዓይኖች ያሳውራልና፤ የቀናውን የፍርድ ነገርም ያጣምማልና፣ ዳግመኛም ክፋትን ሁሉ ከእናንተ አርቁ የሚል አንቀጽ አለና ።

፴፮. ሰሎሞንም እንዲህ አለ «እነርሱ በተጓዙበት ቦታ ወደዚያ አትሂድ፤ ከእነርሱም ፈቀቅ በል ተመለስም፤ክፉ ካላደረጉ አይተኙምና ከዓይኖቻቸውም እንቅልፍ ይወገዳል፤ አይተኙምም የኃጢአትን መብል ይመገባሉ ።

፴፯. ኤጲስ ቆጶሱ ባያስተውል በተንኮልም ቢሔድ ፣ ሳኦልም በአጋግ እንደ አደረገ፣ ካህኑ ኤሊም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የተዉ ልጆቹን እንዳልገሠጻቸው፣ እንደ ካህኑ ኤሊ ናቂ ቢሆን እነሆ እርሱ ክብሩን ያጣል፤ ዳግመኛም የሀገሩን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ያጣል፣

፳፮. ዘፀ. ፳፫ ÷ ፮ – ፰

፳፯. ፩ኛ ሳሙ. ፲፭–፴፬

፳፰. ፩ኛ ሳሙ. ፪÷፳፬–፳፰፤ ፬÷፲–፲፩

እግዚአብሔር፣ ወኮነ ዕቅፍተ ወመ ስትተ ለሐዲስ ተክል ለእለ ነሥኡ ጥምቀተ ወዓዲ ለንኡስ ክርስ ቲያን ለዕድ ወለአንስት ከማሁ ከመ::

፺፱. ወእመሰ ኢመሀረ፣ወኢገሠጸ፣ ወኢሖረ በፍኖተ ርትዕ፣ ወንደገ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር፣ ወበ እንተዝ ይረክብ ግዘተ፤ ወይ መጽእ ላዕሌሁ መቅሠፍተ እግዚአ ብሔር ፣ እስመ አስሐተ ፍኖቶሙ ለሕዝብ በከመ ስሕቱ ሕዝብ ዘበመዋዕለ ኢዮርብአም[፳፱]:: ወእለ ተቀትሉ ምስለ ቆሬ[፴]::

፻. ወእመሰ ቦ ዘይኤብስ ዲበ ኤጳስ ቆጳስ ወላዕለ ሥዩማን እንዘ አልቦሙ አበሳ ወንጹሓን እሙ ንቱ፤ ኢይደልዎ ይባእ ቤተ ክር ስቲያኑ ለእግዚአብሔር፣ እስመ ደፈረ ወሖረ በእበድ በፍትወተ ነፍሱ ::

፻፩. ወበእንተዝ ይረክብ ዘረከ ቦሙ ለእለ ተሣለቁ ላዕለ ኖኅ::[፴፩] ወበከመ አካን ዘነሥአ ለርእሱ ጎሩመ [፴፪]፤ ወበከመ ግያዝ ዘነሥአ ንዋየ እምኀበ ንዕማን ሶርያዊ [፴፫]::

፳፱ ፩ኛ.ነገ.፲፪.፳፱
፴. ዘኍ. ፲፮. ፴
፴፩ ዘፍ.፱. ፳—፳፫.
፴፪ ኢያ.፯.፩
፴፫.፪ኛ. ነገ. ፭. ፳፯

በእግዚአብሔርም ፊት በደልን ይሠራል፣ ጥምቀትን ለተቀበሉ አዲስ አማኞችም እንቅፋትና መሰናክል ይሆናል፤ ለወንዶችና ሴቶች ንዑስ ክርስቲያንም ፈጽሞ እንዲሁ ነው ::

፺፱.ባያስተምርና ባይገሥጽ፣ በቅ ንነት መንገድም ባይሔድ፣ የእግ ዚአብሔርንም ትእዛዛት ቢተው፣ ስለዚህ ውግዘት ያገኛዋል፤ የእግ ዚአብሔር መቅሠፍት ይመጣበ ታል በኢዮርብአም ዘመን የነበሩ ሕዝብና ከቆሬ ጋር የተገደሉት እንደሳቱ የሕዝቡን መንገድ አሳስ ቷልና::

፻. በደል ሳይኖርባቸው ንጹሓ ንም ሲሆኑ በኤጲስ ቆጳሱ ላይ በሹማምንቱም ላይ የሚበድል ቢኖር ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሊገባ አይገባውም፤ ደፍሮ በራሱ ፈቃድ በስንፍና ኖሯልና::

፻፩. ስለዚህም በኖኅ ላይ የተሣ ለቁ ሰዎች ያገኛቸውን ያገኛል፤ እርም የሆነውን ለራሱ እንደወ ሰደ እንደ አካን፣ ከሶርያዊው ከንዕማንም ገንዘብ እንደ ተቀበ ለው እንደ ግያዝ ይሆናል::

፺፪. ናሁኬ ይደልዎ ለኖላዊ አባ
ግዕ ይምሀር ወይገሥጽ በየው
ሃት፤ ወይሚጦሙ ውስተ ንስሓ
ጠዪቆ ለለአሐዱ አሐዱ በሕይወ
ቶሙ፤ ወይሥራዕ ንብረቶሙ
በከመ ይደሉ በሰላም ከመ ይሕ
የዉ ሕዝብ ሠናየ ሕይወተ፣
ወይትመየጡ እምኅጣውኢሆሙ፤
ዝኬ ሠሙር በቅድመ እግዚአ
ብሔር፤ እስመ ሶበ ተመይጠ
ሰብእ እምኀጢአቱ ፣ ወገብአ
ውስተ ንስሓ ርእዮሙ ኪያሁ
ይትሜሀሩ ካልኣን ሠናየ አም
ልኮ::

፺፪. እነሆ የምእመናን ጠባቂ
ያቸው በየውሃት ያስተምርና
ይገሥጽ ዘንድ፣ እያንዳንዳቸ
ውንም ተረድቶ በሕይወታቸው
ወደ ንስሓ ይመልሳቸው ዘንድ
ይገባዋል፤ ሕዝቡም መልካም
ኑሮን እንዲኖሩ፣ ከኀጢአታቸ
ውም እንዲመለሱ አነዋወራ
ቸውን ያዘጋጅ ዘንድ ይገባዋል፤
ይህም በእግዚአብሔር ፊት የተ
ወደደ ነው ፤ ሰው ከኀጢአቱ
ተመልሶ ወደ ንስሓ ቢገባ
ሌሎች እርሱን አይተው መል
ካም አምልኮትን ይማራሉና ::

፺፫. ወበእንተዝ ይደልዎ ለኤጲስ
ቆጶስ ይኩን ትጉሀ ለገቢረ ሠናይ
ከመ ይትዐወቅ ግብሩ በኀበ ኵሉ
እስመ መርሖሙ ወኖላዊሆሙ ለሊ
ቃውንት ወለመኳንንት፣ ወለመም
ሀራን ወለኵሎሙ ዘእምታሕቴሁ::

፺፫. ስለዚህም ለኤጲስ ቆጶሱ
ሥራው በሁሉ ዘንድ እንዲታ
ወቅ መልካም ሥራን ለመሥ
ራት ትጉህ ይሆን ዘንድ ይገባ
ዋል፤ ለሊቃውንቱና ለመኳን
ንቱ፣ ለመምህራኑና ከበታቹ
ላሉት ሁሉ መሪያቸውና ጠባቂያ
ቸው ነውና::

፺፬. መፍትው ለኤጲስ ቆጶሳት
ይንበሩ ውስተ ቤተ ክርስቲያን
ምስለ ካህናት፤ ወይፍትሑ ለለ
አሐዱ አሐዱ በከመ ይደሉ፤
እስመ ሎሙ ወሀበ እግዚአብ
ሔር ሥልጣነ፤ ወአዘዞሙ እንዘ
ይብል «ዘአሰርክሙ በምድር ይኩን
እሱረ በሰማያት፣ ወዘፈታሕክሙ
በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማ
ያት»[፴፬]::

፺፬. ኤጲስ ቆጶሳት ከካህናት ጋር
በቤተክርስቲያን ተቀምጠው ለእ
ያንዳንዱ እንደሚገባ ይፈርዱ
ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር
ለእነርሱ ሥልጣንን ሰጥቶአልና
እንዲህም ብሎ አዝዞአቸዋልና
«በምድር ያሰራችሁት በሰማይ
የታሰረ ይሁን፤ በምድርም የፈ
ታችሁት በሰማያት የተፈታ
ይሁን»::

፴፬ ፥ ማቴ.፲፰.፲፰

፶፰. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሚጦሙ ለሕዝብ ውስተ አእምሮ እግዚአብሔር ወይትወከፍ ንስሐሆሙ ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር፤ ወይምሀሮሙ ወይናዝዞሙ በተየውሆ ወበፍቅር፣ ወበፍሥሐ ልብ እስመ እግዚአብሔር አምላክ መሐሪ ውእቱ እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሕዝቅኤል ነቢይ::

፶፰. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እግዚአብሔርን ወደ ማወቅ ይመልሳቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትንም ንስሓቸውን ተቀብሎ በማለዘብ በፍቅርና በልብ ደስታ ያስተምራቸውና ያረጋጋቸው ዘንድ ይገባል፣ እግዚአብሔር መሐሪ አምላክ ነውና፤ እግዚአብሔር ለነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ ብሎታልና::

፶፱. በሎሙ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢይፈቅድ ይሙት ኃጥእ ዳዕሙ ከመ ይነስሕ ወይኅድግ ፍኖቶ እኪተ ወይሕየው»፤ ተመየጡ ተመየጡ፤እምፍኖትክሙ እኩይ፤ ወለምንት ትመውቱ ቤተ እስራኤል::

፶፱. «እኔ ሕያው ነኝና ኀጢአተኛው ከመንገዱ ተመልሶ በሕይወት ይኖር ዘንድ እንጂ፣ ኀጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈቅድም» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ የእስራኤል ቤት ሆይ ተመለሱ፣ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ ስለምንስ ትሞታላችሁ በላቸው ::

፷. ወአንተ ወልደ ዕጓለ እመሕያው በሎሙ ለደቂቀ ሕዝብከ ጽድቁ ለጻድቅ ኢያድኅኖ አመ ይጌጊ፣ ወኀጢአቱ ለኃጥእ ኢያሐምሞ አመ ይኔስሕ እምኔጋዩ፤ ወጻድቅኒ ኢይድኅን እምከመ አበሰ::

፷. አንተም የሰው ልጅ ሆይ፣ የሕዝብህን ልጆች እንዲህ በላቸው፣ «በበደለበት ቀን የጻድቅ ጽድቁ አያድነውም፤ኀጢአተኛም ከኀጢአቱ በተመለሰበት ቀን ኃጢአቱ አያሰናክለውም፣ ጻድቁም ኀጢአት ከሠራ በጽድቁ በሕይወት አይኖርም»::

፷፩. ሶበ እቤሎ ለጻድቅ ሕይወተ ተሐዩ ለእመ ተአመነ በጽድቁ ወገብረ ኀጢአተ፣ ኵሎ ጽድቆ ኢይዜክር ሎቱ፣ በኀጢአቱ ዘገብረ ይመውት ::

፷፩. እኔ ጻድቁን በሕይወት ትኖራለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ በጽድቁ ታምኖ ኀጢአት ቢሠራ በሠራው ኀጢአት ይሞታል እንጂ፣ ጽድቁን አላስብለትም::

፵፱. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወነሰሐ እምኃጢአቱ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ።

፶. ወአግብአ አኀዞ፣ ወፈደየ ዘሄደ፣ ወበሕገ ሕይወት ሖረ፣ ወኢገብረ ኃጢአተ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት[፴፩] በኃጢአት ዘአበሰ ወኢይዜከር ሎቱ አባሳሁ ወጌጋዩ እስመ ገብረ ጽድቀ ወርትዐ ወቦቱ የሐዩ፤

፶፩. ወበእንተዝ ይሴፈዉ ኃጥኣን እምከመ ተመይጡ እምኃጣውኢሆሙ፤ ወነስሑ ይርከቡ ተስፋ ሠናየ፤ ወእሙንቱሰ ይወርስዋ ለምድር፤ ወእለ ኢአበሱ ይትዐቀቡ ከመ ኢይረዱ ውስተ ምንዳቤ ውብካይ ወኀዘን።

፶፪. አእምርኬ ወለቡ ኦ ሰብእ እመ አበስከ ወገበርከ ኀጢአተ በዝ ዓለም ወኢነሳሕከ እልብከ ሕይወት፤ ወነስሕ እንከ እንዘ ሕያው አንተ፤ እስመ እምድኅረ ሞት አልቦ ንስሓ በከመ ይቤ ዳዊት «እስመ አልቦ በውስተ ሞት ዘይዜከረከ ወበሲኦልኒ መኑ የእምነከ[፴፪] ።

፵፱. እኔም ኀጢአተኛውን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ ከኀጢአቱ ተመልሶ ፍርድንና ቅን ነገርን ቢያደርግ፣

፶. እርሱም መያዣውን ቢመልስ፣ የነጠቀውንም ቢከፍል፣ በሕይወትም ሕግ ቢሄድ፣ ኀጢአትም ባይሠራ በሕይወት ይኖራል እንጂ በበደለው ኃጢአት አይሞትም፣ በደሉንም አያስብበትም፣ እውነትንና ርትዕን ሠርቶአልና በሕይወትም ይኖራል።

፶፩. ስለዚህም ኃጥኣን ከኀጢአቶቻቸው ተመልሰው ንስሓ ከገቡ መልካም ተስፋን ያገኙ ዘንድ ተስፋ ያደርጋሉ፤ እነርሱም ምድርን ይወርሷታል፤ ያልበደሉም ወደ መከራና ወደ ልቅሶ፣ ወደ ኀዘንም እንዳይወርዱ ይጠንቀቁ።

፶፪. ሰው ሆይ! ዕወቅ፣ አስተውልም፤ በዚህ ዓለም ብትበድል ኀጢአትንም ብትሠራ ንስሓም ባትገባ ድኅነት አይኖርህም፤ እንግዲህ በሕይወት ሳለህ ንስሐ ግባ፤ ዳዊት በሞት የሚያስብህ የለምና፣ በሲኦልም የሚያምንህ ማን ነው? ብሎ እንደ ተናገረ ከሞት በኋላ ንስሓ የለምና።

፴፩ ሕዝ ፴፫ : ፲፩ - ፲፭
፴፪ መዝ. ፮ : ፭ - ፮

፳፫. ርቱዕኬ እ አኃዊነ ንንበር ድልዋኒነ በገቢረ ሠናይ፤ ወንሑር በፍኖተ ርትዕ እንተ አልባቲ ኀዘን፤ ንስማዕ እንከ ወንለቡ ዘይቤ ‹‹አርትዕ ፍኖትየ ወሑረ ትየ በከመ ነቢብከ››[፵፮] ወኢንኩን እንከ ሕፁፃነ እምኵሉ ምግባረ ሠናይ አላ ንዕቀብ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ ወንጌል ቅዱስ በእንተ ኃምስ ደናግል ጠባባት፤ ወአከ ከመ ኃምስ አብዳት ደናግል እለ ኀልቀ እምኔሆን ቅብዕ ዘውእቱ ገቢረ ሠናይ ወወፅአ እምከብካብ ዘበሰማያት[፵፯]።

፳፬. ወበእንተዝ መፍትው ንዕቀብ ርእሰነ፤ ወንኩን ኬንያ ለርእስነ፤ ወንዕቀብ ጊዜሁ ለመርዓዊ ከመ ኢንድኀፅ ውስተ ኀጢአት፤ ወዘሰ ጽድቀ ይገብር ይዕቀብ ገቢረ ሠናይ እስከ ፍጻሜሁ።

፳፭.ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ወይፍታሕ በርትዕ፤ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ይገሥጾሙ ለኀጥኣን ይሑሩ ፍኖተ ርቱዐ፤ ወእም ከመ ተመይጡ ይትወከፍ ንስ ሓሆሙ በማህል ወበምሕረት።

፳፫. ወንድሞቻችን ሆይ በጎ ሥራን በመሥራት ተዘጋጅተን እንኖርና ኀዘን በሌለባት በቅንነት መንገድ እንሄድ ዘንድ ይገባናል፤ ‹‹እንደ ቃልህ መንገዴንና አካሄ ዴን አቅና›› ያለውን እንስማ እና ስተውልም፤ እንግዲህ ወዲህም በጎ ሥራ ሁሉ የጎደለን አንሁን፤ ነገር ግን በጎ ሥራ የሆነው ዘይት ስላለቀባቸውና ከሰማያዊው ሰርግ ስለ ወጡት አምስት ሰነ ፎች ደናግል ሳይሆን፤ ስለ አም ስቱ ብልሆች ደናግል ቅዱስ ወን ጌል የተናገረውን ቅዱስ ቃል እን ጠብቅ።

፳፬. ስለዚህም እራሳችንን ከክፉ ነገር እንጠብቅ ዘንድ፣ ለራሳች ንም ብልሆች እንሆን ዘንድ፣ በኀጢአትም እንዳንሰነካከል መር ዓዊ የሚመጣበትን ጊዜ እንጠብቅ ዘንድ አግባብ ነው ፤ ጽድቅን የሚሠራ ግን እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በጎ መሥራትን ይጠብቅ።

፳፭.ለኤጲስ ቆጶሱም በእውነት አስተውሎ ይፈርድ ዘንድ ይገ ባዋል፤ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና፤ የቀና መንገድን ይሄዱ ዘንድ ኀጥአንንም ይምከራቸው፣ ያስተምራቸው፣ የተመለሱ እንደ ሆነም ንስሐቸውን በይቅርታና በምሕረት ይቀበላቸው።

፵፮ መዝ ፻፲፰ - ፻፴፫
፵፯ ማቴ. ፳፬ - ፲፫

፳፮. ተዘከርኬ ዘይቤ እግዚእነ ይከ ውን ዐቢይ ፍሥሓ በሰማያት በእንተ ፩ ኀጥእ ዘይኔስሕ፣ [፵፱] ወእመሰ ኢተወከፍክሙ ለእለ ይኔስሑ ወገደፍክሙ ዘረውከ መርዔተከ፤ ወኢሰበውከ ዘይቤ ዳዊት ኢትመጥዋ ለአራዊት ለነፍስ እንተ ትገኒ ለከ [፶]።

፳፯. እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ዘወድቀአ ኢይትነሣእኑ ወዘስሕተ ኢይትመየጥኑ።

፳፰. በእንተ ምንት ዐለዉ ሕዝብየ ማዕሌተ እኩየ፣ ወአጽንዑ ምክሮሙ ወአበዩ ኀዲገ ኃጢአት።

፳፱. አጽማዕኩ ይእዜኒ ወሰማዕኩ፤ አኮኑ ከመዝ ይቤሉ አልቦኑ ሰብእ ዘይኔስሕ እምእከዩ፣ ወይብል ምንተ ገበርኩ [፶፩]። ተመየጡ ኦ ደቂቅየ እለ ርኁቅሙ ወአነ እፌውስ ቍስለክሙ።

፵፱. ሉቃ ፲፭ . ፯.
፶ መዝ. ፸፫ ፲፱
፶፩. ኤር. ፰ ፬፮

፳፮.ጌታችን ‹‹ከኀጥኣን አንዱ ንስሐ ስለገባ በሰማይ ፍጹም ደስታ ይሆናል›› ያለውን አስብ፣ ንስሓ የገቡትን ባትቀበላቸውና ብትጥላቸው ግን መንጋዎችህን በተንህ፤ ዳዊትም የምትገዛልህን ሰውነት ለአራዊት አሳልፈህ አትስጣት ያለውን አላስተዋልህም።

፳፯.እግዚአብሔርም ‹‹የወደቀ አይነሣምን፣ የበደለስ አይመለስምን›› ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና።

፳፰. ወገኖቼ ብዙ ወንጀልን ስለ ምን ወነጀሉ? ምክራቸውንስ የኀጢአትን ሥራ መተውንስ እንቢ ብለው ስለ ምን ጸኑ?

፳፱.አሁንም ሰማሁ ፤ አዳመጥኩም፤ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፣ ከክፋት ወደ በጎነት የሚመለስ ሰው የለምን? ብሎ እንደዚህ ተናግሯልና ምንሠራሁ የሚል የለምን ከጽድቅ ከበጎ ሥራ የራቃችሁ ልጆቼ ሆይ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፣ ከክፋት ወደ በጎነት ተመለሱ፣ እኔም የኃጢአታችሁን ቍስል እፈውሳለሁ።

፸. ኦ ኤጲስ ቆጶስ ተወከፎሙ ለእለ ይኔስሑ ይትመየጡ ኀቤከ፤ ወኢትኩን ዘ፪ኤ ልቡ፤ ወኢታዕቢ ልበከ ከመ እለ አልቦሙ ምሕረት፤ እስመ ዘይገብር ከመዝ ኢይፈርሆ ለእግዚአብሔር፤ አላ ባሕቱ ሐሊ ትግበር ትኳዞሙ በከመ ይደሉ።

፸. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ንስሓ ገብተው ወደ አንተ የተመለሱትን ሰዎች ተቀበላቸው፤ ሁለት ልብ አትሁን፤ ምሕረት እንደሌላቸው ሰዎች ልብህን አታሳብይ፤ እንደዚህ የሚያደርግ ሰው እግዚአብሔርን አይፈራውምና፤ ነገር ግን እንደሚገባ ግዳጃቸውን ታደርግላቸው ዘንድ ብቻ አስብ እንጂ።

፸፩.ንዕቀብ እንከ ርእሰነ ወኢንትሐወል ምስለ ኀጥኣን ወዐማፅያን እለ ይገብሩ ከመዝ፤ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወዘሰ ይገብር ኀጢአተ ዘእንበለ ሕግ ትገብእ ጌጋዩ ዲበ ርእሱ[፵፪]።

፸፩.እንግዲህም ራሳችንን እንጠብቅ፤እንደዚህም ከሚያደርጉ ከኃጢአተኞችና ከዐመፀኞች ጋራ አንቀላቀል፤ የጻድቅ ጽድቁ ለራሱ ነው፤ ከሕግም ወጥቶ ኀጢአትን የሚሠራ በደሉ በራሱ ላይ ትመለሳለች።

፸፪. እስመ ይቤ በሕዝቅኤል ነቢይ፤ ምድር ለእመ አበሰት ሊተ፤ ወስሕተት ወጌገየት አነሥእ እዴየ ላዕሌሃ ወእቀጠቅጥ ኀይለ እክል፤ ወእፌኑ ላዕሌሃ ረኃበ፤ ወአጠፍእ እምላዕሌሃ ሰብአ ወእንስሳ።

፸፪.እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል እንዲህ ብሏልና፤ ምድር ብትበድል ፤ ብትስስን ኀጢአትም ብትሠራ እኔ በላይዋ ላይ የመዓቴን እጅ እዘረጋለሁ፤ የእህልንም ኃይል አጠፋለሁ፤ ረኃብንም በላይዋ እሰድዳለሁ፤ ከእርሷም ሰውና እንስሳን አጠፋለሁ ብሏል።

፸፫.ወለእመ ሀለዉ እሉ ፫ዕደው ማዕከለ፤ ኖኅ ወዳንኤል ወኢዮብ እሙንቱ ያድኅኑ በጽድቆሙ ነፍሶሙ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ።

፸፫.እሊህ ሦስቱ ሰዎች ኖኅ ዳንኤልና ኢዮብ በኀጥአን መካከል ቢኖሩ እነርሱ በጽድቃቸው ራሳቸውን ያድናሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፵፪. ሕዝ. ፲፰. ፳

፸፩. ወለእመኒ አርዌ እኩየ ፈነ ውእቱ ላዕሌሃ ለይእቲ ምድር፤ ወቀሠፍክዋ፤ ወአጠፍኣ ወኢይ ተርፍ፣ ዘያንሶሱ ቅድመ ውእቱ አርዌ።

፸፪.ወእመ ሀለዉ እሉ ፫ እደው ማዕከላ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢያድኅኑ ደቂቆሙ ወአዋልዲሆሙ፣ ዘእ ንበለ ባሕቲቶሙ ዘይድኅኑ ወት ጠፍእ ይእቲ ምድር[፵፫]። ወእመ ሀለዉ በዝ ዓለም ጻድቅ ወኃጥእ ኢይትኃጐል ጻድቅ ምስለ ኃጥእ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ያዘንም ዝናመ ላዕለ ኄራን ወኃጥኣን ወእኩያን።

፸፫. ወእመሰቦ ዘይሔሊ ወይብል ኵነኔ ዕሩይ ላዕለ ኵሉ ኢኮነ ከመዝ፤ እስመ በውስተ ቀትልኒ ቦ ጽንዕ ወቦ ዓዲ ዘይጸንዕ እም ኔሁ።

፸፬.ወዘሰ ሞአ ይነሥእ ገሃደ አክ ሊለ መዊዖቱ እስመ ኢይኴንኖ እግዚአብሔር ጻድቀ ምስለ ኀጥእ ወኖኅኒ ኢተሰጥመ በማየአይኅ[፵፬] ወሎጥኒ ኢውዕየ በእሳት[፵፭]። ወረ ዓብኒ ዘማ ኢተኃጕለት[፵፮]።

፸፩. በዚያች አገር ላይ ክፉ አውሬን ብሰድ፣ ብቀሥፋትም፣ ባጠፋትም በዚያም አውሬ ፊት የሚያልፍ ባይተርፍ፣

፸፪. እነዚህ ሦስት ሰዎች በመካከ ልዋ ቢኖሩ እኔ ሕያው ነኝ እነ ርሱ ብቻቸውን ይድናሉ እንጂ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን አያ ድኑም፣ ምድሪቱም ባድማ ትሆና ለች ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ እንደ ተጻፈ ጻድቅና ኃጥእም በዚህ ዓለም ቢኖሩ ፣ ጻድቁ ከኃ ጥኡ ጋር አይጠፋም በደጋጎችና በኃጥአን ላይ በክፉዎችም ላይ እርሱ ዝናምን ያዘንማል›› የሚል ጽሑፍ አለና።

፸፫. ፍርድ በሁሉ ላይ ትክክል ነው የሚል ሰው ቢኖር ግን እንደዚህ አይደለም፣ በመግደል ስንኳ ጥኑ ነገር አለና፣ ዳግመ ኛም ከእርሱ የሚጸና አለና።

፸፬. ድል የነሣ ሰው የድል አድራጊነቱን አክሊል ይቀበላል፤ እግዚአብሔር ጻድቅን ከኃጥእ ጋራ አይቀጣምና፣ ኖኅም በማየ አይኅ ጊዜ አልሰጠመም፤ ሎጥም በገሞራ እሳት ጊዜ አልተቃ ጠለም፤ ረዓብ ዘማም በኢያሪኮ ጥፋት ጊዜ አልጠፋችም።

፵፫. ኦዘ ፲፬ . ፲፫. ፲፮
፵፬ ዘፍ. ፯ - ፳፪
፵፭. ዘፍ. ፲፱ . ፲፭.
፵፮.ኢያ ፮. ፳፪ ፳፫

፫፰. ወእመሰ ትፈቅዱ ታእምሩ ዘኮነ በኀቤነ ይሁዳ አስቆሮታዊ እንዘ ኅቡር ምስሌነ ውስተ አሐዱ ቅኔ ተሀጕለ፣ ወሲሞን መሠርይ ዘነሥአ ማኅተመ እግዚአብሔር እስመ እሉ ፪ እኩያን እሙንቱ ወገሃደ ተዐውቀ እከዮሙ ይሁዳ ተሐንቀ[፺፮]:: ወሲሞን ሰረረ ላዕለ ወወድቀ ምድረ፤ ወኖኅ እንዘ ሀሎ ውስተ ታቦት ምስለ ደቂቁ፣ ካም በእከዩ አምጽአ መርገመ ላዕለ ወልዱ[፺፯]::

፫፱. ወበእንተዝ ለበውነ ከመ ኢይትፈደዩ አበው በኀጢአተ ውሉዶሙ፤ ወኢውሉድ በኃጢአተ አበዊሆሙ፤ ወዝንቱሰ ግብር እምቅድም ዕውቅ ውእቱ፤ ከመ ኢይትኴነና አንስት በአምታቲሆን፣ ወኢወራዙት በአንስትያሆሙ፤ ወአግብርት በአጋእዝቲሆሙ፤ ወአጋእዝት በአግብርቲሆሙ፤ ወኢአዝማድ በአዝማዲሆሙ ወኢአዕርክት በአዕርክቲሆሙ፤ ወኢኃጥኣን በጻድቃን፤ ወኢጻድቃን በኃጥኣን ፣ አላ ፩፩ ይትፈደይ በከመ ምግባሩ፤ እስመ ኖኅ ኢተፈድየ በኀጢአተ ሕዝብ፤ ወሎጥኒ ኢውዕየ በእሳተ ሰዶም፤ ወኢረዓብ በእንተ ኢያሪኮ፤ ኢደቂቀ እስራኤል በእንተ ግብጻውያን::

፺፮ ግብ፡ ሐዋ ፩. ፲፰
፺፯ ዘፍ. ፱ : ፳፭

፫፰. በኛ ዘንድም የተደረገውን ልታውቁ ብትወዱ ግን የአስቆሮቱ ይሁዳ በአንድ አገልግሎት ከእኛ ጋራ አንድ ሲሆን ጠፋ፤ የእግዚአብሔርን ማኅተም የያዘ ሲሞን መሠርይም ጠፋ፤ እነዚህ ሁለቱ ክፉዎች ናቸውና፣ ክፋታቸውም ተገልጾ ታውቋልና፣ ይሁዳ ታነቀ፣ ሲሞንም ወደ ላይ ወጥቶ ወደ ምድር ወደቀ፤ ኖኅ ከልጆቹ ጋራ በመርከብ ውስጥ ሳለ ካም በክፋቱ በልጁ ላይ ርግማንን አመጣ::

፫፱. ስለዚህም አባቶች በልጆቻቸው ፣ ልጆችም በአባቶቻቸው ኀጢአት ፍዳን እንዳይቀበሉ አስተዋልን፤ ይህም ሥራ ከቀድሞ ጀምሮ የታወቀ ነው፤ ሴቶች በባሎቻቸው እንዳይቀጡ፣ ወንዶችም በሚስቶቻቸው፣ ባሮችም በጌቶቻቸው፣ ጌቶችም በባሮቻቸው፣ ዘመዶችም በዘመዶቻቸው፣ ወዳጆችም በወዳጆቻቸው፣ ኃጥአንም በጻድቃን እንዳይቀጡ፣ ጻድቃንም በኃጥአን እንዳይቀጡ፣ የታወቀ ነው፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደሥራው ፍዳውን ይቀበላል፤ ኖኅ በሕዝቡ ኃጢአት ፍዳን አልተቀበለምና፣ ሎጥም በሰዶም እሳት አልተቃጠለምና፣ ረዓብም በኢያሪኮ ነገር አልጠፋችምና፣ እስራኤልም በግብጻውያን ነገር አልጠፉምና::

፹.ኢ.መፍትውኬ ለነ ንትሉ አሠሮሙ ወምግባሮሙ ለከሓድያን፣ ወዐማፅያን፣ ወቀታልያን ወእለ ያመክንዩ ለእከይ፣ ወጸላእያን እለ ድልዋን ለመዊት፤ እስመ ኵሉ በከመ ምግባሩ ይትፌደይ በከመ ይቤ ዳዊት እስመ አንተ ትፌድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ[፶፱]። ወበእንተዝ ንርድኦሙ ለምንዱባን ርቱዕ፤ ወነሐውጸሙ ለሕሙማን፣ ወንሚጦሙ ለኃጥኣን እለ ቄስሉ በግብረ ኃጢአት፣ ንምሀሮሙ ወናለብዎሙ በቃለ ተግሣጽ ከመ ይድኅኑ እሞተ ኃጢአት።

፹. ለእኛም የከሃዲዎችንና የዐመፀኞችን የገዳዮችንና ለክፋት የሚያመካኙትን፣ ለሞት የሚገቡ የጠላቶችን ፍለጋቸውንና ግብራቸውን ልንከተል አይገባም፤ ዳዊት «አንተ ለሁሉ እንደ ሥራው ትከፍለዋለህ» እንዳለ፤ ሁሉም እንደ ሥራው ፍዳውን ይቀበላልና፣ ስለዚህም ነገር የተቸገሩትን ልንረዳቸው፣ የታመሙትንም እንጠይቃቸው ዘንድ፣ በኀጢአት ሥራ የቈሰሉ ኃጥአንንም ራርተን እንመልሳቸው ዘንድ፣ በምክር ቃልም ከኀጢአት ሞትም ይድኑ ዘንድ አእምሮ ልናሳድርባቸው ይገባል።

፹፩. እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ አላ ሕሙማን፣ እስመ ኢይፈቅድ አቡነ ዘበሰማያት ይትሀጐል አሐዱ እምእሉ ንኡሳን።

፹፩. ባለመድኀኒትን የሚሹት የታመሙት ናቸው እንጂ፣ ጤነኞች አይደሉምና፣ ሰማያዊ አባታችን ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ ይጠፉ ዘንድ አይወድምና።

፹፪. ወይእዜኒ ኦ አኃውየ ኢንስማዕ ቃሎሙ ለአብዳን፤ ወጽሉላነ ልብ፣ አላ ንፈጽም ሥምረቶ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፹፪. ዛሬም ወንድሞቼ ሆይ ልባቸው የተሸፈነ የሰነፎችን ቃል አንስማ፤ ነገር ግን ለዘለዓለሙ ምስጋና ሊገባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን የያዘ የእግዚአብሔር አብን ፈቃድ እንፈጽም፤ ለዘለዓለሙ አሜን ።

፶፱. መዝ. ፷፩. ፲፪

አንቀጽ ፳

ከመ ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይስማዕ ነገረ ውዴት።

፩. ወኢትስማዕ ነገረ ውዴት በኀበ ብእሲ እኩይ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ካልዑ እላ አንተሰ ረሲ ትውክልተ በኀበ እግዚአብሔር ወሥርየሙ ለሕዝብከ በከመ ይደሉ ።

፪. ወኢይትዐበይ ወልድ ላዕለ አቡሁ፤ወኢገብር ላዕለ እግዚኡ፣ ወኢረድእ ላዕለ መምህሩ፣ ወኢ ወዓሊ ላዕለ ነጋሢ፣ ወኢ ሕዝ ባዊ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ፣ እስመ ኢመፍትው ይሳተፍ መምህር ምስለ ዐላውያን ወዐማፅያን፤ እስመ ኢይፈቅድ ኃጥእ ቃለ ተግሣጽ።

፫. ይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ ወነ በበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ፡ ወልደ እጓለ እመሕያው ምንት በኀቤክሙ ዝንቱ ምሳሌ ዘይብሉ ደቂቀ እስራኤል አበው በልዑ ቆዐ፤ ወደቂቅ ፀርሱ ስነኒሆሙ[፩]።

፬. ሕያው አነ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ከመ ኢይብልዋ ዳግመ ለዛቲ ምሳሌ በውስተ እስራኤል።

[፩] ሕዝ.፲፰.፪

አምስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሱ የነገር ሥራን መስ ማት እንደማይገባው ይናገራል፤

፩. በባልንጀራው ላይ ሐሰትን ከሚናገር ከክፉ ሰው ዘንድ የነገር ሥራን አትስማ፤ነገር ግን አንተ እምነትህን በእግዚአብሔር አድ ርግ፤ ወገኖችህንም በሚገባ አዘ ጋጃቸው።

፪. ልጅ በአባቱ ላይ አይታበይ፤ ባሪያም በጌታው ላይ፣ ደቀ መዝ ሙርም በመምህሩ ላይ፣ ሎሌም በንጉሡ ላይ፣ ሕዝባዊም በኤጲስ ቆጶሱ ላይ አይታበይ፤ መምህር ከከሓዲዎችና ከዐመፀኞች ጋር አንድ ይሆን ዘንድ አይገባምና፣ ኃጥእም ሰው የተግሣፅ ቃልን አይወድምና።

፫. ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ፣ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፤ በእስራኤል ልጆች አባቶች ጨርቋ የወይን ፍሬ በሉ፤ የልጆችም ጥርሶች ጠረሱ ብላችሁ በመካከላችሁ የምትመስሉት ምሳሌ ምንድን ነው?

፬. እኔ ሕያው ነኝ፣ እንግዲህ ወዲህ ይህን ምሳሌ በእስራኤል ዘንድ አትመ ስሉትም ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤

፭.እስመ ነፍስ ኵሉ ዚአየ ውእቱ ከመ ነፍስ አብ፣ ከማሁ ነፍሰ ወልድ ዚአየ ውእቱ ነፍስ እንተ አበሰት ይእቲ ትመውት።

፮. ወብእሲሰ ጻድቅ ዘይገብር ጽድቀ ወርትዐ።

፯.ወኢበልዐ በውስተ አድባር ወኢ ያንሥአ አዕይንቲሁ ኀበ ሕሊና ሆሙ ለቤተ እስራኤል ወኢያር ኵሰ ብእሲተ ቢጹ ወኢቀርበ ብእሲተ ትክተ።

፰.ወኢዐመፀ ቢጸ ፣ ወአግብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወኢሄደ፣ ወኢተ ዐገለ ወወሀበ እምእክሉ ለነዳይ ወአልበሰ እምልብሱ ለዕሩቅ።

፱.ወኢለቅሐ ወርቆ በርዴ፤ወኢነ ሥአ ዘዐመፃ፣ ወሜጠ እዴሁ እምኀጢአት፤ ወገብረ ፍትሐ ወጽድቀ ማዕከለ ብእሲ ወቢጹ።

፲. ወሖረ በትእዛዝየ፣ ወዐቀበ ሕግየ ወገብረ ጽድቀ ጻድቅ ውእቱ ወሕይወተ የሐዩ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ።

፲፩. ወለእመ ወለደ ወልደ ኃጥአ ወቀታሌ ነፍስ ዘይገብር ዐመፃ።

፭. እነሆ ነፍሳት ሁሉ የኔ ናቸው፤ የአባት ነፍስ የኔ እንደ ሆነች፣ እንዲሁ የልጅ ነፍስ የኔ ናት፤ ኀጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች ።

፮. ሰውም ጻድቅ ቢሆን ፍርድ ንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ።

፯. በተራራ ላይም ባይበላ፣ ዐይ ኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፣ የባልንጀራው ንም ሚስት ባያረክስ፣ አደፍም ወዳለባት ሴት ባይቀርብ።

፰. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ ለባለዕ ዳም መያዣውን ቢመልስ፣ ፊጽ ሞም ባይቀማ፣ ከእንጀራውም ለተ ራበ ቢሰጥ የተራቆተውንም ከል ብሱ ቢያለብስ።

፱. ገንዘቡን በአራጣ ባያበድር፣ አትርፎም ባይወስድ፣ እጁንም ከኀጢአት ቢመልስ፣ በሰውና በሰው መካከልም የእውነትን ፍርድ ቢፈ ርድ።

፲.በትእዛዜም ቢሄድ፣ እውነት ንም ለማድረግ ፍርዴን ቢጠ ብቅ፣ እርሱ ጻድቅ ነው፤ ፈጽ ሞም በሕይወት ይኖራል ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፲፩. እርሱም ቀማኛና ደም አፍ ሳሽ ልጅን ከዚህ ሁሉ አንዳቸ ውን የሚያደርገውን ቢወልድ።

፲፪. ወኢሖረ በፍኖተ አቡሁ ጻድቅ፣ ወበልዐ በውስተ አድባር ወአርኰሰ ብእሲተ ቢጹ።

፲፪. እርሱም በጻድቅ አባቱ መንገድ ባይሔድ፣ በተራራም ላይ ቢበላ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ቢያረክስ።

፲፫. ወተዐገለ ነዳየ ወምስኪነ ወሄደ፣ ወዐመፀ፣ ወኢያግብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወሜጠ አዕይንቲሁ መንገለ ጣዖት፣ ወገብረ ዐመፃ።

፲፫. ድሀውንና ችግረኛውን ቢያስጨንቅ፣ ቢቀማም መያዣውንም ባይመልስ፣ ዐይኖቹንም ወደ ጣዖት ቢያነሣ፣ ርኩስንም ነገር ቢያደርግ ።

፲፬. ወለቅሐ በርዴ ወአስተናድአ ወነሥአ ዘሰርቅ ዘከመዝ ኢየሐዩ ሕይወተ፤ በኵሉ ዝንቱ ኀጢአቱ ዘገብረ ሞተ ይመውት ወይገብእ ደሙ ላዕሌሁ።

፲፬. በአራጣ ቢያበድር አትርፎም ቢወስድ፣ እንዲህ ያለ ሰው በሕይወት አይኖርም ፤ ይህን ርኩሰት ሁሉ አድርጓልና ፈጽሞ ይሞታል፤ ደሙም በላዩ ይመለሳል።

፲፭. ወለእመ ወለደ ወልደ ወርእየ ኵሎ ኀጢአተ አቡሁ ዘገብረ ወፈርሀ፣ ወኢገብረ ከማሁ።

፲፭.እነሆም ልጅን ቢወልድ እርሱም አባቱ የሠራውን ኀጢአት አይቶ ቢፈራ፣ እንደርሱም ባይሠራ።

፲፮. ወኢበልዐ ውስተ አድባር፣ ወኢያንሥአ አዕይንቲሁ መንገለ ሕሊናሆሙ ለቤተ እስራኤል፣ ወኢያርኰሰ ብእሲተ ቢጹ።

፲፮. በተራራ ላይ ባይበላ፣ ዐይኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ባያረክስ።

፲፯. ወኢተዐገለ ሰብአ፣ ወአግብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወኢያስተናድአ፤ ወኢሄደ፤ ወአብልዐ እምእክሉ ለርኁብ ወአልበሰ እምልብሱ ለዕሩቅ።

፲፯. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ መያዣውንም ባይወስድ፣ ባይቀማም፣ ከእንጀራውም ለተራብ ቢሰጥ፣ ለተራቈተውም ልብስን ቢያለብስ።

፲፰. ወሜጠ እዴሁ እምዐመፃ ወኢነሥአ ርዴ ወንዋየ ዐመፃ፤ ወገብረ ጽድቀ፤ወሖረ በትእዛዝየ ኢይመውት በኀጢአተ አቡሁ፤ አላ ሐዩወ የሐዩ።

፲፱. ወአቡሁሰ ለእመ ገፍዐ፣ ወዐመፀ፣ ወሄደ ወተዐገለ፣ ወገብረ ዘኢይከውን በማዕከለ ሕዝቡ ይመውት በጌጋዩ።

፳. ወትብሉ በእፎ ኢይትፌደይ ወልድ በኀጢአተ አቡሁ፣ እስመ ገብረ ወልድ ጽድቀ ወምጽዋተ፣ ወዐቀበ ኵሎ ሕግየ ወገብረ ሕይወተ የሐዩ።

፳፩. ወነፍስ እንተ አበሰት ትመውት ሞተ ወወልድ ኢይትፌደይ በኀጢአተ አቡሁ፤ ወአብ በኀጢአተ ወልድ ኢይትፌደይ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወኀጢአቱ ለኃጥእ ላዕሌሁ፣

፳፪. ወለእመ ተመይጠ ኃጥእ እምኵሉ ኀጢአቱ ዘገብረ ወዐቀበ ኵሎ ትእዛዝየ፤ ወገብረ ጽድቀ ወምጽዋተ፣ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት።

፲፰. እጁንም ከዐመጽ ቢመልስ፣ አራጣንም አትርፎ ባይወስድ፣ ፍርዴንም ቢያደርግ፣ በትእዛዜም ቢሄድ እርሱ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ በአባቱ ኀጢአት አይሞትም።

፲፱. አባቱ ግን ፈጽሞ በድሎአልና፣ ወንድሙንም ቀምቷልና፣ በሕዝቡም መካከል ክፉን ነገር አድርጓልና እነሆ እርሱ በበደሉ ይሞታል።

፳. እናንተ ግን ልጅ የአባቱን ኀጢአት ስለምን አይሸከምም ትላላችሁ፣ ልጅ ፍርድንና ቅን ነገርን በአደረገ ትእዛዜንም ሁሉ በጠበቀና በአደረገ ጊዜ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል።

፳፩. ኀጢአትን የምትሠራ ነፍስ እርሷ ሞትን ትሞታለች፤ ልጅ የአባቱን ኀጢአት አይሸከምም፤ አባትም የልጁን ኀጢአት አይሸከምም፤ የጻድቅ ጽድቁ በራሱ ላይ ይሆናል፤የኃጢአተኛውም ኃጢአት በራሱ ላይ ይሆናል።

፳፪. ኀጢአተኛውም ከአደረጋት ኀጢአት ሁሉ ቢመለስ፣ ትእዛዜንም ሁሉ ቢጠብቅ፣ ፍርዴንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ፣ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም።

፳፪. ወኵሎ ኀጢአቶ ዘገብረ ኢይዜከር ሎቱ፤ ዳዕሙ በጽድቁ ዘገብረ የሐዩ ቦቱ ።

፳፪. የበደለው በደል ሁሉ አይታ ሰብበትም፤ በሠራው ጽድቅ በሕ ይወት ይኖራል እንጂ።

፳፫. ቦኑ ፈቂደ እፈቅድ ከመ ይሙት ኃጥእ ይቤ አዶናይ እግ ዚአብሔር፤ ዳእሙ ከመ ይት መየጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕ የው።

፳፫. «በውኑ ኀጢአተኛ ይሞት ዘንድ መፍቀድን እፈቅዳለሁን?» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ ከክፉ መንገዱ ይመለስና በሕይወት ይኖር ዘንድ ነው እንጂ።

፳፬. ወለእመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ፣ ወገብረ ኀጢአተ ይመውት በኵሉ ጌጋዩ ዘገብረ ውእቱ ኃጥእ ኵሎ ጽድቆ ዘገብረ ኢይዜከር ሎቱ፤ ወበአ በሳሁ ዘአበሰ ቦቱ ይመውት፤

፳፬. ጻድቁ ግን ከጽድቁ ቢመ ለስ፣ኀጢአትንም ቢሠራ፣ ኃጢ አተኛውም እንደሚያደርገው ርኵሰት ሁሉ ቢያደርግ በሕይ ወት ይኖራልን? የሠራው ጽድቅ ሁሉ አይታሰብለትም፤ በአደረ ገው ዐመፅና በሠራት ኀጢአት በዚያች ይሞታል፤

፳፭. ወትብሉ ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር፣ ስምዑኬ ቤተ እስ ራኤል፣ ፍኖትየኑ ኢኮነ ርቱዐ አኮኑ ፍኖትክሙ ኢኮነ ርቱዐ፤

፳፭. እናንተ ግን የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ትላላችሁ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! እንግዲህ ስሙ፤ በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለችምን፤ ይልቅስ የእናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን።

፳፮. እምከመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ ወገብረ ኀጢአተ ይመ ውት በጌጋዩ ዘገብረ ቦቱ።

፳፮. ጻድቁ ከጽድቁ ቢመለስ ኀጢ አትንም ቢሠራ፣ እርሱ በአደረ ገው በደል ይሞታል።

፳፯. ወእመ ተመይጠ ኃጥእ እም ኀጢአቱ ዘገብረ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ ዘከመዝ ነፍስ የሐዩ።

፳፯. ኀጢአተኛውም ከሠራው ኀጢአት ቢመለስ፣ ፍርድንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ነፍሱን ይጠብቃል።

፳፰. ወርእየ ወተመይጠ እምኵሉ ኀጢአቱ ዘገብረ ሕይወተ የሐዩ ወኢይመውት።

፳፱. ወይብሉ ቤተ እስራኤል ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር ቦኑ ፍኖትየ ኢኮነ ርቱዐ ቤተ እስራኤል፤ አኮኑ ፍኖትክሙ ኢኮነ ርቱዐ።

፴. በበይነ ዝንቱ ለኵልክሙ በከመ ፍኖትክሙ እኴንነክሙ ቤተ እስራኤል ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፤ ተመየጡ ወነስሑ እም ኀጢአትክሙ ወኢይመጽአክሙ መቅሠፍተ ኀጢአትክሙ[፪]።

፴፩. ወግድፉ እምላዕሌክሙ ኵሎ ጌጋየክሙ ዘአበስክሙ ሊተ፤ ወግበሩ ለክሙ ልበ ሐዲሰ ወመንፈሰ ሐዲሰ ወለምንት ትመውቱ በኃጢአትክሙ ቤተ እስራኤል።

፴፪. እስመ ኢይፈቅድ ለክሙ ሞተ ትሙቱ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፤ ዘእንበለ ከመ ትነስሑ ወትሕየዉ።

፳፰. ከሠራው ሁሉ በደል አይቶ ተመልሷልና ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም።

፳፱. ነገር ግን የእስራኤል ቤት የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ይላሉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለችምን ይልቅስ የናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን።

፴. የእስራኤል ቤት ሆይ! ስለ ዚህ እንደ መንገዱ በየሰዉ ሁሉ እፈርድባችኋለሁ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ንስሐ ግቡ፤ ኀጢአትም ዕንቅፋት እንዳይሆንባችሁ ከኀጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ።

፴፩. የበደላችሁትን በደል ሁሉ ከእናንተ ጣሉ፤ አዲስ ልብና፤ አዲስ መንፈስም ለእናንተ አድርጉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በኃጢአታችሁ ስለምን ትሞታላችሁ?

፴፪. ሞትን ትሞቱ ዘንድ አልፈቅድምና ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ስለዚህ በንስሐ ተመለሱና በሕይወት ኑሩ ።

፪.ሕዝ. ፲፰. ፴፩. ፴፪.

አንቀጽ ፮

ኤጲስ ቆጶሳት ይትወከፉ ንስሓ ሆሙ ለእለ ይትመየጡ በፍቅር ወበየውሃት ::

፩. ኦ ፍቁራን አኃውየ ርእዩ ብዝኀ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር አምላክነ ኄር፣ወጻድቅ፣ ወመፍቀሬ ሰብእ፣ ወመስተሣህል ለእለ ይትመየጡ ውስተ ንስሓ፤ እስመ ኢይፈቅድ እለ ይፈትሑ በአክብዶ፣ ወበጽል ሑተ ልብ ዘእንበለ ምሕረት፤ አላ ባሕቱ ይሚጥዎሙ ወይትወከ ፍዎሙ ለእለ አበሱ በሠናይ አም ልኮ ከመ ይክሀሉ ገቢአ ውስተ ንስሓ::

፪. ወእመሰ ኢመሐሩ ኤጲስ ቆጶ ሳት ወኢገብሩ ከመዝ ይትኀሠሥ እግዚአብሔር እምኔሆሙ ኀጢ አተ ሕዝቡ፤ በከመ ይቤ ኢሳይ ያስ ገሥጽዎሙ ለሕዝብየ ይቤ እግዚአብሔር፣ ካህናት ንንብዋ ለኢየሩሳሌም ዘይበውእ ውስተ ልባ፣ መፍትው ለኤጲስ ቆጶሳት ይሕትትዎሙ ሕዝብየ፤ ወእመሰበ ዘአበሱ ይሚጥዎሙ ውስተ ንስሓ፣ ከመ ይርከቡ ለርእሶሙ ዐስበ ሠናየ፤ ወእመሰበ ዘኢመ ሐሩ ወኢሜጥዎሙ ለሕዝብ ውስተ አምልኮ ሠናይ ይረክቡ ኵነኔ ::

ስድስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት በፍቅርና፣ በቅን ነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀበሉ፤

፩. የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ! ወደ ንስሓ ለሚመለሱ ሰዎች ቸር፣ ጻድቅ፣ ሰው ወዳጅና ይቅር ባይ የሚሆን የፈጣሪያች ንን የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ብዛት እዩ፤ ያለምሕረት በማክበ ድና በልብ ተንኰል የሚፈርዱ ትን አይወድምና ነገር ግን ወደ ንስሓ መመለስን ይችሉ ዘንድ የበደሉትን በበጎ አምልኮ መልሰው ይቀበሉአቸው ::

፪. ኤጲስ ቆጶሳት ግን ባይራሩ፣ እንደዚህም ባያደርጉ እግዚአብ ሔር የሕዝቡን ኀጢአት ከእነ ርሱ ይፈልጋል፤«ኢሳይያስ ወገ ኖቼን ምከሯቸው፤ ኢየሩሳሌም ንም ወደ ልቧ የሚገባ ነገርን ንገሯት» አለ እግዚአብሔር እን ዳለ፣ ለኤጲስ ቆጶሳት ወገኖችን ይመረምሯቸው ዘንድ ይገባ ቸዋል፤ የበደሉም ቢኖሩ በጎ ዋጋን ለራሳቸው ያገኙ ዘንድ ወደ ንስሐ ይመልሷቸው፤ ሕዝ ቡንም ወደ በጎ አምልኮት አስተ ምረው ያልመለሷቸው ቢኖሩ ግን ቅጣትን ያገኛሉ ::

፫. ወይእዜኒ ንትወከፍ ንስሓ ሆሙ በፍሥሓ ወበፍቅር ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር፤ወለ እለሂ አበሱ ንፍታሕ ላዕሌሆሙ በሣህል ወበምሕረት በከመ ይደሉ ለንስሓ፡፡

፬. ወእመሰ ርኢከ ብእሴ ዘይገብር ኀጢአተ ወይድኅፅ ውስተ ስሕ ተት አንሥኦ እምድቀቱ፤ወእመሰ አስተጠዐምከ ሎቱ ምግባሮ ናሁ ቀተልኮ ለእኁከ፤ ወባሕቱ ርቱ ዕሰ ታንሥኦ ለዘድኀፀ እምድቀቱ ከመ ኢይማስን፤ ወርእዮሙ ካል አን ይትሜሀሩ ወይለብዉ ወይት ወከፉ ቃለ ተግሣጽ፡፡

፭. ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትጐናደይ በእንተ ኀጢአተ ሕዝብ ወዓዲ ኢይትሀከይ ጻሕቆሙ ለእለ የኀሥሡ ንስሓ ከመ ኢይ ትሀጐል መርዔቱ ለእግዚአብሔር በሀኬተ ዚአሁ፤ እስመ በእንቲ አሆሙ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ኤርምያስ ነቢይ እንዘ ይብል ኖሎት ብዙኃን አማሰኑ ዐፀደ ወይንየ ወአርኰሱ መክፈልትየ፤ ወረሰይዋ ለመክፈልትየ፤ እንተ አፈቅር በድወ ወዐፀ፤ ወኮነት ለሙስና ወለኀጕል፤ ወበእንቲ አየ ኀልቀት ኵላ ምድር ወማሰ ነት[፩]:: :

፫. አሁንም ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን በደስታና በፍቅር ንስሓቸውን እንቀበል፤ የበደሉት ንም ለንስሓ እንደሚገባ በፍቅርና በምሕረት እንፍረድላቸው ፡፡

፬. ኀጢአትን የሚሠራ በስሕ ተትም የሚሰነካከል ሰው ብታይ ከወደቀበት አንሣው፤ ሥራውን ብታጣጥምለት ግን እነሆ ወንድ ምህን ገደልኸው፤ ነገር ግን የተሰነካከለውን ከመውደቁ የተ ነሣ እንዳይጐዳ ታነሣው ዘንድ ይገባል፤ሌሎችም አይተው ይማ ራሉና ያስተውላሉም፤ የምክር ንም ቃል ይቀበላሉ ፡፡

፭. ስለ ሕዝቡ ኀጢአት ይዘገይ ዘንድ ለኤጲስ ቆጶስ አይገባ ውም፤ ዳግመኛም በሱ ስንፍና የእግዚአብሔር መንጋዎች እንዳ ይጐዱ ንስሐ የሚፈልጉትን ትጋ ታቸውን ቸል አይበል፣ እግ ዚአብሔር ስለእነርሱ በነቢዩ በኤ ርምያስ ቃል እንዲህ ብሎ ተናግሯልና›› ምእመናንን የሚ ጠብቁ ብዙዎች መምህራን ወይን ሕጌን አጠፉ፤ የምወዳት እድል ፋንታዬን ጽዋ ተርታዬንም ምድረ በዳ አደረጓት፤ ለጥፋትም ሆነች፤ስለኔም ምድር ሁላ ፈጽማ ጠፋች›› ብሎ ተናግሯልና፡፡

፩. ኤር ፲፪ ፡ ፲ ፡ ፲፩

፲. ወአንተኒ እመ ርኢከ ዘይኤብስ አዝዝ ዲያቆናተ ያውጽእዎ ወይስድድዎ አፍአ ወይገሥጽዎ ወይምህርዎ ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ፤ ወእምከመ ተመይጠ ወገብአ ውስተ ንስሓ ይስአሉ፣ ወያስተብቍዑ ኀበ እግዚአብሔር ወኀበ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ይምሀር፤ እስመ መድኅን ሰአለ ኀበ አቡሁ በከመ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል በእንተ ኃጥአን «አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ[፩]»፡፡

፲፩. ወእምዝ ይሕትትዎ ለዘአበሰ ከመ ይኅድግ ፍኖቶ እኪተ፤ ወእምከመ ተአመነ ኀጢአቶ ወተመይጠ ውስተ ንስሓ ያብሕዎ ይባእ ውስተ ቤተ ክርስቲያን፤ ወየአዝዝዎ ይጹም መጠነ ገብረ ኀጢአተ ፪ተ ሰባዔ፣ አው ፫ተ፣ አው ፭ተ፣ አው ፯ተ ሰባዔ፡፡

፲፪. ርቱዕ ለኃጥእ ትምህርት፣ ወታለብዎ፣ ወትገሥጾ ዘእንበለ መዓት ወአድልዎ ከመ ያትሕት ርእሶ ፤

፩ ሉቃ ፳፫ ፡ ፴፬

፲. አንተም የሚበድል ሰውን ብታይ ሌሎች አይተው እንዲፈሩ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ አስወጥተው ወስደው ይመክሩትና ያስተምሩት ዘንድ ዲያቆናትን እዘዛቸው፤ ወደ ንስሓ ቢመለስ ግን ወደ እግዚአብሔር ይለምኑ፤ ይማልዱም፤ ይቅር ይለውም ዘንድ ወደ ኤጲስ ቆጶሱ ይለምኑ፤ «አባት ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው» ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ መድኃኒታችን ወደ አባቱ ለምኗልና፡፡

፲፩. ከዚህ በኋላ ክፉ ሥራውን ይተው ዘንድ የበደለውን ይመርምሩት፤ ኀጢአቱን አምኖ ወደ ንስሓ ቢመለስ ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ይገባ ዘንድ ይፍቀዱለት፤ ኀጢአትንም ስለ ሠራ ሁለት ሱባዔ፣ ወይም ሦስት ሱባዔ፣ ወይም አምስት ሱባዔ፣ ወይም ሰባት ሱባዔ፣ ይጾም ዘንድ ይዘዙት፡፡

፲፪. በፊቱ በቆመ ጊዜ ይቅርታንና ምሕረትን እንዲያገኝ ራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር ይለምን ዘንድ ኃጢአተኛውን

ወይስአል ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይርከብ ሣህለ ወምሕረተ አመ ይቀውም ቅድሜሁ፤ እስመ ይቤ እመሰ ኀጢአተኑ ትትዐቀብ እግዚኦ እግዚኦ መኑ ይቀውም ቅድሜከ፤ እስመ እምኀቤከ ውእቱ ሣህል፤ወምሕረት ውስተ እዴክ[3]፤ ግበር እንከ ከመዝ ወእበይን እስመ ይቤሎ ለቃየን አበስከ አርምም፤[4] እንከ ወኢታንሥእ እዴከ።

ያለቁጣና ያለ አድልዎ ታስተምረው፤ ታሳውቀውና ትመክረው ዘንድ ይገባል፤ ኀጢአትን የምትጠባበቅ ከሆነ አቤቱ! አቤቱ! በፊትህ ማን ይቆማል? ብሏልና፤ ይቅርታ ካንተ ዘንድ ነውና፣ ምሕረትም በእጅህ ነውና፣ እንግዲህ እንደዚህ አድርገህ ፍረድ፤ እግዚአብሔር ቃየንን «በድለሃልና ዝም በል እጅህን ወደ ሰማይ አታንሣ» ብሎታልና።

፱. ወባሕቱ ርቱዕሰ ለኀጥእ ይኅዝን ወይተክዝ ወይመንን ርእሶ፤ ንለቡ ቃሎ ዘይቤ እግዚአብሔር ለሙሴ በእንተ ማርያም፤ ሶበ አቡሃ ተፍአ ትፍአቶ ውስተ ገጻ እምኢኀፍረትኑ ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወትትገሐሥ አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወእምዝ ትበውእ።

፱. ነገር ግን ለኀጢአተኛ ሰው ያዝንና ይተክዝ ራሱንም ይንቅ ዘንድ ይገባዋል፤ እግዚአብሔር ስለ ማርያም ለሙሴ የተናገረውን ቃሉን እናስተውል፤ አባቷ ምራቁን በፊቷ ቢተፋባት እንኳ ሰባት ቀን ባላፈረችም ነበርን፣ አሁንም ሰባት ቀን ከሠፈር ውጭ ተዘግታ ትቀመጥ፣ ከዚያም በኋላ ወደ ሰፈር ትመለስ።

፲. ወተግሕሠት ማርያም አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ፤ወኢግዕዙ ሕዝብ እስከ ነጽሐት ማርያም፣ወእምድኅረዝ ግዕዙ ሕዝብ[5]።

፲. ማርያምም ከሰፈር ውጭ ሰባት ቀን ተለይታ ተቀመጠች፤ እስክትነጻም ድረስ ሕዝቡ አልተጓዙም፣ ከዚያም በኋላ ሕዝቡ ተጓዙ።

፫ መዝ ፻፴፱ ፡ ፫
፬ ዘፍ ፬ ፡ ፯
፭ ዘኍል ፲፪ ፡ ፲፬ - ፲፭

፲፩. ግግበር እንከ ከመዝ ለእለ ይፈቅዱ ንስሐ እምንግባውኢሆሙ ንሥራዕ ሎሙ ዕድሜ ዓመታት መጠነ አበሱ በዘይኤነስሑ፤ ወእመ ነስሑ ንትወከፎሙ በከመ ይምሕሩ አበው ውሉዶሙ::

፲፪. ወእመሰ ኤጲስ ቆጶሳት ወባዕዳንሂ ሥዩማን ቦሙ ስዕበት ወነውር፤ወኢይፈትሑ ርትዐ ለዕጓለ ማውታ፣ ወለነዳይ፣ ወለመዓስብ፣ አላ ይፈትሑ በአድልዎ ከመ ይንሥኡ ርዴ ወሕልያነ፤ እሉኬ ይትሀጉሉ ምስለ መደልዋን በከመ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል ዘይቤ ለምንት ትኔጽር ኀሠረ ውስተ ዐይነ ቢጽከ ወኢትሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ[፩]::

፲፫.ወይትዐቀቡ እንከ ኤጲስ ቆጶሳት ወካህናት ከመ ኢይትረከብ በላዕሌሆሙ ዘከመዝ ግብር ከመ ኢይትዐቀፉ ካልአን ርእዮሙ ዘንተ እኩየ ምግባረ እስመ እኩያን የኀሥሡ ምክንያተ ከመ ያማስኑ

፲፩.እንግዲህ ከኀጢአታቸው ተለይተው ንስሐን ለሚሹ ሰዎች እንዲህ እናድርግ፤ የበደሉትን ያህል ንስሓ ይገቡ ዘንድ ዘመንን ወስነን እንሥራላቸው፤ ንስሓ ቢገቡ ግን አባቶች ልጆቻቸውን እንደሚምሩ እንቀበላቸው::

፲፪. ኤጲስ ቆጶሳትና ሌሎች ሹማምንት ግን ኀጢአትና ነውር ቢኖርባቸው ለሙት ልጅና ለድኃ፣ ለመበለትም እውነት ባይፈርዱ፣ ነገር ግን አራጣና እጅ መንሻ ይቀበሉ ዘንድ በአድልዎ ቢፈርዱ እነዚህ ከግብዝነታቸው ጋር ይጠፋሉ፤ ይህም በወንድምህ ዐይን ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ? በዐይንህ ግን ያለውን ምሰሶ ስለምን አትመለከትም? ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ ነው::

፲፫. ሌሎቹ ይህን ክፉ ሥራ አይተው እንዳይሰነካከሉ እንደዚህ ያለ ሥራ በእነርሱ ላይ እንዳይገኝ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት ይጠንቀቁ፤ ክፉዎች ሌሎችን ያጠፉ ዘንድ፣ የእግዚአብሔር በጎችንም ይበትኑ ዘንድ

፩ ማቴ ፯ : ፫

ካልእነ፤ወይዝርዉ አባግዐ መርዔቱ ለእግዚአብሔር፤እስመ ኅዳጥ ብኁዕ ያብኅዕ ብዙኀ ሐሪጸ ከማሁ ትተ ልዎሙ ኀጢአት ለእለ ይገብርዋ ከመዝ ፤ ወሬድፋደ ታማስኖሙ ለብዙኃን ከመ ሰራቂ ሶበ ይትረከብ በንዋይ ያወፅእ ስመ እኩየ ላዕለ አዝማዲሁ በእከየ ምግባሩ፤ ወከመ ጽዩዕ ሥጋ ማውታ ሶበ ይትወደይ ውስተ ቅብዕ ይማስን ፄና ጣዕሙ፤ ወከመ ዐማፂ ንጉሥ ወጸዋግ ዘአልቦ ፍትሕ ወከማሁ አንትሙሂ መኳንንቲሁ፤ ወከመ ዝልጉስ በግዕ ሶበ ይትረዐይ ማእከለ አባግዕ ይከውኑ ኵሎሙ ዝልጉሳነ፤ ለእመ ኢተፈልጠ እም ኔሆሙ፤ ወበከመ ከልብ እቡድ ዘይነስክ ኵሎ ዘረከበ እመ ኢቀተ ልዎ የአብዱ ኵሎሙ ዘነሰኮሙ ኅቡረ ምስሌሁ፤ ወከማሁ እመቦ ብእሲ መስተሣልቅ ወመስሐቲ ወመ ስተጋዕዝ ወዐላዊ ትእዛዝ ዘውስተ ሕግ ያውጽእዎ አፍአ እምቤተ ክርስቲያን ከመ ኢያማስን ቤተ እግዚአብሔር፤ ወኢይረሲ በአተ ፈያት።

ምክንያትን ይሻሉና ጥቂት እርሾ ብዙውን ዱቄት ከምጣጣ ያደር ጋልና፣ እንደዚህም ሁሉ ኀጢአት እንዲህ ለሚሠሯት ትከተላቸ ዋለች፤ ብዙ ሰዎችንም ፈጽማ ትጐዳቸዋለች፤ ሌባ የሰውን ገን ዘብ ሰርቆ በተገኘ ጊዜ በሥ ራው ክፋት በዘመዶቹ ላይ ክፉ ስምን እንደሚያወጣ የሚሸት የበክት ሥጋም በቅባት ውስጥ በተጨመረ ጊዜ የጣዕሙ ሽታ እንደሚጠፋ፤ፍርድ እንደሌለው እንደ ዐመፀኛና ክፉ ንጉሥም እናንተ መምህራንም እንዲሁ ናችሁ፤ የታመመ በግ በበጎች መካከል በተሰማራ ጊዜ ከእ ነርሱ ካልተለየ ሁሉም ሕመ ምተኞች እንደሚሆኑ፣ ያገኘ ውን ሁሉ የሚነክስ ዕብድ ውሻ ካልገደሉት የነከሳቸው ሁሉ በአን ድነት ከእርሱ ጋራ እንደ ሚአብዱ እንዲሁ የሚዘብት፣ የሚያስት፣ ክርክርንም የሚያ መጣ፣ በሕግ ያለውንም ትእ ዛዝ የሚአፈርስ ሰው ቢኖር የእግዚአብሔርን ቤት እንዳያ ጠፋ፣ የቀማኛ ዋሻም እንዳያ ደርግ ከቤተ ክርስቲያን ወደ ውጭ ያውጡት።

፲፬. ኢርቱዕ ናርምም በእንተ ኃጥ
ኣን ወዐማጽያን አላ ንገሥጾሙ
ከመ ይኅድጉ ምግባሮሙ ወያስ
ስሉ እምኔሆሙ ምግባረ ኅሡመ
ወልማደ፤ ዳዕሙ ነአዝዞሙ ይጹሙ፣
ወይጸልዩ፣ ወይመጽውቱ፣ ወከመ
ይትመሀሩ ፈሪሀ እግዚአብሔር፤
እስመ ይቤሎሙ ለደቂቀ እስራ
ኤል ፍርሁኒ ፤ ወዕቀቡ ትእዛ
ዝየ[፮] ::

፲፭. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ
ይትከዘ በእንተ ኀጢአተ ሕዝቡ፤
ወየሐሊ ለለ፩፩ ሕይወቶሙ ከመ
ይኩኖሙ መርሶ መድኃኒት ለምግ
ባረ ጽድቅ፤ ወይኩኑ ድልዋነ
ለእግዚአብሔር ወይድኅኑ እም
ኵነኔ እንተ ትረክቦሙ ለኃጥኣን
በዕለተ ደይን::

፲፮. ወእለሰ ይትሀከዩ ይስምዑ በእ
ንተ ዕልዋን ዘይቤ ለምንት አርመ
ምክሙ ወፍሬሆሙ አረርክሙ[፯] ::

፮ ዘሌዋ ፲፱ : ፴፯
፯ ሆሴ ፲ : ፲፫

፲፬. ስለ ኃጥኣንና ስለ ዐመፀኞች
ዝም እንል ዘንድ አይገባንም፤
ነገር ግን ክፉ ሥራቸውን ይተዉ
ዘንድ፣ ከእነርሱም ክፉ ሥራንና
ልማድን ያስወግዱ ዘንድ እንምከ
ራቸው፤ ይጾሙና ይጸልዩ ይመ
ጸውቱም ዘንድ፣ እግዚአብሔር
ንም መፍራት ይማሩ ዘንድ እን
ዘዛቸው፤ የእስራኤልን ልጆች
ፍሩኝ፤ ትእዛዜንም ጠብቁ ብሏቸ
ዋልና::

፲፭. ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ሕዝቡ
ኀጢአት ያዝን ዘንድ ይገባዋል፤
ለጽድቅ ሥራም የመዳን ወደብ
ይሆናቸው ዘንድ፣ ለእግዚአብ
ሔርም የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ፣
በፍርድ ቀን ኃጥኣንን ከምታገኛ
ቸው ፍዳም ይድኑ ዘንድ ለእያ
ንዳንዱ ሕይወታቸውን ያስብ
ዘንድ ይገባዋል ::

፲፮. ቸል የሚሉ ግን «ስለ
ከዳተኞች ለምን ዝም አላችሁ?
ፍሬዎቻቸውንስ ለምን ለቀማ
ችሁ» ያለውን ይስሙ::

፲፯. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይርአዮሙ ለሕዝብ በሰላም፤ ወለእለ ኢአበሱ ኢይኅድጎሙ ይደቁ፤ወለእለሂ አበሱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሓ።

፲፯. ሕዝቡን በሰላም ይጠብቃቸው ዘንድ ለኤጲስ ቆጶሱ አግባብ ነው፤ ያልበደሉትንም በኃጢአት ይሰነካከሉ ዘንድ አይተዋቸው፤ የበደሉትንም ወደ ንስሓ ይመልሳቸው።

፲፰. ስምዑ ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ኤጲስ ቆጶሳት ኢታስትቱ ፩ደ እምእሉ ንኡሳን፡፤አላ መፍትው ትስረዩ ወታናኅሱ ለዘአበሰ ወእምከመ አምነ ኃጢአ በኀጢአቱ፣ ወጸርሐ ኀበ እግዚብሔር እማዕምቀ ልቡ በብካይ ወበገዓር ምስለ ትሕትና ያወሥእ መንፈስ ቅዱስ ወይቤሎ ሰረየ ለከ እግዚ አብሔር ኀጢአተከ፤ ።

፲፰.ኤጲስ ቆጶሳት እግዚአብሔር ከእነዚህ ከታናናሾች አንዱን አታቃሉ ያላችሁን ስሙ፤ ነገር ግን ለበደለኛው ኀጢአቱን ታስተሠርዩለትና ታቃልሉለት ዘንድ ይገባል፤ ኃጥእ ኀጢአቱን አምኖ ከትሕትና ጋር በልቅሶ በመጮህ በጥልቅ ልቡ ወደ እግዚአብሔር ቢጮህ መንፈስ ቅዱስ «እግዚአብሔር ኀጢአትህን ይቅር አለህ» ብሎ ይመልስለታል።

፲፱. አእምር እንከ ኤጲስ ቆጶስ ሚመጠን ጸገወከ እግዚአብሔር ክብረ ወስብሐተ፤ ወወሀበከ ሥልጣነ ትእሥር ወትፍታሕ ዑቅ ርእሰከ ወዕቀብ መርዔቶ ለክርስቶስ፤ ሑር በፍኖተ ርትዕ እንዘ ሕያው አንተ በዝ ዓለም፤ እስመ ሀለወከ ትትኀሠሥ በዕለተ ኮነኔ እስመ ለዘአዕቀብዎ ብዙኀ፤

፲፱. ኤጲስ ቆጶስ፣ እግዚአብሔር ክብርንና ጌትነትን ምን ያህል እንደሰጠህ ዕወቅ፤ታሥርና ትፈታም ዘንድ ሥልጣንን እንደ ሰጠህ ዕወቅ፤ ራስህን ዕወቅ፣ የክርስቶስን መንጋዎች ጠብቅ፤ አንተ በዚህ ዓለም ሕያው ሳለህ በእውነት መንገድ ሂድ፤ በፍርድ ቀን ትመረመራለህና፤

፱ ማቴ ፲፰ ፡ ፲
፲. ፪ኛ ሳሙ፡ ፲፪ ፡ ፲፫

ብዙኀ ይትሐሠሥም[፲፮]::ወእስመ አልቦ ዘየሐዩ ሰብእ ወኢአሐተ ሰዓተ ዘእንበለ ኀጢአት[፲፯]፤ ዘእንበለ ፩ዱ ዘኮነ ሰብአ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል::

ብዙ አደራ ያስጠበቀትን ብዙ ይፈልጉበታልና፣ ስለ እኛ ሰው ከሆነው ከአንዱ ከእግዚአብሔር ቃል በቀር አንድ ሰዓት ስንኳ ያለ ኀጢአት የሚኖር ሰው የለምና::

፳. ወበእንተዝ ተጽሕፈ ተዘካርሙ ለጻድቃን እለ የዐቅቡ ርእሶሙ እስመ ይቤ አባግዕየ እሊአየ ይሰምዓኒ ቃልየ፤ ወአነሂ አአምሮን፣ ወእማንቱሰ ይተል ዋኒ፤ ወእሁቦን ሕይወተ ዘለዓለም[፲፰]::

፳. ስለዚህ ራሳቸውን የሚጠብቁ የጻድቃን መታሰቢያቸው ተጻፈ ፤ በጎቼ ቃሌን ይሰሙኛል፤ እኔም አውቃቸዋለሁ ፤ እነርሱም ይከተሉኛል ፤ የዘለ ዓለም ሕይወትንም እሰጣቸዋለሁ» ብሏልና::

፳፩. ወይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ «አንትሙ አባግዕየ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ናሁ አነ እፈትሕ ማእከለ በግዕ ወበግዕ፣ ወማእከለ በሐኵ ወማእከለ ዳቤላ::

፳፩. ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ «እናንተም መንጋዬ ሆይ! እነሆ በበግና በበግ መካከል፣ በአውራ በግና በአውራ ፍየልም መካከል እፈርዳለሁ፣» ይላል ጌታ እግዚአብሔር::

፳፪. ኢአከለክሙኑ ዘተረፈይ ክሙ ውስተ ሠናይ ጺአት፤ ወዘተርፈሂ ሣዕር ትከይዱ በእገሪክሙ ወፅሩየሂ ማየ ትሰትዩ ወዘተርፈሂ ተሐምግዎ በእገሪክሙ::

፳፪. የቀረውን ማሰማሪያችሁን በእግራችሁ የረገጣችሁት የተሰማራችሁበት መልካሙ መሰማሪያ ባይበቃችሁ ነውን፣ የቀረውንስ ውኃ በእግራችሁ ያደፈረሳችሁትን ጥሩውን ውኃ መጠጣታችሁ ባይበቃችሁ ነውን ::

፲፮ ሉቃ ፲፪ : ፵፰
፲፯ ኢዮብ ፲፬ : ፬
፲፰ ዮሐ ፲-፬

፳፫. ወትርእዩ አባግዕየ ዘኬድ ክሙ በእገሪክሙ ወታሰትይምሙ ማየ ዘሐመግሙ በእገሪክሙ።

፳፬. ወየአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኮሙ ወእሙ ንቱ ይከውኑኒ ሕዝብየ ቤተ እስ ራኤል ይቤ እግዚአብሔር እግ ዚእ።

፳፭. አንትሙ አባግዐ መርዔ ትየ፤ ወአነ እግዚአብሔር አምላ ክክሙ ይቤ እግዚአብሔር፤

፳፮. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት ወስ ምዑ ሕዝብ ዘይቤ እግዚአብ ሔር ናሁ እፈትሕ አነ ማእከለ በሐኵ ወዳቤላ ወማእከለ በግዕ ወበግዕ ።

፳፯. ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኖሎተ አባግዕ እለ አማሰኑ አባ ግዕየ በሀኬቶሙ[፲፬]፤ ወካዕበ ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኤጲስ ቆጶስ ወካልኡ፣ ወማእከለ ሕዝ ባዊ ወሕዝባዊ፣ ወማእከለ መኩ ንን ወመኳንንት እስመ አባግዕየ ነባብያን እሙንቱ፤ ወኢኮኑ ዘእ ንበለ ነቢብ።

፲፬ ሕዝ. ፴፬ : ፲፯ - ፲፱

፳፫. በጎቼም በእግራችሁ በረገ ጣችሁት ይሰማራሉ፤ በእግራች ሁም ያደፈረሳችሁትን ውሀ ይጠጣሉ።

፳፬. እኔ እግዚአብሔር አምላካ ቸው ከእነርሱ ጋር እንዳለሁ እነ ርሱም የእስራኤል ቤት ሕዝቤ እንደሆኑ ያውቃሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፳፭. እናንተም የማሰማሪያዬ በጎች ናችሁ፣ እኔም አምላካ ችሁ ነኝ ይላል ጌታ እግዚአብ ሔር።

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳትና ሕዝቡ፣ እግዚአብሔር በአውራውና በአ ውራው መካከል፣ በበግና በበግ መካከልም እነሆ እኔ እፈርዳለሁ ያለውን ስሙ።

፳፯. በስንፍናቸው በጎቼን ባጠፉ በበጎች ጠባቆች መካከል እኔ እፈ ርዳለሁ አለ፤ ሁለተኛም በኤ ጲስ ቆጶሱና በጓደኛው፣ በሕዝ ባዊውና በሕዝባዊው፣ በመኳ ንንትና በመኰንኑ መካከል እኔ እፈርዳለሁ አለ፤ በጎቼ የሚናገሩ እንጂ የማይናገሩ አይደሉምና።

፷፰. ወበእንተዝ ኢይበሉ ሕዝብ አባግዕ ንሕነ ወኢኮነ ኖሎተ ዘንትዐቀብ ለርእስነ፤ ለያእምር ዘንተ ኖላዊ እስመ ውእቱ ባሕቲቱ ይትሐተት ከመ ያግብእ ቃለ በእንቲአነ፤ ወከመ በግዕ ዘኢይተሉ ኖላዌ ኄረ ይከውን ለዝዕብ ከመ ይማስን ።

፷፱. ከማሁ ዘይተሉ አብደ ወእኩየ ኖላዌ ይከውን ለሞት እስመ ይውኅጦ ለሊሁ ኖላዊ፣ ወበእንተዝ ርቱዕ ንርኅቅ እምእኩያን ወጕህላውያን ኖሎት እለ ኢይምሕኩ ወኢያድኅኑ መርዔተ፣ አላ ንትልዎሙ ለኄራን እለ ይምሕኩ ወያድኅኑ መርዔቶሙ።

፸. ወለኖላዊ ኀር ያፈቅርዎ ሕዝብ፤ ወይፈርህዎ ከመ አብ፣ ወእግዚእ፣ ወከመ መምህር፣ ወከመ ሊቀ ካህናቲሁ ለእግዚአብሔር፤ ወውእቱ መገሥጾሙ ወመርሖሙ ውስተ ሠናይ አምልኮ፤እስመ ዘይትኤዘዝ ሎቱ ይትኤዘዞ

፷፰. ስለዚህም ሕዝቡ በጎች ነን እንጂ ለራሳችን የምንጠነቀቅ አይደለም አይበሉ፤ እረኛውም ይህን ይወቅ፤ ስለ እኛ ቃልን ይመልስ ዘንድ እርሱ ብቻውን ይመረመራልና፣ቸር እረኛን የማይከተልም ይጠፋ ዘንድ ለኾብ እንደሚሆን።

፷፱. እንደዚሁ ሰነፍና ክፉ እረኛን የሚከተል ለሞት ይሆናል፤ ራሱ እረኛው ይውጠዋልና፣ ስለዚህም ከማይራሩና መንጋቸውን ከማያድኑ ከክፉዎችና ከከዳተኞች እንርቅ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነገር ግን የሚራሩና መንጋቸውን የሚያድኑ ቸሮች እረኞችን እንከተላቸው።

፸. ቸር እረኛንም ሕዝቡ እንደ አባት፣ እንደ ጌታና፣ እንደ መምህር እንደ ሊቀ ካህናትም ይወዱታል፣ያከብሩታልም፤እርሱም መካሪያቸውና መሪያቸው ነው፤ ለእርሱ የሚታዘዝ ለክርስቶስ ይታዘዛልና፣ ቃሉንም የሚሰማ ክርስቶስን

ለክርስቶስ፤ወዘይሰምዕ ቃሎ ይሰምዖ ለክርስቶስ፤ወዘሰ አበዮ ወኢሰምዐ ቃሎ አበዮ፣ ወዐለዎ ለክርስቶስ፣ ወዘይትኤዘዝ ለክርስቶስ ይትኤዘዞ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ ይቤ ዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ፤ ወዘለክሙ አበየ ሊተ አበየ፤ ወዘሊተ አበየ አበዮ ለዘፈነወኒ[፲፮] ፡፡

፴፩. ከማሁ ርቱዕ ያፍቅሮሙ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ከመ ደቂቁ እስመ ውሉዱ እሙንቱ፤ወይሕፅኖሙ በተግሣጽ ከመ ዖፍ እንተ ተሐቅፍ እንቆቅሆሃ፤ ወተሐፅን ዕጕሊሃ እስከ ሶበ ይሠርሩ፤ ወከማሁ ይምሀሮሙ ቃለ እግዚአብሔር ለሕዝብ፤ ወይሴስዮሙ ትምህርተ መንፈሳዊተ፤ ወየሀቦሙ ጸሕቆሙ ለኵሎሙ እለ ይፈቅዱ ይንሥኡ በኀቤሁ፤ ወኢያክብድ ዲቤሆሙ፤ አላ ይገሥጾሙ በቃለ ጥበብ ወያፍርሆሙ ከመ ኢይትመየጡ ውስተ ኀጢአት፣ ዳዕሙ የአዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ርትዕ፤ ወይዕቀቡ ሃይማኖተ፤ ወይርዐዮሙ ለሕዝብ በሰላም ፡፡

[፲፮] ሉቃ ፲ ፡ ፲፮

ይሰማል፣ እርሱን እንቢ የሚለውና የማይሰማው ግን ክርስቶስን እንቢ ይለዋል፤ ይክደዋልም፤ ለክርስቶስ የሚታዘዝም ለእግዚአብሔር ይታዘዛል፤ እናንተን የሰማ እኔን ሰማ፤ እናንተንም እንቢ ያለ እኔን እንቢ አለ፤ እኔንም እንቢ ያለ የላከኝን እንቢ አለው »ብሏልና፡፡

፴፩. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እንደ ልጆቹ ሊወዳቸው ይገባል፤ እነርሱ ልጆቹ ናቸውና፣ እንቍላሏን እንደምትታቀፍ አድገው እስኪበሩ ድረስም ልጆቿን እንደምታሳድግ ወፍ በምክር ያሳድጋቸው፣ እንደዚሁም የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምራቸው መንፈሳዊት ትምህርትንም ይመግባቸው፤ ከእርሱም ይቀበሉ ዘንድ ለሚወዱት ሁሉ ፍላጎታቸውን ይስጣቸው፤ በነርሱም ላይ ሥርዐትን አያክብድባቸው፤ በጥበብ ቃል ይምከራቸው እንጂ፣ ወደ ኀጢአትም እንዳይመለሱ ያስፈራራቸው፤ በእውነት ጎዳና ብቻ ይሄዱ ዘንድ፣ ሃይማኖትንም ይጠብቁ ዘንድ ይዘዛቸው፤ ሕዝቡንም በሰላም ይጠብቃቸው፡፡

፴፪. ወዓዲ ያንሥኦሙ ለውዱቃን፤ ወያጽንዖሙ ለድኩማን፤ ወያስተጋብኦሙ ለዝርዋን፤ ወይፈውሶሙ ለቍሱላን፤ ወይናዝዞሙ ለዕንቡዛነ ልብ፤ ወያጽንዖሙ ለሐንካሳን በቃለ ተግሣጽ፤ ወያቀልል ፆረ ክበደ ኀጢአቶሙ፤ ከመ ይርከቡ ተስፋ ሠናየ ፡፡

፴፪. ዳግመኛም የወደቁትን ያነሣቸው፤ የደከሙትንም ያጽናቸው፤ የተበተኑትንም ይሰብስባቸው፤ የቈሰሉትንም ያድናቸው፤ አእምሮ ያጡትንም ያረጋጋቸው፤ የሚያነክሱትንም በተግሣጽ ቃል ያጽናቸው፤ በጎውን ተስፋ ያገኙ ዘንድ የኀጢአታቸውን የክብደት ጽናት ሸክም ያቃልልላቸው፡፡

፴፫. ወእሙንቱሰ ይትመሀሩ ሕገ ቤተ ክርስቲያን፣ ወይትመየጡ ውስተ ንስሓ ወእመቦ ዘተገድፈ እፍአ በኢለብዎ ቃለ መጻሕፍት፣ ኢትመንኖ ወኢትኅድጎ ይድኀጽ ውስተ ኀጢአት፤ አላ ርድኦ፤ ወፈውሶ እምቍስለ ኀጢአት፤ወሚጦ ኀቤከ፤ ወአግብኦ ውስተ መርዔተ ክርስቶስ፤ ወዘሰ አበየ ተመዪጦ ይወፅእ እመርዔትከ ፤ ወይከውን መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወለአራዊተ ገዳም፤ ወይከውን መክፈልቱ ምስለ እለ ይብሉ ንብላዕ ወንስተይ ወጌሠመ ንመውት[፲፯]፤ ወኢይሔልዩ ደኃሪቶሙ፡፡

፴፫. እነሱ ግን የቤተ ክርስቲያንን ሥርዐት ተምረው ወደ ንስሓ ይመለሱ፤ የመጻሕፍትን ቃል ባለማስተዋል በውጭ የወደቀ ቢኖር በኀጢአት ይሰነካከል ዘንድ ቸል ብለህ አትተወው፤ ነገር ግን ረድተህ ከኀጢአት ቍስል አድነው ፤ ወደ አንተም መልሰው ፤ ወደ ክርስቶስም መንጋ አግባው ፤ መመለስን እንቢ የሚል ግን ከመንጋዎችህ ይወጣል፤ ለሰማይ ወፎችና ለዱር አራዊት መብል ይሆናል፤ እድል ፈንታውም እንብላ፣ እንጠጣ፤ ነገም እንሞታለን ከሚሉና ፍጻሜያቸውን ከማያስቡ ሰዎች ጋር ይሆናል፡፡

፲፯ ፩ቆሮ ፲፭ : ፴፪

፴፬. ወእመቦ ዘርእየ ኤጺስ ቆጸስ እንዘ ከመዝ ይገብር ርቱዕ ይበሎ አነ እፀውር ኀጢአተከ፤ ወእመ ውት ህየንቴከ በከመ ሞተ ክርስ ቶስ በእንተ ኀጢአተ ዓለም፤ ወእምዝ ይጸሙ፤ ወይሕምም ምስሌሁ እስከ ይትመየጥ ኀበ ንስሓ እስመ ኖላዊ ኄር ይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አባግዒሁ።

፴፬. ኤጺስ ቆጶሱ እንደዚህ ሲያ ደርግ ያየው ቢኖር ኀጢአትህን እኔ እሸከማለሁ፤ ክርስቶስ ስለ ዓለም ኀጢአት እንደሞተም ስለ አንተ እሞታለሁ ይበለው፤ ከዚህ በኋላ ወደ ንስሐ እስኪመለስ ድረስ ከእርሱ ጋራ ይድከም፤ መከራንም ይቀበል፤ ቸር እረኛ ስለ በጎቹ ቤዛ ሆኖ ስውነቱን አሳልፎ ይሰጣልና።

፴፭. ወዐሳብስ ዘኢኮነ ኖላዌ፣ ወዘ ኢኮና አባግዕ ዘዚአሁ ሶበ ይሬኢ ተኩላ እንዘ ይመጽእ ይጐይይ፤ ወየኀድግ አባግዒሁ፤ ወይመስጦን ተኩላ፤ ወይዘርዎን ለአባግዒሁ፤ እስመ ዐሳብ ውእቱ፣ ወኢየኀዝን በእንተ አባግዕ[፲፮] ።

፴፭. እረኛ ያይደለ፣ በጎቹም የርሱ ያልሆኑ ምንደኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸ ሻል፤ ተኩላም በጎችን ይነጥቃቸ ዋል፤ ይበትናቸዋልም፤ ምንደኛ ነውና ስለ በጎች ጥፋትም አያዝ ንም።

፴፮. ርቱዕ ናእምር ከመ እግ ዚአብሔር መሓሪ ውእቱ፤ወኢይ ፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ፤አላ ሚጠቶ ወግብአቶ ውስተ ንስሓ።

፴፮. እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ፣ የኀጢአተኛውንም ሞት እንደማይ ወድ፣ እናውቅ ዘንድ ይገባል፤ ወደ ንስሓ ፈጽሞ መመለሱን ነው እንጂ።

፴፯. ወእመቦ ዘይኤብስ በኢለብዎ ዘሠርዐ እግዚአብሔር ትእዛዛቲሁ ለንስሓ ወየሐውር በጽልሑተ ልቡ ወኢይዜክር ኀጢአቶ ወእከዮ

፴፯. እግዚአብሔር ለንስሓ የሠራ ቸውን ትእዛዞቹን ባለማወቅ የሚ በድል ሰው ቢኖር በልቡናውም ተንኰል ቢሄድ፣የእርሱን ቸርነት

[፲፮] ዮሐ ፲ ፡ ፲፪

ዘገብረ ኢተዘኪሮ ቃለ ቅዱሳት መጻሕፍት ዘዜነዋ ምሕረተ ዚአሁ ይማስን ውእቱ ብእሲ፤ ወይከውን ዘአልቦቱ ተስፋ።

፴፰. ወአንተሰ ኅሥሥ ኖላዌ ኄረ፣ ወመምህረ የዋሀ፣ ወመገሥጸ፣ ወዕጉሠ፣ ወመሐሬ፣ ወገባሬ ሰላም፣ ዘየዐውድ፣ ወይርዒ አባግዒሁ፣ ወየኀሥሥ ዘተገድፈ ፤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ እስመ አቡነ ዘበሰማያት ፈነወ ወልዶ ፍቁረ መድኀኒነ ኖላዌ ኄረ፣ ወመምህረ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ዘኀደገ ፺ ወ፱ተ ውስተ ገዳም፣ ወሖረ ይኅሥሥ በግዐ ዘተገድፈ፣ ወሶበ ረከቦ ጾሮ ዲበ መትከፍቱ ወአብኦ ውስተ መርዔት በፍሥሐ እስመ ረከበ ዘተሀጕለ[፲፰]።

፴፱.ስማዕ ዘንተ ኤጲስ ቆጶስ፤ ምርሖሙ ለእለ ስሕቱ እምፍኖተ ርትዕት፤ ወአስተጋብኦሙ ለእለ ተዘርዉ፤ ወኅሥሦሙ ለእለ ተገድፉ እስመ ብከ ሥልጣን ለሚጠት ትእሥር ወትፍታሕ፤ እስመ ይቤሎ መድኀኒነ

የሚናገሩ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃል ሳያስተውል የሠራውን ክፋት፣ ኀጢአቱንም ባያስብ ያ ሰው ይጠፋል፤ ተስፋ የሌለውም ይሆናል።

፴፰. አንተ ግን ቸርና አስተማሪ፣ የሚገሥጽና የሚራራ፣ የሚታገሥና ሰላምን የሚያደርግ፣ እየዞረ በጎችን የሚጠብቅ እንደ ፈጣሪያችን እንደ እግዚአብሔር የጠፋውን የሚፈልግ እረኛን ፈልግ፤ ሰማያዊ አባታችን የተወደደ፣ መድኀኒታችን ቸር ጠባቂና መምህር ዘጠና ዘጠኙን በዱር ትቶ የጠፋውን በግ ይፈልግ ዘንድ የሄደ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ልኳልና፤እርሱም ባገኘው ጊዜ በትከሻው ተሸከመው በደስታም ወደ መንጋው መለሰው፤ የጠፋውን አግኝቷልና።

፴፱. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ይህን ስማ፤ ከቀናች መንገድ የተሳሳቱትን ምራቸው፤ የተበተኑትንም ሰብስባቸው፤የጠፉትንም ፈልጋቸው፤ ለመ መለስ ታስርና ትፈታ ዘንድ ሥልጣን አለህና፣ መድኃኒታችን መፃጕዕን

[፲፰] ሉቃ ፲፭ ፡ ፬ - ፭

ለመፃጕዕ ኅደጉ ለከ ኅጢአተከ፤ ሃይማኖትከ አሕየወተከ፤ ሑር በሰላም[፲፱] ፤ ወሰላም ዘተመጦነ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ለክርስቶስ እንተ ታበውእ ውስቴታ እለ ነስሑ ወኅጸሑ እምኀጣውኢሆሙ፤ ወገብሩ ጽድቀ ወሠናየ፤ ወረከቡ ተስፋ ሕይወት።

፴. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይፈውስ ዱያነ እለ ደወዩ በገቢረ ኅጢአት ፤ የሐውጾሙ ወይናዝዞሙ፤ ወይፈውስ ቍስሎሙ፤ እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ፣ አላ ሕሙማን እስመ መጽአ ወልደ ዕጓለ እመ ሕያው ይኅሥሥ፣ ወይርዳእ ዘተሀጕለ[፳]፤እስመ አንተኒ ዐቃቤ ስራይ በውስተ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር፤ ሀቦሙ ፈውስ ለለ፩፩ በከመ ይደሉ ወሴስዮሙ ሲሲተ መንፈሳዊተ ይጽንዑ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን።

«ኀጢአትህን ይቅር ብየሃለሁ፣ ሃይማኖትህ አዳነችህ፣ በሰላም ሂድ» ብሎታልና፤ የተቀበልናት ሰላምም ንስሓ ገብተው ከኀጢአ ታቸው የነጹትን፣ ጽድቅንና በጎ ሥራን የሠሩትን፣ የሕይወት ተስፋንም ያገኙትን ወደ እርስዋ የምታስገባ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ናት።

፴. ለኤጲስ ቆጶስ ኀጢአት በመሥራት የታመሙ ድውያንን ያድን ዘንድ ፣ ይጐበኛቸውና ያጽናናቸው፣ቍስላቸውንም ያድናቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ባለ መድኀኒትን የሚሹት ሕመምተኞች ናቸው እንጂ ጤነኞች አይደሉምና፣ የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና የተጐዳውን ሊረዳ መጥቶአልና፣ አንተም በእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ውስጥ ባለመድኀኒት ስለሆንህ ለእያንዳንዱ እንደ ሚገባ ፈውሳን ስጣቸው፤ በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ይጸኑ ዘንድ መንፈሳዊ ምግብን ስጣቸው።

፲፱ ሉቃ ፯ ፡ ፶ ፤ ማር ፩ ፡ ፯ ፡ ፲፩
፳. ማቴ፡ ፱. ፲፪

፵፩. ወረዐይ መርዔቶ ለክርስቶስ በትሕትና ወበፍቅር ዘእንበለ መዓት ወእንዘ ኢትትዔበይ በሢመተ ሥልጣንከ እስመ አንተ ኖላዊ መርዔቱ ለክርስቶስ፤ ወአስተጋብኦሙ ለመሐስዓን ውስተ ሕፅንከ ።

፵፪. ኩንኬ መሓሬ ወጻድቀ ዘእንበለ ጽልሑት ወቂም፤ ወቅንአት፤ ወውዴት፤ወሐሜት፤ወጽልእ፤ወአድልዎ፤ወዕርፈት፤ወትዕቢት፤ወትምክሕት፤ ወኢትመንኖሙ ለእለ እምታሕቴከ፤ ወኢትኅባእ እምኔሆሙ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢትትመየጥ እምንስሐሆሙ ወኢታምጽእ ምክንያተ ላዕሌሆሙ ወኢታርኅቆሙ እምቤተ ክርስቲያን።

፵፫. ለቡ እንከ ፍትሐ፤ ወኢትንሣእ እንከ ስምዐ ፩ደ ወኢላዕለ መኑሂ ዘእንበለ ስምዐ ፫ቱ ኄራን መሐይምናን[፳፩]፤ ወስምዐ ይኩኑ ላዕሌሆሙ ካልኣን ኄራን መሐይምናን እሙንቱ እለ አልቦሙ ጽልእ ወቂም ወቅንዓት እስመ ቦ እምኔሆሙ ነባብያን ሐሰት

፳፩. ፩ ጢሞ. ፭. ፲፱

፵፩. የክርስቶስን መንጋዎች ሳትቈጣ፤ በሥልጣንህም ሹመት ሳትታበይ በትሕትናና በፍቅር ጠብቅ፤ የክርስቶስ መንጋዎች ጠባቂ አንተ ነህና፤ ጠቦቶቹንም ወደ አጠገብህ ሰብስባቸው ።

፵፪. ያለ ሽንገላና ያለ ቂም፤ ያለ ቅንአትና ያለ ነገር ሥራ፤ ያለ ሐሜትና ያለጥል፤ ያለ አድልዎና ያለስድብ፤ ያለትዕቢትና ያለትምክሕት፤ የምትምር እውነተኛ ሁን፤ ከበታችህ ያሉትን አትናቃቸው የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ከእነርሱ አትሠውር፤ ከንስሐቸውም ዘወር አትበል፤ በላያቸውም ምክንያትን አታምጣ፤ ከቤተ ክርስቲያንም አታርቃቸው።

፵፫. እንግዲህ ፍርድን አስተውል፤ ደጋጎች ምእመናን ከሆኑ ከሦስት ሰዎች ምስክርነት በቀር በማንም ላይ የአንድ ሰው ምስክርነት አትቀበል፤በእነርሱም ላይ ጥልና ቂም ቅንኣትም የሌላቸው ሌሎች ደጋጎች ምእመናን ምስክር ይሁኑ፤ ከእነርሱ ወገን እንደበታቸው ሁለት ወይም ሦስት የሆን፤

እለ ፀቱ ወፀቱ ልሳኖሙ እለ ይትፌሥሑ በእኩይ ምግባር፣ ወጸላእያነ አንው ወእለ ይፈቅዱ ይዝርዉ መርዔቶ ለክርስቶስ።

፵፬. ወእመሰ ሰማዕከ ቃሎሙ ወአመንከ ለእለ ይገብሩ ከመዝ ናሁኬ ዘረውከ መርዔተከ ዘእንበለ ፍትሕ ወመጠውኮሙ ለእኩያን አዝዕብት ወመሰጥ፣ ወእሉ እሙንቱ እኩያን ሰብእ ወባሕቱ ኢኮኑ ሰብአ አላ እኩያን አራዊት እለ ይትሜሰሉ ሰብአ ዕልዋነ ወመናፍቃነ ወከሐድያነ እለ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር፣ እሉኬ ጸናሕያነ ፍኖት ከመ ዝዕብ ዘይመስጥ ወይበልዕ ይመስጡ እለ ይወፅኡ እምሕገ ቤተ ክርስቲያን ።

፵፭. ወሰበ ርእዩ ዘተኀጕለ ይመስሎሙ ዘረከቡ ዐቢየ ረባሐ ለርእሶሙ፣ እስመ አቡሆሙ ዲያብሎስ ቀታሌ ነፍሰ ሰብእ ውእቱ።

፵፮. ወለእለሰ ይስሕቱ እምቤተ ክርስቲያን፣ወይወፅኡ እምሕግ ይሬእይዎሙ አጋንንት፣ ወየሐምምዎሙ በፃዕር ፣ ወበምንዳቤ ወንዘነ ልብ ፣ ወእሙንቱሰ ይተልዉ

በክፉ ሥራም ደስ የሚሰኙ ወንድሞችን የሚጠሉ፣ የክርስቶስን መንጋዎች ሊበትኑ የሚወዱ ሐሰት ተናጋሪዎች አሉና።

፵፬.እንደዚህ የሚያደርጉትን ቃላቸውን ሰምተህ ብታምን እነሆ መንጋዎችህን ያለ ፍርድ በተንህ፤ ለሚነጥቁ ክፉዎች ጅቦችም ሰጠሃቸው ፤ እነዚህም ክፉዎች ሰዎች ናቸው፣ ነገር ግን ሰዎች አይደሉም፤ እግዚአብሔርን የማያውቁ፣ ከዳተኞችና ከሐዲዎች ሰዎችን የሚመስሉ ክፉዎች አውሬዎች ናቸው እንጂ፣ እነዚህም ነጥቆ እንደሚበላ ጅብ ከቤተ ክርስቲያን ሕግ የሚወጡትን ይነጥቃሉ።

፵፭. የጠፋውንም ባዩ ጊዜ ለራሳቸው ታላቅ ረብሕ ያገኙ ይመስላቸዋል፤ አባታቸው ዲያብሎስ ነፍሰ ገዳይ ነውና ።

፵፮. ከቤተ ክርስቲያን የሚስቱትንና ከሕግ የሚወጡትን አጋንንት ተመልክተው በጭንቅና በመከራ በልብ ኀዘንም ያስቃዩዋቸዋል፤ እነርሱ ግን የወንጀለኞችን

ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወየሀጕሉ ዕሤቶሙ ወፈድፋደ ይርኅቁ እምእግዚአብሔር ወኤጲስ ቆጶስ ለእመ ኢፈትሐ በርትዕ ይከውን መክፈልቱ ምስሌሆሙ::

፵፯. ኦ ኤጲስ ቆጶስ! ኢመፍትውኬ ትስድዶ ለኃጥእ፣ ወኢትመንኖ ለዘይትመየጥ፣ ወኢትኩን ሕፁፀ ምሕረት ከመ ትፈውስ ቍስለ ኀጢአት፣ ወኢትትህወል ምስለ ብእሲ ደም፤ እስመ በእንቲአሆሙ ይብል መጽሐፍ በሊህ እገሪሆሙ ለክዒወ ደም፤ ኀሣር ወቅጥቃጤ ውስተ ፍኖቶሙ ወኢየአምርዋ ለፍኖተ ሰላም፤ ወአልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ። ::

ጎዳና ይከተላሉ፤ ዋጋቸውንም ያጣሉ፤ ይልቁንም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ፤ ኤጲስ ቆጶሱም በቅንነት ባይፈርድ እድል ፈንታው ከእነርሱ ጋራ ይሆናል::

፵፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኀጢአተኛውን ታባርረው ዘንድ አግባብ አይደለም፤ የሚመለሰውንም አትናቀው፤ የኀጢአትን ቍስል ታድን ዘንድ ምሕረት የጐደለህ አትሁን፤ ከደም አፍሳሽ ሰው ጋርም አትተባበር፤ መጽሐፍ ስለ እርሱ ደምን ለማፍሰስ እግራቸው ፈጣን ነው፤ በመንገዳቸውም ጥፋትና ጕስቍልና አለ፣ የሰላም መንገድንም አያውቁትም፤ በፊታቸው እግዚአብሔርን መፍራት የለም ብሏልና::

፵፰. ፍኖተ ሰላምኒ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘመሀረነ እንዘ ይብል ሰረዩ ከመ ይስረይ ለክሙ ወሀቡ ወይሁበክሙ ፤ ዘውእቱ ብሂል ኅድጉ ለሰብእ አበሳሆሙ ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡክሙ

፵፰. የሰላም መንገድም፣ ይቅር እንዲላችሁ ይቅር በሉ፤ ስጡ ይሰጣችኋል ብሎ ያስተማረን መድኀኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፣ ይኸውም ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ እናንተም የሰዎችን በደል

፳፪ መዝ ፲፫ : ፯ - ፯

ስማያዊ አበሳክሙ[፹፫] ወዓዲ መሀረነ በጸሎት እንዘ ይብል ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኅድግ ለዘአበሰ ለነ፡፡

፴፱. ወእመሰ ኢትክሉ አንትሙ ትስረዩ አበሳ ለዘአበሰ ለክሙ፣ በእፎ አንትሙ ትረክቡ ስርየተ አበሳክሙ፡፡

፵. ወእመሰቦ ዘተሰደ ዘእንበለ አበሳ፣ወእምዝ ገቢኦ ሰአለ ስርየተ ወዘኢተወክፎ ዝኬውእቱ ቀታሌ እኍሁ፤ወከዐዊ ደም ከመ ቃየል ዘከዐወ ደመ አቤል እኍሁ፤ ወጸርሐ ደሙ ኀበ እግዚአብሔር[፹፬] ወእመቦ ኤጲስ ቆጶስ ዘሰደደ ሰብአ ዘእንበለ አበሳ ይከውን ከመ ቃየል ቀታሊ፡፡

አንቀጽ ፯

ከመ ኢመፍትው ንገሥጽ ወኢመነኒ ዘእንበለ ያቅሙ ሎቱ ስምዐ ከመ አበሰ፡፡

ይቅር በሉ ማለት ነው፣ ዳግመኛም በጸሎት እኛ የበደለንን ይቅር እንል ዘንድ በደላችንንና ኃጢአታችንን ይቅር በለን በሉ እያለ አስተማረን፡፡

፴፱. እናንተ የበደላችሁን ሰው በደል ይቅር ትሉ ዘንድ ካልቻላችሁ እናንተ የኀጢአታችሁን ስርየት እንዴት ታገኛላችሁ?

፵. ያልበደለ፣ የተሰደደ ሰው ቢኖር፣ ከዚህም በኋላ ተመልሶ ይቅርታን ቢጠይቅ የማይቀበለው ሰው ይህ ወንድሙን ገዳይ ነው፤ የወንድሙ የአቤልን ደም እንዳፈሰሰ፣ ደሙም ወደ እግዚአብሔር እንደጮኸበት እንደ ቃየልም ደም አፍሳሽ ነው፤ ያልበደለ ሰውን ያባረረ ኤጲስ ቆጶስም ቢኖር እንደ ነፍሰ ገዳዩ እንደ ቃየል ይሆናል፡፡

ሰባተኛ አንቀጽ

እንደ በደለ ሳያስመሰክሩ ማንንም እንቀጣ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል፡

፹፫ ማቴ ፮ ፡ ፲፬፥ ፲፭
፹፬ ዘፍ ፬ ፡ ፲

፩. ዘይሰድድ ዘእንበለ አበሳ ውእቱ የአኪ እምቀታሌ ነፍስ፤ ወኢይሬኢ ምሕረተ እግዚአብሔር እስመ ኢተዘከረ ፍቅረ ቢጹ።

፪. ወዘይገብር ከመዝ ኢይረክብ መድኀኒተ እስመ ድኅፀ ወወድቀ ውስተ ዐቢይ ኀጢአት፤ ወኢገሠጾሙ፤ወኢሜጦሙ ለዘገብሩ ኀጢአተ ብዙኀ፤ አላ ዘረወ መርዔቶ ለእግዚአብሔር እንዘ ይትቃረኖ።

፫. እስመ ጻድቅ እግዚአብሔር ወጽድቅ ኵነኔሁ ወይፌትሕ በጽድቅ ለኵሉ፤ ለጻድቃን ወለኃጥኣን ወመሐሪ ለእለ ይትመየጡ ኀቤሁ፤ ጽድቅ ወምሕረት ወየውሃት ዚአሁ እሙንቱ እስመ ዳዊት ብእሲ ፍቁር ዘከመ ልቡ ለእግዚአብሔር አጠየቀ ከመ ምሕረት ወርትዕ ዚአሁ እሙንቱ።

፬. መፍትውኬ ለኤጲስ ቆጶስ ይፍታሕ በርትዕ፤ወይደልዎ ይግበር ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ እግዚአብሔር ይፌትሕ በርትዕ ለእለ ይትመየጡ ኀቤሁ።

፩.ያልበደለውን የሚያሳድድ ሰው ከነፍስ ገዳይ ይከፋል፤ የእግዚአብሔርንም ምሕረት አያይም፤ የባልንጀራውን ፍቅር አላሰበምና።

፪. እንዲህ የሚያደርግም ድኅነትን አያገኝም፤ በፍጹም ኀጢኣት ተሰነካክሎ ወድቋልና፤ ብዙ ኀጢአት የሠሩትን አልመከራቸውም፤ አልመለሳቸውምም፤ እርሱን እየተቃወመ የእግዚአብሔርን መንጋዎች ይበትናል እንጂ ።

፫. እግዚአብሔር ጻድቅ ነውና፤ ፍርዱም እውነት ነውና፤ ለጻድቃንና ለኃጥኣንም ሁሉ በእውነት ይፈርዳልና፤ ለሚመለሱትም ይቅር ባይ ነው፤ ምሕረትና ጽድቅ፤ ፍትሕም የእርሱ ገንዘቦች እንደሆኑ እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነው ሰው ዳዊት አስረድቶአል።

፬. ለኤጲስ ቆጶስ በእውነት ይፈርድ ዘንድ አግባብ ነው፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድም ይሠራ ዘንድ ይገባዋል፤ በንስሓ ወደ እርሱ ለሚመለሱ ሰዎች እግዚአብሔር በእውነት ይፈርዳልና።

፰. ኢትዜከርኑ ዳዊትሃ አመ አበሰ፤ ወይቤሎ ናታን «ለምንት ገበርከ ከመዝ» ወይቤሎ አበስኩ እንከ፤ ወእኔስሕ፤ ወሶበ አምነ ጌጋዮ ድኅነ እሞት።

፱. ወይቤሎ ናታን «ጽናዕ፤ ወኢ ትፍራህ እንከ፤ ወኢትመውት[፩]»፤

፲. ወዮናስሂ ነቢይ እንዘ ኢይፈ ቅድ ይስብክ ሎሙ ለሰብአ ነነዌ ሶበ አበሰ ተሰጥመ ውስተ ባሕር፤ ወውኅጦ አንበሪ ዐቢይ።

፲፩. ወእምዝ ወፅአ እምከርሠ አንበሪ ወድኅነ እሞት[፪] ።

፲፪. ወሕዝቅያስኒ ሶበ አልዐለ ልቦ ኮነ ላዕሌሁ መቅሠፍት ወተት ሕተ ሕዝቅያስ፤ ወኀደገ አልዕሎ ልቡ፤ ወበከየ ቅድመ እግዚአ ብሔር፤ ወመሐሮ[፫] ።

፲፫. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት በቀኍዔተ ዘይከውን ለዝንቱ ግብር፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ራብዕ መጽሐፈ ነገሥት ዘይብል«ሞተ ሕዝቅያስ፤ ወነ '' ምናሴ ወልዱ ህየንቴሁ ፲ወ፮ ክረምቱ ለምናሴ አመ ይነ ግሥ »።

፩ ፪ ሳሙ ፲፪ ፡ ፲፫
፪ ዮናስ ፪ - ፲፩
፫ ፪ ዜና መ. ፴፪ ፡ ፳፭ - ፳፮

፰. ዳዊትን አታስብምን በበደለ ጊዜ ናታንም ለምን እንዲህ አደረግህ» ባለው ጊዜ በደልኩ እንግዲህ» ወዲህ ንስሓ እገባ ለሁ አለው፤ በደሉንም ባመነ ጊዜ ከሞት ዳነ።

፱.ናታንም ጽና አትፍራ፤ እንግ ዲህ ወዲህ አትሞትም አለው።

፲.ነቢዩ ዮናስም የነነዌን ሰዎች ያስተምራቸው ዘንድ ሳይወድ በበደለ ጊዜ በባሕር ውስጥ ተሰጠመ፤ ታላቅ ዓሣ አንበሪም ዋጠው ።

፲፩. ከዚህ በኋላ ከዓሣ አንበሪው ሆድ ወጥቶ ከሞት ዳነ።

፲፪.ሕዝቅያስም ልቡናውን በትዕ ቢት ከፍ ከፍ ባደረገ ጊዜ በእ ርሱ ላይ መቅሠፍት መጣበት፤ ሕዝቅያስም ተዋረደ፤ ልቡናው ንም በትዕቢት ከፍ ከፍ ማድረ ግን ተወ፤ በእግዚአብሔርም ፊት አለቀሰ፤ ማረውም።

፲፫. ኤጲስ ቆጶሳት ለዚህ ሥራ የሚሆነውን ጥቅምን ስሙ፤ በአራተኛው በነገሥት መጽሐፍ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፣ ሕዝ ቅያስ ሞተ፤ በእርሱም ፋንታ ልጁ ምናሴ ነገሠ፤ በነገሠም ጊዜ የምናሴ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበረ።

፲፩. ወ፶ወ፫ተ ክረምተ ነግሠ በኢየሩሳሌም፤ ወስማ ለእሙ አፍሴባ፤ ወገብረ እኩየ ቅድመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ።

፲፩. በኢየሩሳሌምም ሃምሳ አም ስት ዘመን ነገሠ፤ የእናቱም ስም አፍሴባ ይባላል፤ በእግ ዚአብሔርም ዐይኖች ፊት ክፉ ሥራን ሠራ ።

፲፪. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕፁፃን ዘይብል «ወገብረ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር እምኲሉ ርኵሶሙ ለአሕዛብ እለ ሠረ ዎሙ እግዚአብሔር እምቅድመ አዕይንቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል»።

፲፪. ዳግመኛም በሁለተኛው ሕፁ ፃን እንዲህ የሚል ተጽፏል «እግ ዚአብሔር በእስራኤል ልጆች ዐይን ፊት ካጠፋቸው ከአሕዛብ ርኵሰት ሁሉ ይልቅ በእግዚአ ብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ»።

፲፫. ወተመይጠ፤ ወሐነፀ አህጉረ ዘነሠተ ሕዝቅያስ አቡሁ፤ ወአ ቀመ አዕማደ ለበዓሊም ።

፲፫. ተመልሶም አባቱ ሕዝቅያስ በአፈረሰው ላይ መሠዊያን ሠራ፤ ለጣዖቱም ዐምዶችን አቆመ።

፲፬. ወገብረ አዕዋመ ወሰገደ በቅ ድመ ኵሉ ተአምራተ ሰማይ፤ወተ ቀንየ ሎሙ፤ ወሐነፀ ምሥዋዐ በቤተ እግዚአብሔር በኀበ ይቤ እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም የሀሉ ስምየ ለዓለም ወሐነፀ ምሥዋዐ ለኵሉ ተአምራተ ሰማይ በክ ልኤሆን አዕፃዳተ ቤተ እግዚአ ብሔር።

፲፬. የማምለኪያ ዐፀዶችንም ተከለ፤ በሰማይም ሠራዊት ሁሉ ፊት ሰገደ አመለካቸውም፤ ተገዛላ ቸውም፤ እግዚአብሔር በኢየሩሳ ሌም ስሜ ለዘለዓለም ይኖራል ባለበት በእግዚአብሔር ቤት የጣዖት መሠዊያን ሠራ፤ በሁ ለቱ በእግዚአብሔር ቤት አደባ ባዮች ላይ በሰማይ ከዋክብት አምሳል ለተሠራ ጣዖት ሁሉ መሠዊያን ሠራ።

፲፩. ወውእቱኒ አውዐየ ውሉዶ በእሳት በቈላተ ወልደ ሄኖም፤ ወያስተቃስም ወያሰግል ወገብረ ቴሌመ፤ወአስተጋብአ ማእምራነ፤ ወማርያተ፤ ወአብዝኀ ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያምዕዖ ።

፲፩. እርሱም በሄኖም ልጅ ሸለቆ ልጆቹን በእሳት አቃጠለ፤ ሞራ ገላጭም ሆነ፤ አስማትም አደረገ፤ መተተኛም ነበረ፤ መናፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ሰበሰበ፤ ያስቈጣውም ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገርን አደረገ።

፲፪. ወአንበረ ምስለ ግልፎ ወስብኮ በቤተ እግዚአብሔር በኀበ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለዳዊት ወለሰሎሞን ወልዱ በዝንቱ ቤት ወበኢየሩሳሌም ዘኀረይኩ እምኵሉ ነገደ እስራኤል እሠይም ስምየ ውስቴቱ ለዓለም።

፲፪. እግዚአብሔርም ለዳዊትና ለልጁ ለሰሎሞን በዚህ ቤትና ከእስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘለዓለም አኖራለሁ ባለበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሠራውን ጣዖትና የተቀረጸውን ምስል አቆመ ።

፲፫. ወኢይደግም እንከ አፍልሶተ እግሮሙ ለእስራኤል እምዛቲ ምድር እንተ ወሀብክዎሙ ለአበዊሆሙ፤ ወባሕቱ እመ ዐቀቡ ወገብሩ ኵሎ ዘአዘዝክዎሙ በከመ ጽሑፍ በውስተ ሕግየ ወትእዛዝየ ወዘተነኔ ዚአየ ዘበእዴሁ ለሙሴ።

፲፫. ያዘዝኋቸውንም ሁሉ በሙሴ ቃል የተሰጠውን ሕግና ሥርዐት ፍርድንም ሁሉ ቢያደርጉ ቢጠብቁም ለአባቶቻቸው ከሰጠኋት ምድር የእስራኤልን እግር እንደገና አላርቅም ።

፲፬. ወአስሐቶሙ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ወለኵሎሙ እለ ይነብሩ ኢየሩሳሌም ከመ ይግበሩ ፈድፋደ እኪተ እምኵሎሙ አሕዛብ እለ ነጸሖሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ እስራኤል።

፲፬.ምናሴም እግዚአብሔር ከእስራኤል ልጆች ፊት ከጣላቸው ከአሕዛብ ይልቅ ክፉ ይሠሩ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን አሳተ።

፲፱. ወተናገሮ እግዚአብሔር ለም ናሴ ወለሕዝበ ዚአሁ፤ ወኢያ ጽምዕዎ።

፳. ወአምጽአ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ መላእክተ ኀይል ዘንጉሠ አሶራውያን፤ ወአኀዝዎ ለምናሴ ወሞቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐፂን፤ ወነሥእዎ ብሔረ ባቢ ሎን ።

፳፩. ወሶበ ተመንደበ ኀሠሠ ገጸ እግዚአብሔር አምላኩ ወኀ ሥረ ፈድፋደ በቅድመ ገጸ እግዚ አብሔር አምላከ አበዊሁ።

፳፪. ወጸለየ ምናሴ ወልደ ሕዝቅ ያስ ንጉሥ ወይቤ ከመዝ።

፳፫. እግዚኦ አኃዜ ኵሉ ዓለም አምላኮሙ ለአበዊነ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወለ ኵሉ ፍሬሆሙ ለጻድቃን፣ ዘገበርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኵሉ ዓለሞሙ፣

፳፬. ዘገሠጽካ ለባሕር በቃለ ትእዛዝከ፣ ዘዐጸከ ቀላያተ ወኀተ ምከ ግሩመ።

፲፱. እግዚአብሔርም ምናሴንና ሕዝቡን ተናገራቸው፤ ግን አል ሰሙትም።

፳. ስለዚህም እግዚአብሔር የአ ሶርን ንጉሥ ሠራዊት አለቆች አመጣባቸው፤ ምናሴንም በዛን ጀር ያዙት በሰንሰለትም አሥ ረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት።

፳፩. በተጨነቀም ጊዜ አምላኩን እግዚአብሔርን ፈለገ፤ በአባቶ ቹም አምላክ ፊት ሰውነቱን እጅግ አዋረደ ።

፳፪. የንጉሡ የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴም ጸለየ፤ እንዲህም አለ።

፳፫. ዓለምን ሁሉ የምትገዛ የአ ባቶቻችን የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብም የጻድቃን ልጆቻቸ ውም አምላክ ሆይ! ሰማይና ምድርን ከዓለሞቻቸው ጋር የፈጠርህ፣

፳፬. በቃልህ ትእዛዝ ባሕርን የገ ሠፃሃት፣ ቀላዮችን(ጥልቆችን) የዘ ጋህ የሚያስፈራውንም የወሰ ንህ፣

፷፭.ውእቱኒ በስቡሕ ስምከ ዘኵሉ ይርዕድ፣ ወያድለቀልቅ እምቅድመ ገጸ ኀይልከ፣

፷፮. እስመ አልቦ ጽንፍ ለዕበየ ስብሐቲከ ግሩም መቅሠፍተ መዓትከ ላዕለ ኃጥኣን ፡፡

፷፯. አልቦ ኍልቍ፤ ወአልቦ መስፈርት ለሣህለ ትእዛዝከ፤ እስመ አንተ እግዚአብሔር ልዑል፣ መሐሪ ርኁቀ መዓት፣ ወብዙኀ ሣህል፣ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለዕጓለ እመሕያው፡፡

፷፰. ይእዜኒ እግዚኦ አምላኮሙ ለጻድቃን እስመ አኮ ለጻድቅ ዘገበርኮ ለንስሐ፣ አኮ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እለ ኢአበሱ ለከ ፤ አላ ተመየጥ ንስሓ ዘአየ ለኃጥእ፡፡

፷፱. እስመ አበስኩ እምኍልቈ ኆፃ ባሕር፤ ወብዙኀ ኃጢአትየ፤ አኮ ድልወት ሊተ እንቃዕዶ ወእርአይ ኑኆ ለሰማይ እምብዝኀ ጌጋይየ ሰራሕኩ በመዋቅሕተ ሐፂን ከመ እስሐቃ ለነፍስየ እምኀጢአትየ፣ ወበዝየኒ ኢተሥሕትኩ፡፡

፷፭. ይኸውም በተመሰገነው ስምህ ነው፤ኀይልህ ከመገለጡ የተነሣ ሁሉ የሚርድና የሚንቀጠቀጥ፣

፷፮. ለክብርህ ከፍተኛነት ፍጻሜ የለውምና የቍጣህም መቅሠፍት በኃጥአን ላይ ግሩም ነው፡፡

፷፯. በትእዛዝህ ለሚሆነው ይቅርታህ ስፍር፣ ቍጥር የለውም፤ ገናና እግዚአብሔር አንተ ብቻ ነህና፣ ይቅር ባይ፣ ከቍጣ፣ የራቅህ ይቅርታህ የበዛ፣ የሰውንም ኀጢአት የምታስተሥርይ አንተ ነህ ፡፡

፷፰. አሁንም አቤቱ የጻድቃን አምላካቸው አንተ ነህ፤ ንስሓን የፈጠርህ፣ ለጻድቅ ሰው አይደለምና፣ አንተን ላልበደሉ ለአብርሃምና ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብም አይደለምና፣ ነገር ግን የእኔን የኃጥኡን ንስሓ ወደማየት ተመለስ ፡፡

፷፱. ቍጥሩ ከባሕር አሸዋ የሚበልጥ በደልን በድያለሁ፤ ኀጢአቴም ብዙ ነውና፣ ከበደሌም ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ የሰማይን ርዝመት አይ ዘንድ አገባቤ አይደለም፣ ሰውነቴን ከኀጢአቴ አሳርፋት ዘንድ በብረት ቀፎ ደክምሁ በዚህም ደግሞ አላረፍሁም ፡፡

፴. እስመ ወሀኩ መዓተከ ወእኩየኒ በቅድሜከ ገበርኩ እንዘ አዐቅብ ከንቶ ወአበዝኅ ዘኢይበቍዓኒ ።

፴. መዓትህን አነሣሥቻለሁና ከንቱውን ስመለከት የማይጠቅመኝንም ነገር ሳበዛ በፊትህ ክፉ ሥራን ሠርቻለሁና።

፴፩. ወይእዜኒ እሰግድ በብረከ ልብየ እንዘ እስእል ምሕረተ ዚአከ ፤

፴፩. አሁንም ቸርነትህን እየለመንሁ በልቤ ጉልበት እሰግዳለሁ፣

፴፪. አበስኩ እግዚኦ አበስኩ ወኀጢአትየኒ እትአመን፤

፴፪. አቤቱ ጌታዬ ፈጽሜ በደልሁ ኀጢአቴንም እምናለሁ፣

፴፫. እትመሀለል ወእስእለከ ተሣሃለኒ እግዚኦ ተሣሃለኒ ወኢትመጥወኒ ለኀጢአትየ።

፴፫. አንተንም እማልዳለሁ እለምንህማለሁ፣ ይቅር በለኝ፣ አቤቱ ይቅር በለኝ፣ ለኀጢአቴም አሳልፈህ አትስጠኝ።

፴፬. ወለዓለምሰ ኢትዕቀብ ሊተ እከይየ ወኢትትበቀለኒ በማዕምቅቲሃ ለምድር እስመ አንተ እግዚእ አምላኮሙ ለእለ ይኔስሑ፣ ያስተርኢ ኂሩትከ በላዕሌየ ከመ እንዘ አኮ ድልወት ሊተ አድኅንከኒ በብዝኀ ሣህልከ ።

፴፬. ለዘለዓለም ክፋቴን አትመልከትብኝ፣ በምድር ጥልቀትም አትበቀለኝ፣ አቤቱ በንስሐ ለሚመለሱ ሰዎች አምላካቸው አንተ ነህና፤ ቸርነትህ በእኔ ላይ ይገለጥ፣ መዳን የማይገባኝ ስሆን በይቅርታህ ብዛት አዳንኸኝ።

፴፭. እሴብሐከ በኵሉ ጊዜ ወበ ኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስመ ኪያከ ይሴብሑ ኵሉ ኀይለ ሰማ ያት ወለከ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን፤ ወሶበ ርእየ እግዚ አብሔር ከመ ነስሐ ምናሴ እም እከየ ምግባሩ ዘገብረ በኢያእም ሮቱ አናሕሰየ ሎቱ እግዚአብ ሔር ወሰምዖ ጸሎቶ ወተመጠዎ ቃለ ስእለቱ።

፴፮. ሶቤሃ ዐገቶ ነደ እሳት ወተፈትሐ ማእሠረ መዋቅሕ ቲሁ ዘሐጺን።

፴፯. ወእምዝ አድኀኖ እግዚአብ ሔር ለምናሴ እምኵሉ ምንዳቤሁ ወሜጦ ኢየሩሳሌም ውስተ መንግ ሥቱ፤ ወአእመረ ምናሴ ከመ እግ ዚአብሔር ውእቱ አምላክ ወተቀ ንየ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልቡ ወበኵሉ ነፍሱ፤ በኵሉ መዋዕለ ሕይወቱ ወተኈለቈ ምስለ ጻድ ቃን፤ ወአቀመ መላእክተ ኀይል በኵሉ አህጉረ ጸወናት ዘይሁዳ።

፴፭.በየጊዜውና በሕይወቴ ዘመን ሁሉ አመሰግንሃለሁ፤ የሰማያት ኀይል ሁሉ አንተን ያመሰግና ሉና፤ ለዘለዓለምም ምስጋና ለአ ንተ ይገባል አሜን ፤ እግዚ አብሔርም ምናሴ ባለማወቅ ከአደረገው ክፉ ሥራው እንደ ተመለሰ ባየ ጊዜ ይቅር አለው፤ ጸሎቱንም ሰማው፤ የልመናው ንም ቃል ተቀበለው።

፴፮. ያን ጊዜ ነደ እሳት ከበ በው፤የብረት ሰንሰለቱም ተፈታ፤

፴፯. ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር ምናሴን ከመከራው ሁሉ አዳነው ፤ ወደ መንግሥቱ ወደ ኢየሩሳሌምም መለሰው፤ ምናሴም እግዚአብ ሔር አምላክ እንደሆነ አወቀ፤ በፍጹም ልቡ በፍጹም ነፍሱም በዘመኑ ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዛ፤ ከጻድቃን ጋርም ተቈጠረ፤ በተመሸጉትም በይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጭፍራ አለቆችን አቆመ።

፴፰. ወእምዝ አውፅአ አማልክተ ነኪራነ ወግልፎ እምቤተ እግዚአብሔር ወኵሎ ምሥዋዐ ዘሐነፀ በደብረ ቤተ እግዚአብሔር ወበ ኢየሩሳሌም ገደፈ አፍአ እም ሀገር ወአሠነየ ምሥዋዐ እግዚአብሔር ወሦዐ ውስተ ምሥዋዕ መሥዋዕተ መድኀኒት ወስብሐት፤ ወይቤ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ከመ ይትቀነዩ ለእግዚአብሔር አምላከ እስራኤል፤ ወሰከበ ምናሴ ምስለ አበዊሁ በሰላም ወነግሠ አሞፅ ወልዱ ህየንቴሁ ወገብረ እኩየ በቅድሜሁ ለእግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአምዕዖ ለእግዚአብሔር አምላኩ [፱]::

፴፱.ናሁኬ ስማዕክሙ እንከ አ ደቂቅነ ዘከመ ተቀንየ ምናሴ ወሦዐ ለአማልክት ወቀተለ ብዙኀነ ዘእንበለ ሕግ ወእግዚአብሔር አምላክ አመንደቦ ኅዳጠ ወሰቦ ነስሐ ኀደገ ሎቱ ኀጣውኢሁ ወአግብኦ ውስተ መንግሥቱ እስመ እግዚአብሔር ይትዌከፍ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመየጡ

፴፰. ከዚህም በኋላ ባዕዳን አማልክትንና ጣዖቱን ከእግዚአብሔር ቤት አወጣ፤ በእግዚአብሔር ቤት ተራራ በኢየሩሳሌም የሠራውን መሠዊያ ሁሉ ከከተማይቱ ውጭ ጣለ፤ የእግዚአብሔርንም መሠዊያ አደሰ፤ የደኅንነትና የምስጋና መሠዋዕትንም ሠዋበት፤ ምናሴም የይሁዳ ሕዝብ ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ይገዙ ዘንድ አዘዘ፤ ምናሴም ከአባቶቹ ጋራ በሰላም አንቀላፋ ልጁ አሞጽም በእርሱ ፈንታ ነገሠ፤ አባቱ ምናሴም እንዳደረገው በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤ ፈጣሪው እግዚአብሔርንም አስቈጣው::

፴፱. ልጆቻችን ሆይ ምናሴ ለጣዖታት እንደተገዛና እንደሠዋ ያለ ሕግም ብዙዎችን እንደ ገደለ፤ እግዚአብሔር አምላክም እንዳስጨነቀው፤ ንስሐ በገባ ጊዜም ኀጢአቱን ይቅር ብሎ ወደ መንግሥቱ እንደመለሰው፤እነሆ ሰምታችኋል፤እግዚአብሔር ወደ እርሱ

፱ ፪ ዜና መ. ፴፫ : - ፴፰

ኀቤሁ ወካዕበ ያገብኦሙ ውስተ ዘቀዳሚ ክብሮሙ እስመ አልቦ ዘየዐቢ ኀጢአት እምአምልኮ ጣዖት እስመ ዕልወት ውእቱ ለእግዚአብሔር::

የሚመስሉትን ንስሐቸውን ይቀበላልና ዳግመኛም ወደ ቀደመ ክብራቸው ይመልሳቸዋል፤ ከአምልኮተ ጣዖት የሚበልጥ ኀጢአት የለምና፤ እግዚአብሔርን መከዳት ስለሆነ::

፴. ወባሕቱ ይድኅኑ እምኔሃ በሠናይ ንስሓ፣ ወእመሰቦ ዘይኤብስ ወይገብር ኀጢአተ ወይብል በልቡ በእንተ ዝንቱ ምንተ ይሬስየኒ እግዚአብሔር፤ ዝኬ ዕልው ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ኢያቅደመ አመክሮ ርእሱ አላ ሖረ በግዕዙ ወገብረ ፍትወተ ነፍሱ ወይብል ዝኬ ሠናይ ውእቱ::

፴. ነገር ግን ከእርሷ በበጎ ንስሐ ይድናሉ፣ የሚበድል ኀጢአትም የሚሠራ፣ ስለዚህም በልቡ እግዚአብሔር ምን ያደርገኛል የሚል ሰው ቢኖር ይህ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ከዳተኛ ነው፣ ራሱን መፈተንን አላስቀደመምና፣ ነገር ግን በግብሩ ጸንቶ ኖረ፤ የራሱንም ፈቃድ አደረገ ይህም መልካም ነው ይላል::

፴፩.ወዘሰ ይገብር ከመዝ ወኢይኔስሕ አልቦቱ ስርየት፣ ወከመዝ ገብረ እንከ አሞፅ ወልደ ምናሴ እስመ ትብል ቅድስት መጽሐፍ ሐለየ በልቡ አሞፅ ማዕሌተ ወገብረ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአብዝኀ ትዕይርተ ወይቤ እስመ

፴፩. እንዲህ የሚያደርግና ንስሐ የማይገባ ስርየት የለውም፤ የምናሴ ልጅ አሞፅም እንደዚህ አደረገ፣ ቅድስት መጽሐፍ እንዲህ ትላለችና አሞፅ አባቱ ምናሴ እንዳደረገው በልቡ ክዳትን አሰበ፤ ኣባቱ ምናሴም እንዳደረገ በእግዚብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤

ገብረ አቡየ ብዙኃ ኀጢአተ እም ንዕሱ ወሶበ ረስዐ ተመይጠ ወነ ስሐ ወአነኒ ከማሁ እገብር ወአ ሐውር በግዕዝየ፤ ወእተሉ ፍት ወተ ነፍስየ ወሶበ ረሳዕኩ እትመ የጥ እምኔሃ ወእኔስሕ ኀበ እግ ዚአብሔር።

መገዳደርንም አበዛ፣ እንዲህም አለ፣ አባቴ ከልጅነቱ ጀምሮ ብዙ ኀጢአትን ሠራ፤ በሽመገ ለም ጊዜ ተመለሰ፣ንስሐ ገባ፣ እኔም እንደ እርሱ አደርጋለሁ፣ በጠባዬም እኖራለሁ ፣ የሰውነ ቴን ፈቃድ እከተላለሁ፣ በሽመገ ልሁም ጊዜ ከእርሷ እመለሳ ለሁ፣ ወደ እግዚአብሔርም ንስሐ እገባለሁ።

፵፪. ወእምዝ ገብረ አሞፅ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር ወአፈድ ፈደ ገቢረ ኀጢአት በከመ ገብሩ እለ እምቅድሜሁ ወእምዝ ቀሠፎ እግዚአብሔር ወአማሰና እምድር ሠናይት ወተንሥኡ ላዕሌሁ አግ ብርቲሁ ወቀተልዎ በውስተ ቤቱ ወቀተልዎሙ አሕዛበ ምድር ለእለ ተንሥኡ ላዕለ ንጉሥ አሞፅ፣ ወነ ግሠ ፪ተ ዓመተ[፩] ።

፵፪. ከዚህም በኋላ አሞፅ በእግ ዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ ከእ ርሱ አስቀድሞ እንደነበሩትም ኀጢአት መሥራትን አበዛ፣ ከዚ ህም በኋላ እግዚአብሔር ቀሠ ፈው፣ ከመልካሚ ምድርም አጠ ፋው፣ አገልጋዮቹም በእርሱ ላይ ተነሡ፣ በቤቱም ውስጥ ገደ ሉት፣ የሀገሩም ሰዎች በንጉሡ አሞፅ ላይ የተነሱትን ገደሏ ቸው፣ እርሱም ሁለት ዓመት ነገሠ።

፵፫. ለብዉ እንከ አሕዛብ ወኢተ ሐልዩ ገቢረ እኩይ ከመ ገብረ አሞፅ ከመ ኢትማስኑ ከማሁ ።

፵፫. ሕዝቦች ሆይ፣ እንግዲህ አስተውሉ፣ እንደ እርሱ እንዳ ትጠፉ አሞፅ እንዳደረገው ክፉ መሥራትን አታስቡ።

፩. ፪ዜና መዋ. ፴፫ ፡ ፳ - ፳፭

፵፬. መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይር ዓዮሙ ወይሚጦሙ ለሕዝብ፤ ይምህሮሙ ወያለብዎሙ፤ ወለ እለሂ አበሱ ሕዝብ ይሚጦሙ ወይገሥጾሙ ወይፌውሶሙ እም ደዌሆሙ ወይትወከፍ ንስሓሆሙ መጠነ ይክል ወእመሰ ሕፁፀ ምሕረት ውእቱ ወዘኢይትዌከፍ ንስሓሆሙ ለኃጥአን እለ ተመ ይጡ ኀቤሁ፣ ውእቱኬ ምኑን ወኀሡር ወይትኬነን በቅድመ እግዚአብሔር አምላኩ።

፵፬. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን ይጠብቃቸው ዘንድ ይመልሳ ቸው፣ ያስተምራቸውና ያስረዳ ቸው ዘንድ፣ የበደሉትንም ሕዝብ ይመልሳቸውና ይመክራ ቸው ዘንድ ከደዌያቸውም ይፈ ውሳቸው፣ የሚችለውን ያህል ንስሐቸውን ይቀበል ዘንድ ይገ ባል፤ ምሕረት የጐደለውና ወደ እርሱ የተመለሱ የኃጥአንን ንስሐ የማይቀበል ቢሆን የተና ቀና የተዋረደ ይህ ነው፣ በፈጣ ሪው በእግዚአብሔር ፊትም ይፈ ረድበታል።

፵፭. ወእመሰ ተወክፈ ንስሓ ሆሙ ለእለ ተመይጡ ኀቤሁ ይረክብ ሣህለ ወምሕረተ በኀበ እግዚአብሔር አምላኩ ዘፈነወ ወልዶ ዋሕደ ውስተ ዓለም ወሠ ምረ ይትወለድ እምብእሲት፤ ወኮነ ሰብአ በእንቲአነ ውተወክፈ ሕማመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወተ ረግዘ ወሞተ፤ ዝ ውእቱ እግዚአ ብሔር ቃል መልአከ ምክሩ ዐቢይ ወግሩም ነሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማምነ ወበቍስለ ዚአሁ አሕየወ ቍስለነ[፩]፣ ከማሁ ንሕነኒ ንትዐገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወን ትወከፍ ንስሓሆሙ ለእለ አበሱ።

፵፭. ወደ እርሱ የሚመለሱትን ንስ ሓቸውን ቢቀበል ግን አንድ ልጁን ወደዚህ ዓለም በላከ፤ ከድን ግልም ይወለድ ዘንድ በወደደ፣ በፈጣሪው እግዚአብሐር ዘንድ ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛል፤ የታላቅና ግሩም ምክሩ መልአክ እግዚአብሔር ቃልም ስለ እኛ ሰው ሆነ ፤ በመስቀል ላይም መከራን ተቀበለ፣ ተወግቶም ሞተ፣ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማ ማችንንም ተሸከመ፤ በእርሱም ቍስል የእኛን ቍስል አዳነ ፤ እኛም እንደ እርሱ መከራንና ጭንቅን እንታገሥ፣ የበደሉትንም ሰዎች ንስሐ እንቀበል።

፩ ኢሳ ፶፫ ፡ ፬፩

፵፮. ርእዩኬ ለእግዚአብሔር ምሕረቶ ለማቴዎስ እንዘ መጸብ ሐዊ ውእቱ ሰበ ተመይጠ ኀቤሁ ረሰዮ ወንጌላዌ[፮] ወለጴጥሮስ ዘክህደ ሥልሰ በእንተ ፍርሀት ሰበ ነስሐ ወበከየ መሪረ ተወክፈ ንስሓሁ፤ ወረሰዮ ኖላዌ አባግ ዒሁ[፯] ወለጳውሎስ እትሁ እንዘ ቀዲሙ ሰዳዲ ውእቱ ወጸራፌ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ሰበ ተመ ይጠ ኀቤሁ ረሰዮ ሐዋርያ[፰]፤ ወለብእሲት ኃጥእት እንተ መጽ ወተት ለብዙኃን ይቤላ ተኀድገ ለኪ ኀጢአትኪ[፱] ፤ ወለካልእ ታሂ ዘማ እንተ አቀምዋ ቅድ ሜሁ ከመ ያመክርዎ አድኅና ወይቤላ ሑሪ እምዝ ዳግመ ኢተ አብሲ[፲፩] ፤

፵፮. የእግዚአብሔርን ምሕረቱን ተመልከቱ ፤ ማቴዎስን ቀራጭ ሲሆን ወደ እርሱ በተመለሰ ጊዜ ወንጌላዊ አደረገው፤ ስለ ፍራ ሃት ጊዜ የካደ ጴጥሮስንም ንስሐ ገብቶ መራራ ለቅሶን ባለ ቀሰ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ፤ የበጎቹም ጠባቂ አደረገው፤ ወን ድማችን ጳውሎስንም ቀድሞ አሳዳጅና በመንፈስ ቅዱስም ላይ ፀራፊ ሲሆን ወደ እርሱ በተ መለሰ ጊዜ ሐዋርያ አደረገው ፤ ለብዙ ሰዎች የመጸወተች ኃጢ አተኛዋን ሴትም ኀጢአትሽ ተሰረየልሽ አላት፤ ይፈታተኑት ዘንድ በፊቱ ያቆሟትን ሌላዋ ንም ሴት አዳናት፤ እንዲህም አላት ሒጂ ከዚህ በኋላ ደግ መሽ አትበድዪ፤

፵፯. ርቱዕ ለክሙ ኦ ኤጲስ ቆጶ ሳት ትረስዩ ትውክልተክሙ ውተስ ፋክሙ ኀበ እግዚአብሔር እግ ዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ መድኃኔ ነፍሳቲክሙ፡፡

፵፯. ኤጲስ ቆጶሳት ሆይ! ነፍሶ ቻችሁን በሚያድን በጌታችንና በመድኀኒታችን በእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ እምነታ ችሁንና ተስፋችሁን ታደርጉ ዘንድ ይገባል፡፡

፮ ማቴ ፱ : ፱
፯ ማቴ ፳፮ : ፸፭
፰ የሐዋ ሥራ ፱ : ፲፯
፱ ሉቃ ፯ : ፵
፲፩ ዮሐ ፰ : ፲፩

፶፰. ቅረቡ ኀቤሁ በየውሃት ወበ ምሕረት ወበገቢረ ሰላም ዘእንበለ ተቃርኖ ወመዓት ሚጥዎሙ ለኃጥአን ወእንሥእዎሙ ለውዱ ቃን ወኢትፍድዩ እኩየ ህየንተ እኩይ::

፶፱. ወዓዲ ኢትኩኑ ጸላእያነ፣ ወኢመዓትማነ፣ወፀራፍያነ፣ ወኢ ዝትራነ ፣ ወኢነሣእያነ ገጽ ፣ ወኢሰታይያነ ብዙኀ ወይን፣ ወኢሰካርያነ፣ወኢኀላይያነ፣ ወኢ ዘፋንያነ፣ ወኢቀታልያነ፣ ወኢነ ሣእያነ ሕልያን፣ ወኢትኅሥሡ እንከ ክብረ ወብዕለ በኀበ አማል ክት ነኪራን አላ ረኀቁ እም ኔሆሙ እስመ ተጸዋዕክሙ ለዝ ንቱ ግብር ከመ ትትቀነዩ ለእግ ዚአብሔር::[፲፪]

፷. ወከመዝ ይኩን ለኤጲስ ቆጶስ ሲሳዩ ወዓራዙ በአቅም ወበንጽሕ መጠነ የአክሎ ከመ ኢይትዐደው ውስተ ካልዕ ሕግ ወግብር እስመ ይደልዎ ሲሳዩ ለዘይትቀነይ[፲፫] ወይ ሴሰይ እምዐሥራት ወቀዳምያት ወፍሬያት ዘይበውእ ለቤተ ክርስ ቲያን በከመ እዙዝ በኀበ እግዚ እን::

፶፰. በየውሃትና በምሕረት ሰላ ምን በማድረግ ያለቅራኔና ቍጣም ወደ እርሱ ቅረቡ፤ ኀጢአተኞችን መልሷቸው፤ የወደቁትን አንሷ ቸው፤ ስለክፉም ክፉን አትመ ልሱ፤

፶፱. ዳግመኛም ጥለኞች፣ ቍጠ ኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ ታጃሪዎች፣ ፊት አይታችሁም የምታደሉ፣ ብዙ ወይን የምትጠጡ ሰካራሞች፣ አቀንቃኞች፣ ዘፋኞች፣ ነፍሰ ገዳ ዮች፣ ጉቦኞች አትሁኑ፤ በጣዖ ታት ዘንድም ክብርንና ብልጽ ግናን አትሹ፣ ነገር ግን ከእነ ርሱ ራቁ፣ እግዚአብሔርን ታመ ልኩ ዘንድ ለዚህ ሥራ ተጠር ታችኋልና::

፷. ወደ ሌላ ሕግና ሥራ እንዳ ይተላለፍ የኤጲስ ቆጶሱ ምግ ቡና ልብሱ የሚበቃውን ያህል በልክና በንጽሕና ይሁን፣ በጌታ ችን እንደታዘዘ ለቤተ ክርስቲ ያን ከሚገባው ዐሥራትና ከእ ህሉ ቀዳምያት ይመገብ::

፲፪. ፩. ጴጥ. ፫፥፱
፲፫ ሉቃ ፲ ፥ ፯

፶፩. ወበውሕ ለኤጲስ ቆጶስ
ከመ የሀብ ጸሕቆሙ ለነዳያን
ወለምኪናን ለዕቤራት ወለእጓለ
ማውታ ወለጽኑሳን ወለፈላስያን
ወለእለ አልቦሙ ወኢምንትኒ
ወለእመ ኢወሀቦሙ ኤጴስ ቆጶስ
ትካዞሙ ይትኀሠሦ እግዚአብ
ሔር በእንቲአሆሙ፤እስመ በሥ
ልጣን ይሠርዕ ለኵሉ በከመ
ይደሉ ::

፶፪. ወአንትሙኒ ሥዩማነ ቤተ
ክርስቲያን ለእመ ብክሙ ጸሕቅ
ንሥኡ እምውስቴቱ ወእመ አል
ብክሙ ተጽናስ ኢርቱዕ ትን
ሥኡ እምኔሁ፤ ወእምከመ ገበር
ክሙ ከመዝ ትድኅኑ በኀበ እግ
ዚአብሔር፤ ወእመሰ ኤጲስ ቆጶ
ሳት ይነሥኡ ባሕቲቶሙ ወይሴ
ስዩ ለበሊዕ ወይዘግቡ ለርእሶሙ
ወኢይሁቡ ለጽኑሳን በእንተዝ
ይትኀሠሦሙ እግዚአብሔር ወይ
ለብሱ ኀፍረተ ወኀሣረ፤

፶፫. ወበእንተዝ ይቤ፣ ሀሊበ ሰተ
ይክሙ ወፀምረ ለበስክሙ፣ወሥ
ዋረ ጠባሕክሙ ዘወድቀ ኢያንሣ
እክሙ፤ ወዘተገድፈ ኢረዳእክሙ
ቦኑ አንትሙ ባሕቲትክሙ ተሐ
ይዉ ዲበ ምድር [፲፬] ::

፲፬ ሕዝ ፴፬ : ፫

፶፩. ኤጲስ ቆጶሱም ለድኃዎች፣
የዕለት እራት ለሌላቸው ጦም
አዳሪዎች ፣ ለባልቴቶች ፣ እና
ትና አባት ለሞቱባቸው ልጆች፣
ለስደተኞች ፤ ምንም ለሌላቸው
መፍቅዳቸውን ይሰጥ ዘንድ
ይገባዋል ፣ ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጃ
ቸውን ባይሰጣቸው ግን ስለ
እነርሱ እግዚአብሔር ይመራ
መረዋል ፤ ለሁሉ እንደሚገባ
በሥልጣን ይሠራልና፣

፶፪. እናንተም የቤተ ክርስቲያን
ሹማምንት መፍቅድ ቢኖርባችሁ
ከእርሱ ውሰዱ ፤ ችግር ባይ
ኖርባችሁ ግን ከእርሱ ልትወ
ስዱ አይገባችሁም ፣ እንደዚህ
ካደረጋችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ
ትድናላችሁ ፣ ኤጲስ ቆጶሳት
ለብቻቸው ቢወስዱ ለመብላ
ትም ቢሳሱ፣ ለራሳቸውም ቢያ
ከማቹ፣ ለችግረኞችም ባይሰጡ
ስለዚህ እግዚአብሔር ይመራመ
ራቸዋል፣ ውርደትንና ኀፍረ
ትንም ይለብሳሉ።

፶፫. ስለዚህ እንዲህ አለ፣ ወተ
ቱን ጠጣችሁ፣ ጠጕሩን ለበሳ
ችሁ፣ የወፈረውን አረዳችሁ፣
የወደቀውን አላነሣችሁም፤ የባዘነ
ውንም አልረዳችሁም፣ በውኑ
እናንተ ብቻ በምድር ትኖራላ
ችሁን?

፶፬. ወበእንተዝ አዘዘክሙ በውስተ ሕግ እንዘ ይብል አፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ[፲፭] ወዓዲ ይቤ ኢትፍጽም አፉሁ ለላህም ሶበ ታከይድ እክለከ ውስተ ዐውድ[፲፮] ወአንትሙ ኢትንሥኡ ትንሥኡ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ዳዕሙ መጠነ ተቀነይክሙ ወጸመውክሙ በከመ ይደሉ።

፶፬. ስለዚህም በኦሪት እንዲህ ሲል አዘዛችሁ፤ ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ፤ ዳግመኛም እህልህን በዐውድማ በምታሄድ በት ጊዜ የበሬህን አፉን አትለጉም አለ፣ እናንተም እንደ ሚገባ ካገለገላችሁበትና ከደከማችሁበት መጠን በቀር ምንም ትወስዱ ዘንድ አትፈልጉ።

፶፭. ወአንትሙኒ እለ ትትቀነዩ ውስተ ዐውድ እንተ ይእቲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ብልዑ እምዘ ይበውእ ውስቴታ በከመ ሌዋውያን እለ ይትቀነዩ በደብተራ ስምዕ እንተ ይእቲ አምሳሊሃ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እስመ ይበልዑ ሌዋውያን ምስለ አንስቲያሆሙ ወውሉዶሙ ወአዋልዲሆሙ ዘአብኡ ሕዝብ ለእግዚአብሔር ጸባኦት ፍሬያተ ወአሥራተ ወመሥዋዕተ ወመባአ ዘእንበለ ትካዝ፣ ወአልቦሙ ካልእ ኢ ክፍለ በሐውርት ምስለ ደቂቀ እስራኤል ዘእንበለ ዳዕሙ ተቀንዮ ደብተራ እስመ መባእ ዘያበውኡ ሕዝብ ክፍሎሙ ውእቱ ለሌዋውያን።[፲፯]

፶፭. የእግዚአብሔር ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በሆነችው ዐውድማ የምታገለግሉ እናንተም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ በሆነችው የምስክሩ ድንኳን እንደሚያገለግሉ ሌዋውያን ወደ እርስዋ ከሚገባው ተመገቡ፣ ሌዋውያኑ ከሚስቶቻቸው ከወንዶች ልጆቻቸውና ከሴቶች ልጆቻቸው ጋር ሕዝቡ ለእግዚአብሔር የሚያገቡትን የእህሉን ቀዳምያት ዐሥራቱን፣ መሥዋዕቱንና ኀብስቱን ያለ ጭንቀት ይመገቡ ነበርና፣ ድንኳኑን ከማገልገል በቀር ከእስራኤል ልጆች ጋር የርስት ድርሻም አልነበራቸውም፣ ሕዝቡ የሚያቀርቡት መባእ ለሌዋውያን ድርሻ ነበርና፣

፲፭ ዘሌዋ. ፲፱. ፲፯
፲፮ ዘዳግ. ፳፭. ፫
፲፯ ፩. ቆሮ፡ ፱. ፱

፶፮. ወይእዜኒ አንትሙ ኤጲስ ቆጳሳት አርአያሆሙ ለካህናት ወሌዋውያን እለ እምትካት መፍትው ትስአሉ ወትጸልዩ በእንተ ሕዝብ እስመ አንትሙ ድልዋን ለቅኔ ዛቲ ቤተ ክር ስቲያን ወእለ ትቀውሙ ቅድመ ምሥዋዒሁ ለእግዚአብሔር አምላ ክነ ወእለ ታዐርጉ መሥዋዕተ ንጽሕተ ወነባቢተ ዘእንበለ ደመ እንስሳት በደሙ ለኢየሱስ ክር ስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት።

፶፮. አሁንም እናንት ኤጲስ ቆጳ ሳት እንደ ቀድሞዎቹ ካህናትና ሌዋውያን ለሕዝቡ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ይገባል፣ ይህ ችንም ቤተ ክርስቲያን ለማገል ገል የተዘጋጃችሁ ናችሁና፣ በፈ ጣሪያችን በእግዚአብሔር መሠ ዊያ ፊትም ቆማችሁ በታላቁ ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ያለ እንስሳት ደም ንጽሕ ትና የምትናገር መሥዋዕትን የምታሳርጉ ናችሁና።

፶፯. አንትሙ ውእቱ ነቢያት ወሊቃውንት ዐቢያን፣ ወመኳን ንት ወነገሥት እለ ሥሉጣን ላዕለ ኵሉ ሕዝብ ወላዕለ ኵሉ ዘእምታሕቴክሙ፤ ለክሙ ይደሉ ትስብኩ ወትንግሩ ወታስም ዕዎሙ ለሕዝብ ቃለ እግዚአብ ሔር ወኢትኅብኡ መራጉተ ጥበብ ወእምሮ ወእመሰ ኅባእክሙ ትረ ክቡ ኵነኔ በእንተ ድሉት ለክሙ በኀበ እግዚአብሔር።

፶፯. እናንተ ነቢያት ታላላቅ ሽማ ግሌዎች ፈራጆች በሕዝቡ ሁሉና ከበታቾቻችሁ ባሉት ሁሉ ላይ ሥል ጣን ያላችሁ ንጉሦች ናችሁ፤ ትሰብኩና ታስተምሩ ዘንድ፣ ለሕ ዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል ታሰሟቸው ዘንድ ይገባችኋል፣ የጥበብና የዕውቀት መክፈቻዎ ችንም አትሰውሩ፣ ብትሰውሩ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ለናንተ የተዘጋጀች ፍርድን ታገኛላችሁ።

፶፰. ወባሕቱ እመ ሰበክሙ ወመ
ሀርክሙ ለሕዝብ ትረክቡ ክብረ
ወዕሤተ በኀበ እግዚአብሔር እስመ
ተፀገሥክሙ ወፆርክሙ ኵሎ
እኩየ ክበደ ወበእንተዝ ትረክቡ
ትካዘክሙ በኵለሄ፤ እስመ ተመ
ሰልክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘነ
ሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማመነ በዲበ
መስቀል እስመ በእንቲአነ ተሰቅለ
ውእቱ ዘአልቦ ኀጢአት ከማሁ
አንትሙኒ መፍትው ትፁሩ ኀጢ
አቶሙ ለሕዝብ፤ እስመ ይቤ
ኢሳይያስ ነቢይ በእንተ መድኀኒነ፣
ውእቱ ነሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማ
መነ፤ ወበእንቲአነ ሐመ:: ወዓዲ
ይቤ ውእቱሰ ቈስለ በእንቲአነ
በእንተ ኀጣውኢነ ወሐመ በእንተ
ጌጋይነ::[፲፰]

፶፰. ነገር ግን ለሕዝቡ ብትሰ
ብኩ ብታስተምሩም በእግዚአብሔር
ዘንድ ክብርንና ዋጋን ታገኛ
ላችሁ፤ ክፉውን ሸክም ሁሉ
ታግሣችሁ ተሸክማችኋልና፣ ስለ
ዚህም መፍቅዳችሁን ሁለ ጊዜ
ታገኛላችሁ፤ በመስቀል ላይ
ደዌያችንን በተቀበለ ሕማማች
ንንም በተሸከመ በኢየሱስ ክር
ስቶስ ተመስላችኋልና፣ ኀጢአት
የሌለበት እርሱ ስለኛ ተሰቅሎ
አልና፤ እናንተም እንደ እርሱ
የሕዝቡን ኀጢአት ልትሸከሙ
ይገባል፣ ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ
መድኀኒታችን እንዲህ አለ፣
እርሱ ደዌያችንን ተቀበለ፣ ሕማ
ማችንንም ተሸከመ፣ ስለኛም
ታመመ ዳግመኛም እንዲህ አለ፣
ስለኛ ስለኀጢአታችን ቈሰለ፤
ስለበደላችንም ታመመ::

፶፱. ወከማሁ አንትሙሂ አድኅን
ዎሙ ለሕዝብ በከመ አድኀነ
ክሙ ክርስቶስ፤ ኢይምሰልክሙ
ፆረ ቀሊለ ዘትፀውሩ ኤጲስ ቆጳ
ሳት አላ ፆር ክቡድ፣ ወንሥኡ
ቀዳምያተ ፍሬያት፤ ወሀቡ እም
ኔሁ ለጽኑሳን፣ እስመ ሀሎ ዘይ
ወቅሰክሙ ምስሌክሙ ዘኢትክሉ
ምስሌሁ ተዋሥኦ::

፶፱. እንዲሁም እናንተን ክርስ
ቶስ እንደ አዳናችሁ ሕዝቡን
አድኗቸው፤ኤጲስ ቆጶሳት ቀላል
ሸክምን የምትሸከሙ አይምሰ
ላችሁ፤ ነገር ግን ከባድ ሸክም ነው፤
የእህሉን ቀዳምያት ውሰዱ፣
ከእርሱም ለተቸገሩት ስጡ፣
ከእርሱ ጋራ ትከራከሩ ዘንድ
የማትችሉ ከእናንተ ጋር የሚከ
ራከር አለና፤

፲፰ ኢሳ ፶፫ ፡ ፬. ፮

፷. ርቱዕኬ ይርከቡ ትካዞሙ ወይንሥኡ መባአ እለ ይትቀነዩ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ከመ ካህናት ወሌዋውያን ወላዕካን በከመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ኍልቍ።

፷፩. ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን ናሁ አነሂ ወሀብኩክሙ ትዕቀበ ዘያቀድሙ አብአ ሊተ እምነ ኵሉ ዘይትቄደስ ሊተ እም ኀበ ደቂቀ እስራኤል ለከ ወሀብኩካሁ እስከ ትረሥእ፣ ወእምድኅሬከ ለደቂቅከ ሕግ ዘለዓለም።

፷፪.ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ዘይትቄደስ ለቅዱሳን ዘመሣውዕ እምነ ኵሉ ቍርባኖሙ ወእምነ ኵሉ መሥዋዕቶሙ ወእምነ ኵሉ ዘንስሐሆሙ ወእምነ ኵሉ ዘኀጣውኢሆሙ ኵሎ ዘያመጽኡ ሊተ እምነ ኵሉ ዘቅዱሳን ለከ ውእቱ ወለደቂቅከ።

፷፫. በቅዱሰ ቅዱሳን ብልዕዎ፤ ኵሉ ተባዕት ለይብልዖ፤ አንተ ወደቂቅከ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለከ፤

፷. እንደ ካህናትና ሌዋውያን እንደ አገልጋዮችም በዘኍልቍ መጽሐፍ እንደተጻፈ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉ መፍቀዳቸውን ያገኙ ዘንድ፣ ይቀበሉም ዘንድ ይገባል።

፷፩. እግዚአብሔርም አሮንን ተናገረው፣ እንዲህም አለው፣ እነሆ፣ የእስራኤል ልጆች ለእኔ የለዩትን የመጀመሪያውን ቍርባኔን ሁሉ ትጠብቁ ዘንድ ለአንተ ሰጥቼሃለሁ፤ ለአንተ እስከ ታረጅ ከአንተም በኋላ ለልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥቼሃለሁ።

፷፪. በእሳት ከሚቀርበው ከተቀደሰው ይህ ለአንተ ይሆናል፤ ለእኔም የሚያመጡት መባቸው ሁሉ ቍርባናቸውም ሁሉ፣ የኀጢአታቸውም መሥዋዕት ሁሉ፣ የበደላቸው መሥዋዕት ሁሉ ከተቀደሰውም ሁሉ ለአንተ ለልጆችህም ይሆናል።

፷፫.በቅዱሰ ቅዱሳን ብሉት፤ ወንዶች ሁሉ ይብሉት ፤ አንተም ልጆችህም ብሉት፤ ለአንተ የተቀደሰ ነውና፤

፳፬. ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ቀዳሚ ሀብቶሙ ወእምነ ኵሉ ዘያበውኡ ደቂቀ እስራ ኤል፤ ለከ ወሀብኩካሃ ወለደቂቅከ ወለአዋልዲከሂ ምስሌከ ሕግ ዘለ ዓለም ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትከ ይብልዖ፤

፳፬. ይህም ለእናንተ ነው፤ የእስራኤል ልጆች ለስጦታ ያቀ ረቡትን የመጀመሪያ ቊርባን ሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥ ቼሃለሁ፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፭. ኵሎ ቀዳምያተ ቅብዕ ወኵሎ ቀዳምያተ ወይን ወዘስ ርናይ ቀዳምያቲሆሙ ወኵሎ ዘያበውኡ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብኩካሁ፤

፳፭. ለእግዚአብሔር ከሚሰ ጡት የፍሬ መጀመሪያ ከዘይ ትና ከወይን፣ ከስንዴም የተመ ረጠውን ሁሉ ለአንተ ሰጥቼ ሃለሁ፤

፳፮. ወኵሎ ቀዳሚ እክል ዘበ ኵሉ ምድሮሙ ወኵሎ ዘያመ ጽኡ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብ ኩካሃ፤ ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትከ ይብልዖ፤

፳፮. ወደ እግዚአብሔር የሚያ መጡት በምድራቸው ያለው የፍሬ መጀመሪያ ሁሉ ለአንተ ይሆናል፣ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፯. ኵሉ ዘየሐርሙ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ለከ ውእቱ፤

፳፯. በእስራኤል ልጆች ዘንድ የተከለከለው ሁሉ ለአንተ ይሆ ናል፤

፳፰. ወኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምነ ኵሉ ዘሥጋ ኵሎ ዘያመ ጽኡ ለእግዚአብሔር እምነ ሰብእ እስከ እንስሳ ለከ ውእቱ፤ አላ በቤዛ ይትቤዘዉ በኵረ ሰብእ ወበኵረ እንስሳሂ ዘርኵስ ታቤዙ፤

፳፰.ከሰው እስከ እንስሳ ቢሆን፣ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት ሥጋ ሁሉ መጀመሪያ የሚወለድ ሁሉ ለአንተ ይሆናል ፤ ነገር ግን የሰውን በኵራት ፈጽሞ ትቤዠ ዋለህ፤ ያልነጹትንም እንስሳት በኵራት ትቤዠለህካ ፡፡

፳፱. ወቤዛሁ ለዘአሐዱ ወርኅ ሤጡ ኃምስ ሰቅል በሰቅል ዘቅ ዱስ ፳ አቦሊ ውእቱ፤

፳፱. አንድ ወር የሆነው ልጅ ዋጋው በቤተ መቅደስ ሚዛን አምስት ሰቅል ነው፣ ይኸውም ሃያ አቦሊ ነው፤

፴. ዘእንበለ በኵረ አልሕምት ወበ ኵረ አባግዕ ወበኵረ አጣሊ ዘኢ ታቤዙ እስመ ቅዱስ ውእቱ ወት ክዑ ደሞ ኀበ ምሥዋዕ ወስብ ሆሙ ትገብር መሥዋዕተ ለእግ ዚአብሔር መዓዛ ሠናይ።

፴. ነገር ግን የላሞቹን በኵራት፣ ወይም የበጎቹን በኵራት የፍየሎ ቹንም በኵራት፣አትቤዥም፤ ቅዱ ሳን ናቸውና፣ ደማቸውን በመሠ ዊያው ላይ ትረጨዋለህ፤ ስባቸ ውንም ለእግዚአብሔር በጎ መዐዛ እንዲሆን መሥዋዕት ታደርገዋለህ፤

፴፩. ወሥጋሁ ይኩንከ ለከ በከመ ተላእ ዘያበውኡ ወበከመ መዝ ራዕት ዘየማን ይኩን ለከ ፤

፴፩. ሥጋውም ለአንተ ይሆናል፣ እንደሚያቀርቡት ፍሪምባ፣ እንደ ቀኙም ወርች ለአንተ ይሆናል።

፴፪. ኵሉ መባእ ዘቅዱስ ዘይፈ ልጡ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአ ብሔር ወሀብኩካሁ ለከ ወለደ ቂቅከ ወለአዋልዲከ ምስሌከ ሕግ ዘለዓለም ወሥርዐት ዘለለዝላፉ እንተ ለዓለም ይእቲ ቅድመ እግ ዚአብሔር ለከ ወለዘርእከ እም ድኅሬከ ።

፴፪. የእስራኤል ልጆች ለእግዚ አብሔር የሚለዩትን የተቀደሰውን መባ ሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ ሰጥ ቼሃለሁ፤ ይህም ለአንተ ከአንተም በኋላ ለዘርህ በእግዚአብሔር ፊት የዘለዓለም ሕግና የሁልጊዜ ቃል ኪዳን ነው፤

አንቀጽ ፰

በእንተ ከመ መፍትው ያብኡ መባአ ለቤተ ክርስቲያን መጠነ በሙ ፤

ስምንተኛ አንቀጽ፣

ሕዝቡ ያላቸውን ያህል ለቤተ ክር ስቲያን መባእ ያገቡ ዘንድ የሚገባ ቸው ስለሆነ ይናገራል።

፩. ስምዑ ይእዜኒ አንትሙ ሕዝበ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ኅሪት እስመ ሕዝብ ተጸውዑ፡ ቀዲሙ፡ ሕዝበ፡ እግዚአብሔር ወሕዝበ ቅዱሳን፤ [፩]

፩. አሁንም እናንተ የተመረጣችሁ የእ ግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሕዝብ ስሙ፤ ሕዝቡ ቀድሞ የእግዚአ ብሔር ሕዝብና ቅዱሳን ሕዝብም ተብለው ተጠርተው ነበርና።

[፩] ዘፀ. ፲፱ ፡፭-፮፤ ዕብ ፲፪፡ ፳፫

፪. ወይእዜኒ አንትሙ ውእቱ ቅዱሳን ወፍጹማን ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ጽሑፋን በሰማያት ካህናተ ንጉሥ ሕዝብ ቅዱሳን ወኅሩያን ሕዝብ፣[፩] መርዓት ሥርጉት ለእግዚአብሔር አምላክ ቤተ ክርስቲያኑ ክብርት ወማእምንት ስምዑ ዘተብህለ ቀዲሙ ብፅዐት ወዐሥራት ወቀዳሚ እክል ይትወሀቡ ለክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ወለእለ ይትለአኩ ሎቱ ወዐሥራተ መድኃኒት ውእቱ ቀዳሜ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ የውጣ ::

፫. ስምዒ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ሳዕለ ኵሉ እንተ ተባላሕኪ እምዐሠርቱ መቅሠፍታት ወተመጠውኪ ዐሠርተ ትእዛዛተ ወተምህርኪ ሕገ ወዐቀብኪ ሃይማኖተ ወአመንኪ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሀርኪ አእምሮ ቃለ የውጣ እንተ ይእቲ ቀዳሚተ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ ወተሰመይኪ በስሙ ወተሣረርኪ ወጸናእኪ በተፈጻሜተ ስብሐቲሁ ::

፬. ትካትሰ ዘይበውእ መሥዋዕት ውእቱ ይእዜሰ፡ ጸሎት ወአኰቴት ወመስተብቍዕ ወዘአሜሃ መዋዕል ቀዳማያተ እክል ወዐሥራት

፩. ፩ ጴጥ ፪፡ ፱ ፲

፪. ዛሬም እናንተ ቅዱሳንና ፍጹማን ናችሁ፣ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፣ በሰማያት የተመዘገባችሁ ናችሁ፤ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱሳን ሕዝብ፣ ምርጥ ሕዝብ፣ ለአምላክ ለእግዚአብሔር ያጌጠች ሙሽራ ናችሁ፣ የከበረችና የታመነች ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፣ ቀድሞ የተባለውን ስሙ፣ ብፅዐትና ዐሥራት የእህሉ ቀዳምያትም ለታላቁ ሊቀ ካህናት ለክርስቶስና እርሱን ለሚያገለግሉ ይሠጡ ነበር፤ የመዳን ዐሥራትም የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የውጣ ነው::

፫. በሁሉ ዘንድ ያለሽ፣ ከዐሥሩ መቅሠፍቶች የዳንሽ፣ ዐሥሩን ትእዛዛት የተቀበልሽ፣ ሕግን የተማርሽ፣ ሃይማኖትን የጠበቅሽ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመንሽ፣ የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የሆነች የየውጣን ቃል ማወቅን ያስተማርሽ፣ በስሙ ተሰይመሽ የተመሠረትሽ፣ በክብሩ ፍጹምነትም የጸናሽ፣ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሆይ! ስሚ፤

፬.ቀድሞ የሚያቀርቡት መሥዋዕት ነበር ዛሬ ጸሎት፣ምስጋናና ምልጃ ነው፤የዚያ ዘመንም የእህሉ ቀዳምያት ዐሥራት ቍርባንና መባእ

ወቍርባን ወመባእ እሙንቱ ቍርባናት እለ የዐርጉ ኤጲስ ቆጳሳት ለአምላክነ ለእግዚአብሔር በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሞተ በእንቲአነ እስመ እሉ እሙንቱ ሊቃነ ካህናቲክሙ ወከመ ሊቃናት እሙንቱ ቀሳውስቲክሙ ፤ ወሀየንተ ሌዋውያን እሙንቱ ዘይእዜ ዲያቆናት አንባብያን ወመዘምራን ወዲያቆናውያት ዕቤራት ወደናግል ወዕጓለ ማውታ።

ኤጲስ ቆጳሳት ስለ እኛ በሞተው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡአቸው ቍርባናት ናቸው፤ እነዚህ ለእናንተ ሊቃነ ካህናት ናቸውና እንደ ሽማግሌዎችም ቀሳውስቶቻችሁ ናቸው፤ እንደ ሌዋውያንም የዛሬዎቹ ዲቆናት፣ አንባብያን፣ መዘምራን ፣ ዲያቆናውያት ባልቴቶችና ደናግል፣ ደኃ አደጎችም ናቸው፤

፳. ወዲበ ዝኵሉ ሥሉጥ ኤጲስ ቆጳስ እስመ ውእቱ መምህርክሙ ወመጥበቢክሙ ለእለ ትትቀነዩ ለእግዚአብሔር በርትዕት ሃይማኖት፣ ወበእንቲአክሙ ያገብእ ቃለ።

፳. ኤጲስ ቆጳሱ ግን በዚህ ሁሉ ላይ የሠለጠነ ነው፣ መምህራችሁ ነውና፣ በቀናች ሃይማኖት እግዚአብሔርን ለምታመልኩ መምህራችሁና አለባሚያችሁ ነውና፣ ስለ እናንተም ቃልን ይመልሳልና።

፳፩. ወርቱዕ ትትአዘዙ ሎቱ፤እስመ መምህረ ሕግ ውእቱ ለኵሉ ወዓዲ አቡክሙ ዘወለደክሙ በማይ ወመንፈስ ቅዱስ ወውእቱ ሊቅክሙ ወመምህርክሙ ወጽንዕክሙ፣ ወአምላክክሙ፣ በዲበ ምድር እምታሕተ አምላክ ዘበአማን።

፳፩. ለእርሱም ልትታዘዙለት ይገባል፤ ለሁሉ የሕግ መምህር ነውና ዳግመኛም በውኃና በመንፈስ ቅዱስ የወለዳችሁ፤ አባታችሁ ነው፤ ከእውነተኛው አምላክ በታችም በምድር ላይ አለቃችሁ፣ መምህራችሁና ኃይላችሁ የጸጋ አምላካችሁም ነውና።

፳፪. መፍትው ታዕብይዎ፤ ወለባዕዳንሂ እለ ከማሁ፤ እስመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ዳዊት ነቢይ እንዘ ይብል "አንሰ እቤ አማልክት አን

፳፪. ታከብሩት ዘንድ ይገባል፤ እንደ እርሱ ያሉ ሌሎችንም ታከብሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር በነቢዩ በዳዊት አፍ እንዲህ ተናግሯልና፤ "እናንተ አማልክት ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች

ትሙ፤ወደቂቀ ልዑል ኵልክሙ"።[፫]

፰. ኢታሕስሙ ቃለ ላዕለ አማልክት፣[፬] እስመ ውእቶሙ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ይቀድሙ ነቢረ ማዕከሌክሙ፣ወሎሙ ተውህበ ክብር ወሥልጣን በኀበ እግዚአብሔር አምላክ ከመ ይርዐዩ ሕዝቦ በሰላም ዘከመ ክርስቶስ ሊቀ ካህናት ዐቢይ።

፱. ወዲያቆን ይትለአክ በንጽሕ ዘእንበለ ነውር ወኢይግበር ወኢም ንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ አቡሁ፣ወዲያቆናዊትኒ ኢት ግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባ ሕተ ዲያቆን፣ ወካልእትኒ ብእ ሲት ኢትሑር ኀበ ዲያቆን ዘእን በለ ዳእሙ ምስለ ዲያቆናዊት ወከ ማሁ ኢትባእ ብእሲት ኀበ ኤጲስ ቆጶስ ዘእንበለ ምስለ ዲያቆን።

፲. አክብርዎሙ ለካህናት እንከ እስመ ይጌሥጹክሙ ወይሜህሩ ክሙ ፍኖተ እግዚአብሔር ወት ትዌከፉ እምኔሆሙ ቃለ ርትዕት ሃይማኖት እስመ ፈነዎሙ ይስብኩ ወይምሀሩ፣ ወይገሥጹ፤ እንዘ ይብል ሑሩ ወመሀሩ ኵሎ አሕ ዛበ "እንዘ ታጠምቅዎሙ በስመ

ናችሁ አልሁ"።

፰.በካህናት ላይ ክፉ ቃልን አት ናገሩ፣ እነርሱ በመካከላችሁ አስ ቀድመው የሚቀመጡ ኤጲስ ቆጶ ሳት ናቸውና፣ እንደ ታላቁ ሊቀ ካህ ናት ኢየሱስ ክርስቶስም ሕዝቡን በሰላም ይጠብቁ ዘንድ በፈጣሪ በእ ግዚአብሔር ዘንድ ለእነርሱ ሥልጣ ንና ክብር ተሰጥቷልና።

፱. ዲያቆኑ ያለ ነውር በንጽሕና ያገልግል፤ ከአባቱ ከኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ በቀር ያለ እርሱ ፈቃድ ምንም አይሥራ፤ ዲያቆናዊቷም ያለ ዲያቆኑ ፈቃድ ምንም ምን አትሥራ ፤ ማንኛዋም ሴት ከዲ ያቆናዊት ጋር ካልሆነ በቀር ወደ ዲያቆኑ አትሂድ፤ እንደዚሁም ሴት ከዲ ያቆኑ ጋር ካልሆነች በቀር ወደ ኤጲስ ቆጶሱ አትግባ።

፲. እንግዲህ ካህናትን አክብሯ ቸው፤ ይመክሯችኋልና፣ የእግዚ አብሔርንም መንገድ ያስተምሯ ችኋልና፣ ከእነርሱም የቀናች ሃይ ማኖት ቃልን ትቀበላላችሁና፤ ይሰ ብኩ፣ ያስተምሩና ይመክሩም ዘንድ ሂዱና በአብ በወልድ በመ ንፈስ ቅዱስም ስም እያጠመቃ ችኋቸው አስተምሩ፤ ያዘዝኋች

[፫] መዝ ፹፩ ፡ ፮

[፬] ዘፀ. ፳፪፡ ፳፯

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፣ ወመሀርዎሙ ይዕቀቡ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ"::[፭]

፲፩. አክብርዎን ለዕቤራት፣ ወለ ዕጓለማውታ ከመ ቤተ ክርስቲያን፤ ወለደናግልኒ ከመ ታቦት ወጽንሓሐ ዕጣን ከመ ትካት፤አልቦ ዘይክል ያዕርግ መሥዋዕተ ዘእንበለ እምደ ቂቀ ሌዊ፤ ወሕዝብ ኢይክሉ በዊአ ውስተ ታቦት ዘእንበለ ምስለ ካህ ናት፤ ወከማሁ አንትሙኒ ኢትግ በሩ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጶስ፣ወዘሰ ይገብር ከመዝ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ ጽሩዕ ውእቱ፣ ወከንቱ ግብረቱ፤ ወአልቦ ሠናይት፤

፲፪. ከመ ሳኦል አዕረገ መሥዋ ዕተ ዘእንበለ ሳሙኤል ነቢይ ወሰ ምዐ ቃለ ዘይብል ከንቱ ውእቱ መሥዋዕትከ፤[፮] ወከማሁ ሕዝባዊኒ ለእመ ገብረ ዘእንበለ ካህን ከንቱ ውእቱ ያዝያንኒ ንጉሥ እንዘ ኢኮነ ካህነ ገብረ ግብረ ክህነት ወኮነ ዘለ ምጽ::[፯]

፲፫. ወእመቦ እምሕዝብ ዘይት ዐደው ክህነተ፤ ወኢይገብር ትእዛ ዛቲሁ ለእግዚአብሔር ኢያመሥጥ እምኵነኔሁ እስመ ነሥአ ክብረ እንተ ኢተወህበት ሎቱ ወተቃረነ

ሁን ሁሉ ይጠብቁ ዘንድ አ ኳቸዋልና፤

፲፩. ባልቴቶችንና ድኃ አደጎችን እንደ ቤተ ክርስቲያን፣ ደናግሉንም እንደ መሠዊያውና እንደ ዕጣን መሠዊያ አክብሯቸው፣ ቀድሞ ከሌዊ ልጆች በቀር መሥዋዕት ያሳርግ ዘንድ የሚቻለው እንዳል ነበረ ሕዝቡም ከካህናቱ ጋር ካል ሆነ በቀር ወደ ታቦት መቅረብ እንደማይቻላቸው፣ እናንተም እን ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶስ ምክር ምንም አታድርጉ፣ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ እንደዚህ የሚሠራ ግን ሥራው ብላሽና ከንቱ ነው፤ በጎ ነገርም የለውም፤

፲፪. ሳኦል ያለ ነቢዩ ሳሙኤል መሥዋዕትን እንዳቀረበ መሥዋዕ ትህ ከንቱ ነው የሚል ቃልንም እን ደሰማ እንደዚሁም ሕዝባዊው ያለ ካህን የክህነት ሥራ ቢሠራ ከንቱ ነው፣ንጉሡ ያዝያንም ካህን ሳይ ሆን የክህነትን ሥራ በመሥራቱ ለምፃም ሆነ።

፲፫. ከሕዝቡም ወገን ክህነትን የሚ ደፋፈር ቢኖር የእግዚአብሔርንም ትእዛዞች ባያደርግ ከፍርዱ አያመ ልጥም ፤ ለእርሱ ያልተሰጠችውን ክብር ወስዶአልና ክህነትንም ተቃ

፭ ማቴ ፳፰፡ ፲፱
፮ ፩ ሳሙ ፲፫. ፲—፲፫
፯ ፪ ዜና፡ መዋ. ፳፮ ፲፮—፳፩

ክህነተ ወኢተመሰሎ ለክርስቶስ ዘኢ ወደሰ ርእሶ ለከዊነ ሊቀ ካህናት ዐቢይ፤ አላ ተዐገሠ እስከ ሶበ ሰምዐ ቃለ አብ ዘይብል "መሐለ እግዚአብሔር ወኢይኔስሕ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ"፤፳

ውሟልና ታላቅ ሊቀ ካህናት ለመሆን ራሱን ያላከበረ ክርስቶስን አልመሰለውምና "እንደ መልከጼዴቅ ሹመት አንተ ለዘለዓለም ካህን ነህ፤ ብሎ እግዚአብሔር ማለ፤ አይጸጸትምም" የሚለውን የአብ ቃል እስኪሰማ ድረስ ታገሠ እንጂ።

፲፬. ወእመሰ ኢወደሰ ክርስቶስ ርእሶ ዘእንበለ አቡሁ እንዘ ዕሩይ ምስሌሁ ወእፎኬ ይክል ብእሲ ባሕቲቱ ነሢአ ክህነት ለርእሱ ለእመ ኢወሀቦ ዘቦ ሥልጣን ዲቤሁ፤ እስመ ደቂቀ ቆሬ እንዘ እምነገደ ሌዊ እሙንቱ ሶበ ተቃረንዎሙ ለሙሴ ወለአሮን በልዐቶሙ እሳት፤ እስመ ኀሠሡ ይንሥኡ ዘኢይደልዎሙ፤ ዳታን ወአቤሮን ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ፤፱ በትር እንተ ሠረፀት አማሰነት ልቦሙ ለብዙኃን አብዳን ወአስተርአየ እምኒሃ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ዘተሰይመ በኀበ እግዚአብሔር።

፲፬. ከእርሱ ጋራ አንድ ሲሆን ያለ አባቱ ክርስቶስ ራሱን ካላከበረ፤በእርሱ ላይ ሥልጣን ያለው ካልሰጠው በቀር ሰው ብቻውን ለራሱ ክህነትን ገንዘብ ማድረግ እንዴት ይችላል? የቆሬ ልጆች ከሌዊ ወገን ሲሆኑ ሙሴንና አሮንን በተቃወሟቸው ጊዜ እሳት አቃጥሏቸዋልና የማይገባቸውን ገንዘብ ያደርጉ ዘንድ ፈልገዋልና፤ ዳታንና አቤሮንም በሕይወታቸው ወደ ሲኦል ወረዱ፤የለመለመች በትር የብዙዎች ሰዎችን ልቡና አጠፋች፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የተሾመ ሊቀ ካህናት ከእርሷ ታይቷልና።

፲፭. መፍትውኬ ለክሙ አኀዊነ ታብኡ መሥዋዕተክሙ ወዕጣነክሙ ለኤጲስ ቆጶስ፤ እስመ ሊቀ ካህናት ውእቱ ቀዳሜ ፍሬያቲክሙ ወዐሥ

፲፭. ወንድሞቻችን ሆይ ለኤጲስ ቆጶሱ መሥዋዕታችሁንና ዕጣናችሁን ታቀርቡ ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ሊቀ ካህናት ነውና፤

፳ ዕብ ፭፡ ፲ ፤ መዝ ፻፱. ፬
፱ ዘኍል. ፲፮ ፴፩

ራቲክሙ ወኵሉ ብፅዐተክሙ አቅርቡ ሎቱ ከመ የሀብ ለለ፩፩ ትካዞሙ ለጽኑሳን ለእለ አልቦሙ ወኢምንትኒ፤ ወይሥርዖሙ በከመ ይደሉ ከመ ኢየዐምፅ ፩ ካልአ ለነሢአ ምጽዋት፡፡

፲፮. መፍትው ይተከዝ ኤጲስ ቆጶስ በእንተ ኵሎሙ ጽኑሳን ወይሕትት ሕይወቶሙ ወይጠይቅ ንብረቶሙ፡፡

፲፯. ወዓዲ መሃይምናንሂ ሶበ ፈቀዱ ይጸውዑ ጽኑሳተ ወመበለታተ ውስተ ምሳህ በከመ ትእዛዘ እግዚአብሔር[1] መፍትው ይትለአኩ ዲያቆናት ወእሙንቱሰ ጠዪቆሙ ሕይወቶሙ ይጸውዕዎሙ ወያንብሩ አሐደ አሐደ ውስተ ምንባሩ በከመ ይደሉ፣ ለኖላዊነ የሀቡ እምኔሁ በእንተ ክብረ እግዚእነ ዘተውህበ ለካህናት ወእምዝ ተውህበ ለመበለታት ይንሥኡ ዲያቆናት ፪ ክፍለ፣ ወከማሁ ቀሲሳንሂ እለ ይተግሁ ወይሜህሩ ቃለ ተግሣጽ ይንሥኡ ምክዕቢተ እስመ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለእግዚእ ወእሙንቱ መማክርቲሁ ለኤጲስቆጶስ ወአክሊላት ለቤተ ክርስያን እለ ይፈትሑ በውስቴታ

[1] ሉቃ ፲፥፲

ምንም ለሌላቸው ለችግረኞች ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን ይሰጥ ዘንድ፣ ምጽዋትም ለመቀበል አንዱ ሌላውን እንዳይቀማ በሚገባ ያስተዳድራቸው ዘንድ የእህላችሁን ቀዳምያት፣ ዐሥራታችሁንም፣ ስእለታችሁንም ሁሉ አቅርቡለት፤

፲፮.ኤጲስ ቆጶሱ ለተቸገሩት ሁሉ ያዝን ዘንድ ሕይወታቸውንም ይመረምር ዘንድ ኑሮአቸውንም ይረዳ ዘንድ ይገባዋል ፡፡

፲፯. ዳግመኛም ምእመናን እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ችግረኞችን ወደምሳ ይጠሩ ዘንድ ቢወዱ ዲያቆናት ያገለግሉ ዘንድ ይገባል፤ እነሱን ግን ኑሮአቸውን ተረድተው ይጥሯቸው፣ እንደሚገባም እያንዳዱን በመቀመጫው ያስቀምጡ፤ ለኤጲስቆጶሱም ለካህናት ከተሰጠው ስለ ጌታችን ክብር ከእርሱ ይስጡ፣ ለመበለታት ከተሰጠው ይልቅ ዲያቆናት ሁለት እጅ ይቀበሉ፣ ተግተው የምክር ቃልን የሚያስተምሩ ቀሳውስትም እንደዚሁ እጥፍ ይቀበሉ፤ እነርሱ የጌታ ሐዋርያት ናቸውና የኤጲስ ቆጶሱም አማካሪዎች ናቸውና፣ በውስጧ በቅን ለሚፈርዱ ለቤተ ክርስቲያን ዘውዶች ናቸውና፤ አናጕንስጢስ

በርቱዕ ወአናጕንስጢስ ይንሣእ ፩ደ ክፍለ ወከማሁ መዘምራንኒ ወዐጸውተ ኆዋኀው ይርከቡ ፩ደ ፩ደ በከመ ሥርዐተ ቤተ ክርስቲ ያን ወለሕዝብኒ የሀብዎሙ ክፍለ መጠነ ይደልዎሙ።

አንድ ክፍል ይቀበል፤ እንደዚሁ መዘምራንና በር ጠባቆች እንደ ቤተ ክርስቲያን ሥርዐት አንድ አንድ ክፍል ይቀበሉ፤ ለሕዝቡ እንደሚገባቸው መጠን ክፍለው ይስጧቸው።

፲፰. ወለኤጲስቆጶስ ኢይትአወርዎ ወኢያጕንድዩ ውሂቦቶ አላ ይፈንዉ ሎቱ ምስለ ካልአን፤

፲፰. ኤጲስ ቆጶሱንም ቸል አይበሉት፤ መስጠቱንም አያዘግዩበት፤ ነገር ግን ከሌሎቹ ጋር ይላኩለት፤

፲፱. መፍትው እንከ ይንግርዎሙ ዲያቆናት ለኤጲስቆጶሳት ኵሎ ትካዘ ሕዝብ ወከመ የአዝዝዎሙ ይግበሩ በከመ ይደሉ እስመ ትካት አልቦ ዘይበውእ ውስተ ቤተ መቅደስ ወኢይገብር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ካህን፤

፲፱. እንግዲህ ዲያቆናት የሕዝቡን ችግር ሁሉ ለኤጲስ ቆጶሳት ይነግሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እንደሚያዝዟቸውም እንደሚገባ ይሥሩ፤ ቀድሞ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ያለ ካህኑ ምንም የሚሠራ አል ነበረምና፤

፳. ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ከናፍሪሁ ለካህን የዐቅብ ምክረ ወየኀሥሥ ሕገ፤ [፲፮] እስመ እለ ይትቀነዩ ለአማልክት ወይገብሩ ፈቃዶሙ ይሬስዩ ርእሶሙ ጻድቃነ እንዘ ርኩሳን እሙንቱ ወእኩይ ምግባሮሙ፤ ወአልቦሙ ምግባረ ሠናይ ወይትሜሰሉ ከመ ቅዱሳን ወርእዮሙ ምግባሮሙ ይስሕቅዎሙ ወያስቈርርዎሙ ወይሜንንዎሙ፤ ወእሙንቱሰ አልቦ ዘይክሉ ፈጽሞ ወኢምንተኒ ወኢ

፳. ነቢዩ ሚልክያስ እንዲህ አለ፤ የካህኑ ከንፈር ምክርን ይጠብቃል፤ ሕግንም ይፈልጋል፤ ጣዖትን የሚያመልኩ ፈቃዳቸውንም የሚሠሩ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ፤ ሥራቸውም ክፉ ሲሆን በጎ ሥራም ሳይኖራቸው ራሳቸውን ጻድቃን ያደርጋሉ፤በቅዱሳንም ይመስላሉ፤ ሥራቸውን አይተው ይስቁባቸዋል፤ ይጸየፏቸዋልም ፤ ይንቋቸዋልም፤ እነርሱ ግን መፈጸም የሚችሉት ምንም ነገር የለም፤ ያለ ጣዖታቱ

[፲፮] ሚል. ፪.፯

ይገብሩ ዘእንበለ በምክረ ንነውተ አማልክት አላ እሙንቱ ያንቀዓ ድዉ ኅቤሆሙ ወያጸምዑ ቃለ ዘይኤዝዝዎሙ ወይገብሩ ኵሎ ዘይቤልዎሙ፤ ወያከብርዎሙ ለገ ነውተ አማልክት፤ ይትዌከሉ በሙ ወይትአመኑ በአማልክቲሆሙ፤

ካህናት ምክር አይሠሩም፤ ነገር ግን እነርሱ ወደእነርሱ አንጋጠው የማ ያዝዟቸውን ቃል ይሰማሉ፤ የሚነ ግሯቸውንም ሁሉ ያደርጋሉ፤ የጣ ዖታቱን ካህናት ያከብሯቸዋል፤ በጣዖቶቻቸውም ፈጽመው ይታመ ናሉ።

፳፩. ወእመሰ ይትአመንዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፣ ወይትቀነዩ ለመናፍስት ርኩሳን እለ አልቦሙ ባቍዕ፣ ወይሴፈዉ ከንቶ ወይሬ ስዩ ርእሶሙ ጻድቃነ፣ ወእፎኬ ንሕነ እለ ነሣእነ ጸጋ ወብነ ሃይ ማኖት ብርህት ወተስፋ ጽድቅት ወጸኒሐ ዕሤት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ስብሐት ዘእንበለ ፍርሀት ከመ ናክብሮ ለእግዚአብሔር አም ላክነ ቅድመ ወእምዝ ለካህና ቲሁ።

፳፩. ነፍስ የሌላቸውን ከታመኑ፣ ጥቅም ለሌላቸው ርኩሳን መናፍ ስት ከተገዙ ከንቱ ጣዖትንም ተስፋ ካደረጉ ራሳቸውንም ጻድቃን ካደ ረጉ፤ ጸጋን የተቀበልን ብርህት የምትሆን ሃይማኖት የተረጋገጠ ችም ተስፋ ክብርን የተመላች የዘለ ዓለም ዋጋን መጠበቅም ያለችን እኛማ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን በመጀመሪያ፣ ከዚህም በኋላ ካህና ቱን ያለ ፍርሀት እንዴት አናከብ ርም?

፳፪. ወነሐሊ በእንተ ኤጲስ ቆጶ ሳት ከመ እሙንቱ አፉሁ ለእ ግዚአብሔር ወለእመ ኮነ አሮን እኅወ ሙሴ ሰበ ረድአ ለሙሴ በነ ገር ተሰምየ ነቢየ ወሙሴሂ ተሰ ምየ አምላከ ፈርዖን ንጉሥ ወሊቀ ካህናት በከመ ይቤሎ እግዚአብ ሔር ናሁ ረሰይኩከ አምላኮ ለፈር ዖን ወአሮን ይኩንከ ነቢየ።[፲፱] እፎ አንትሙ ኢትሔልዩ በእንተ ኤጲስ

፳፪. ስለ ኤጲስ ቆጶሳቱም የእግዚ አብሔር አፍ እንደሆኑ እናስብ፣ የሙሴ ወንድም አሮንም ሙሴን በነገር በረዳው ጊዜ ነቢይ ከተባለ ሙሴንም እግዚአብሔር እነሆ የፈ ርዖን አምላክ አደረግሁህ፣ አሮንም ነቢይ ይሁንህ እንዳለው እንደ ንጉ ሥና ሊቀ ካህናት የፈርዖን አምላክ ከተባለ እናንተስ ስለ ኤጲስ

[፲፱] ዘፀ ፯.፩

ቆጳሳት ከመ እሙንቱ ይተነብሉ በእንቲአከሙ ወያገብኡ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሎሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤጲስ ቆጶስ በአምሳለ ሙሴ፣ ወእምከመ ተሰምየ ሙሴ አምላከ በኀበ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ እግዚአብሔር ወለዲያቆንኒ ከመ ነቢይ።

ቆጳሳቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደ ሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታስቡም? እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መምህራን እን ደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገለግሉአቸውም? ዛሬ ዲያቆኑ በአሮን አምሳል ነው፤ ኤጲስ ቆጶሱም በሙሴ አምሳል ነው፣ ሙሴም በእግዚአብሔር ዘንድ አምላክ ከተባለ እናንተም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ እግዚአብሔር፣ ዲያቆኑንም እንደ ነቢይ ታከብሩት ዘንድ ይገባል።

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፣ ወከማሁ ዲያቆንሂ ኢይገብር ወኢምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጶስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበከመ ወልድ ይቴሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤጲስቆጶስ።

፳፫. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እን ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደ ሚያደርግ፣ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤጲስ ቆጶሱ ትሕትናን ያድርግ ።

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመባሕቱ ለኤጲስቆጶስ፤

፩. በከመ ወልድ መልእከ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መልአኩ ወነቢዩ ለኤጲስቆጶስ።

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደ ማይገባ ይናገራል።

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልእክና ነቢይ እንደሆነ፣ ዲያቆኑም እንደ ዚሁ ለኤጲስቆጶሱ መልእክተኛና ነቢይ ነው ፤

ቀጳሳት ከመ እሙንቱ ይትነብሉ በእንቲአከሙ ወያገብኡ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሎሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤጲስ ቆጶስ በአምሳለ ሙሴ፣ ወእምከመ ተሰምየ ሙሴ አምላከ በኀበ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ እግዚአብሔር ወለ ዲያቆንኒ ከመ ነቢይ።

ቀጳሳቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደ ሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታስቡም? እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መምህራን እንደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገለግሉአቸውም? ዛሬ ዲያቆኑ በአሮን አምሳል ነው፤ ኤጲስ ቆጶሱም በሙሴ አምሳል ነው፣ ሙሴም በእግዚአብሔር ዘንድ አምላክ ከተባለ እናንተም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ እግዚአብሔር፣ ዲያቆኑንም እንደ ነቢይ ታከብሩት ዘንድ ይገባል።

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፣ ወከማሁ ዲያቆንሂ ኢይገብር ወኢምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጶስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበከመ ወልድ ይቴሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤጲስቆጶስ።

፳፫. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እንደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደ ሚያደርግ፣ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤጲስ ቆጶሱ ትሕትናን ያድርግ ።

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመባሕቱ ለኤጲስቆጶስ፤

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደ ማይገባ ይናገራል።

፩. በከመ ወልድ መልአከ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መልአኩ ወነቢዩ ለኤጲስቆጶስ።

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልአክና ነቢይ እንደሆነ፣ ዲያቆኑም እንደ ዚሁ ለኤጲስቆጶሱ መልእክተኛና ነቢይ ነው ፤

፪. ወበእንተዝ ይደልዎ ኢይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወእመሰ ወሀበ በኀቡዕ ለጽ ኑስ ዘእንበለ ያእምር ኤጲስ ቆጶስ ያጽዕል ርእሶ ወይሬሲ ምናኔ ወሐ ኬተ ላዕለ ነዳያን ወምንዱባን፤ ወዘሰ አሕሰመ ቃለ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ አው ገብረ እኩየ ጌገየ ላዕለ እግዚ አብሔር ኢለቢዎ ዘይቤ ኢታ ሕስም ላዕለ መኰንነ ሕዝብከ ::[፩]

፫. እስመ ኢተሠርዐ ዝንቱ ሕግ ላዕለ አዕባን ወዕፀው እለ ያመልኩ ነኪ ራን አላ ዳዕሙ ውእቱ ላዕለ ካህ ናት ወማእምራን እስመ ለእለ ይቤ ሎሙ "አማልክት አንትሙ ወደ ቂቀ ልዑል ኵልክሙ"::[፪]

፬. ለቡ እንከ ዲያቆን ለእመ ርኢከ ብእሴ ጽኑሰ ወየኀፍር ሰኢለ ንግር በእንቲአሁ በኀቡዕ ኀበ ኤጲስ ቆጶስ ወኢትክሥት፤ወኢት ንግር በእንቲአሁ ለባዕድ ተጽናሰ ከመ ኢይኀፊር ወኢያንጐርጕር::

፭. ወእመሰ ከሠትከ ኀቡአቲሁ ታኃዝን እኀወከ ወበእንቲአሁ ይተ ምዐከ እግዚአብሔር፤ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለአሮን ወማርያም ለምንት ኢፈራህክሙ ሐምዮቶ

፪. ስለዚህም ያለ ኤጲስቆጶሱ ምክር ምንም እንዳያደርግ ይገባዋል፤ ኤጲስ ቆጶሱም ሳያውቅ ለተቸገረ ቢሰጥ ግን ራሱን ያስድባል፤ በድሆችና በተቸገሩት ሰዎች ላይ መናቅን መሰልቸትን ያደርጋል፤ በኤጲስ ቆጶሱ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረ ክፉም ያደረገ ግን በሕዝ ብህ አለቃ ላይ ክፉ ነገርን አታድ ርግ ያለውን ሳያስተውል እግዚአ ብሔርን በደለ::

፫. ይህ ሕግ ሌሎች በሚያመል ኳቸው በድንጋዮችና በእንጨቶች ላይ አልተሠራምና፤ ነገር ግን ስለ ካህናትና ስለ ዐዋቆች ብቻ ነው፤ እነርሱን አማልክት ናችሁ፤ ሁላች ሁም የልዑል ልጆች ናችሁ ብሏቸ ዋልና::

፬. ዲያቆን ሆይ እንግዲህ አስተ ውል፤ የተቸገረ መለመንንም የሚ ያፍር ሰውን ብታይ ስለ እርሱ በኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ በምሥጢር ንገር፤ አትግለጥ፤ እንዳያፍርና እን ዳያጕረመርም ችግሩን ስለ እርሱ ለሌላ አትናገር ::

፭. ምሥጢሩን ብትገልጥ ግን ወን ድምህን ታሳዝናለህ፤ በእርሱም ምክንያት እግዚአብሔር ይቈጣብ ሃል፤ እግዚአብሔርም አሮንንና ማርያምን ወዳጄ ሙሴን ማማትን

፩ ግብ ሐዋ ፳፫፥፭ ዘፀ ፳፪, ፳፪
፪ መዝ ፹፩ ፮

ለቊልዔየ ሙሴ፤ ወኮነ መቅሠፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር፤ ወይቤሎሙ ሙሴ ለእለ ተቃወምዎ ንሕነኒ ምንት ንሕነ ወዝ ነጐርጓርክሙ ወአኮ በላዕሌነ ዘታንጐረጕሩ፤ አላ ላዕለ ፈጣሪነ።

፮. ወእመቦ ዘይቤሎ ለሕዝባዊ አብድ ይትኳነን እስመ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ወእፎኬ እለ ይፀርፋዲበ ኤጲስ ቆጶስ እስመ ሶበ ይሰፍሕ እደዊሁ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወትትሜሀሩ እምኔሁ ሥርዐተ መንፈሳዊተ ወተአምርዎ ለእግዚአብሔር ወአመንክሙ በክርስቶስ በዘቦቱ ድኅንክሙ በቅብዐ ትፍሥሕት ወበቅዱስ በለሳን ወትከውኑ ውሉደ ብርሃን እስመ ሶበ ያነብር እዴሁ ኤጲስ ቆጶስ ላዕሌክሙ በውስተ ቅድስት ጥምቀት ይፌኑ እግዚአብሔር ቃሎ ቅዱሰ ዲቤክሙ ዘይብል ውሉድየ አንትሙ ወአነ ዮም ወለድኩክሙ።

፯. ለቡ እንከ ኦ ብእሲ ከመ በጸሎተ ኤጲስ ቆጶስ ተሰመይከ ወልደ እግዚአብሔር ወይእዜኒ አእምር ዘተጸገውከ ወአፍቅሮ ለዘአቅረበከ ውስተ ዝ ስብሐት

ለምን አልፈራችሁም? አላቸው፡ የእግዚአብሔርም የቊጣው መቅሠፍት ሆነ፡ ሙሴም የተቃወሙትን እንዲህ አላቸው፤ እኛ ምንድን ነን? ይህ ማጕረምረማችሁስ ምንድን ነው? በእኛም ላይ የምታጕረመርሙ አይደላችሁም፡ ነገር ግን በፈጣሪ ላይ ነው እንጂ።

፮. ሕዝባዊውን አላዋቂ የሚለው ቢኖር ይፈረድበታል፤ የክርስቶስን ስም ሰድቧልና፤ እንደዚህ ከሆነ ግን ኤጲስ ቆጶሱን የሚሰድቡ እንደምን ይሆኑ? እጆቹን በዘረጋ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይወርዳልና ፡ መንፈሳዊት ሥርዐትንም ከእርሱ ትማራላችሁና፡ እግዚአብሔርንም ታውቁታላችሁ በደስታ ዘይትና በቅዱስ ሜሮን በዳናችሁበት በክርስቶስም አምናችኋል፡ የእግዚአብሔር የብርሃን ልጆችም ትሆናላችሁና ኤጲስቆጶሱ በቅድስት ጥምቀት ጊዜ በላያችሁ እጁን በጫነ ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቼ ናችሁ፤ እኔ ዛሬ ወለድኋችሁ የሚል ቅዱስ ቃሉን በናንተ ላይ ይልካልና።

፯. ሰው ሆይ እንግዲህ በኤጲስ ቆጶሱ ጸሎት የእግዚአብሔር ልጅ እንደተባልህ አስተውል፤ አሁንም የተቀበልኸውን ዕወቅ፡ ወደዚህ ጌትነትና ክብር ያቀረበህንም ውደደው

ወክብር ስግድ ለኤጲስ ቆጶስ ለዘኮነከ አበ እምታሕተ እግዚአብሔር እስመ ሰማዕክሙ ቃለ ዘይቤ በእንተ እለ ወለዱክሙ በሥጋ አክብር አባከ ወእመከ ወበእንተዝ ትረክብ ሠናየ፤ ወዘአሕሰመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይሙት::[፫]

፰. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ በእፎኬ ኢታዐብይዎሙ ወኢታከብርዎሙ ለእለ ወለዱክሙ ዳግመ በማይ ወበመንፈስ ቅዱስ፤ ወሴለዩክሙ ሀሊበ መንፈሳዊተ በቃለ ሃይማኖት ወአጽንዑክሙ ወሐፀኑክሙ በተግሣጽ ወረሰዩክሙ ድልዋነ ትንሥኡ ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ ክቡረ ለእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወእሉ እሙንቱ እለ ይፈትሑክሙ እማእሠረ ኀጢአት ወረሰዩክሙ ድልዋነ ለጸጋሁ ቅዱስ ወሱቱፋነ ለርስቱ ::

፱. ለእሉኬ ፍርህዎሙ ወአክብርዎሙ በኵሉ ክብር እስመ ተጸገዉ ኀይለ ሕይወት ወሞት በኀበ እግዚአብሔር ከመ ይፍትሑ ዲበ እለ አበሱ ወይኰንንዎሙ ውስተ እሳተ ገሃነም፤ ለእለሂ ይትመየጡ እምኀጣውኢሆሙ ያናሕስዩ ሎሙ::

ከእግዚአብሔር በታች አባት ለሆነህ ለኤጲስ ቆጶሱ እጅ ንሣ፤ በሥጋ ስለወለዱአችሁ የተባለውን ሰምታችኋል፤ አባትህንና እናትህን አክብር፣ ስለዚህም በጎ ነገርን ታገኛለህ በአባቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረም ሞትን ይሙት::

፰. እንደዚህ ከሆነ ግን በውሀና በመንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ የወለዱአችሁን፣ መንፈሳዊት ወተትንም የመገቧችሁን፣ በሃይማኖት ቃልም ያሳደጓችሁን፣ በምክርም ያጸኗችሁን፤ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ትቀበሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ ያደረጓችሁን እንዴት ፈጽማችሁ አታከብሯቸውም? እነዚህም ከኃጢአት ማሠሪያ የፈቷችሁ ናቸው፣ ለቅዱስ ጸጋው የተገባችሁና የርስቱ ተካፋዮች ያደረጓችሁ ናቸው::

፱.እኒህንም በእግዚአብሔር ዘንድ በክብሩ ሁሉ ፍሯቸው፤ አክብሯቸውም፣ በበደሉት ላይ ይፈርዱ ዘንድ በገሃነመ እሳትም ይቀጧቸው ዘንድ ከኀጢአታቸው የተመለሱትንም ያስተሠርዩላቸው ዘንድ ከእግዚአብሔር የሕይወትና የሞት ኃይልን ተቀብለዋልና::

[፫] ዘጸ. ፳. ፲፪

፲. መፍትው እንከ ትፍርህዎሙ
ለእሉ ከመ ሊቃውንት፤ ወመኳ
ንንት ወተአዘዙ ሎሙ ከመ ነገሥት
ወተወከፍዎሙ በውስተ አብያቲ
ክሙ በከመ አዘዞሙ ሳሙኤል
ነቢይ ለሕዝብ በእንተ ንጉሥ
ውስተ ቀዳሚ መጽሐፈ ነገሥት[፩]
ወዓዲ ሙሴሂ አዘዘ በእንተ ካህ
ናት ከማሁ ንኤዝዘክሙ በእንተ
ኤጲስ ቆጶሳት ተሀቡ ትካዞሙ
በከመ ሥሩዕ እስመ ትካት ሙሴ
ወኤልያስ ወሳሙኤል አዘዙ ለሕ
ዝብ ያክብርዎሙ ለነገሥት ወለካ
ህናት ወይትቀነዩ ለንብረተዝ
ዓለም።

፲፩. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ፈድ
ፋደ ይደሉ ተሀቡ ትካዞሙ ወሲ
ሳዮሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ወለካህ
ናት እለ ይተግሁ ወይትቀነዩ በእ
ንቲአክሙ ወይከውኑክሙ መርሐ
ለመንግሥተ ሰማያት።

፲፪. ወእመሰ ትካት ነገሥት ያነ
ሥኡ ሠራዊቶሙ ይበውኡ ወይ
ትቃተሉ ከመ ይዕቀቡ ወያድኅኑ
ሥጋ ሰብእ፣ እፎኬ ፈድፋደ እለ
ነሥኡ ሢመተ ክህነት በኀበ እግ
ዚአብሔር ወእለ ይፌውሱ ነፍሰ
ወሥጋ እምኵነኔ እስመ ተዐቢ
ነፍስ

፩. ፩ ሳሙ ፲ — ፳፬ ፡ ፳፭

፲. እንግዲህ እነዚህን እንደ ሽማ
ግሎችና እንደ ፈራጆች ትፈሯ
ቸው ዘንድ ይገባል፤ ሳሙኤል በቀ
ዳማዊ መጽሐፈ ነገሥት ስለ ንጉሥ
ሕዝቡን እንደ አዘዛቸው፣ እንደ ነገ
ሥት ለእነርሱ ታዘዙ፤ በቤታች
ሁም ውስጥ ተቀበሏቸው፣ ዳግመ
ኛም ሙሴ ስለ ካህናት አዘዘ ፤ እንዲ
ሁም እንደ ተሠራ ለኤጲስ ቆጶሳቱ
መፍቅዳቸውን እንድትሰጧቸው
እናዝዛችሁአለን፣ ቀድሞ ሙሴና
ኤልያስ፣ ሳሙኤልም ካህናቱንና
ነገሥታቱን ያከብሯቸው ዘንድ
ለዚህ ዓለም ኑሮም ይሠሩ ዘንድ
ሕዝቡን አዝዘዋልና፤

፲፩. እንደዚህ ከሆነስ ስለ እናንተ
ተግተው ለሚያገለግሉ ለመንግ
ሥተ ሰማያትም መሪ ለሚሆኗ
ችሁ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት መፍ
ቅዳቸውንና ቀለባቸውን ትሰጡ
ዋአቸው ዘንድ ፈጽሞ ይገባል፤

፲፪.ቀድሞ ነገሥታቱ የሰውን ሥጋ
ይጠብቁና ያድኑ ዘንድ ሠራዊታቸ
ውን አስነሥተውና ገብተው የሚ
ዋጉ ከሆነ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ
የክህነት ሹመትን የተቀበሉና ነፍ
ስና ሥጋን ከቅጣት የሚያድኑማ
ይልቁንእንዴት አይጠብቁ?

እምሥጋ ወክህነት ተዐቢ እመንግሥት ፤ ወዛቲ ሢመት እንተ ተአስር ላዕለ እለ ይደልዎሙ ኵነኔ ወፍትሕ ላዕለ እለ የኀሥሡ ስርየተ።

፲፫. ወበእንተዝ ርቱዕ ታክብርዎ ወታፍቅርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ አብ ወትፍርህዎ ከመ ንጉሥ ወትትአመንዎ ከመ እግዚአብሔር፣ አብኡ ሎቱ እምኃክሙ ወአቅም ሓክሙ ወተግባረ እደዊክሙ ወአስትዓቲክሙ ወብፅዐታቲክሙ ወቀዳሜ ሥርናይ ወወይን ወዘይት ወፀምር።

፲፬. ወበእንተዝ ይባርኩ ላዕሌክሙ ይኩን ቍርባንክሙ ኅሩየ ወሥሙረ ከመ መዓዛ ዕጣን ሠናይ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወይባርክ እግዚአብሔር ተግባረ እደዊክሙ ወያበዝኅ ሠናያተ ፍሬያተ ምድርክሙ እስመ በረከተ እግዚአብሔር ላዕለ አርእስተ ጻድቃን እለ ይገብሩ ምሕረተ፤

፲፭. ናሁኬ አእምሩ ከመ እግዚአብሔር ተሣየጠነ እመርገማ ለአሪት ወአግብአነ ውስተ ሕይወት እንዘ ዝርዋን ወግዱፋን ንሕነ ከመ አባግዕ ዘአልቦ ኖላዊ ወከመ እንስሳ ዘኢይክል ነቢበ ።

፲፮. መጠነ አንጽሐነ እምኀጣ

ነፍስ ከሥጋ ትበልጣለችና ክህነትም ከመንግሥት ትበልጣለችና ይህችም ሹመት ቅጣት የሚገባቸውን የምታስር፣ ሥርየት የሚፈልጉትንም የምትፈታ ናት።

፲፫. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ አባት ታከብሩትና ትወዱት ዘንድ እንደ ንጉሥም ትፈሩትና እንደ እግዚአብሔር ታምኑት ዘንድ ይገባል፣ ለእርሱ እጅ መንሻችሁን የእጃችሁም ሥራ ግብራችሁን፣ ስዕለታችሁን፤ የስንዴውንና የወይኑን፣ የዘይቱን፣ የባዘቶውንም መጀመሪያ አቅርቡለት።

፲፬. ስለዚህ ቍርባናችሁ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እንደ በጎ የዕጣን መዐዛ የተመረጠና የተወደደ ይሆን ዘንድ በእናንተ ላይ ይባርካሉ፤ እግዚአብሔርም የእጃችሁን ሥራ ይባርካል፣ ያማሩ የምድራችሁ ፍሬዎችንም ያበዛል፤ የእግዚአብሔር በረከት ምሕረትን በሚያደርጉ በጻድቃን እራሶች ላይ ነውና።

፲፭. እነሆ እግዚአብሔር ከኦሪት መርገም አውጥቶ እረኛ እንደሌላቸው በጎችና መናገር እንደ ማይችል እንስሳ እኛ የተበተን የወደቅን ስንሆን ወደ ሕይወት እንደ መለሰን ዕወቁ።

፲፮. ከኀጢአታችን ከበደላችን ምን

ውኢነ ወእምጌጋይነ፤ ወእዘዘነ ናብእ መሥዋዕተነ ለካህናት፣ ወን መጽውት ለነዳያን፣ እለ አልቦሙ ምንትኒ እስመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ለእመ ኢያፈድፈድክሙ ጸዲቀ እምጸሐፍት ወፈሪሳውያን ኢትክሉ በዊአ መንግሥተ ሰማ ያት።

፲፯. ወእመሰ ተዘከርክሙ ውሂበ ለካህናት ወለዕቤራት ወለዕጓለማ ውታ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ዘረወ ወወሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለመ ለዓለም፤[፮] እስመ በጽድቅ ወበርትዕ ወበምሕረት ይሠረይ ኀጢአት፣ እስመ ነፍስ ንጽሕት ወቡርክት ትኤድሞ ለእግዚአብ ሔር፤ ግበር ጽድቀ ከመዝ ወበ ከመ አዘዘ እግዚአብሔር ሀብ ለካ ህናት በከመ ይደሉ ለካህናት ቀዳሜ ምክያደ ወይን ወዐውደ እክል።

፲፰. እስመ ሥሉጣን እሙንቱ ይጸግዉ ለኵሉ ጽኑሳን፤ ወበሙ መባሕት ዲበ ኵሉ ግብረ ቤተ ክርስቲያን፤

፲፱. ወኢትትቃረንዎሙ ለኤጲስ ቆጶሳት በኵሉ ግብሮሙ እንዘ ትብሉ አየ ጊዜ ገብረ ወለመኑ ወሀበ ወማ

ያህል አዳነን?መሥዋዕትንም ለካ ህናት እናቀርብ ዘንድ ምንም ለሌ ላቸው ድሆች እንመጸውት ዘንድ አዘዘን፣ ጌታችን በወንጌል ከፈሪሳ ውያንና ከጸሐፍት አብልጣችሁ ጽድቅን ካልሠራችሁ ወደ መንግ ሥተ ሰማያት መግባት አትችሉም ብሏልና።

፲፯. ለካህናት፣ለባልቴቶች፣ እናትና አባት ለሞቱባቸው ልጆችም መስ ጠትን ብታስቡ እነሆ ገንዘቡን ለድኃ በተነ፣ ሰጠውም፣ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ፣ግዳጃችሁን ፈጸማችሁ በእ ውነትና በቸርነት ኀጢአት ይሰረ ያልና ንጽሕት ቡርክት ሰውነት እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ስለሆነ፣ እንግዲህ እንደዚህ ያለ ጽድቅን ሥራ፤ እግዚአብሔርም እንደ አዘዘ ለካህናት ስጥ ከወይን መጭመቂያና ከእህል ዐውድማ የተገኘውን መጀመሪያውን ለካህ ናት መስጠት የሚገባ እንደሆነ።

፲፰. እነርሱ ለተቸገረው ሁሉ ይሰጡ ዘንድ የሰለጠኑ ናቸውና፣ በቤተ ክርስቲያን ሥራ ሁሉ ላይም ሥልጣን አላቸው፤

፲፱. ምን ጊዜ ይህን ሠራ? ለማንስ ሰጠ? መቸስ ጨረሰ? ወደምን ቦታስ ወሰደ?እያላችሁ ኤጲስ

፮ መዝ ፻፲. ፬

እዜ አኀለቀ ወውስተ አይ መካን ወሰደ፤

፳. ወእመሂ ገብረ ሠናየ፣ አው እኩየ ወእመሂ በርትዕ ወዘእንበለ ርትዕ እስመ እግዚአብሔር አም ላክ ይትኀሠሥ እምኔሆሙ ዘወ ሀቦሙ ሢመተ ለካህናት ወጸገ ዎሙ መዐርገ።

፳፩. ወአንተሰ ረሲ ፈሪሆተ እግዚአ ብሔር ቅድመ አዕይንቲከ፣ ወተዘ ከር ኵሎ ጊዜ ቃለ ዘይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ኀይልከ፤ ወኢት ትሉ ፍኖተ እንተ ትወስድ ኀበ አማ ልክት ወኵሎ ዘይመስሎ ለዝንቱ እለ አልቦሙ ነፍስ ወትምህርተ አጋንንት ወኢባዕደ ፍጥረታተ ዘኢ አዘዘ ክርስቶስ፤

፳፪. አላ አንተሰ ኀሥሥ አንብቦ መጻሕፍት ዘውእቱ ሕገ እግዚ አብሔር አምላክከ፣ ወኢታጽርዕ አንብቦ መጻሕፍቲሁ በበጊዜሁ ወአሰስል እምኔከ ኵሎ እከየ ዘይ ትቃረን፣ ዘኢአዙዝ ውስተ ሕግ ስላቀ ወዛውዐ ነገር፣ ወመዓተ፣ አላ አክብር አባከ ወእመከ እለ ወለዱከ በሥጋ ወአፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ፣[*] ወመሐር ነዳያነ

ቀጳሳቱን በሥራቸው ሁሉ አታስ ተሐቅሯቸው።

፳. በጎ ሥራን ቢሠራ፣ ወይም ክፉ ሥራን ቢሠራ፣ በሚገባ ቢያ ደርግ፣ ያለ አግባብም ቢያደርግ፣ ለካህናት ሹመትንና ታላቅ ማዕር ግን የሰጣቸው ፈጣሪ እግዚአብ ሔር ከእነርሱ አብልጦ ይመራ መረዋልና።

፳፩.አንተ ግን በዐይኖችህ ፊት እግዚ አብሔርን መፍራት አድርግ፤ እን ዲህም የሚለውን ቃል ሁል ጊዜ አስብ፣ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህና በፍጹም ኀይልህ ውደደው፣ ወደ ጣዖታት የምትወ ስደውንም መንገድ አትከተል፣ ነፍስ የሌላቸውን ፣ እነዚህን የመሳሰለ ውን ሁሉ አትከተል፣ የአጋንንት ትምህርትን፣ ክርስቶስ ያላዘዘውን ባዕድ ፍጥረትን አትከተል።

፳፪. ነገር ግን አንተ የፈጣሪህ የእ ግዚአብሔር ሕግ የሚሆን የመጻ ሕፍት ንባብን መርምር፤ በየጊዜ ውም መጻሕፍቱን ማንበብ አታቋ ርጥ የሚቃወም ክፋትን ሁሉ በሕግ ያልታዘዘ ዋዛንና ቍጣን ዝብብትንም ከአንተ አርቅ፣ ነገር ግን በሥጋ የወለዱህን አባትህንና እናትህን አክብር፣ ባልንጀራህንም እንደራስህ ውደድ፣ድሆችንም መጽ

[*] ዘፀአ. ፳.፲፪

ወረኀቅ እመሐላ በሐሠት ዘአልቦ ባቊዕ ::

፳፫. ወአንተሰ ኢትርኀቅ እምቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ አላ ጊሥኀቤሃ ኵሎ ጊዜ ወተጋነይ ምስለ ትሑታን እለ ኢይነውሙ ሌሊተ ወመዓልተ እንዘ የአኵትዎ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘጸገዎሙ ሕይወተ::

፳፬. ሕየው በፃማ ግብረ እደዊከ፤ ወአቅርብ ለእግዚአብሔር እምዘብከ መጠነ ኀይልከ፤ ወተዐረክ ምስለ ነዳያን ወአጥርያ ለመንግሥተ ሰማያት ኀበ አልቦ ፃዒ ወቍንቍኔ ወኢይረክቦ ሰራቂ::

፳፭. ወእመሰ ትፈቅድ ታድኅን ነፍሰከ ኢትትፋታሕ ምስለ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወኢምስለ ሕዝባዊ እኁከ ወኢምስለ ዐርክከ በዐመፃ፣ ወእመሰ ተፋታሕከ ምስሌሁ በዓመፃ ሰሐብከ ለርእስከ ዐመፃ ወኃጢአተ እንዘ አልቦ ዘያጌብረከ፣እስመ ፍትሕ ተውህቦሙ ለካህናት ወአኮ ለሕዝባዊ ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ፍትሐ በጽድቅ ወበርትዕ፣ ወለብዉ ዓበይተ ሕዝብ ወለለ፩ዱ ፩ዱ ፍትሐ::

፳፮. ወአንትሙኒ ኢብውሕ ለክሙ

ውት፤ ጥቅም ከሌለውም ከሐሰት መሐላ ራቅ::

፳፫. አንተ ግን ከክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አትራቅ፣ ነገር ግን ሁልጊዜ ወደ እርሷ ገሥግሥ፣ ሕይወትን ስለሰጣቸው እግዚአብሔርን እያመገኑት በሌሊትና ቀን ከማይተኙት ትሑታን ሰዎች ጋርም አመስግን፤

፳፬. በእጆችህ ሥራ ኑር ፣እንደተቻለህ መጠን ካለህ ገንዘብ ለእግዚአብሔር አቅርብ፤ ከነዳያን ጋርም ወዳጅ ሁን፤ ነቀዝና ብል የማያበላሸውንና ሌባ የማያገኘውን መንግሥተ ሰማያትን ገንዘብ አድርግ::

፳፭. ነፍስህን ልታድን ከወደድህስ ከኤጲስ ቆጶሱ ጋራ፣ ከወንድምህ ከሕዝባዊውም ጋራ፣ ከወዳጅህም ጋራ በዐመፅ አትከራከር፤ በማይገባ ከእርሱ ጋር ብትከራከር ግን የሚያስገድድህ ሳይኖር በደልንና ኀጢአትን ወደራስህ ሳብህ፣ለሕዝባዊ ያይደለ ለካህናት ፍርድ ተሰጥቷቸዋልና፣ እግዚአብሔር በእውነትና በቅንነት ፍረዱ፣ የሕዝቡ ሹሞችም አስተውሉ፣ ለእያንዳንዱም ፍረዱ ብሏልና::

፳፮. ለእናንተ ግን የካህናት ሹመት

ወለእለ አልቦሙ ሢመተ ክህነት ትፍትሑ ወኢላዕለ መኑሂ፤ እስመ ይቤሎሙ ለእለ አልቦሙ ሢመተ ክህነት ኢትፍትሑ፤ ወኢይሠምር ፍትሕክሙ፤ አላ ባሕቱ ይፍታሕ ኤጲስ ቆጶስ በርትዕ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ፍትሑ ለነዳይ ወለዕጓለ ማውታ ወአጽድቁ ግፉዐ ወምስኪነ ወአድኅኑ ባሕታዌ ወጽኑሰ[*] ወዓዲ ይቤ ለምንት ኢት ፈትሑ ማዕከሌክሙ በርትዕ።

አንቀጽ ፲

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይጠይቅ ኵሎ ነገረ በጽድቅ ወበርትዕ ።

፩. ኩኑ እንከ ንጹሓነ ከመ አበው ቀደምት ኄራን ወማእምራን ወለ ባውያን ወአዕትቱ እምኔክሙ እኩየ ሥርዐተ ወኀሠመ ልማደ፤ ዳእሙ ኅረዩ ለክሙ ፍኖተ ሕይ ወት።

፪.መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይሑር በዛቲ ፍኖት፤ ወይግበር በከመ ይደሉ፤ ወይትገኀሥ እምግባር እኩይ፤ወይግበር ምግባረ ሠናይ።

፫. ወለድውያንሂ እለ ይፈቅዱ ንስሐ ይፈውሶሙ፤ ወለእለሰ አበዩ

[*] መዝ ፹፩፡ ፫-፬

ለሌላቸውም በማንም ላይ ትፈርዱ ዘንድ አልተፈቀደላችሁም፤ የክህ ነት ሹመት በሌላቸው አትፍረዱ፤ ፍርዳችሁም አይወደድላችሁም ብሏቸዋልና፤ ነገር ግን ኤጲስ ቆጶሱ በሚገባ ይፍረድ፤ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ "ለችግረኛውና እናትና አባት ለሞቱበት ልጅ ፍረዱ፤ ለተ ገፋውና ለምስኪኑ ጽድቅን አድ ርጉ፤ ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኑ" የሚል እንደ ተጻፈ፤ ዳግመ ኛም በመካከላችሁ በእውነት ለምን አትፈርዱም? ብሏል።

ዐሥረኛ አንቀጽ፤

ኤጲስ ቆጶሱ ነገሩን ሁሉ በእው ነትና በቅንነት መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንዲገባው ይናገራል።

፩. ደጋጎች ዐዋቆችና አስተዋዮች እንደሆኑት እንደ ቀደሙት አባ ቶች ንጹሓን ሁኑ፤ ከእናንተም ክፉ ሥርዐትንና ክፉ ልማድን አርቁ፤ ነገር ግን የሕይወት ጐዳናን ለእና ንተ ምረጡ እንጂ።

፪.ኤጲስ ቆጶሱ በዚች ጎዳና ይሔድ ዘንድ እንደሚገባውም ይሠራ ዘንድ ከክፉ ምግባርም ተለይቶ በጎውን ሥራ ይሠራ ዘንድ አግባብ ነው።

፫. ንስሐ የሚወዱ ድውያንንም ያድናቸው፤ እንመለስም ያሉትን

ተመይጦተ ይስድዶሙ እስመቦ ብዙኃን እለ ያመክንዩ ወያሠግሩ ወያስተዋድዩ በቅንአቶሙ ከመ ገብሩ ፪ቱ ረበናት ላዕለ ሶስና በባቢሎን፣ ወበከመ ብእሲት ግብጻዊት ዘገበረት ላዕለ ዮሴፍ ።

ግን ይለያቸው፣በባቢሎን ሁለቱ ረበናት በሶስና ላይ እንዳደረጉ፣ የግብጽ ሴትም በዮሴፍ ላይ እንዳደረገች እያመካኙ በቅንአት የሚያጠምዱና ነገር የሚሠሩ ብዙዎች አሉና።

፬. ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብሔር ኢትግበር በከመ እሉ አላ ኩን ኄረ ወመሐሬ ወተወከፎሙ ለእለ ይኔስሑ፣ ወኢታድሉ ለኃጥእ፣ ወኢትቅትል ጻድቀ።

፬. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ግን እኒህ እንዳደረጉት አታድርግ፤ ነገር ግን ደግና የምትራራ ሁን፤ ንስሐ የሚገቡትንም ተቀበላቸው፤ ለኀጢአተኛው አታድላ፤ ጻድቁንም አትግደል።

፭. ወዘሰ ኢይትዌከፍ ነሳሕያነ፣ ወኢይመይጥ ኃጥአነ፣ዝኬ ውእቱ አቡሃ ለመዓት፣ ወአልቦ ሰላም ፣ እስመ ውስተ መካን ኀበ ሀለወት መዓት ኢየኀድር ውስቴቱ እግዚአብሔር ።

፭. ንስሐ የሚገቡትን የማይቀበል ኀጢአተኞችንም የማይመልስ ግን የቍጣ አባት ነው፤ ሰላምም የለውም ቍጣ ካለበት ቦታ እግዚአብሔር አያድርምና።

፮. ወአንተሰ ዓርኩ ለሰይጣን ውእቱ ዘይትሀወስ ማዕከለ አኀው ሐሰውያን፣ ወአልቦ ሰላም ለዝንቱ፣ ወይሬሲ ሀከከ በቤተ ክርስቲያን።

፮. አንተ ግን በሐሰተኞች ወንድማማቾች መካከል የሚንቀሳቀስ የሰይጣን ወዳጅ ነህ፤ ለእርሱም ሰላም የለውም በቤተ ክርስቲያንም ክርክርን ያደርጋል።

፯.ለብዉ እንከ ወኢትትልዉ ፍናቶሙ ለአብዳን እለ ይትሌሥሑ በእከይ ወኢትስምዑ ቃሎሙ፤ ወባሕቱ ተዐቀቡ እምኔሆሙ፣ እስመ አልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ ዘእንበለ ዳዕሙ ቂም ወቅንአት ፣ እስመ እኩያን

፯. እንግዲህ አስተውሉ ፤ በክፋት ደስ የሚላቸው አላዋቆችንም መንገድ አትከተሉ፤ ቃላቸውንም አትስሙ፤ ነገር ግን ከእነርሱ ተጠበቁ፤ ቂምና ቅንአት ነው እንጂ በዐይናቸው ፊት እግዚአብሔርን መፍራት የለምና ክፉዎች ሰዎች

ሰብእ ያስተዋድይዎሙ ለኄራን
እለ አልቦሙ አበሳ ወያመጽኡ
ላዕሌሆሙ ነገረ እኩየ ወያወርድ
ዎሙ ውስተ ዐቢይ መቅሠፍት
ወምንዳቤ ፡፡

፰. ወአንተሰኬ ኤጲስ ቆጶስ ለቡ
ወጠይቅ በእንተ እለ ይመጽኡ
ኀቤከ ይንግሩ ቅስቶሙ ወፍታሕ
ላዕሌሆሙ በጥበብ አበዱነከ ዘከመ
እፎ ወምንት ውእቱ ግብሩ፡፡

፱. ወእመሰ ተረክበ ዐማፂ ገሥጾ
በባሕቲትከ በከመ አዘዘ እግዚእነ
ወንሥኦ በባሕቲትከ፤ ወንግሮ
ውስተ ንስሐ ከመ ይትመየጥ ፤
ወእመ አበየከ ንሣዕ ምስሌከ ፩ደ
አው ፪ተ ሰማዕተ ወንግሮ ሀኬቶ
ወዕበዶ ወመሐሮ በየውሃት ወበ
ጥበብ፤ ወይእቲ ተኀድር ውስተ
ልበ ኄራን፤ ወተዐርፍ ውስተ
ሕሊና መምህራን ፡፡

፲. ወእመሰ ሰምዐ ነገረ ሠለሰ
ቲከሙ አድኅነ ነፍሶ ወረብሐ ርእሶ
ወእመሰ አበየ ሰሚዐ ንግራ ለቤተ
ክርስቲያን፡፡

፲፩. ወእመሰ አበያ ለቤተ ክርስ
ቲያን ይኩንከ ከመ አይሁዳዊ
ወመጸብሐዊ[፩] ኢትትወከፎ ወኢ
ታብኦ ቤተ ክርስቲያን ፤ ወኢት
ኁልቆ ምስለ ክርስቲያን ፡፡

፩ ማቴ ፲፰. ፲፯

በደል የሌላቸውን ደጎችን ይከሱ
ዋቸዋልና፤ክፉ ነገርንም በእነርሱ
ያመጡባቸዋልና ወደጽኑ መቅሠ
ፍትና መከራ ያወርዱዋቸዋልና፡፡

፰.ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! አንተ ግን
ክርክራቸውን ይነግሩህ ዘንድ ወደ
አንተ ስለሚመጡት አስተውለህ
ተረዳ ሥራውም እንዴት እንዴት
እንደሆነና ምን እንደሆነ በይነህ በላ
ያቸው ፍረድ፡፡

፱. በደለኛ ቢገኝ ግን ጌታችን እን
ዳዘዘ በብቻው አድርገህ ምከረው፤
በብቻው ይዘህ ወደ ንስሐ ይመ
ለስ ዘንድ ንገረው፤ አይሆንም ቢል
ህም ካንተ ጋራ አንድ ወይም
ሁለት ሰው ይዘህ ስንፍናውንና
አላዋቂነቱን ንገረው፤ በጥበብና
በየውሃት አስተምረው፤ ይህችም
በደጋጎች ልቡና ታድራለች፤ በመ
ምህራን ሕሊናም ታርፋለች፡፡

፲. የሦስታችሁን ነገር ቢሰማ ግን
ነፍሱን አዳነ ራሱንም ጠቀመ፤
መስማትን አይሆንም ቢል ግን
ለቤተ ክርስቲያን ንገርበት፤

፲፩.ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማ ግን
እንደ አይሁዳዊና እንደ መጸብሐዊ
ይሁንህ፤ ተቀብለህም ወደ ቤተ
ክርስቲያን አታግባው፤ ከክርስ
ቲያን ጋራም አትቍጠረው፡፡

፲፪. ወእለሰ ይኔስሑ እምኃጣውኢሆሙ ወይትመየጡ ኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ንትወከፍ ንስሐሆሙ፤

፲፫. ናሁ አነ ማቴዎስ ፩ እምነ ፲ወ፪ እለ ነገርክሙ ትምህርተ ዲድስቅልያ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ አነ[፪] ወሶበ ነሳሕኩ ወአመንኩ በርትዕት ሃይማኖት ኮንኩ ሐዋርያ ወሰባኬ ወንጌል ቅዱስ፤ እስመ በእሚን ይድኅን ሰብእ።

፲፬. ወከማሁ ዘኬዎስሂ እንዘ ቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ወነስሐ ወሰአለ ኀበ እግዚአብሔር ተወክፈ ንስሐሁ ወኢመነኖ።[፫]

፲፭. ወናሁ ሐራ ወመጸብሐን እለ ቦኡ ቤተ ክርስቲያን ሰምዑ ቃለ ንስሓ በኀበ ዮሐንስ መጥምቅ፤ ወእምድኅረ ጥምቀት ይቤሎሙ ኢትግበሩ ወኢምንተኒ እምዘ ተአዘዝክሙ ።

፲፮. ኢታክብዱ ሥርዓተ፡ ዲበ፡ አሕዛብ፡ እለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ኢይወልጡ ሃይማኖተ፤ ወከመዝ ንኤዝዝ ለእለ ይትመየጡ ታብእዎሙ ቤተ ክርስቲያን፣ ይስምዑ ቃለ መጻሕፍት ወይግበሩ ፍሬ ዘይደሉ ለንስሓ ከመ ኢይማስኑ።

[፪] ማቴ ፡ ፱.፱፤
[፫] ሉቃ. ፲፱. ፰

፲፪.ከኀጢአታቸው ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር ልጅ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመለሱትን ግን ንስሐቸውን እንቀበል።

፲፫. ቀድሞ ቀራጭ የነበርሁ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ማቴዎስ የዲድስቅልያ ትምህርትን እነግራችኋለሁ፤ ንስሐ ገብቼ በቀናች ሃይማኖት ባመንሁ ጊዜ የቅዱስ ወንጌል ሐዋርያ ሰባኪ ሆንሁ፣ ሰው በሃይማኖት ይድናልና።

፲፬. እንደዚሁም ዘኬዎስ ቀድሞ ቀራጭ ሲሆን ተመልሶ ንሴሐ በገባ ጊዜ ወደ እግዚአብሔርም በለመነ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ አልናቀውም።

፲፭. እነሆ ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡ ጭፍሮችና ቀራጮች ከመጥምቁ ዮሐንስ ዘንድ የንስሐ ቃልን ሰሙ፤ ካጠመቃቸው በኋላ ከታዘዛችሁት ወጥታችሁ ምንምን አትሥሩ አላቸው።

፲፮. ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ በአሕዛብ ላይ ሃይማኖትን እንዳይለውጡ ሥርዐትን አታክብዱ፣ በንስሐ የተመለሱትንም ወደ ቤተክርስቲያን ታገቧቸው ዘንድ የመጻሕፍትንም ቃል ይሰሙ ዘንድ እንዳይጐዱም ለንስሐ የሚገባ ሥራም ይሠሩ ዘንድ እንደዚህ እናዝዛለን።

፲፮. ወአንትሙሰ ኢትኅበሩ ቀዊመ ምስሌሆሙ በጊዜ ጸሎት፤ አላ ያውፅእዎሙ እምድኅረ ተነቡ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት ወወንጌል፤ ወእምዝ ይትከሀል ለአቅርቦ ድልዋነ ኵሎ ጊዜ ለተቀንዮ ቤተ ክርስቲያን ወለአርኅቆ ኢድልዋነ፤ ከመ ካልአን ርእዮሙ ይፍርሁ፤ ወይትገሠጹ ወይትመሀሩ ሠናየ አምልኮ።

፲፮. እናንተስ በጸሎት ከነእርሱ ጋራ በመቆም አንድ አትሁኑ፤ ነገር ግን የኦሪት፣ የነቢያትና የወንጌል መጻሕፍት ከተነበቡ በኋላ ያውጧቸው፤ ከዚህ በኋላ ሌሎች አይተው ያፍሩና ይመከሩ፤ በጎውንም አምልኮ ይማሩ ዘንድ ቤተ ክርስቲያንን ለማገልገል ሁልጊዜ የተዘጋጁትን ለማቅረብ፣ ያልተዘጋጁትንም ለማራቅ ይቻላል።

፲፯. ኦ. ኤጲስ ቆጶስ ርድኦሙ ለኃጥአን፤ ወአጽንዖሙ በቃለ እግዚአብሔር፤ ወኢትመንኖሙ ወኢትእበይ በሊዓ ምስሌሆሙ ለኃጥአን ወመጸብሓን እስመ እግዚእነ ኢአበየ በሊዐ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን።

፲፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኃጥአንን ርዳቸው፣ በእግዚአብሔር ቃልም አጽናቸው፣ አትናቃቸው ከእነርሱም ጋር መብላትን እንቢ አትበል፣ ጌታችን ከኀጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር መብላትን እንቢ አላለምና።

፲፰. ወሶበ ይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለአርዳኢሁ ለምንት ይበልዕ ሊቅክሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሓን አውሥአ ወይቤሎሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን፤ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድቃነ አላ ኃጥአነ ለንስሓ።[፩]

፲፰. ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርቱን መምህራችሁ ከኃጥአንና ቀራጮች ጋራ ለምን ይበላል ባሏቸው ጊዜ ባለመድኃኒትን ጤነኞች ያይደሉ በሽተኞች ይሹታል፤ ኃጥአንን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም ብሎ መለሰላቸው።

፳. ወበእንተዝ ርቱዕ ትዋህዮሙ ወትናዝዞሙ ወትብላዕ ምስሌሆሙ በፍቅር ወትተክዝ በእንተ መድኅኒቶሙ ወትርድኦሙ፤ ወት

፳. ስለዚህም ትጉበኛቸውና ታጽናናቸው ዘንድ በፍቅርም ከእነርሱ ጋር ትበላ ዘንድ ትረዳቸውም ዘንድ ጽኑ፤ በእጃችሁ አጨብጭቡ፤ በእ

[፩] ማቴ ፱. ፲፪

በሎሙ ጽንዑ ጥፍሐ እደዊክሙ ወአጽሕሁ በእገሪክሙ::

፳፩. መፍትውኬ ትናዝዝዎሙ ለኅዙናነ ልብ ወትትዐገሥዎሙ ለምዑዓን ከመ ኢይትመየጡ ምዑዓን ውስተ ባዕድ እስመ መዓትሰ አብድ ውእቱ ለዝሉፉ::

፳፪. ወእመሰ ቦ ዘተመይጠ ወአስተርአየ በፍሬ ንስሐ በጊዜሃ ተወከፍዎ በከመ ኀርቱም ወልድ ዘዘረወ ንዋየ አቡሁ ኵሎ እንዘ የሐዩ ውስተ ምርዓት::

፳፫. ወአኅሊቆ ኵሎ ንዋዮ መጽአ ረኃብ ዐቢይ ውስተ ውእቱ ብሔር ወተጸነሰ::

፳፬. ወሖረ ወተፀምደ ኀበ አሐዱ እምሰብአ ውእቱ ብሔር፣ ወፈነዎ ውስተ አዕፃደ ወፍሩ ይርዐይ አሕርወ::

፳፭. ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራእ ዘይሴሰዩ አሕርው ወአልቦ ዘይሁቦ::

፳፮. ወሐለየ በልቡ ወይቤ ሚመጠን አግብርቲሁ ወገባእቱ ለአቡየ እለ ያተርፍዎ ለእክል ወአንስ እመውት በረኃብ በዝየ::

፳፯. እትነሣእ ወአሐውር ኀበ አቡየ ወእብሎ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ::

ግራችሁም አሸብሽቡ ትላቸው ዘንድ አገባብ ነው::

፳፩. በልባቸው ያዘኑትን ታረጋጓቸው ዘንድ ቍጡዎችም ወደ ሌላ እንዳይመለሱ የተቈጡትን እንድ ትታገሷቸው ይገባል፣ ቁጡ ለዘለ ዓለም አእምሮ የሌለው ነውና ::

፳፪. የተመለሰና በንሥሐ ሥራ የተገለጠ ሰው ቢኖር ግን በመዳራት እየኖረ የአባቱን ገንዘብ እንደ በተነው እንደ አባካኙ ልጅ ወዲያው ተቀበሉት::

፳፫. ገንዘቡን ሁሉ በጨረሰ ጊዜ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ መጣ፤ እሱም ደኸየ :

፳፬.ሄዶም ከዚያ አገር ሰዎች ለአንዱ ተቀጠረ፣ ዕሪያዎችንም ይጠብቅ ዘንድ ወደ እርሻው ቦታ ሰደደው::

፳፭. እሪያዎች ከሚበሉት ተረገ ቃሞም ምግብ ሊበላ ተመኘ፤ ግን የሚሰጠው አላገኘም::

፳፮. በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ፤ እህል የሚተርፋቸው የአባቴ ባሮችና ምንደኞች ምን ያህል ናቸው? እኔ ግን በዚህ በረኃብ ልሞት ነው::

፳፯. ተነሥቼ ወደ አባቴ እሄድና እንዲህ እላዋለሁ፤ አባ በሰማይም በፊትህም በደልሁ::

፳፰. ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ።

፳፱. ወተንሥአ ወሖረ ኀበ አቡሁ ወርእዮ አቡሁ እምርኁቅ ወምሕሮ ወሮጸ ወሐቀፎ ክሣዶ ወሰዐሞ።

፴. ወይቤሎ ወልዱ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ፤ ኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ፤ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ።

፴፩. ወይቤሎሙ አቡሁ ለአግብርቲሁ አምጽኡ ፍጡነ አልባሰ ቅድወ፤ ወአልብስዎ ወደዩ ሕልቀተ ውስተ አጻብዒሁ፤ ወአሣዕነ ውስተ እገሪሁ።

፴፪. ወአምጽኡ ላሕመ መግዝዐ ወጥብሑ ንብላዕ ወንትፌሣሕ።

፴፫. እስመ ዝንቱ ወልድየ ሞተሂ ወሐይወ ተኀጕለሂ ወተረክበ፤ ወአኀዙ ይትፌሥሑ።

፴፬. ወወልዱሰ ዘይልህቅ ሀለወ ሐቅለ ወአቲዎ ሶበ በጽሐ ኀበ ጸንፈ ሀገር ሰምዐ ድምፀ እንዚራ ወማኅሌተ።

፴፭. ወጸውዐ አሐደ እምአግብርተ አቡሁ ወይቤሎ ምንትኑ ዝንቱ ዘእሰምዕ።

፳፰. እንግዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከባሮችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ።

፳፱. ተነሥቶም ወደ አባቱ ሄደ፤ አባቱም ከሩቅ አየውና ራራለት፤ ሮጦም አንገቱን አቅፎ ሳመው።

፴. ልጁም አባ በሰማይም በፊትህም በደልሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከባሮችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ አለው።

፴፩. አባቱም ባሮቹን እንዲህ አላቸው ያማሩ ልብሶችን ቶሎ አምጡና አልብሱት፤ ለጣቱም ቀለበት አድርጉለት፤ ለእግሩም ጫማ አጫሙት አላቸው።

፴፪. የሰቡ በጎችም አምጡና እረዱ እንብላ ደስም ይበለን።

፴፫. ይህ ልጄ ሞቶ ተነሥቶአልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷልና፤ ደስ ይላቸውም ጀመር።

፴፬. ታላቅ ልጁም በበረሃ ነበርና ተመልሶ ወደ አገሩ በር በደረሰ ጊዜ የጨዋታውንና የመሰንቆውን ድምጽ ሰማ።

፴፭. ከአባቱ ባሮች አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድን ነው? አለው።

፴፮. ወይቤሎ እስመ አተወ እኁከ ወጠብሐ አቡከ ላሕመ መግዝዐ፤ እስመ ረከቦ ሕያዎ።

፴፯. ወተምዐ ወአበየ በዊአ፤ ወወፅአ አቡሁ ወአስተብቍዖ።

፴፰. ወአውሥአ ወይቤሎ ለአቡሁ ናሁ መጠነዝ ዓመተ ተቀንይኩ ለከ፤ ወግሙራ ኢሐለፍኩ እምትእዛዝከ፤ ወሊተሰ ኢወሀብከኒ መሐስአ ጠሊ ጥቀ በዘእትፌሣሕ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወቢጽየ።

፴፱. ወአቲዎሰ ዝንቱ ወልድከ ዘአኀለቀ ኵሎ ንዋየከ ምስለ ዘማት ጠባሕከ ሎቱ ላሕመ መግዝዐ።

፵. ወይቤሎ አቡሁ፤ ወልድየ አንተሰ ዘልፈ ሀለውከ ምስሌየ፤ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ።

፵፩. ወባሕቱ ርቱዕሰ ንትፌሣሕ እስመ ዝንቱ እኁከ ሞተኒ ወሐይወ፤ ተኀጕለኒ ወተረክበ።[፭]

፵፪. ከመዝ ግበር ኤጲስ ቆጶስ ሶበ ታጠምቅ ንኡሰ ክርስቲያን፣ ተወከፎሙ ወአንብር እደከ ዲቤሆሙ፤ እስመ ነጽሑ በንስሓ።

፵፫. ወእምድኅረ ጸለይከ ላዕሌሆሙ

፭. ሉቃ ፲፭.፴፪

፴፮. እሱም ወንድምህ ከሄደበት መጣ፤ አባትህም የሰባ ገች፡ አረደ፤ በሕይወት አግኝቶታልና አለው።

፴፯. ተቆጥቶ አልገባም፤ እንቢ አለ፤ አባቱም ወጥቶ ማለዳው።

፴፰. መልሶም አባቱን እንዲህ አለው፤ እነሆ ይህን ያህል ዘመን ተገዛሁልህ፤ ፈጽሞ ከትእዛዝህ አል ወጣሁም፤ ለእኔ ግን ከባልንጀሮቼ ጋር ደስ እንድንሰኝበት የፍየል ጠቦት ስንኳ አልሰጠኸኝም ።

፴፱. ከአመንዝሮች ጋር ገንዘብህን ሁሉ የጨረሰ ይህ ልጅህ በተመለሰ ጊዜ ግን የሰባ ገች አረድኸለት።

፵. አባቱም እንዲህ አለው፤ ልጄ አንተማ እኮ ዘወትር ከእኔ ጋር ነህ፤ የእኔ የሆነ ሁሉ ያንተ ነው።

፵፩. ነገር ግን አግባብስ በዚህ ደስ ሊለን ነው፤ ይህ ወንድምህ ሞቶ ተነሥቷልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷልና።

፵፪. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ንኡስ ! ክርስቲያንን በምታጠምቅበት ጊዜ እንዲህ አድርግ፤ ተቀብለህ በላያቸው ላይ እጅህን ጫንባቸው፤ በንስሐ ነጽተዋልና።

፵፫. በእነርሱ ላይ ከጸለይህ በኋላ

አጥምቆሙ፤ ወአግብኦሙ ውስተ ሠናይ መርዔት፤ እስመ ሶበ ታን ብር እዴከ ዲቤሆሙ ይወርድ ላዕ ሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ እምኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አጥምቃቸው፤ ወደ በጎች መንጋም አግባቸው፤ በበላያቸው እጅህን በጫንህ ጊዜ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በእ ነርሱ ላይ ይወርዳልና።

፹፬.እመቦ እምአኀው መሀይምናን ዘተስእለከ ወይቤለከ ለምንት ተወከ ፍኮ ለብእሲ ኃጥእ ወቦኑ መፍ ትው ትትፈሣሕ ምስሌሁ ትብሎ ዝንቱ እኩ ሞተኒ ወሐይወ ተኀ ጕለኒ ወተረክበ እስመ መሐሪ እግዚአብሔር ወይ ሠሪ ኀጢአቶ ለዘነስሐ ወገብረ ሠናየ።

፹፬. ከወንድሞች ምእመናን ወገን ኀጢአተኛውን ሰው ለምን ተቀበል ኸው? ከእርሱ ጋርስ ደስ ይልህ ዘንድ በውኑ አግባብ ነውን? ብሎ የሚጠይቅህ ቢኖር፤ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበረ ድኗል፤ ጠፍቶ ነበረ ተገ ኝቷል ብለህ ንገረው፤ይቅር ባይ እግዚአብሔር ንስሐ ገብቶ በጎ ሥራ የሠራውን፤ ኀጢአቱን ይቅር ይለዋልና።

፹፭. ስማዕ ዘገብረ ዳዊት አመ ይኤብስ በብእሲተ ኦርዮ እምድ ኅረ አምኀ አበሳሁ ወነስሐ ወይቤ።

፹፭. ዳዊት በኦርዮ ሚስት በበደለ ጊዜ በደሉን አምኖ ንስሐ ከገባ በኋላ ያደረገውንና እንዲህ ያለውን ስማ።

፹፮. ሚጥ ገጸከ እግዚኦ እምኀ ጢአትየ ወደምስስ ሊተ ኵሎ አበ ሳየ።

፹፮. አቤቱ ከኀጢአቴ ፊትህን መልስ፤ በደሌንም ሁሉ ደምስ ስልኝ።

፹፯. ልበ ንጹሐ ፍጥር ሊተ እግ ዚኦ መንፈሰ ርቱዓ ሐድስ ውስተ ከርሥየ፤

፹፯. አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠ ርልኝ፤ የቀናውንም መንፈስ በው ስጤ አድስ።

፹፰. ኢትግድፈኒ እምቅድመ ገጽከ፤ ወመንፈሰከ ቅዱሰ ኢታውፅእ እም ላዕሌየ።

፹፰. ከፊትህ አትጣለኝ፤ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አታውጣ።

፹፱. ዕሥየኒ ፍሥሐ ወአድኅኖ ተከ ወበመንፈስ አዚዝ አጽንዐኒ።[፩]

፹፱. የማዳንህን ደስታ ስጠኝ፤ በጽኑ መንፈስም አጽናኝ።

፩ መዝ ፶፥ ፱-፲፪

፶. ወአንተኒ ኤጲስ ቆጶስ ፈውሶሙ ለኃጥአን ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ፤ ወከመ ዐርክ ምእመን ዘይቴክዝ ወየኀሥሥ መድኀኒተ ለቢጹ ከማሁ አንተኒ ርድኦሙ ወአድኅኖሙ ወፈውሶሙ እምቍስለ ኀጢአት ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይድኀኑ እምኵነኔ::

፶፩. ወእመሰ ፈድፈደ ሕማሞሙ ሀቦሙ ፈውሰ እንተ ትደመስስ ርስሐተ ወቅብዖሙ ቅብዐ ሕይወት እንተ ታማስን ሕምዘ ሕማም ዘውእቱ ጾም ወጸሎት፤ ወእሥር ስብረተ አባሎሙ ለእለ ተሰብሩ በኀጢአት በስኢል ወበሰጊድ::

፶፪. ወእመሰ ዘንተ ኵሎ ገቢረከ ስእንከ ፈውሶቶሙ ኢትኩን ዲቤሆሙ ከመ ምሁር ዘይሜጽር ወከመ ጕድብ ዘይሰብር፣ አላ ዳዕሙ ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ ዘይበጥሕ በመላጺ ወያወፅእ ርስሐተ ሕማም እንተ ኅብዕት ውስጠ ወእምዝ ይከውን ጥዑየ ኵሉ አባሉ::

፶፫. ወእመሰ ርኢከ ብእሴ ጽልሕወ ዘየአቢ ተመይጦ ውስተ ንስሐ፤ አላ ባሕቱ የሐዩ በዕበድ ወበስሕተት ምትሮ እምቤተ ክርስቲያን፣ እስመ

፶. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ አንተም እንደ ብልህ ባለመድኃኒት ኃጥአ ንን አድናቸው፤ ለባልንጀራው እን ደሚያዝንና መድኀኒትን እንደሚ ፈልግ ታማኝ ወዳጅ አንተም እን ዲሁ ወደ እግዚአብሔር የተ መለሱትን እርዳቸው፣ ከፍርድም ይድኑ ዘንድ ከኃጢአት ቍስልም ፈጽመህ አድናቸው::

፶፩. ሕማማቸው ቢጸና ግን ኀጢ አትን የምትደመስስ መድኀኒትን ስጣቸው፤ የሕማም መርዝን የም ታጠፋ የሕይወት ዘይትንም ቅባ ቸው፤ ይኸውም ጾምና ጸሎት ነው፣ በኃጢአት የተሰበሩትንም የሰውነታቸውን ስብራት በመለ መንና በመስገድ እሠር::

፶፪. ይህን ሁሉ አድርገህ እነርሱን ማዳን ቢሳንህ በላያቸው እንደ ሚሰነጥቅ ምሣርና እንደሚሰብር ድጂኖ አትሁን፣ ነገር ግን በምላጭ በጥቶ በውስጥ የተሰወረውን ሕማም እንደሚያወጣ እንደ ብልህ ባለመድኀኒት ሁን እንጂ ከዚህ በኋ ላም ሰውነቱ ጤናማ ይሆናል::

፶፫. በስሕተትና በድንቁርና እየኖረ በንስሐ መመለስን አይሆንም ያለ ከዳተኛ ሰውን ብታይ ግን ከቤተ ክርስቲያን ለየው፣ ክፋትን ሁሉ

ይቤ አዕትቱ እምኔክሙ ኵሎ እከየ[3] ርቱዕ ትገሥጾ ወባሕቱ ኢርቱዕ ከመ ጸላኢ ትረስዮ እስመ አባልክ ውእቱ።

ከእናንተ አርቁ፤ ተብሏልና፤ ትመ ክረው ዘንድ ይገባል፡ ነገር ግን እንደ ጠላት ታደርገው ዘንድ አግ ባብ አይደለም ወንገህ ነውና።

፶፬. ወኢትንሣእ ገጸ በውስተ ፍት ሕ፤ ወኢታድሉ ለባዕል ወለነ ዳይ።

፶፬. በፍርድ ጊዜም ፊት አይተህ ለድኃ ወይም ለባለጠጋ አታድላ።

፶፭. ወአንትሙ ኖሎተ አባግዐ ወዲ ያቆናት ኢመፍትው ትስ ምዑ ነገረ ሐሰት ወውጺት ላዕለ ብእሲ ንጹሕ ዘአልቦ አበሳ ከመ ታው ፅእዎ እምቤተ ክርስቲያን በአመ ክንዮ ነሚአ ገጽ ወህልያን ወአ ድልዎ ለገጽ፣ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ አዕርክ ቲሁ ለዲያብሎስ።

፶፭. እናንተም የመንጋዎች ጠባቆ ችና ዲያቆናት ሆይ! መማለጃ በመ ቀበልና ፊት አይቶ በማድላት ምክ ንያት ከቤተ ክርስቲያን ታወጡት ዘንድ በደል በሌለው በንጹሕ ሰው ላይ ነገር ሥራንና የሐሰት ነገርን ትሰሙ ዘንድ አይገባም፤ እንደዚህ ያለ ሥራ የሚሠሩ ሰዎች የዲያብ ሎስ ወዳጆች ይሆናሉና።

፶፮. አእምሩኬ ከመ ሀለወክሙ ትትፈደዩ በእንቲአሁ በቅድመ ምኵናኑ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል፣ ኢትቅትል ጻድቀ ምስለ ኃጥእ፤ ወኢትንሣእ ሕል ያነ ወቀቲለ ነፍስ እስመ ህልያን የዐውር አዕይንቲሆሙ ለጠቢባን፤ ወያማስን ቃለ ጽድቅ፤ ወኢታክ ብር ዕልወ እንበይነ ኀልያን ወኢት ፍልጥ ርትዐ በሐሰት[3] አላ ተዐቀቡ ወኢትግበሩ እኩየ ወኢምንተኒ፤ ወኢትፍትሑ ዘእንበለ ርትዕ፤ ወኢትትሀወሉ ምስለ ገበርተ ዐመፃ

፶፮. እግዚአብሔር በሚፈርድበት ቦታ ስለ እርሱ ብድራታችሁን ትከፍሉ ዘንድ እንዳላችሁ ዕወቁ፤ እንዲህ የሚል ጽሑፍ አለና፤ ጻድቁን ከኃጥኡ ጋራ አትግደል፣ ነፍስ ለመግደልም መማለጃ አት ቀበል፤ መማለጃ የጠቢባንን ዓይን ያሳውራልና፤ የዕውነትንም ቃል ያጠፋልና፣ ስለመማለጃም ወን ጀለኛውን አታክብር፤ እውነት ንም በሐሰት አትለውጥ፣ ተጠ በቁ እንጂ፣ ምንም ምን ክፉ ሥራን አትሥሩ፣ ያለ አግባብም

[3] ዘዳግ. ፲፯.፲፮

እስመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ይብልዎ ለእኩይ ሠናየ፤ ወለሠናይ እኩየ፤ ወለእለ ይብልዎ ለብርሃን ጽልመተ፤ ወለጽልመት ብርሃነ፤ ወለእለ ይብልዎ ለጥዑም መሪረ፤ ወለመሪር ጥዑመ[፳] ፤ አሌ ሎሙ ለእለ ይጠበቡ ለእከይ ወይብሉ ንሕነ ከመ ጠቢባን።

፶፯. ወእመሰ ገመጽክሙ ፍትሐ በዐመፃ አእምሩ ከመ ታመጽኡ ለርእስክሙ ኵነኔ ዐቢየ እስመ ይቤ እግዚእነ በከመ ኰነንክሙ ትትኴነኑ ወበመስፈርት ዘሰፈር ክሙ ይሰፍሩ ለክሙ።[፪]

፶፰. ወእመሰ ለበውክሙ ወጠየ ቅሙ ነገረ ፍትሕ ትፌልጥዎሙ ለእኩያን ወለሐሳውያን፤ ወለመ ስተዋድያን እለ ይፈቅዱ ይቅትሉ ቢጾሙ በዐመፃ እሉ እሙንቱ እለ ያመጽኡ ሀከከ ወየዐቅቡ ነገረ ከንቱ ወይሰፍሑ መሣግረ ለቢጾሙ በቃለ ከናፍሪሆሙ፤ ወለእለ ይገ ብሩ ከመዝ ያርኅቅዎሙ ከመ ኢያማስኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚ አብሔር።

፶፱. ወባሕቱ እመሰ ተመይጡ

[፳] ኢሳ ፭. ፳ ፡
[፪] ማቴ. ፯ ፪

አትፍረዱ፤ ዐመፅን ከሚሠሩ ሰዎች ጋራም አንድ አትሁኑ፤ በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሏልና፤ ክፉውን በጎ፤ በጎውን ክፉ፤ ለሚሉት ወዮላቸው፤ ብርሃኑን ጨለማ፤ ጨለማውን ብርሃን ለሚ ሉት፤ ጣፋጩን መራራ፤ መራራ ውንም ጣፋጭ ለሚሉት ወዮላ ቸው፤ ለክፋት ለሚጠበቡና እኛ ዐዋቆች ነን ለሚሉም ወዮላቸው።

፶፯. በዐመፅ ፍርድን ብታዳሉ ግን በራሳችሁ ታላቅ ቅጣትን እንደ ምታመጡ ዕወቁ ጌታችን እንደፈ ረዳችሁ ይፈረድባችኋል፤ በሰፈራ ችሁበትም መስፈሪያ ይሠፍሩባች ኋል ብሏልና።

፶፰. የፍርድ ነገርን አስተውላችሁ ብትረዱ ግን ወንድሞቻቸውን በዐ መፅ ይገድሉ ዘንድ የሚወድዱ ክፉዎችን ሐሰተኞችንና ነገር ሠሪ ዎችን ትለዩዋቸዋላችሁ ክርክርን የሚያመጡ ከንቱ ነገርንም የሚጠ ብቁ በከንፈራቸው ንግግር ለባልንጀ ራቸው ወጥመድን የሚዘረጉ እነ ዚህ ናቸው፤ እንደዚህ ያለ ሥራ የሚሠሩትንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዳያጠፉ ያርቋ ቸው።

፶፱. ነገር ግን ተመልሰው ንስሐ

ወነስሑ ወኀደጉ እከዮሙ ወገብሩ ሠናየ ይትወከፍዎሙ፤ ወይባኡ ቤተ ክርስቲያን እስመ እሙንቱ ነሥኡ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

ቢገቡ ክፋታቸውንም ትተው በጎ ሥራን ቢሠሩ ይቀበሏቸው፣ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ፤ እነርሱ የክርስቶስን ሥጋውንና ደሙን ተቀብለዋልና።

፳. ወእመሰ ተወልደ ብእሲ ወበ ውስተ አባሉ ተረፍ አኮኑ ይመትር አባሎ ከመ ኢይኩን ላዕሌሁ ኀፍረት፤ ወከማሁ አንትሙኒ አኖሎተ አባግዕ ስድድዎሙ እም ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ለዕልዋን ወለመናፍቃን፤ እስመ ኀፍረት ውእቱ ለእመ ሀለዉ ምስ ሌክሙ እለ ኢየአምኑ በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወግሙራ ምትርዎሙ እምቤተ ክርስቲያን።

፳.ሰው ሲወለድ በአካሉም ትርፍ ቢኖርበት በላዩ ኃፍረት እንዳይሆንበት ትርፍ የሆነውን አካል የሚቈርጥ አይደለምን፤ እንደዚሁም እናንተ በጎቹን የምትጠብቁ ሆይ ከሓዲዎችንና መናፍቃንን ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አስወጥታችሁ ስደዷቸው፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የማያምኑ ከእናንተ ጋራ ቢኖሩ ኀፍረት ነውና፤ ፈጽሞ ከቤተ ክርስቲያን ለይዋቸው።

፳፩. አንትሙሰ ፍጹም አባለ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወውሉዳ ለቤተ ክርስቲያን።

፳፩. እናንተ ግን የክርስቶስ ፍጹም አካልና የቤተ ክርስቲያን ልጆች ናችሁ።

፳፪. ወእመሰ ተረክበ ውስቴት ክሙ ተረፈ አባል ዘይኄሊ እኩየ ወይትከወስ ማዕከሌክሙ ወቀትል ወሐሜት ወፅርፈት፤ ወዘሰ ይገብር ከመዝ ፈጸመ ኵሎ መናግንቲሁ ለሰይጣን ወፀረፈ ላዕለ ቤተ ክርስቲያን ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ያውፅእዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ወይፍድይዎሙ በከመ ምግባሮሙ፤ ወግሙራ ይምትርዎሙ እምሕዝበ እግዚአብሔር።

፳፪. ነገር ግን በእናንተ ውስጥ ክፉውን የሚያስብ አባል ያልሆነ ቢገኝ፣ በእናንተ መካከልም ግድያ ሐሜትና ስድብ ቢቀሰቀስ፣ እንደ ዚህ የሚያደርግ ሰው የሰይጣንን ተንኰል ሁሉ ፈጽሟል፤በክርስቲያንም ላይ ፅርፈትን አድርጓል፣ እንደዚህም የሚያደርጉትን ከቤተ ክርስቲያን ያስወጧቸው፤ እንደ ሥራቸውም ይክፈሏቸው፣ ፈጽመውም ከእግዚአብሔር ወገኖች ይለዩዋቸው።

፳፫. ናሁኬ ተሰርገወት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር እስመ እምኔሃ ወጽአ እኩይ አባል ዘነበረ ውስቴታ እንዘ የሀውክ፣ እሉ እሙንቱ፣ ማህጉላን ጸላእያነ ሠናይ ወመፍቀርያነ ንዋይ ወተወድሶ በከንቱ እለ ይጠበቡ ለእኩይ ወይዘርዉ አባግዐ መርዔቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፫. እነሆ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ትፀዳለች፤እያወከ በውስጧ የነበረው ክፉ አባል ከእርሷ ወጥቷልና፤ አጥፊዎች በጎ ነገርን የሚጠሉ፤ ገንዘብንና በከንቱ መወደስን የሚወድዱ ፤ ለክፉ ነገር የሚራቀቁ፤ የኢየሱስ ክርስቶስን መንጋዎች የሚበትኑ እነዚህ ናቸው።

፳፬. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ወሕዝብ ይፍትሑ በጽድቅ እስመ ይቤ እግዚእነ እመ ሖርክሙ ፍኖተ ጠዋየ አነኒ አሐውር ምስሌክሙ ጠዋየ ፍኖተ።

፳፬. ለኤጲስ ቆጶሱና ለሕዝቡ በእውነት ይፈርዱ ዘንድ አግባብ ነው፣ ጌታችን ክፉ መንገድን ብትሄዱ እኔም ከእናንተ ጋራ ክፉ መንገድን እሄዳለሁ ብሏልና።

፳፭. ወዓዲ ቦ ኀበ ይብል ምስለ ጻድቅ ትጻድቅ፣ወምስለ ብእሲ ንጹሕ ንጹሐ ትከውን ወምስለ ኅሩይ ኅሩየ ትከውን ወምስለ ጠዋይ ትጠዊ።[፩]

፳፭. ዳግመኛም እንዲህ የሚል አለ፤ ከጻድቅ ሰው ጋራ ጻድቅ ትሆናለህ፣ከንጹሕ ሰው ጋራም ንጹሕ ትሆናለህ፣ከተመረጠ ሰው ጋራም የተመረጠ ትሆናለህ፣ ከጠማማ ሰው ጋራም ጠማማ ትሆናለህ።

፳፮. ሑሩ እንከ በፍኖት ንጹሕ ከመ ትርከቡ ክብረ ወሞገሰ በኀበ እግዚአብሔር ወሀልዉ በ፩ዱ ልብ ወተፋቀሩ በበይናቲክሙ ወይኩን ሰላም ማዕከሌክሙ።

፳፮. እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ክብርና ባለሟልነትን ታገኙ ዘንድ በንጹሕ ጎዳና ሂዱ፣ በአንድ ልብም ኑሩ፣ እርስ በርሳችሁም ተፋቀሩ፣ በመካከላችሁ ሰላም ይሁን።

፳፯. ወአንትሙ ኤጲስ ቆጶሳት ረዐይዎሙ ለሕዝብ በጽንዕ በ፩ዱ ሐሊና ወበርትዕ ወበኀብረት ከመ ትስብሕዎ ለእግዚአብሔር በአሐቲ ሃይማኖት።

፳፯. እናንተም ኤጲስ ቆጶሳት በአንዲት ሃይማኖት እግዚአብሔርን ታመሰግኑት ዘንድ ሕዝቡን በብርታት በአንድ ሐሳብ በቅንነት ሆናችሁ ጠብቋቸው።

፩ መዝ ፲፯፡ ፳፮

፹፰. ኩኑኬ ፩ደ ሥጋ ወ፩ደ መንፈስ[18] ወ፩ደ አሚነ በከመ ጸገወክሙ እግዚአብሔር በርትዕ።

፹፱. ዲያቆን ይንግሮ ለኤጲስ ቆጶስ ኵሎ ዘኮነ በከመ ክርስቶስ አልቦ ፩ዱ ዘገብረ ወኢምንትኒ ዘእንበለ በአብ እስመ ፩ዱ ሥምረት ዘአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ።

፺. ወእምከመ ነሥአ ዲያቆን ሢመተ እምኀበ ኤጲስ ቆጶስ ይኩን እዝነ፣ ወዐይነ ወአፈ ለኤጲስ ቆጶስ ወይንግሮ ትካዞሙ ለሕዝብ በከመ ይደሉ በከመ ነገሮ ዮቶር ለሙሴ ነቢይ ወተወክፈ ቃሎ።[19] ወዝንቱ ክብር ይደሉ ለሕዝበ ክርስቲያን።

፺፩. ኢይፍታሕ ሕዝባዊ ወኢመላሕቅት ዘእንበለ ዳእሙ ሥዩማን ዘቤተ ክርስቲያን፣ እስመ ሰይጣን ያመጽእ መሣግረ ለአግብርተ እግዚአብሔር በኀበ ዕልዋን፣ ወይሜህሮሙ ዕአለተ ወዕርፈተ፤ አልቦኑ እምውስቴትነ ጠቢብ ዘይክል ፈቲሐ ማዕከሌነ በርትዕ።[20]

፺፪. ኢታብሕዎሙኬ ለአሕዛብ ያእምሩ ምሥጢረ ኀቡአቲክሙ፤

፹፰. እግዚአብሔር በእውነት እንደሰጣችሁ አንድ አካል፣ አንድ ልብ አንድ እምነት ይኑራችሁ።

፹፱. የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ አንድ ስለሆነ ክርስቶስ ያለ አብ ምንም ምን የሠራው አንድ ሥራ እንደሌለ ዲያቆኑ ለኤጲስ ቆጶሱ የሆነውን ይንገረው።

፺. ዲያቆኑም ከኤጲስ ቆጶሱ ሹመቱን ከተቀበለ በኋላ ለኤጲስ ቆጶሱ እንደ ጆሮ እንደ ዐይንና እንደ አፍ ይሁነው፤ ዮቶርም ለነቢዩ ለሙሴ እንደነገረው ቃሉንም እንደተቀበለው የሕዝቡን ችግራቸውን እንደሚገባ ይንገርላቸው፤ ይህ ክብር ለክርስቲያን ወገኖች ይገባል።

፺፩. ከቤተ ክርስቲያን ሹሞች በቀር ሕዝባዊ አይፍረድ፣ ሽማግሌዎችም አይፍረዱ፣ ሰይጣን ለእግዚአብሔር አገልጋዮች በወንጀለኞች ዘንድ አሽክላን ያማጣባቸዋልና፣ ስድብንና ዕርፈትንም ያስተምራቸዋልና፣ በመካከላችን በእውነት መፍረድ የሚችል ብልህ ከውስጣችን የለምን።

፺፪.ምሥጢራችሁን ያውቁ ዘንድ ለአሕዛብ አትፍቀዱላቸው፤ በእና

[18] ኤፌ ፬ ፡ ፬
[19] ዘኁ ፲፰ ፳፩– ፳፱
[20] ፩. ቆሮ ፮ ፡ ፩

ወኢትንሥኡ፡ ስምዐ፡ እለ ኢየአምኑ ላዕሌክሙ፤ አላ ዕቀቡ ዘተጸገውክሙ እስመ ይቤ ሀቡ ዘነጋሢ ለነጋሢ፣ ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ::[፲፱]

፸፫. ወባሕቱ እመሰ ብከ ዕዳ ዘትፈዲ ኢታጕንዲ ውሂበ እንዘ ትብል ለእትየ ምእመን እፈድዮ፤ ወለዘኢየአምንሰ ኢይፈድዮ ወባሕቱ ግበር በከመ ወሀበ እግዚእነ ጸባሕተ ::

፸፬. ወአንትሙሰ አግብርተ እግዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለክርስቶስ፣ ወእመሰ ርኢክሙ ማዕከለ አኀው ጋዕዘ ወተስናነ ርቱዕ ትንግርዎሙ ለሥዩማን በእንቲአሆሙ፤ እመኒ እኩያን ልማድ ወገባርያን ሀከክ ወጸላእያን ሠናይ ወኢየሐውሩ በፍኖተ ርትዕ፣ ወለእለ ከመዝ ገሥፅዎሙ ወአስተኀፍርዎሙ::

፸፭. ወእምከመሰ ነስሑ ተወከፍዎሙ፤ ወእምከመ ገብርክሙ ከመዝ ረሰይክሙ ሰላመ ማዕከለ አኀው ወአድኀንክምዎሙ እምኀጢአት::

፸፮. መፍትውኬ ትሥረዩ ወትኅድጉ አበሳ ለቢጽክሙ፣እስመ አዘዞ እግዚአብሔር ለጴጥሮስ ሶበ ይቤሎ እመሰ አበሰ ሊተ ቢጽየ ሚመጠነ

ንተም ላይ ያላመኑትን ሰዎች ምስክርነት አትቀበሉ፤ የተሰጣችሁትን ጠብቁ እንጂ፣ የንጉሥን ለንጉሥ፣ የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጡ ብሏልና::

፸፫. ነገር ግን የምትከፍለው ዕዳ ቢኖርብህ ጌታችን ግብርን እንደ ሰጠ አድርግ እንጂ፣ ለአማኙ ወንድሜ እከፍለዋለሁ ለማያምነው ግን አልከፍለውም እያልህ መስጠትን አታቌይ::

፸፬. የእግዚአብሔር አገልጋዮች እናንተስ የክርስቶስን ትእዛዞች ጠብቁ፤ በወንድሞቻችሁ መካከል ጸብንና ክርክርን ብትሰሙ ስለ እነርሱ ለሹሞቹ ትነግሯቸው ዘንድ ይገባል፤ ልማዳቸው የክፉ ክርክርን የሚያደርጉ በጎ ነገርንም የሚጠሉ በቅንነት መንገድ የማይሄዱ ቢሆኑም እንደ እነዚህ ያሉትን ሰዎች ገሥጿቸው፤ አሳፍሯቸውም::

፸፭. ንስሓ ከገቡ ግን ተቀበሏቸው፤ እንደዚህ ካደረጋችሁም በወንድሞቻችሁ መካከል ሰላምን አደረጋችሁ፤ ከኀጢአትም አዳናችኋቸው ::

፸፮. ለባልንጀሮቻችሁም በደላቸውን ይቅር ብላችሁ ኀጢአታቸውን ታስተሠርዩላቸው ዘንድ ይገባል፣ ባልንጀራዬ ቢበድለኝ ምን

እንድግ ሎቱ ስብዐነ ወይቤሎ እግዚእነ ኢየሱስ ኢይብለከ ስብዐ አላ ዓዲ ስብዐ በበስብዕ ::[16]

፴፮. ከመዝኬ ይፈቅድ እግዚአብሔር ይግበሩ አርዳኢሁ፤ ወግሙራ ኢያኅድሩ ቂመ ወመዓተ ውስተ ልቦሙ ወኢፍትወተ እኩየ::

፴፯. አላ ባሕቱ ይግበሩ ሰላመ ማዕከሌሆሙ ከመ ይሕየዉ በ፩ ልብ እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን ገባርያነ ሰላም እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ::

፴፰. ኢመፍትውኬ በሰንበተ ክርስቲያን ትግበሩ ቅስተ አላ ዳዕሙ ሰላመ ወፍትሕሰ ይኩን በባዕዳን መዋዕል::

፵. ወአንትሙሰ ኤጲስ ቆጶሳት ርቱዕ ይንበሩ ምስሌክሙ ካህናት ወዲያቆናት በውስተ ፍትሕ ወኢትፍትሑ በአድልዎ ወነሢአ ገጽ፤ አላ ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ ከመ አግብርተ እግዚአብሔር::

፵፩. ወእመቦ ዘቦ ተስናን ምስለ ካልኡ ይምጽኡ ክልኤሆሙ ኅቡረ

ያህል ጊዜ ይቅር ልበለው ሰባት ጊዜ ነውን፤ ባለው ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ሰባ ጊዜ ሰባት ነው እንጂ ሰባት ጊዜ አይደለም ብሎ እግዚአብሔር ጴጥሮስን አዝዞታልና::

፴፮. እግዚአብሔር ደቀ መዛሙርቱ እንደዚህ ያደርጉ ዘንድ ይወዳል፤ ቂምንና ቁጣን ክፉ ምኞትንም ፈጽመው በልባቸው እንዳያሳድሩ ይወዳል::

፴፯. ነገር ግን በእነርሱ መካከል ሰላምን ያድርጉ፤ ጌታችን እንዲህ ብሏልና፤ ሰላምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ እነእርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና::

፴፰. በክርስቲያኖች ሰንበት ሰላምን ብቻ ነው እንጂ ክርክርን ታደርጉ ዘንድ አይገባም፤ ፍርድ ግን በሌሎች ቀኖች ይሁን::

፵. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ግን በፍርድ ጊዜ ካህናትና ዲያቆናት ከእናንተ ጋራ ይቀመጡ ዘንድ ይገባል፤ በአድልዎና ፊት በማየት አትፍረዱ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንደመሆናችሁ በእውነትና በቅንነት ፍረዱ::

፵፩. ከወንድሙ ጋራ ክርክር ያለው ሰው ቢኖር ሁለቱም በአን

[16] ማቴ ፲፰ - ፳፩. ፳፪

ወይቁሙ ውስተ ዐውድ ወበከመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ፍትሑ እንከ ማዕከሌሆሙ በጽድቅ ወበርትዕ።

፹፪. ዑቁ ፍጡነ ወዕርቅዎሙ፤ ወግበሩ ሰላመ ማዕከሎሙ ዘእን በለ ይፃእ ፍትሕ እምኀበ ኤጲስ ቆጶስ ዲበ ዘአበሰ እስመ ሀሎ ምስሌክሙ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር።

፹፫. ወእመሰ ቦ ዘይቤ ዕገሌ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወላዕለ እግ ዚአብሔር ወኢየሐውር በፍኖተ ርትዕ ኢትጕጕዑ ፍትሐ ዘእንበለ ይቁም ካልኡ፣ ወእምከመ መጽኡ ኅቡረ ፍትሑ ማዕከሎሙ እስመ ፍትሕ ዘትወጽእ እምኔክሙ ትወ ስድ ውስተ ሕይወት፤ ወካዕበ ታወ ርድ ውስተ ኰነኔ ዘለዓለም እስመ ይቤ እግዚእነ ትልዉ ጽድቀ ወር ትዐ።[፸፬]

፹፬. ወለዘሰ ተዐውቀ ገሃደ አበ ሳሁ በርትዕ አቅምዎ፤ ወውእቱኬ ውጹእ እምሕይወት ዘለዓለም ወኢይሬእያ ለስብሐተ እግዚአብ ሔር ወይትኃፈር በኀበ ቅዱሳን፣ ወእመሰ ፈታሕክሙ በዐመፃ ትረ ክቡ ኰነኔ ወትትፈደዩ በከመ ምግ

[፸፬] ዳን ፲፫ ፵፯

ድነት መጥተው በአደባባይ ይቁሙ፤ በሕግ እንደተጻፈም በመካከላቸው በእውነትና በቅንነት ፍረዱ።

፹፪. ፈጥናችሁ ዐውቃችሁ አስታ ርቋቸው፤ በበደለው ላይ ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ፍርድ ሳይወጣ በመካ ከላቸው ሰላምን አድርጉ፣ በፍርድ አደባባይ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናንተ ጋር አለና።

፹፫. ዕገሌ በክርስቶስ ስምና በእግ ዚአብሔር ላይ ተሳደበ የሚል ሰው ቢኖር በቅንነት መንገድ ባይሄድ ባላጋራው ሳይቆም ቸኩላችሁ አት ፍረዱ፤አንድነት ቢመጡ ግን በመ ካከላቸው ፍረዱ፤ ከእናንተ የም ትወጣ ፍርድ ወደ ሕይወት ታደ ርሳለችና፤ ዳግመኛም ወደ ዘለዓ ለም ቅጣት ታወርዳለችና፤ ጌታች ንም እውነትንና ቅንነትን ተከተሉ ብሏልና።

፹፬. በደሉ ተገልጦ የታወቀውን ግን በሚገባ ወስኑበት፤ እርሱም ከዘለዓለም ሕይወት የወጣ ነው፣ የእግዚአብሔርንም ክብር አያይም፣ በቅዱሳንም ዘንድ ያፍራል፤ በዐ መፅ ብትፈርዱ ግን ቅጣትን ታገ ኛላችሁ፤ እግዚአብሔር በሰስና

ባሪክሙ በከመ ፈደዮሙ እግዚአብ ሔር ለክልኤቱ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና::[፲፯]

፹፫. ተዐቀቡኬ እምነቢበ ሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ብዙኀ ይትኴነን ::

፹፬. ኢትኩኑ ከመ ዕደው እለ ወጽኡ እምሕግ ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ናቡቴ በሰማርያ:: [፲፰] ወበከመ ማኅበረ አይሁድ እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እግዚእነ በኢየሩሳሌም ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት::[፲፱]

፹፭. መፍትውኬ ይኩኑ ስምዐ ዕደው የዋሃን እለ አልቦሙ መዓት ንጹሓን ወኄራን ወመፍቀርያነ ትሕትና ወምእመናን ወመምለክያነ እግዚአብሔር እለ አል ቦሙ እከይ፣ እስመ ይደሉ ስምዐ ንጹሓን እለ አልቦሙ ነውር ወዘ ጥዩቅ ስምዖሙ::

ላይ ሐሰት የተናገሩትን ሁለቱን ረበናት ፍዳቸውን እንደከፈላቸው እንደ ሥራችሁ ፍዳችሁን ትቀበላ ላችሁ::

፹፫. ሐሰትን ከመናገር ተጠበቁ፤ ሐሰትን የሚናገር ሰው በብዙ ይፈ ረድበታልና::

፹፬. በመሰማርያ በናቡቴ ላይ ከሕግ ወጥተው ሐሰትን እንደ ተናገሩ ሰዎች አትሁኑ፣በኢየሩሳ ሌም በጌታችን ላይ ሐሰትን እንደ ተናገሩ እንደ አይሁድ ማኅበርም፣ በሰማዕታት መጀመሪያ በእስጢ ፋኖስም ላይ ሐሰትን እንደተናገሩ አትሁኑ::

፹፭. የዋሆች፣ የማይቆጡ፣ ንጹ ሐን፣ ቸሮች፣ ትሕትናን የሚወ ድዱ ፣ የታመኑ፣ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ሰዎች፣ ምስክር ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነውር የሌለባቸው ምስክርነታቸውም የተ ረጋገጠ፣ የንጹሐን ሰዎች ምስክር ነት ይገባልና::

[፲፯] ዳን ፲፫. ፵፰-፷
[፲፰] ነገ ፩ ፳.፲
[፲፱] ግብ ሐዋ. ፯ ፲፩-፲፭

፹፰. ወለእለሰ የሐይዉ ከመዝ ኢትትወከፉ ስምዖሙ ወእመሂ ስምዖሙ ኅብረ ለብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት በእሒተ ምክር ኢትስምዑ ቃሎሙ እስመ ይቤ ኢትኅበር ውስተ ማኅበሮሙ ዘደም ፣ ወዓዲ እዙዝ ውስተ ሕግ ወውዴተ ሐሰት ኢትሰጠው ወኢትንበር ምስለ ዘይዔምፅ ከመ ኢትኩን መዐምፀ ስምዐ ወኢትደመር ምስለ ብዙኃን ለዐምፃ፡፡ [፳]

፹፱. ወእመሰበ ዘመጽአ ኀቤክሙ ውስተ ፍትሕ ሕቱ ሕይወቶ ዘከመ እፎ ውእቱ ግዕዙ ወልማዱ፤ ወተረክበ ሰማዕት በእንቲአሁ ከመ አልቦ ጽግ አላ ዳእሙ የኀሥሥ ጽድቀ ወመፍቀሬ እግዚአብሔር ወተወካፌ ነግድ ወመፍቀሬ ነዳያን ወመፍቀሬ አኀው ዘኢያፈቅር ረባሐ ወኢመሣጢ ወኢሰካሬ፣ ወኢሐካይ መሓሪ ዘኢይሰፍሕ እዴሁ ውስተ ትዕግልት ወለዘከመዝ ግብሩ ፍትሖ ሎቱ በጽድቅ፡፡

፳ ዘፀ ፳፫ - ፪

፹፰. ነገር ግን እንደዚህ የሚኖሩትን ሰዎች ምስክርነታቸውን አትቀበሉ፤ የብዙዎች የሐሰተኞች ምስክሮች ምስክርነታቸው በአንዲት ምክር ቢተባበር ቃላቸውን አትስሙ፤ ደምን ከሚያፈሱ ማኅበር ጋራ አትተባበር ብሏልና፤ ዳግመኛም በኦሪት የሐሰት ነገር ሥራን አትቀበል ተብሎ ታዝዟል፤ ሐሰተኛ ምስክርም እንዳትሆን ከሚዋሽም ጋር አትኑር፤ ለአመፅም ከብዙዎች ጋራ አትጨመር፡፡

፹፱. ለፍርድ ወደ እናንተ የመጣ ሰው ቢኖር፣ ግብሩና ልማዱ እንዴት እንደሆነ ሕይወቱን መርምሩ፣ ክፋት እንደሌለበት፤ ነገር ግን ጽድቅን የሚፈልግ እግዚአብሔርንም የሚወድ እንግዳ ተቀባይ ነዳያንን የሚወድ፣ ወንድሞችን የሚወድ፣ ገንዘብን የማይወድ፣ ነጣቂ፣ ሰካራም፣ ሰነፍ ያይደለ፣ የሚራራ፣ እጁን ወደቅሚያ የማይዘረጋ እንደሆነ ምስክሮች ቢገኙ ሥራው እንዲህ ለሆነ ሰው በእውነት ፍረዱለት፡፡

፲. ወለዘሰ ይነብብ ሐሰተ ላዕለ ቢጹ ገሥጽዎ እስመ ቀታሌ እንትሁ ውእቱ ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ ወኢይትልዉ ፍኖቶ።

፲፩. ወእመሰ ቦ ዘተዐውቀ አበሳሁ በውስተ ፍትሕ ገሥጽዎ ወአስተኃፍርዎ በከመ አቅድምነ ነገረ።

፲፪. እመ ቦ ዘሰከየ ኢትፍትሑ ለ፩ዱ ዘእንበለ ዳእሙ የሀልዉ ክልኤሆሙ ኅቡረ ውስተ ዐውድ ወእመሰ ፈታሕክሙ ለ፩ በዐመፃ ዘእንበለ ይቁም ካልዑ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ኮንክሙኬ ከመ ነባብያነ ሐሰት ወከመ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና በባቢሎን፤ ወእሙንቱሰ አውረድዋ ውስተ ፍትሐ ሞት ወባሕቱ ለሶስና አድኀና ዳንኤል ነቢይ፤ ወለእለሂ ሐሠዉ ላዕሌሃ አውረዶሙ ውስተ ኵነኔ ሞት።[፷፩]

፲፫. ወከማሁ አንትሙኒ ለእመ ኢፈታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ይመጽእ ላዕሌክሙ መቅሠፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፲. ባልንጀራው ላይ ሐሰትን የሚናገረውን ግን፣ ሌሎች አይተው ይፈሩ ዘንድ ጐዳናውንም እንዳይከተሉ ገሥጹት፤ ወንድሙን ገዳይ ነውና።

፲፩.በደሉ የታወቀ ሰው ቢኖር አስቀድመን እንደተናገርን በፍርድ ጊዜ ገሥጻችሁ አሳፍሩት።

፲፪. የከሰሰ ሰው ቢኖር ሁለቱም በአንድነት በአደባባይ ሳይኖሩ ለአንዱ አትፍረዱ፤ ባላጋራው በአደባባይ ሳይቆም ለአንዱ በማድላት ብትፈርዱ ግን በሐሰት እንደሚፈርዱና በባቢሎን በሶስና ላይ ሐሰትን እንደተናሩ ረበናት ትሆናላችሁ፤ እነርሱ ወደሞት ፍርድ አውርደዋት ነበር፣ ነገር ግን ነቢዩ ዳንኤል ሶስናን አዳናት በእርሷ ላይ ሐሰት የተናገሩትንም ወደ ሞት ቅጣት አወረዳቸው።

፲፫. እንደዚሁም እናንተ በእውነትና በቅንነት ካልፈረዳችሁ የእግዚአብሔር የቊጣው መቅሠፍት በእናንተ ላይ ይመጣባችኋል።

፷፩ ዳን ፲፫ ፶፩

፲፭. ወባሕቱ እመሰ ፈታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፲፮. ዑቁኬ አኀው ፍቁራን ወግበሩ ሠናየ ኵሎ ጊዜ ከመ ትርከቡ ክብረ በኀበ እግዚአብሔር ምስለ አበው ቅዱሳን አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ርትዕ በኀበ እግዚአብሔር ውእቱ።

፲፯. ፍትሑ እንከ በጽድቅ ወበሰላም ዘእንበለ መዓት እስመ ዘያምእዕ ቢጾ በከንቱ ይከውን መክፈልተ ገሃነም እስመ ተብህለ ዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ አቊርሩ መዓተክሙ፤ወኢትህብዎ ፍኖተ ለሰይጣን ዘይሰርቅኒ ኢይሰርቅ። [፳፱]

፲፰. ወካዕበ ይቤ ዳዊት ተምዑ ወኢተአብሱ[፴] ተፋቀሩኬ በበይናቲክሙ፤ ወአዕትቱ እከየ እምልብክሙ።

፲፭. በእውነትና በቅንነት ብትፈርዱ ግን በጎ ዋጋንና የዘለዓለም ሕይወትን ታገኛላችሁ።

፲፮. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ አስተውሉ፤ ከቅዱሳን አባቶች ከአብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋራም በመንግሥተ ሰማያት በዘለዓለም ሕይወት ከእግዚአብሔር ክብርን ታገኙ ዘንድ ሁልጊዜ በጎ ሥራን ሥሩ እውነት በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና።

፲፯. እንግዲህ ያለቊጣ በእውነትና በሰላም ፍረዱ፣ ባልንጀራውን በከንቱ የሚያስቈጣ ሰው የገሃነም እድል ፈንታ ይሆናልና፣ ፀሐይ ሳይገባ ቊጣችሁን አርቁ፤ ለሰይጣንም መንገድን አትስጡት፣ የሚሰርቅም አይስረቅ ተብሏልና።

፲፰. ሁለተኛም ዳዊት ተቈጡ ግን አትበድሉ ብሏል፤ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ፣ ከልባችሁም ክፋትን አስወግዱ።

[፳፱] ኤፌ ፬ ፡ ፳፰
[፴] መዝ ፬ ፡ ፬

፺፰. ስምዑ ዘይቤ በወንጌል መምህርነ ወእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሶበ ታበውእ አምኃከ ውስተ ምሥዋዕ ወበህየ ተዘከርከ ከመቦ እኁከ ዘተኃየሰከ ኅድግ ህየ መባዓከ ቅድመ ምሥዋዕ ወሑር ቅድመ ተኳነን ምስለ እኁከ ወእምዝ ገቢአከ አብእ አምኃከ::[፹፩]

፺፱. ወመሥዋዕቱሰ ለእግዚአብሔር ልብ የዋህ ወመንፈስ ትሑት ፤ ጸሎት ወአኰቴት::

፻. ወእመሰ አምዐዕከ ቢጸከ ወአኅዘንከ ልቦ ኢይትዌከፍ እግዚአብሔር መሥዋዕተከ ወጸሎተከ::

፻፩. መፍትውኬ ለክሙ አ አኃው ፍቁራን ትጸልዩ ወት ስአሉ ኵሎ ጊዜ ወትንግሩ ስእለተክሙ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ያዕትት እምኔክሙ ኵሎ ቍጥዓ ወመዓተ ፤ ሰብሕዎ

፹፩ ማቴ ፭ ፡ ፳፫ - ፳፬

፺፰. መምህራችን ፤ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል ያለውን ስሙ ፤ መባህን ወደ መሠዊያው በምታቀርብ ጊዜ በዚያ የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታስብ መባህን በመሠዊያው ፊት ትተህ ሂድና አስቀድመህ ከወንድምህ ጋራ ታረቅ ፤ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን አቅርብ::

፺፱. የእግዚአብሔርም መሥዋዕቱ ቅን ልብና ትሑት መንፈስ ጸሎትና ምስጋና ነው ::

፻. ወንድምህን ብታበሳጭ ፤ ልቡንም ብታሳዝን ግን እግዚአብሔር መሥዋዕትህንና ጸሎትህን አይቀበልህም::

፻፩. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፤ ቍጣንና መዓትን ሁሉ ከእናንተ ያርቅ ዘንድ ሁልጊዜ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔርም ልመናችሁን ትነግሩ ዘንድ አግባብ ነው፤

ለእግዚአብሔር ወትረ በበጊዜሁ፤ ወተዘክሩ ስሞ ልዑለ ፤ ከመ ያሰስል እምላዕሌክሙ ጽልአ ወመዓተ ወቂመ ከመ ትክሀሉ ጸልዮ በልብ ንጹሕ ዘአልቦ ርስሓት፤ እስመ አዘዘነ እግዚአብሔር ናፍቅር ጸላእተነ ወኢንጽላእ አዕርክቲነ፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ኵሎ ሰብአ እምውስቴቶሙ ገሥጽ ወእምውስቴቶሙ መሐር፤

እግዚአብሔርን ዘወትር በየጊዜው አመስግኑት ፤ ዕድፈት በሌለበት በንጹሕ ልብ መጸለይ እንድትችሉም ከእናንተ ጥላቻ ንና ቍጣን ቂምንም ያስወግድ ዘንድ ልዑል ስሙን ጥሩ ፤ እግዚአብሔር ጠላቶቻችንንም እንዳንጠላ አዝዞናልና ፤ ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አትጥላ ፤ ከእነርሱ ውስጥ ያሉትን ገሥፅ፤ ከእነርሱም ውስጥ ላሉት ራራ።

፻፪. ወኢትጽልኦ ለእኁከ በምልዐ ልብከ ወኢትስማዕ ውዴተ በላዕሌሁ ፤ ወኢትትዐቀፍ በእንቲአሁ ወኢትስድዶ ለግዩር ዘይነብር ኀቤከ እስመ አንተኒ ግዩረ ኮንከ በምድረ ግብጽ ፤ ወኢትጽልኦ ለኤዶማዊ እስመ እኁከ ውእቱ።[፷፮]

፻፪. ወንድምህን በሙሉ ልብህ አትጥላው ፤ ነገር ሥራንም በእርሱ ላይ አትስማ፤ በእርሱም ነገር አትሰነካከል፤ በአንተ ዘንድ የሚኖረውን መጻተኛም አታባርረው፤ አንተም በግብጽ አገር መጻተኛ ሆነህ ነበርና፤ የኤዶም ሰውንም አትጥላው፤ ወንድምህ ነውና ።

፻፫. ወዳዊትኒ ይቤ ወእመኒ ፈደይክሥሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራቅየ።[፷፯]

፻፫. ዳዊትም እንዲህ አለ፤ ለሚመልሱልኝ ሰዎች ክፉን መልሼላቸው እንደሆነ ጠላቶቼ ራቁቴን ይጣሉኝ፤

፷፮ ዘዳግ ፳፫ : ፯
፷፯ መዝ ፯ : ፬

አንቀጽ ፲ወ፩

በእንተ ከመ መፍትው ለክርስቲያን ይኅድጉ ወትረ አበሳ ለቢጾሙ፤ ወኢያንብሩ ውስተ ልቦሙ ቂመ ፤ ወኢየኀልዩ እከየ::

፩. ወእመሰ ትፈቅዱ ትኩኑ ክርስቲያን ጥዩቀ ሑሩ በፍኖተ እግዚአብሔር ወፍትሑ ኵሎ ማእሠረ ኃጢአት[፩] ፤ እስመ አዘዘክሙ መድኅን ትኅድጉ አበሳ ለቢጽክሙ ስብዐ በበስብዕ ::[፪]

፪. ወእመሰ ኢትፈቅዱ ትሥረዩ ሎሙ ስምዑ ዘይቤ ኤርምያስ ነቢይ ወአንተሰ ሶበ ኀለይከ በልብከ እከየ፤ወዐቀብከ ጽልአ ወፈታሕከ በመዓት ኢትክል ዐሪገ ጸሎትከ ኀበ እግዚአብሔር፤ እስመ ኢገበርከ ትእዛዛቲሁ ለእግዚእከ :: [፫]

፫.ወእመ ኀደገ አበሳሁ ለእኁከ ፬ተ ፻ተ ወ፺ ጊዜ ኮንከ ሕፁፀ መዓት ወብዙኀ ምሕረት

፩ ኢሳ. ፶፰ - ፯
፪ ማቴ. ፲፰ : ፳፩ -፳፪
፫ ዘካር. ፰ : ፲፯

አሥራ አንደኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድሞቻቸውን በደል ይቅር ይሉ ዘንድ ፤ በልቦናቸውም ቂምን እንዳያኖሩ ፤ ክፋትንም እንዳያስቡ እንደሚገባ ይናገራል::

፩. ፈጽማችሁ ክርስቲያንን ትሆኑ ዘንድ ብትወዱ ግን በእግዚአብሔር መንገድ ሂዱ ፤ የኀጢአት ማሠሪያንም ሁሉ ፍቱ፤ መድኀኔ ዓለም ሰባ ጊዜ ሰባት ይቅር ትሉ ዘንድ አዝዟችኋልና::

፪. ይቅር ትሏቸው ዘንድ ባትወዱ ግን ነቢዩ ኤርምያስ የተናገረውን ስሙ አንተ ፤ በልቡናህ ክፋትን ብታስብ ፤ ጠብንም ብትጠባበቅ ፤ በቍጣም ብትፈርድ ጸሎትህ ወደ እግዚአብሔር ማረግ አትችልም ፤ የጌታህን ትእዛዝ አልሰራህምና ::

፫. የወንድምህን በደል አራት መቶ ዘጠና ጊዜ ይቅር ብትል ግን ራስህን ታድን ዘንድ

ከመ ታድኅን ርእሰከ ፤ ወእመሰ ገበርከ ከመዝ ትከውን ወልደ ለአቡከ ዘበሰማያት ወሶበ ሰአልከ ኀቤሁ ይሰምዐከ ጸሎተከ ከመ ዐርክ ምእመን::

፬. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶሳት ሶበ ተጋባእክሙ ለጸሎት ወለስብሐት ወለቅኔ ፤ ወለአንብቦ ቃለ ተግሣጽ አንብቡ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት::

፭. ወይቁም ዲያቆን ማዕከሌክሙ እንዘ ይጸርሕ በዐቢይ ቃል ወይብል እመ ቦ ዘቦ ውስተ ልቡ ቂም ወቅንአት ወጕሕሉት ወዘሉ እኩይ ላዕለ ቢጹ ፍጡነ ይትዐረቅ ምስሌሁ፤ ወእምዝ ይትዌከፍ እግዚአብሔር ጸሎቶሙ ወስእለቶሙ ::

፮. ወሶበ ትበውኡ ከመዝ በሉ፤ ሰላመ እግዚአብሔር የሀሉ ውስተ ዝንቱ ቤት፤ ወእመቦ ሀየ ወልደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ::[፩] በከመ ጽሑፍ ሰላም ውእቱ ለርኁቃን ወለቅሩባን ሕዝብ እለ የአምኑ በክርስቶስ::[፪]

ቸርነትህ የበዛ ቊጣህም ያነሰ ሆንህ ፤ እንዲህም ብታደርግ የሰማያዊ አባትህ ልጅ ትሆናለህ፤ ወደ እርሱም በለመንህ ጊዜ እንደታመነ ባልንጀራ ጸሎትህን ይሰማሃል፤

፬. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሳት ሆይ ለጸሎትና ለምስጋና፤ ለአገልግሎት የተግሣፅን ቃልም ለማንበብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ቅዱሳት መጻሕፍትን አንብቡ::

፭. ዲያቆኑም በታላቅ ድምፅ አሰምቶ እየተናገረና እንዲህ እያለ በመካከላቸው ይቁም፤ በባልንጀራው ላይ በልቡ ቂምና ቅናት፤ ክዳትና ክፋት ሁሉ ያለው ቢኖር ከእርሱ ጋር ፈጥኖ ይታረቅ ፤ ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ልመናቸውንና ጸሎታቸውን ይቀበላል::

፮. ወደ ቤትም በምትገቡ ጊዜ እንዲህ በሉ ፤ በዚህ ቤት የእግዚአብሔር ሰላም ይደር በሉ ፤ በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር በክርስቶስ ላመኑ ሰዎች ለራቁትም ፤ ለቀረቡትም ሕዝቦች ሰላም ነው ተብሎ እንደተጻፈ፤ ሰላማችሁ በእርሱ ይደር::

፩ ማቴ.፲ - ፲፪
፪ ኤፌ. ፪ - ፲፯

፯. መፍትው ኵሎሙ እለ ይበውኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ይስአሉ ኀቤሁ ከመ ይፈኑ ሰላመ ላዕለ ሕዝቡ::

፰. መፍትው ኤጲስ ቆጶሳት ይኩኑ ገባርያነ ሰላም፣ ወመሐርያነ እለ ይሠርዩ ለዘአበሰ ላዕሌሆሙ፤ ወይትዌከፉ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር::

፱. ወእመሰ ኢገብሩ ከመዝ ኢይሰመዩ ኤጲስ ቆጶሳተ፣ አላ ዳእሙ ይሰመዩ አቢቦሎሳውያን እኩያን::

፲. ወእመሰ ይጼሊ ኤጲስ ቆጶስ ሰላመ በእንተ ባዕዳን እፎኬ እንከ ለሊሁ ኢይከውን ሰላማዌ ከመ ኢይኩን ወልደ ጽልመት ወይሰመይ ወልደ ብርሃን::

፲፩. ወእመሰ ለሊሁ አልቦ ሰላም እፎ ይክል ውሂበ ለካልኣን::

፯.ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የሚገቡ ሁሉም በሕዝቡ ላይ ሰላምን እንዲልክ ወደ እርሱ ይለምኑ ዘንድ አግባብ ነው::

፰. ኤጲስ ቆጶሳት ሰላምን የሚያደርጉ፣ እነርሱንም የበደሏቸውን ይቅር የሚሉ፤ ርኅሩኃን ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱትንም ንስሐቸውን የሚቀበሉ ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው::

፱. እንደዚህ ባያደርጉ ግን ኤጲስ ቆጶሳት አይባሉም ፣ ነገር ግን ክፉዎችን አቢቦሎሳውያን ይባላሉ እንጂ ::

፲.ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ባዕዳን ሰላምን ከጸለየ እርሱ ራሱ የጨለማ ልጅ እንዳይሆን የብርሃን ልጅ ይባል ዘንድ እንዴት ሰላማዊ አይሆን?

፲፩. እርሱ ሰላም የሌለው ከሆነ ግን ለሌሎች ሰላምን መስጠት እንዴት ይችላል?

፲፪. ወበእንተዝ መፍትው ቀዳሜ ኵሉ ትግባእ ሰላም ይኩን ዘእንበለ እከይ ወጽልእ አላ ባሕቱ በፍቅር ወበሰላም ይርዐዮሙ ለአባግዐ ክርስ ቶስ፤ ወፈድፋደሰ ይዕቀቦሙ ከመ ዐርክ ምእመን ወይድ ኅኑ ኅቡረ ወይከውኑ ፩ደ መር ዔተ።

፲፫. ወእኩያንሰ እለ ይገብሩ ዐመፃ ወጽልአ ወሀከከ ይከውኑ ርትቃነ እምእግዚአብሔር ፤ እስመ እግዚአብሔር አምላከ ምሕረት ይፈቅድ ያስተጋብ አሙ ለኵሎሙ ትውልድ ውስተ ንስሐ በትምህርተ መንፈስ ቅዱስ ወጻድቃን ወነ ቢያት መሀሮሙ ለእለ እምቅ ድመ አይኅ ነበሩ አሕዛብ በትምህርተ አቤል፤ወበተግሣፀ አቤል ወሴት፤ ወሄኖስ ወኄኖክ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ወለእለሰ እምድኅረ አይኅ መሀሮሙ በኖኅ ፤ ወለእለሂ በሰዶም በቃለ ሎጥ መፍቀሬ ነግድ፤ ወእምድኅረ ሎጥ በነገረ መልከ ጼዴቅ ወአበው ቀደምት ወኢ ዮብ መፍቀሬ እግዚአብሔር ።

፲፪. ስለዚህም ከሥራ ሁሉ አስ ቀድሞ ያለ ክፋትና ጠብ ሰላም ይሆን ዘንድ አግባብ ነው ፤ ነገር ግን የክርስቶስን በጎች በፍቅርና በሰላም ፈጽሞ ይጠብቃቸው ፤ ይልቁንም እንደታመነ ወዳጅ ይጠብቃቸው፤ እነርሱም በአንድ ነት ይድናሉ ፤ አንድ መንጋም ይሆናሉ።

፲፫. ዐመፅን ጥላቻንና ክርክርን የሚያደርጉ ክፉዎች ግን ከእግ ዚአብሔር የተለዩ ይሆናሉ ፤ የምሕረት አምላክ እግዚአብ ሔር በመንፈስ ቅዱስ ትም ህርት በጻድቃን በነቢያት ፍጥ ረቱን ሁሉ ወደ ንስሐ ይመ ልሳቸው ዘንድ ይወዳልና ፤ ከማየ አይኅ አስቀድመው የነበ ሩትን በአቤልና ሴት ፤ በሄኖስና ወደ ሰማይ ባረገው በኄኖክ ትም ህርትና ተግሣጽ አስተማራቸው ፤ ከማየ አይኅ በኋላ የነበሩትን ግን በኖኅ አስተማራቸው ፤ በሰዶም የነበሩትንም እንግዳን በሚወድ በሎጥ ቃል ፤ ከሎጥም በኋላ የነበሩትን በመልከ ጼዴቅ ፤ በቀ ደምት አበውና እግዚአብሔርን በሚወድ በኢዮብ ቃል አስተማ ራቸው።

፲፬. ወለግብጻውያንሰ ወደቂቀ እስራኤል በትእዛዘ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ወካሌብ ወፊንሐስ ወእለ እምድኅሬሆሙ::

፲፭. ወእምድኅረ ሕግሰ በተግሣጸ መላእክት ወነቢያት፣ ወእምድኅረ እሉ ኵሎሙ እግዚእነ ዘተሠገወ ወተሰብአ እምእግዝእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም እምድኅረ ተወድየ ዮሐንስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ሰበከ እንዘ ይብል ነስሑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት::[፲]

፲፮. ወእምድኅረ ሐመ በዲበ ዕፀ መስቀል አዘዘነ ለነ ለ፲ ወ፪ቱ ሐዋርያቲሁ ንስብክ ምስለ ኄርእትነ ጳውሎስ፤ንሕነ እሙንቱ ዘጸገወነ ንኩን ስምዐ በእንተ ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፲፯. ወዓዲ ምስሌነ ያዕቆብ እትሁ ለእግዚእነ ፣ ወ፯ቱ ዲያቆናት ፤ ሰማዕነ እምአፉሁ ለእግዚእነ ቃለ ሕይወት፤ ወአመነ ኵልነ ወአእመርነ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ሥምረቱ ለእግዚአብሔር አብ::

፲ ማቴ ፬ : ፫

፲፬. ግብጻውያንንና የእስራኤልን ልጆች ግን በሙሴና በነዌ ልጅ በኢያሱ ፣ በካሌብና በፊንሐስ ፣ ከእነርሱ ቀጥለውም በነበሩት ትእዛዝ አስተማራቸው::

፲፭. ከሕግ በኋላ ግን በካህናት በነቢያት ምክር አስተማራቸው፣ ከእነዚህ ሁሉ በኋላም ከቅድስት ድንግል ከእመቤታችን ማርያም ፈጽሞ ሰው የሆነው ጌታችን ዮሐንስ ወደ ግዞት ቤት ከገባ በኋላ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ አስተማራቸው::

፲፮. በዕፀ መስቀል ላይ መከራ ከተቀበለ በኋላም ቸር ከሚሆን ከወንድማችን ከጳውሎስ ጋር እናስተምር ዘንድ እኛን ዐሥሩ ሁለቱን ሐዋርያት አዘዘን፣ ስለ ልጁ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር እንሆን ዘንድ ጸጋን የሰጠን እኛ ነን::

፲፯. ዳግመኛም ከእኛ ጋራ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነበር ፤ ሰባቱ ዲያቆናትም ነበሩ፤ ከጌታችን አንደበት የሕይወት ቃልን ሰምተን ሁላችን አምነናል ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም የእግዚአብሔር አብ ፈቃዱ እንደሆነ አውቀናል ::

፲፰. ንዜንወክሙ ፍጹመ በኀ
ቤሁ ከመ ኢይማስን ዙሉ ዘየአ
ምን ቦቱ ወናዕርግ ሎቱ ስብ
ሐተ በአሐቲ ቃል ከመ ንር
ከብ ሕይወተ ዘለዓለም::
፲፱. ወከመዝ አዘዘነ እግዚእነ
ንጸሊ ኀበ አብ እንዘ ንብል
ይኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ
ከማሁ በምድር::[፯]

፳. ወበከመ ይሴብሕዎ ኀይ
ላት ሰማያውያን ወመንፈሳውያን
ከማሁ ይሴብሕዎ ለአሐዱ
እግዚአብሔር ኵሉ ፍጥረት
በዲበ ምድር ፤ ወለዋሕድ
ወልዱ እግዚእነ ወአምላክነ
ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ::

፳፩. ዝ ውእቱ ሥምረቱ ለክር
ስቶስ ከመ ይብዝኁ እለ ይድ
ኅኑ ወኢይማስን ወኢ፩ዱ እም
ኔሆሙ ወኢትሕፅፅ ቤተ ክር
ስቲያን ዝኬ ውእቱ ሥምረቱ
ከመ ንሰብሖ ወንወድሶ በ፩ዱ
ሕሊና ወንስግድ ሎቱ በ፩ዱ
መንፈስ::
፳፪. ኢትቅትሉ ነፍሰ እንተ
ሐይወት በንስሐ ወድኅነት
በቍጥዓ ወበመዓት::

፲፰. ያመነበት ሁሉ በእርሱ
ዘንድ እንዳይጠፋ ፈጽመን እን
ነግራችኋለን ፤ የዘለዓለም ሕይ
ወትንም እናገኝ ዘንድ በአንዲት
ቃል ምስጋናን እናቅርብለት ::
፲፱. እንደዚሁም ፈቃድህ በሰ
ማይ እንደሆነ እንዲሁ በምድር
ይሁን እያልን እንድንጸልይ
ጌታችን አዘዘን ::
፳. ሰማያውያንና ረቂቃን መላ
እክት እንደሚያመሰግኑት እንዲ
ሁም በምድር ላይ ፍጥረታት
ሁሉ አንድ እግዚአብሔርን ያመ
ሰግኑታል ፤ ተቀዳሚ ተከታይ
የሌለው ልጁን አምላካችንንና
መድኃኒታችንን ኢየሱስ ክርስቶ
ስንም ያመሰግኑታል::
፳፩. የክርስቶስ ፈቃዱ ! የሚ
ድኑት ይበዙ ዘንድ ከእነርሱም
አንዱ ስንኳ እንዳይጠፋ ፤ ቤተ
ክርስቲያንም እንዳትጐድል ነው፤
በአንድ ሐሳብ ሆነን እናመሰግ
ነውና እንወድሰው ዘንድ በአንድ
መንፈስም እንሰግድለት ዘንድ
ፈቃዱ ነው::
፳፪. በንስሓ ፈጽማ የዳነችውን ነፍስ
በቍጣና በብስጭት አትግደሉ::

፯ ማቴ ፮ ፡ ፱ - ፲

፳፫. ወአንትሙሰ በሥነ ትዕግሥትክሙ ፈጽሙ ኵሎ ቃለ መጻሕፍት ወእመሰ ዘረውክሙ አባግዐ መርዔቱ ትከውኑ ጸላእያኒሁ ለእግዚአብሔር ወኢታኀጕሉ መሐስዐ ዘርእዮሙ ክርስቶስ ::

፳፬. ለቡ እንከ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ኢይዘረዉ በምክንያተ ዚአከ አባግዐ መርዔቱ ለክርስቶስ እለ አስተጋባእናሆሙ በስብከተ ልሳናት እምኵለሄ በጻማ ወበድካም ፣ ወበኀዘን ወበትጋህ በረሀብ ወበጽምዕ ወበሥራኅ በሐዊረ ፍኖት ወበስደት ወምንዳቤ ወበተሞቅሐ::

፳፭. ወናሁ ገበርነ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወመላዕነ ውስተ ቤቱ አትክልተ እንተ ይእቲ ጉባኤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር::

፳፮. ይትፌሥሑ ወይትኀሠዩ ውስቴታ እንዘ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር ወይባርክዎ እለ ተጸውዑ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም::

፳፫. እናንተ ግን በትዕግሥታችሁ ብዛት የመጻሕፍትን ሁሉ ቃል ፈጽሙ ፤ መንጋዎቹን ብትበትኑም የእግዚአብሔር ጠላቶች ትሆናላችሁ ፤ ክርስቶስ የጠበቃቸውን ግልገሎችንም አታስኰብልሉ::

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! በቋንቋዎች በመስበክ ፤ በፍጹም ድካም ፣ በኀዘን ፣ በትጋት ፣ በረኃብና በጥም ፣ በችግር ፣ መንገድ በመሄድ ፣በስደትና በመከራ ፣ በእሥራት ከአራቱ ማእዘን የሰበሰብናቸው የክርስቶስ መንጋዎች በአንተ ምክንያት እንዳይበተኑ እንግዲህ አስተውል::

፳፭. እነሆ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አደረግን በቤቱም ውስጥ ተክሎችን መላን ፣ ይህችውም ቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የምዕመናን ጉባዔ ናት::

፳፮. ወደ ዘለዓለም ሕይወት የተጠሩም እግዚአብሔርን እያከበሩና እያመሰገኑ በውስጥዋ ደስ ይላቸዋል ፣ ኀሤትም ያደርጋሉ::

፳፯. ወአንትሙኒ አሕዛብ ግበሩ ማእከሌክሙ ፍቅረ ወሰላመ ከመ ትሑሩ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር በ፩ ልብ ወበእንተዝ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ በኀበ እግዚአብሔር።

፳፯. እናንተም ሕዝቦች ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አንድ ልብ ሆናችሁ ትሄዱ ዘንድ በመካከላችሁ ፍቅርንና ሰላምን አድርጉ ፤ ስለዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ በጎ ዋጋን ታገኛላችሁ።

፳፰. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኩን ቅዱሰ ዘእንበለ ነውር ወኢትግበር ዘኢይደሉ ወኢትኩን መዓትመ ወኢጽልሕወ ወኢእኩየ ግዕዝ አላ ኩን ባሕቱ መገሥጸ ወረዳኤ ለእለ ይትኃጉሉ እምግብረ ሠናይ ወእጽንዖሙ ለሕዝብ ከመ ብእሴ እግዚአብሔር።

፳፰. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ያለነውር ቅዱስ ሁን፣ የማይገባውንም አትሥራ ቁጡና ከዳተኛ ጠባየ ክፉም አትሁን፣ ነገር ግን ከበጎ ምግባር ወጥተው ለጠፉት የምትመክርና የምትረዳ ሁን ፤ የእግዚአብሔር ሰው እንደመሆንህም ሕዝቡን አጽናናቸው ።

፳፱. ወሶበ ተጋባእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን አዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ሠናየ ከመ ጠቢብ ሊቀ ሐመር ወለዲያቆናትሂ አዝዞሙ ይኩኑ ከመ ኖትያት ያንብርዎሙ ለአኀው ፩፩ ውስተ መካኖሙ በከመ ይደሉ በጽድቅ ወበንጽሕ ወእሙንቱ ኅቡረ ምስሌክሙ ውስተ ፩ ሐመር።

፳፱. ወደ ቤተ ክርስቲያንም በተሰበሰባችሁ ጊዜ ብልህ የመርከብ ቀዛፊ እንደመሆንህ በጎ ጐዳናን ይሄዱ ዘንድ እዘዛቸው፣ ዲያቆናትም ወንድሞችን እያንዳንዳቸውን እንደሚገባ በእውነትና በንጽሕና በየቦታቸው ያስቀምጡአቸው ዘንድ እንደ ቀዛፊዎች እንዲሆኑ እዘዛቸው ፣ እነርሱም ከእናንተ ጋር በመርከብዋ ውስጥ በአንድነት ናቸው።

፴. ትኩን እንከ ከመዝ ቤተ ክርስቲያን ኑኃ መንገለ ምሥራቅ ወ፪ ሕዋራት ውስተ ገበዋቲሃ አምሳለ ሐመር ወይኩን መንበሩ ለኤጲስ ቆጶስ ርሡየ ማዕከለ ።

፴. እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ትሁን ርዝመቷ በምሥራቅ በኩል ይሁን ፤ በጎንና በጎንም በመርከብ አምሳል ሁለት ክፍሎች ይኑሩ፣የኤጲስ ቆጶሱ መንበርም በመካከል የተዘጋጀ ይሁን ።

፴፩. ወእምዝ ይንበሩ ቀሲሳን በየማኑ ወበፀጋሙኒ ዲያቆናት ይቁሙ ለተልእኮ እንዘ ቅኑታን አልባሲሆሙ ከመ ኖትያት።

፴፪. ወሕዝብሰ ይንበሩ ውስተ መካኖሙ በፍርሀት ወበረዓድ ወከማሁ አንስት ይንበራ እንተ ባሕቲቶን በአርምሞ።

፴፫. ወአናጕንስጢስ ይቁም ውስተ መካን ፤ ወያንብብ መጻሕፍተ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ወመሳፍንት ወነገሥት ፤ ወሕፁፃን ወመጻሕፍተ፤እምድኅረ ፄዋዌ ግብአተ ባቢሎን ፤ ወኢዮብ ወሰሎሞን ፲ወ፮ተ ደቂቀ ነቢያት።

፴፬. ወእምዝ ያንብብ እም ውስተ መጻሕፍት በበ፪ ወይትነሣእ ፩ ወይሰብክ በቃለ ዳዊት ወይትመጠዉ ሕዝብ ስብሐተ።

፴፭. ወእምዝ ያንብብ ግብረ ሐዋርያት ወመልእክተ እኁነ ጳውሎስ ፍቁርነ ፤ በግብር ዘጸሐፈ ወፈነወ ውስተ ኵሉ አብያተ ክርስቲያናት በረድኤተ መንፈስ ቅዱስ።

፴፩.ከዚህ በኋላ ቀሳውስት በቀኙ ይቀመጡ፤ በግራውም ዲያቆናቱ ልብሳቸውን ታጥቀው እንደ ቀዛፊዎች ይቁሙ።

፴፪. ሕዝቡ ግን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በቦታቸው ይቀመጡ ፤ እንዲሁም ሴቶች ብቻቸውን ዝም ብለው ይቀመጡ።

፴፫. አንባቢውም በቦታው ቁሞ አምስቱን የሙሴንና የነዌ ልጅ የኢያሱን ፤ የመሳፍንትንና የነገሥትን ፤ የዜና መዋዕልን መጻሕፍት ፤ ከባቢሎን ምርኮ መልስ በኋላ የተጻፉ መጻሕፍትን፤ የኢዮብንና የሰሎሞንን፤ የዐሥራ አምስቱን ደቂቀ ነቢያት መጻሕፍት ያንብብ ።

፴፬. ከዚህም በኋላ ከመጻሕፍት በየጥቂቱ ያንብብ ፤ አንዱም ተነሥቶ የዳዊትን መዝሙር ይስበክ ፤ ሕዝቡም መዝሙሩን ይቀበሉ ።

፴፭. ከዚህም በኋላ የእኛን የሐዋርያትን ሥራ ያንብብ ፤ በሥራ ወዳጃችን የሆነ ወንድማችን ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት ጽፎ ወደ አብያተ ክርስቲያናት የላከውንም መልእክት ያንብብ ።

፴፯. ወእምድኅረዝ ያንብቡ ቀሲሳን ወንጌለ እው ዲያቆናት ዘወሀብናክሙ አነ ማቴዎስ ወዮሐንስ ወዘሰበኩ ሉቃስ ወማርቆስ አዕርክቲሁ ለጳውሎስ ክቡር በግብር ወሠርዑ ለክሙ፡፡

፴፯. ከዚህም ቀጥሎ ቀሳውስት ወይም ዲያቆናት እኔ ማቴዎስና ዮሐንስ ጽፈን የሰጠናችሁን ፤ የከበረ የጳውሎስ የሥራ ወዳጆቹ ማርቆስና ሉቃስም የሰበኩትንና ለእናንተ የወሰኑትን ወንጌልን ያንብቡ፡፡

፴፰. ወሶበ ተነበ ወንጌል ይቁሙ ቀሳውስት ወዲያቆናት ወኵሉ ሕዝብ በዐቢይ ፍርሀት እስመ ጽሑፍ ዘይቤ አርምም እስራኤል ወአጽምዕ፡፡

፴፰. ወንጌልም በሚነበብበት ጊዜ ቀሳውስት ዲያቆናት ሕዝቡም ሁሉ በታላቅ ፍርሃት ይቁሙ ፤ እስራኤል ዝም ብለህ አድምጥ የሚል ጽሑፍ አለና፡፡

፴፱. ወእምዝ ቀሲሳን ይኩኑ ፩፩ ወያጽንዕምሙ ለሕዝብ ወድኅረሰ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ያድኅኖሙ በተግሣጽ፡፡

፴፱. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት አንድ አንድ እየሆኑ ሕዝቡን ያጽናኗቸው ፤ ከዚያም ቀጥሎ ኤጲስ ቆጶሱ ያድናቸው ዘንድ በምክር ያጽናናቸው፡፡

፵. ወእምዝ ይቁሙ ዐጸውተ ኆዋኀው ኆበ ይበውኡ ዕደው ወያንብርዎሙ ውስተ መካኖሙ ከማሁ ዲያቆናዊትኒ ታቀውሞን ለአንስት ውስተ መካኖን፡፡

፵. ከዚህም በኋላ በረኞች ወንዶች በሚገቡበት ዘንድ ቁመው በቦታቸው ያስቀምጧቸው ፤ እንደዚህም ዲያቆናዊት ሴት ሴቶቹን በቦታቸው ታቁማቸው፡፡

፵. እመሰ ተረክበ እንዘ ይቀውም ውስተ ዘኢኮነ ሎቱ መካን ያስተነፍርዎ ዲያቆናት ወእምዝ ያግብዕዎ ውስተ መካኑ እስመ ዲያቆናትሰ ከመ ኖትያት፣ ወቤተ ክርስቲያን ከመ ሐመር፣ ወባሕቱ ኢኮነት ሐመረ አላ መርዔተ አባግዕ ፣ ወኖሎተ አባግዕሰ ይፈልጡ አባግዓ እምአጣሊ ወያነብር ምዕሙ በበዘመዶሙ ወበበማኅበሮሙ ፣ ወከማሁ ይትረከቡ ሕዝብ በቤተ ክርስቲያን ኅቡረ በበነገዶሙ ወወራዙት ይቁሙ እንተ ባሕቲቶሙ።

፵፩. ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምርሙ ይቁሙ ምስለ ሕዝብ ወአዕሩግኒ ይንበሩ እንተ ባሕቲቶሙ ወደቂቅኒ ይንበሩ ቅድመ አበዊሆሙ እንዘ ይጸንሕዎሙ።

፵፪. አዋልድኒ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ፣ ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምር ይቁማ ድኅረ ውሱባት ፣ ወደናግል ወመበለታት ወመላሕቅታት ይቁማ ቅድመ ኵሎን አንስት ፣ ወእለሰ ቦቶን ምት ወደቂቅ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ ።

፵. ለእርሱ ባልሆነ ቦታ ቁሞ ቢገኝ ግን ዲያቆናት ያሳፍሩት ፤ ከዚህም በኋላ ወደቦታው ይመልሱት ፣ ዲያቆናት እንደ ቀዛፊዎች ናቸውና፣ ቤተ ክርስቲያንም እንደ መርከብ ናትና ፣ ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን መርከብ አይደለችም የበጎች መንጋ ናት ፤ እረኞች በጎችን ከፍየሎች ለይተው በየወገናቸውና በየመንጋቸው ያሰማሯቸዋል ፣ እንደዚሁም ሕዝቡ በቤተክርስቲያን በየወገናቸው ይገኙ ፣ ጐልማሶችም ብቻቸውን ይቁሙ።

፵፩. የሚበቃቸው ቦታ ባይኖር ግን ከሕዝቡ ጋራ ይቁሙ ፤ ሽማግሌዎችም ብቻቸውን ይቀመጡ፣ ወንዶች ልጆችም እየተጠባበቋቸው በአባቶቻቸው ፊት ይቀመጡ ።

፵፪. ሴቶች ልጆችም ብቻቸውን ይቀመጡ ፤ ቦታ ባይኖር ግን ባገቡት ሴቶች ኋላ ይቁሙ፣ ደናግልና መበለቶች ባልቴቶችም በሴቶች ፊት ይቁሙ ፤ ባልና ልጅ ያላቸው ሴቶች ግን ብቻቸውን ይቀመጡ።

፶፫. መፍትው ለዲያቆናት ይሥርዕዎሙ ለለ፩፩ ወኢይት ዐደዉ ውስተ መንበረ ካልኡ ወይጠይቁ ንብረቶሙ ወሕይወቶሙ ለሕዝብ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ከመ ኢይኑሙ ወኢይትሐከዩ ጸልዮ አላ ያስተሐይጹ።

፶፬. ወእመቦ ዘይትረከቡ በሰሐቅ ወበዛውዕ ይገሥጾሙ ወይረሰዮሙ ያርምሙ።

፶፭. መፍትውኬ ለነ ንቁም ውስተ ቤተ ክርስቲያን በፍርሀት ወበረዓድ ወንረሲ ሕሊናነ ለአጽምዖ ቃለ መጻሕፍት ።

፶፮. ወሶበ ይጸርሕ እንዘ ይብል ይፃኡ ንኡሰ ክርስቲያን መምህራን ወእለ ውስተ ንስሓ ወኵሉ ሕዝብ ይትነሥኡ ወይነጽሩ መንገለ ምሥራቅ ወይሰአልዎ ለእግዚአብሔር ዘህልው ውስተ ኵሉ መካን ያግብኦሙ ውስተ ዘቀዳሚ መካን ኀበ ገነተ ትፍሥሕት ዘወጽአ እምኔሃ ቀዳሚ ብእሲ አዳም ኀበ ሠምረ ምክረ አርዌ ምድር ወዐለወ ትእዛዘ እግዚአብሔር።

፶፫. ለዲያቆናት እያንዳንዱ ወደ ሌላው የሁለት መቀመጫ እንዳ ይተላለፉ ያስተናብሩአቸው ሕዝቡም እንዳይተኙ ለጸሎትም ቸል እንዳይሉ በቤተ ክርስቲያን አነዋወራቸውንና ሕይወታቸውን ይረዱ ዘንድ አገባብ ነው።

፶፬. ነገር ግን በሳቅና በዋዛ የሚገኙ ሰዎች ቢኖሩ ዲያቆኑ ይምከራቸው ፣ ዝም እንዲሉም ያድርጋቸው።

፶፭. ለእኛም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ በቤተ ክርስቲያን እንድንቆም አሳባችንንም የመጻሕፍትን ቃል ወደ መስማት እንድናደርግ ይገባል።

፶፮. ንዑሰ ክርስቲያን ይውጡ ብሎ ዲያቆኑ አሰምቶ በሚናገርበት ጊዜ መምህራንና በንስሐ ያሉ ሰዎች ሕዝቡም ሁሉ ቆመው ወደ ምሥራቅ ይመልከቱ ፣ የእባብ ምክርን ሰምቶ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ያፈረሰ የቀደመ ሰው አዳም ከእርሷ ወደ ወጣባት ወደ ደስታ ገነት ወደ ቀደመው ቦታ ይመልሳቸው ዘንድ በቦታው ሁሉ የሚኖር እግዚአብሔርን ይለምኑት።

፵፯. ወእምዝ ይትነሥኡ ቀሳውስት ወያዕርጉ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወበረዓድ።

፵፰. ወእምዝ ይትነሥኡ ላዕካን ወየአዝዝዎሙ ለሕዝብ ከመ ያርምሙ።

፵፱. ወዲያቆን ዘይቀውም በየማኑ ለኤጲስ ቆጶስ ከመዝ ይበል ለሕዝብ ኢያንብር ወኢመኑሂ ቂመ ወጽልአ ወቅንአተ ላዕለ ቢጹ።

፶. ወእምድኅረዝ ይትአምኁ ሕዝብ በበይናቲሆሙ በአምኃ ቅድሳት ፣ ወከማሁ አንስትኒ ይትአምኃ በበይናቲሆን ፣ ወባሕቱ ኢይትአምኁ በጕኅሉት ከመ ይሁዳ አስቆሮታዊ ዘሰአሞ ለእግዚእነ ወአግብኦ በዓመፃ።

፶፩. ወእምድኅረዝ ይጸሊ ዲያቆን ወይስአል በእንተ ኵሉ ዓለም ወኵሉ ዘውስቴታ በእንተ ፍሬ ምድር በእንተ ንጉሥ በእንተ ካህናት በእንተ ሰላማ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት።

፵፯. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት ተነሥተው በመፍራትና በመንቀጥቀጥ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ያቅርቡ።

፵፰. ከዚህም በኋላ ዲያቆናት ተነሥተው ሕዝቡን ዝም ይሉ ዘንድ ይዘዟቸው።

፵፱. በኤጲስ ቆጶሱ ቀኝ የሚቆመው ዲያቆንም እንደዚህ ይበል ፣ ማንም ቂምንና ጥልን ቅንአትንም በወንድሙ ላይ አያኑር።

፶. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሡ ፣ ሴቶችም እንዲሁ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሡ፣ ነገር ግን ጌታችንን እንደሳመውና በዐመፅ እንዳስያዘው የአስቆሮቱ ይሁዳ በተንኮል እጅ አይነሡ ።

፶፩. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ስለ ዓለም ሁሉ በውስጧም ስለ አሉ ስለ ምድር ፍሬ ስለንጉሥ ፣ ስለ ካህናት ፣ ስለ ሰላም ፣ ስለ ሐዋርያዊት ቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ሰላም ይጸልይ።

፶፪. ወእምድኅረዝ ይስአል ወያስተብቍዕ ሊቀ ካህናት ከመ ይኩን ሰላም ላዕለ ሕዝብ።

፶፫. ወእምዝ ይባርክሙ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ይባርኩ ካህናት ላዕለ ሕዝብ እንዘ ይብሉ ከመዝ ለይባርክ እግዚአብሔር ወይዕቀብከ ወያርኢ ገጾ ላዕሌከ ወይምሐርከ ወየሀብከ ሰላመ* ።

፶፬. ወእምድኅረዝ ይስአል ኤጲስ ቆጶስ ወይበል አድኅን ሕዝበከ ወባርክ ርስተከ ሪዐዮሙ ወአልዕሎሙ እስከ ለዓለም ወእቀባ ለቤተ ክርስቲያንከ ቅድስት እንተ አጥረይካ ወቤዘውካ በደሙ ክቡር ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸዋዕካ ትኩን ማኅደረ ለነገሥት ወለ ካህናት ወለዘመድ ንጹሕ ወለ ሕዝብ ቅዱስ።

፶፭. ወእምድኅረ ተመጠዉ ካህናት ምሥጢራተ ይዕቀቡ ከመ ኢይባእ እለ ኢኮኑ ምእመናን።

* ዘኍል ፮:፳፫-፳፮

፶፪. ከዚህም በኋላ የካህናቱ አለቃ በሕዝቡ ላይ ሰላም ይሆን ዘንድ ይማልድ ።

፶፫. ከዚህም ቀጥሎ ሙሴ ካህናቱ ሕዝቡን ይባርኩ ዘንድ እንዳዘዛቸው እንዲህ እያለ ይባርካቸው ፤ እግዚአብሔር ይባርክህ ፤ ይጠብቅህም ፊቱንም ያብራልህ ፤ ይራራልህም ሰላምንም ይስጥህ ።

፶፬. ከዚህም በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝብህን አድን ፤ ርስትህንም ባርክ እስከ ዘለዓለምም ጠብቃቸው ፤ ከፍ ከፍም አድርጋቸው ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ገንዘብ ያደረግሃትና የዋጀሀት ፤ ለነገሥትና ለካህናት ለንጹሕ ወገንና ለቅዱስ ሕዝብም ማደርያ ትሆን ዘንደ የጠራሃት ቤተ ክርስቲያንህንም ጠብቃት እያለ ይጸልይ ።

፶፭. ካህናት ሥጋውንና ደሙን ከተቀበሉ በኋላ ያላመኑ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳይገቡ ይጠብቁ።

፶፮. ወእምዝ ይቁሙ ሕዝብ ወአንስትኒ እንዘ ይትገለበባ ርእሶን ይሰፍሑ እደዊሆሙ ወይስእሉ ስርየተ ወይትመጠዉ ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ ክቡረ ::

፶፯. ወእመቦ ዘመጽኡ እኀው አው እኅት እምርኁቅ ብሔር ይጠይቅ ሕይወቶሙ ዲያቆን ወይለቡ ሃይማኖቶሙ::

፶፰. ወእመሰ ቦሙ ትምህርተ ርትዕት ሃይማኖት ይትወከፎሙ ወይባኡ ቤተ ክርስቲያን ወእመሰ ዕልዋን እሙንቱ ኢይትወከፎሙ ይባኡ::

፶፱. ወእመሰ መጽአ ቀሲስ እምርኁቅ ብሔር ይትወከፍዎ ቀሳውስት ወናሁ እመ ውእቱ ዲያቆን ይትወከፍዎ ዲያቆናት::

፷. ወእመሂ መጽአ ኤጲስ ቆጶስ እንግዳ ይትወከፎ ኤጲስ ቆጶስ ዘከማሁ ወይንበር ምስሌሁ ወያክብሮ ወእምዝ ይስእሎ ከመ ይምሀሮሙ ወይገሥጾሙ ለሕዝብ እስመ ይቤ መጽሐፍ ኢይከብር ነቢይ በሀገሩ[፬]፤ ወያስተብቍዕዎ ከመ ያዕርግ መሥዋዕተ ወእመሰ በምክንያተ ፍርሀት አበየ ፈድፋደ ያስተብቍዕዎ ከመ ይጸጉ በረከተ ለሕዝብ::

፶፮. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ይቁሙ ፤ ሴቶችም ራሳቸውን ተሸፍነው ይቁሙ ፤ እጆቻቸውንም ዘርግተው ይቅርታን ይለምኑ ፤ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም ይቀበሉ ::

፶፯. ከሩቅ ሀገር የመጡ ወንድሞች ወይም እኅቶች ቢኖሩ ዲያቆኑ አኗኗራቸውን ይጠይቅ፤ ሃይማኖታቸውንም ይረዳ::

፶፰. የቀናች ሃይማኖት ትምህርት ቢኖራቸው ግን ይቀበላቸው ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ ፤ ከሐዲዎች ቢሆኑ ግን ይገቡ ዘንድ አይቀበላቸው::

፶፱. ቄስ ከሩቅ ሀገር ቢመጣ ግን ቀሳውስት ይቀበሉት ፤ ዲያቆንም ቢሆን ዲያቆናቱ ይቀበሉት::

፷. እንግዳ ኤጲስ ቆጶስም ቢመጣ እንደ እርሱ ያለው ኤጲስ ቆጶስ ይቀበለው፤ ከእርሱ ጋራም ይቀመጥ ያክብረውም፤ ከዚህም በኋላ ሕዝቡን ያስተምራቸውና ይመክራቸው ዘንድ ይጋብዘው መጽሐፍ ነቢይ በሀገሩ አይከብርም ብሏልና፤ መሥዋዕትንም ያሳርግ ዘንድ ይለምኑት ፤ በፍርሃት ምክንያት አይሆንም ቢል ግን ለሕዝቡ በረከትን ይሰጥና ያሳድር ዘንድ አብዝተው ይማልዱት::

፬ ሉቃ ፬፥፳፬-፳፭ ፤ ዮሐ. ፬ - ፵፬

፷፩. ወእመሰ ቦ ዘመጽአ እንከ ኀቤከ እንግዳ አው እምሰብእ ብሔር እንዘ ይለብስ አስኬማ ሠናየ ዘምሉእ ሞገስ አንተ ኤጲስ ቆጶስ ንግር ቃለ እግዚአብሔር ፤ ወሶበ ሰማዕከ እንዘ ይሜህሩ ወያነብቡ መጽ ሐፈ ኢታጽርዕ ተቀንዮ ግብ ርከ ፡፡

፷፪. መፍትው ይትወከፍዎሙ ለእናግድ አኀው ወያብእዎሙ ወያክብርዎሙ፡፡

፷፫. ወእመሰ ቦ ዝጉር ወኢያከ ብር ነግደ መጺአ ዲያቆን ይገ ሥጾ ወያቅሞ ድኅረ ሕዝብ ከመ ርእዮሙ ካልኣን ይፍርሁ ፡፡

፷፬. ወእመሰ መጽአ ኀቤክሙ ነዳይ ወሬዛ አው አረጋዊ ይት ወከፎሙ ዲያቆን በፍሡሕ ልብ ወያንብሮሙ ለለ፩፩ ውስተ መካኑ በከመ ይደሉ ዘእንበለ ነሢአ ገጽ አላ ትኩን መልእክትክሙ እንተ ታሠምሮ ለእግዚአብሔር ፡፡

፷፭. ወዲያቆናዊትኒ ከማሁ ትግበር ለአንስት ምስለ አብዕ ልት ወነዳያን፡፡

፷፩. አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! እንግዳህ እንግዳ ሰው ወይም ከሀገር ሰው ባለሚልነትን የተሞላ መልካም የምንኵስና ልብስን ለብሶ ወደ አንተ ቢመጣ የእግዚአብሔርን ቃል ንገረው ፤ መጻሕፍትን ሲያነቡና ሲያስ ተምሩ በምትሰማበት ጊዜ ፤ የተግባርህን አገለግሎት አታ ቋርጥ ፡፡

፷፪. እንግዶች ወንድሞችን ተቀብለው ያስገቧቸውና ያክብ ሯቸው ዘንድ አገባብ ነው፡፡

፷፫. ትዕቢተኛ ቢኖር ፤ እንግ ዳንም ባያከብር ዲያቆኑ መጥቶ ይምከረው ፤ ሌሎቹ አይተው እንዲፈሩም ከሕዝቡ በስተኋላ ያቁመው፤

፷፬. ወደ እናንተ ድኃ ፤ ጉል ማሳ ፤ ወይም ሽማግሌ ቢመጣ ግን ዲያቆኑ በደስተኛ ልብ ይቀበላቸው ፤ እያንዳንዱንም እንደሚገባ ፊት አይቶ ሳያዳላ በየቦታው ያስቀምጣቸው ፤ ነገር ግን አገልግሎታችሁ እግ ዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው ትሁን፡፡

፷፭. እንደዚሁም ዲያቆናዊቷቱ ከባለጸጎችና ድሆች ጋራ ለሴ ቶች ታድርግ ፡፡

፳፩. ገሥጾሙኬ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ወአዝዞሙ ይምጽኡ ኀበ ቤተ ክርስቲያን መዓልተ ወሌሊተ ወግሙራ ኢይርኀቁ እምኔሃ ወኢይኩኑ ሕዝብ ሕፁፃነ እምኔሃ እስመ አባሉ ለክርስቶስ እሙንቱ::

፳፪. ወአኮ በእንተ ካህናት ባሕቲቶሙ ዘንቤ ዘንተ አላ በእንተ ኵሉ ሕዝብ ከመ ይለብዉ ለለ፩፩ ቃለ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ፤ ወዘሰ ኢሀሎ ምስሌየ ዕድውየ ውእቱ ወዘኢይትጋባእ ምስሌየ ይዘር ወኒ[፩] ::

፳፫. ኢትትሐከዩ እንከ እስመ አካሉ ለክርስቶስ አንትሙ ወኢትትፈለጡ እምሥጋሁ ወኢታብድሩ ትካዘ ዝ ዓለም እምትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ተጋብኡ ውስተ ቤተክርስቲያን ንግሆ ወሠርከ ሰብሑ ወዘምሩ ወአንብቡ መዝሙረ ዳዊት ዘ፷ወ፪ ፣ ወዓዲ ዘ፻ ወ፵ ::

፳፬. ወፈድፋደሰ በሰንበተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትንሣኤሁ ቅድስት አዕርጉ ስብሐተ ወአኰቴተ ወክብረ ለእግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ በወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘፈነወ ኀቤነ ወሠምረ ይሕምም በፈቃዱ ወተቀብረ በሥምሪቱ ውስተ ምድር ወተንሥአ እሙታን::

[፩] ማቴ. ፲፰ - ፳

፳፩. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ሕዝቡን ምከራቸው ፤ በሌሊትና በቀንም ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲመጡ፤ፈጽመውም ከእርሷ እንዳይርቁ ፤ ሕዝቡም ከእርሷ ያነሱ እንዳይሆኑ እዘዛቸው ፤ እነርሱ የክርስቶስ አካላት ናቸውና::

፳፪. ይህንም የምንለው ስለ ካህናት ብቻ አይደለም ፤ እያንዳንዱ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተውሉ ዘንድ ፤ ስለ ሕዝቡም ሁሉ ነው እንጂ፤ ጌታችን ከእኔ ጋራ ያልሆነ ባላጋራዬ ነው፤ከእኔም ጋር የማይሰበሰብ ይበትናል ፤ ይቃወመኛል::

፳፫. እንግዲህ ቸል አትበሉ ፤ የክርስቶስ አካል ናችሁና ፤ ከእርሱም አካል አትለዩ ፤ ከእግዚአብሔርም ትእዛዝ የዚህን ዓለም ግዳጅ አትምረጡ፤ በነግህና በሠርክም በቤተ ክርስቲያን ተሰብስባችሁ ስልሳ ሁለተኛውንና ዳግመኛም መቶ አርባኛውን የዳዊትን መዝሙር አንብቡ ዘምሩ አመስግኑም::

፳፬. ይልቁንም ቅድስት ትንሣኤው በተደረገባት በክርስቲያን ሰንበት ወደኛ በላከው በፈቃዱም መከራን ይቀበል ዘንድ በወደደ ፣ በፈቃዱም በምድር በተቀበረ ከሙታንም ተለይቶ በተነሣው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር ምስጋናንና ፍጹም ክብርን አቅርቡ::

፸. ወእመሰ ኢመጻእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምንተ ታመክንዩ ወታወሥእዎ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ በዛቲ ዕለት ሰንበተ ክርስቲያን መፍትው ንስማዕ ስብከተ ትንሣኤሁ ቅድስት ፤ ወንዘከር ሕማማቲሁ፤ ወንግበር ተዝካሮ ፤ ወናንብብ መጻሕፍተ ነቢያት፤ ወወንጌለ ቅዱሰ ወንግበር መሥዋዕተ ወቊርባነ መብልዐ መንፈሳዌ::

፸፩. ወእመሰ ኢተጋህክሙ መዓልተ ወሌሊተ ወኢገበርክሙ በከመ ዘንቤ ትከውኑ አባስያኒሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወጸላእያኒሁ ፤ እስመ አብደርክሙ ተድላ መብልዐ ፤ ወስታየ ወፍግዓ ዘይበሊ ወይማስን ፤ ወኀደግሙ ዘኢይበሊ ወኢይማስን::

፸፪. ወለእለ ገብሩ ከመዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ይጼይሱ እምኔክሙ አብዳን ሕዝብ በከመ ጸዐላ ለኢየሩሳሌም፤ ወይቤላ ሰዶም ትኄይስ እምኔኪ ::

፸. ወደ ቤተ ክርስቲያን ባትመጡ ግን ምን ታመካኛላችሁ? ለእግዚአብሔርስ ምን ትመልሱለታላችሁ ? በዚህች በክርስቲያን ሰንበት ዕለት የቅድስት ትንሣኤውን ስብከት እንሰማ ዘንድ ፤ መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ ፤ መታሰቢያውንም እናደርግ ዘንድ ፤ የነቢያትን መጻሕፍትና ቅዱስ ወንጌልንም እናነብ ዘንድ ፤ መንፈሳዊ ምግብ የሚሆን መሥዋዕትንና ቊርባንንም እናቀርብ ዘንድ ይገባልና::

፸፩. በሌሊትና በቀን ባትተጉ ፤ እንዳልናችሁም ባታደርጉ ግን ፤ እግዚአብሔርን የምትበድሉትና የምትጠሉት ትሆናላችሁ ፤ የሚያልፍና የሚጠፋ ተድላን መብልንና መጠጥን ፤ የሚያልፍ የሚጠፋ ደስታንም መርጣችሁ፤ የማያልፈውንና የማይጠፋውን ትታችኋልና ::

፸፪. እንደዚህም የሚያደርጉትን እግዚአብሔር ከናንተ ይልቅ አላዋቆች የሆኑት ሕዝብ ይሻላሉ አላቸው ፤ ይህም ኢየሩሳሌምን ከአንቺ ይልቅ ሰዶም ትሻላለች ብሎ እንደ ነቀፋት ::

፸፫. ናሁኬ ርእይዎሙ ለአብ ዳን ኵሎ አሚረ እንዘ ይነቅሑ ወይትግሁ ወየሐውሩ ፍጡነ ኀበ እለ ኢይበቍዑ አማል ክት፤ ወይሰግዱ ሎሙ ፤ ወይ ስእሉ ኵሎ ትካዞሙ ፤ ወይት ጋብኡ በዕለተ በዓሎሙ ኀቡረ ንዑሶሙ ወዐቢዮሙ ፤ ወአኮሰ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ካልኣንሂ ይመጽኡ እምርኁቅ ብሔር ፤ ወያመልክዎሙ ፤ ወይትቀነዩ ሎሙ።

፸፫. እነሆ ሁልጊዜ ነቅተውና ተግተው ወደማይጠቅሙ ጣዖ ታት ፈጥነው ሲኼዱና ሲሰግ ዱላቸው አላዋቆችን ተመልከ ቷቸው፣ ትንሾቹም ትልቆቹም በበዓላቸው ቀን በአንድነት ተሰ ብስበው ግዳጃቸውን ሁሉ ይለ ምናሉ ፤ እኒህ ብቻ አይደሉም፤ ነገር ግን ሌሎችም ከሩቅ ሀገር መጥተው ያመልኳቸዋል ፤ ይገዙ ላቸዋልም።

፸፬. ወእመሰ አብዳን አይሁድ ዕልዋን ወመናፍቃን ይትቀነዩ ሰዱስ ዕለተ ፤ ወየዐርፉ በሳብ ዕት ዕለት ፤ ወእምዝ ይትጋ ብኡ ውስተ ምኵራባቲሆሙ ፤ ወይገብሩ በዓለ ለጣዖታት ወያ ዐብይዎሙ ወያከብርዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወመ ንፈስ ፤ ወኢይበቍዑ ወኢም ንተኒ ፤ ወይትሜክሑ ፤ ወይ ብሉ ፤ ንሕነ እሙንቱ አይ ሁድ፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ፤ ወይትጋብኡ ኵሎ ጊዜ ፤ ወይ ትቀነዩ ለባዕዳን እለ አልቦሙ ባቍዕ ፤ እፎኬ አንትሙ እለ ነሣእክሙ ጸጋ በኀበ እግዚ አብሔር አምላክ ትትሐከዩ ፤ ወታጸርሑ ቅኔ ቤተ ክርስቲ ያን ።

፸፬. አላዋቆች ፤ ወንጀለኞችና ተጠራጣሪዎች አይሁድ ስድስ ቱን ቀን ሠርተው በሰባተኛይቱ ቀን የሚአርፉ ከሆነ ፤ ከዚህም በኋላ በምኵራቦቻቸው ተሰብስ በው ለጣዖታት በዓልን የሚያ ደርጉ ነፍስና እስትንፋስ የሌ ላቸውን ምንም ምን የማይጠ ቅሙ ጣዖታትን የሚያከብሯ ቸው ከሆነ ፤ ታማኞች አይ ሁድ እኛ ነን እያሉ የሚመኩ ከሆነ ፤ እንደዚህ የሚያደርጉም ሁልጊዜ የሚሰበሰቡ ጥቅም ለሌ ላቸው ጣዖታትም የሚያገለግሉ ከሆነ ፤ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን የተቀበላችሁ እናን ተማ እንዴት ትሰንፋላችሁ? ቤተ ክርስቲያን ማገልገልንስ እንዴት ታስታጕላላችሁ?

፺፮. ወእመሰ ርኁቅሙ እም ቤተ ክርስቲያን ተኀጕሉ ተስ ፋክሙ ፤ ወትቀብፁ ተስፋ መድኃኒትክሙ ፤ ወትከውኑ ዕልዋነ ፤ ወትትገሀሡ እምሀ ናያት ወትከውኑ እኩያነ፡፡

፺፯. ናሁ ይቤ እግዚአብሔር በኤርምያስ ነቢይ ኀደጉ ሕዝ ብየ ሕግየ ዘወሀብክዎሙ ቅድመ ገጾሙ ፤ ወኢሰምዑ ቃልየ ፤ ወሖሩ ወተለዉ ፍት ወተ ልቦሙ ወተለዉ ጣዖተ ዘመሀርዎሙ አበዊሆሙ፡፡[፲፭]

፺፰. ወዓዲ ይቤ አጽደቀት ነፍሰ ዕልውት እስራኤል እምነ ኀሥርት ይሁዳ ፤ ወለኖሎቶሙ ሰደድዎሙ ውስተ አድ ባር ፤ ወገደፍዎሙ ፤ ወአንጎ ገዩ ውስተ አውግር[፲፮]፡፡

፺፱. ምንተ ያመክንዩ እለ ይት ሀከዩ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን ወይወፅኡ እምኔሃ በጊዜ ጸሎት አየ ጊዜ ይሰምዑ መድኃኒተ ነፍሶሙ ፤ ወምንተ ያወሥ እዎ ለእግዚአብሔር፡፡

፲፭ ኤርም. ፯፡ - ፳፬

፲፮ ሕዝ. ፳ - ፯

፺፮. ከቤተ ክርስቲያንም ብት ርቁ ግን ተስፋችሁን ታጣላ ችሁ፤ የመዳናችሁንም ተስፋ ትቆርጣላችሁ ፤ ወንጀለኞችም ትሆናላችሁ ፤ ከበጎ ነገርም ትር ቃላችሁ ፤ ክፉዎችንም ትሆና ላችሁ፡፡

፺፯. እነሆ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤርምያስ እንዲህ አለ ፤ ወገ ኖቼ በፊታቸው የሰጠኋቸውን ሕጌን ትተዋል ፤ ቃሌንም አልሰ ሙም፤ የልቡናቸውንም ፈቃድ ተከትለው ኖሩ፤አባቶቻቸው ያስ ተማሯቸው ጣዖትንም ተከ ተሉ ፡፡

፺፰. ዳግመኛም ከወራጁቱ ይሁዳ ይልቅ ከዳተኛዋ እስራኤል ራስ ዋን አጸደቀች ፤ እረኞቻቸውንም ወደ ተራራዎች አባርረው ጣሏ ቸው ፤ እነርሱም በየኮረብታው ተቅበዘበዙ፡፡

፺፱. ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ቸል የሚሉ ሰዎች ፤ በጸሎት ጊዜም ከእርሷ የሚ ወጡ ሰዎች ምን ያመካኛሉ? የነፍሳቸውንስ ድኅነት ምን ጊዜ ይሰማሉ ? ለእግዚአብሔርስ ምን ይመልሱለታል?

፸፱. ለብወ፡ እንከ ከመ ቅኔ ሆሙ ለመሃይምናን ህልው ምስሌሆሙ ወበጽድቅ ዝውእቱ አምልኮ እግዚአብሔር።

፹. ኢይኩን ግብርክሙ ወፃማ ክሙ እምትካዘ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ ዘይበሊ ወይማስን ፤ አላ ይኩን ሕሊናክሙ ኀበ እግ ዚአብሔር በከመ ይቤ እግዚእነ ኢተሐልዩ ለመብልዕ ኀላፊ ዘይበሊ ወይማስን አላ ፤ ለመ ብልዕ ዘይነብር ለሕይወት ዘለ ዓለም።[፲፫]

፹፩. ወዓዲ ይቤ እስመ ግብር ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ዝ ውእቱ ከመ ትእመኑ በዘፈነዎ ኀቤክሙ ።

፹፪. ዑቁኬ እንከ ኢትርኀቁ እምቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአ ብሔር ፤ ወኢትትልዉ ዐሠ ሮሙ ለዕልዋን ፤ ወመናፍቃን ወመምልክያነ ጣዖት ማኅበረ አይሁድ።

፸፱. የምእመናን አገልግሎታ ቸው ከእነርሱ ጋራ እንደሆነ አስተውሉ ፤ በእውነትም እግ ዚአብሔርን ማምለክ ይህ ነው።

፹. ሥራችሁና ድካማችሁም ከሚጠፋና ከሚበላሽ ከኀላ ፊው ከዚህ ዓለም ግዳጅ አይ ሁን ፤ ነገር ግን ጌታችን ለዘለ ዓለም ሕይወት ለሚኖር መብል እንጂ ፤ ለሚያልፍ ለሚጠፋና ለሚበላሽ መብል አትጨነቁ እንዳለ ፤ ሐሳባችሁ ወደ እግዚአ ብሔር ይሁን።

፹፩. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚአሰኘው ሥራ ይህ ነው፤ ይኸውም ወደ እናንተ በላከው በልጁ ታምኑ ዘንድ ነው።

፹፪. እንኪያስ ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንዳትርቁ እወቁ፣ የወንጀለኞችን ፣ የመ ናፍቃንን፣የተጠራጣሪዎችን፣ጣዖ ትንም የሚአመልኩትን የአይሁ ድንም ፍለጋ አትከተሉ።

፲፫ ዮሐ. ፮ - ፳፯ - ፳፱

፻፫. ኢትሑሩ ቤተ አማልክተ አጋንንት ፤ ወኢትኅበሩ ምስለ ቀታልያነ ክርስቶስ ፤ ወኢትባኡ ውስተ ምኵራብ ዕልዋን::

፻፬. ኢሰማዕክሙኑ ዘይቤ ፤ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ከንቱ፤ ወኢቦእኩ ምስለ ዐማፅያን ፤ ጸላእኩ ማኅበረ እኩያን ፤ ወኢይነብር ምስለ ዐማጽያን ወጽልሕዋን[፲፬]::

፻፭. ወካዕበ ይቤ ፤ ብፁዕ ብእሲ ዘኢሖረ በምክረ ረሲዓን ፤ ወዘኢቆመ ውስተ ፍኖተ ኃጥአን ፤ ወዘኢነበረ ውስተ መንበረ መስተሣልቃን ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ፤ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፲፭]::

፻፮. ወአንተሰ ኅደገ ማኅበረ ክርስቲያን ፤ ወመነንከ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፤ ወኢዐቀብከ ሕጎ ወሥርዓቶ ፤ ወተለውከ ፍኖተ ፊያት፤ ወረሰይከ ርኩሰ ከመ ዘንጹሕ::

፻፯. ወተዐረከ ምስለ እለ ተፈ ልጡ እምኔከ ፤ ወረሰይከ ንብረተከ ምስለ አረማውያን ፤ ወአጽማዕከ በእዝንከ ቃለ ተውኔት ዘምሉእ ኵሎ ርኵሰ ወነገረ ከንቱ ዘአልቦ ባቍዕ::

፲፬ መዝ. ፳፭ ፡ ፬ - ፭

፲፭ መዝ. ፩ - ፪

፻፫. የአጋንንት ማደሪያ ወደሚ ሆኑ ጣዖታት ቤት አትሒዱ፣ ክርስቶስን ከገደሉ ሰዎች ጋራም አትተባበሩ፤ ወደ ወንጀለኞች ምኩራብም አትግቡ::

፻፬. በከንቱ አደባባይ አልተቀ መጥኩም ከበደለኞችም ጋራ አልገባሁም፤ የክፉዎችንም ማኅ በር ጠላሁ፤ ከዐመፀኞችና ከሽ ንጋዮች ጋራም አልቀመጥም ያለውን አልሰማችሁም?

፻፭. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤ ‹‹በዝንጉዎች ምክር ያልሔደ ፣ በኃጥአን ጐዳናም ያልቆመ ፣ በዋ ዘኞች ወንበር ያልተቀመጠ ፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ፣ ደስ የሚለው ፣ ሕጉንም በሌ ሊትና በቀን የሚያስብ ሰው ምስጉን ነው::››

፻፮. አንተ ግን የክርስቲያን ማኅበርን ተውህ፤ የእግዚአብሔ ርንም ቤተ ክርስቲያን ናቅህ ፤ ሕጉንና ሥርዐቱንም አልጠበ ቅህም ፤ የወንበዴዎችንም ጐዳና ተከተልህ ፤ ርኩሱንም እንደ ንጹሕ አደረግህ::

፻፯. ከአንተ ከተለዩትም ጋራ ተወዳጀህ ፤ አኗኗርህንም ከአረ ማውያን ጋራ አድርገህ ፤ ርኵ ሰትንና ጥቅም የሌለው የብላሽ ነገርን ሁሉ የተመላ የዘፈን ቃልንም በጆሮህ ሰማህ::

፹፰. ወአንተሰ አበይከ ሰሚዐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ እግዚኦ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ምኵናን በዐመፃ አላ እፌርህ እምቅድመ ገጽከ[፲፮]።

፹፱. በእንተ ምንት ትፈቅድ ትስማዕ ነገረ ምውታን አረማውያን እለ ቄሰሉ በኀጢአት በምግባሩ ለዲያብሎስ እስመ ይቀትልዎ ለብእሲ ዘይተልዎሙ ፤ ወይመልህዎ እምርትዕት ሃይማኖት ፤ ወይሬስዮ ይትቀነይ ለብዙኃን አማልክት ፤ ወአንትሙሰ ኢትግበሩ ከመዝ ፤ አላ ባሕቱ ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወኅረዩ ለክሙ ሕይወተ ፤ ወፈድፋደሰ ኅሡ ሕገ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ።

፺. ወይእቲ እንተ አጥረያ በደሙ ክርስቶስ ፍቁር ወልድ ህልው እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፣ እስመ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ወለቱ ለልዑል ወእንተ ታጸንዕ አልባቢነ ፤ ወትሬስየነ ቅሩባነ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ገጸ በኀቤሁ እስመ አባሉ ንሕነ ወአዕርክቲሁ።

፲፮ ኤር ፲፰ ፡ ፲፮

፹፰. አንተስ ‹‹አቤቱ በፍርድ አደባባይ በዐመፅ አልተቀመጥኩም፣ ነገር ግን ከፊትህ የተነሣ እፈራለሁ›› ያለውን የነቢዩን የኤርምያስን ቃል መስማትን አይሆንም አልህ።

፹፱. በዲያብሎስ ሥራ በኃጢአት የቈሰሉ የሙታን አረማውያን ነገርን ስለምን ትሰማለህ ? የሚከተላቸውን ሰው ይገድሉታልና ፤ ከቀናች ሃይማኖትም ይለዩታልና ፤ ለብዙዎች ጣዖታትም እንዲገዛ ያደርጉታልና ፤ እናንተ ግን እንደዚህ አታድርጉ ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ጠብቁ ፤ ለእናንተም ሕይወትን ምረጡ ፤ ይልቁንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሕግ ፈልጉ ።

፺. ይህችውም ዓለም ሳይፈጠር በህልውና የነበረ ፣ የተወደደው እግዚአብሔር ወልድ ክርስቶስ በደሙ ገንዘብ ያደረጋት ናት፣ ይህችም ቤተ ክርስቲያን የልዑል ልጁ ናትና በእርሱ ዘንድም ባለ ሟልነትን እንድናገኝ የምታጸናንና ወደ እግዚአብሔር ቀራቢዎች የምታደርገን ናትና እኛ ወገኖቹና ወዳጆቹ ነንና።

፲፩. ንኩን እንከ ኄራነ ወን ጹሓነ ዘእንበለ ርኵስ ፤ ወፍ ጹማነ በርትዕት ሃይማኖት ወበኵሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲ወ፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክር ስቲያን ይባኡ ውስተ ማኅደረ ነኪራን ሕዝብ ይርአዩ ተው ኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።

፩. ተዐቀቡ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ወኢትደመሩ ውስተ ጉባኤ አሕዛብ።

፪. ወረኀቁ እመናግንቲሁ ለሰይ ጣን እስመ ለዲያብሎስ አልቦ ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር እስመ ዘይደመር ምስለ ዘይ ሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸ ላዒ።

፫. ውእቱኬ ይትኴለቍ ምስለ ዲያብሎስ ፤ ወይወርስ መር ገመ ረኀቁ እንከ እምግብር እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፣ ወአ ምልኮ ጣዖት ፣ ወማርያን ፣ ወመዐስባን ወመሰግላን ፣ በአ ዕዋፍ ፣ ወመንቅሕያን ምው ታን ፤ እስመ ጽሑፍ ኢይኩን እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፣ ወኢሐ ሱም ላዕለ እስራኤል[፩]።

፩ ዘኍል ፳፫:፳፫

፲፩. እንግዲህ ያለርኵሰት ደጎችና ንጹሐን እንሁን ፣ በቀ ናች ሃይማኖትና በበጎ ምግ ባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየ ትና ዘፈንን ለመስማት ወደ ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ ተጠበቁ ፣ ወደ አሕዛብ ጉባ ኤም አትቀላቀሉ።

፪. ከሰይጣን አሽከላዎች ራቁ፣ ለዲያብሎስ ከእግዚአብሔር ጋር ፍቅር የለውምና፣የጠላትን ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚ ያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሎስ ጋራ ይቈጠራልና ፤ እርግማንንም ይወርሳልና ፣ እንግዲህ በጎነት ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፣ ጣዖት ማምለክ ሟርተኞች ፣ ጠንቋ ዮች ፣ በወፍ የሚጠነቊሉ ፣ ሙት እናነሣለን የሚሉ ናቸው፣ ክፉ ነገር በያዕቆብ ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል ላይም መጥፎ ነገር አይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፩. ንኩን እንከ ኄራነ ወን
ጹሓነ ዘእንበለ ርኵስ ፤ ወፍ
ጹማነ በርትዕት ሃይማኖት
ወበኵሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲ወ፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክር
ስቲያን ይባኡ ውስተ ማኅደረ
ነኪራን ሕዝብ ይርአዩ ተው
ኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።
፩. ተዐቀቡ እንከ እምዘ ከመዝ
ግብር ወኢትደመሩ ውስተ
ጉባኤ አሕዛብ።

፪. ወረንቀ እመናግንቲሁ ለሰይ
ጣን እስመ ለዲያሎብስ አልቦ
ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር
እስመ ዘይዴመር ምስለ ዘይ
ሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸ
ላዒ።
፫. ውእቱኬ ይትኌለቍ ምስለ
ዲያብሎስ ፤ ወይወርስ መር
ገመ ረኀቀ እንከ እምግብር
እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፤ ወእ
ምልኮ ጣዖት ፤ ወማርያን ፤
ወመዐስባን ወመሰግላን ፤ በአ
ዕዋፍ ፤ ወመንቅሕያን ምው
ታን ፤ እስመ ጽሑፍ ኢይኩን
እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፤ ወኢሕ
ሱም ላዕለ እስራኤል[፩]።

፩ ዘኍል ፳፫:፳፫

፲፩. እንግዲህ ያለርኵሰት
ደጎችና ንጹሐን እንሁን ፤ በቀ
ናች ሃይማኖትና በበጎ ምግ
ባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየ
ትና ዘፈንን ለመስማት ወደ
ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ
ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ
ተጠበቁ ፤ ወደ አሕዛብ ጉባ
ኤም አትቀላቀሉ።
፪. ከሰይጣን አሽከላዎች ራቁ፤
ለዲያብሎስ ከእግዚአብሔር
ጋር ፍቅር የለውምና፤የጠላትን
ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚ
ያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሎስ ጋራ
ይቈጠራልና ፤ እርግማንንም
ይወርሳልና ፤ እንግዲህ በጎነት
ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፤ ጣዖት
ማምለክ ሟርተኞች ፤ ጠንቋ
ዮች ፤ በወፍ የሚጠነቁሉ ፤
ሙት እናነሣለን የሚሉ
ናቸው፤ ክፉ ነገር በያዕቆብ
ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል
ላይም መጥፎ ነገር አይሁን
ተብሎ ተጽፎአልና።

፭. ሰስሉ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ዘይገብሩ መጥዓውያን ለአስሕቶ ሰብእ ዝውእቱ ምግባራቲሁ ለሰይጣን።

፮. መፍትው ይትፈለጡ መሃይምናን እማኅበረ ረሲዓን ወኢይኅበሩ ገቢረ በዓል ምስሌሆሙ ።

፯. ወከማሁ ንርኀቅ ንሕነሂ እምኔሆሙ ወኢንባእ ውስተ አብያቲሆሙ ወኢንብላዕ ምስሌሆሙ ወኢንስተይ እስመ እሙንቱ ፈጻምያነ ምግባራቲሁ ለሰይጣን።

፰. ንትገኃሥ እምአምልኮ ጣዖት ወስሕተት ወእምኃሆሙ ወብፅዐተ አማልክቲሆሙ።

፱. ወአንትሙኒ ወራዙት ግበሩ ኵሎ ትካዘ ዘይደሉ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእንበለ ሀኬት ወተሴሰዩ እምፍሬ ፃማክሙ በንጽሕ ከመ ኢትጽሐቁ ወኢምንተኒ።

፲. ወኢትክበዱ ዲበ ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ከመ ንኩን ዘእንበለ ትካዝ አላ በስብከተ ወንጌል ቅዱስ።

፭. ሰውን ለማሳት ጣዖት የሚያመልኩ ሰዎች ከሚያደርጉት ከእንደዚህ ያለ ሥራ ራቁ፤ ይኸውም የሰይጣን ሥራ ነው።

፮. ምእመናን ከከፉዎች ማኅበር ሊለዩ አገባብ ነው ፤ ከእነርሱ ጋራም በዓልን በማድረግ አንድ አይሁኑ።

፯. እኛም እንደዚሁ ከእነርሱ እንራቅ ፤ ወደ ቤቶቻቸውም አንግባ ፤ ከእነርሱ ጋራም አንብላ ፤ አንጠጣ ፤ እነርሱ የሰይጣንን ሥራ የሚፈጽሙ ናቸው።

፰. ጣዖትን ከማምለክና ከስሕተት ለጣዖታቱም አምኃ ከመስጠትና ስለት ከመሳል እንራቅ ።

፱. እናንተም ጉልማሶች የሚገባውን ግዳጅ ሁሉ ያለ ሐኬት ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን አድርጉ ፤ ምንም እንዳትቸገሩ በንጽሕና ከደከማችሁበት ፍሬ ተመገቡ።

፲. ቅዱስ ወንጌልን በመስበክ እንጂ ያለ ጭንቀት እንድንሆን በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ላይ ሸክም አትሁኑ።

፲፩. ወኢናጽርዕ ቅኔ እደዊነ ወኢንትሀከይ እስመ በ እምኔነ መሠግራን ወበ እምኔነ ሰፋ ይያነ ደብተራ ወበ መስተገ ብራነ ምድር።

፲፪. ይቤ ሰሎሞን ተመየጥ ኀበ ቃሕም አ ሀካይ ወንቃሕ ወቅናእ ርእየከ ፍናዊሁ ወኩን ጠቢበ እምኔሁ።

፲፫. ወውእቱ እንዘ ወፍር አልቦ ወዘሂ ያጌብሮ አልቦ ወእንዘ እግዚእሂ አልቦ ያስተ ጋብእ በሐጋይ ሲሳዮ ወብዙኀ እመ ማእረር ይትጌበር እው ሑር ኀበ ንህብ ወአእምር ከመ መስተገብርት ይእቲ ወበ ትግብርታ ከመ ሠናየ ትገብር እንተ ፃማሃ ነገሥት ወአብዳን ይነሥኡ ለሕይወት።

፲፬. እንተ ትትፌቀር ይእቲ ኀበ ኵሉ ወክብርት ይእቲ ወበኀይላ ፅብስት ወበግብረ ጽንዕት ጥበበ አክቢራ አስተ ርአየት።

፲፩. ተግባረ እድን አናቋርጥ ፣ ቸልም አንበል፣ ከእኛ ወገን ዓሣ የሚያጠምዱ ከእኛም ወገን ድንኳን የሚሰፉ ምድርንም የሚ ያርሱ አሉና።

፲፪. ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ አንተ ታካች ወደ ግብረ ጕንዳን ተመልከት ፣ ንቃ ጕዳናውንም ተመልከተህ ከእርሱ ይልቅ ጠቢብ ሁን።

፲፫. እርሱም መስማሪያ ሳይ ኖረው የሚያስገድደውም ሳይኖ ረው ፣ ጌታም ሳይኖረው በበጋ ምግቡን ይሰበስባልና ፣ በመኸ ርም ጊዜ ብዙ ሥራ ይሠራልና፣ ወይም ወደ ንብ ሄደህ ሠራተኛ እንደሆነች በሥራዋም መልካም ሥራን እንደምትሠራ እወቅ ፣ የደከመችበትንም ሥራዋን ነገሥ ትም ሰነፎችም ለመድኃኒት ይወ ስዳሉና።

፲፬. ይህችም በሁሉ ዘንድ የምትወደድ ናት ፣ የከበረችም ናት፣ በኃይሏ ግን ደካማ ናት፣ ጥበብን አክብራ አሳየች።

፲፭. እስከ ማእዜኑ ኦ ሀካይ ትሰክብ፤ ወማዕዜኑ እምን ዋምከ ትነቅሕ፤ ሕቀ ትነውም ወሕቀ ትነብር፤ወሕቀ ትዴቅስ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ውስተ እንግድዓከ ፤ ወእምዝ ይመጽእከ ግብተ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተፅናስ ከመ ኄር ረዋጺ ።

፲፮. ወእመሰ ኢኮንከ ሀካየ ይመጽእ ለከ ማእረርከ ከመ ነቅዐ ማይ ወንዴትሰ ከመ እኩይ ረዋጺ ለሊሁ ይርኅቅ እምኔከ።

፲፯. ብእሲ አብድ ወዐማፂ የሐውር ፍናዎተ ዘኢኮና ኄራተ[፩]።

፲፰. ወካዕበ ይቤ ዘይትጌበራ ለምድር ይጸግብ ኅብስተ።

፲፱. ወዓዲ ይቤ ኅብእ እዴሁ ሀካይ ውስተ ሕፅኑ ወየሐምም ለአቅርቦ ውስተ አፉሁ።

፳. ጠቢብ ያስተርኢ ለርእሱ ሀካየ ፤ አብድ ሐቀፈ እዴሁ ወበልዐ ሥጋሁ።

[፩] ምሳ. ፮፡ ፲፪

፲፭. ሰነፍ ሆይ እስከ መቼ ትተኛለህ ? ከእንቅልፍህስ መቼ ትነቃለህ ? ጥቂት ትተኛለህ ፤ ጥቂትም ትቀመጣለህ፤ ጥቂትም ታንቀላፋለህ ፤ ጥቂት ጊዜም እጅህን ወደ ደረትህ ትሰበስባለህ ፤ ከዚህም በኋላ እንደ ክፉ መልእክተኛ ድህነት፤ እንደ ደገኛ ወራሪም ችጋር ፤ በድንገት ይመጣብሃል።

፲፮. ሰነፍ ባትሆን ግን መከር እንደ ውኃ ምንጭ ይመጣልሃል ፤ ድህነት ግን እንደሚሸሽ ክፉ ወራሪ ከአንተ ይርቃል።

፲፯. ሰነፍና አላዋቂ በደለኛ ሰውበን ያይደሉ ጐዳናዎችን ይሄዳል።

፲፰. ሁለተኛም ምድርን የሚያርሳት እንጀራን ይጠግባል አለ።

፲፱. ዳግመኛም ሰነፍ ሰው እጁን ወደ ብብቱ ይሸሽጋል ፤ ወደ አፉ ለማቅረብም ይታመማል አለ ።

፳. ጥበበኛ ሰው ለራሱ አላዋቂ መስሎ ይታያል ፤ ሰነፍ ሰው እጁን አቅፎ ሥጋውን በላ አለ ።

፳፩. እስመ ግብሩ ለሀካይ አልባቲ ፈውስ።

፳፪. ኵሉ ዘኢይትቀነይ ኢይሴሰይ ወኢይንበር ምስሌክሙ ጽሩዐ[፫] ።

፳፫. ፍርሀምኬ ኵሎ ጊዜ ወረኀቁ እምኀኬት እስመ እግዚአብሔር አምላክነ ይጸልእ ኵሎ ሀካያነ።

፳፬. ኢይንበር ሀካይ ምስለ እለ ይትኤዘዙ ለእግዚአብሔር አብ ዘሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፩. የሰነፍ ሰው ሥራ መድኃኒት የላትምና።

፳፪. ሥራ የማይሠራ ሁሉ ምግብን አይመገብ ፤ ሥራፈት ሆኖም ከእናንተ ጋራ አይቀመጥ።

፳፫. ሁልጊዜም ፍሩት ፤ ከስንፍናም ራቁ ፤ አምላካችን እግዚአብሔር ሰነፎችን ሁሉ ይጠላልና።

፳፬. ሰነፍ ሰው ከሚታዘዙ ሰዎች ጋራ አይቀመጥ ፤ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ምስጋና ለዘለዓለሙ በእውነት ይግባው ። አሜን ።

አንቀጽ ፲ወ፫

በእንተ መበለታት ዘአልቦን ምት፤

፩. መፍትው ትሠየም እንተ ፰ ክረምታ እንተ ባቲ ምግባረ ሠናይ።

፪. ኀሪት ወንጽሕት ዘኢትፈቅድ ዳግመ ብእሴ።

አሥራ ሦስተኛ አንቀጽ፤

ባል የሌላቸው የባልቴቶችን ነገር ይናገራል፤

፩. በጎ ምግባር ያላት ፤ ስልሳ ዓመት የሆናት ትሾም ዘንድ አግባብ ነው።

፪. ቸርና ከኃጢአት የነጻች ሁለተኛ ባል የማትሻ ልትሆን ይገባል።

፫. ፩ኛ ተሰ. ፫፣፲-፲፫

፫. ለንዑሳትሰ መበለታት ኢይደልዎን ሢመት::

፬. ወእመሰ ሤምክሙ ነዐሰ መበለተ እንተ ኢትክል ተዐግሦ ከመ ልሂቃት መበለታት አላ ትፈቅድ ታውስብ ዳግመ ኢትእመንዋ::

፭. እስመ ታመጽእ ነገረ ኅፍረት ወኀሣረ ወነውረ ለቤተ ክርስቲያን ወትትኴነን በኀበ እግዚአብሔር እስመ አውሰበት ዳግመ ብእሴ ወኢዐቀበት ትእዛዘ መጻሕፍት::

፮. ወበእንተዝ ኢመፍትው ፍጡነ ይሢሙ ዘእንበለ ይሕትቱ ሕይወቶን ወያመክርዎን እመቦን ትዕግሥት::

፯. ወእመሰ ኢይክህላ ተዐግሦ ይኄይስ ኢያንብቦቶን እስመ ኢዐቀባ ዘሰምዓ::

፰. ወእመሰቦ ነእሰ እንተ ነበረት ምስለ ምታ ኅዳጠ መዋዕለ ወተፈልጠት እምኔሁ በሞት ወእምዝ ሐይወት ባሕቲታ ወዐቀበት ግብረ መበለታት እንተ ከመዝ ትገብር ብፅዕት ይእቲ::

፫. ለታናናሽ መበለታት ግን ሹመት አይገባቸውም::

፬. እንደ ታላላቆች ባልቴቶች መታገሥ የማትችለውን በዕድሜ ትንሽ የሆነችውን መበለት ብትሾሙ ግን ዳግመኛ ታገባ ዘንድ ትሻለችና አትመኑአት::

፭. ለቤተ ክርስቲያን የኃፍረት ነገርን ውርደትንና ነውርን ታመጣለችና ሁለተኛም ባልን ስላገባች የመጻሕፍትንም ትእዛዝ ስለ አልጠበቀች በእግዚአብሔር ዘንድ ይፈረድባታልና::

፮. ስለዚህም እነዋወራቸውን ሳይመረምሩ ትዕግሥት እንዳላቸውም ሳይፈትኑ ፈጥነው ይሾሙ ዘንድ አግባብ አይደለም::

፯. መታገሥ ባይቻላቸው ግን አለማስተማር ይሻላል ፤ የሰሙትን አልጠበቁምና::

፰. ከባሏ ጋራ ጥቂት ቀን የኖረች፣ ከእርሱም በሞት የተለየች ፤ በዕድሜ ያነሰች መበለት ብትኖር ግን፣ከዚህ በኋላ እንዲህ እያደረገች የመበለታትን ሥራ ብትጠብቅና ብቻዋን ብትኖር ብፅዕት ናት::

፱. አንተ ተመሰለት ከመ መበለት እንተ ስራጵታ ዘሲዶና ዘመጽአ ኀቤሃ ወተወክፈቶ ለኤልያስ ነቢይ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር፡፡

፲. ወከመ ሐና ወለተ ፋኑኤል እንተ ነገደ አሴር እንተ ሐደወት ውስተ ቤተ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ፤ ወድሉት ወትረ ለጸሎት ወአስተብቍዖት ወእንዘ ድንግል ይእቲ ነበረት ፲ወ፭ዓመተ ፤ ወምስለ ምታሰ ነበረት ፯ተ ዓመተ ፤ ወእምዝ ቦአት ውስተ ቤተ መቅደስ ወነበረት ወኮነት መዓስብተ ፹ወ፬ ዓመተ፡፡

፲፩. ወትሴፎ ምጽአቶ ለክርስቶስ ወተአኵቶ ለእግዚአብሔር ወትዜኑ በእንቲአሁ ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉ ምጽአቶ ለመድኃኒተ እስራኤል፡፡

፲፪. ወዛቲ መበለት እንተ ትገብር ከመዝ ትረክብ ክብረ ወሞገሰ ወአኰቴተ በዝ ዓለም ወበከሃከ በኀበ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት፡፡

፱. የእግዚአብሔር ቅዱስ ነቢዩ ኤልያስ ወደ እርስዋ እንደመጣና እንደ ተቀበለችው እንደ ሲዶና ስራጵታ መበለት የመሰለች፡፡

፲. በመዓልትና በሌሊት በእግዚአብሔር ቤት እንደ ኖረች ከአሴር ወገን እንደ ሆነች እንደ ፋኑኤል ልጅ እንደ ሐና ለጸሎትና ለምልጃ ዘወትር እንደ ተዘጋጀች፤ በድንግልናም ዐሥራ አምስት ዓመት ኖረች፤ ከባሏም ጋር ሰባት ዓመት ኖረች ፤ ከዚህም በኋላ ወደ ቤተ መቅደስ ገብታ ፤ ሰማንያ አራት ዓመት መበለት ሁና ኖረች፡፡

፲፩. የክርስቶስንም መምጣት ተስፋ ታደርግና እግዚአብሔርን ታመሰግን ነበር፤ እስራኤልንም ለማዳን መምጣቱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር።

፲፪. እንደዚህ የምታደርግ ይህች ባልቴት በዚህ ዓለም በወዲያኛውም ክብርንና ሞገስን ምስጋናንም በእግዚአብሔር ዘንድ በመንግሥተ ሰማያት ታገኛለች፡፡

፲፫. ወንዑሳት መበለታት ኢይሠየማ በውስተ ቤተ ክር ስቲያን እስመ ኢይክላ ተዐግሦ ሰብሳብ እንዘ ሀለዋ በኀይለ ውርዙቶን እስመ ያወስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፬. ወለእማንቱሰ ይከውን ውርዙቶን ለሰይጣን ፤ እላ ባሕቱ ይትዓቀባ ወያድኅና ርእሶን ከመ ኢያውስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፭. መፍትው ለክሙ ትለ ብዉ ዘንተ ከመ ዝንቱ ቀዳ ማዊ ሰብሳብ ንጹሕ በኀበ እግዚአብሔር ።

፲፮. ወእለሰ ያወስቡ ዳግመ ይከውኑ ውፁኣነ እምሕግ እስመ ኢኮነ ባሕቲቱ ፀእንተ ሩካቤ አላ ሐሰዉ ላዕለ እግዚ አብሔር።

፲፯. ወእለሰ ያወስቡ ሣልሰ ኢይትኌለቁ ውስተ መርዔቱ ለእግዚአብሔር።

፲፰. ወእለሰ ያወስቡ ራብዐ ፈድፋደ ተዐውቀ ዝሙቶሙ፣ ወይረክቡ ኀፍረተ ወኀሣረ።

፲፫. ሕፃናት ሴቶች ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አይሾሙ ፤ የፈቲውን ፆር መታገሥ አይቻ ላቸውምና ፤ በወጣትነት ኀይል ዳግመኛ ወንድን ያገባሉና።

፲፬. የእነርሱ ግን ቍንጅናቸው ለሰይጣን ይሆናል ፤ ነገር ግን ራሳቸውንም ያድኑ፣ ይጠብቁ፣ ዳግመኛ ወንድን እንዳያገቡ።

፲፭. መጀመሪያው ጋብቻ በእግ ዚአብሔር ዘንድ የአማረ ንጹሕ እንደሆነ ይህን ታስተውሉ ዘንድ ለናንተ አገባብ ነው።

፲፮. ሁለተኛ የሚያገቡ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ፤ በእግዚአብሔርም ላይ ሐሰትን ተናገሩ እንጂ ስለ ጋብቻ ብቻ አይደለምና።

፲፯. ሦስተኛ የሚያገቡ ግን ከእግዚአብሔር መንጋ ከምዕ መናን አይቈጠሩም።

፲፰. አራተኛ የሚያገቡ ግን መሰ ሰናቸው ፈጽሞ ታወቀ፣ ኀፍረት ንና ውርደትን ያገኛሉ።

፲፱. እስመ በቀዳሚ ፍጥረት ወሀበ እግዚአብሔር አሐተ ብእሲተ ለአሐዱ ብእሲ፣ ወበእንተዝ ይከውኑ ፪ኤሆሙ ፩ ሥጋ።

፳. ከመዝ ንኤዝዝ ለውርዝዎት አንስት እምከመ ሞቱ ዘቀዳሚ እምታቲሆን እምከመ ኢይክሉ ተዓግሦ መፍትው ያውስባ ዳግመ ብእሴ ከመ ኢይደቃ ዳግመ ውስተ መሥገርተ ሰይጣን እኩይ ወመናግንቲሁ ማህጉሌ ነፍሳት።

፳፩. ወእማንቱሰ ይወርዳ ውስተ ኵነኔ ገሃነም ዘለዓለም ዘአልቦ ዕረፍት።

፳፪. ወመበለታት እለ ተዐውቃ በጽድቅ አንስትነ እለ አውሰባ ፩ ብእሴ ወብዙኃን ሰማዕት ኮኑ በእንቲአሆን ከመ ሐይዋ በንጽሕ ወእማንቱኬ ኢይትኌለቋ ምስለ መበለታት ካልኣት ወየሐፅና ደቂቆን ዘእንበለ ርኵስ ፣ ለእለ ከመዝ መፍትው ትርድእዎን ወተሀብዎን ትካዞን እስመ እማንቱ ትውክልቶን ኀበ እግዚአብሔር ።

፲፱. በመጀመሪያው ፍጥረት እግዚአብሔር አንዲት ሴትን ለአንድ ወንድ ሰጥቷልና ፣ ስለ ዚህም ሁለቱ አንድ አካል ይሆናሉ ።

፳. ለቆነጃጅቶች ሴቶችም የቀድሞ ባሎቻቸው ከሞቱባቸው መታገሥ ባይቻላቸው ሁለተኛ ባል ያገቡ ዘንድ እንዲገባ እናዛለን ፣ ወደ ክፉ የሰይጣን ወጥመድ ነፍሳትንም ወደሚያጠፉ አሽክላው ዳግመኛ እንዳይወድቁ።

፳፩. እነርሱ ግን ለዘለዓለሙ ዕረፍት ወደሌለበት ወደ ገሃነም ይወርዳሉ።

፳፪. በጽድቅ የታወቁ ባልቴቶች አንድ ባል ያገቡ ሴቶች በንጽሕና እንደኖሩ ብዙ ሰዎች ምስክርን የሆኗቸው እነዚህም ከሌሎች ባልቴቶች ጋራ አይቆጠሩም ፣ ልጆቻቸውንም ያለ ርኵሰት ያሳደጉ እንደእነዚህ ያሉትን ትረዷቸውና ግዳጃቸውን ትሰጧቸው ዘንድ አግባብ ነው ፤ የእነዚህ እምነታቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና።

፳፫. ወይእዜኒ ኤጲስ ቆጶስ ስፉሕ እዴከ ለውሂብ ወተዘከሮሙ ለነዳያን ወሀብ ለለ፩፩ ጻሕቆሙ በከመ ይፈቅዱ ወሐውጾሙ ለዕቤራት ወለዕጓለ ማውታ ወለምንዱባን ፡፡

፳፬. መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይርድኦሙ ወያድኅኖሙ ወየሀቦሙ ትካዞሙ ለኵሎሙ ፅኑሳን ወጽዑራን፡፡

፳፭. ወይርድኦሙ ወይርዐዮሙ ለኵሎሙ ሕዝብ ውስተ ሠናይ መርዔት ለእለ ያቄርቡ ጽርስፎራ፡፡

፳፮. ምጽዋተ እምዘ አብኡ ለከ ጸጉ ዘአምጽኡ ኀቤከ ለለ፩፩ በከመ ይደሉ ከመ መጋቢ ኄር ወመሓሪ እስመ ሥሙር ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር፡፡

፳፯. ኵሉ ዘይጼጉ ለጽኑሳን ይረክብ ዐስበ ሠናየ፡፡

፳፰. ወአንተሰ ፃመውከ በእንተ እግዚአብሔር ትነሥእ ዕሤተ፡፡

፳፱. ወከመዝ በሎሙ ለእለ ጸገውከ ዕገሌ ዘአቅረበ ወሀብኩክሙ ከመ ትጸልዩ ሎቱ ወታስተብቍዑ በእንቲአሁ፡፡

፳፫. ዛሬም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ለመስጠት እጅህን ዘርጋ ፤ ድሆችንም አስባቸው ፤ ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን እንደሚሹት ስጥ ፤ ባልቴቶችንም እናት አባታቸው የሞቱባቸውንም፤ችግረኞችንም ጐብኛቸው ፡፡

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ የተቸገሩትንና የተጨነቁትን ሁሉ ሊረዳቸውና ሊአድናቸውም ግዳጃቸውን ሊሰጣቸው አገባብ ነው፡፡

፳፭. በመልካም መንጋ መካከል መባ የሚያቀርቡትን ሕዝቡንም ሁሉ ይርዳቸው ፤ ይጠብቃቸው፡፡

፳፮. ለአንተ ከአገቡት ምጽዋትም፤ ወደ አንተ ያመጡልህን እንደቸርና አዛኝ ሹም ለየአንዳንዱ እንደሚገባ ስጥ ፤ ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነውና፡፡

፳፯. ለተቸገሩ የሚሰጥ ሁሉ በጐ ዋጋን ያገኛል ፡፡

፳፰. ስለ እግዚአብሔር የደከምክ አንተም ዋጋህን ታገኛለህ፡፡

፳፱. ለምትሰጣቸውም ሰዎች «ትጸልዩለትና ስለ እርሱም ትማልዱ ዘንድ» ዕገሌ ያቀረበውን ሰጠኋዋችሁ በላቸው ፡፡

፴. መፍትው ሠናየ ትግበሩ ለኵሉ ሰብእ ወኢትበሉ ለዝ እሁቦ ወለካልኡ እከልያ።

፴፩. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኢትፍልጥ ወኢመነሂ እስመ ይቤ እግዚእነ ለኵሉ ዘሰአለከ ሀቦ[፩] ዝውእቱ እመኒ ዐርክከ፣ ወእመኒ ጸላኢከ ፣ ወለእመኒ ዘመድከ ፣ አው ፈላሲ አው ዘአውሰበ አው ዘአልቦ ብእሲት አው መበለት አው ዕጓለ ማውታ ወለኵሉ ግበር ሠናየ።

፴፪. እስመ አዘዘነ እግዚእነ በውስተ መጻሕፍት ንምሐ ሮሙ ለነዳያን።

፴፫. በከመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ ፈትት ኅብስተከ ለር ኁብ ፣ ወአብልዖ ለነዳይ ፣ ወአኅድሮ ውስተ ጽላሎተ ቤትከ።

፴፬. ወእመ ርኢከ ዕሩቀ አልብሶ ወኢትትአወር እምዘ ርዐ ቤትከ[፪]።

፴፭. ወዳንኤልኒ ይቤ በእንተዝ ያሥምርከ ምክርየ ኦ ንጉሥ ወበምጽዋተ ጽድቅ ትድኅን።

፴. ለሰው ሁሉ በጎ ነገርን ታደርጉ ዘንድ ይገባል ፤ ለዚህ እሰጠዋለሁ ፣ ሌላውን እከለክ ለዋሁ አትበሉ።

፴፩. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ማን ንም አትለይ፣ ጌታችን ለለመ ነህ ሁሉ ስጠው ብሏልና፣ ይህ ንም ማለት ወዳጅህም ቢሆን፣ ጠላትህም ቢሆን፣ ዘመድህም ቢሆን፣ ወይም ስደተኛ ቢሆን፣ ወይም ያገባ ቢሆን፣ ሚስት የሌለውም ቢሆን ፣ ባል የሌላ ትም ብትሆን እናት አባት የሞቱ በትም ቢሆን ፣ ለሁሉም በጎ ነገርን አድርግ።

፴፪. ጌታችን ለችግረኞች እን ራራላቸው ዘንድ በመጻሕፍት አዝዞናልና።

፴፫. በነቢዩ በኢሳይያስ እን ጀራህን ለተራበ ቍረስ ፣ ለድኃ ውም አብላው ፣ በቤትህ ጥላ ውስጥም አሳድረው እንዳለ።

፴፬. የታረዘንም ብታይ አል ብሰው፣ የሥጋ ዘመድህንም ቸል አትበል።

፴፭. ዳንኤልም ንጉሥ ሆይ ስለዚህ ነገር ምክሬ ደስ ያሰኝህ በእውነተኛ ምጽዋት ትድናለህ አለ ።

[፩] ማቴ ፭ ፥ ፵፪

[፪] ኢሳ ፶፰ ፡ ፯

፴፮. ወንጢአትከኒ በምሒረ ነዳያን ይሠረይ ለከ እስከ ይሠሪ ጌጋየከ እግዚአብሔር[፫]።

፴፯. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን እስመ በአሚን ወበምሂር ይደመሰስ ኀጢአት።

፴፰. ወዓዲ ይቤ ዳዊት ብፁዕ ዘይሌቡ ላዕለ ነዳይ ወምስኪን እምዕለት እኪት ያድኅኖ እግዚአብሔር[፬]፡

፴፱. ወካዕበ ይቤ ዘረወ ወወሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለም[፭]።

፵. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ዘይምሕሮ ለነዳይ ይሌቅሖ ለእግዚአብሔር ወይትዐሠይ በከመ ወሀበ ።

፵፩. እስመ ዘያጸምም እዘኒሁ ከመ ኢይስማዕ አውያተ ነዳይ፣ ዘይከድን ዓይኖ ከመ ኢይርአይ ግፉዐ ፣ ለሊሁኒ ይጸውዖ ወአልቦ ዘይሰምዖ ወኢይሰምዖ እግዚአብሔር።

፫ ዳንኤ ፬ ፡ ፳፬
፬ መዝ. ፵፱ - ፩ - ፪
፭ መዝ. ፻፲፩ - ፱

፴፮. እግዚአብሔር በደልህን እስቲያቀልልህ ድረስ ኃጢአትህ ነዳያንን በመመጽወት ይሠረ ይልሃል አለ።

፴፯. ሁለተኛም ሰሎሞን በሃይ ማኖትና በመራራት ኃጢአት ይደመሰሳል አለ።

፴፰. ዳግመኛም ዳዊት ለችግረ ኛውና ለምስኪን የሚያስብ ብፁዕ ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል አለ።

፴፱. ሁለተኛም ገንዘቡን በተነ ፣ ለደኃም ሰጠ ፣ ጽድቁም ለዘለ ዓለም ይኖራል አለ።

፵. ዳግመኛም ሰሎሞን ለድኃ የሚራራ ለእግዚአብሔር ያበድ ራል እንደሰጠም ይቀበላል።

፵፩. የድኃውን ጩኸት እንዳ ይሰማ ጆሮውን የሚደፍን ፣ የተገፋውንም እንዳያይ ዓይኑን የሚከድን ፣ እሱንም እግዚአ ብሔር ቸል ይለዋል።

፵፪. መፍትው መበለታት ይኩና ዕጉሣተ እለ ኢያበዝኃ ነቢበ ወአልቦን እከይ ወኢመዓት።

፵፫. አላ እማንቱ ንጹሓት ወያመልካሁ ለእግዚአብሔር በጽድቅ።

፵፬. ወእምከመ ርእያ እኩየ ምግባረ ወሕሡመ ቃለ ያር ምማ ከመ ዘኢርእያ ወኢሰ ምዓ።

፵፭. ወኢይኩን ትካዛ ለመበለት ወኢምንትኒ ዘእንበለ ጸልዮ ወአስተብቍዖ በእንተ እለ ይመጽኡ ወያበውኡ መባአ ለቤተ ክርስቲያን።

፵፮. ወእመሰበ ዘየኃሥሥ ጽሩዐ ነገረ ከንቱ ኢያውሥአሁ ፣ አላ ባሕቱ ይትወከፉ ለእለ የኃሥሣ ቃለ ሃይማኖት ወምግባረ ጽድቅ ፣ ወይሣተፉ ሠናየ በኀበ እግዚአብሔር።

፵፯. ወእለሰ ይፈቅዳ ይትመሀራ ሥርዐተ ይሑራ ኀበ ሥዩማን ወይትመሐራ ወይስ ምዓ ቃለ ተግሣጽ።

፵፪. ባልቴቶች ትዕግሥተኞች ነገርን የማያበዙ፣ ክፋትና ቍጣ የሌለባቸው ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፵፫. ነገር ግን እነሱ ንጹሖች እግዚአብሔርን በእውነት የሚ ያመልኩት ይሁኑ።

፵፬. ክፉ ሥራን ቢያዩ ፣ ክፉ ቃልንም ቢሰሙ ፣ እንዳላዩና እንዳልሰሙ ዝም ይበሉ ።

፵፭. የባልቴት አሳቧ ለቤተ ክርስቲያን መባ ለማግባት ስለሚ መጡት ከመጸለይና ከመማለድ በቀር ሌላ ምንም አይሁን።

፵፮. የተጠላ ከንቱ ነገርን የሚሻ ሰው ቢኖር አይመልሱለት ነገር ግን የሃይማኖትን ቃልና የጽድቅ ሥራን የሚፈልጉትን ይቀበሉ ፣ በእግዚአብሔር ዘንድም በጐ ነገርን ይሳተፉ ።

፵፯. ሥራትን ይማሩ ዘንድ የሚሹ ወደ መምህራን ሄደው ይማሩ የምክር ቃልንም ይስሙ ።

፶፰. ወኢይስምዓ ቃለ ውዱት ወኢይትልዋ ድኅረ ባዕዳን አማልክት አላ ያምልካሁ ለ፩ እግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ።

፶፱. እስመ አስተማሰላ እግዚአብሔር ለመንግሥተ ሰማያት በኀጠተ ሰናፔ እንተ ትንዕስ እምኵሉ አዝርዕት፩ ወሶበ ጥዕማ ብእሲ ታውዕዮ ከማሁ ውእቱ ቃለ ትምህርተ ሃይማኖት ታውእዮ ለሰይጣን።

፷. ኢመፍትው ንዕሱ ቃለ ነቢያት ወኢንክሥት ምሥጢረ ለዕልዋነ ሃይማኖት።

፷፩. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት እስመ አዘዘነ እግዚእነ እንዘ ይብል ኢትደዩ ባሕርየክሙ ቅድመ አሕርው ወኢትሀቡ ቅድሳተክሙ ለከለባት ከመ ኢይኪዱ ባሕርየክሙ በእገሪሆሙ ወተመዪጦሙ ይነጽሑክሙ እስመ ሶበ አእመሩ ነገረ ምሥጢር ዕልዋን ይሜንኑ ወይሬስዩ ኀፍረተ ወንሣረ በዕበዱሙ።

፷፪. አላ ዳዕሙ መሀርዎሙ ይለብዉ ቃለ ኦሪት ወነቢያት እለ ተነበዩ በእንተ ምጽአቱ ለክርስቶስ።

፷፫. እስመ መምህርነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈነወ ለነ ፲ወ፪ተ ሐዋርያተ ንምሀሮሙ ለኵሎሙ አሕዛብ።

፷፬. ወለአንስትሰ ኢአዘዘነ ይምሀራ ወያንብባ በቤተ ክርስቲያን ላዕለ ሕዝብ አላ ዳዕሙ ይትገሠሣ እምግብረ ዝሙት ወይትአዘዛ በጾም ወበጸሎት ወበአጽምዖ ቃለ መጻሕፍት።

፩. ማቴ. ፲፫. ፴፩–፴፪

፶፰. የነገር ሥራ ቃልን አይስሙ፤ ልዩዎች አማልክትንም አይከተሉ፤ ሁሉን የፈጠረ አንድ እግዚአብሔርን ያምልኩት እንጂ።

፶፱. እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማያትን ከአዝርእት ሁሉ በምታንስ በሰናፍጭ ቅንጣት መስሏታልና፤ ሰው በቀመሳት ጊዜ ታቃጥለዋለች፤ የሃይማኖት ትምህርት ቃል እንዲሁ ናት፤ ሰይጣንን ታቃጥለዋለችና።

፷. የነቢያት ቃልን እንወነጅል ዘንድ አይገባም፤ ሃይማኖትን ለካዱ ሰዎችም ምሥጢርን አንግለጽ።

፷፩. ነገር ግን በሃይማኖት እንጽና፤ "ጌታችን ዕንቁቻችሁን በእሪያዎች ፊት አትጣሉ፤ የተቀደሰውንም ለውሾች አትስጡ፤ ዕንቁቻችሁን በእግራቸው እንዳይጠቀጥቁት፤ ተመልሰውም ይጥሏችኋል" ብሎ አዝዞናልና፤ከሐድያን በስንፍናቸው የምሥጢርን ነገር ባወቁ ጊዜ ይንቃሉ፤ ኀፍረትና ውርደትንም ያደርጋሉ።

፷፪. ነገር ግን የኦሪትንና ስለ ክርስቶስ መምጣት ትንቢት የተናገሩ የነቢያትን ቃል ያስተውሉ ዘንድ አስተምሯቸው እንጂ።

፷፫. መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ አሕዛብን ሁሉ እናስተምር ዘንድ እኛን አስራሁለቱ ሐዋርያትን ልኮልናልና።

፷፬. ሴቶችን ግን ሊያስተምሩ በቤተ ክርስቲያንም ለሕዝቡ ሊያነብቡ አላዘዛቸውም፤ ከመሰሰን ሥራ ይገሥፁ፤ በጾም፤ በጸሎትና የመጻሕፍትን ቃል በማድመጥ ይታዘዙ ዘንድ ነው እንጂ።

፶፭. እስመ ነበራ ምስሌነ ማርያም መግደላዊት ወእንተቲሁ ለአልዓዛር ማርያ ወማርታ ወሰሎሜ ወባዕዳትኒ እለ ምስሌሆን እስመ ለእሎን ኢአዘዞን ይምሐራ ምስሌነ።[፯]

፶፮. ወባሕቱ መፍትው ይምሀራ ለአንስት።

፶፯. እስመ ብእሲ ርእሳ ለብእሲት ከማሁ ኢመፍትው ወኢርቱዕ ይኩን አባል ዘየዓቢ እምርእሱ።

፶፰. ኢመፍትውኬ መበለታት ወደናግል ያንሶስዋ ማዕከለ መራህብት ወይባኣ ቤተ ዕደው።

፶፱. ወእለሰ ይገብራ ከመዝ ኢኮና መበለታተ ወኢደናግለ አላ ዳዕሙ ይከውና ማዕቀፊ ለሰብእ።

፷. ወእመሰ ኢይፀመዳ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ይከውና ሀካያተ ወሰሱዓተ ወነግሥያተ ንዋየ ባዕድ ወይጼውዋ ዕደወ ወይከውና መስሕታተ ለካልኣን ወያወድቃ ነፍሳተ።

፷፩. ወእለሰ ይተልውዎን ይርኅቁ እምእግዚአብሔር ።

፷፪. ወእለሰ ይበውኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወኢይሌብዉ ዘውስተ መጻሕፍት ወኢይሰምዑ ቃለ መጽሐፍ ዘተግሣጽ በእንተ እለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ሰሚዐ ይሰምዑ ወኢይሌብዉ።[፰]

፶፭. ማርያም መግደላዊትና የአልዓዛር እኅቶች ማርያና ማርታ ሰሎሜም ሌሎችም ከእነርሱ ጋራ የነበሩ ሴቶች ከእኛ ጋራ ነበሩ፤ እነርሱን ከእኛ ጋራ ያስተምሩ ዘንድ አላዘዛቸውምና።

፶፮. ነገር ግን ሴቶችን ያስተምሩ ዘንድ ይገባል።

፶፯. ወንድ ለሴት ራስዋ ነውና እንደዚሁ አካል ከራስ የበለጠ ይሆን ዘንድ አይገባም።

፶፰. ባልቴቶችና ደናግል በአደባባይ መካከል ሊመላለሱና ወደ ወንዶች ቤትም ሊገቡ አይገባም።

፶፱. እንደዚህ የሚያደርጉ ግን ባልቴቶችና ደናግል አይደሉም ለሰው መሰናክል ይሆናሉ እንጂ።

፷. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባያገለግሉ ግን ሰነፎች ስሱዎችና የሰው ገንዘብ ፈላጊዎች ይሆናሉ፣ ወንዶችንም ይማርካሉ፣ ለሌሎችም መሳሳቻ ይሆናሉ፣ ነፍሳትንም ይጥላሉ።

፷፩. የሚከተሏቸውም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ።

፷፪. ወደ ቤተ ክርስቲያን ገብተው በመጻሕፍት ያለውን ስለማያስተውሉ የተግሣጽ መጻሐፍ ቃልንም ስለማይሰሙ እንዲህ ስለሚያደርጉ ሰዎችም ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ይላል ፣ መስማትን ይሰማሉ አያስተውሉም እንጂ ።

፯. ማር. ፲፭. ፵-፵፩

፰. ኢሳ. ፮ ፡ ፱

፳፫. ወራእየ ይሬእዩ ወኢይጤይቁ በከመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ ወለእለሰ ከመዝ መበለታት ኢታርእይዎን መሥዋዕቶ ለክርስቶስ።

፳፬. ወእንተሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለክርስቶስ ትንበር ውስተ ቤታ በጽምው፣ ወትሰብሖ መዓልተ ወሌሊተ በአፍ ዘኢያረምም፣ ወትሰአሎ ለእግዚአብሔር በልብ ንጹሕ ከመ ጠባብ ዮዲት እንተ ሰአለት ኀበ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ በእንተ እስራኤል።[፱]

፳፭. ከማሁ መበለት መሓሪት ትሰአሎ ለእግዚአብሔር እንዘ ኢታጸርዕ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን በኵሉ ሰዓት ።

፳፮. እስመ ኵሉ ሕሊናሃ ድልው ወትረ ለተቀንዮ ወኢትትመየጥ ውስተ ፍግዕ።

፳፯. ወእንተሰ ንጹሕ አዕይንቲሃ ወቅዱስ እዘኒሃ ወኢትሰፍሕ እደዊሃ ኀበ ትዕግልት ወይረውጻ እገሪሃ ውስተ ፍኖተ ሰላም ወአፉሃ ኢይነብብ ሐሰተ ወሲሳያ በዐቅም ለእንተ ከመዝ ምግባራ ይሰምዓ እግዚአብሔር ጸሎታ ወስእለታ።

፳፫. ማየትንም ያያሉ አይረዱም እንጂ፣ ይህ ሕዝብ ልቡ ደንድኗል፣ እንደነዚህ ላሉት መበለታት የክርስቶስን መሥዋዕት አታሳዩአቸው።

፳፬. ክርስቶስን ደስ ልታሰኘው የምትወድ ግን በቤቷ በጸጥታ ትኑር፣ ዝም በማይል አፍም ሌሊትና ቀን ታመስግነው፣ ስለ እስራኤል ሌሊትና ቀን ወደ እግዚአብሔር እንደ ለመነች እንደ ጥበበኛዋ ዮዲትም በንጹሕ ልብ እግዚአብሔርን ትለምነው።

፳፭. እንደዚሁ የምትራራ ባልቴት በየሰዓቱ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ሳታቋርጥ እግዚአብሔርን ትለምነው።

፳፮. ሐሳቧ ሁሉ ለመገዛት የተዘጋጀ ነው፤ ወደ ተድላ ደስታ አትመለስምና።

፳፯. ዓይኖቿ ንጹሕ፣ ጆሮቿ ቅዱስ የሆኑ፣ እጆቿን ወደቅሚያ የማትዘረጋ፣ እግሯም ወደሰላም መንገድ የሚሮጥ፣ አፏም ሐሰትን የማይናገር፣ ምግቧም በልክ የሚሆን፣ ምግባሯ እንደዚህ የሆነውን ሴት እግዚአብሔር ልመናዋንና ጸሎትዋን ይሰማታል።

፱. ዮዲት. ፱ ፡ ፩

፳፰. እስመ ይቤ አመ ዕለተ እጼው ዐከ ፍጡነ ስምዓኒ።[1]

፳፰. በምጠራህ ጊዜ ፈጥነህ ስማኝ ይላልና።

፳፱. ወከመዝ ትሡየም መበለት እንተ ኢታፈቅር ወርቀ ወአልባቲ ትዝኅርት ወኢስስዕት ወኢመስተራብሒት።

፳፱. እንደዚህም ወርቅ የማትወድ፣ ትዕቢትና ስስት የሌላት፣ ገንዘብ የማታራባ ባልቴት ትሾም።

፴. አላ ዳዕሙ ኅሪት ወለባዊት ወትንበር ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንዘ ትሴብሕ ወትዜምር ወታነብብ መጻሕፍተ ወተዐቀብ ጊዜ ሰዓተ መዓልት ወሌሊት ወትጸውም ወትስእሎ ለእግዚአብሔር ኵሎ ጊዜ።

፴. ነገር ግን ቸር አስተዋይ ትሁን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም እያመሰገነች፣ እየዘመረች፣ መጻሕፍትን እያነበበች፣ የሌሊቱንና የቀኑንም ሰዓት ጊዜ እየጠበቀች፣ እየጾመች፣ ሁልጊዜም እግዚአብሔርን እየለመነች ትኑር።

፴፩. ወቅኔ እደዊሃ ትሁብ ለነዳያን ወኢታጥሪ ኢምንተኒ።

፴፩. ከእጆቿ ሥራም ለነዳያን ትስጥ፣ ምንም ጥሪት አታኑር።

፴፪. እንዘ ትዜክር መበለተ እንተ አብአት ፪ተ ጸራይቀ ውስተ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘበእንቲአሃ ስምዐ ኮነ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በውስተ ወንጌል አማን እብለክሙ ከመ ዛቲ መበለት አብዝኀት አብአ እምኵሎሙ እለ አብኡ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ወኵሎሙ እለ አብኡ እምተረፎሙ አብኡ።

፴፪. በእግዚአብሔር ማደሪያ በቤተ መቅደስ ሁለት እንጀራ ያቀረበችውን ድኃ እያሰበች፤ ስለ እርሷ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል እንዲህ ብሎ ምስክር የሆናት፣ በሙዳየ ምጽዋቱ ውስጥ መባዓቸውን ከአገቡት ሁሉ ይልቅ ይች ድኃ መባ መስጠትን እንዳበዛች በእውነት እነግራችኋለሁ፣ ሁሉም ያገቡት ከትርፋቸው ነውና።

፴፫. ወይእቲሰ እምተጸናሳ ኵሎ ዘባቲ አብአት ወኵሎ መንበርታ።

፴፫. ይቺ ግን ችግረኛ ስትሆን ያላትን ንብረቷን ሁሉ አገባች።

፴፬. መፍትውኬ መበለታት ይኩና ንጹሓተ ወይትሓታ በፍርሀት ወበረዓድ።

፴፬. ባልቴቶች ንጹሖች ይሆኑ ዘንድ በመፍራትና በመንቀጥቀጥም ትሕትናን ያደርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

፩. መዝ. ፻፩ ፡ ፫

፸፭. ወፈድፋደሰ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሳውስት ወለዲያቆናት ወለ ዲያቆናዊት።

፸፮. ወእማንቱሰ ኢይግበሩ ወኢ ምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ዲያቆናት።

፸፯. ወኢይሑሩ ውስተ ሐውዘ መባ ልዕት ወንዝህላል።

፸፰. እመሰ ተረክባ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ይትገሠጻ ይትነሣእ ዲያ ቆን ወየአዝዞን ይጹማ።

፸፱. ወከማሁ ካህናትኒ እመ ይነ ሥኡ ርዴ በኀበ መሰጥ ወመወ ልጣን ወዘማውያን ይትገሠጹ ወኢታብእ ቍርባነ ለእግዚአብሔር አምላክከ።

፹. ወመፍትውኬ ይኩና መበለታት ድልዋተ ለሰሚዐ ቃለ መላህቅቶን ወይግበራ ኵሎ ዘየአዝዝዎን ወይ ዕቀባ ቃለ ኤጲስ ቆጶስ ወያክብራሁ ከመ ዘእግዚአብሔር።

፹፩. ወእመሰቦ ዘይነሥእ ምጽዋተ እምኀበ ዐማፅያን ወዕልዋን ይድ ኅፅ ውስተ ስሕተት ዘዚአሆሙ ወይመውት በጌጋዮሙ ወለእመ ጸለየ በእንቲአሆሙ የኀዝኖ ለክርስቶስ።

፹፪. ወባሕቱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሓ።

፹፫. ወእመሰ ጸለየ ወይቤ አድኅን እለ ኢተመይጡ ውስተ ንስሓ ዓማ ፅያነ ወሐሳውያነ ወኃጥአነ ይትካ ፈል እከየ ምግባሮሙ ለእሉ።

፸፭. ይልቁንም ለኤጲስ ቆጶስ፣ ለቀ ሳውስት፣ ለዲያቆናትና ለዲያቆና ዊት።

፸፮. እነዚህ ግን ያለዲያቆናት ምክር ምንም አያድርጉ።

፸፯. የመብል ጣዕም ማሻሻል፣ አለል ዘለል ማለት ወደ አለበት አይሒዱ።

፸፰. እንደዚህ ሲያደርጉ ቢገኙ ይገ ሠጹ ዲያቆኑም ተነሥቶ ይጾሙ ዘንድ ይዘዛቸው።

፸፱. ካህናትም እንደዚሁ የሰው ገን ዘብ ከሚነጥቁ ከሚለዋውጡ ከሰሰ ኞች አራጣን ቢቀበሉ ይገሠጹ፤ ለፈጣሪ እግዚአብሔርም ቍርባን አድርገህ አታግባው።

፹. ባልቴቶች ያለቆቻቸውን ቃል ለመስማት የተዘጋጁ ሁነው ያዘ ዟቸውን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የኤጲስ ቆጶሱንም ቃል ይጠብቁ ዘንድ የእግ ዚአብሔርም አገልጋይ እንደ መሆኑ ያከብሩት ዘንድ አግባብ ነው።

፹፩. ከበደለኞች ከከሐዲዎች ምጽ ዋትን የሚቀበል ቢኖር በነሱ ስሕ ተት ይሰነካከላል ፣ በበደላቸውም ይሞታል፣ ስለነሱም ጸሎትን ቢጸ ልይ ክርስቶስን ያሳዝነዋል።

፹፪. ነገር ግን ወደ ንስሐ ይመ ልሳቸው።

፹፫. ወደ ንስሐ ያልተመለሱትን በደለኞችን፣ ሐሰተኞችን፣ ኃጢአተኞ ችን፣ አድናቸው ብሎ ቢጸልይ ግን የክፉ ሥራቸው ተካፋይ ይሆናል።

አንቀጽ ፲ወ፬

በእንተ ከመ ኢ.መፍትው ያጥምቃ አንስት።

፩. ናሁ ንነግረከሙ ከመ ዐቢይ ኵነኔ ውእቱ ለእለ ይገብሩ ዘንተ ምግባረ።

፪. ወከመዝ ንኤዝዝ እንከ ከመ ኢትግበሩ ዘንተ ምግባረ እስመ ዕልወተ ሕግ ውእቱ ዝ ግብር እስመ ርእሳ ለብእሲት ብእሲ ዘይሠየም ክህነተ።

፫. ኢመፍትውኬ ንዕልዎ ለፈጣሪ ወንኅድግ ርእሰ ወንትሉ አባለ እስመ ብእሲት አባሉ ለብእሲ ወይ እቲ ወጽአት እምኔሁ ወእምኔሃ ይት ወለዱ ውሉድ እስመ ይቤ ውእቱኬ እግዚእነ።

፬. በከመ አቅደምነ ነገረ ኢ.ታብ ሕዎን ለአንስት ይገሥጻ ወይም ሀራ ወኢይግበራ ግብረ ክህነት ዘኢ. እዙዝ ውስተ ሕግ።

፭. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ዐለዎ ለእ ግዚአብሔር ወይከውን ከመ እለ አልቦሙ አእምሮ ወይሠይሙ አን ስተ ከመ ይኩና ካህናተ ለግልፎ ሥዕለ አንስት፣ ለእለ ከመዝ አርኅ ቅዎን እምሕጉ ለኢየሱስ ክርስ ቶስ ።

፮. ወበእንተዝ ግሙራ ኢመፍትው ያጥምቃ አንስት ወኢ.መነሂ።

አሥራ አራተኛ አንቀጽ

ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. ይህን ሥራ ለሚሠሩት ሰዎች ጽኑ ቅጣት እንደሆነ እነሆ እንነግ ራችኋለን።

፪. እንደዚህ ያለ ሥራም እን ዳትሠሩ እናዝዛለን፣ ይህ ሥራ ሕግ ማፍረስ ነው፣ የሴት አለቃዋ ክህነትን የሚሾም ወንድ ስለሆነ።

፫. ፈጣሪን እንክደው ዘንድ አገባብ አይደለም፣ አለቃዋ የሚሆን ወንድን ትተን ሴትን ልንከተል አገባብ አይ ደለም፣ ሴት ለወንድ አካሉ ናትና፣ እርሷም ከእርሱ ተገኝታለችና፣ ከእር ሷም ልጆች ይወለዳሉ፣ እርሱ ጌታ ችን ብሏልና።

፬. አስቀድመን እደተናገርን ሴቶችን ያስተምሩ ይገሥጹ ዘንድ አታሰና ብቷቸው፣ በሕግ ያልታዘዘ የክህ ነት ሥራንም አይሥሩ።

፭. እንደዚህ የሚያደርግ ግን እግዚ አብሔርን ካደው ፣ በሴቶች አም ሳል ለተሠራ ጣዖት አገልጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሴቶችን እንደሚሾሙ አእምሮ እንደሌላቸው ሰዎች ይሆ ናል፣ እንደዚህ ያሉትን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሕግ ለዩዋቸው።

፮. ስለዚህም ሴቶች ማንንም ያጠ ምቁ ዘንድ አይገባም።

፯. ሶበሰ ብውሕ ያጥምቃ አንስት እምተጠምቀ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ እምኀበ እሙ ወእምኢተጠ ምቀ በኀበ ዮሐንስ።

፯. ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ የሚገባ ከሆነስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናቱ ዘንድ በተጠመቀ ነበር፣ ከዮ ሐንስም ዘንድ ባልተጠመቀ ነበር።

፰. ወለነኒ እምኢፈነወነ ናጥምቅ ውስተ ዓለም፣ አላ ዳዕሙ እም ፈነዎን ለአንስት ያጥምቃ ምስ ሌነ።

፰. እኛንም እናጠምቅ ዘንድ ወደ ዓለም ባልላከንም ነበር፣ ነገር ግን ከኛ ጋራ ያጠምቁ ዘንድ ሴቶችን በላ ካቸው ነበር እንጂ።

፱. ወንሕነኒ ንኤዝዘክሙ ኢይግበር ወኢመኑሂ ከመዝ።

፱. እኛም ማንም እንደዚህ እንዳ ያደርግ እናዝዛችኋለን።

፲. ወእመሂ ጥቀ ጠባባት ወቦን ሃይማኖት ወየአምራ መጻሕፍተ ኢናበውሖን ያጥምቃ ወይስብካ ወንጌለ።

፲. ፈጽመው ብልሆችም ቢሆኑ ሃይ ማኖትም ቢኖራቸው፣ መጻሕፍትንም ቢያውቁ፣ ያጠምቁና ወንጌልን ያስ ተምሩ ዘንድ አናሰናብታቸውም ።

አንቀጽ ፲ወ፭

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይግበር ሕዝ ባዊ ግብረ ክህነት ንኤዝዘክሙ እንከ።

አሥራ አምስተኛ አንቀጽ

ሕዝባዊ የክህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንዳይገባው ይናገራል።

፩. ኢይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህ ነት ኢያዕርግ ዕጣነ ወኢያጥምቅ ወኢያንብር እደ ወኢይባርክ ወኢ የሀብ ኅብስተ በረከት።

፩. ሕዝባዊ የክህነት ሥራን እን ዳይሠራ፣ ዕጣንንም እንዳያሳርግ ፣ እንዳያጠምቅ ፣ በአንብሮተ እድም እንዳይባርክ፣ በረከተ ኅብስቱንም እን ዳይሰጥ እናዝዛችኋለን።

፪. እስመ አልቦ ዘይክል ነሢአ ጸጋ ለእመ ኢተውህቦ እምኀበ እግዚአ ብሔር ።

፪. ከእግዚአብሔር ዘንድ ካልተሰ ጠው የእግዚአብሔርን ጸጋ ገንዘብ ማድረግ የሚቻለው የለምና።

፫. ወባሕቱ መፍትው ጸጋ ወክ ብረ ይንሥኡ በኀበ ኤጲስ ቆጶስ።

፫. ነገር ግን ጸጋንና ክብርን ከኤ ጲስ ቆጶሱ ዘንድ ይቀበሉ።

፬. ወዘሰ ኢተውህቦ ሢመተ ክህነት ለእመ ተዐደወ ይረክብ ኵነኔ ከመ ያዝያን ንጉሥ።[፩]

፭. ወዓዲ ኢአዘዝነ ያጥምቁ ኵሎሙ ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ወኢአናጕንስጢሳውያን ፣ ወኢመ ዘምራን ወኢዐጸውተ ኆዋኅው።

፮. አላ ያጥምቁ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሳውስት ባሕቲቶሙ፣ ወዲያቆና ትኒ ይትለአኩ ምስሌሆሙ ኅቡረ።

፯. ወእለሰ ይትዐደዉ ወይገብሩ ከመዝ ይረክቡ ኵነኔ ዘረከቦሙ ለደቂቀ ቆሬ።

፰. ናሁ ንኤዝዝ ኢይሢሙ ቀሲሳነ ዲያቆናተ ወዲያቆናዊተ ወኢ አናጕንስጢሰ ወመዘምራነ ወኢዐ ጸውተ ኆዋኅው።

፱. አላ ኤጲስ ቆጶሳት ይሢሙ በሥ ርዐተ ቤተ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ቂም ወቅንዓት ወኢሐሜት ወኢጽ ልዕ ኢእከይ።

፲. ናሁ አቅደምነ ነጊሮቶሙ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ ነኪራነ እምሕዝበ ክርስቲያን ወፈድፋደሰ ለመበለታት።

፬. ያልተሰጠውን የክህነት ሹመ ትን ቢደፋፈር ግን እንደ ንጉሥ ያዝያን ፍዳን ይቀበላል።

፭. ዳግመኛም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት ሁሉም ያጠምቁ ዘንድ አላዘዝንም፣ አናጕንስጢሶች መዘ ምራንም፣ በር ዘጊዎችም ቢሆኑ ።

፮. ኤጲስ ቆጶሳትና ቀሳውስት ብቻ ያጥምቁ እንጂ ዲያቆናት ግን ከነሱ ጋር በአንድነት ይላላኩ።

፯. ተደፋፍረው እንደዚህ የሚያደ ርጉ ግን የቆሬን ልጆች ያገኛቸውን ፍዳ ያገኛሉ።

፰. ቀሳውስት ዲያቆናትንና ዲያቆ ናዊትን፣ አንጕንስጢስንም፣ መዘም ራንንም በር ዘጊዎችንም እንዳይ ሾሙ እነሆ እናዝዛለን።

፱. በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ቂምና ቅንዓት ፣ ሐሜትም ፣ ፀብና ክፋ ትም የሌላቸውን ኤጲስ ቆጶሳት ይሹሙ እንጂ ።

፲. እነሆ አስቀድመን ነግረናቸው እን ደዚህ የሚያደርጉ ሰዎች ከክርስ ቲያን ወገኖች የተለዩ ይሆናሉና ይልቁንም ለባልቴቶች።

፩. ዜና መዋ. ካልዕ፡ ፳፮ + ፳

አንቀጽ ፲ወ፮
በእንተ መዓስብ፣

፩. እስመ ሰይጣን የኀሥሥ ምክ ንያተ በዘያሠግር በከመ ገብረ ትካት ላዕለ ቃየል።

፪. እስመቦ እለ ይብላ መበለታት ንሕነ ወእማንቱሰ ይገብራ ግብረ ዘኢይደልዎን ለመበለታት በከመ ገብረ ቃየል ዘኢይደሉ በእንቲሁ።

፫. እሎንቱ እለ አልቦን አእምሮ እስመ አኮ በተሰምዮ መበለታት ዘይ በውኣ መንግሥተ ሰማይ አላ በርት ዕት ሃይማኖት ወበሠናይ ምግባር።

፬. ወእንተሰ ነሥአት ስመ መበ ለት ወትገብር ምግባረ ሰይጣን ዛቲኬ ሐሳዊተ ስም ወትረክብ ኵነኔ ዘለዓለም።

፭. ናሁ ንሰምዕ ከመቦ እምውስተ መበለታት እኩያት ቀናዕያት ወመ ስተዋድያት እለ ይገብራ ጋዕዘ ማዕከለ አኀው እማንቱኬ ኢኮና እምክርስቶስ እስመ ኢዐቀባ ቃለ ተግሣጽ።

፮. ወእመቦ እምአኀት እለ ርእያ እንዘ ይትወሀባ ምጽዋት ለእኀቶን መበለታት፣ እመኒ ወርቅ አው አልባስ፣ አው መብልዕ ወመስቴ፣ ወእምዝ ተፈሥሐት ወረከበት ዕረፍተ መፍትው ከመዝ ይበላ፣ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክነ ዘጸገዋ ዕረፍተ ወትፍሥሕተ ለፍቅርት እኅትነ መበለት።

አሥራ ስድስተኛ አንቀጽ፣
የፈትን ነገር ይናገራል

፩. ሰይጣን ቀድሞ በቃየል ላይ እንዳደረገ ሰውን የሚያጠምድበትን ምክንያት ይፈልጋልና።

፪. እኛ መበለታት ነን የሚሉ አሉና ቃየል በወንድሙ የማይገባ እንዳደ ረገ እነሱ ግን ለመበለታት የማይ ገባውን ሥራ ይሠራሉ።

፫. ዕውቀት የሌላቸው እሊህ ናቸው፣ መበለታት በመባል መንግሥተ ሰማይ አይገቡምና፣ በቀናች ሃይማ ኖትና በበጎ ሥራ ነው እንጂ።

፬. የበመለትን ስም ይዛ የሰይጣ ንን ሥራ የምትሠራ ግን ይህቺ የስም ሐሰተኛ ናት የዘላለም ፍዳ ንም ትቀበላለች።

፭. እነሆ ከመበለቶች ወገን ክፉ ዎች ቀናተኞችና ነገረ ሠሪዎች በወንድማማቾች መካከል ክርክርን የሚያደርጉ እንዳሉ እንሰማለን፣ እሊህ ከክርስቶስ አይደሉም ፤ የተ ግሣጽ ቃልን አልጠበቁምና።

፮. ከእኅቶች ወገን እኅታቸው ለሆ ነች መበለት ምጽዋት ሲሰጧት ያዩ ቢኖሩ፣ ወርቅም ቢሆን፣ ልብስም ቢሆን፣ መብልም መጠጥም ቢሆን፣ ከዚህ በኋላ ደስ ቢላት ዕረፍትንም ብታገኝ፣ ለተወደደች ደህ እህታችን ዕረፍትንና ደስታን የሰጣት ፈጣሪያ ችን እግዚአብሔር ይክበር ይመስ ገን ይሉ ዘንድ እንዲህ ይገባል።

፯. ኦ እግዚኦ ባርክ ወአክብር ላዕለ ዘወሀብካ ለዛቲ መበለት ወአብዝኅ ንዋየ በጽድቅ ወበንጽሕ ወተዘከራ በሠናያቲከ ወዕበየ ሣህልከ ወምሕረትከ ።

፰. ወለዝንቱኒ ኤጲስ ቆጶስ ሀቦ ምክዕቢተ ክብር ለዘመሀረ ወገሠጸ ወለዘጸገወነ ሀቦ አክሊለ ምክሕ አመ ይፈልስ እምዝንቱ ዓለም።

፱. ወከማሁ ዛቲኒ መበለት ትጸሊ ወታስተብቍዕ ምስሌሆሙ በእንተ እለ ይገብሩ ላዕሌሃ ምሕረተ ወይእቲኒ ተሀብ ለጽኑሳን እምዘ ነሥአት።

፲. ወበእንተዝ ይከውን ሥሙረ ምግባራ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል ዘትገብር የማንከ ኢታእምር ፀጋምከ ወይኩን ክዱነ ምጽዋትከ።

፲፩. ከመዝ ትጸሊ መበለት ዲበ እለ ወሀብዋ ወመጽወትዋ እስመ እርእያ መቅደሱ ይእቲ በከመ ጽሑፍ ዘይብል አቡከ ዘይሬእየከ በኅቡእ የዐስየከ ክሡተ።[፭]

፲፪. መበለታትሰ እለ ኢየሐውራ በትእዛዘ እግዚአብሔር ይቀንዓ ላዕለ ዘመጽወተ ለእኅቶን የኀሥሣ ወይብላ መኑ ዘገብረ ምስሌሃ ዘንተ ምሕረተ።

፯. ጌታ ሆይ ለዚች ድኃ በሰጠሃት ላይ ባርክ አክብርም፣ ገንዘቡንም በእውነትና በንጽሕና አብዛው፣ በበጎነትህና በይቅርታህ ብዛት በቸርነትህም አስባት።

፰. ለአስተማረና ለመከረ፣ ለዚህም ኤጲስ ቆጶስ እጽፍ ድርብ ክብርን ስጠው፣ ለሰጠንም ሰው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶ በሚሔድበት ጊዜ የመመኪያ አክሊልን ስጠው።

፱. ይህች መበለትም በእርሷ ላይ ቸርነትን ለሚያደርጉ ሰዎች ከእነርሱ ጋራ ትጸልይ፣ ትማልድ፣ እርሷም ከተቀበለችው ለተቸገሩት ትስጥ።

፲. ስለዚህም በእግዚብሔር ፊት ሥራዋ የተወደደ ይሆናል፣ ቀኝ እጅህ የምታደርገውን ግራ እጅህ አትወቅብህ ፣ ምጽዋትህም የተሰወረ ይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፩. መበለት በሰጧትና በመጸወቷት ሰዎች ላይ እንደዚህ ትጸልይ፣ የቤተ መቅደሱ ምሳሌ ናትና፣ ተሰውረህ ስትመጸውት የሚያይህ አባትህ ዋጋህን ገልጦ ይሰጥሃል ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፲፪. በእግዚአብሔር ትእዛዝ ጸንተው የማይኖሩት መበለታት ግን ለእኅቶቻቸው በመጸወተ ሰው ላይ ሥጋዊ ቅንዓትን ይቀናሉ፣ ለእርሷ ቸርነትን ያደረገ ማነው?እያሉ ይፈልጋሉ።

፭. ማቴ. ፮ ፥ ፫ — ፬

፲፫. ወእምዝ ሶበ ሰበዋ ወአእመራ ኀበ ዘመጽወተ ለእኅቶን የሐውራ ወያጽሕባሁ ወይብላሁ እፎ ቀደ ምከ ውሂበ ለዛቲ እንዘ ፈድፋደ ጽኑሳት ንሕነ እምኔሃ::

፲፬. እስመ አብዳት እማንቱ እለ ይብላ ከመዝ እንዘ ይመስሎን ሀብት ዘእምኀበ ሰብእ አላ ሀብተ ጸጋሰ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ::

፲፭. ወእመሰ ነዳዪት ይእቲ ጥዩቀ ኢመፍትው ይሑራ ያጽሕባሁ ለዘገብረ ምሕረተ አላ ባሕቲቶ ርቱዕ ይንበራ ውስተ ቤቶን::

፲፮. ወይስግዳ በገጸን ወይነስሓ ወይሰአላሁ ለእግዚአብሔር እስመ ገብረ ምሕረተ እግዚአብሔር ከመ ይዜንዋ ሠናያቲሁ::

፲፯. ይቤ እግዚእነ ሶበ ትበውኡ ውስተ ቤት በሉ ሰላም ለዝንቱ ቤት::

፲፰. "ወእመቦ ህየ ውሉደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ::"

፲፱. ወእመ አኮሰ ይግባዕ ሰላም ክሙ ላዕሌክሙ፣ ወእመሰ ሰላም ኢረከበት ድልወ ኀበ ተዐርፍ ትገ ብእ ኀበ ዘፈነዋ፣ ከማሁ ውእቱ መርገም በዐመፃ ኢይበጽሕ ላዕለ ዘኢአበሰ አላ ዳዕሙ ይገብእ ኀበ ዘረገመ::

፲፫. ከዚህም በኋላ እኅታቸውን የመ ጸወተውን ሰው አስተውለው ባወቁ ጊዜ ሔደው "ከእርሷ ይልቅ ፈጽ መን የተቸገርን እኛ ሳለን ለዚህች እንደምን አስቀድመህ ሰጠህ" እያሉ ያስቸግሩታል::

፲፬. ሀብት ከሰው ዘንድ የሚሰጥ መስሏቸው እንዲህ የሚሉ ሴቶች አላዋቂዎች ናቸው፣ የጸጋ ሀብት ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው::

፲፭. ይህች ፈጽማ የተቸገረች ብትሆን ግን ቸርነት ያደረገውን ሰው ለማስቸገር ይሄዱ ዘንድ አይገ ባም፣ በቤታቸው ውስጥ ይቀመጡ ዘንድ ይገባል እንጂ::

፲፮. በግንባራቸው ወድቀው ይስ ገዱ፣ ንስሓም ገብተው እግዚአብ ሔርን ይለምኑት፣ ቸርነቱን ይነ ግሩ ዘንድ እግዚአብሔር ምሕረ ትን አድርጓልና::

፲፯. ጌታችን ወደ ቤት በገባችሁ ጊዜ "ለዚህ ቤት ሰላም ይሁን" በሉ አለ::

፲፰. የሰላም ልጅ ቢኖርም ሰላ ማችሁ በላዩ ይደርበት::

፲፱. ይህ ባይሆን ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመለስ፣ ሰላም ታድ ርበት ዘንድ የተዘጋጀ ባታገኝ ግን ወደላካት ትመለሳለች፣ እንደዚሁም የዐመፅ ርግማን ባልበደለ ሰው ላይ አይደርስም፣ ወደ ረጋሚው ይመለ ሳል እንጂ ::

፷. ዘይረግም ባዕደ ከንቶ ረገመ ርእሶ በከመ ይቤ ሰሎሞን ከማሁ አንትሙኒ በከመ ገበርክሙ ለካልኣን ከማሁ ትትፌደዩ።

፷፩. እስመ ይቤ ግበ ከረየ ወደሀየ ወይወድቅ ውስተ ግብ ዘገብረ ወይገብእ ፃማሁ ዲበ ርእሱ ወትወርድ ዓመፃሁ ዲበ ድማሁ።[፪]

፷፪. እስመ ዘይከሪ ግበ ለቢጹ ይወድቅ ውስቴቱ ወዘይፈርህ መርገመ ኢይረግም ባዕደ።

፷፫. ወዘይጸልእ ለርእሱ ኢይግበር ዲበ ባዕድ።

፷፬. ወበእንተዝ አንተኒ ኤጲስ ቆጶስ መምህር ገሥፆን ለእለ ይሜንንዎን ለመበለታት ።

፷፭. ወተዐገሦሙ ለምጹኣን ወሐውጸሙ ለሕሙማን ወተፈሣሕ በኅሩያን እለ ይባርኩ ወኢይረግሙ ወእዝዞሙ ከመ ኢይግበሩ እኩየ ላዕለ ሰብእ ዳዕሙ ይግበሩ ሰላመ።

፷፮. ወእመሂ ኤጲስ ቆጶስ አው ቀሲስ፣ ወእመሂ ዲያቆን አው ዘኮነ እምሥዩማን፣ ኢይፃእ እም አፉሁ መርገም ከመ ኢይረስ መርገመ ህየንተ በረከት ።

፪. መዝ. ፯፡ ፲፮–፲፯

፷. በከንቱ ሌላውን የሚረግም ሰው ራሱን ረገመ፣ ሰሎሞን እናንተ በሌላው እንደሠራችሁ እንደዚሁ ፍዳችሁን ትቀበላላችሁ እንዳለ።

፷፩. "ጉድጓድን ቈፈረ አጐደጐደም፣ በቈፈረው ጉድጓድ ውስጥም ይወድቃል፣ ድካሙም በራሱ ላይ ይመለሳል፣ በደሉም በአናቱ ላይ ይወርዳል ብሏልና።"

፷፪. ለባልንጀራው ጉድጓድን የሚምስ ሰው እርሱ በውስጡ ይወድቃልና መርገምንም የሚፈራ ሌላውን አይረገም።

፷፫. ለራሱ የሚጠላውን በሌላው አያድርግ ።

፷፬. ስለዚህም መምህር የምትሆን አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ፣ መበለታትን የሚንቁትን ምከራቸው።

፷፭. ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጡትን ታገሣቸው ፣ የታመሙትንም ጐብኛቸው፣ በማይረግሙ በሚመርቁ በተመረጡ ሰዎች ደስ ይበልህ፣ በሰዎች ላይም ክፉ ሥራን እንዳይሠሩ እዘዛቸው፣ ሰላምን ያድርጉ እንጂ ።

፷፮. ኤጲስ ቆጶስም ቢሆን፣ ወይም ቄስ፣ ወይም ዲያቆን ቢሆን፣ ከሹማምንት ወገንም የሆነ ቢሆን፣ ስለበረከት ፈንታ እርግማንን እንዳይወርስ እርግማን ከአፉ አይውጣ።

፶፯. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጾሙ ወይምሀሮሙ ወይናዝዞሙ ለሕዝብ ኢይፃዕ እምአፉሁ ቃለ መርገም ።

፶፯. ለኤጲስ ቆጶስ የዕርግማን ቃል ከአፉ ሳይወጣ ሕዝቡን ይመክራቸው ፣ ያስተምራቸው ፣ ያጽናናቸውም ዘንድ ይገባል።

፶፰. አላ ይትከዘ በእንተ ካህናት ወዲያቆናት ወደናግል ወመበለታት ወሕዝብ።

፶፰. ነገር ግን ስለ ካህናት፣ ስለ ዲያቆናት፣ ስለ ደናግል፣ ስለ ባልቴቶችና ስለ ሕዝቡም ይዘን እንጂ።

፶፱. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶስ አመክሮሙ ለዲያቆናት እለ ይትቀነዩ ምስሌከ ወርድኦሙ በገቢረ ሠናይ ከመ ድልዋነ ይኩኑ ለተልእኮ ሕዝብ።

፶፱. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ሕዝቡን ለማገልገል የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ ካንተ ጋራ የሚገዙ ዲያቆናትን ምከራቸው፤ በበጎ ሥራም እገዛቸው።

፷. ወዓዲ ዲያቆናዊትኒ ትሠየም ወይእቲ ኅሪት ወንጽሕት እንተ አልባቲ ነውር ለተልእኮ አንስት።

፷. ዳግመኛም ዲያቆናዊት ትሾም፣ ይህችም ነውር የሌለባት ሴቶችን ለማገልገል የተመረጠች ንጽሕት ትሁን።

፷፩. እስመ ኢመፍትው ዲያቆን ይትለአክ ለአንስት ከመ ኢይኩን ሐሜት ለእለ ኢየአምኑ።

፷፩. ዲያቆን ለማያምኑ ሰዎች ሐሜት እንዳይሆን ለሴቶች መላክተኛ ይሆን ዘንድ አይገባምና።

፷፪. በእንተዝኬ ትኩን ዲያቆናዊት ልእክተ ለአንስት ወትቅብዖን ቅብዐ ወታልብሶን አልባሲሆን እምድኅረ ጥምቀት።

፷፪. ስለዚህ ነገር ዳያቆናዊት ለሴቶች መላክተኛን ትሁን፣ ዘይቱን ትቀባቸው፣ ከተጠመቁም በኋላ ልብሳቸውን ታልብሳቸው።

፷፫. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ቅባዕ ፍጽሞን ለእለ ይጠመቃ አንስት በቅብዕ ቅዱስ በከመ ሥርዓተ ቅድስት ጥምቀት።

፷፫. አንተ ግን ኤጲስ ቆጶስ የሚጠመቁትን ሴቶች እንደ ቅድስት ጥምቀት ሥርዐት ቅብዕ ቅዱስን ቅባቸው።

፷፬. ወእምድኅረዝ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሲሳን ጸልዩ ላዕለ እምታሕቴክሙ ወአጥምቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ መንፈስ ቅዱስ።

፷፬. ከዚህም በኋላ እናንተ ኤጲስ ቆጳሳት ቀሳውስት በበታቾቻችሁ ላሉት ጸልዩላቸው፤ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስምም አጥምቋቸው።

፴፭. ወእምዝ ይትመጠዎሙ ዲያቆን ለዕደው፣ ወዲያቆናዊትኒ ትትመጠዎን ለአንስት ከመ ይኩን ማኅተም ዘነሥኡ ቅዱሰ ወንጹሐ ዘኢይክል ይግሥሦ ወኢመኑሂ።

፴፭. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ወንዶችን ይቀበላቸው፣ ዲያቆናዊትም ሴቶችን ትቀበላቸው፣ የተቀበሉት ማኅተም (ሜሮን) ማንም ማን ሊዳስሰው የማይችል ንጹሕ ቅዱስ ይሆን ዘንድ።

፴፮. ወእምድኅረ ተጠምቁ ይቅብዖሙ ኤጲስ ቆጶስ በቅብዐ በለሳን እስመ ተጠምቁ ለክርስቶስ በሞቱ።

፴፮. ከተጠመቁም በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ ቅብዐ ሜሮኑን ይቀባቸው፣ በክርስቶስ በሞቱ አምሳል ተጠምቀዋልና።

፴፯. ወዝንቱ ቅብዕ ዘእምቅብዐ በለሳን ኃይለ ሃይማኖት ውእቱ፣ እስመ ሶበ ንወጽእ እማይ አምሳሊሁ ለክርስቶስ ውእቱ ዘአንሥአ አብ እሙታን ዘላዕለ ኵሉ።

፴፯. ይኸውም ከበለሳን የተገኘ ቅብዓ ሜሮን የሃይማኖት ኃይል ነው፣ ተጠምቀን ከውኃ በወጣን ጊዜ ከሁሉ በላይ የሚሆን አብ ከሙታን ለይቶ ያስነሣው የክርስቶስ ምሳሌ ነውና።

፴፰. ዝውእቱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድ ዋሕድ እግዚአ ሕይወት።

፴፰. ይኸውም የሕይወት ጌታ አንድ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፴፱. ወጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ ዘተፈነወ እምኀበ አብ ይምህር ኵሎ ።

፴፱. የእውነት መንፈስ ጰራቅሊጦስም ሁሉን ያስተምር ዘንድ ከአብ ዘንድ የሚላክ ነው።

፵. ወእለሰ ተጠምቁ ይርኀቁ እምዕልወት ወይንጽሑ እምኃጢአት ወይኩኑ አዕርክቲሁ ለእግዚአብሔር ወጸላእያኒሁ ለዲያብሎስ ወመዋርስቲሁ ለክርስቶስ ዐላውያኒሁ ወክሒድያኒሁ ለሰይጣን ወመቀጥቅጣነ መናግንቲሁ ወእሙንቱ ይከውኑ ንጹሓነ ዘእንበለ ርኵስ ወይሰመዩ ውሉደ ለክርስቶስ።

፵. የተጠመቁቱ ግን ከክህደት ይራቁ ከኃጢአትም ይንጹ፣ የእግዚአብሔር ወዳጆችም ይሁኑ፣ የዲያብሎስም ጠላቶችና ሰይጣንን የሚክዱ፣ አሽከላውን የሚሰባብሩ የክርስቶስ ወራሾች ይሁኑ ፣ እነዚህ ያለ ኃጢአት ንጹሐን ይሆናሉ፤ የክርስቶስ ልጆችም ይባላሉ።

፵፩. ወዓዲ ይስአሉ ወያስተብቍዑ ኀበ አብ ከመ ይኩኑ አሐደ ኅብረተ ምስለ መሃይምናን ወይበሉ ከመዝ::

፵፪. አቡነ ዘበሰማያት ይትቀደስ ስምከ፣ ትምጻእ መንግሥትከ ወይኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር::

፵፫. ሲሳየነ ዘለለዕለትነ ሀበነ ዮም ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኅድግ ለዘአበሰ ለነ ::

፵፬. ኢታብአነ እግዚኦ ውስተ መንሱት አላ አድኅነነ ወባልሐነ እምኵሉ እኩይ እስመ ዚአከ ይእቲ መንግሥት ኀይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም::[፫]

፵፭. መፍትውኬ ይኩኑ ዲያቆናት ንጹሓነ ወኄራነ ዘእንበለ ነውር ከመ ኤጲስ ቆጶስ::

፵፮. ወይትቀነዩ ወትረ ውስተ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ወይፀመድዎ ለእግዚአብሔር በሠናይ መልእክት ወይፈጽሙ ግብሮሙ በጥበብ በ፩ ሕሊና ወበ፩ መንፈስ ወይለብዉ ዐስበ ቅኔሆሙ::

፵፯. ወኢይትዐበዩ ለተልእኮ ጽኑሳን በከመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢመጽአ ከመ ይትለአክዎ ዳዕሙ ከመ ይትለአክ ወይመጡ ነፍሶ ቤዛ ብዙኃን ወዓዲ ኢአበየ ከመ ይመጡ ነፍሶ ህየንተ ዐርኩ ።[፬]

፫. ማቴ. ፮፡፱–፲፫
፬. ማቴ. ፳፡፳፰

፵፩. ዳግመኛም ከምዕመናን ጋራ አንድነት ይሆኑ ዘንድ አብን ይለምኑ ይማልዱ፣ እንደዚህም ይበሉ::

፵፪. የሰማይ አባታችን ስምህ ይመስገን መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህም በሰማይ እንደሆነ እንዲሁ በምድር ይሁን::

፵፫. የዕለት ምግባችንን ዛሬ ስጠን፤ ኃጢአታችንንና በደላችንን ይቅር በለን፣ እኛም ለበደለን ይቅር እንል ዘንድ::

፵፬. አቤቱ ወደ ፈተና አታግባን፣ ከክፉ ሥራ ሁሉ ፈጽመህ አድነን እንጂ መንግሥት ኃይልና ጌትነት የአንተ ናትና ለዘለዓለም::

፵፭. ዲያቆናት እንደ ኤጲስ ቆጶሱ ያለነውር ንጹሓንና ቸሮች ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው::

፵፮. በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ዘወትር ያገልግሉ፣ በበጎ ተልዕኮም እግዚአብሔርን ያገልግሉት፣ በአንድ ሐሳብና በአንድ ልብ ሆነው በጥበብ ሥራቸውን ይፈጽሙ፣ የአገልግሎታቸውን ዋጋ ያስተውሉ::

፵፯. ለተቸገሩት ሰዎች ማገልገልንም እንቢ አይበሉ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያገለግል ስለ ብዙ ሰዎች ቤዛም ሰውነቱን ለሞት አሳልፎ ሊሰጥ ነው እንጂ ሊያገለግሉት እንዳልመጣ፣ ዳግመኛም ስለ ወዳጁ ነፍሱን አሳልፎ ይሰጥ ዘንድ እንቢ እንዳላለ የተቸገሩትን ለመርዳት እንቢ አይበሉ ::

፺፰. እስመ እግዚአብሔር ወእግዚአ ሰማያት ወምድር ተዓገሠ ዘንተ ኵሎ በእንቲአነ እፎኬ አንትሙ ትትዔበዩ ለተልእኮ ነዳያን ወምስኪናን፡፡

፺፱. መፍትው እንከ ትትመሰልዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በኵሉ ግብር ዘተዓገሠ ከዊነ ገብር ወተወክፈ ንጺሐ ወተፅናሰ ወተትሕተ ወፆረ ሕማማተ በዲበ ዕፀ መስቀል በእንቲአነ ከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትቀነዩ ለነዳያን አኃዊክሙ ወትትመሰልዎ ለክርስቶስ፡፡

፻. ወዘሰ ይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ገብረ፡፡[፭]

፻፩. ወከማሁ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጸመ ኵሎ ዘጽሑፍ በቃል ወበምግባር ወኮነ ገብረ ለብዙኃን ነሥአ ለንጻ ወቀነተ ወወደየ ማየ ውስተ ምሕፃብ ወቀደመ ሐፂበ እግረ አርዳኢሁ ወመዝመዘ በለንጽ ዘቀነተ ውስተ ሐቌሁ ከመዝ ገብረ ከመ ንትፋቀር በበይናቲነ ወመሀረነ ናፍቅር ቢጸነ፡፡[፮]

፻፪. ወእመሰ እግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተትሕተ ወገብረ ዘንተ እፎኬ አንትሙ ትትዔበዩ ወትትሀከዩ ለገቢረ ሠናይ ለፅኑሳን ወለምንዱባን፡፡

፭. ማቴ. ፳፡፳፯

፮. ዮሐ. ፲፫፡፬–፲፭

፺፰. የሰማያትና የምድር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ሁሉ ስለኛ ከታገሠ እናንተ ለድሆችና ለችግረኞች ማገልገል እንዴት እንቢ ትላላችሁ?

፺፱. ስለ እኛ አገልጋይ መሆንን ድህነትንና ችግርን የታገሠ፣ ራሱን ዝቅ ያደረገ፣ በመስቀል ላይ መከራዎችን የተቀበለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በሥራውም ሁሉ ትመስሉት ዘንድ ይገባል፣ እንዲሁ እናንተም ድሆች ወንድሞቻችሁን ልታገለግሉ ክርስቶስንም ልትመስሉት ይገባል፡፡

፻. ከናንተ ወገን አለቃን ይሆን ዘንድ የሚወድ ቢኖር አገልጋይ ይሁናችሁ፡፡

፻፩. እንደዚሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጻፈውን ሁሉ በቃልና በሥራ ፈጸመ፤ ለብዙዎችም አገልጋይን ሆነ፣ መንዲሉንም አንሥቶ ታጠቀ፣ ውሀውንም በመታጠቢያው ጨመረ፣ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ማጠብ ጀመረ፣ በወገቡ በታጠቀው መሐረሚያም አሸ፣ እንደዚህም ያደረገው እኛ እርስ በእርሳችን እንፋቀር ዘንድ ነው፣ ባልንጀራችንንም እንወድ ዘንድ አስተማረን፡፡

፻፪. ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ዝቅ አድርጎ ይህን ካደረገ እናንተ ለተቸገሩና ለተጨነቁ ሰዎች በጎ ሥራን ለመሥራት እንዴት እንቢ ትላላችሁ? (ትታበያላችሁ) ?

፶፫. ተቀነዩ እንከ በፍጹም ፍቅር ዘእንበለ ነጐርጓር ወነሢአ ገጽ።

፶፬. ወባሕቱ ኢትግበሩ ዘንተ ለነሢአ አርአያ ገጽ ዳዕሙ በእንተ እግዚአብሔር ከመ ትንሥኡ አስበ ፃማክሙ በኀቤሁ በደኃሪ ዕለት።

፶፭. መፍትው ይኅሥሡ ዲያቆናት ይግበሩ ፈቃዶሙ ዘእንበለ ይስአልዎሙ ነዳያን።

፶፮. ወዓዲ ይትቀነዩ ለኤጲስ ቆጶስ ወይኩኑ ፩ ነፍስ ወይረስይዎ አበ ወመምህረ ወመገሥጸ።

፶፯. ናሁ ንኤዝዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ በኀበ ፫ቱ ኤጲስ ቆጶሳት ወእመ አኮ በኀበ ፪ቱ።

፶፰. ወበኀበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስሰ ኢይትከሀል ውሂበ ሢመት፤ እስመ በስምዐ ፪ወ፫ ይቀውም ኵሉ ነገር።[፯]

፶፱. ቀሲሳንሰ ወዲያቆናት ወባዕዳን ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ይሠየሙ በኀበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስ።

፷. ለቀሲሳንሰ ወለዲያቆናት ኢተውህበ ሎሙ ይሢሙ ሕዝባዌ አላ ባሕቱ ቀሲስ ይምሀር ወይገሥጽ ወይባርክ ሕዝበ ወይዕጥን ወያዕርግ መሥዋዕተ።

፯ ማቴ. ፲፰፥፲፮

፶፫. እንግዲህ ያለማንጐራጐር ፊት አይቶ ያለማድላት በፍጹም ፍቅር ሁናችሁ አገልግሉ።

፶፬. ነገር ግን የፊት መልክን አይታችሁ ለማድላት አትሥሩ፤ በኋለኛይቱ ቀን የድካማችሁን ዋጋ ከእርሱ ትቀበሉ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ብላችሁ ነው እንጂ።

፶፭. ዲያቆናት ድኆች ሳይለምኗቸው ፈቃዳቸውን ሊያደርጉላቸው አገባብ ነው።

፶፮. ዳግመኛም ኤጲስ ቆጶሱን ያገልግሉ፤ አንድ ልብም ይሁኑ፤ አስተማሪና መካሪ አባትም ያድርጉት።

፶፯. እነሆ ኤጲስ ቆጶስ በሦስት ኤጲስ ቆጶሳት፤ ያም ባይሆን በሁለት ኤጲስ ቆጶሳት ይሾም ዘንድ እናዝዛለን።

፶፰. በአንድ ኤጲስ ቆጶስ ግን የኤጲስ ቆጶስነት ሹመት መስጠት አይቻልም፤ ነገር ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ይጸናልና።

፶፱. ቀሳውስት፤ ዲያቆናትና ሌሎች የቤተ ክርስቲያን ሹማምት ግን በአንድ ኤጲስ ቆጶስ ይሾሙ።

፷. ለቀሳውስትና ለዲያቆናት ግን ሕዝባዊውን ይሾሙ ዘንድ ሥልጣን አልተፈቀደላቸውም ነገር ግን ቄስ ያስተምርና ይመክር፤ ሕዝቡን ይባርክና ያጥን፤ መሥዋዕቱን ያሳርግ ዘንድ ነው እንጂ።

፳፩. ወዲያቆንሰ አልቦ ዘይገብር ወኢምንትኒ ዘእንበለ ተልእኮ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሲሳን ወይፌጽም በሠናይ መልእክቶ።

አንቀጽ ፲ ወ፯
በእንተ ዕጓለ ማውታ

፩. መፍትው ሕዝበ ክርስቲያን እለ እልቦሙ ውሉድ ይሕፅንዎሙ ለዕጓለ ማውታ ወለወራዙት ወለደናግል ወይረስይዎሙ ከመ ደቂቆሙ ወፈድፋደ ያፍቅርዎሙ።

፪. ወዘቦሰ ውሉድ ወበጽሐ አምጣነ ውርዙት ያውስብ ድንግለ ዕጓለ ማውታ።

፫. ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ፈጸምክሙ ዐቢየ ግብረ ወትከውኑ አበ ለዕጓለ ማውታ ወትረክቡ ዐስበ ህየንተ ዘተቀነይክሙ በኀበ እግዚአብሔር አምላክ።

፬. ወእመሰቦ ዘይትሜካሕ ወይሜንን ዕጓለ ማውታ፣ ወይብል አንሰ ኢያወስብ ነዳዪተ፣ ይለቡ እንከ መኑ ውእቱ አብ ለዕጓለ ማውታ፣ ወቀዋሚሃ ለመዓስብት፣ እስመ ዘይኄሊ ይግበር ከመዝ ይዘሩ ብዕሎ ለባዕድ ወይትፌጸም ላዕሌሁ ዘይቤ መጽሐፍ፣ ለዘኢበልዕዎ ቅዱሳን በልዕዎ ሶርያውያን።

፳፩. ዲያቆን ግን ለኤጲስ ቆጶሱና ለቀሳውስቱ ከመላላክ በቀር ምንም የሚያደርገው የለም ፣ መላላኩንም በመልካም ይፈጽም እንጂ።

አሥራ ሰባተኛ አንቀጽ
አባትና እናታቸው ስለሞቱባቸው ይናገራል፤

፩. ልጆች የሌሏቸው የክርስቲያን ወገኖች እናት አባት የሞቱባቸውን ልጆች ያሳድጓቸው ዘንድ ጐልማሶችንና ደናግልንም እንደ ልጆቻቸው አድርገው ፈጽመው ይወዷቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፪. ወንድ ልጅ ያለው ቢኖር አካለ መጠን ቢያደርስም እናት አባቷ የሞቱባትን ድንግል ያግባ።

፫. እንደዚህ ብታደርጉ ግን ታላቅ ሥራን ፈጸማችሁ፣ እናት አባት ለሌለው ልጅም አባትን ትሆናላችሁ፣ በጎ አገልግሎትንም ስለ አገለገላችሁ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ዋጋችሁን ታገኛላችሁ።

፬. የሚመካ አባትና እናት የሌላትንም የሚንቅ፣ እኔስ ድኃዪቱን አላገባም የሚልም ቢኖር፣ እናትና አባት ለሞቱባትና ባሏ ሞቶባት ፈት ለሆነችው አባትና ጠበቃ ማን እንደሆን ያስተውል፤ እንደዚህ የሚያስብ ሰው ገንዘቡን ለባዕድ ይበትናልና፣ ቅዱሳን ያልበሉትን የሶርያ ሰዎች ይበሉታል ብሎ መጽሐፍ የተናገረውም በእርሱ ላይ ይፈጸማል።

፰. እስመ ይቤ ኢሳይያስ ወለበሐውርቲክሙ ይበልዖ ፀር ነኪር በቅድሚክሙ።[፩]

አንቀጽ ፲ ወ ፰

በእንተ ከመ መፍትው ይተክዙ ኤጲስ ቆጶሳት በእንተ ዕቤራት ወዕጓለ ማውታ።

፩. አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ሐልዩ ሲሳዮሙ ለፅኑሳን ወግበሩ ትካዞሙ ወለዕጓለ ማውታ ሀቡ ርስተ ወንዋየ አበዊሆሙ ወለዕቤራትኒ ንዋየ አምታቲሆን።
፪. ወለወራዙት ወለደናግል ሥርዑ ሰብሳበ በከመ ይደሉ።

፫. ወለእለ ይትቀነዩ ሀቡ ዐስቦሙ ወአንድርዎሙ ለነዳያን ወአብልዕዎሙ ለርኁባን ወአስተይዎሙ ለጽሙዓን ወአልብስዎሙ ለዕሩቃን ወሐውጽዎሙ ለሕሙማን ወርድእዎሙ ለሙቁሓን።

፬. ዘንተ ሐልዩ ወከመዝ ግበሩ ለዕጓለ ማውታ ወለዕቤራት መዓልተ ወሌሊተ እስመ ዘይክል ገቢረ ከመዝ ብፁዕ ውእቱ።

፭. ወብፁዕ ናሁኬ አድኀነ ርእሶ እስመ ተወከፈ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ወነግደ።

፩. ኢሳ. ፩፥፯

፰. ኢሳይያስ ልዩ ጠላት አገሮቻችሁን በፊታችሁ ይበላዋል ብሎ አልና ።

አሥራ ስምንተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት አባት እናት ስለሞቱባቸው ልጆችና ባልቴቶች ይተክዙ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ለተቸገሩት ሰዎች ምግባቸውን አስቡ፣ ግዳጃቸውንም አድርጉ፣ ለድሃ አደጎችም የወላጆቻቸውን ገንዘብና ርስት ስጡ፣ ለባልቴቶችም የባሎቻቸውን ገንዘብ ስጡ።
፪. ለጎልማሶችና ለደናግልም እንደሚገባ ጋብቻን በሥርዐት አድርጉ።

፫. ለሚያገለግሉም ደመወዛቸውን ስጡ፣ ድሆችን አሳድሯቸው ፣ የተራቡትንም አብሏቸው፣ የተጠሙትንም አጠጧቸው፣ የታረዙትን አልብሷቸው፣ የታመሙትን ጠይቋቸው፣ የታሠሩትንም ርዷቸው።

፬. ይኽን አስቡ፣ ለድሃ አደጎችና ለባልቴቶችም በሌሊትና በቀን እንደዚህ ማድረግ የሚችል ሰው ብፁዕ ነውና።

፭. እነሆ ብፁዕ የተባለ ሰውም እራሱን አዳነ፣ ባልቴቷንና ድሃ አደጉን እንግዳውንም ተቀብሏልና።

፯. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ውኂብሰ እምረኪብ ውእቱ።[፩]

፰. ወእለሰ ይትዔገሉ ነዳያነ ይትኴነኑ በቅድመ እግዚአብሔር በደኃሪት ዕለት።

፱. ወዘሰ ይጼሳ ወይነሥእ ምጽዋተ በከዊኖቱ ለዕጓለ ማውታ ወአረጋዌ ወድውየ ወለእመኒ ነዳይ ዘቦ ደቂቅ ለዘከመዝ ይገብር ኢትሕምይዎ አላ ነዐድዎ እስመ ኮነ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር።

፲. ውእቱ ርቱዕ ይጸሊ ኵሎ ጊዜ ዘእንበለ ሐኬት በእንተ እለ ወሀብዎ ምጽዋተ።

፲፩. ወዘሰ እንዘቦ ይነሥእ ምጽዋተ ሎቱኒ ይትሐሰቦ እግዚአብሔር እስመ መሰጠ ኅብስተ ነዳይ ወኢገብረ ሠናየ ለርእሱ ወኢለባዕዳን።

፲፪. ወዘሂ ቦ ንዋይ ወኢይጼጉ ለጽኑሳን ይመስል ከመ ባዕል ዘአስተጋብአ ወመልዐ መዛግብቲሁ በከንቱ ወይከውን ሙሱነ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ኢይበቍዖ ንዋዩ በዕለተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፲፫. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ኢየአምን በእግዚአብሔር አላ ዳዕሙ ውእቱ ያመልክ ንዋዮ ወይትዌከል ቦቱ።

፩ ፪ቆሮ. ፰፥፲፩ ፤ ግብ. ሐዋ. ፳፥፴፭

፯. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ መስጠት ከማግኘት የተነሣ ነው።

፰. ድሆችን የሚቀሙ ግን በኋለኛዋ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ይፈረድባቸዋል።

፱. ድሃ አደግና ሽማግሌ በሽተኛም በመሆኑ ወይም ልጆች ያሉት ድሃ በመሆኑ ምጽዋት ቢቀበል እንደዚህ የሚያደርገውን አትሙት፣ ነገር ግን አድንቁት፣ ለእግዚአብሔር መሠውያ ሆኖአልና።

፲. እርሱም ምጽዋትን ስለሰጡት ያለ ቸልታ ሁልጊዜ ይጸልይ ዘንድ ይገባል።

፲፩. ነገር ግን እያለው ምጽዋትን የሚቀበል እርሱን እግዚአብሔር ይቆጣጠረዋል፣ የድሃውን ምግብ ነጥቋልና፣ ለራሱና ለሌሎችም በጎ ነገርን ስላላደረገ።

፲፪. ገንዘብ ያለው ለተቸገሩትም የማይሰጥ ሰብስቦ ሣጥኖቹን በከንቱ እንደሞላ በእግዚአብሔርም ዘንድ እንደሚጠፋ ባለጸጋን ይመስላል፣ ገንዘቡ እግዚአብሔር በተቆጣበት ቀን አይጠቅመውምና።

፲፫. እንደዚህ የሚያደርግም በእግዚአብሔር አያምንም ነገር ግን ገንዘቡን ያመልካል፣ በገንዘቡም ይታመናል።

፲፫. ኢያፈቅር ርትዐ ወይነሥእ ገጸ ወአልቦ ምሕረት ወኢይሬኢ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሁ ወአልቦ ፍቅረ ጸላኢ ለርእሱ ወአልቦ ዐርክ።

፲፫. ቅንነትን አይወድም፣ ነገር ግን ፊት አይቶም ያደላል፣ ምሕረትም የለውም፣ እግዚአብሔርን መፍራትንም በዓይኖቹ አያይም፣ ጠላትን ማፍቀርም ለራሱ የለውም ወዳጅም የለውም።

፲፬. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ይማስን ንዋዩ ወይበልዖ ፀር ነኪር እመኒ እንዘ ሕያው ውእቱ አው እም ድኅረ ሞተ እስመ ይቤ ዘያስተጋብእ ብዕሎ በዐመፃ ይትሐየድ ብዕሉ እምኔሁ።፩

፲፬. እንደዚህ የሚያደርግ ሰው ገንዘቡ ይጠፋል፣ በሕይወቱ ሳለም ቢሆን ወይም ከሞተ በኋላ ልዩ ጠላት ይበላዋል፣ ባለጸግነቱን በዐመፅ የሚሰበስብ ሰው ገንዘቡ ከእርሱ ይቀማልና።

አንቀጽ ፲ ወ ፱

አሥራ ዘጠነኛ አንቀጽ

በእንተ ከመ መፍትው መዓስብ ወመበለታት ይንሥኡ ዘተጸገዋ በእኩቴት።

ባሏ ስለሞተባትና ባልቴቶች የሚሰጣቸውን በምስጋና ይቀበሉ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ንገሥጸን ለመበለታት ወለመዓስብ ይትወከፋ ዘወሀቦን እግዚአብሔር በእኩቴት በፍርሀት ወበረዓድ ወያእኵትዎ ለእግዚእ ዘይሁብ ሲሳየ ለርኁባን።

፩. እግዚአብሔር የሰጣቸውን በምስጋና በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ይቀበሉ ዘንድ፣ ለተራቡትም ምግብን የሚሰጥ እግዚአብሔርን ያመሰግኑት ዘንድ፣ ፈቲቱንና ባልቴቶችን እንምከራቸው።

፪. መኑ እምኔክሙ ዘይበልዕ ወይሰቲ በአቅም አኮኑ ውእቱ ዘጸገም እግዚአብሔር ዘይሰፍሕ እደዊሁ ወያበዝኅ ሠናያተ በፈቃዱ ዘይሁብ ሥርናየ ለወራዙት በፈቃዱ ወወይነ ለደናግል ወቅብዐ ትፍሥሕት ለሕያዋን ጽጋበ ለእንስሳ ወግዕዛነ ለአግብርት ወሥጋ ለአራዊት ወፍሬያተ ለአዕዋፍ ወሲሳየ ለኵሉ በከመ ይደሉ።

፪. ከእናንተ ወገን በልክ የሚበላና የሚጠጣ ማነው? እጁን ዘርግቶ በፈቃዱ መልካሙን የሚያበዛ ለጕልማሶች ስንዴውን ፣ ለደናግል ወይንን ፣ በሕይወት ለሚኖሩም የደስታ ዘይትን፣ ለእንስሳ ጥጋብን፣ ለአገልጋዮች ነፃነትን፣ ለአውሬዎች ሥጋን ፣ ለወፎችም ፍሬን፣ ለሁሉም እንደሚገባ ምግብን በፈቃዱ የሚሰጥ እግዚአብሔር የሰጠው አይደለምን።

፩. ኢዮብ ፳፥፲፭

፫. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ተመስሉ በአዕዋፈ ሰማይ እለ ኢይዘርኡ ወኢየዐርሩ ወኢያስተጋብኡ ውስተ መዛግብት ወአቡክሙ ሰማያዊ ይሴስዮሙ ፈድፋደ ትኄይሱ አንትሙ እምብዙኀ አዕዋፍ::

፬. ኢተሐልዩ እንዘ ትብሉ ምንተ ንበልዕ ወምንተ ንሰቲ ወምንተ ንትከደን እስመ የአምር አቡክሙ ዘበሰማያት ከመ ተኀሥሡ ዘንተ ኵሎ::[፫]

፭. ወእመሰ ትፈቅዱ ትንሥኡ ሠናይቶ ወትረሱ መንግሥቶ አዕርጉ ሎቱ ስብሐተ ወበረከተ ወአኰቴተ ::

፮. ወለእለሰ ይትዌከፉ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ያስተፌሥሖሙ እግዚአብሔር አብ በመንግሥተ ሰማያት በወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን::

አንቀጽ ፳

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ነሢአ መባእ በኀበ እለ ይደሉ::

፩. ተዓቀቡ እንከ እመያሲ እስመ ርትቅ ድኅነቱ እምኀጢአት::

፪. ወበእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ "አሌ ሎሙ" ለእለ ይቶስሑ ማየ ምስለ ወይን::[፬]

፫. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ የማይዘሩ የማያጭዱና የማይሰበስቡ፣ ነገር ግን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው የሰማይ ወፎችን ምሰሉ ፣ ከብዙ ወፎች ይልቅ እናንተ ትበልጣላችሁ::

፬. ምን እንበላለን፣ ምን እንጠጣለን፣ ምንስ እንለብሳለን ብላችሁ አትጨነቁ፣ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንደምትሹ ያውቃልና::

፭. በጎውን ነገር ትቀበሉ ዘንድ፣ መንግሥቱንም ትወርሱ ዘንድ ብትወዱ ግን ክብርንና ፍጹም ምስጋናን ለእርሱ አቅርቡ::

፮. ባልቴቷንና ድሀ አደጉን ለሚቀበሉ ግን እግዚአብሔር አብ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በመንግሥተ ሰማያት ደስ ያሰኛቸዋል፣ ክብርና ምስጋና ለእርሱ ይሁን፣ ለዘለዓለሙ አሜን::

ሀያኛ አንቀጽ፤

ኤጲስ ቆጶሱ መስጠት ከሚገባቸው ሰዎች መባ መቀበልን ያስተውል ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል::

፩. ከመሸተኛ መባን እንዳትቀበሉ ተጠንቀቁ፣ ከኃጢአት መዳኑ እጅግ የራቀ ነውና::

፪. ስለዚህም ኢሳይያስ እንዲህ አለ፣ ውሃን ከወይን ጋራ ለሚቀላቅሉ ሰዎች ወዮላቸው::

፫. ማቴ. ፮፡ ፳፭—፴፪
፬. ኢሳ. ፩፥፳፫

፫. ንርኀቅ እምስካር ወዝሙት እስመ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ኢታብኡ መባአ እምዐስበ ዝሙት።[፪]

፬. ተዓቀቡ እመሰጥ ወእለ ይሌቅሑ ንዋዮሙ በርዴ ወእምግሙናነ መንፈስ፣ ወግብረ እለ ይገብሩ ከመዝ ኢኮነ ሥሙረ በኀበ እግዚአብሔር።

፭. መፍትው ለኤጺስ ቆጶስ ይርኀቅ እምእለ ይትዔገልዎሙ ለዕቤራት ወለእጓለ ማውታ፣ ወእምእለ ይመልዑ ቤተ ሞቅሕ ንጹሓነ እለ አልቦሙ አበሳ፣ ወእምእለ ያከብዱ ዲበ አግብርቲሆሙ ቅኔ እኩየ ወይኬንንዎሙ በረኃብ ወበጽምዕ።

፮. ወለእለ ከመዝ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ወኢትትመጠው እምኔሆሙ እስመ ምኑን በኀበ እግዚአብሔር ኵሉ ዘይገብር እኩየ ወይነብብ ዐመፃ።

፯. ንርኀቅ እምፈያት ወእመጠዓውያን ወእምእለ ይገብሩ ጣዖተ ወእመስሕታን ወእምእለ ይዔምፁ መዳልወ ወእምእኩያን መስተራትዓን ሐራ እለ ይበረብሩ ቤተ ነዳያን ወምስኪናን ወይመስጡ ንዋዮሙ በዐመፃ።

፫. ከሴሰኝነትና ከመስከር እንራቅ፣ ፈጣሪ እግዚአብሔር ከዝሙት ዋጋ መባ አትቀበሉ ብሏልና።

፬. ከቀማኞችና ገንዘባቸውን ባራጣ ከሚያበድሩ፣ ሰውነታቸውን ከሚያሳድፉ ሰዎች ተጠበቁ፣ እንዲህ የሚያደርጉ ሰዎች ሥራም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ አይደለም።

፭. ለኤጺስ ቆጶስ ባልቴቶችንና ድሃ አደጎችን ከሚነጥቁ፣ ንጹሓን ሰዎችንም በእስር ቤት ከሚያከማቹ፣ በአገልጋዮቻቸው ላይም ክፉ አገዛዝን ከሚያጸኑ፣ በረኃብና በጽምዕ ከሚገዟቸው ይርቅ ዘንድ አገባብ ነው።

፮. እንደዚህ ያሉት ሰዎች መሥዋዕታቸው ርኩስ ነው፣ ከእነርሱም አትቀበል፣ ክፉ የሚሠራና ዐመፅን የሚናገር ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነውና።

፯. ከወንበዴዎች፣ ጣዖትን ከሚያመልኩ፣ ጣዖትንም ከሚሠሩ፣ ሰውን ከሚያስቱ፣ ሚዛኖችን ከሚያሳብሉ፣ የድሆችንና የችግረኞችን ቤት ከሚዘርፉ፣ ገንዘባቸውንም በዐመፅ ከሚነጥቁ ከክፉዎች ጭፍራዎች እንራቅ።

፪ ዘዳግ. ፳፫፥፲፰

፰. ተዓቀቡ እንከ እምቀተልት ወእምጸናሕያነ ፍኖት ወእምዕልዋን ወእምእለ ይነሥቱ ሠናየ ምግባረ ወእምሰብእ ርኩሳን ወእምሰካርያን ወእምፀረፍት ወፈድፋደሰ እምእለ ይነሥኡ ርዴ።

፱. እስመ እሉ መስተቃርናቲሁ ለእግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል "ጸላእከ እግዚኦ ኵሎሙ ገበርተ ዐመፃ ወትገድፎሙ ለኵሎሙ እለ ይነቡ ሐሰተ"።[፫]

፲. ወዘሰ ይጼዕል ወኢይሴሲ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ይትኴነን በኀበ እግዚአብሔር፣ እስመ ዘገብረ አዶንያስ ነቢይ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነገሥት ዘከመ ዐለዎ ለእግዚአብሔር ወበልዐ ኅብስተ ወሰትየ ማየ በመካን ዘአዘዞ እግዚአብሔር ኢይብላዕ በውስቴቱ በእንተ ዕልወተ ኢዮርብአም ወልደ ናባጥ ወበእንተዝ ቀተልዎ።[፬]

፲፩. ወዘይጺሙ በእንተ ሲሳየ መበለት እመኒ ብዙኅ አው ኅዳጥ ሥሙር በኀበ እግዚአብሔር ዘኢኮነ በዐመፃ።

፲፪. እስመ ጽሑፍ ዘይብል "ይኄይስ ኅዳጥ ዘበጽድቅ እምብዙኅ ብዕሎሙ ለኃጥአን"።[፭]

፫. መዝ. ፭፥፯
፬. ፩ኛ ነገሥ. ፲፫፥፳፫
፭. መዝ. ፴፮፥፲፮

፰. እንግዲህ ከነፍስ ገዳዮች፣ ከሸማቂዎች ፣ ከወንጀለኞች ፣ መልካሙን ሥራ ከሚያፈርሱ ከርኩሳን ሰዎች፣ ከሰካራሞች፣ ከተሳዳቢዎች፣ ይልቁንም አራጣ ከሚቀበሉ ሰዎች ተጠበቁ።

፱. እነዚህ የእግዚአብሔር ተቃራኒዎች ናቸውና፣ አቤቱ በደልን የሚሠሩ ሰዎችን ሁሉ ጠላህ ሐሰትንም የሚናገሩ ሰዎችን ትጥላቸዋለህ የሚልም ተጽፎአልና ።

፲. ባልቴትንና እናት አባት የሞቱበትን የማይመግበውን የሚሰድብ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ይፈረድበታል፣ ነቢዩ አዶንያስ ያደረገው እግዚአብሔርንም እንደከዳ፣ ስለናባጥ ልጅ ስለ ኢዮርብአም ወንጀል በውስጡ እንዳይበላና እንዳይጠጣ እግዚአብሔር ባዘዘው ቦታ እንጀራ እንደበላና ውሀ እንደጠጣ ስለዚህም እንደገደሉት በነገሥት መጽሐፍ ተጽፏልና።

፲፩. ብዙም ቢሆን ጥቂትም ቢሆን በዐመፅ ያይደለ ስለ ባልቴቲቱ ምግብ የሚደክም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነው።

፲፪. ከብዙ የኃጢአተኞች ሀብት ጥቂት የጻድቃን ሀብት ይበልጣል የሚል ተጽፏልና።

፲፫. ወእመሰ በልዕት መበለት ወጸግበት በኅበ ዕልዋን ወጸለየት በእንቲአሆሙ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር ጸሎታ::

፲፬. እስመ ይፌትን እግዚአብሔር ልበ ወኵልያተ[1] እስመ ይቤ እግዚአብሔር በእንተ ዕልዋን ወመናፍቃን እመ ቆሙ ሙሴ ወሳሙኤል ወጸለዩ ኀቤየ ኢይሰምዕ ጸሎቶሙ ወኢይሠሪ ኃጢአቶሙ::

፲፭. ወአኮ በእንተ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ባዕዳንሂ እለ አበሱ ወአበዩ ተመይጦ ውስተ ንስሓ::

፲፮. ወእምከመ ተመይጡ እሣሃሎሙ ወእሰምዕ ጸሎቶሙ::

፲፯. ወእለሰ ያምዕዕዎ ለእግዚአብሔር ወኢይዜክሩ እከየ ምግባሮሙ ይርኀቁ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር እስመ ኵሎሙ እለ ኢይገብሩ ዘንተ ውፁአን እምሕግ::

፲፰. እስመ ኢተወክፈ ኤልሳዕ መሥዋዕተ አዛሄል ዘነግሠ ላዕለ ሶርያ አኪያ ያሠኒ መሥዋዕተ ኢዮርብአም::[2]

፲፱. ወእመሰ ነቢያተ እግዚአብሔር ኢተወክፉ መባኣ እምኅበ ዕልዋን ከማሁ ኤጲስ ቆጶሳት ርቱዕ ይፍርሁ ገቢረ ከመዝ::

፩. መዝ. ፯፥፲
፪. ፩ኛ ነገሥ. ፳ ፥ ፲፯

፲፫. ባልቴቲቱ በወንጀለኞች ዘንድ ብትበላና ብትጠግብ ስለ እነርሱም ብትጸልይ እግዚአብሔር ጸሎቷዋን አይሰማም::

፲፬. እግዚአብሔር ልብንና ኩላሊትን መርምሮ ያውቃልና እግዚአብሔር ስለ መናፍቃንና ወንጀለኞች እንዲህ ብሏል፣ ሙሴና ሳሙኤል ቆመው ወደኔ ቢጸልዩ ጸሎታቸውን አልሰማም፣ ኃጢአታቸውንም አላስተሠርይላቸውም::

፲፭. ስለ እነዚህም ብቻ አይደለም ነገር ግን በንስሓም ስለ በደሉ መመለስን እንቢ ስላሉ ስለ ሌሎችም ነው::

፲፮. ቢመለሱ ግን ይቅር እላቸዋለሁ ጸሎታቸውንም እሰማለሁ::

፲፯. እግዚአብሔርን የሚያሳዝኑት የሥራቸውንም ክፋት የማያስቡ ከእንደዚህ ያለው ሥራ ይራቁ፣ ይህን የማያደርጉ ሁሉ ከሕግ የወጡ ናቸውና::

፲፰. ኤልሳዕ በሶርያ የነገሠ የአዛሄልን ስጦታ አልተቀበለምና አኪያም የኢዮርብአምን ስጦታ አልተቀበለምና::

፲፱. የእግዚአብሔር ነቢያት ከወንጀለኞች መባ ካልተቀበሉ እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሳት እንደዚህ ማድረግን ይፈሩ ዘንድ ይገባል::

፳. ወሲሞንሂ መሠርይ አምጽአ ኅቤነ ኅልያነ ለነ ለጴጥሮስ ወዮሐንስ ወመከረ ይንሣእ ክብረ ዘመልዕልተ ኵሉ ክብር ወንሕነሰ ኢነሣእነ እምኔሁ ኅልያነ አላ አሰርናሁ በማእሰር ዘለዓለም።[፰]

፳. ባለ ሥራዩ ሲሞንም ወደእኛ ወደ ጴጥሮስና ወደ ዮሐንስ መማለጃን አምጥቶ ከሁሉ ክብር በላይ የሚሆን ክብርን ይቀበል ዘንድ መከረ፣ እኛ ግን መማለጃን ከእርሱ አልተቀበልንም፣ ነገር ግን ለዘለዓለም በሚሆን ማሠሪያ አሠርነው እንጂ።

፳፩. ወውእቱሰ ፈቀደ ይምሥጥ ክብረ ዘኢተውህበ ሎቱ እምኀበ እግዚአብሔር ።

፳፩. እሱስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያልተሰጠውን ክብር ነጥቆ ሊወስድ ወዶ ነበረ።

፳፪. ረኀቁኬ እምርኵስ መሥዋዕት ዘያበውኡ ቤተ እግዚአብሔር።

፳፪. ወደ እግዚአብሔር ቤት ከሚያገቡት ከርኩስ መሥዋዕት ራቁ።

፳፫. ወካዕበ ይቤ ስስሉ እምዐመፃ በፍርሀት ወበረዓድ።

፳፫. ዳግመኛም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ ከግፍ ራቁ አለ።

፳፬. ወእመሰ ትብሉ እምኢነሣእነ መባዓ እምኀበ ዕልዋን ምንተ ንጌጉ ለዕቤራት ወለዕጓለ ማውታ ወለጽኑሳን እለ አልቦሙ ሲሳይ ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ይከውነክሙ ኀጢአተ።

፳፬. ነገር ግን ከወንጀለኞች ዘንድ መባን ካልተቀበልን ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች ምግብ ለሌላቸው ችግረኞችም ምን እንሰጣለን ብትሉ፣ እንደዚህም ብታደርጉ፣ ኃጢአትን ይሆንባችኋል።

፳፭. እስመ ሠርዐ ለክሙ እግዚአብሔር በከመ ትካት ሌዋውያን ይንሥኡ መባዓ በኀበ ሕዝብ።

፳፭. ቀድሞ ሌዋውያን ከሕዝቡ ዘንድ መባን ይቀበሉ እንደነበር እግዚአብሔር ሠርቶላችኋልና።

፳፮. ወእመሰ ዝንቱ ኵሉ ዘተሠርዐ ለቤተ ክርስቲያን ኢአክለክሙ መፍትው ትትዐገሡ ወትንበሩ በረኃብ ወበጽምዕ እምትንሥኡ

፳፮. ለቤተ ክርስቲያን የተሠራው ይህ ሁሉ ባይበቃችሁ ግን እግዚአብሔርን ከሚጠሉ ሰዎች መባን ተቀብላችሁ መሳቂያና መዘበቻ ከም

[፰] የሐዋ ሥራ ፰፥፲፰-፳፬

መባዓ በኀበ ጻላእያነ እግዚአብሔር ወትኩኑ ሰሐቀ ወስላቀ ወበእንተ እሉ ይቤ ነቢይ ወቅብዐ ኃጥእንሰ ኢይትቀባዕ ርእስየ።[፱]

፳፯. ተዐቀቡ ትንሥኡ መባዓ በኀበ እለ ይገብሩ ሠናየ ወበኀበ ዕልዋንሰ ኢትንሥኡ።

፳፰. ወእመሰ ጽኑስ አንተ ንግሮሙ ለመሃይምናን አኀው መፍቀርያነ እግዚአብሔር የሀቡ ጻሕቀከ።

፳፱. ወእምዘ ነሣእከ እምኔሆሙ ጸጉ ለዕቤራት ወለዕጓለ ማውታ በጽድቅ ።

፴. ይቤ ሰሎሞን ለሕዝብ ሀብ እምፃማከ በጽድቅ ከመ ይምላዕ ውስተ መዛግብቲከ ሥርናይ ወይምላዕ ምክያደ ወይንከ።[፲]

፴፩. እምፃማ መሃይምናን አልብስዎሙ ለዕሩቃን፣ ወተወከፍዎሙ እመባዕ ዘያቀርቡ ኀቤክሙ ወተቀነዩ ሎሙ በከመ ሥርዐተ ቅዱሳን።

፴፪. ወተቤዘውዎሙ ለፂውዋን፣ ወሐውጽዎሙ ለሙቁሓን፣ ወአንግፍዎሙ ለቅቱላን፣ ከመ ትርከቡ ሕይወተ በኀበ እግዚአብሔር።

ትሆኑ ታግሣችሁ በመራብ በመጠማት ትኖሩ ዘንድ አገባብ ነው፣ ስለነዚህም ነቢዩ የኃጥአንን ዘይት ራሴን አልቀባም ብሏል።

፳፯. በጎ ሥራን ከሚያደርጉ መባን ትቀበሉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ (ተገቢ ነው) ከወንጀለኞች ግን አትቀበሉ።

፳፰. ችግረኛ ብትሆን ግን ግዳጅህን ይሰጡህ ዘንድ እግዚአብሔርን ለሚወዱ ወንድሞች ምእመናን ንገራቸው።

፳፱. ከእነርሱ ከተቀበልከውም ለባልቴቶችና ለድኃ አደጎች በእውነት ስጥ።

፴. ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ እህል በጎተራህ ይሞላ ዘንድ፣ የወይንህ መጥመቂያ ይትረፈረፍ ዘንድ ከድካምህ በእውነት ለሕዝብ ስጥ።

፴፩. ምእመናን ከደከሙበት የታረዙትን አልብሷቸው፣ ወደናንተ ከሚያቀርቡት መባም ተቀብሏቸው፣ እንደ ቅዱሳን ንጹሓን ክቡራን ሥርዓትም አገልግሏቸው።

፴፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ሕይወትን ታገኙ ዘንድ ምርኮኞቹን ዋጇቸው፣ የታሠሩትንም ጠይቋቸው፣ ይሙት በቃ የተፈረደባቸውንም አስጥሏቸው ።

፱. መዝ. ፻፵፩፥፭
፲. ምሳ. ፫፥፱-፲

፴፫. ናሁኬ ንኤዝዘክሙ ኢትትልዉ ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወለመናፍቃን ወኢትትወከፉ መሥዋዕቶሙ ወኢትንሥኡ ንዋዮሙ እስመ ድልው ውእቱ መብልዕ ለእሳት።

፴፬. ወኢትትሐወሉ ምስሌሆሙ እስመ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ለኃጥአን በቅድመ እግዚአብሔር ዘንተ ነገርናክሙ ኦ አኃው ለበቍዔተ ነፍስክሙ።

አንቀጽ ፳ ወ ፩

በእንተ ከመ መፍትው ይገሥጹ አበው ውሉዶሙ፤

፩. ወአንትሙኒ አበው መሀርዎሙ ለደቂቅክሙ ይዕቀቡ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወይትልዉ ፍኖቶ ለክርስቶስ ወአዝዝዎሙ ይትመሀሩ ቅኔ እድ።

፪. ወኢይንበሩ ጽሩዓነ እስመ እሙንቱ የዐብዩ ልቦሙ ወይርኅቁ እምግብረ ሠናይ ።

፫. ወበእንተዝ ሕፅንዎሙ ወኢትመሀኩ ገሥጾቶሙ እስመ ኢይመውት ወልድ በተግሣጽ አላ ዳዕሙ ይድኅን እምኵነኔ።

፬. እስመ ይቤ ኢትምሀክ በትረከ እምውሉድከ እስመ ሠናይ ተስፋ ውእቱ ወእምከመ ዘበጥኮ በበትር አድኅንከ ነፍሶ እሞት።

፴፫. የመናፍቃንንና የከሐዲዎችን ጐዳና እንዳትከተሉ፣ መሥዋዕታቸውንም እንዳትቀበሉ፣ ገንዘባቸውንም እንዳትወስዱ እነሆ እናዝዛችኋለን መብሉ ለእሳት የተገባ ነውና።

፴፬. ከነሱ ጋራም አትቀላቀሉ፣በእግዚአብሔር ፊት የኃጢአተኞች መሥዋዕት የሚያፀይፍ ርኩስ ነውና፣ ወንድሞች ሆይ! ለነፍሳችሁ ረብህ ጥቅም በመሆኑ ይህን ነገርናችሁ።

ሀያ አንደኛ አንቀጽ

አባቶች ልጆቻቸውን ይመክሩ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተም አባቶች የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ዘንድ፣ የክርስቶስን ጐዳና ይከተሉ ዘንድ ልጆቻችሁን አስተምሯቸው፣ የእጅ ሥራንም ይማሩ ዘንድ እዘዟቸው።

፪. ሥራ ፈቶች ሁነው አይቀመጡ፣ ልባቸውን ያስታብያሉና ከመልካም ሥራም ይርቃሉና።

፫. ስለዚህም እነርሱን መገሠፅን ሳታዝኑ አሳድጓቸው፣ ልጅ በመገሠፅ አይሞትምና ከፍርድ ይድናል እንጂ ።

፬. ከልጆችህ ጨንገርን መጣል አትራራ ብሏል፣ በጎ አለኝታ ስለ ሆነ፣ በጨንገርም ብትመታው ነፍሱን ከሞት አዳንህ ብሏልና።

፭. ወንዳዲ ይቤ ዘኢይጌሥጽ ወልዶ አብድ ውእቱ፤ ዝብጦ ለወልድከ ወስትር ገበዋቲሁ እንዘ ንኡስ ውእቱ፤ ከመ ኢይኩን ዝሉፈ ወኢይርኀቅ እምኔከ::

፮. ወዘሰ ኢይሜህር ወኢይጌሥጽ ወልዶ ጸልኦ መሀርዎሙኬ ለደቂቅክሙ ቃለ እግዚአብሔር ወገሥፅዎሙ በንእሶሙ በፀቢይ ተግሣፅ ከመ ይኩኑ ትሑታነ ወይትአዘዙ ለኵሉ ወመሀርዎሙ ጽሒፈ ወአንብቦ መጻሕፍት ቅዱሳት::

፯. ወኢትኅድግዎሙ ጽሩዐነ ይሕየዉ ከመ ኢይዕልዉ ትዛዘክሙ::

፰. ወኢታብሕዎሙ ቤተ መያሲ ይባኡ ከመ ኢይርስዑ ተግሣጸ ወኢይማስኑ በዝሙት::

፱. ወእመሰ ተሀከዩ አበዊሆሙ ምሂረ ወገሥጸ ይከውኑ ሱቱፋነ ውስተ ኀጢአት ምስለ ውሉዶሙ::

፲. ወእምከመ በጽሑ አምጣነ ውርዙት ያውስቡ አንስተ በንጹሕ ሰብሳብ ከመ ኢይጽብኦሙ ፍትወተ ዝሙት ወውርዙት ወኢይኩኖሙ ጌጋየ::

፲፩. ወበእንተዝ ይትኀሠሥ እግዚአብሔር ፍዳ ኀጢአት እምአበዊሆሙ በዕለተ ምጽአት::

፭. ዳግመኛም ልጁን የማይገሥጽ አባት አላዋቂ ነው ብሏልና፤ ልጅህን ምታው፤ ጐኖቹንም ሰንጥቀው ትንሽ ሳለ የሚሳደብ እንዳይሆን ካንተም እንዳይርቅ::

፮. ልጁን የማያስተምር የማይገሥፅ ጠላው ብሏልና፤ ለልጆቻችሁ የእግዚአብሔርን ቃል አስተምሯቸው፤ ለሁሉ ትሕትናን አድርገው ይታዘዙ ዘንድ በትንሽነታቸው በታላቅ ምክር ገሥጿቸው፤ ጽሕፈትን ቅዱሳት መጻሕፍትንም ማንበብን አስተምሯቸው::

፯. ሥራ ፈቶች ሁነው ይኖሩ ዘንድ አትተዉዋቸው፤ ትእዛዛችሁን እንዳያፈርሱ::

፰. ወደ መሸተኛ ቤትም ይገቡ ዘንድ አታስናብቷቸው፤ ተግሣጽን እንዳይዘነጉ በመሰሰንም እንዳይጠፉ ::

፱. አባቶቻቸው ግን ማስተማርን መገሠጽን ቸል ቢሉ፤ በኃጢአት ከልጆቻቸው ጋራ ተባባሪዎችን ይሆናሉ::

፲. አካለ መጠንም ካደረሱ በንጹሕ ጋብቻ ሴቶችን ያግቡ፤ የጐልማስነትና የሴሰኝነት ፈቃድ እንዳይዋጋቸው፤ በደልም እንዳይሆንባቸው::

፲፩. ስለዚህ በዕለተ ምጽአት እግዚአብሔር ከአባቶቻቸው ፍዳ ኃጢአትን ይመራመራል::

አንቀጽ ፳ወ፪

በእንተ ከመ መፍትው ይተሐቱ አግብርት ለአጋእዝቲሆሙ በኵሉ ንጽሕ እመሂ ዕልዋን አው መሃ ይምናን፤

፩. ምንተ እንከ ትብሉ በእንተ አግብርት ይኩኑኬ ማእምራነ ወይትቀነዩ ለአጋእዝቲሆሙ በፈሪሀ እግዚአብሔር።

፪. ወእመሰ ገብር ክርስቲያናዊ ውእቱ ወእግዚኡ ዕልው ይትቀነይ ሎቱ መፍትው በኵሉ ግብር ወባሕቱ ኢይኀበር ምስሌሁ ሃይማኖተ።

፫. ወከማሁ አጋዕዝትኒ ያፍቅሩ አግብርቲሆሙ ።

፬. ወእመሰ ሊቀ ወእግዚኡ ምእመን ይትቀነይ ሎቱ ወይፍርሆ ከመ ዘእግዚአብሔር ወይረስዮ ከመ አብ ወከመ ሊቅ ኄር።

፭. ወበእንተዝ ይነሥእ ዕሤተ ሠናየ ህየንተ ዘተቀንየ ለእግዚኡ።

፮. ወእመቦ እግዚእ ዘቦቱ ገብር ምእመን ወይገብር ፈቃዶ ያፍቅሮ ከመ ወልዱ፣ ወይረስዮ ከመ እኁሁ፣ በእንተ ፍቅረ ሃይማኖት።

፯. ወተተሐቱ ወተአዘዙ ለነገሥት ወለመኳንንት ፈራህያነ እግዚአብሔር እስመ እሙንቱ ላእካኒሁ ለእግዚአብሔር።

ሀያ ሁለተኛ አንቀጽ

አገልጋዮች ለጌቶቻቸው ከሐዲም ችም ቢሆኑ፣ ምእመናንም ቢሆኑ፣ በፍጹም ንጽሕና ትሕትናን ያደርጉ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ስለ አገልጋይ እንግዲህ ምን ትላላችሁ? አዋቆችን ሁነው እግዚ አብሔርን በመፍራት ለጌቶቻቸው ይገዟቸው።

፪. አገልጋይ ክርስቲያን ቢሆን፣ ጌታው ከሐዲ ቢሆን፣ በሥራው ሁሉ ይገዛለት ዘንድ አገባብ ነው፣ ነገር ግን ከርሱ ጋራ በሃይማኖት አይተባበር።

፫. ጌቶችም እንደዚሁ አገልጋዮቻቸውን ይውደዱ።

፬. አለቃው (ጌታው) ክርስቲያን ቢሆን ግን ይገዛለት የእግዚአብሔርም አገልጋይ እንደመሆኑ ይፍራው፣ እንደ አባትም እንደ ቸር አለቃም ያድርገው።

፭. ስለዚህም ለጌታው ስለአገለገለ በጎ ዋጋን ይቀበላል።

፮. ፈቃዱን የሚሠራ ክርስቲያን አገ ልጋይ ያለው ሰው ቢኖር ስለ ሃይማ ኖት ፍቅር እንደ ልጁ ይውደደው፣ እንደ ወንድሙም ያድርገው።

፯. እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ነገሥ ታት መኳንንትም ራሳችሁን ዝቅ አድርጋችሁ ታዘዙ፣ እነርሱ የእግ ዚአብሔር መልክተኞች ናቸውና።

፰. ፍርህዎሙ እንከ ለሥዩማን በከመ ይደሉ ወአቅርቡ ሎሙ እምዘብክሙ ለክብር ወበተአዝዞ በከመ ሕገ እግዚአብሔር።

፱. ወኢትግበሩ ለክሙ ምክንያተ አላ ዳዕሙ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር አምላክ በወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፳ወ፫

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለደናግል ይብፅዓ ርእሶን ዘእንበለ ያመክራ ነፍሶን።

፩. ኢመፍትው ይባእ ውስተዝ ግብር ዘእንበለ ይትመከራ ወይዕቀባ ርእሶን በንጽሕ።

፪. ወከመዝ ንኤዝዞን ኢይባኣ ፍጡነ ዘእንበለ ይብጻሕ አምጣኖን።

፫. በከመ ይቤ ሰሎሞን ይኄይስ ኢበፂዕ እምይብፃዕ ወይግባእ።

፬. ትኩን እንከ ድንግል ንጽሕተ በነፍስ ወበሥጋ ከመ ትኩን እንከ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወማኅደሮ ለክርስቶስ ወምዕራፎ ለመንፈስ ቅዱስ።

፭. ወትሑር በፍናተ ስብከተ ወንጌል ወበትእዛዝ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወኢይኩን ምግባራ በከመ ሥርዐተዝ ዓለም።

፰. እንግዲህ እንደሚገባ ሹማምንትን ፍሯቸው፤ ካላችሁም እንደ እግዚአብሔርም ሕግ በማክበርና በመታዘዝ አቅርቡላቸው።

፱. ለእናንተም ምክንያትን አታድርጉ፤ ነገር ግን ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዳዘዘ በልጁ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ።

ሃያ ሦስተኛ አንቀጽ

ደናግል ሰውነታቸውን ሳይፈትኑ ራሳቸውን ይሣሉ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. አመክሮ ሳያደርጉና ራሳቸውን በንጽሕና ሳይጠብቁ ወደዚህ ሥራ ይገቡ ዘንድ አገባብ አይደለም።

፪. አካለ መጠንም ሳያደርሱ ፈጥነው ወደ ብፅዓት እንዳይገቡ እንዲህ እናዝዛቸዋለን።

፫. ሰሎሞን ተስሎ ካለማድረግ አለመሳል ይሻላል እንዳለ።

፬. እንግዲህ ድንግል ሴት ለእግዚአብሔር ቤት ለክርስቶስ ማደሪያ ለመንፈስ ቅዱስ ማረፊያ ትሆን ዘንድ በነፍስም በሥጋም የነጻች ትሁን።

፭. በትምህርተ ወንጌል መንገድና እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኘው ትእዛዝ ጸንታ ትኑር፤ ሥራዋም እንደዚህ ዓለም ሥርዓት አይሁን።

፲. ወኢታንሶሱ ውስተ ሀገር ወኢትሑር ውስተ ፍናው እኩያት ወኢትኩን ዘ፪ልባ እላ ትኩን ጠባበ ወንጽሕተ ዘአልባ ነውር።

፲፩. ወኢትፍቅድ ተወድሶ ወፈድፋደሰ ጽሩዐ ነገረ።

አንቀጽ ፳ ወ፩

በእንተ ሰማዕት እለ ወሰድዎሙ ኀበ ምኵናን ወያመነድብዎሙ በዐቢይ ኵነኔ በእንተ በዓላት ወፋሲካ።

፩. እመቦ ክርስቲያናዊ ዘወሰድዎ ኀበ ምኵናነ ዕልዋን፣ እመሂ ለቀቲል፣ አው ለተሰዶ፣ እመሂ ለተሞቅሖ፣ አው የሀብዎ ለአራዊት በእንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወርትዕት ሃይማኖት ወፍቅረ እግዚአብሔር፣ ኢትሚጡ ገጸክሙ እምኔሁ።

፪. ባሕቱ ፈንዉ ሲሳዮሙ እምንዋይክሙ።

፫. ወዓዲ ለእለ የዐቅብዎሙ መስተራትዓተ ሐራ ሀቡ ሲሳዮሙ ከመ ኢያክብዱ ፃዕረ ኵነኔ ላዕሌሆሙ።

፬. ወኢትግድፍዎ ለክርስቲያናዊ እኁክሙ ዘሰሐብዎ ኀበ ዐውደ ምኵናን በእንተ ስመ እግዚአብሔር አምላክነ።

፲. ወደ ከተማም አትመላለስ፣ በክፉዎች ጐዳናዎችም አትሂድ፣ ሁለት ልብም አትሁን፣ አዋቂ ነውር የሌለ ባትም ንጽሕት ትሁን እንጂ።

፲፩. መመስገንን፣ ይልቁንም ፈራሽ ነገርን አትውደድ።

ሀያ አራተኛ አንቀጽ

ስለ በዐላትና ፋሲካ ወደ አደባባይ ወስደው በጽኑዕ መከራ ፍርድ የሚያስጨንቋቸው የሰማዕታትን ነገር ይናራል።

፩. ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ስለ ቀናች ሃይማኖት፣ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስም፣ ለመታሠር ቢሆን፣ ለመሰደድም ቢሆን፣ በሰማዕትነት ለመገደልም ቢሆን፣ ለአራዊትም ይሰጡት ዘንድ ወደ ወንጀለኞች የፍርድ አደባባይ የወሰዱት ክርስቲያን ቢኖር፣ ፊታችሁን ከእርሱ አትመልሱ።

፪. ከገንዘባችሁ ምግባቸውን ላኩላቸው እንጂ።

፫. ደግመኛም ለሚጠብቋቸው ጭፍሮች ምግባቸውን ስጡ፣ በእነርሱ ላይ መከራ እንዳያጸኑባቸው።

፬. ስለ አምላካችን ስለ እግዚአብሔር ስም ወደ አደባባይ የሚጐትቱት ክርስቲያን ወንድማችሁንም አትጣሉት።

፭. ዝኬ ውእቱ ቅዱስ ሰማዕት ኣኅሁ ለእግዚእነ ወወልዱ ለልዑል ወማኅደሩ ለመንፈስ ቅዱስ።

፭. ይህ የጌታችን ወንድም፣ የልዑል ልጅ፣ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ቅዱስ ሰማዕት ነው።

፮. ዝውእቱ ምእመን ዘዐቀበ ትእዛዘ ወንጌል ወወረሰ አክሊለ ሕይወት ወኮነ ስምዐ በእንተ ሕማመ እግዚእነ ክርስቶስ ወፍቁር ለደሙ ክቡር።

፮. የወንጌልን ትእዛዝ የጠበቀ፣ የሕይወት አክሊልን የወረሰ፣ ስለ ጌታችን ክርስቶስ መከራ ምስክር የሆነ የክቡር ደሙም ወዳጅ የሆነ ምእመን ይህ ነው።

፯. ወበእንተዝ ኦ መሃይምናን በዓማክሙ ወበንዋይክሙ ተቀነዩ ለቅዱሳን።

፯. ስለዚህም ምእመናን ሆይ በድካማችሁና በገንዘባችሁ ቅዱሳንን አገልግሉ።

፰. ወእለሰ አልቦሙ ንዋይ ይጹሙ በእንቲአሆሙ ወእለሂ ቦሙ የሀቡ ክፍለ ንዋዮሙ ለቅዱሳን።

፰. ገንዘብ የሌላቸው ግን ስለ እነርሱ ይጹሙ ገንዘብ ያላቸውም ከገንዘባቸው ክፍለው ለቅዱሳን ይስጡ።

፱. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኵሎ ንዋዮ ቤዛ በእንቲአሆሙ ከመ ያድኅኖሙ ዝኬ ብፁዕ ውእቱ ወዐርኩ ለክርስቶስ።

፱. ከመከራ ያድናቸው ዘንድ ስለ እነርሱ ቤዛ አድርጎ ገንዘቡን ሁሉ የሚሰጥ እርሱ ብፁዕ ነው፣ የክርስቶስም ወዳጁ ነው።

፲. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኵሎ ንዋዮ ለነዳያን ይከውን ኅሩየ ወንጹሐ እፎኬ ፈድፋደ ዘይጼጉ ንዋዮ በእንተ ሰማዕት።

፲. ገንዘቡን ሁሉ ለነዳያን የሚሰጥ ሰው ቢኖር የተመረጠና ንጹሕ ከሆነ ስለ ሰማዕታት ገንዘቡን የሰጠ እንደ ምን ይሆን?

፲፩. ዝውእቱ ዘፈጸመ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወተመሰሎሙ ለቅዱሳን እለ አምኑ በእግዚእነ በቅድመ አሕዛብ ወነገሥት ወሕዝበ እስራኤል።

፲፩. የእግዚአብሔርን ፈቃድ የፈጸመ ይህ ነው፣ በአሕዛብ በነገሥታትና በእስራኤል ሕዝብ ፊት በጌታችን ያመኑ ቅዱሳንን መሰላቸው።

፲፪. እስመ ይቤ ዘሰ እምነኒ በገጸ ሰብእ አነኒ እአምኖ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት[፩]፣ ወለእለሰ ይገብሩ ከመዝ ይከውኖሙ ስምዐ ክርስቶስ በኀበ አብ።

፲፫. ወአንትሙሰ ኢኮነ ርቱዐ ትትሐከዩ ወትኀፈሩ ሐዊረ ቤተ ሞቅሕ ተሐውጽዎሙ ለሙቁሓን እላ ዳዕሙ ርድዕዎሙ ወናዝዝዎሙ።

፲፬. ወእምከመ ዘንተ ገበርክሙ ትትኌለቁ ምስለ ሰማዕት እስመ ለእሙንቱ ተጽሕፈ ስምዖሙ በእንተ ዘሐሙ ወተመንደቡ።

፲፭. ወአንትሙኒ ተኈለቍሙ ምስሌሆሙ በእንተ ዘተቀነይክሙ ሎሙ በጥቡዕ ልብ ወበሠናይ መልእክት ዘእንበለ ሐኬት።

፲፮. ወበእንተ እሉ ይቤ እግዚእነ ንዑ ኀቤየ ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

፲፯. እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ፣ ጸማዕኩ ወአስተይክሙኒ፣ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ፣ ዐረቀ ወአልበስክሙኒ፣ ደወይኩ ወሐወፅክሙኒ፣ ተሞቃሕኩ ወነበብክሙኒ።

፩. ማቴ. ፲፥፴፪

፲፪. በሰው ፊት ያመነኝን ሰው እኔም በሰማያዊ አባቴ ፊት አምነዋለሁ ብሏልና፣ እንደዚህ ለሚሠሩት ክርስቶስ በአብ ዘንድ ምስክርን ይሆናቸዋል።

፲፫. እናንተ ግን የታሠሩትን ለመጐብኘት ወደ እሥር ቤት መሄድን ቸል ትሉና ታፍሩ ዘንድ የተገባ አይደለም፣ እርዷቸው አጥናኗቸው እንጂ።

፲፬. ይህን ብታደርጉ ከሰማዕታት ጋራ ትቆጠራላችሁ መከራን ስለ ተቀበሉ፣ ስለ ተጨነቁም ምስክርነታቸው ተጽፏልና።

፲፭. እናንተም በቈራጥ ልብና በመልካም አገልግሎት እነርሱን ያለ ስንፍና ስለ አገለገላችሁ ከእነርሱ ጋራ ተቆጥራችኋል።

፲፮. ስለእነዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያትን ትወርሱ ዘንድ የአባቴ ቡሩካን ወደኔ ኑ።

፲፯. ብራብ አብልታችሁኛልና፣ ብጠማም አጠጥታችሁኛልና ፣ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና ፣ ብታረዝ አልብሳችሁኛልና፣ ብታመም ጐብኝታችሁኛልና፣ ብታሠር ጠይቃችሁኛልና።

፲፰. ወእሜሃ ያወሥኡ ጻድቃን
ወይብሉ እግዚኦ ማዕዜኑ ርኢናከ
ርኁበከ ወአብላዕናከ፣ ጽሙዓከ
ወአስተይናከ፣ ማዕዜኑ ርኢናከ እን
ግዳከ ወተወከፍናከ፣ ወዕሩቀከ ወአ
ልበስናከ፣ ወድውየከ ወሐወጽናከ፣
ወሙቁሐከኒ ወነበብናከ።

፲፱. ወያወሥእ ንጉሥ ወይብ
ሎሙ አሜን እብለክሙ ኵሎ ዘገ
በርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንዑሳን
አኃውየ እለ የአምኑ ብየ ሊተ ገበር
ክሙ።

፳. ወእምዝ ይብሎሙ ለእለ በጸ
ጋሙ ሑሩ እምኔየ ርጉማን ውስተ
እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይ
ጣን ወለመላእክቲሁ።

፳፩. እስመ ርኅብኩ ወኢያብላዕ
ክሙኒ፣ ጸማዕኩ ወኢያስተይክ
ሙኒ፣ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክ
ሙኒ ፣ ዐረቁ ወኢያልበስክሙኒ፣
ደወይኩ ወኢሐወጽክሙኒ ተሞቃ
ሕኩ ወኢነበብክሙኒ።

፳፪. እሜሃ ያወሥኡ እለ በፀ
ጋሙ እንዘ ይብሉ እግዚኦ ማዕ
ዜኑ ርኢናከ ርኁበከ ወጽሙዓከ
ወእንግዳከ ወዕሩቀከ ወድውየከ
ወተሞቂሐከ ወኢተልእክናከ።

፲፰. ያን ጊዜም ጻድቃን እንደዚህ
ብለው ይመልሳሉ፣ አቤቱ መቼ ተር
በህ አይተንህ አብልተንህ፣መቼስ
ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ፣
መቼ እንግዳ ሁነህ አይተንህ ተቀብ
ለንህ፣መቼ ታርዘህ አይተንህ አል
ብሰንህ፣መቼ ታመህ አይተንህ ጐብ
ኝተንህ፣ መቼ ታሥረህ አይተንህ
ጠይቀንህ፣ ብለው ይመልሱለታል።

፲፱. ንጉሡም እንደዚህ ብሎ ይመ
ልስላቸዋል፣ ከእነዚህ በእኔ ከሚያ
ምኑ ከታናናሾቹ ወንድሞቼ ላንዱ
ያደረጋችሁትን ለእኔ አደረጋችሁ ብዬ
በእውነት እነግራችኋለሁ።

፳. ከዚህ በኋላ በግራ ያሉትን እና
ንተ የተረገማችሁ ከኔ ሒዱ ለዲያብ
ሎስና ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ የዘለ
ዓለም እሳት ሂዱ ይላቸዋል።

፳፩. ብራብ አላበላችሁኝምና፣ ብጠማ
አላጠጣችሁኝምና፣ እንግዳ ብሆን አል
ተቀበላችሁኝምና፣ ብታረዝ አላለበሳ
ችሁኝምና፣ ብታመም አልጐበኛችሁ
ኝምና ፣ ብታሠር አልጠየቃችሁ
ኝምና።

፳፪. ያን ጊዜም በስተግራ ያሉት አቤቱ
ተርበህ አይተንህ ያላበላንህ፣ ተጠም
ተህ አይተንህ ያላጠጣንህ፣ እንግዳ
ሁነህ መጥተህ ያልተቀበልንህ፣ ታር
ዘህ አይተንህ ያላለበስንህ፣ ታመህ አይ
ተንህ ያልጠየቅንህ፣ ታሥረህ አይተ
ንህ ያልጐበኘንህ መቼ ነው? እያሉ
ይመልሱለታል።

፳፫. ወእምዝ ያወሥኦሙ ንጉሥ እንዘ ይብል አሜን እብለክሙ ዘኢገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን ሊተ ኢገበርክሙ::

፳፬. ወየሐውሩ እሉሂ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም::

፳፭. ወጻድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም::[፩]

፳፮. እመቦ ዘይብል ክርስቲያናዊ አነ ወይገብር እኩየ ይኄሎ ወይረኵስ ይፍትሑ ላዕሌሁ ፍትሐ ቀትል ወእምዝ ከመዝ ብእሲ ረኃቄ እምኔሁ::

፳፯. ኢመፍትው ለክርስቲያን ይኩኑ ውፁአነ እምሕግ ወይፍትሑ በገቢረ እኩይ::

፳፰. አላ ይትገሐሡ እምዕልዋን ወመናፍቃን ወኢይኅበሩ ምስሌሆሙ::

፳፱. ወእምዕልዋን እለ ይሞቅሕ ዎሙ ለክርስቲያን ወየአስርዎሙ ወይሜጥውዎሙ ለቀቲል በእንተ ስመ ክርስቶስ ተዐቀቡ::

፴. ወአድኅኑ አኀዊክሙ ወአባ ለክሙ እምእደዊሆሙ ለዕልዋን::

፴፩. ወእመቦ ክርስቲያናዊ ዘጻመወ በእንቲአሆሙ ብፁዕ ውእቱ ወይ ትኌለቍ ምስለ ሰማዕት እስመ ሐመ በእንተ ክርስቶስ::

፩. ማቴ. ፳፭፥፴፩—፵፮

፳፫. ከዚህም በኋላ ንጉሡ ከእነ ዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ያላደረ ጋችሁት ለእኔ አለማድረጋችሁ ነው ብሎ ይመልስላቸዋል::

፳፬. እነርሱም ወደዘለዓለም ፍርድ ይሄዳሉ::

፳፭. ጻድቃን ግን ወደዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ::

፳፮. እኔ ክርስቲያን ነኝ የሚል ክፉ ሥራንየሚሠራ፣የሚሰስንና የሚ ረክስ ሰው ቢኖር፣ የሞት ፍርድን ይፍረዱበት፣ እንደዚህ ካለው ሰው ራቁ ::

፳፯. ክርስቲያኖች ከሕግ የወጡ ሊሆኑና ክፉ በመሥራት ሊፈ ርዱ አገባብ አይደለም::

፳፰. ነገር ግን ከወንጀለኞችና ከመ ናፍቃን፣ ይለዩ፣ ከእነርሱም ጋራ አንድ አይሁኑ::

፳፱. ስለ ክርስቶስ ስም ክርስቲያ ኖችን ወደ ግዞት ቤት ከሚያገቡ አስረውም ለሞት አሳልፈው ከሚ ሰጡ ከሓድያን ተጠበቁ::

፴. ወንድሞቻችሁንና ሰውነታችሁን ከከሐድያን እጅ አድኑ ::

፴፩. ስለነርሱም የደከመ የክር ስቲያን ወገን ቢገኝ ብፁዕ ነው፣ ከሰማዕታት ጋራ ይቆጠራል፣ ስለ ክርስቶስ መከራን ተቀብሏልና::

፷፪. ወከማሁ ለነኒ ረከበነ ሕማም ወምንዳቤ በኀበ ቀያፋ ወለእለ ክንድሮስ ወሐና እሉ እሙንቱ ሊቃነ ካህናት::

፷፫. ወእምዝ ወፃእነ እምኔሆሙ እንዘ ንትፌሣሕ እስመ ኮነ ድል ዋነ ንፁር ሕማማቲሁ ለክር ስቶስ::

፷፬. ወከማሁ አንትሙኒ ተዐገሡ ወተፈሥሑ በእንተ ሕማም ከመ ትኩኑ ብፁዓነ በይእቲ ዕለት::

፷፭. ወለእለሰ ይሰድድዎሙ በእ ንተ ሃይማኖት ወይወፅኡ እምሀ ገር ለሀገር በትእዛዘ ወንጌል ዘእግ ዚእነ ተወከፍዎሙ ወአዕርፍዎሙ ወአኀድርዎሙ ኀቤክሙ ከመ ሰማ ዕት እንዘ ትትፌሥሑ እስመ ኮን ክሙ አዕርክተ ምስሌሆሙ::

፷፮. ለብዉኤ ከመ ጽዉዓን እሙ ንቱ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጼዕሉክሙ ወይዘነጕጉክሙ ወይነቡ ኵሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስዉ በእንቲኣየ ተፈ ሥሑ ወተሐሠዩ እስመ አስብ ክሙ ብዙኀ ውእቱ በሰማያት::[፫]

፷፯. እስመ ከመዝ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እምቅድሜክሙ::

፷፪. እንደዚሁም እኛን መከራና ጭንቅ በቀያፋ በእለ እስክድሮስና በሐና ዘንድ አግኝቶን ነበረ፣ እነ ዚህም የካህናት አለቆች ናቸው::

፷፫. ከዚህም በኋላ ደስ እያለን ከእነርሱ ዘንድ ወጣን፣ የክርስቶስን መከራዎች እንቀበል ዘንድ ዝግጁ ዎች ሁነናልና::

፷፬. እናንተም እንደዚሁ ታገሡ፣ በዚያችም ቀን ብፁዓን ትሆኑ ዘንድ ስለ መከራው ደስ ይበላችሁ::

፷፭. ስለ ሃይማኖትም የሚያሳድዱ አቸውን ከሀገርም ወደ ሀገር የወጡ ትንም በጌታችን ወንጌል ትእዛዝ ተቀብላችሁ አሳርፏቸው፣ በናንተም ዘንድ ሰማዕት እንደ መሆናቸው ደስ እያላችሁ አሳድሩዋቸው ከእነርሱ ጋራ ወዳጆች ሁናችኋልና::

፷፮. እነዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑ ኀቤየ ቡሩካነ ለአቡየ ተብለው የሚጠሩ እንደሆኑ አስተውሉ፣ ጌታችን ቢሰድቧችሁ ቢያሾሟጥጧችሁ በእ ኔም ምክንያት ክፉውን ሁሉ በሐ ሰት ቢናገሩአችሁ ብፁዓን ናችሁ፣ ዋጋችሁ በሰማያት ብዙ ነውና ደስ ይበላችሁ ብሏል::

፷፯. ከናንተ አስቀድመው የነበሩ ነቢ ያትን እንዲሁ ያሳድዷቸው ነበረና::

፫. ማቴ. ፭፥፲፩-፲፪

፴፰. ወዓዲ ይቤ እምከመ ኪያየ ሰደዱ ኪያክሙኒ ይሰድዱክሙ።

፴፱. ወካዕበ ይቤ ሶበ ይሰድዱክሙ እምውስተ ዛቲ ሀገር ጉዩ ውስተ ካልእታ።

፵. ወአንትሙ ተኀዝኑ ወትቴክዙ በውስተዝ ዓለም እስመ ያኀልፉክሙ ውስተ ማኅበር ወመኳንንቲሆሙ ወይቀሥፉክሙ ወኀበ መሳፍንት ወነገሥት ይወስዱክሙ በእንቲአየ ለስምዕ።

፵፩. ወዘሰ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኅን።[፩]

፵፪. ወዘሰ ይሰድድዎ በእንተ ስመ ክርስቶስ ወተዓጊሦ ኮነ ሰማዕተ ውእቱኬ በአማን ብእሴ እግዚአብሔር።

፵፫. ወዘሰ ይትዓረክ ምስለ ዕልዋን ወክህዶ ለክርስቶስ ከመ ኢይጽልዕዎ መናፍቃን ወያበድር ርእሶ እምነ እግዚኡ ዘውስተ መንፈሱ ዝኬ ውእቱ ጽሉእ ወምኑን ወፅሩዕ በኀበ እግዚአብሔር።

፵፬. እስመ አብደረ ፍቅረ ሰብእ ወኮነ ጸላዒሁ ለእግዚአብሔር ወነሥአ ክፍለ ርጉማን ወእኮ ምስለ ቅዱሳን ወህየንተ መንግሥት ዘድሉት ለቡሩካን ኀረየ ሎቱ እሳተ ገሃነም ዘለዓለም ዘድሉት ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ።

[፩] ፩. ማቴ. ፲፥፲፱ – ፳፪

፴፰. ዳግመኛም እኔን ካሳደዱኝ እናንተንም ያሳድዷችኋል አለ።

፴፱. ሁለተኛም ከዚች አገር ቢያሳድዷችሁ ወደ ሌላይቱ አገር ሽሹ አለ።

፵. እናንተም በዚህ ዓለም ታዝናላችሁ ትተክዛላችሁ፣ ወደ ነገሥታትና ወደ ፈራጆቻቸውም አሳልፈው ይሰጡአችኋል፣ ይገርፏችኋል፣ ስለ እኔ ስለመስከራችሁ ወደ መሳፍንትና ነገሥታትም ይወስዱዋችኋል ።

፵፩. መከራውን መታገሥ ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል።

፵፪. ስለ ክርስቶስ ስም የሚያሳድዱት ሰው መከራውን በታገሠ ጊዜ ሰማዕትን ሆነ፣ በእውነት የእግዚአብሔር ሰው እርሱ ነው።

፵፫. ከዐላውያን ጋር የሚወዳጅ መናፍቃን እንዳይጠሉት ክርስቶስን የሚክድና በልቡናው ውስጥ ካለው ከጌታው ይልቅ ራሱን የሚያስቀድም ግን እርሱ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ የተናቀና የጠፋ ነው።

፵፬. የሰውን ፍቅር መርጦ የእግዚአብሔር ጠላት ሁኗልና፣ የርጉማንን እድል አግኝቷልና ከቅዱሳን ጋርም አይደለም፣ ለቡሩካን ጻድቃን በተዘጋጀችው መንግሥት ፈንታ ለሰይጣንና ለሠራዊቱ የተዘጋጀች የዘለዓለም እሳተ ገሀነምን ለራሱ መርጦአልና።

፵፭. ወበእንተዝ አው፡ሥአ እግዚእነ ወይቤ ወዘሰ ክህደኒ በገጸ ሰብእ አነኒ እክህዶ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት።

፵፮. ወካዕበ አዘዘ እንዘ ይብል ዘያፈቅር አበ ወእመ እምኔየ ኢይደሉ ሊተ፣ ወዘያፈቅር ወልዶ ወወለቶ እምኔየ ኢይደሉ ሊተ።

፵፯. ወዘሰ ኢነሥአ መስቀለ ሞቱ ወኢተለወ ድኅሬየ ኢይደሉ ሊተ።

፵፰. ወዘረከባ ለነፍሱ ለይግድፋ ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ይረክባ።

፵፱. ምንት ይበቍዖ ለሰብእ ለእመ ኵሎ ዓለመ ረብሐ ወነፍሶ ኀጕለ ወምንተ እምወሀበ ቤዛ ለነፍሱ።

፶. ወካዕበ ይቤ ኢትፍርሁ እምእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ፣ ወለነፍስክሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ ፍርሁሰ ዘይክል ነፍሰ ወሥጋ አኅጕሎ በውስተ ገሃነም።[፩]

፶፩. እስመ ዘተምህረ ኪነ ርቱዕ ውእቱኒ ይምሀር ካልአነ።

፶፪. ወእመሰ ኢመሀረ ካልአነ ኢኮነ ፍጹመ ከመ መምህሩ።

፵፭. ስለዚህም ጌታችን መለሰ፣ እንዲህም አለ፣ በሰው ፊት የሚክደኝን እኔም በሰማያዊው አባቴ ፊት እክደዋለሁ።

፵፮. ሁለተኛም ከኔ ይልቅ እናትና አባቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፣ ከእኔም ይልቅ ወንድ ልጁንና ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም ብሎ አዘዘ።

፵፯. የሞቱን መስቀል የማይዝ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።

፵፰. ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፣ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

፵፱. ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ከጐዳ ምን ይጠቀመዋል? ለነፍሱስ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር? አለ።

፶. ሁለተኛም ሥጋችሁን ከሚገድሉ የተነሣ አትፍሩ፣ ነፍሳችሁን መግደል አይችሉምና፣ ነፍስንና ሥጋን በገሃነም ሊያጠፋ የሚችለውን ግን ፍሩ።

፶፩. ጥበብን የተማረ እርሱም ሌሎችን ያስተምር ዘንድ ይገባልና ።

፶፪. ሌሎችን ካላስተማረ ግን እንደ መምህሩ ፍጹም አይሆንምና።

[፩]. ማቴ. ፲፥፳፰–፴፱

፶፫. ለነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ መድኅኒነ ወመምህርነ እፎኬ ናፈቅር ትምህርተ ወተግሣጸ እስመ ጸልአ እግዚእነ ትዕቢተ ወትዝኅርተ ወትፍሥሕተ ወብዕለ ወትዕግልተ ወበቀለ።

፶፫. ለኛ ግን መድኅኒታችንና መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ እኛ ትምህርትንና ምክርን እንዴት አንውድድ? ጌታችን ትዕቢትንና መታጀርን፤ የዚህን ዓለም ደስታ ብልጽግናንና ቅሚያን፤ በቀልንም ጠልቷልና።

፶፬. ወዓዲ መነነ እኀተ ወእመ በእንተ ፍቅረ አቡሁ ወፍቅረ ሰብእ።

፶፬. ዳግመኛም ስለ አባቱ ፍቅርና ስለ ሰው ፍቅር እኅትንና እናትን ንቋልና።

፶፭. ወካዕበ ተዐገሠ ሕማመ ወመቅሠፍተ ወጽዕለተ ወፅርፈተ ወሥላቀ።

፶፭. ሁለተኛም መከራንና መገረፍን፤ መሽሟጠጥንና መሰደብን፤ ስላቅንም ታገሠ።

፶፮. ወፈድፋደሰ ተወክፈ ቅንዋተ በዲበ መስቀል ከመ ያድኅኖሙ ለኵሎሙ እለ አምኑ ቦቱ

፶፮. ይልቁንም ያመኑበትን ሁሉ ያድናቸው ዘንድ በመስቀል ላይ ችንካሮችን ተቀበለ።

፶፯. ወእመሰ ተዐገሠ ውእቱ ዘንተ ኵሎ ወኢገፈረ ተሰቅሎ በዲበ መስቀል ወተዐገሠ ሕማማተ ሞት እፎኬ ኢንትዔገሥ ንሕነ ሕማማተ መድኅኒነ።

፶፯. እርሱ ይኸን ሁሉ ታግሦ በመስቀል ላይ መሰቀልን ካላፈረ የሞት መከራዎችን ከታገሠ፤ እኛም የመድኃኒታችንን መከራዎች እንደምን አንታገሥ?

፶፰. ወእመሰ ሐመ በፈቃዱ በእንቲአነ ወአኮ ንሕነ በእንቲአሁ አላ ዳዕሙ ንሴፎ ምሕረቶ።

፶፰. እርሱ ስለ እኛ በፈቃዱ መከራን ከተቀበለ እኛ ስለ እርሱ አይደለም ምሕረቱን ተስፋ እናደርጋለን እንጂ።

፶፱. ወውእቱሰ አልቦ ዘይፈቅድ ይንሣእ በኀቤነ ዘእንበለ ዳዕሙ አሚነ በርትዕት ሃይማኖት።

፶፱. እርሱ በቀናች ሃይማኖት ማመንን ነው እንጂ፤ ከዚህ በቀር ከኛ ዘንድ ሊቀበል የሚፈልገው የለም።

፷. ወበእንተዝ ንመንን አበዊነ ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ወአንስትያነ ወደቂቀነ ወኵሎ ንዋዮ ለዝንቱ ዓለም።

፷. ስለዚህ ነገር አባቶቻችንንና ዘመዶቻችንን፤ ወዳጆቻችንንና ሚስቶቻችንን፤ ልጆቻችንንና የዚህን ዓለም ገንዘብ ሁሉ እንናቅ።

፳፩. ወእመሰ አፍቀርነ ኢንገብር ዘንተ ትእዛዘ::

፳፪. ወባሕቱ ንትዓቀብ ከመ ኢን ባዕ ውስተ መንሱት::

፳፫. ወእምከመ ተጸዋዕነ ውስተ ስምዕ ንጽናዕ በአሚን በክቡር ስሙ ለመድኀኒነ ንትፌሣሕ::

፳፬. ወንትዓገሥ ሰበ ይሰድዱነ ከመ ንረስ ሕይወተ ዘለዓለም::

፳፭. ኢናፍቅር እንከ ክብረ ወተወ ድሶ ከመ ሕዝበ አይሁድ እለ ያነክሩ መንክራቲሁ ለክርስቶስ ወኢየአምኑ ቦቱ እስመ ይፈርህ ዎሙ ለሊቃነ ካህናት::

፳፮. እላ ዳዕሙ አብደሩ ተወድሶ በኀበ ሰብእ ወእኮ በኀበ እግዚአ ብሔር::

፳፯. ወንሕነሰ አመነ በርትዕት ሃይማኖት ከመ ናለብዎሙ ለሐ ዲሳን እለ ነሥኡ ጥምቀተ ወናጽ ንዕ አልባቢሆሙ ለንዑሰ ክርስ ቲያን ::

፳፰. ወእመሰ ዐቀብነ በአልባቢነ ሃይማኖተ ወኢያግሀድነ ለሰብእ በፍርሃተ ኵነኔ ወምንዳቤ ንከውን ውፁኣነ እምሕይወት ወዓዲ ዕቅ ፍተ ለካልኣን ወመሥገርተ ለብ ዙኃን::

፳፩. ይኸን ብንወድ ግን ይህን ትእዛዝ እንሠራም::

፳፪. ነገር ግን ወደጥፋት እንዳን ገባ እንጠበቅ::

፳፫. ወደ ስማዕትነት ብንጠራ በሃ ይማኖት ጸንተን በመድኃኒታችን በክበረ ስሙ ደስ ይበለን::

፳፬. የዘለዓለም ሕይወትንም እንወ ርስ ዘንድ በአሳደዱን ጊዜ እንታገሥ::

፳፭. የክርስቶስን ተአምራቱን እያደ ነቁ እንደማያምኑበት እንደ አይሁድ ሕዝብ ክብርንና ውዳሴን እንው ደድ፣ ሊቃነ ካህናቱን ይፈሩዋቸው ነበርና::

፳፮.. ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ያይደለ በሰው ዘንድ ውዳሴ ከንቱን ይወዱ ነበር::

፳፯. እኛ ግን ጥምቀቱን የተቀበ ሉትን አዲስ አማኞች እናለብ ማቸውና የንዑስ ክርስቲያንንም ልቡናቸውን እናጸና ዘንድ በቀናች ሃይማኖት አምነናል::

፳፰. በልቡናችን ሃይማኖትን ብን ጠብቅም ፍርድንና መከራን በመ ፍራት ለሰው ባንገልጥ ግን ከሕ ይወት የወጣን እንሆናለን፣ ዳግመ ኛም ለሌሎች እንቅፋት ለብዙዎ ችም ወጥመድ እንሆናለን::

፳፱. ወእመሰ ገበርነ ዘንተ
ንትፌደይ ምክዕቢተ ኵነኔ።

፴. ንትዓቀብ እንከ ከመ ኢንረድ
ውስተ ምንዳቤ ወንጸሊ ከመ ኢን
ባእ ውስተ መንሱት እስመ መን
ፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም።[፮]

፴፩. ንለቡ እንከ ከመ ኢንድኀፅ እም
ዛቲ ርትዕት ሃይማኖት እንበይነ
ፍርሃቶሙ ለዕልዋን ወመናፍቃን
እስመ ኀዳጥ ውእቱ ዓመታቲነ።

፴፪. ወእመሰ ቦ ዘይቀብፅ ተስፋ
በኀበ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚ
አብሔር ኵሎ አሚረ ይትመነደብ
በሕማም እንተ አልባቲ ፈውስ ወበ
ሕምዝ እንተ ታጸብስ አባለ ወትቀጠ
ቅጥ አዕፅምተ ወእምዝ የኀጕል እም
ሕይወት ዘለዓለም ወይትኴነን በው
ስተ ገሃነም በብካይ ወሐቅየ ስነን።

፴፫. ወዘሰ ሐመ በእንተ እግዚእነ
ወኮነ ሰማዕተ ይትፌሣሕ በእግ
ዚአብሔር እስመ ኀረየ ሎቱ
አክሊለ መንግሥት ወኮነ ፍጹመ
ፀአቱ እምዝ ዓለም በርትዕት
ሃይማኖት።

፴፬. ወእመሰ ሐመ ነዐሰ ክርስ
ቲያን ወተዓገሠ ምንዳቤ ወሞተ
በእንተ ስመ ክርስቶስ ይከውኖ ሕማ
ማቲሁ ህየንተ ጥምቀት ወይረክብ
ተስፋ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፮. ማቴ. ፳፮፥፵፩

፳፱. ይህነን ብናደርግ ግን እጽፍ
ድርብ ቅጣትን እንቀበላለን።

፴. እንግዲህ ወደ መከራ እንዳ
ንወርድ እንጠበቅ ወደ ፈተናም
እንዳንገባ እንጸልይ፤ መንፈስ ይፈ
ቅዳል ሥጋ ግን ይደክማልና።

፴፩. እንግዲህ ዐላውያንንና መናፍ
ቃንን በመፍራት ከዚህች የቀናች
ሃይማኖት እንዳንሰነካከል እናስተ
ውል ዘመናችን ጥቂት ነውና።

፴፪. በእግዚአብሔር ልጅ በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ዘንድ ተስፋን የሚ
ቆርጥ ቢኖር ፈውስ በሌላት ሕማም
ሰውነትን በምታደርቅና በምትቀጠ
ቅጥ መርዝ ዘወትር ይጨነቃል፤
ከዚህም በኋላ የዘለዓለም ሕይወትን
ያጣል፤ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት
ባለበት በገሀነም ይፈረድበታል።

፴፫. ስለ ጌታችን መከራን የተቀበ
ለና ሰማዕት የሆነ ግን በእግዚአብ
ሔር ዘንድ ደስ ይለዋል የመንግ
ሥት አክሊልን መርጦለታልና ከዚህ
ዓለም ፈጽሞ መለየቱም በቀናች ሃይ
ማኖት ሁኗልና።

፴፬. ንዑስ ክርስቲያን ቢታመም፤
መከራንም ቢታገሥ፤ ስለ ክርስቶ
ስም ስም ቢሞት መከራው ስለ
ጥምቀት ይሆነዋል፤ መልካም ተስፋ
ንና የዘለዓለም ሕይወትንም ያገኛል።

፷፭. ወባዕዳንሂ እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕተ ሃይማኖት ይትፌሥሑ ወይትሐሠዩ እስመ ዐቀቡ ተግሣጸ መምህሮሙ::

፷፮. እስመ ውእቱ ይቤ ኩኑ ድልዋነ ከመ መምህርክሙ::

፷፯. ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐመ በእንቲአነ ወተዐገሠ ጽርፈተ ወስላቀ ወተወክፈ ምራቀ ርኩሳን ጽዕለተ ወፅርፈተ ወዝብጠተ::
፷፰. ወእምድኅረ ቀሠፍዎ ወቀነውዎ በዲበ መስቀል ወአስተይዎ ብሒአ ዘምስለ ሐሞት ወፈጺሞ ዘጽሑፍ ይቤሎ ለእግዚአብሔር አባ ናሁ ውስተ እዴከ አመሐፅን ነፍስየ::[፯]

፷፱. ወዘሰ ይፈቅድ ይኩን ረድኦ ይትዓገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወይትወከፍ መቅሠፍተ በጥቡዕ ልብ ወፍቅር::

፸. ወእመኒ ተወድየ ውስተ እሳት አልቦ ዘይለክፎ በከመ ድኅነ ፫ቱ ደቂቅ እምዕቶነ እሳት::

፸፩. ወኵሉ ዘሐመ በእንቲአሁ ይነሥእ ዕሤተ እስመ አምነ በ፩ እግዚአብሔር አብ ወኢየሱስ ክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት መምህርነ ወመገሥጸ ነፍሳቲነ ወወሀቤ ሕይወትነ ሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን::

፷፭. በጎ መጋደልን የተጋደሉ ሌሎችም ስለ ክርስቶስ ስም በቀናች ሃይማኖት የሞቱ ፈጽመው ደስ ይላቸዋል፣ የመምህራቸውን ምክር ጠብቀዋልና::

፷፮. እርሱ እንደ መምህራችሁ የበቃችሁ ሁኑ ብሏልና::

፷፯. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለኛ መከራን ተቀበለ፣ ጽርፈትንና ሥላቅን ታገሠ፣ የርኩሳንንም ምራቅና ስድብን ሽሙጥንና ድብደባንም ተቀበለ::
፷፰. ከገረፉትና በመስቀል ላይ ከቸነከሩት መጻጻንም ከሐሞት ጋራ ከአጠጡት በኋላ፣ የተጻፈውን ፈጽሞ እግዚአብሔርን አባቴ እነሆ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለው::

፷፱. የእርሱ ደቀ መዝሙር ሊሆን የሚወድ መከራንና ጭንቅን ይታገሥ በቊራጥ ልብና በፍቅር ሁኖ ግርፋትን ይቀበል::

፸. ወደ እሳት ቢጨመርም ሠለስቱ ደቂቅ ከእቶነ እሳት እንደ ዳኑ የሚነካው የለም::

፸፩. ስለእርሱ መከራን የተቀበለ ሁሉ ዋጋውን ያገኛል፣ በአንድ በእግዚአብሔር አብ ሕይወትን በሚያድለን ሰውነታችንን በሚመክርና በሚያስተምር በደገኛው ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ አምኗልና፣ ለዘለዓለሙ በእውነት ለእርሱ ክብር ይገባል::

፯. ሉቃ. ፳፫ ፥ ፵፮

፴፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አም ላክ አኃዜ ኵሉ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸንዐነ ውስተ ሃይማኖተ ዚአሁ ወያነሥአነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሕፀት ወኖሙ::

፴፫. ወእመኒ ተሰጠምነ ውስተ ባሕር ወበልዑ ሥጋነ አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትኀጐል ወኢአሐቲ ሥዕርተ ርእስነ እስመ ዘበዓለም ወኵሉ ዘውስቴታ እትኀዝ ውስተ እዴሁ::

፴፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዘ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍስክሙ::

፴፭. እስመ ይትነሣእ በደኃሪት ዕለት ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ ጻድቅ ወኃጥእ ::

አንቀጽ ፳ ወ ፭

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፣

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሎ ገብር ኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል::

፪. ወቦ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወቦ እለ ይት ነሥኡ በሀፍረት ወበኃሣር::[፩]

፫. ጻድቃንሰ ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን::

፴፪. ይኸውም ሳያጓድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ አምላካችንና መድኃኒታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ነው::

፴፫. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበሉት፣ አንዲት ስንኳ የራስ ጸጒራችን አትጠፋም በዓለምና ውስጥዋ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና::

፴፬. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላችሁ ብሎ አስተማረን::

፴፭. በኋለኛይቱ ቀን የሰው ፍጥረት ሁሉ ጻድቁም ኃጥኡም ይነሣልና::

ሀያ አምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፣

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፣ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ::

፪. ለዘለዓለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፣ ለኀፍረትና ለኃሣር የሚነሡም አሉ::

፫. ጻድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ::

፩. ዳን. ፲፪ ፡ ፪-፫

፲፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አም ላክ አኃዜ ኵሉ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸንዐነ ውስተ ሃይ ማኖተ ዚአሁ ወያነሥአነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሐፀት ወኖሙ፡፡

፲፫. ወእመኒ ተሰጠምነ ውስተ ባሕር ወበልዑ ሥጋነ አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትኀጐል ወኢአሐ ቲኒ ሥዕርተ ርእስነ እስመ ዘበዓ ለም ወኵሉ ዘውስቴታ እንትዝ ውስተ እዴሁ፡፡

፲፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዘ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍ ስክሙ፡፡

፲፭. እስመ ይትነሣእ በደኃሪት ዕለት ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ ጻድቅ ወኃጥእ ፡፡

አንቀጽ ፳ ወ ፮

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፤

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሎ ገብር ኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል፡፡

፪. ወቦ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወቦ እለ ይት ነሥኡ በሀፍረት ወበኃሣር፡፡[፩]

፫. ጻድቃንሰ ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን፡፡

፲፪. ይኸውም ሳያጎድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነ ሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ አምላካችንና መድኃኒ ታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ ነው፡፡

፲፫. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋ ችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበ ሉት፣ አንዲት ስንኳ የራስ ጸጕ ራችን አትጠፋም በዓለምና ውስ ጥዋ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና፡፡

፲፬. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላችሁ ብሎ አስተማረን፡፡

፲፭. በኋለኛይቱ ቀን የሰው ፍጥ ረት ሁሉ ጻድቁም ኃጥኡም ይነሣልና፡፡

ሀያ አምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፤

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማ ዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፣ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ፡፡

፪. ለዘለዓለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፣ ለኀፍረትና ለኃሣር የሚነ ሡም አሉ፡፡

፫. ጻድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ፡፡

[፩] ዳን. ፲፪ ፥ ፪–፫

፬. ናሁ ቅዱስ ገብርኤል አቅደመ ነጊረ ወይቤ ወይበርሁ ቅዱሳን ከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፭. ወዓዲ ስምዐ ኮነ በእንቲአሆሙ ከመ የአምርዋ ለጽድቅ ወይሌብዉ ስሞ ቅዱሰ።

፮. እስመ ኢይቤ ዘንተ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ሰማዕት ባሕቲቶሙ፤ አላ ባሕቱ በእንተ ትንሣኤ ኵሉ ሰብእ እመሂ ጻድቃን አው ኃጥአን ይትፌደዩ ፩፩ በከመ ምግባሮሙ።

፯. እስመ ይብሉ አይሁድ ትንሣኤ ሙታን አልቦ ናሁ አዕፅምቲነ ኮነ ሐመደ ወበልየ ሥጋነ።[ሠ]

፰. ወለእለ ይጌልዩ ዘንተ ያወሥኦሙ እንዘ ይብል ናሁ አነ እከሥት መቃብሪክሙ ወአወጽአክሙ እምኔሁ ወእሬሲ መንፈስየ ላዕሌክሙ ወተሐይዉ ይእዜ ተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእነብር ወእገብር።

፱. ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ "ሙታን ይትነሥኡ ወየሐይዉ እለ ውስተ መቃብር ወይትፌሥሑ እለ ውስተ ምድር እስመ ጠል ዘእምኀቤከ ሕይወቶሙ ውእቱ።"[ረ]

ሠ. ሕዝ. ፴፯ ፲፪-፲፬

ረ. ኢሳ. ፳፮ ፡ ፲፱

፬. እነሆ ቅዱስ ገብርኤል አስቀድሞ ቅዱሳን እንደሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ ብሎ ተናገረ።

፭. ዳግመኛም ጽድቅን እንደሚያውቋትና ቅዱስ ስሙንም እንደሚያስተውሉ ስለ እነርሱ መሰከረ።

፮. ስለ ሞቱ ሰማዕታት ትንሣኤ ብቻ ይህን አላለምና፤ ስለ ሁሉም ሰው ትንሣኤ ነው እንጂ፤ ጻድቃንም ቢሆኑ ኃጥአንም ቢሆኑ እያንዳንዳቸው እንደ ሥራቸው ይቀበላሉ።

፯. አይሁድ የሙታን ትንሣኤ የለም፤ እነሆ አጥንታችንም አመድ ይሆናል ሥጋችንም ይፈርሳል ይላሉና።

፰. ይህን ለሚያስቡት እንዲህ ብሎ ይመልስላቸዋል፤ እነሆ እኔ መቃብራችሁን እከፍታለሁ፤ ከእርሱም አወጣችኋለሁ፤ መንፈሴንም አሳድርባችኋለሁ፤ ትነሣላችሁም፤ ያን ጊዜም የምኖር የማደርግም እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ አሁን ታውቃላችሁ።

፱. ዳግመኛም ኢሳይያስ ሙታን ይነሣሉ፤ በመቃብር ያሉትም ይድናሉ፤ በምድር ያሉትም ደስ ይላቸዋል፤ ካንተ የተገኘ ጠል ሕይወታቸው ነውና አለ ።

፲. ብዙኀ ጊዜ ነገረነ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወንብረተ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ጸጋ ወጽድቅ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ።

፲፩. ወኵነኔ ዕልዋንሰ ወድቀቶሙ ኀፍረት ወኀሣር ይረክቦሙ እሳት እንተ ኢይጠፍዕ ለዓለም ወዕፄ ዘኢይነውም።

፲፪. ወባሕቱ እግዚአብሔርሰ ኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ዳዕሙ ሚጠቶ ወሕይወቶ።[፩]

፲፫. ወናሁ ነገረነ ከመ ሄኖክ ወኤልያስ ኢጥዕምዎ ለሞት፣ ወአጠየቀነ ከመ ይትነሥኡ ሙታን በጊዜሁ፣ እንሥአ ኤልያስ ወልደ መበለት፣ ወኤልሳዕኒ አንሥአ ወልዳ ለሱናማዊት፣ ናሁ ለበውነ ከመ ሞቶሙ ለጻድቃን ኢኮነ ኵነኔ እለ ተወከፍዎ ቅዱሳን በፍሥሓ።

፲፬. ወከማሁ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእሙ ለሐዋርያት ወሕይወቶሙ ለመሃይምናን ያነሥኦሙ ለሙታን።

፲፭. ወከማሁ ንሕነኒ ንጸሙ በዝ ዓለም ወእምድኅረ ኅዳጥ ንፈልስ ውስተ ዕረፍት።

፩. ሉቃ. ፲፰ ፥ ፲፬

፲. ስለ ትንሣኤ ሙታን ብዙ ጊዜ ነገረን፣ ለሚወዳቸው ሰዎች በአዘጋጃት ጸጋንና ጽድቅን በተመላች በዘለዓለም ሕይወት ስለ መኖር ብዙ ጊዜ ነገረን ።

፲፩. የከሀድያን መከራ ግን ኃፍረት ኃሣር የሚሆን መውደቃቸውም ለዘለዓለሙ የማይጠፋ እሳት፣ የማያንቀላፋ ትል ያገኛቸዋል።

፲፪. ነገር ግን እግዚአብሔር የኃጥእን ሞት አይፈቅድም፣ መመለሱንና መዳኑን ነው እንጂ ።

፲፫. እነሆ ሄኖክና ኤልያስ ሞትን እንዳልቀመሱት ነገረን፣ ሙታንም በጊዜው እንደሚነሡ አስረዳን፣ ኤልያስ የመበለቲቱን ልጅ ከሞት አስነሥቷል፤ ኤልሳዕም የሱናማዊቲቱን ልጅ አስነስቷል፣ እነሆ የጻድቃን ሞታቸው ቅዱሳን በደስታ የተቀበሉት ኵነኔ እንዳይደለ አስተዋልን።

፲፬. እንደዚሁም የሐዋርያት ጌታቸው፣ የምእመናን ሕይወታቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ሙታንን ያነሣቸዋል።

፲፭. እንደዚሁም እኛ በዚህ ዓለም እንደክማለን፣ ከጥቂት ዘመን በኋላም ወደ ዕረፍት እንሄዳለን።

፲፮. ወትትሔደስ ፍጥረቱ ለአ ዳም ወንትነሣእ ምስሌሁ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ይቤ ይሰ ምዑ ቃሎ ምውታን ወኵሎሙ እለ ይሰምዑ የሐይዉ::[፭]

፲፮. የአዳም ተፈጥሮ ትታደሳ ለች፣ ከእርሱም ጋር ለዘለዓለም ሕይወት እንነሣለን፣ ሙታን ቃሉን ይሰማሉ፣ የሚሰሙትም ሁሉ ይነ ሣሉ ብሎአልና::

፲፯. ወበእንተዝ ነአምን ከመ ትን ሣኤ ሙታን ዳግመ በምጽአቱ ለክርስቶስ::

፲፯. ስለዚህም የሙታን ትንሣኤ የክርስቶስ ዳግም መምጣት እንደ ሆነ እናምናለን::

፲፰. ወዓዲ ውእቱ ዘአንሥኦ ለአልዓዛር እመቃብር፣ በራብዕት ዕለት ወለወለተ ኢያኢሮስ፣ ወለ ወልደ መበለት አንሥኦሙ እሙ ታን[፮] ወለሊሁኒ ተንሥአ እሙ ታን በሣልስት ዕለት በሥም ረተ አቡሁ ወኮነ ቃለ ሕይወት::

፲፰. ዳግመኛም አልዓዛርን በአራ ተኛው ቀን ከመቃብር ያሥነሳው፣ የኢያኢሮስን ሴት ልጅና የመበ ለቲቱን ወንድ ልጅ ያስነሣቸው፣ እርሱ ነው፤ እርሱም ራሱ በሦስተ ኛው ቀን በአባቱ ፈቃድ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፣የሕይወትም ቃል ሆነ::

፲፱. ወዓዲ ውእቱ ዘአውፅአ ለዮ ናስ እምከርሠ አንበሪ በሣልስት ዕለት እንዘ ሕያው ውእቱ ዘእን በለ ሙስና::[፯]

፲፱. ዳግመኛም ዮናስን በሕይወት ሳለ ያለጥፋት በሦስተኛው ቀን ከዓሣ አንበሪ ሆድ ያወጣው እርሱ ነው::

፳. ወለሠለስቱ ደቂቅ አድኅኖሙ እምዕቶነ እሳት በሀገረ ባቢሎን::[፰]

፳. ሠለስቱ ደቂቅንም በባቢሎን ሀገር ከእቶነ እሳት አዳናቸው::

፳፩. ወለዳንኤል እምአፈ አና ብስት::[፱]

፳፩. ዳንኤልንም ከአንበሶች አፍ አዳነው::

፳፪. ውእቱኬ ዘቦቱ ሥልጣን ወኀ ይል ያንሥኦሙ ለሙታን በደኃ ሪት ዕለት::

፳፪. በኋለኛይቱ ቀን ሙታንን ያነ ሣቸው ዘንድ ሥልጣንና ኃይል ያለው እርሱ ነው::

፭. ዮሐ. ፭ ፥ ፳፭
፮. ሉቃ. ፯ ፥ ፲፬-፲፭
፯. ዮና. ፪ ፥ ፩-፲፩
፰. ዳን. ፫ ፥ ፺፱
፱. ዳን. ፮ ፥ ፲፮

፳፫. ወእመሰ ዕልዋን እለ ኢየአምኑ ቅዱሳተ መጻሕፍተ ይሣለቁ ላዕሌነ፣ ናሁ ነቢይተ ዚአሆሙ ታጌብሮሙ ከመ ይእመኑ ዘይብሎሙ ከመዝ በቃል ዘይረውጽ ፍጡነ፣ እም ከመ ገብአ ኵሉ ነገር ውስተ መሬት ወሐመድ ወእግዚአብሔር ሕያው ዘአንደደ እሳተ ወአጥፍአ ያነሥኦሙ ለአዕፅምት ወሐመድ ዳግመ ወያቀውሞሙ ለሰብእ ምውታን ከመ ቀዳሚ ::

፳፬. አሜሃ ይከውን ኵነኔ ሶበ ይገብር እግዚአብሔር ፍትሐ ::

፳፭. ወይኴንን እግዚአብሔር ኵሎ ዓለመ::

፳፮. ወእለሰ ይገብሩ ኀጢአተ ይወርዱ ውስተ ማዕምቅተ ምድር::

፳፯. ወእለሰ የአቅቡ ትእዛዞ የሐይዉ ሕይወተ ዘለዓለም ሶበ ይሁቦሙ እግዚአብሔር መንፈሰ ሕይወት ወእለ ይድኀኑ ይትረአዩ በበ ይናቲሆሙ::

፳፰. ወእመሰ ቦ እለ ኢየአምኑ ቦቱ ትንሣኤ፣ ያስሕቱ ካልአ ፍጥረተ ናሁ ያሌብዎሙ ለዕልዋን ለእለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ያፍ ዘ፩ ፍጥረቱ ዘስሙ ፊንክስ::

፳፫. ቅዱሳት መጻሕፍትን የማያምኑ ከሐድያን ግን በኛ ቢሳለቁብን እነሆ የነሱ ነቢይት ፈጥኖ በሚሄድ ቃል የሚናገራቸውን ያምኑ ዘንድ ታስገድዳቸዋለች፣ ሁሉም ነገር ወደ አፈርና ትቢያ ከተመለሰ በኋላ እሳትን ያቀጣጠለና ያጠፋ ሕያው እግዚአብሔር አጥንቶችንና ትቢያውን ያስነሣቸዋል፣ የሞቱትንም ሰዎች እንደ ቀድሞው ያቆማቸዋል::

፳፬. ያን ጊዜ እግዚአብሔር ፍርድ በሚያደርግበት ጊዜ የቅጣት ፍርድ ይሆናል::

፳፭. ያን ጊዜ እግዚአብሔርም በዓለሙ ሁሉ የቅጣት ፍርድን ይፈርዳል::

፳፮. ኃጢአትንም የሚሠሩ ወደ ጥልቅ ምድር ይወርዳሉ::

፳፯. ትእዛዙን የሚጠብቁ ግን እግዚአብሔር የሕይወት መንፈስን በሰጣቸው ጊዜ ለዘለዓለም ይነሣሉ፣ የሚድኑትም እርስ በእርሳቸው ይተያያሉ::

፳፰. ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ሰዎች ቢኖሩ ግን፣ ሌሎቹን ሰዎች እንዳያስቱ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ወንጀለኞችን ስሙ ፊንክስ የሚባል ተፈጥሮው አንድ የሚሆን ያፍ ያስረዳቸዋል::

፳፱. ወይብሉ በእንተ ውእቱ ዖፍ የሐዩ ፭ተ ፻ተ ዓመተ፣ ወእምዝ ይወርድ ውስተ ግብጽ ወያመጽእ ምስሌሁ ቀናንሞስ ወሰሊሆተ ውሑደ፣ ወይነብር ውስተ ሥዕለ ጣዖት ዘስሙ ኤዎን ወይሬኢ ውስተ ምሥራቅ ወይሰግድ ለፀሐይ።

፳፱. ስለዚያም ዖፍ እንዲህ ይላሉ፣ አምስት መቶ ዓመት ይኖራል፤ ከዚያም በኋላ ወደ ግብጽ ይወርዳል፣ ቀናንሞስ፣ ሰሊሆትና ዑድ፣ የሚባለውን ሽቱ ከርሱ ጋራ ያመጣል፤ ስሙ ኤዎን በሚባል ጣዖት ፊት ተቀምጦ ወደ ምሥራቅ ይመለከታል፣ ለፀሐይም ይሰግዳል።

፴. ወእምዝ ይውዒ፣ ወይከውን ሐመደ፣ ወይወፅእ እምውእቱ ሐመድ ፩ ዕፄ ንኡስ፣ ወያመውቆ ፀሐይ ለውእቱ ዕፄ ወይከውን ንኡሰ ዖፈ ፈንክስ ወልሂቆ ይገብእ ውስተ ብሔረ ዓረብ።

፴. ከዚህም በኋላ ተቃጥሎ አመድ ይሆናል፣ ከዚያም ከአመዱ አንድ ትንሽ ትል ይወጣል፣ ያንንም ትል ፀሐይ ያሞቀዋል፣ ፈንክስ የሚባለውን ታናሽ ዖፍንም ይሆናል ፣ ባደገም ጊዜ ወደ ዐረብ አገር ይመለሳል።

፴፩. ወእመሰ የአምሩ እሙንቱ ተሐድሶቶ ለውእቱ ዖፍ እፎኬ ይትገዓዙነ በእንተ ዘንብል በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወነአምን።

፴፩. እነርሱ የዚያን የዖፍ መታደስ የሚያውቁ ከሆነ ስለ ትንሣኤ ሙታን ስለምንናገርና ስለ ምናምን እንደምን ይከራከሩናል?

፴፪. ዘፈጠሮ ለሰብእ እምኀበ ኢሀሎ ኢይክልኑ አንሥኦቶሙ ለምውታን በዐቢይ ኀይሉ።

፴፪. ሰውን ካለመኖር የፈጠረ እግዚአብሔር በፍጹም ከሃሊነቱ ሙታንን ማስነሣት አይችልምን።

፴፫. ወበእንተዝ ይደልወነ ንትዓገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ዘዘዚአሁ ዘይመጽእ ላዕሌነ።

፴፫. ስለዚህም በኛ ላይ የሚመጣውን ልዩ ልዩ መከራና ችግር እንታገሥ ዘንድ ይገባናል።

፴፬. ወእመሰ ኢነአምን ትንሣኤ ሙታን ይከውን ሕማምነ ወምንዳቤነ ከንቶ።

፴፬. ትንሣኤ ሙታንን ባናምን ግን መከራችንና መቸገራችን ከንቱ ይሆናል።

፴፭. ወእመሰ አመነ በዘይቤ ውእቱ ሙሴ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ።

፴፭. እርሱም ሙሴ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ በአለው ብናምን ግን።

፴፮. ወውእቱሰ አልቦ ዘይጽሕቅ ወኢምንተኒ እእሚሮ ከመ ኵሉ በቃሉ ይትገበር ሠምረ ይኩን፣ ሰማይ ወምድር ወማይ ወብርሃን ወጽልመት ወሌሊት ፀዳል ወከዋክብት፣ ወአዕዋፍ ወአንበሪ ወእንስሳ ወአራዊት ወዕፀው ወሐመልማል።

፴፯. ከማሁ ያነሥኦሙ ለኵሎሙ በፈቃዱ፣ ወኢይፈቅድ ካልዓ ረዳኤ።

፴፰. ዝውእቱ ዘይክል በኀይሉ የሐድስ ዓለመ ዳግመ ወያንሥኦሙ ለሙታን።

፴፱. ወባሕቱ ሰብእሰ ኢቀደመ ተፈጥሮ አላ ዳዕሙ ፈጠሮ እም ፬ቱ ጠባይዓት ወወሀቦ ነፍሰ።[፲]

፵. ወከማሁ ይሁብ ለዛቲ ነፍስተ ሥጋ ዘትማስን ።

፵፩. እስመ ትንሣኤሰ ለእለ ኖሙ ወአኮ ለእለ ኢተፈጥሩ እስመ ውእቱ ፈጠረ እምኀበ አልቦ ሥጋ ወረሰየ ውስቴቱ ብዙኀ ትእምርተ።

፵፪. ወዓዲ ውእቱ ያድኅኖሙ ወያነሥኦሙ ለእለ ኖሙ ከመ ውእቱ ፈጠረ ሥጋ ዘዘርዐ በውስተ ከርሥ።

፵፫. በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ዘእንበለ እፍጥርከ በከርሠ እምከ እእመርኩከ።[፲፩]

፲. ዘፍ. ፪ ፥ ፯
፲፩. ኤር. ፩፥ ፬ - ፭

፴፮. እርሱ ምንም የሚሻው የለም፣ ሁሉ በቃሉ እንዲደረግ አውቆ ሰማይና ምድር፣ ውሃም ብርሃንና ጨለማ፣ ሌሊትና ፀዳል ከዋክብትም፣ አዕዋፍና አንበሪ፣ እንስሳና አራዊትም፣ ዕፀዋትና ልምላሜም ይሆን ዘንድ ወደደ።

፴፯. እንደዚሁ በፈቃዱ ሁሉን ያነሣቸዋል፣ ሌላ ረዳት አይሻም።

፴፰. በከሃሊነቱ ዓለምን ዳግመኛ ያድስ ዘንድ ሙታንንም ያነሣ ዘንድ የሚቻለው ይህ ነው።

፴፱. ነገር ግን ሰው አስቀድሞ አልተፈጠረም፣ ከአራቱ ባሕርያት ፈጥሮ ነፍስን አሳደረበት እንጂ።

፵. እንደዚሁም ለዚች ለምትፈርስ ደመ ነፍስ ይሰጣል ።

፵፩. ትንሣኤስ ለሞቱ ነውና፣ ላልተፈጠሩም አይደለም፣ እርሱ ሥጋን እምኀበ አልቦ ፈጥሮአልና፣ በውስጡም ብዙ ምልክትን አድርጓልና።

፵፪. ዳግመኛም እርሱ በዘር የተገኘ ሥጋን በማኅፀን እንደ ፈጠረ፣ እርሱ ያድናቸዋል፣ የሞቱትንም ያስነሣቸዋል።

፵፫. ለነቢዩ ኤርምያስ በናትህ ማኅፀን ሳልፈጥርህ አወቅሁህ ብሎ እንደ ተናገረ።

፺፬. ወካዕበ ይቤ አነ እግዚአብሔር ፈጠርኩ ሰማየ ወሣረርክዋ ለምድር ወእፈጥር ነፍሰ ሳዕለ ሰብእ።

፺፬. ዳግመኛም እኔ እግዚአብሔር ሰማይን ፈጠርኩ፣ ምድርንም መሠረትኋት፣ ነፍስንም በሰው ላይ እፈጥራለሁ ።

፺፭. በከመ ይቤ መጽሐፍ በእንተዝ ይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ።

፺፭. ስለዚህ ነገር መጽሐፍ እንዳለ "እግዚአብሔር በመልካችን በምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር አለ"።

፺፮. ወእምዝ ፈጠሮሙ እግዚአብሔር ተባዕተ ወአንስተ።[፲፪]

፺፮. ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው።

፺፯. ወዓዲ ይቤ ቅዱስ ኢዮብ መዋኢ ዘበእንቲአሁ ይቤ በመጽሐፍ ከመ ውእቱ ይትነሣእ ምስለ እለ ያነሥኦሙ እግዚአብሔር።

፺፯. ዳግመኛም ድል የነሣ ቅዱስ ኢዮብ ስለ እርሱ በመጽሐፍ እግዚአብሔር ከሚያስነሣቸው ጋር እርሱም እንደሚነሣ እንዲህ አለ ።

፺፰. ከመዝ ይቤ ከመ ሀሊብ ሐለብከኒ ወአርጋዕከኒ ከመ ግብነት ወአልበስከኒ ሥጋ ወማዕሰ ወአሠርከኒ አዕፅምትየኒ በአሥራው ወወሀብከኒ ሣህለ ወምሕረተ።[፲፫]

፺፰. እንደ ወተት አልበኸኝ እንደ እርጎም አርግተህ ሥጋንና ቁርበትን አለበስኸኝ፣ አጥንቶቼንም በሥሮች (በጅማቶች) አሠርከኝ፣ ይቅርታንና ምሕረትን ሰጠኸኝ።

፺፱. ወሐውጾትከ ዐቀበኒ መንፈስየ ዝንቱ በኅቤከ ሀሎ አአምር ከመ ኵሎ ትክል ወአልቦ ዘይሰአነከ ወኢምንትኒ።

፺፱. መጐብኘትህም ጠበቀኝ፣ ይህ ስውነቴም በአንተ ዘንድ አለ፣ ሁሉን እንደምትችል የሚሳንህም እንደሌለ አውቃለሁ።

፻. ወካዕበ ይቤ ዳዊት መፍቀሬ እግዚአብሔር "እደዊከ ገብራኒ ወለሐኳኒ አለብወኒ ወእትመሀር ትእዛዘከ"።[፲፬]

፻. ሁለተኛም የእግዚአብሔር ወዳጅ ዳዊት እንዲህ አለ፣ እጆችህ ሠሩኝ ፈጠሩኝም፣ ትእዛዝህን እማር ዘንድ እንዳስተውል አድርገኝ ።

፲፪. ዘፍ. ፩፥፳፮-፳፯
፲፫. ኢዮ. ፲፥፲
፲፬. መዝ. ፻፲፰፥፸፫

፶፩. ወዓዲ ይቤ አንተ ፈጠርከኒ ወወደይከ እዴከ ላዕሌየ መንክር ግብርከ ወነፍስየ ትጤይቆ ጥቀ ወኢይትኀባዕ እምኔከ አዕፅምትየ ዘገበርኮ በኅቡእ ወኢአካልየ በመትሐተ ምድር ወዘሂ ገበርኩ ርእያ አዕይንቲከ ወኵሉ ይጸሐፍ ውስተ መጽሐፍከ ::[፲፮]

፶፩. ዳግመኛም አለ ፣ አንተ ፈጠርከኝ፣ እጅህንም በእኔ ላይ ጣልህ፣ ሥራህ ድንቅ ነው፣ ነፍሴም ፈጽማ ትረዳዋለች፣ አጥንቶቼም በሥውር የሠራኸው ከአንተ አይሠወርም፤ አካሌም ከምድር በታች የሠራሁትንም አይኖችህ አዩ ፤ ሁሉም በመጽሐፍህ ይጻፋል::

፶፪. ወኢሳይያስኒ ይቤ ንሕነሰ መሬት ወአንተ ፈጠርከነ ::

፶፪. ኢሳይያስም እኛ መሬት ነን፤ አንተ ፈጠርከን አለ ::

፶፫. ወእመሰ ሰብአ ፍጥረተ እግዚአብሔር ዘኮነ በክርስቶስ ይትኑሥኡ ምስለ ክርስቶስ ወይነሥኡ ክብረ ወአክሊለ ሕይወት እለ ይገብሩ ፈቃደ ከማሁ ዕልዋን ወመናፍቃን እለ ኢይትዌከፉ ጥምቀተ ወኢየአምኑ ትንሣኤ ይትኴነኑ በመቅሠፍት ዘለዓለም::

፶፫. በክርስቶስ የተፈጠሩ የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ሰዎች ከክርስቶስ ጋራ ከተነሡ ፈቃዱን የሚያደርጉ ክብርንና አክሊልን የሚቀበሉ ከሆነ እንዲሁ ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ጥምቀትን ያልተቀበሉ ወንጀለኞችና መናፍቃን የዘለዓለም መቅሠፍት ይፈረድባቸዋል::

፶፬. ወእለሰ ሠናየ ገብሩ ይበርሁ ከመ ከዋክብተ ብርሃን፣ እስመ ይቤ ዳዊት ምእመን እግዚአብሔር በኵሉ ቃሉ ወጻድቅ በኵሉ ምግባሩ::[፲፯]

፶፬. በጎ ሥራን የሠሩ ግን እንደ ብርሃን ከዋክብት ይበራሉ፣ ዳዊት እግዚአብሔር በቃሉ ሁሉ የታመነ ነው በሥራውም ሁሉ እውነተኛ ነው ብሏልና።

፶፭. ፈጠረ ሎቱ ሥጋ እምድንግል ዘውእቱ ፈጣሬ ኵሉ ፍጥረት ውእቱ ባሕቲቱ ዘተንሥአ እሙታን ወዓዲ ውእቱ መንሥኤሆሙ ለኵሎሙ ሙታን ::

፶፭. ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ እርሱ ከድንግል ለራሱ ሥጋን ፈጠረ፤ እርሱ ብቻውን ከሙታን ተነሣ፤ ዳግመኛም ሙታንን ሁሉ የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ::

፲፮. መዝ. ፻፴፰ ፥ ፲፫—፲፯
፲፯. መዝ. ፻፵፬ ፥ ፲፫

፶፯. ዘያበቍል እምድር ኀጠተ ሥር ናይ ወያበዝኀ ፍሬሃ ወዕፀኒ እንተ ተገዝመት ይክል አብቍሎ ወአብ ዝኖ አዕፁቂሃ ወለበትረ አሮን እም ድኅረ የብሰት ረሰያ ትሥርፅ ከማሁ ይክል አንሥኦተነ ምስሌሁ::

፶፯. የስንዴ ቅንጣትን ከምድር የሚ ያበቅል፣ ፍሬዋንም የሚያበዛ፣ የተ ቈረጠች እንጨትንም እንድትበቅል የሚያደርግ፣ ጫፎችዋንም የሚያበዛ፣ የአሮንንም በትር ከደረቀች በኋላ እን ድትለመልም ያደረገ ፣ እንደዚሁ ከርሱ ጋራ እኛን ማስነሣት ይችላል::

፶፰. በስብሐት ዘዐርገ ዘአርትዐ እግረ ሐንካሳን፣ ወአሕየወ መፃጕዐ፣ ወፈወሶ ለዘየብሰ እዴሁ፣ ዘወረቀ ምድረ ወገብረ ፅቡረ ወቀብዖ አዕ ይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ዘፈወሰ አባለ ሙሱነ፣ ኢይክልኑ አንሥ ኦተነ::

፶፰. በክብር ያረገ፣ ያንካሶችን እግር ያቀና፣ መፃጕዕን ያዳነ፣ እጁ የደረቀ ውን ያዳነው፣ ከምድር ላይም እትፍ ብሎ ጭቃን አድርጎ ዕውር ሁኖ የተ ወለደውን ዓይኖቹን የቀባ፣ ጠፍቶ የነበረውን አካል ያዳነ፣ እርሱ እኛን ማስነሣት አይቻለውምን?

፶፱. ዘአጽገበ ነፍሰ ፶፻ ሰብእ እም ፭ቱ ኅብስተ ሰገም ወ፪ኤ ዓሣ ወእግ ኀሠ ዘተርፈ መሊዖ ፲ወ፪ተ አስፈ ሬዳተ::

፶፱. በሁለት ዓሣና በአምስት የገ ብስ እንጀራ የአምስት ሺህ ሰዎችን ነፍስ አጥግቦ የተረፈውን አስራ ሁለት ቅርጫት መልቶ የአስነሣ ::

፶፱. ወዘረሰየ ማየ ወይነ፣ ዘፈነዎ ለጴጥሮስ ወነሥአ እምአፈ ዓሣ ወርቀ ዘይከውን ለጸባሕት፣ ውእ ቱኬ ዘያነሥአሙ ለሙታን ::

፶፱. ውሀውን የወይን ጠጅ ያደረገ፣ ጴጥሮስንም ልኮ ከዓሣ አፍ ለግብር የሚሆን ወርቅን ያስገኘ፣ ሙታንን የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ::

፷. ናሁ ንሕነ ሰማዕቱ በእንተ ኵሉ ግብር ዘሰበኩ ነቢያት በእንቲአሁ ::

፷. ስለ እርሱ ነቢያት ትንቢትን ለተ ናገሩለት ስለ ሥራው ሁሉ እነሆ ምስክሮች እኛ ነን ::

፷፩. ንሕነሰ አዕርክቲሁ በላዕነ ወሰ ተይነ ምስሌሁ ወርኢነ መንክራቲሁ ወእሕይዎቶ ሙታነ ወካዕበ ርኢነ ሕማሞ ወድካሞ ወሞቶ ወትን ሣኤሁ ::

፷፩. እኛ ግን ወዳጆቹ ከእርሱ ጋራ በላን፣ ጠጣን፣ ተአምራቶቹንና ሙታ ንን ማስነሣቱን አየን፣ ሁለተኛም መከራውን ድካሙን ሞቱን ትንሣኤ ውን አየን ::

፳፪. ወሰማዕነ ቃሎ ወኮነ ፍቁ ራኒሁ ወነበርነ እስከ ፵ዓ ዕለት እምድኅረ ተንሥአ እሙታን መሀረነ ንዜኑ ሰብከተ ወንጌል ቅዱስ ውስተ ኵሉ ዓለም ወአዘዘነ ናጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ዝውእቱ ጰራቅሊጦስ መንፈስ ጽድቅ::

፳፪. ቃሉንም ሰምተን ወዳጆቹ ሆንን፣ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላም እስከ አርባ ቀን ድረስ ልዩ የሚሆን የወንጌልን ትምህርት በዓለሙ ሁሉ እንነግር ዘንድ አስተማረን፣ በአብ በወ ልድ በመንፈስ ቅዱስ ስምም እና ጠምቅ ዘንድ አዘዘን፣ ይኸውም የእ ውነት መንፈስ ጰራቅሊጦስ ነው::

፳፫. ወዘንተ ምሂሮ ዐርገ ውስተ ሰማይ በሥጋ እንተ ነሥአ እምኀ ቤነ ኀበ አብ ዘፈነዎ ::

፳፫. ይኸንንም አስተምሮ ከኛ ዘንድ በነሣው ሥጋ ወደ ላከው አባቱ ወደ ሰማይ ዐረገ ::

፳፬. ወእመሰ አመንክሙ ከመዝ ብፁዓን አንትሙ ::

፳፬. እንደዚህ ብታምኑ ንዑዳን ክቡራን ናችሁ::

፳፭. ወእመሰ ኢአመንክሙ ትከውኑ ርኁቃነ እምኔሁ እስመ ኢዐቀ ብክሙ ትእዛዞ::

፳፭. ባታምኑ ግን ከእርሱ የራቃ ችሁ ትሆናላችሁ ትእዛዙን አልጠበ ቃችሁምና::

አንቀጽ ፳ወ፮
በእንተ ሰማዕት

ሀያ ስድስተኛ አንቀጽ
የሰማዕታትን ነገር ይናገራል::

፩. ናሁ እብለክሙ፣ አዕብይዎሙ ወአክብርዎሙ ምክዕቢተ ለሰማ ዕት በከመ ኮኑ ክቡራነ በኀቤነ ወብፁዕ ያዕቆብ ወእስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት::

፩. እነሆ ሰማዕታትን ከፍ ከፍ አድር ጓቸው፣ ፈጽማችሁም አክብሯቸው እላችኋለሁ፣ በኛ ዘንድም የሰማዕ ታት መጀመሪያ እስጢፋኖስና ንዑድ ክቡር ያዕቆብ ክቡራን እንደ ሆኑ::

፪. እሉ እሙንቱ ብፁዓን በኀበ እግዚአብሔር፣ ወኀሩያን ወቅዱሳን ሕዝብ ወንጹሓን እምኃጢአት ወእ ልቦሙ ቂም አላ እሙንቱ ገባርያነ ሰላም ወዓዲ ስሩሐን ለገቢረ ፈቃዱ ወለዐቂበ ትእዛዙ ::

፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑዳን ክቡራን የሆኑ የተመረጡ ከኃጢአት የነጹ፣ ቂም የሌላቸው እኒህ ናቸው፣ ሰውን ከሰው ጋራ ያስታርቃሉ፣ ዳግ መኛም ትእዛዙን ለመጠበቅ ፈቃዱ ንም ለማድረግ የደከሙ ናቸው እንጂ::

፲፰. ወበእንተዝ ይቤ ዳዊት ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፰. ስለዚህም ዳዊት የጻድቅ ሰው ሞቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ክቡር ነው አለ።

፲፱. ወዓዲ ይቤ ሰሎሞን ዝክረ ጻድቅ ፍጹም በውዳሴ ።

፲፱. ዳግመኛም ሰሎሞን የጻድቅ ሰው መታሰቢያ በምስጋና ፍጹም ነው አለ።

፳. ወካዕበ ይቤ ነቢይ ይትሌዓል ቀርኑ በክብር ።

፳. ሁለተኛም ነቢይ የጻድቅ ሰው ሥልጣን በክብር ከፍ ከፍ ይላል አለ።

፳፩. ዘንተ ነገርነ ለእለ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ በእንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፳፩. ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም በእውነት ምስክር ስለሆኑ ሰዎች ይኽን ነገርን ።

፳፪. ናሁ ለበውነ ወጠየቅነ ከመ እለ ያከብርዎሙ ለሰማዕት ወለመ ሃይምናን እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ፈጸሙ ሩጸቶሙ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይረክቡ ዕሤተ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም።

፳፪. በቀናች ሃይማኖት ስለ ክርስቶስ ስም የሞቱ ሩጫቸውን የፈጸሙ በጎ መጋደልንም የተጋደሉ ምእመናንንና ሰማዕታትን የሚያከብሩ ሰዎች የዘለዓለም ሕይወትን በጎ ዋጋን እንዲያገኙ እነሆ አወቅን ተረዳን ።

፳፫. ወእለሰ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ፣ ወፈ ትሑ በርትዕ፣ ወአሥመርዎ ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፣ እሉ እሙንቱ ይወርሱ መንግሥተ ሰማያት።

፳፫. በእውነት ምስክር የሆኑ፣ በሚገባ የፈረዱ፣ በሕይወታቸው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙ፣ እሊህ መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ።

አንቀጽ ፳ወ፯

ሀያ ሰባተኛ አንቀጽ

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባኡ ክርስቲያን ውስተ ቤተ ተውኔት ወዘፈን እላ ዳዕሙ ይሰብሑ ወይ ዘምሩ በቤተ ክርስቲያን ።

በቤተ ክርስቲያን ይዘምሩ ያመሰግኑ ዘንድ ነው እንጂ ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን ወደ ጨዋታ ቤት ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል ።

፩. ናሁ ንመክረክሙ ኦ አኀው ፍቁራን ሠናየ ምክረ ትርኀቁ እም ነገረ ተውኔት ወእጽምዖ ማኅሌት ወእምሐውዘ መባልዕት ወፍግዓ ወእምኵሉ ምግባር ከንቱ ዘአልቦ ባቍዕ ።

፪. ኢትግበሩ ለተድላ ፍትወተ ሥጋክሙ በዕለተ እስመ ይቤ ነቢይ ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍ ርሀት ወተሐሠዩ ሎቱ በረዓድ።

፫. እስመ ኢይደልዎ ለክርስቲያን ይስማዕ ማኅሌተ ወመሰንቆ ወዕ ንዚራ ዘከመ ይገብሩ አብዳን ሕዝብ።

፬. ወዓዲ ኢይዝክሩ ስመ አማል ክት ወጣዖት በአፉሆሙ ወኢይ ስምይዎሙ ለሰይጣን ወለመላእ ክቲሁ እስመ ሶበ ይሰምዩ ስሞ ይሴስል እምኔሆሙ መንፈስ ቅዱስ ወየኀድር ሆየንቴሁ መንፈስ ርኩስ ላዕሌሆሙ።

አንቀጽ ፳ ወ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስ ቲያን ይምሐሉ በስመ አማልክት ወአጋንንት ወግሙራ ኢይዝክር ዎሙ ዘከመ ትካት ልማድ።

፩. የምትዋደዱ ወንድሞች ሆይ፣ ዘፈ ንን ከማድመጥና ከጨዋታ ነገር፣ ከተ ድላ ደስታና ከመባልዕት ጣዕም፣ ረብሀ ጥቅም ከሌለው ከብላሽ ሥራም ሁሉ ትርቁ ዘንድ በጎ ምክርን እንመክራችኋለን ።

፪. የሥጋችሁን ፈቃድ በቀን ለተ ድላ አታድርጉ፣ ነቢይ በመፍራት ለእግዚአብሔር ተገዙ፣ በመንቀጥቀ ጥም በሱ ደስ ይበላችሁ ብሏልና።

፫. አላዋቆች ሕዝብ እንደሚያደር ጉት ለክርስቲያን ዘፈንን መሰንቆን መለከትን ይሰማ ዘንድ አይገባ ውምና።

፬. ዳግመኛም የአማልክትን የጣዖታ ትን ስም በአፋቸው አይጥሩ፣ ሰይ ጣንንና መላእክቱንም አይጥሩአ ቸው፣ ስሙንም በጠሩ ጊዜ መን ፈስ ቅዱስ ከነርሱ ይለያልና፣ በእ ርሱ ፈንታም መንፈስ ርኩስ በላያ ቸው ያድራል።

ሀያ ስምንተኛ አንቀጽ

ክርስቲያን በጣዖታትና በአጋንንት ስም ይምሉ ዘንድ ፈጽመውም እንደ ቀድሞው ልማድ ስማቸውን ይጠሯ ቸው ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. ኢመፍትው ንሕነ ክርስቲያን ንምሐል በስመ አማልክት ወኢን ዝክር አስማቲሆሙ በአፉነ ወኢ ንስግድ ሎሙ ወኢንፍርሆሙ እስመ ዘይገብር ከመዝ ወይገኒ ለአማልክት ይከውን ርኁቀ እም እግዚአብሔር ገባሬ ሕይወት።

፪. ወባሕቱ እሉሰ ኢኮኑ አማል ክተ አላ ዳዕሙ ግብረ እደ ሰብእ ወመናፍስተ ሰይጣን።

፫. እስመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል መነኑኒ ወመ ሐሉ በአማልክተ ነኪር ወአም ዕዑኒ በአማልክቲሆሙ።[፩]

፬. እስመ ምኑን ወጽሉዕ ወርኩስ በውስተ መጻሕፍት ኵሉ ዘይሰ ግድ ወይገኒ ለአማልክት ወዘይም ሕል በስሞሙ ።

፭. ወአኮሰ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ዓዲ ረዐይተ ኮከብ ወመሰግላን ወእለ ያጣዕዉ ።

፮. ወለእሉኒ ኢታምልክዎሙ ወኢ ትስግዱ ሎሙ ።

፯. ወዓዲ ይቤ ነጺረከ ሰማየ ኢትስ ግድ ለፀሐይ ወለወርኀ ወለከዋክብት።

፰. ኢትትሉ እንከ ፍኖተ አሕዛብ ወኢትትመሀሩ ምግባሮሙ ወኢት ፍርሁ እምትእምርተ ሰማይ ።

፩. እኛ ክርስቲያን በጣዖት ስም እንምል ዘንድ፣ በአፋችንም ስማቸ ውን እናነሣ ዘንድ፣ ፈርተናቸውም እንሰግድላቸው ዘንድ አገባብ አይደ ለም፤ እንደዚህ የሚያደርግ ለጣዖታት የሚገዛ ሰው ሕይወትን ከሚያደርግ ከእግዚአብሔር የራቀ ይሆናልና።

፪. ነገር ግን እሊህ አማልክት አይ ደሉም፤ የሰይጣን መናፍስትና የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው እንጂ።

፫. እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆ ችን ናቁኝ በሌላም አማልክቶች ማሉ በአማልክቶቻቸውም አሳዘ ኑኝ ብሏቸዋልና።

፬. ለጣዖት የሚገዛና የሚሰግድ፣ በስማቸውም የሚምል ሁሉ፣ በመጻሕፍት ውስጥ የተናቀ የተጠላ ርኩስ ስለሆነ ።

፭. እሊህ ብቻ አይደሉም ዳግመኛም ኮከብ የሚቈጥሩ፣ ጠንቋዮች ጣዖትን የሚያመልኩ ናቸው እንጂ ።

፮. እለዚህንም አታምልኳቸው አት ስገዱላቸው ።

፯. ዳግመኛም ሰማይን አይተህ ለፀ ሐይ ለጨረቃ ለከዋክብት አትስገድ።

፰. የአሕዛብ ጐዳናን ሥራቸውንም አትማሩ፣ ከሰማይ ምልክት የተነ ሣም አትፍሩ ።

፩. ዘዳግ. ፴፪ ፡ ፰፩

፱. እስመ ፈጠረ ፀሐየ ወወርኀ ወከዋክብተ ያብርኅ ላዕለ ሰብእ ወአኮሰ ከመ ይስግዱ ሎሙ ።

፲. እስመ እስራኤል ሰገዱ በገዳም ለግልፎ ሰብኮ ላህም ወዓዲ አም ለኩ ፀሐየ ወከዋክብተ ።

፲፩. በከመ ይቤ ሕዝቅኤል እንስሳ እለ ኢይነቡ ገብሩ ሎሙ አማልክተ።

፲፪. ወከማሁ ግብፃውያን ሰገዱ ለብዙኃን አማልክት ወለገጸ ከልብ ወለአማልክት ዘወርቅ ወዘብሩር ዘይሁዳ ።

፲፫. በከመ ይቤ እግዚአብሔር በአፈ ነቢይ አማልክቲሆሙ ለአሕዛብ ዘወርቅ ወዘብሩር ግብረ እደ እጓለ መሕያው አፍ ቦሙ ወኢይነቡ፣ ዐይን ቦሙ ወኢይሬእዩ፣ ዕዝን ቦሙ ወኢይሰምዑ፣ አንፍ ቦሙ ወኢያጼንዉ፣ እድ ቦሙ ወኢይገሥሡ፣ እግር ቦሙ ወኢየሐውሩ፣ ወኢይነቡ በጉራዒቶሙ፣ ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፉሆሙ፣ ከማሆሙ ለይኩኑ ኵሎሙ እለ ገብርዎሙ ወኵሎሙ እለ ይትዌከሉ ቦሙ።[፮]

፲፬. ናሁ ሰማዕክሙ አፍቁራን አኃው ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ እኩያን ወርኩሳን እሙንቱ እለ ያመልክዎሙ ለአማልክት ወይሰግዱ ለፀሐይ ወለወርኅ ወለከዋክብት ።

፮. መዝ. ፻፲፬ : ፲፭–፲፰

፱. ፀሐይንና ጨረቃን ከዋክብትንም የፈጠረ በሰው ላይ ያበሩ ዘንድ ነው እንጂ፣ ሊሰግዱላቸው አይደለምና።

፲. እስራኤል በላም አምሳል ለተሠራ ጣዖት በገዳም ሰግደዋልና ዳግመኛም በፀሐይና በከዋክብት አመለኩ።

፲፩. ሕዝቅኤል የማይናገሩ እንስሳትን ለራሳቸው አማልክትን አደረጉ እንዳለ።

፲፪. እንደዚሁም ግብፃውያን ለብዙ አማልክት በውሻ አምሳል ለተሠሩ ከወርቅ ከብር ለተሠሩ ለይሁዳ ጣዖታት ሰገዱ።

፲፫. እግዚአብሔር በነቢዩ ቃል የአሕዛብ ጣዖቶች ከወርቅ ከብር የተሠሩ የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው፤ አፍ አላቸው አይናገሩም፤ ዓይን አላቸው አያዩም፤ ጆሮ አላቸው አይሰሙም፤ አፍንጫ አላቸው አያሸቱም፤ እጅ አላቸው አይዳስሱም፤ እግር አላቸው አይሄዱም በጉሮሮቻቸውም፣ አይናገሩም ፣ በአፋቸውም ውስጥ ቃል የለም፣ የሠሯቸውም ሁሉ የሚያምኑባቸውም ሁሉ እንደነሱ ይሁኑ እንዳለ።

፲፬. ተወዳጆች ወንድሞቼ ሆይ ጣዖታትን የሚያመልኩ ለፀሐይ ለጨረቃ ለከዋክብትም የሚሰግዱ እሊህ ርኩሳን ክፉዎች እንደሆኑ እግዚአብሔር ያለውን እነሆ ሰማችሁ ።

፲፭. ወባሕቱ መፍትው ክርስቲያን መፍቀርያነ እግዚአብሔር ኢይምሐሉ በፀሐይ ወበወርኅ ወከዋክብተ ሰማይ ወኢበምድር ።

፲፮. ወለነሰ አዘዘነ መምህርነ ኢንምሐል ግሙራ ወኢበምንትኒ ናሁኬ ይክውን ቃልነ ጥዩቀ።

፲፯. እስመ ይቤ እግዚእነ ኢትምሐሉ በሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

፲፰. ወኢ በምድር እስመ መከየደ እገሪሁ ይእቲ።

፲፱. ወኢ በኢየሩሳሌም እስመ ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ ውእቱ።[፫]

፳. ወኢትምሐል በርእስከ እስመ እብዳን አይሁድ ይምሕሉ በርእሶሙ።

፳፩. እስመ ውእቱ አዘዘ ይኩን ቃሎሙ ለመሃይምናን እመኒ እወ እወ፣ ወእመኒ አልቦ አልቦ፣ ወዘሰ ይዌስክ ዲበዝ እኩይ ውእቱ።

፳፪. እስመ ዘይምሕል በሐሰት ይትዓደው ፍትሐ ወያከብሮሙ ለአማልክት ከመ ጻድቅ ።

፳፫. ወዘአስሐቶሙ እግዚአብሔር በዑረተ ልቦሙ ወበእከየ ምግባሮሙ ይገብሩ ዘኢይደሉ ።

፲፭. ነገር ግን የእግዚአብሔር ወዳጆች ክርስቲያኖች በፀሐይ በጨረቃ በሰማይ በክዋክብት በምድርም እንዳይምሉ አገባብ ነው።

፲፮. እኛንስ በምንም ፈጽመን እንዳንምል መምህራችን አዘዘን ፣ ነገራችን እነሆ የተረዳ ይሆናልና ።

፲፯. ጌታችን በሰማይ አትማሉ የእግዚአብሔር ዙፋኑ ስለሆነ ብሏልና።

፲፰. በምድርም አትማሉ የእግሩ መመላለሻ ናትና ።

፲፱. በኢየሩሳሌምም አትማሉ የታላቁ ንጉሥ አገር ናትና።

፳. በራስህም አትማል፣ አላዋቆች አይሁድ በራሳቸው ይምላሉና ።

፳፩. የምእመናን ነገራቸው እውነቱን እውነት፣ ሐሰቱን ሐሰት ማለት ይሆን ዘንድ አዝዟልና፤ ከዚህ በላይ የሚጨምር ግን ክፉ ነው ።

፳፪. በሐሰት የሚምል ሰው ፍርድን ይደፋፈራል፣ አማልክትንም እንደ እውነተኛ ያከብራቸዋልና ።

፳፫. እግዚአብሔር ስሕተትን ያሳደረባቸው በልባቸው ድንቍርና በሥራቸው ክፋት የማይገባውን ይሠራሉ።

፫. ማቴ. ፭፡ ፴፬—፴፭

አንቀጽ ፴ወ፱

በእንተ ከመ መፍትው ይዕቀቡ ወይፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍሥሓ መንፈሳዊት።

፩. ኦ ፍቁራኒሁ ለእግዚአብሔር ዕቀቡ እንከ ዕለተ በዓላት ።

፪. ቀዳሚ በዓል ዘውእቱ ዕለተ ልደቱ ለክርስቶስ አመ ፳ወ፭ ለታስዕ ወርኅ በጕልቈ ሐሳበ ዕብራውያን፣ ወበጕልቈ ሐሳበ ግብፃውያን አመ ፳ወ፱ ለታኅሣሥ ዘውእቱ ራብዓይ ወርኅ።

፫. ወእምድኅረዝ አክብሩ በዓለ ኤጲፋንያ ዘቦቱ አስተርአየ እግዚአ ስብሐት መለኮቶ በውስተ ጥምቀቱ በኀበ ዮሐንስ በውስተ ፈለገ ዮርዳኖስ ።

፬. ወግበሩ በዐሥራይ ወርኀ አመ ሰዱስ በጕልቈ ሐሳበ ዕብራውያን።

፭. ወበጕልቈ ሐሳበ ግብፃውያንሰ አመ ፲ወ፩ ለወርኀ ጥቢ ዘውእቱ ጥር በኃምስ ወርኅ።

፮. ወእምድኅሬሁ ዕቀቡ በንጽሕ ሣዓ ዕለተ ጾም ቅድስት።

፯. እንተ ይእቲ ትሜህረነ ጽሙና ወትዕግሥተ ጾመ ወጸሎተ ዘታቀርበነ ኀበ እግዚአብሔር ።

ሀያ ዘጠነኛ አንቀጽ

የበዓላትን ቀን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. እግዚአብሔርን የምትወዱ ወንድሞቼ ሆይ የበዓላትን ቀን ጠብቁ።

፪. መጀመሪያው በዓል ይኸውም ክርስቶስ የተወለደበት ቀን በዕብራውያን አቈጣጠር በዘጠኝኛው ወር በ፳፭ኛው ቀን ነው፣ በግብጻውያን አቈጣጠር በአራተኛው ወር በታኅሣሥ በ፳፱ ቀን ነው ።

፫. ከዚህ በኋላ የክብር ባለቤት ጌታ በዮሐንስ ዘንድ በተጠመቀበት በዮርዳኖስ ወንዝ መለኮቱን ያሳየበት ኤጲፋንያ የተባለ በዓለ ጥምቀትን አክብሩ ።

፬. በዕብራውያን አቆጣጠር ባስረኛው ወር በስድስተኛው ቀን አድርጉ።

፭. በግብጻውያን አቆጣጠር ግን ጥቢ በሚባለው በአምስተኛው ወር በጥር በአሥራ አንደኛው ቀን አድርጉ።

፮. ከዚህ በኋላ የከበረች አርባዋን የጾም ቀን በንጹሕ ጠብቁ ።

፯. ይህችውም ወደ እግዚአብሔር የምታቀርበን ጾምን፣ ጸሎትን፣ ጽሙናን፣ ትዕግሥትን የምታስተምረን ናት።

፰. ወትትፌጸም ዛቲ ጾም ቅድስት በዕለተ ፋሲካ ዘቦቱ ኮነ መድኃኒትነ::

፰. ይህችም የከበረች ጾም ድኅነታችን በሆነበት በፋሲካ ቀን ትጨረሳለች::

፱. ባሕቱ ይከውን ቀዳሜ ጾምክሙ በሰኑይ ዕለት በቅድመ ፋሲካ ::

፱. ነገር ግን የጾማችሁ መጀመሪያ ከፋሲካ አስቀድሞ ሰኞ ቀን ይሁን::

፲. እስመ በሳኒታ ሆሣዕና በሰኑይ ዕለት ተጋብኡ ዕልዋነ ሃይማኖት ወሕግ አኩያን አይሁድ፣ ወተማከሩ ላዕለ እግዚእ፣ ወቀዳሜ ወርኅ ብሩህ ዘውእቱ ሚያዝያ ::

፲. በሆሣዕና ማግሥት ሰኞ ቀን ሕግንና ሃይማኖትን የካዱ ክፉዎች አይሁድ ተሰብስበው በጌታ ላይ ተማክረዋልና፣ ይኸውም ብሩህ በሆነ በመጀመርያው ወር በሚያዝያ ነው::

፲፩. በሠሉስ ዕለት ወሰኩ ወአፈድፈዱ ምክረ ::

፲፩. ማክሰኞ ቀን ምክርን ጨመሩ አጸኑ ::

፲፪. ወበረቡዕ ዕለት ፈጸሙ ምክረ ከመ ያግብእዎ ለሞት በዲበ መስቀል::

፲፪. በረቡዕ ቀን በመስቀል ላይ ለሞት አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ ምክርን ፈጸሙ ::

፲፫. ወይሁዳሰ አእመረ ዘንተ ምክሮሙ እስመ ሰራቂ ውእቱ እምአሚሃ አውደቆ ሰይጣን በፍቅረ ንዋየ ወርቅ፣ እስመ መባአ እስከሬን የዐቅብ ውእቱ ወይቀስጥ ንዋየ ነዳያን::

፲፫. ይሁዳ ግን ይህን ምክራቸውን ዐወቀ፣ ሌባ ነበርና፣ ከዚያን ጊዜ ወዲህ ገንዘብ በመውደድ ሰይጣን ድል አደረገው፣ ወደ ጥራት የሚገባውን መባዕ እርሱ ይጠብቅ ነበርና የድኆችንም ገንዘብ ይነጥቅ ነበር::

፲፬. ወዘንተ ኵሎ ገቢሮ ኢሰደዶ እግዚእ እስመ የአምር እከየ ልቡ ::

፲፬. ይህን ሁሉ አድርጎ ጌታ አላሳደደውም የልቡናውን ክፋት ስለ አወቀ::

፲፭. ወአንዘ ይብላዕ ምስሌሁ ፈቀዶ እግዚእ ይገሥጾ ወናሁ አለበወነ ከመ ውእቱ ያገብእ ::

፲፭. ከርሱ ጋራ ይበላ ጀመር፣ ጌታ ይመክረው ዘንድ ወደ እርሱ አሳልፎ እንደሚሰጠውም አስረዳን::

፲፮. ወበእንተዝ ይቤ አሜን እብለክሙ ከመ አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ።

፲፮. ስለዚህም ከናንተ አንዱ እንደሚያሲይዘኝ በእውነት እነግራችኋለሁ አለ ።

፲፯. ወተበሃልነ በበይናቲነ ፩ ፩ እንዘ ንብል አነኑ እግዚኦ እንጋ ።

፲፯. እርስ በርሳችን እየአንድ አንዳችን አቤቱ እንጃ እኔን ነኝ ? እኔን ነኝ? ተባባልን ።

፲፰. ወተንሥአኩ አነ ፩ዱ እም፲ ወ፪ እስመ ውእቱ ያፈቅር ኪያየ እምኵሎሙ አርድእት ተሰአልክዎ ወእቤሎ እግዚኦ መኑ ዘያገብአከ።

፲፰. ከአሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ተነሣሁ፣ ከአርድዕት ሁሉ እርሱ እኔን ይወዳልና አቤቱ ማነው? የሚያሲዝን ብዬ ጠየቅሁት ።

፲፱. ወእግዚእነሰ ኢነገረኒ ስሞ ወባሕቱ አመረኒ በ፪ዔ ትእምርታት።

፲፱. ጌታችን ግን ስሙን አልነገረኝም በሁለት ምልክቶች አመለከተኝ እንጂ።

፳. ዘቀዳሚ በእንተ ዘይቤ ዘይጸብሕ እዴሁ ምስሌየ ውስተ መጽብሕ።

፳. የመጀመሪያው እጆቹን ከኔ ጋራ ከወጡ ውሥጥ የሚጠልቀው ያለው ነው።

፳፩. ወደገመ ወይቤ ዘእሜጥዎ አነ ኅብስተ ውእቱ ያገብአኒ እስመ ይቤሎ አነኑ ውእቱ እግዚኦ ።

፳፩. እኔ በእንጀራው ከወጡ ጠልቄ የምሰጠው እርሱ ያስይዘኛል ያለው ነው፤ እርሱ አቤቱ እኔ ነኝን ብሎታልና።

፳፪. እግዚእነሰ ኢይቤሎ እወ አንተ አላ ዳዕሙ አንተ ትቤ።

፳፪. ጌታችን ግን አዎን አንተ ነህ አላለውም፣ አንተ ትላለህ አለው እንጂ።

፳፫. ውእቱሰ ኢፈቀደ ያግህድ ሎቱ ዳዕሙ ይቤሎ እምኀየሰ ለውእቱ ብእሲ ሰበ ኢተወልደ ዘበእደዊሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ።

፳፫. እርሱ ግን ሊገልጽለት አልወደደም ወልደ ዕጓለ እመሕያው ጌታን በእጆቹ አሳልፎ የሚሰጥ ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበረ አለው እንጂ ።

፳፬. ወሰሚዖ ዘንተ ይሁዳ ሖረ ኀበ ሊቃነ ካህናት ወይቤሎሙ ምንተ ትሁቡኒ ወአነ አገብኦ ለክሙ ወተማከሩ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ።

፳፬. ይሁዳ ይህንን ሰምቶ ወደ ሊቃነ ካህናቱ ዘንድ ሄዶ እኔ ለናንተ አስይዘዋለሁ፣ ምን ትሰጡኛላችሁ? አላቸው፣ ሠላሳ ብር ይሰጡት ዘንድ ተማከሩ።

፳፭. ውእቱ አሚረ ኃሙስ ዕለት አመ በልዐ ፍሥሐ እግዚእነ ምስሌነ።

፳፭. ያን ጊዜም ጌታችን ከእኛ ጋራ ፋሲካን የበላበት አምስተኛ ቀን ነው።

፳፮. ወይሁዳ ነሥአ ኅብስተ ወጸብሐ እደዊሁ ውስተ መጽብሕ ወወፅአ ሌሊተ።

፳፮. ይሁዳም እንጀራውን ይዞ በእጆቹ ከወጡ ጠልቆ በሌሊት ወጣ ።

፳፯. ወይቤለነ እግዚእነ በጽሐት ሰዓት ናሁ ትዘረዉ ኵልክሙ ወተኃድጉኒ ወንቤ ፩ ፩ እምኔነ ኢነኃድገከ ።

፳፯. ጌታችን ሰዓቲቱ ደረሰች፣ እነሆ እኔን ትታችሁኝ ሁላችሁም ትበተናላችሁ አለን፣ ከኛ ወገን እየአንድ አንዳችን አንተውህም አንተውህም አልን።

፳፰. ወእቤ አነ ጴጥሮስ ለእመ ኵሎሙ ኀደጉከ አንሰ ኢየኀድገከ እመውትሂ ምስሌከ ።

፳፰. እኔ ጴጥሮስ ሁሉ ቢተዉህ እኔ አልተውህም፣ ካንተ ጋራ እሞታለሁ አልኩት ።

፳፱. ወይቤለኒ አሜን እብለከ ትክህደኒ ሥልሰ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ከመ ዘኢተአምረኒ ።

፳፱. ዶሮ ሳይጮህ እኔን እንደ ማታውቀኝ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ብዬ በእውነት እነግርሃለሁ አለኝ።

፴. ናሁ ለበውነ ዘንተ ምሥጢረ ቅድሳት ዘውእቱ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሙ ክቡር እንዘ ሀሎ ይሁዳ ምስሌነ።

፴. ይሁዳ ከኛ ጋራ ሳለ ቅዱስ ሥጋው ክቡር ደሙ የሆነ ይህን የከበረ ምሥጢር እነሆ ዓወቅነ ።

፴፩. ወእምዝ ወፅአ እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት ወንሕነኒ ሖርነ ምስሌሁ እንዘ ንጼሊ ወንባርክ በከመ ናለምድ ።

፴፩. ከዚህ በኋላ ጌታችን ወደ ደብረ ዘይት ወጣ፣ እኛም እንደ አስለመድነው እያመሰገን እየጸለይን ክርሱ ጋራ ሄድን ።

፴፪. ሕቀ ተአተተ እምኔነ ወጸለየ ኀበ አብ እንዘ ይብል አ አባ እመሰ ይትከሃል እምኔየ ይኅልፍ ዝንቱ ጽዋዕ ወባሕቱ ይኩን ፈቃድከ ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ከመዝ ገብረ ሠለስተ ጊዜ ።

፴፪. ከኛ ጥቂት እልፍ ብሎ ወደ አብ እንዲህ ብሎ ጸለየ፣ አባቴ ሆይ እሚቻልስ ከሆነ ይህ ጽዋዓ ሞት ከኔ ይለፍ፣ ነገር ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይደለም፤ ሦስት ጊዜ እንዲህ አደረገ።

፴፫. ወኲብዳ አዕይንቲነ እምንዋም እንብይነ ኀዘን ::

፴፫. ስለ ኃዘን ከእንቅልፍ የተነሣ ዓይኖቻችን ፈዘዙ ::

፴፬. ወመጽአ ኀቤነ እግዚእነ ወይቤለነ በጽሐ ጊዜሁ ናሁ ያገብእዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን::

፴፬. ጌታችን ወደኛ መጥቶ እነሆ ወልደ ዕጓለ እመሕያው በኃጥአን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደረሰ አለን::

፴፭. ናሁ መጽአ ይሁዳ ወብዙኃን ዕልዋን ምስሌሁ ወወሀቦሙ ስዕመተ ትእምርት በጕሕሉት እንተ ምልዕተ ዓመፃ በዘያገብኦ::

፴፭. ብዙ ወንጀለኞች ከርሱ ጋራ የተከተሉት ይሁዳ እነሆ መጣ፣ በደልን በተመላች ተንኰል የሚያሲዝበትን የመሳም ምልክትን ሰጣቸው::

፴፮. ወለቢዎሙ ትእምርተ ዘወሀቦሙ ይሁዳ አኀዝዎ ለኢየሱስ፤ ወወሰድዎ አሲሮሙ ኀበ ቀያፋ ሊቀ ካህናት መካነ ኀበ አልቦ ሰብእ ኄራን ወኢቅዱሳን ካህናት አላ ዳዕሙ እኩያን ሕዝብ ወርኩሳን ካህናት እለ ውፁኣን እምሕግ ::

፴፮. ይሁዳ የሰጣቸውንም ምልክት አስተውለው ጌታችን ኢየሱስን ይዘው አሥረው ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ ወሰዱት፣ ደጋግ ሰዎችና ቅዱሳን ካህናት ወደሌሉበት ቦታ፤ ክፉዎች ወገኖች ከሕግ የወጡ ርኩሳን ካህናቶች ናቸው እንጂ ::

፴፯. ወእሙንቱሰ ኢያጽርዑ እንዘ ይፀርፉ ላዕሌሁ ወይጼዕልዎ ወይዘብጥዎ ወይወርቁ ውስተ ገጹ ወይሣለቅዎ ወይኰርዕዎ ርእሶ::

፴፯. እነርሱም በእርሱ ላይ ሲሳደቡ ሲያሾሟጥጡት፣ ሲመቱት፣ ምራቃቸውን በፊቱ ሲተፉ፣ ሲዘብቱ፣ ራሱንም ሲመቱት አላቋረጡም ::

፴፰. ወየሐሥሡ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት፣ እንዘ ይብሉ ይነብብ ፅርፈተ ላዕለ ሙሴ፣ ወይነሥት ቤተ መቅደስ፣ ወያጸርዕ ጸባሕተ እምለብእ ሮሜ ወየዐሉ ነገሥተ ወይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ::

፴፰. የሐሰት ምስክሮችን ፈለጉ፣ በሙሴ ላይ ስድብን ይናገራል፣ ቤተ መቅደስን ያፈርሳል ፣ ከሮም ሰዎች ወገን ግብርን ይከለክላል፣ ነገሥታቱንም ይከዳል፣ ራሱን ንጉሥ ያደርጋል እያሉ ::

፴፱. ዘንተ ኵሎ ገብሩ ላዕሌሁ ከለባት ብዙኃን ወአስዋር ሥቡሓን እለ አልቦሙ ምሕረት።

፴፱. ብዙ ውሾች፣ ምሕረት የሌላቸው የሰቡ ክብቶች አይሁድ፣ በርሱ ላይ ይኸን ሁሉ አደረጉ ።

፵. ወሌሊተ አውፅእዎ ወወሰድዎ ኀበ ሐና ሐሙሁ ለቀያፋ ወገብሩ ላዕሌሁ ብዙኀ እከየ ወአግብእዎ ኀበ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ።

፵. በሌሊት አውጥተው ወደ ቀያፋ አማች ወደ ሐና ወሰዱት፣ በእርሱ ላይ ብዙ ክፉ ሥራ ሠርተው ወደ ሮም ገዥ ወደ ጲላጦስ መለሱት።

፵፩. ወአሜሃ ዓርብ ዕለታ ወአስተዋደይዎ በብዙኀ ግብር ዘኢመፍትው ነጽሮቱ ።

፵፩. ያን ጊዜ ቀኑ ዓርብ ነው፤ መታየቱ በማይገባ በብዙ ሥራ አሳጡት ።

፵፪. ወሰሚዖ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ኢአምኖሙ አላ ይቤሎሙ ኢረከብኩ በላዕለዝ ብእሲ ጌጋየ በዘይመውት ።

፵፪. የሮም ገዥ ጲላጦስ ሰምቶ አላመናቸውም፣ ነገር ግን በዚህ ሰው ላይ የሚሞትበትን በደል አላገኘሁበትም አላቸው ።

፵፫. ወእምዝ አምጽኡ ሎቱ ፪ተ ስማዕተ እለ ይብሉ ወይነቡ ሐሰተ ላዕለ ክርስቶስ።

፵፫. ከዚህ በኋላ በክርስቶስ ላይ ሐሰትን ይናገራሉ የሚባሉ ሁለት የሐሰት ምስክሮችን አመጡበት ።

፵፬. ወአእመረ ጲላጦስ ስምዖሙ ከመ ኢኮነ ዐረ ወእሙንቱሰ ተመይጡ ወመከሩ ምክረ በዘያፈርህዎ ለጲላጦስ።

፵፬. ጲላጦስም ምስክርነታቸው አንድ እንዳልሆነ ዓወቀ፣ እነርሱ ግን ተመልሰው ጲላጦስን በመፍራት የፍርሃት ምክርን መከሩ።

፵፭. ወይቤሉ ብእሲ ይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ወይከልአነ ተቀንዮ ለንጉሥ።

፵፭. ይኸ ሰው እራሱን ንጉሥ ያደርጋል፣ ለንጉሥም መገዛትን ይከለክለናል አሉ።

፵፮. ሐሰዉ ወፈትሑ ላዕሌሁ በዐመፃ ከልሐ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ።

፵፮. በእርሱም ላይ ሐሰትን ተናግረው የበደል ፍርድን ፈረዱ፣ ስቀለው ስቀለው ብለውም ጮሁ ።

፵፯. ከመ ይትፈጸም ላዕሌሁ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማዕተ ዓመፃ ወዘኢየአምር ነበቡ ላዕሌየ ፈደዩኒ እኪተ ህየንተ ሠናይት ።

፵፯. የሐሰተ ምስክሮች በኔ ላይ ተነሡ፣ የማላውቀውንም በኔ ላይ ተናገሩ፣ ስለ በጐ ፈንታ ክፉውን መለሱልኝ ያለው የነቢዩ ቃል በእርሱ ላይ ይፈጸም ዘንድ ።

፹፰. ወካዕበ ይቤ ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን ወአኃዙኒ ማኅበሮሙ ለእኩያን ::

፹፱. ወሶበ ስዕነ ጲላጦስ አድኅኖቶ ለኢየሱስ ክርስቶስ እምፍርሀቶሙ ለአይሁድ መከረ ይግበር ፈቃዶሙ ለሕዝብ ::

፺. እስመ ቀዲሙ ስምዐ ኮነ ጲላጦስ ወይቤ አልቦ ዘረከብኩ ሎቱ ጌጋየ በዘይመውት :: .

፺፩. ወአይሁድሰ እኩያን ሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወቀነውዎ ::

፺፪. ወለሮምሰ ቦሙ ሥርዐት ወኢይቀትሉ ወኢመነዊ ዘእንበለ ይትመዋእ በፍትሕ በጎበ መኰንን::

፺፫. ወባሕቱ ሐራ ሰገራት ነሥእዎ ለእግዚእ ሰብሐት ወጊዜ ፫ቱ ሰዓት አዕረግዎ ዲበ ዕፅ ወበጊዜ ፮ ሰዓት ሰቀልዎ ::

፺፬. ወአስተይዎ ብኂዐ ክርቤ ቱሱሐ ዘምስለ ሐሞት ነሥኡ አልባሲሁ ወተካፈሉ በበይናቲሆሙ::

፺፭. ወሰቀሉ ምስሌሁ ገባርያነ እኪት ፪ዔ፤ አሐደ በየማኑ ወአሐደ በጸጋሙ::

፺፮. ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይብል ወወደዩ ሐሞተ ውስተ መብልዕየ ወአስተዩኒ ብሒዐ ለጽምዕየ::

፹፰. ሁለተኛም ብዙዎች ውሾች ከበቡኝ ፤ የክፉዎች ማኅበሮችም ያዙኝ አለ ::

፹፱. አይሁድን ከመፍራት የተነሣ ጲላጦስ ኢየሱስ ክርስቶስን ማዳን በተሳነው ጊዜ የሕዝቡን ፈቃዳቸውን ያደርግ ዘንድ መከረ ::

፺. ይሙት በቃ የሚያስፈርድበት በደልን ያገኘሁበት የለም ብሎ ጲላጦስ አስቀድሞ ምስክርን ሆኗልና::

፺፩. ክፉዎች አይሁድ ግን በመስቀል ላይ ሰቅለው ቸነከሩት ::

፺፪. ለሮማውያን ግን ሥራት አላቸው፣ ከዳኛው ዘንድ በፍርድ ሳይረታ ማንንም አይገድሉም::

፺፫. ነገር ግን የጭፍሮች አለቆች የክብር ባለቤት ጌታን በ፫ ሰዓት በእንጨት መስቀል ላይ አውጥተው በ፮ ሰዓት ሰቀሉት ::

፺፬. ክርቤውን ከሐሞት ጋራ ቀላቅለው አጠጡት፣ ልብሶቹንም ወስደው እርስ በርሳቸው ተካፈሉት::

፺፭. ከርሱ ጋራም ሁለቱን ክፉ አድራጊዎች አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ሰቀሉ ::

፺፮. በመብሌ ውስጥ ሐሞትን ጨመሩ ለጥማቴም መፃፃን አጠጡኝ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ::

፵፯. ወካዕበ ይቤ ተዐፀዉ ዲበ ዐራዝየ ::

፵፰. ወበ ኀበ ይብል ተኈልቁ ምስለ ገበርተ ዐመፃ ::

፵፱. ወእምዝ ኮነ ጽልመት ፫ ሰዓተ እምስድስቱ ሰዓት እስከ ተሱዓት ሰዓት::

፶. ወእምዝ ሰሰለ ጽልመት ወአስተርአየ ብርሃን በከመ ጽሑፍ፣ ኮነ መዓልት ሌሊተ ወአስተርአየ ብርሃን በምሴት::

፶፩. ወጊዜ ተሱዓት ሰዓት ገዐረ ኢየሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ፣ ዘበትርጓሜሁ አምላኪየ አምላኪየ ለምንት ኅደገኒ::

፶፪. ወእምዝ ጸርሐ ወይቤ ኦ አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ ::

፶፫. ወካዕበ ይቤ ኦ አባ አመሐፅን ነፍስየ ውስተ እዴከ::[፩]

፶፬. ወእምዝ አጽነነ ርእሶ፣ ወወፅአት መንፈሱ ወአውረድዎ እምዲበ መስቀል ወቀበርዎ ውስተ መቃብር ሐዲስ ::

፶፭. ወመስዮ ለጸቢሐ ሠርክ ሰንበት ተንሥአ እሙታን፣ ወፈጺሞ ኵሎ ዘነገረነ እምቅድመ ይሕምም ከመ ይነብር ወልደ ዕጓለ እመሕያው ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ ::

፩. ሉቃ. ፳፫. ፴፪–፵፮ ፡ ዮሐ. ፲፱–፲፰

፵፯. ሁለተኛም በልብሱ ላይ ዕጣ ተጣጣሉ አለ ::

፵፰. በደልን ከሚያደርጉ ጋራ ተቈጠረ የሚልም አለ ::

፵፱. ከዚህም በኋላ ከስድስት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ሦስት ሰዓት ጨለማን ሆነ ::

፶. ከዚህም በኋላ ጨለማው ለቀቀ፣ ብርሃንም ታየ፣ መዓልት ሌሊትን ሆነ ተብሎ እንደተጻፈ በሠርክም ብርሃን ታየ ::

፶፩. ጌታችንኢየሱስ ክርስቶስ በታላቅ ቃል ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ ብሎ ጮኸ፣ ትርጓሜውም አምላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ ማለት ነው ::

፶፪. ከዚህም በኋላ አባቴ ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው ብሎ ጮኸ ::

፶፫. ዳግመኛም አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ::

፶፬. ከዚህ በኋላ ራሱን ዘንበል አደረገ ፣ ነፍሱም ተለየች ፣ ከመስቀሉ ላይ አውርደው በአዲስ መቃብር ቀበሩት ::

፶፭. ቅዳሜ ማታ ከመሸ በኋላ ለእሑድ አጥቢያ፣ የሰው ልጅ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር እንዲያድር፣ መከራ ሳይቀበል የነገረንን ሁሉ ፈጽሞ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ::

፳፯. ወእምድኅረ ተንሥአ እሙታን አስተርአያ ቀዲሙ ለማርያም መግደላዊት፣ ወለማርያም እንተ ያዕቆብ፣ ወለወልደ ቀለዮጳ በፍኖት።

፳፯. ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላም ለመግደላዊት ማርያም፣ ለያዕቆብ እናት ማርያምና ለቀለዮጳም ልጅ በጐዳና አስቀድሞ ታያቸው።

፳፰. ወእምድኅሬሁ አስተርአየነ ለነ ለአርዳኢሁ እንዘ ጉቡኣን ንሕነ በእንተ ፍርሀቶሙ ለአይሁድ፤ እስመ ዝንቱ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል ።

፳፰. ከዚህ በኋላም እኛ አይሁድን ስለ ፈራን ተሰብስበን ሳለን ለደቀ መዛሙርቱ ታየን፣ ይህ በወንጌል ተጽፏልና ።

፳፱. ወካዕበ እዘዘነ ንጹም ጾመ ቅድስት ፋሲካ ሰዱሰ ዕለተ በእንተ ዕልወቶሙ ለዕልዋን ወእክዮሙ ለአይሁድ እለ ውፁኣን እምሕግ ።

፳፱. ዳግመኛም የተለየች የፋሲካ ጾምን ፮ ቀን እንጾም ዘንድ አዘዘን፣ ስለ ከሃዲዎች ክህደትና ከሕግ ስለ ወጡ ስለ አይሁድ ክፋት።

፳፱. ወካዕበ ንጹም ረቡዐ ወዓርበ፣ ረቡዕሰ በእንተ ዘፈጸሙ ምክረ እኩየ ላዕሌሁ፣ ወዓርብኒ በእንተ ሕማማቲሁ መድኃኒት ።

፳፱. ዳግመኛም ዓርብ ረቡዕን እንጹም፣ ረቡዕን በርሱ ላይ ክፉ ምክርን ስለ ፈጸሙ፣ ዓርብንም እኛ የምንድንበት መከራን ስለተቀበለበት ነው።

፴. መፍትው ኢንጹም በሰንበት ዘእንበለ አሐቲ ዕለት እንተ ሕማም።

፴. በቀዳሚት ሰንበት እንዳንጾም መሆን አገባብ ነው፣ መከራን ከተቀበለባት ከቀዳም ሥዑር በቀር።

፴፩. ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ናክብር እስመ አዕረፈ እግዚእነ አምኵሉ ግብሩ በዕለተ ሰንበት።

፴፩. ሌሎችን ሰንበቶች ግን እናክብር፣ ጌታችን በቀዳሚት ሰንበት ከሥራው ሁሉ አርፏልና።

፴፪. እስመ መጽአ እግዚእ ወእሙንቱሰ ኢአምኑ ቦቱ ወኢተወክፉ ተግሣጸ፤ ወበእንተዝ ኀጕሉ መድኀኒቶሙ ።

፴፪. ጌታ መጥቷልና እነርሱ አላመኑበትም ፣ ምክሩንም አልተቀበሉም፣ ስለዚህም የሚድኑበትን አጡ ።

፴፫. ወአንትሙሰ ብፁዓን ወዘመድ ቅዱስ፤ እስመ ኢኮንክሙ ከመ ዘትካት ሕዝብ እላ ዳዕሙ ድኅንክሙ እምዕልወት ወአምልኮ ጣዖት።

፴፫. እናንተ ግን ልዩና ክቡር ዘመድ ናችሁ፣ ጣዖትን ከማምለክና ከክህደት ዳናችሁ፣ እንደቀድሞ ሕዝብ አይደላችሁምና ።

፸፬. አንትሙሰ ሕዝበ እግዚአብሔር፣ ወለክሙ ተርኅወ አናቅጸ ሕይወት እንዘ ቀዲሙ ጽሉዓን ወምኑናን አንትሙ።

፸፭. ወይእዜሰ ኮንክሙ ኅሩያኒሁ ወፍቁራኒሁ ሕዝብ ቅዱስ ለእግዚአብሔር እለ ድልዋን ትስብኩ መንክራቲሁ ለመድኀኒነ።

፸፮. እስመ ይቤ ረከቡኒ እለ ኢኃሠሡኒ ወአስተርአይኩ ለእለ ኢሐለዩኒ።

፸፯. ወእቤሎሙ ለሕዝብ ለእለ የአምሩ ስምየ ናሁ ኀሠሥክሙኒ ወእኮ አንትሙ ዘኃሠሥክሙኒ አላ ዳዕሙ አመንክሙ ብየ ወሰማዕክሙ ቤተ ክርስቲያንየ ወድኅንክሙ እምስሕተተ አማልክት ወተለውክምዎ ለእግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ወኮንክሙ ኍሉቃነ ምስለ እለ አምኑ ብየ እልፍ አእላፍ ወትእልፊተ አእላፋት።

፸፰. ወአንትሙሰ ኢኮንክሙ ከመ እስራኤል እለ ኢአምኑ ብየ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ኵሎ አሚረ አነሥእ እደውየ ኀበ ሕዝብ ዐላውያን እለ ኢይሰምዑ ወኢይትኤዘዙ ወየሐውሩ ፍኖተ እኪተ እንተ ኢኮነት ሠናይተ።

፸፱. አላ ባሕቱ ሕዝብ ዘይተሉ ኃጢአተ ወያምዕዑኒ ወትረ።

፸፬. እናንተም የእግዚአብሔር ወገኖች ናችሁ፤ ቀድሞ የተናቃችሁና የተጠላችሁ ስትሆኑ ለእናንተ የሕይወት በሮች ተከፈቱላችሁ።

፸፭. ዛሬ ግን ለእግዚአብሔር የተለየ ምርጥ ወዳጆችና የመድኃኒታችን ታምራቶቹን ታስተምሩን ዘንድ የተዘጋጃችሁ ሆናችሁ።

፸፮. ያልፈለጉኝ አገኙኝ፣ ላላሰቡኝም ተገለጽኩ ብሏልና።

፸፯. ስሜን ለሚያውቁት ሕዝብም እነሆ ፈለጋችሁኝ፣ የፈለጋችሁኝም እናንተ አይደላችሁም አልኋቸው፤ በእኔ አመናችሁብኝ እንጂ በኔ ያመኑትን ምእመናኔንም ሰምታችሁ ከጣዖታት ስሕተት ዳናችሁ፣ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብንና ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከትላችሁ በኔ ከአመኑ ከእልፍና እልፍ ጊዜ እልፍ ከሚሆኑ ጋራ የተቈጠራችሁ ሆናችሁ።

፸፰. እናንተ ግን እንዳላመኑብኝ እንደ እስራኤል አይደላችሁም ፤ ስለ እነርሱም ትእዛዜን ሰምተው ወደ አልታዘዙኝ ከሃዲዎች በጎ ያይደለች ክፉ ጐዳናንም ወደሚሄዱ ሰዎች ሁለጊዜ እጆቼን እዘረጋለሁ አለ ።

፸፱. ነገር ግን ኃጢአትን የሚከተሉ ሕዝቦች ሁለጊዜ ያስቆጡኛል።

፴. ርኢክሙኑ ከመ እሙንቱ ዐለውዎ ለእግዚአብሔር ወኢአምኑ ቦቱ::

፴፩. ወበእንተዝ ይቤ ከመ እለ አምዕዕዎ ለመንፈስ ቅዱስ ያረ ልቦሙ ወተወሰከ ዲቤሆሙ መቅ ሠፍት በእከየ ሕሊናሆሙ::

፴፪. እስመ ይቤሉ ነአምን በክር ስቶስ ወእሙንቱሰ ኢአምኑ ከመ ውእቱ እግዚአብሔር እምላክ ዘተ ወልደ እምአብ እምቅድመ ፍጥ ረት ወልድ ዋሕድ ቃለ አብ::

፴፫. ወእሙንቱሰ ሕፁፃነ ሃይማ ኖት ኢያእመርዎ ወኢለበዉ ትንቢተ ነቢያት ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ ከመ ይትወለድ ክርስቶስ እምድንግል እንዘ ያነብቡ ወይሰምዑ ዘይቤ፣ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወይሰመይ ስሙ አማኑኤል[፱] እስመ ሕፃን ተወልደ ለነ ወልድ ተውህበ ለነ ወቅድመት ኮነ ዲበ መትከፍቱ ወይሰመይ ስሙ ዐቢየ ምክር ወመልአከ ሰላም እስመ አነ አመጽእ ሰላመ ለመላእክት ወሕ ወይትሰ ዚአሁ ወዕበይ ቅድሜሁ ወአልቦ ማኅለቅት ለሰላሙ::[፲]

፴፬. ወበእከየ ምግባሮሙ እንተ አልባቲ ተፍጻሜት ወበእንተዝ ይቤ እግዚኦ መኑ የአምነነ ቃለነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕትከ::

፴. እነርሱ እግዚአብሔርን እንዳሳ መኑበትና እንደ ካዱት አያችሁን?

፴፩. ስለዚህም መንፈስ ቅዱስን ያስቆጡት ሰዎች ልቡናቸው ደነ ቈረ፣ በሐሳባቸው ክፋትም መቅሠ ፍት ተጨመረባቸው አለ::

፴፪. በክርስቶስ እናምናለን ይላሉ፣ እነርሱ ግን የአብ አካላዊ ቃል ከፍ ጥረት ሁሉ አስቀድሞ ከእግዚአብ ሔር አብ የተወለደ ፈጣሪ እግዚአ ብሔር እንደሆነ አላመኑምና::

፴፫. እነርሱም ሃይማኖት የጐደላ ቸው ናቸው፣ ክርስቶስ ከድንግል እንዲወለድ ስለእርሱ በነቢያት የተጻፈውንም ልብ አላደረጉትም፣ እነሆ ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅ ንም ትወልዳለች፣ ስሙም አማኑኤል ይባላል፣ ያለውን እየሰሙና እያነበቡ አላወቁም፣ ሕፃን ተወልዶልናልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፣ አለቅ ነትም በጫንቃው ላይ አለ፣ ስሙም ድንቅ መካር፣ የሰላም አለቃ ይባላል፣ እኔ ለአለቆች ሰላምን አመጣለሁና፣ ሕይወትም የእርሱ ነው፣ ገናናነት በፊቱ ነው፣ ለሰላሙም ፍጻሜ የለ ውም ያለውን አላወቁም

፴፬. ፍጻሜ በሌላት ምግባራቸውም ክፋት ስለዚህም አቤቱ ቃላችንን ማን ያምነናል? ክንድህስ ለማን ተገለጠ? አለ ::

፱. ኢሳ. ፯. ፲፬ - ፲፭

፲. ኢሳ. ፱. ፮ - ፯

፹፭. ወካዕበ ይቤ ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሌብዉ ወሬእየ ትሬእዩ ወኢተአምሩ እስመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ፡፡

፹፭. ዳግመኛም መስማትን ትሰ ማላችሁ አታስተውሉም፣ ማየትን ታያላችሁ አታውቁም አለ፣ የዚህ ሕዝብ ልቡና የደነቆረ ነውና፡፡

፹፮. ወበእንተዝ ተሠወረት እምኔሆሙ ጥበብ እስመ ርእዮሙ ኢየአምሩ ወሰሚዖሙ ኢይሌብዉ፡፡

፹፮. ስለዚህም ጥበብ ከነርሱ ተሠወረች፣ አይተው አያውቁምና፣ሰምተውም አያስተውሉምና፡፡

፹፯. ወአንትሙሰ ሕዝብ በከመ ተውህበ መንግሥት እንዘ ቀዲሙ ኢተአምርዎ ለእግዚአብሔር ወይእዜሰ አእመርክምዎ በርትዕት ሃይማኖት ወስብከተ ወንጌል ለኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ወሀቤ ሕይወት ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉኪያሁ፡፡

፹፯. እናንተ ሕዝቦች ግን መንግሥተ ሰማያት እንደተሰጣችሁ መጠን ቀድሞ እግዚአብሔርን ሳታውቁት ትኖሩ ነበረ፣ ዛሬ ግን በቀናች ሃይማኖት በወንጌል ትምህርት እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሰዎች ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አወቃችሁት፡፡

፹፰. ናሁ አንትሙሰ ኀደግሙ አምልኮ ጣዖታት እለ አልቦሙ ነፍስ ወመነንክሙ መሥዋዕተ ርኩስ ወክሕድክምዎሙ ለመኳንንተ ጽልመት፡፡

፹፰. እነሆ እናንተስ ነፍስ የሌላቸው ጣዖታትን ማምለክን ተዋችሁ፣ የጨለማ አበጋዞችን ካዳችሁ ርኩስ መሥዋዕትን ናቃችሁ፡፡

፹፱. ወበእንተዝ ቦእክሙ ውስተ ብርሃን ዘበአማን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወቦቱ አእምርክምዎ ለ፩ ጻድቅ እግዚአብሔር አብ፤ ወኮንክሙ ወራስያነ መንግሥቱ ለክርስቶስ እስመ ተጠመቅሙ በሞቱ ወበትንሣኤሁ፡፡

፹፱. ስለዚህም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እውነተኛው ብርሃን ገባችሁ፣ በርሱም አንድ እውነተኛ እግዚአብሔር አብን አወቃችሁት፣ የክርስቶስ መንግሥቱንም ወራሾች ሁናችሁ፤ በሞቱ በትንሣኤው ተጠምቃችኋልና፡፡

፺. መፍትው ትኩኑ ከመ ሕፃናት እለ ይእዜ ተወልዱ እለ አልቦሙ እከይ ውስተ ልቦሙ፡፡

፺. በልቡናቸው ክፋት እንደሌላቸው ዛሬ እንደተወለዱ ሕፃናት ትሆኑ ዘንድ አገባብ ነው፡፡

፳፭. አዕትቱ እምኔክሙ ኃጢአተ እስመ ቤዘወክሙ በደሙ ክቡር ከመ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር ሕያው።

፳፭. ኃጢአትንም ከናንተ አርቁ፣ ሕያው እግዚአብሔርን ታመልኩት ዘንድ በክበረ ደሙ አድኗችኋልና።

፳፮. ይቤ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል በእንቲአ እስራኤል በኀበ እለ ኢየአምኑ ትትሀየድ እምኔሆሙ መንግሥተ ሰማያት ወትትወሀብ ለሕዝብ እለ ይገብሩ ጽድቀ።

፳፮. እግዚአብሔር ስለ እስራኤል በዚያ ወራት እንዲህ አለ፣ ባላመኑ ሰዎች ዘንድ መንግሥተ ሰማያት ከነርሱ ተለይታ ጽድቅን ለሚሠሩ ሰዎች ትሰጣለች አለ።

፳፯. ወአንትሙሰ ቅንኡ ለገቢረ ፍሬ ጥዑም ጥበብ እስመ ኪያክሙ ፈነወ ትካት ኀበ ዐጸደ ወይን።

፳፯. እናንተ ግን ደስ የሚያሰኝ የዕውቀት ፍሬን ለማድረግ መንፈሳዊ ቅንዓትን ቅኑ፣ እናንተን ቀድሞ ወደ ወይን ቦታ ልኳልና።

፳፰. ወእሙንቱሰ ኢይሰምዕዎሙ እስመ አግዘፉ ልቦሙ።

፳፰. እነርሱ ግን አይሰሟቸውም፣ ልቡናቸውን አደንድነዋልና።

፳፱. ወተንሥኡ ላዕለ ዐቀብተ ወይኑ ለእግዚአብሔር ወአንገዝዎሙ ቦ ዘቀተሉ ወቦ ዘወገሩ በዕብን፣ ወቦ ዘቀተሉ በሰይፍ፣ ወቦ ዘወሠሩ በሞሠርት፣ ወቦ ዘቀተሉ በውስተ ቤተ መቅደስ ።

፳፱. የእግዚአብሔርን ወይን በሚጠብቁ ላይ ተነሣስተው ይዘው የገደሉት አለ፣ በድንጋይ የወገሩት አለ፣ በሰይፍ የገደሉት አለ፣ በመጋዝ የተረተሩት አለ፣ በቤተ መቅደስ ውስጥ የገደሉትም አለ።

፴. ወዓዲ ቀተልዎ ለወራሲ ወመነንዎ ለዕብን እንተ መነንዎ ነደቅት ።

፴. ዳግመኛም ወራሹን ገደሉት አናጢዎች የናቁት ድንጊያንም ናቁት።

፴፩. ወበእንቲአክሙ ይቤ ሕዝብ ዘኢየአምር ተቀንየ ሊተ ወበውስተ ምስማዐ ዕዝን ተሰጥዉኒ።

፴፩. ስለናንተም ፈንታ የማያውቀኝ ሕዝብ ተገዛልኝ፣ በጆሮ መስሚያ ውስጥ መለሱልኝ አለ።

አንቀጽ ፴

በእንተ ከመ መፍትው ንለቡ ክርስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ ወኢ.ን ስሒት ገቢረ በካልዕ መዋዕል ዘእንበለ በሰሙን በዘቦቱ ይከውን ፍሥሕ አመ ፲ወ፬ ለሠርቀ ሌሊት።

፩. መፍትው ለክሙ ኦ ፍቁራን አኃው ዘተሣየጠክሙ በደሙ ክቡር ክርስቶስ ትግበሩ በዓለ ቀድስት ፋሲካ በኵሉ ጥንቃቄ ወልቡና ።

፪. እስመ ይዔሪ መዓልት ወሌሊት አመ ፳ወ፫ ለወርኃ መጋቢት።

፫. ጠይቁ እንከ ሐሳበ እስመ ኢሐመ እግዚእነ በአሐቲ ዓመት ፪ተ ጊዜ፣ ወአንትሙኒ ተዓቀቡ ትግበሩ ተዝካረ ሕማማቲሁ አሐተ ጊዜ በዓመት፤ እስመ በእንቲአነ ሞተ ።

፬. ወኢትኅበሩ ገቢረ በዓል ምስለ አይሁድ እስመ አልቦ ፍቅር ማዕከሌነ ወማዕከሌሆሙ እስመ እሙንቱ ስሕቱ በዕበደ አእምሮ ሐሳብ እንዘ ይመስሎሙ ዘይፌጽሙ።

፭. ወበእንተዝ ኮኑ እሡራነ በዲበ ምድር ወውፁኣነ እምጽድቅ።

ሠላሳኛ አንቀጽ

ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደረግበትን ዕለት ማስተዋል እንደሚገባ ይናገራል፣ በዐሥራ አራተኛው ሌሊት ፋሲካ አረት በሚሆንበት በሰሙነ ሕማማት ነው እንጂ በሌላ ቀን በማድረግ እንዳንስት እናስተውል ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ክርስቶስ በክበረ ደሙ የዋጃችሁ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ! የቅድስት ፋሲካን በዓል በፍጹም መረዳትና ማስተዋል ታደርጉ ዘንድ ለእናንተ አገባብ ነው።

፪. በመጋቢት ወር በ፳፫ኛው ቀን መዓልትና ሌሊት ይተካከላልና።

፫. እንግዲህ ቍጥርን ተረዱ፣ ጌታችን በአንዲት ዓመት ሁለት ጊዜ አልታመመምና፣ እናንተም የሕማማቱን መታሰቢያ በዓመት አንድ ጊዜ ታደርጉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ ስለ እኛ ሙቷልና ።

፬. ከአይሁድም ጋር በዓልን አታድርጉ፣ በእኛና በእነርሱ መካከል ፍቅር የለምና፣ እነርሱ የሚፈጽሙ እየመሰላቸው የቍጥር ዕውቀትን በስንፍና ስተዋል።

፭. ስለዚህም በምድር ላይ የታሠሩ ከጽድቅም የወጡ ሆኑ ።

፯. ወአንትሙሰ ዕቀቡ ሐሳበ ዕለት አመ ፳ወ፭ ለወርኀ መጋቢት በሐሳ ቦሙ ለዕብራውያን::

፯. እናንተ ግን በዕብራውያን አቈጣ ጠር የመጋቢት ወር ሃያ አምስት ተኛ ቀን ቊጥርን ጠብቁ::

፰. ወዕቀቡ ዘንተ ሐሳበ እስከ ፳ወ፩ ለሠርቀ ሌሊት ::

፰. ይህን ቁጥር እስከ ሃያ አንደኛ ው ሠርቀ ሌሊት ድረስ ጠብቁ::

፱. ወዓዲ ኢትስሐቱ ሐሳበ ፍሥሕ ከመ ኢይኩን ቅድመ ሆሣዕና ወኢይኩን ፋሲካ ፪ ጊዜ በአሐቲ ዓመት በኢጠይቆ ሐሳብ፣ ዳዕሙ ይኩን ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድ ስት ለእግዚእነ ወአምላክነ ወመድ ኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት::

፱. ዳግመኛም የፍስሕን አቈጣጣር አታሳስቱ፣ ከሆሣዕና አስቀድሞ እንዳይሆን፤ ፋሲካም ቊጥርን ባለመ ጠንቀቅ በአንድ ዓመት ሁለት ጊዜ እንዳይሆን፣ የጌታችን የአምላካችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅድስት ትንሣኤ በተቀደሰች የክርስ ቲያን ሰንበት ይሁን እንጂ ::

፲. ወዓዲ ይኩን ጾመ ቅድስት ፋሲካ እምሰኑይ እስከ ቀዳሚት ሰንበት መሐትወ ፋሲካ::

፲. ዳግመኛም የተቀደሰች የፋሲካ ጾም ከሰኞ እስከ ዋዜማዋ ቀዳሚት ሰንበት (ቀዳም ስዑር ይሁን)::

፲፩. ወበሰሙነ ሕማማት ኢትብልዑ ወኢምንተኒ ዘእበለ ኅብስት ወጼው ወማይ ::

፲፩. በሕማማት ሳምንትም በጨው ከተሠራ ቂጣና ከውሀ በቀር ምንም አትብሉ አትጠጡ

፲፪. ተዐቀቡ በዝንቱ መዋዕለ አጽ ዋም እምበሊዐ ሥጋ ወሰትየ ወይን እስመ መዋዕለ ላህ ወኀዘን እማንቱ፤ ወፈድፋደሰ በእሉ ሰዱስ ዕለታት::

፲፪. በዚህ የጾም ወራት ሥጋ ከመ ብላት ጠጅ ከመጠጣት ተጠበቁ፣ የልቅሶና የኀዘን ቀኖች ናቸውና፣ ይልቁንም እኒህን ስድስቱን ቀኖች::

፲፫. ወእመሰቦ ዘይክል ጸዊመ ይትገ ኀሥ ፪ ዕለተ ወእመሰ ኢይክል ይጹም በበሐቲ ዕለት ::

፲፫. መጾም የሚቻለው ሰው ቢኖር ሁለት ቀን ይታገሥ፣ ባይችል ግን በየአንዳንዲቱ ቀን ይጹም ::

፲፫. ወይትዓቀብ እምገቢረ እኩይ እስመ ይቤ እግዚእነ ኢይክሉ ደቂቀ ለመርዓዊ ጸዊመ አምጣነ ሀሎ ምስሌሆሙ መርዓዊ ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ውእተ አሚረ ይጸውሙ::[፩]

፲፬. እስመ በዝንቱ መዋዕል ሰዱስ ነሥእዎ አይሁድ ለእግዚእነ እምኔነ ወሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወኍለቍዎ ምስለ ጊጉያን::

፲፭. ወበእንተዝ ንኤዝዘክሙ ትጹሙ ከመ ገበርነ ንሕነ እምድኅረ ዐርገ ውስተ ሰማይ ወባዕዳነኒ መዋዕለ ይጹሙ ረቡዐ ወዓርበ እስከ ተሱዓት ሰዓት ::

፲፮. ወእመቦ ዘያፈቅር ይጹም እስከ የዐርብ ፀሐይ::

፲፯. ወዕቀቡ ሰዓተ ሌሊት እስከ ይነቁ ዶርሆ ተጋቢእክሙ እንከ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በስብሐት ወበጸሎት እንዘ ታነብቡ ኦሪተ ወነቢያተ ወመዝሙረ ዳዊት::

፲፰. ወእምድኅረ አጥመቅሙ አንብቡ ወንጌለ በፍርሀት ወበረዓድ ወመሀርዎሙ ለሕዝብ በቀኍዔተ ወመድኅኒተ ነፍስሙ::

፩. ማቴ. ፱ ፡ ፲፭

፲፫. ክፉ ሥራ ከመሥራትም ይጠበቅ፣ ጌታችን የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋራ ሳለ መጾም አይችሉም፣ ነገር ግን ሙሽራውን ከነርሱ የሚወስዱበት ጊዜ ይመጣል ፣ ያን ጊዜ ይጾማሉ እንጂ ብሏልና::

፲፬. በዚህ በስድስተኛው ቀን አይሁድ ጌታን ከኛ ወሰዱት፣ በመስቀል ላይም ሰቀሉት፣ ከበደለኞችም ጋራ ቈጥረውታልና ::

፲፭. ስለዚህም እኛ እንደሠራነው ትጾሙ ዘንድ እናዛችኋለን፣ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሌሎችንም ቀኖች ረቡዕንና ዓርብን እስከ ዘጠኝ ሰዓት ይጹሙ ::

፲፮. ፀሐይ እስኪገባ ሊጾም የሚወድ ሰው ቢኖር ይጹም::

፲፯. ከእንግዲህ በኋላ በቤተ ክርስቲያን ተሰብስባችሁ በምስጋና በጸሎት ኦሪትንና ነቢያትን፣ የዳዊትንም መዝሙር እያነበባችሁ የሌሊቱን ሰዓት ዶሮ እስኪ ጮህ ድረስ ጠብቁ ::

፲፰. ካጠመቃችሁም በኋላ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ሁናችሁ ወንጌልን አንብቡ፣ ለሕዝቡም የሚጠቅመውንና የነፍሳቸውን መድኃኒት አስተምሯቸው::

፲፱. ወሰአልዎ ለእግዚአብሔር ከመ ይትመየጥ እስራኤል ውስተ ንስሓ ወይድኅን እምዕልወት እስመ መኰንን ተሐፅበ እደዊሁ በማይ፤ ወይቤ ንጹሕ አነ እም ደሙ ለዝ ብእሲ ጻድቅ።

፳. ወእስራኤልሰ ከልሑ ወይቤሉ ደሙ ላዕሌነ ወላዕለ ውሉድነ።

፳፩. ወእምዝ ይቤሎሙ ጲላጦስ እስቅሎኑ ለንጉሥክሙ ።

፳፪. ወአውሥኡ ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር ስቅሎ ስቅሎ፤ እስመ ኵሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዐላዌ ነጋሢ ውእቱ።[፪]

፳፫. ወአውሥኡ ወይቤሉ እመአሕ የውኮ ለዝንቱ ኢኮንከ ዐርኮ ለቄሣር።

፳፬. ወእምዝ ጲላጦስ መኰንን ወሄሮድስ ንጉሥ አዘዙ ይሰቅልዎ ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይቤ ለምንት አንገለጉ አሕዛብ ወሕዝብ ኒ ነበቡ ከንቶ ወተንሥኡ ነገሥተ ምድር ወመላእክትኒ ተጋብኡ ምስ ሌሆሙ ኅቡረ ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ መሲሑ፤[፫] ወካዕበ ይቤ ወገደፉ እኀዋሆሙ ከመ በድን ርኩስ።

፪. ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፪–፲፭

፫. መዝ. ፪. ፩–፪

፲፱. እስራኤልም ወደ ንስሐ ይመ ለስና ከክህደት ይድን ዘንድ እግዚ አብሔርን ለምኑት፤ ፈራጁ ጲላ ጦስ እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ ብሎ እጆቹን ታጥ ቧልና።

፳. እስራኤል ግን ደሙ በኛ ላይና በልጆቻችን ላይ ይሁን ብለው ጮሁ።

፳፩. ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ንጉሣ ችሁን ልስቀለውን አላቸው።

፳፪. እነርሱም ያለ ቄሣር ንጉሥ የለንምና ስቀለው ስቀለው ብለው መለሱ፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የንጉሥ ከዳተኛ ነውና።

፳፫. ይህን ብታድነው የቄሣር ወዳጁ አይደለህም ብለው መለሱ።

፳፬. ከዚህም በኋላ ንጉሥ ሄሮድስና መስፍኑ ጲላጦስ ይሰቅሉት ዘንድ አዘዙ፤ "አሕዛብ ለምን ዶለቱ? ሕዝ ቡስ ከንቱን ለምን ተናገሩ? የምድር ነገሥታትስ ለምን ተነሡ? አለቆ ችስ ከእነርሱ ጋራ ለምን ተሰበሰቡ? በእግዚአብሔርና በመሲሑ ላይ ለምን ተሰበሰቡ ? ሁለተኛም ወንድ ማቸውን እንደ ርኩስ በድን ጣሉ" አለ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ።

፳፭. ወእምዝ ሰቀልዎ በዓርብ ወተንሥአ በሣልስት ዕለት፤ ተፈጸመ ዘይቤ መጽሐፍ ተንሥእ እግዚኦ ወኰንና ለምድር እስመ አንተ ትወርስ በኵሉ አሕዛብ።

፳፭. ከዚህ በኋላም ዓርብ ቀን ሰቀሉት፣ ተሰቅሎ በሞተ በሦስተኛው ቀን ተነሣ፣ መጽሐፍ አቤቱ «ተነሥተህ ምድርን ግዛት፣ አንተ አሕዛብን ሁሉ ትወርሳለህና» ያለው ተፈጸመ።

፳፮. ወዓዲ ይቤ ይእዜ እትነሣእ ይቤ እግዚአብሔር እሬሲ መድኀኒተ ወአግህድ ቦቱ ።[፩]

፳፮. ዳግመኛም እግዚአብሔር ዛሬ ተነሥቼ መድኃኒትነትን አደርጋለሁ እገለጽበታለሁም አለ።

፳፯. ወካዕበ ይቤ ተንሥእ እግዚኦ በመዓትከ ወተለዐል መልዕልቶሙ ለጸላእትከ[፪] ወዐዲ ይቤ ፍድዮሙ ፍዳሆሙ ላዕለ ርእሶሙ።

፳፯. ሁለተኛም አቤቱ በቍጣህ ተነሥ፣ በጠላቶችህም ላይ ከፍ ከፍ በል አለ፣ ዳግመኛም ፍዳቸውን በራሳቸው ላይ አምጣባቸው አለ።

፳፰. ወበእንተዝ አንትሙኒ አብኡ ቍርባነክሙ በከመ አዘዝክሙ።

፳፰. ስለዚህም እናንተ እንዳዘዛችሁ ቍርባናችሁን አስገቡ።

፳፱. እስመ ይቤ ከመዝ ግበሩ ተዝካርየ ጾሙኬ ጾመ በፍሥሓ ወበኀሤት ወግበሩ በዓለ እስመ ተንሥአ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እሙታን ወአሰፈወነ ትንሣኤሁ።

፳፱. መታሰቢያየን አድርጉ ብሏልና፣ ጾምንም በደስታና በሐሤት ጹሙ ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ተንሥቶአልና፣ ትንሣኤውንም ተስፋ አድርጎልናልና፣ በዓልን አድርጉ።

፴. ወዛቲ ሥርዐት ሕገ ትኩንክሙ ዘለዓለም እስከ ይመጽእ ዳግመ በስብሐት እስመ አይሁድሰ ኢአምኑ ትንሣኤሁ ለመድኀኒነ ወንሕነሰ ክርስቲያን ነአምን ትንሣኤሁ እስመ ኵሎሙ ዘይሴፈዉ ትንሣኤሁ ቅድስተ ይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም።

፴. ይህችም ሥርዓት ዳግመኛ በጌትነት እስኪመጣ ድረስ ለዘለዓለሙ ሕግ ትሁናችሁ፣ አይሁድ የመድኃኒታችንን ትንሣኤ አላመኑምና፣ እኛ ክርስቲያኖች ግን ትንሣኤውን እናምናለን፣ ቅድስት ትንሣኤውን የሚያምኑ ሁሉ የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛሉና።

፩. መዝ. ፲፩ : ፯

፪. መዝ. ፪ : ፯

፴፩. ግበሩ እንከ በዓለ ሰሙነ ዕለተ እስመ እግዚእነ ቦቱ አስተርአየ ለነ፣ ይቤ ቶማስ ሊተኒ አስተርአየኒ ወአስተፍሥሐኒ ቅንዋተ እደዊሁ ወእገሪሁ ወርግዘተ ገቦሁ ቅድስት[1] እንዘ ቀዲሙ እናፍቅ ወኢየአምን ትንሣኤሁ አርአየኒ ገሀደ ርግዘተ ገቦሁ ዘየማን።

፴፪. ወበ፵ዓ ዕለት ግበሩ በዓለ እስመ ባቲ ፈጸመ ኵሎ ሥርዓተ ወዐርገ ሰማያተ ኀበ አብ ዘአንሥኦ ወነበረ በየማነ ኀይል ወአግረረ ጸላእቶ ታሕተ እገሪሁ ።

፴፫. ወይመጽእ ዳግመ በስብሐት ወበዐቢይ ክብር ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ።

፴፬. ወናሁ ይሬእይዎ ለፍቁር ወልደ እግዚአብሔር ዘሰቀልዎ አይሁድ[2] እስመ አይሁድ ጉቡኣን እንዘ ያነብቡ ሰቆቃወ ኤርምያስ ነቢይ ።

፴፭. አመ ፲ ለታስዕ ወርኅ[3] እስመ ለመንፈሰ ሕይወትነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነሥእዎ እምኔነ ወአሕመምዎ።

፩. ዮሐ. ፳ ፡ ፲፯
፪. ማር. ፲፬ ፡ ፶፪
፫. ሰቆ. ኤር. ፬ ፡ ፳

፴፩. እንግዲህ ስምንት ቀን በዓል አድርጉ፣ ጌታችን ለእኛ ተገልጦአልና፣ ቶማስም አለ ፣ ለእኔ የእጆቹንና የእግሮቹን ችንካሮች የቅድስት ጐኑን መወጋትም አሳየኝ፣ አስቀድሜ እጠራጠርና ትንሣኤውን ሳላምን ሳለሁ የቀኝ ጐኑን መወጋት ገልጦ አሳየኝ፣ ደስም አሰኘኝ።

፴፪. በዐርባኛው ቀንም በዓልን አድርጉ ሥርዓትን ሁሉ ፈጽሞባታልና ወደ አስነሣው እግዚአብሔር አብ ወደ ሰማያትም ዓርጓልና ጠላቶቹንም ከእግሮቹ በታች አስገዛለት።

፴፫. ዳግመኛም በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ በታላቅ ክብርና ጌትነት ይመጣልና፣ ለሁሉም እንደእየ ሥራው ይከፍለዋል።

፴፬. ያን ጊዜም እነሆ የሰቀሉት አይሁድ የተወደደ የእግዚአብሔርን ልጅ ያዩታል፣ አይሁድም በዘጠኝኛው ወር በአሥረኛው ቀን የነቢዩ የኤርምያስን የልቅሶ መጽሐፍ እያነበቡ የተሰበሰቡ ናቸው።

፴፭. የሕይወታችን መገኛ ኢየሱስ ክርስቶስን ከእኛ ወስደው መከራን አጽንተውበታልና ።

፴፮. ወዓዲ ያነብቡ ዘጸሐፈ ባሮክ እንዘ ይብል ውእቱ አምላክነ ወአልቦ ባዕድ ዘይትማሰሎ ኪያሁ ወውእቱ ረከበ ለኵሉ ፍኖተ ሕይወት ወወሀቦ ለያዕቆብ ገብሩ ወለእስራኤል ፍቁሩ ወእምድኅረዝ ዲበ ምድር አስተርአየ ወእንሶሰወ ከመ ሰብእ።[፱]

፴፯. ወአንቢቦሙ ዘንተ ይበክዩ ወይላህዉ ላሐ ወከመዝ ይገብሩ እንዘ ይሬእዩ መዝበረ ዘገብረ ናቡከደነፆር እንዘ ያመክንዩ ከመ ጥዩቅ ውእቱ።

፴፰. ወእምድኅረ ዐሡር መዋዕል እምዝ ዐርገ፤ ተፍጻሜተ ጰንጠቆስጤ ግበሩ በዓለ።

፴፱. እስመ በይእቲ ዕለት አመ ሣልስ ሰዓት ፈነወ ለነ ጰራቅሊጦስሃ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመልአ ላዕሌነ ኃይሎ ወተናገርነ በሐዲስ ልሳን፣ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ መሲሑ ለእግዚአብሔር ዘቦቱ ሥልጣን ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ።[፲]

፵. ወበእንተዝ ሰምዐ ኮነ ሙሴ ወይቤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ ነሥአ እሳተ ወአዝነመ።[፲፩]

፵፩. ወከማሁ ርእዮ ያዕቆብ በአምሳለ ብእሲ ወይቤ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ ገጸ በገጽ ወድኅነት ነፍስየ ።[፲፪]

፱. ባሮክ ፫ ፡ ፲፰—፴
፲. የሐ. ሥራ ፪ ፡ ፩ ፤ ፲ ፡ ፵፪
፲፩. ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬
፲፪. ዘፍ. ፴፪ ፡ ፴

፴፮. ዳግመኛም ባሮክ «እርሱን የሚመስለው ሌላ የለምና አምላካችን ነው፣ እርሱም የሕይወትን መንገድ ሁሉ አገኘ፣ ለአገልጋዩ ያዕቆብ ለወዳጁ እስራኤልም ሰጠው፣ ከዚህም በኋላ በምድር ተገለጠ፣ እንደ ሰውም ተመላለሰ» ሲል የጻፈውን ያነብባሉ።

፴፯. ይህንንም አንብበው ያለቅሳሉ፣ ይንሰቀሰቃሉ፣ ናቡከደነፆርም ያደረገውን ፍራሽ አይተው የተረዳ እንደ ሆነ እያመካኙ እንደዚህ ያደርጋሉ።

፴፰. ከዓረገም በኋላ በአስረኛው ቀን በዓለ ሃምሳ ሲፈጸም በዓልን አድርጉ።

፴፱. በዚች ቀን በሦስት ሰዓት ኢየሱስ ክርስቶስ ጰራቅሊጦስን ልኮልናልና፤ በላያችንም ኃይልን መላ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ያለው እንደሆነ በአዲስ ቋንቋ ተናገርን።

፵. ስለዚህም ነገር ሙሴ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እሳትን እንሥቶ እንዳዘነመ ምስክር ሆኖ ተናገረ።

፵፩. እንደዚሁም ያዕቆብ በሰው አምሳል አየው «እንዲህም አለ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁት ሰውነቴም ዳነች» ።

፻፲፪. ወአብርሃምኒ ተወክፎ ከመ ነግድ ወአምነ ከመ ውእቱ ግዚአብሔር፤[፲፫] ዘውእቱ ዘርእዮ ኢያሱ ወልደ ነዌ መኰንነ ላዕለ ሠራዊተ ኃይላተ እግዚአብሔር።

፻፲፫. ወዓዲ ጽኑዕ ውእቱ በንዋየ ሐቅሉ ወረድአ በኢያሪኮ ወእምዝ ሰገደ ሎቱ ኢያሱ ከመ ዘይሰግድ ገብር ለእግዚኡ።[፲፬]

፻፲፬. ወካዕበ ዝውእቱ ዘአመሮ ሳሙኤል ነቢይ ከመ ውእቱ ክርስቶስ መሢሑ ለእግዚአብሔር[፲፭] ወዓዲ ይሰምይዎ ካህናት ወነገሥት መሲሐ።

፻፲፭. ወዓዲ ውእቱ ዘአመሮ ዳዊት ወይቤ በፍርሀት ከመ ስብሐተ ፍቁር ጐሥዐ ልብየ ቃለ ሠናየ ወአነ አየድዕ ግብርየ ለንጉሥ ከመ ቀለመ ጸሓፊ ዘጠበጠ ይጽሕፍ ልሳንየ ይሤኒ ላህዩ እምውሉደ እመሕያው።

፻፲፮. ተክዕወ ሞገስ እምከናፍሪከ በእንተዝ ባረከከ እግዚአብሔር ለዓለም።

፻፲፯. ቅንት ሰይፈከ ኀያል ውስተ ሐቌከ በስንከ ወበላህይከ አርትዕ ተሠራህ ወንግሥ በእንተ ጽድቅ ወርትዕ ወየዋሃት።

፲፫. ዘፍ. ፲፰ ፡ ፩-፲፯
፲፬. ኢያ. ፭ ፡ ፲፫-፲፭
፲፭. ፩ኛ ሳሙ. ፲፪ ፡ ፭

፻፲፪. አብርሃምም እንደ እንግዳ ተቀበለው እግዚአብሔርም እንደሆነ አመነ፣ ይኸውም በእግዚአብሔር ሠራዊት ላይ አለቃ የሆነ የነዌ ልጅ ኢያሱ ያየው ነው።

፻፲፫. ዳግምኛም በጦር መሣርያ የጸና ነበር፣ በኢያሪኮም የረዳው ከዚህም በኋላ ኢያሱ ባርያ ለጌታው እንደ ሚሰግድ ሰገደለት።

፻፲፬. ሁለተኛም ነቢዩ ሳሙኤል የእግዚአብሔር መሲሕ ክርስቶስ እንደ ሆነ ያመለከተው ይህ ነው፣ ዳግመኛም ካህናትና ነገሥታት መሲሕ ነው ይሉታል።

፻፲፭. ዳግመኛም ዳዊት ያመለከተው አውቆት ነው፤ በፍርሃትም እንደ ወዳጅ ምስጋና እንዲህ አለ፣ ልቡናየ በጎ ነገርን አውጥቶ ተናገረ፣ ግብሬንም ለንጉሥ እነግራለሁ፣ አንደበቴም እንደ አማረ ጸሓፊ ቀለም ይጽፋል፣ መልኩም ከሰው ልጅነት ይልቅ ያምራል።

፻፲፮. ከከንፈሮችህ ባለሟልነት ፈሰሰ፣ ስለዚህም እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ መረቀህ።

፻፲፯. ኃይለኛ ሆይ በደም ግባትህና በመልክህ ላህይ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፤ ስለ ጽድቅና ስለ ቅንነት ስለ የዋህነትም ተከናውነህ ንገሥ።

፵፰፤ወይመርሐከ ስብሐተ የማንከ፤ አሕፃከ ስሑል ኃያል፤ አሕዛብ ይወድቁ ታሕቴከ፤ ውስተ ልቦሙ ለጸላእተ ንጉሥ።

፵፱፤ መንበርከ እግዚኦ ለዓለመ ዓለም በትረ ጽድቅ ወበትረ መንግሥትከ፤ አፍቀርከ ጽድቀ ወዐመፃ ጸላእከ።

፶፤ በእንተዝ ቀብዐከ እግዚአብሔር አምላክከ ቅብዐ ትፍሥሕት እም እለ ከማከ[፲፯]።

፶፩፤ወበእንተዝ ይቤ ሰሎሞን እግዚአብሔር ፈጠረኒ ቀዳሜ ፍኖቱ ለምግባሩ እምቅድመ ዓለም ሣረረኒ መቅድመ ዘእንበለ ምድረ ይግበር ወዘእንበለ ቀላያተ ይግበር ወዘእንበለ ይፃኡ አንቅዕተ ማያት።

፶፪፤ወዘእንበለ አድባር ይጠዐጥዑ እምቅድመ ኵሉ አውግር ወለደኒ[፲፰] ።

፶፫፤ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ትወጽእ በትር እምሥርወ ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጕንዱ ወይሠየም መኰንነ አሕዛብ[፲፱]።

[፲፯] መዝ ፵፬ ፡ ፈ ፲፯
[፲፰] ምሳ. ፰. ፳፪. ፳፭
[፲፱] ኢሳ. ፲፩. ፩. ፲

፵፰፤የቀኝህ ጌትነትም ይመራሃል፤ ኃያል ሆይ ጦሮችህ የተሳሉ ናቸው፤ አሕዛብ በበታችህ ይወድቃሉ፤ በንጉሥ ጠላቶች ልብ ውስጥ ።

፵፱፤አቤቱ ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው፤የመንግሥትህ ሥልጣን የእውነት ሥልጣን ነውና፤ እውነትን ወደድህ ፤ሐሰትን ግን ጠላህ።

፶፤ስለዚህም እግዚአብሔር አምላክ እንዳንተ ያሉት ምእመናን ከሚቀበሉት ልጅነት የበለጠ ደስ የሚያሰኝ ተዋሕዶን አዋሐደህ።

፶፩፤ስለዚህም ነገር ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ እግዚአብሔር ለሥራ መንገድ መጀመሪያ አደረገኝ ፤ ከዓለም አስቀድሞ ምድርን ሳይፈጥር ሠራኝ፤ ጥልቆችንም ሳይሠራ የውሀዎች ምንጮችም ሳይወጡ ከዓለሙ ሁሉ አስቀድሞ ሠራኝ ።

፶፪፤ተራሮች ሳይከናወኑ ከኮረብቶችም አስቀድሞ ወለደኝ፤

፶፫፤ ዳግመኛም ነቢዩ ኢሳይያስ «በትር ከዕሤይ ሥር ትወጣለች፤ ፍሬም ከግንዱ ይወጣል፤ የአሕዛብ ገዥም ሆኖ ይሾማል»አለ።

፶፬፤ ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ጥበብ ሐነጸት ላቲ ቤተ[፲፱] ።

፶፭፤ወዓዲ ይቤ ዘካርያስ ተፈ ሥሒ ፈድፋደ ወለተ ጽዮን ወስብሒ ወለተ ኢየሩሳሌም ናሁ ይመጽእ ንጉሥኪ ጻድቅ ወመድ ኅን ወየዋህ ውእቱ ወይጼዐን ዲበ አድግ ወዲበ ዕዋለ አድግ[፳]።

፶፮፤ ወዓዲ ይቤ ዳንኤል ውእቱ ወልደ እጓለ እመሕያው በጽሐ እስከ ብሉየ መዋዕል[፳፩] ።

፶፯፤ ውእቱኬ እምደብር ዘወረደ ዕብን ዘእንበለ እድ[፳፪] ወንሕነኒ ንዜኑ ወንሰብክ ለክሙ ከመ ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር ህልው እምቅድመ ዓለም።

፶፰፤ወዓዲ ዕሩይ ውእቱ ምስ ሌሁ በኵሉ ግብር እመኑ ቦቱ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓ ለም።

፶፱፤ወእመሰ ኢአመንክሙዎ ትረ ክቡ ኵነኔ ወዘሰ ኢየአምን በወ ልድ ኢይሬእያ ለሕይወት ዘለዓ ለም ወመቅሠፍተ እግዚአብሔር ይነብር ላዕሌሁ።

፲፱ ምሳ. ፱. ፩
፳ ዘካር፡ ፱- ፱
፳፩ ዳን. ፯ - ፲፫
፳፪ ዳን . ፪. ፴፬ ፡ ፴፭

፶፬፤ሁለተኛም ሰሎሞን ጥበብ ለራሷ ቤትን ሠራች አለ ።

፶፭፤ዳግመኛም ዘካርያስ የጽዮን ልጅ ሆይ! እጅግ ደስ ይበልሽ፣ የኢየሩሳሌምም ልጅ አዋጅን ንገሪ፣እውነተኛ የሚያድን ኃዳኄ በቀል በአህያ ላይና በውርንጫ ዋም ላይ ተቀምጦ ንጉሥሽ ይመጣል አለ ።

፶፮፤ዳግመኛም ዳንኤል የሰው ልጅ እርሱ ከዘመን አስቀድሞ የነበረ ዘመንን አሳልፎ የሚኖር ከመሆን ደረሰ አለ ።

፶፯፤ይኸውም የሰው እጅ ሳይፈነቅለው ከተራራ የወረደ ደንጊያ ነው እኛም ከዓለም አስ ቀድሞ የነበረ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ ለናንተ እንነግ ራለን እናስተምራለን ።

፶፰፤ ዳግመኛም ከርሱ ጋራ በሥ ራው ሁሉ የተካከለ ነው፣ የዘለዓ ለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ እመ ኑበት።

፶፱፤ባታምኑበት ግን የዘለዓለም ቅጣትን ታገኛላችሁ፣ በወልድ የማያምን ግን የዘለዓለም ሕይወ ትን አያያትም፣የእግዚአብሔርም መቅሰፍት በርሱ ላይ ይኖራል።

፳፤ወእምድኅረ በዓለ ሃምሳ ግበሩ
በዓለ ሰቡዐ ዕለተ ወእምዝ ጹሙ
እስመ መፍትው ለነ ንትፌሣሕ
ወንትሐሠይ እስመ ከፈለነ ንን
ሣእ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ፡፡

፳፤ከበዓለ ሃምሳም በኋላ ሰባት
ቀን በዓልን አድርጉ፣ ከዚህም
ጹሙ፣ ለኛ ፈጽመን ደስ ይለን
ዘንድ ይገባናልና፣ የመንፈስ ቅዱስ
ሀብትን እንቀበል ዘንድ አድሎና
ልና፡፡

፳፩፤ሙሴሰ ወኤልያስ ጾሙ ፵
ዕለተ፤ ወዳንኤልኒ ጾመ ፫ ሰንበ
ታተ ወኢበልዐ እክለ ለፍትውቱ
ሥጋኒ ወወይን ኢቦአ ወስተ
አፉሁ[፹፫]፡፡

፳፩፤ሙሴና ኤልያስም ፵ቀን
ጾሙ፣ ዳንኤልም ሦስት ሱባዔ
ጾመ፣ ለፍላጎቱም እህል አልበ
ላም፣ሥጋና ወይንም በአፉ አል
ገባም ፡፡

፳፪፤ወብፅዕት ሐና ሶበ ሰአለቶ
ለእግዚአብሔር ይጸግዋ ወልደ፣
ሳሙኤልሃ ትቤ ወይነ ኢሰተይኩ
ለሰኪር አላ ዳዕሙ ጸንዐ ልብየ
በእግዚአብሔር[፹፬] ፡፡

፳፪፤ብፅዕት ሐናም ወንድ ልጅ
ሳሙኤልን ይሰጣት ዘንድ እግ
ዚአብሔርን በለመነችው ጊዜ ወይ
ንን ለመስከር አልጠጣሁም ልቡ
ናዬ በእግዚአብሔር ጸና እንጂ
አለች፡፡

፳፫፤ወሰብአ ነነዌ ጾሙ ፫ መዓ
ልተ ወ፫ ሌሊተ[፹፭] ፡፡

፳፫፤የነነዌ ሰዎችም ሦስት ቀንና
ሦስት ሌሊት ጾሙ ፡፡

፳፬፤መርዶክዮስ ወአስቴር በጾም
ድኅኑ ወዮዲት በጾም ድኅነት
እምሆሎፎርኒስ ዕልው[፹፮] ፡፡

፳፬፤መርዶክዮስና አስቴርም በጾም
ዳኑ፤ ዮዲትም በጾም ከወንጀለኛ
ሆሎፎርኒስ እጅ ዳነች፡፡

፳፭፤ዳዊትኒ ይቤ ደክመ ብረክየ
በጾም ወስሕከ ሥጋየ በኀጢአ
ቅብዕ[፹፯] ፡፡

፳፭፤ ዳዊትም ጉልበቶቼ በጾም
ደከሙ ሥጋየም ቅቤን በማጣት
ሻከረ አለ ፡፡

፳፮፤ ወአንትሙኒ ጹሙ ወሰአሉ
ኅቤሁ ሥርየተ ኃጢአት፡፡

፳፮፤እናንተም ጹሙ የኀጢአትንም
ሥርየት ከርሱ ዘንድ ለምኑ ፡፡

፳፯፤ ወዓዲ ጹሙ ረቡዐ ወዓርበ
እንዘ ትመጽውቱ ለነዳያን፤ ወአክብሩ
ሰንበታተ ተጋቢአክሙ በፍሥሓ
ወበሐሤት ውስተ ቤተ ክርስቲ
ያን፡፡

፳፯፤ዳግመኛም ለነዳያን እየመጸ
ወታችሁ ረቡዕንና ዓርብን ጹሙ፣
በቤተ ክርስቲያንም ተሰብስባችሁ
በደስታና በሐሤት ሰንበቶችን አክ
ብሩ፡፡

፹፫ . ዘፀ.፴፬ ፡ ፳፰፤ ዳንኤ.፲- ፪.፫
፹፬ . ፩ ሳሙ.፪. ፩
፹፭. ዮና. ፫-፭
፹፮ አስ. ፬. ፳፮ ፶፪
፹፯. መዝ. ፻፰- ፳፬

፳፰፤ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ኢት ጹሙ ዘእንበለ አሐቲ ዕለት መሐትወ ፋሲካ ::

፳፱፤ወእመሰቦ ዘይጸውም በሰን በተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትን ሣኤሁ ቅድስት ወጰንጠቆስጤ እስከ በዓለ ፶ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ ወይላህዉ በበዓላተ እግዚ አብሔር አልቦሙ ሥርየተ ኃጢ አቶሙ::

፴፤ ወአንትሙሰ ግበሩ በዓለ መንፈሳዊተ ወግሙራ ኢትረ ስዩ ኀዘነ ውስቴቶን::

አንቀጽ ፴ወ፩

በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳት::

፩፤ቅድመ ተዐቀቡ እምፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ተገኀሡ እምፍናዎቶሙ ለርኩሳን ወረኀቁ እምኔሆሙ እስመ ዘይቀርብ ኀቤ ሆሙ ይውዒ በእሳት በላዒ::

፪፤ ኢትሚጡ እንከ ልበክሙ ኀቤሆሙ ወኢትትፈለጡ በበይ ናቲክሙ በአመክኖ ኮኒአ ሢመት::

፫፤ወእመሰቦ ዘይቀርብ ኀቤሆሙ ወይገብር ምግባሮሙ ይረክብ ኵነኔ ዘለዓለም::

፬፤ለዳታን ወአቤሮን እለ ተቃረ ንዎ ለሙሴ አብቀወት ምድር ወውኅጠቶሙ ወከማሁ ለደቂቀ ቆሬ ፪፻ወ፶ እለ ተቃረንዎ ለአ ሮን በልዓቶሙ እሳት[፩]

፳፰፤የፋሲካ ዋዜማ ከምትሆን ከአንዲት ቀን በቀር ሌሎች ሰን በታትን ግን አትጹሙ ::

፳፱፤ ቅድስት ትንሣኤው በተደ ረገባት በክርስቲያን ሰንበት እና በጰራቅሊጦስ እስከ በዓለ ሃምሳ የሚጾም ቢኖር፣ እንዲህ ለሚያ ደርጉና በእግዚአብሔር በዓላት ቀን ለሚያዝኑ፣ ለኃጢአታቸው ስርየት የላቸውም::

፴፤እናንተ ግን መንፈሳዊ በዓ ልን አድርጉ፣ በነዚህም ውስጥ ፈጽማችሁ ኃዘንን አታድርጉ ::

ሠላሳ አንደኛው አንቀጽ

ከዳተኞችንና የመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳትን ስለመለየት ይናገራል::

፩፤አስቀድማችሁ ከከዳተኞችና ከመ ናፍቃን ስለ መለየት ተጠበቁ፣ ከርኩሳን መንገድ ተለዩ፣ ከእነ ርሱም ራቁ፣ ወደ እነርሱ የሚቀ ርብ በሚበላ እሳት ይቃጠላል ::

፪፤ እንግዲህ ልባችሁን ወደእነ ርሱ አትመልሱ፣ ሹመትን በመ ሻት ምክንያትም እርስ በርሳ ችሁ አትለያዩ::

፫፤ወደ እነርሱ የሚቀርብ ሥራ ቸውንም የሚሠራ ቢኖር የዘለ ዓለም ቅጣት ፍርድን ያገኛል

፬፤ ሙሴን የተቃወሙትን ዳታ ንንና አቤሮንን ምድር ተከፍታ ዋጠቻቸው፤ እንዲሁም አሮ ንን የተቃወሙትን ሁለት መቶ ሃምሳውን የቆሬን ልጆች እሳት በላቻቸው፣የሙሴ እኅት

[፩] ዘኍል ፲፮ - ፴፫

ወለማርያም እኅተ ሙሴ ሰበ ተዛለፈት ወአውጽዕዋ እምትዕይንት ሰቡዐ ዕለተ እመትቤ እፎ ተዓደወ ሙሴ ወአውሰበ ብእሲተ ነኪርተ[፩]።

፳፩፤ወዓዲ ያዝያን ንጉሠ ይሁዳ አመ ገብረ ግብረ ክህነት ወአዕረገ ዕጣነ ዘኢኮነ መፍትው ለገቢር፣ እለ አልዓዛር ካህን ወ፹ ካህናት እለ ምስሌሁ ዘለፍዎ ወዐበየ ሰሚዐ ቃሎሙ ወአስተርአየ ውስተ ገጹ ለምጽ እስመ ተምዐ እግዚአብሔር[፪]።

፳፪፤ወእመሰ ነገሥት እምከመ ተዐደዉ ይረክቡ ኰነኔ እፎኬ ፈድፋደ ባዕዳን እለ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት እስመ ክህነት ተዐቢ እመንግሥት።

፳፫፤ካህናትሰ ይቀንዩ ነፍሳተ ወነገሥትኒ ይኴንኑ ሥጋ በመጥባሕት።

፳፬፤ወእለሰ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት ይትኴነኑ ዐቢየ ኰነኔ እምእለ ይትዐደዉ ላዕለ ነገሥት።

፳፭፤ወባሕቱ አልቦ ዘይክል ድኅነ እምኰነኔ ክልኤሆሙ።

ማርያም ሙሴ እንዴት ተሳለፈ ባዕድ ሴትንስ እንዴት አገባ ብላ ባሽሟጠጠች ጊዜ ሰባት ቀን ከከተማ አስወጡአት ።

፳፩፤ዳግመኛም የይሁዳ ንጉሥ ያዝያን ሊያደርገው የማይገባውን የክህነትን ሥራ በሠራና ዕጣን ባሳረገ ጊዜ ካህኑ አልዓዛርና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰማንያ ካህናት መከሩት፣ ቃላቸውን መስማትንም እንቢ አለ፤ በፊቱም ለምጽ ወጣበት፣ እግዚአብሔር ተቆጥቶታልና።

፳፪፤ነገሥታት ሲደፋፈሩ ቅጣትን የሚያገኙ ከሆነ፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሌሎችማ እንዴታ ክህነት ከመንግሥት ትበልጣለችና።

፳፫፤ካህናት ነፍሳትን ይገዛሉ፣ ነገሥታት ግን ሥጋን በሾተል ይቀጣሉና።

፳፬፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሰዎች ግን በነገሥት ላይ ከሚደፋፈሩ ሰዎች ይልቅ ታላቅ ቅጣትን ይቀጣሉ ።

፳፭፤ ነገር ግን ከሁለቱም የቅጣት ፍርድ መዳንን የሚችል የለም።

፩ ዘኍ ፲፪ - ፲፭
፪. ፪ኛ ዜና ፳፮ ፡ ፲፮-፳፪

፲፡ወዓዲ ይቤ በእንተ አቤሴሎም ወደቂቀ ቆሬ ወዳታን ወባዕዳንሂ እለ ይትዓደዉ ክህነተ ኢያድኅኑ ርእሶሙ እምኵነኔ እስመ እሉ ተንሥኡ ላዕለ ዳዊት በእንተ መንግሥት፡፡

፲፩፡ወካዕበ ተቃረንዎ ለሙሴ በአ ፍቅሮ ከዊነ መኰንነ ወአቤሴሎም ረሰየ አባሁ መኰንነ ዐመፃ ፡፡

፲፪፡ወካዕበ ይቤ በእንተ ዳታን ወአ በሮን ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ለሙሴ ኢአከለከኑ ዘአውጻእከነ እምብሔረ ግብፅ እምድር እንተ ታውኅዝ ሀሊበ ወመዓረ ወመላህከ አዕ ይንቲነ ወኮንከ መኰንነ ላዕሌነ[፱] ፡፡

፲፫፡ ወእምዝ ተጋብኡ ብዙኃን ወንብሩ ላዕሌሁ ፡፡

፲፬፡ ወከማሁ ደቂቀ ቆሬኒ ይቤሉ ለሙሴኑ ለባሕቲቱ፧ወለአሮን ሊቀ ካህናት ተናገሮሙ እግዚአብሔር ወበኀበ ደቂቀ እስራኤልሰ አልቦኑ ንጹሕ ዘእንበለ አሮን ባሕቲቱ፡፡

፲፭፡ወበእንተዝ ቦ ዘይቤሉ ለሙሴ መኑ ሤመከ መልአከ ወመኰንነ ላዕሌነ[፲]፧

፱ ዘኁ ፲፮ ፡ ፲፫ - ፲፭
፲ ዘኁል ፲፮ . ፲፫ ፡ዘኁል ፲፪.፪

፲፡ስለ አቤሴሎም፣ ስለ ቆሬ ልጆችና ስለ ዳታን ክህነትንም ስለሚደፋፈሩ ስለ ሌሎችም እን ዲህ አለ፣ ራሳቸውን ከቅጣት አያድኑም፣ እነዚህ ስለ መንግ ሥት በዳዊት ላይ ተነሥተዋ ልና፡፡

፲፩፡ሁለተኛም ፈራጅ መሆንን በመ ውደድ ሙሴን ተቃወሙት፣ አቤ ሴሎምም አባቱን የዓመፃ ገዥ አደረገው ፡፡

፲፪፡ዳግመኛም ስለ ዳታንና አቤ ሮን እንዲህ አለ፣ ሙሴን ወተ ትና ማርን ከምታፈስስ ከግብፅ ምድር ያወጣኸን ዐይኖቻችንንም ማውጣትህ በእኛም ላይ አለቃ መሆንህ አልበቃህምን ብለው መለ ሱለት»

፲፫፡ከዚህ በኋላ ብዙዎች ሰዎች ተሰብስበው በርሱ ላይ ተባበሩ፡፡

፲፬፡እንዲሁም የቆሬ ልጆች እግ ዚአብሔር ሙሴን ብቻውንና የካህናቱን አለቃ አሮንን ተናገራ ቸውን በእስራኤል ልጆች ዘን ድስ ከአሮን ብቻ በቀር ንጹሕ የለምን አሉ ፡፡

፲፭፡ስለዚህም ሙሴን በእኛ ላይ አለቃና ገዥ አድርጎ ማን ሾመህ ያሉ አሉ፡፡

፲፮፤ ወእምዝ ተንሥኡ ላዕለ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ወምእመን ዘገብረ ኵሉ ተአምራተ፣ ወፈጸመ ኵሉ መንክራተ፣ ወአውረደ ላዕለ ሰብአ ግብጽ ብዙኀ መቅሠፍተ፣ ሰጠቀ ማየ ወአቀመ ባሕረ ከመ ዐረፍት እምለፌ።

፲፯፤ወአውፅኦሙ ለሕዝብ እምህየ ከመ ዘየሐውር ውስተ የብስ ፣ ወተሰጥመ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወኵሉ ኀይሉ ውስተ ባሕር፤ ወአንቀዐ ኰኵሐ ወአውሐዘ ሎሙ ማየ፣ ወወሀቦሙ መና እምሰማይ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ ሥጋ ከመ መሬት፤ ወመርሖሙ መዓልተ በደመና ወኵሎ ሌሊተ በብርሃን እሳት[፩]።

፲፰፤ወዓዲ ወሀቦሙ ሕገ በአፉሁ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ወ፪ ጽላተ ዘዕብን እለ ጽሑፍ ውስቴቶን ዐሠሩ ቃላት በአፃብዒሁ ለእግዚአብሔር ወተናገሮ እግዚአብሔር ገጸ በገጽ ከመ ይትናገር ብእሲ ምስለ ዐርኩ[፪] ።

፩ ዘፀ. ፲፫ ፳፩-፳፪፤

፪. ዘፀአ .፴፪.፲፭.፲፮

፲፮፤ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ሰውና ታማኝ በሆነ፣ ታምራቱን ሁሉ በአደረገ፣ ድንቅ ሥራዎችንም ሁሉ በፈጸመ፣ በግብፅ ሰዎችም ላይ ብዙ መቅሠፍትን ባወረደ፣ ውሀንም ከፍሎ በወዲያና በወዲህ እንደ ግድግዳ ባቆመ በሙሴ ላይ ተነሡ።

፲፯፤ሕዝቡን ከዚያ በደረቅ እንደ ሚሄድ አወጣቸው፣ ፈርዖንም ከሠራዊቱና ከኃያላኑ ሁሉ ጋራ በባሕሩ ውስጥ ተሰጠመ፤ ጭንጫውንም ሠንጥቆ ውሀን አፈሰሰላቸው፣መናንም ከሰማይ ሰጣቸው፤ሥጋንም በላያቸው እንደ መሬት አዘነመ፤ ቀን በደመና ሌሊቱንም በእሳት ብርሃን መራቸው ።

፲፰፤ዳግመኛም ሁሉን በፈጠረ እግዚአብሔር ቃል ሕግንና በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ አሥሩ ቃላት በውስጣቸው የተጻፉባቸው ሁለቱን የደንጊያ ጽላቶች ሰጣቸው፣ እግዚአብሔርም ሰው ከወዳጁ ጋራ እንደ ሚነጋገር ፊት ለፊት ተነጋገረው።

፲፱፤ወበእንቲአሁ ይቤ ኢይትነሣእ ነቢይ በከመ ሙሴ [፳] ።

፳፤ ወላዕለ ዝንቱ ብእሲ ተንሥኡ ላዕሌሁ ደቂቀ ቆሬ ወሮቤል ወገ ርዎ በዕብን እንዘ ይጼሊ[፴]።

፳፩፤ወውእቱሰ ይብል ኢትነጽር ዲበ መሥዋዕቶሙ ወቍርባኖሙ ወውኅጠቶሙ ምድር ወእምዝ አስ ተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር።

፳፪፤ወቦ እለ በልዐቶሙ እሳት ወከማሁ ለእለ የኀሥሡ ሢመተ በዐመፃ ውኅጠቶሙ ምድር ምስለ ተዓይኒሆሙ ወኵሉ ንዋዮሙ ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ[፲]።

፳፫፤ ወእመሰ ለእሉ ፈደዮሙ እግ ዚአብሔር ኵነኔ መቅሠፍት እፎኬ ላዕለ እለ ይተልዉ ፍኖቶሙ ለዕል ዋን ወመናፍቃን ወይፀርፉ ላዕለ ፍጥረተ ግብሩ።

፳፬፤ወአንትሙኒ አ አኃው ስምዑ ቃለ ተግሣጸ መጻሕፍት ወተዐ ቀቡ እምፍልጠተ አእምሮ ወኢ ይኩን ሕፁፀ ሃይማኖትክሙ ።

፲፱፤ ስለ እርሱም እንዲህ አለ፣ እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ አይነ ሣም።

፳፤በዚህ ሰው ላይ የቆሬና የሮ ቤል ልጆች ተነሥተው እየጸለየ ሳለ በደንጋይ ደበደቡት ።

፳፩፤እርሱም አለ፣ መሥዋዕታቸውን ቍርባናቸውን አትቀበል፣ ምድ ርም ዋጠቻቸው፣ ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔር ክብር ተገለጠ ።

፳፪፤እሳት የበላቻቸው አሉ፣ እን ዲሁም ሹመትን በዐመፅ ሲፈ ልጉ ከገንዘባቸው ሁሉና ከከተ ሞቻቸው ጋራ ምድር የዋጠቻ ቸው በሕይወታቸውም ሳሉ ወደ ሲኦል የወረዱ አሉ ።

፳፫፤እግዚአብሔር ለነዚህ የመቅ ሠፍት ፍርድን ከከፈላቸው የከ ሐዲዎችንና የመናፍቃንን መን ገድ በሚከተሉ ላይና የእጁን ፍጥረት በሚፀርፉ (በሚሰድቡ) ላይማ እንዴት ይሆን?

፳፬፤ወንድሞች ሆይ፣ እናንተም የመጻሕፍትን ምክር ስሙ ከዕ ውቀት ከመለየትም ተጠበቁ፣ ሃይማኖታችሁም ጐደሎ አይ ሁን ።

፳ ዘዳግ ፴፬፡ ፱
፴ ዘኍ ፲፬ ፡ ፲
፲ ዘኍ ፲፯ ፡ ፴፩

፳፭፤ወኢትኅሥሡ ነሢአ ሢመት በኀበ ዕልዋን ወመናፍቃን እለ ያማስንዎሙ ለሕዝብ።
፳፮፤ረኀቁ እምዕልወቶሙ ወኢ ትትአረክዎሙ እስመ ይቤ እግዚ አብሔር ተገኀሡ እምእለ ይገብሩ ከመዝ ከመ ኢትትኀጐሉ ምስ ሌሆሙ[፲፩]።

፳፯፤መፍትው ተፈልጦ እምእለ ይፀ ርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር እስመ ነቢር ምስለ ዕልዋን ወመናፍቃን ያርኅቅ እምእግዚአብሔር ወእሙ ንቱ እለ ይትቃረኑ ምስሌሁ ።

፳፰፤ ወበእንተ እከዮሙ ረኵሰት ምድር በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ርኁቁ ዝንቱ ሕዝብ እኩይ እምእግዚአብሔር ሕያው ።

፳፱፤ወካዕበ ይቤ ኀደጉ ቤትየ ወር ስትየ ወሜጥኩ ገጽየ እምኔሆሙ።

፴፤ ወካዕበ ይቤ ለዐፀደ ወይንየ ኢይከርዩዋ ወኢይገምድዋ ወኢያ ስተናጽሕዋ አላ ዳዕሙ ይበቍል ውስቴታ ሦክ ወአሜከላ ወኢይ ኤዝዝ እንከ ዲቤሃ ደመና ከመ ይዝንም ዝናም ወትከውን በድወ[፲፪]

፴፩፤እስመ እግዚአብሔር ኀደጎሙ ለዝንቱ ሕዝብ ከመ ጽላሎተ ሐይ መት ማዕከለ ዐጸደ ወይን ወከመ ዐቃቤ ዳስ ወከመ ሀገር ምዝብርት[፲፫]።

፲፩ ዘኍ ፲፮ : ፳፮
፲፪ ኢሳ ፭ . ፩
፲፫ ኢሳ . ፩ . ፰

፳፭፤ሕዝብን በሚያጠፏቸው በመ ናፍቃንና በወንጀለኞችም ዘንድ ሹመት መቀበልን አትፈልጉ።
፳፮፤ ከወንጀልኝነታቸው ራቁ፣ ጓደኞችም አትሁኗቸው፣ እግዚ አብሔር ከእነርሱ ጋራ እንዳት ጠፉ እንዲህ ከሚያደርጉ ሰዎች ተለዩ ብሏልና።

፳፯፤ በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ሰዎች መለየት አገ ባብ ነው፣ ከከሐዲዎችና ከመና ፍቃን ጋራ መኖር ከእግዚአብ ሔር ያርቃልና እነዚህም ከርሱ ጋራ የሚከራከሩ ናቸው ።

፳፰፤ ስለ ክፋታቸውም ምድር ረከሰች፣ ነቢዩ ኤርምያስ ይህ ክፉ ሕዝብ ከሕያው እግዚአብ ሔር ራቀ እንዳለ ።

፳፱፤ሁለተኛም አለ፣ቤቴንና ርስ ቴን ተውሁ፣ፊቴንም ከእነርሱ መለስሁ።

፴፤ዳግመኛም አለ፤ የወይን ቦታ ዬን አይቆፍሯትም፣ አይቆርጧት ምም አያፀዷትም፣ነገር ግን በው ስጧ እሾህና አሜከላ ይበቅላል፣ እንግዲህም ዝናም ይዘንም ዘንድ ደመናን በእርሷ ላይ አላዝም ምድረ በዳም ትሆናለች።

፴፩፤እግዚአብሔር እሊህን ሕዝብ በወይንቦታ መካከል እንዳለ የድ ንኳን ጥላ እንደ ወይን ጠባቂ ዳስ እንደ ፈረሰችም ከተማ ትቷ ቸዋልና።

፴፪፤ወአሴስል እምኔሆሙ መንፈስ ቅዱስ መንፈስ ትንቢት።

፴፫፤ ወለዛቲሰ ቤተ ክርስቲያን መልዓ አኰቴተ መንፈሳዊተ ከመ ፈለገ ግብጽ ዘበመዋዕለ ክረምት ወአልዓላ ከመ ቤት ዲበ ርእሰ ደብር ጥሉል[፲፬]።

፴፬፤ደብር ርጉዕ ወደብር ጥሉል ደብር ዘሠምሮ የኀድር እግዚአብሔር ውስቴቱ ወይነብር ለዓለም[፲፭]።

፴፭፤ ወካዕበ ይቤ በኤርምያስ ነቢይ ምግባሩ ለልዑል ስቡሕ ወቅዱስ መካን ድልው ለነ[፲፮]።

፴፮፤ወዓዲ ይቤ በኢሳይያስ በውእቱ መዋዕል ያስተርኢ ደብረ እግዚአብሔር ዲበ አርእስተ አድባር ነዋኃት ወቤተ እግዚአብሔር ላዕለ ማዕዘንት ወይትሌዓል ፈድፋደ መልዕልተ አውግር[፲፯]።

፴፯፤ወበእንተዝ ኀደጎሙ እግዚአብሔር ለሕዝበ አይሁድ ወረሰየ ምኵራቦሙ በድወ ወሠጠጠ መንጦላዕቶሙ ወነሥአ መንፈስ ቅዱስ እምኔሆሙ በከመ ጸሐፍ ናሁ ይትኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድወ[፲፰] ።

፴፪፤ትንቢትን የሚያናግር መንፈስ ቅዱስንም ከእነርሱ አርቃ ለሁ አለ።

፴፫፤ ይህችን ቤተ ክርስቲያን ግን በክረምት ወራት እንደሚሆን እንደ ግብጽ ፈሳሽ መንፈሳዊ ምስጋናን መላት በለመለመ በተራራ ራስ ላይ እንዳለ ቤትም ከፍ ከፍ አደረጋት።

፴፬፤ የማይናወጽ የለመለመ ተራራ እግዚአብሔር የወደደው በውስጡም እግዚአብሔር አድሮበት ለዘለዓለሙ ይኖራል።

፴፭፤ዳግመኛም ነቢይ ኤርምያስ የልዑል እግዚአብሔር መቀመጫው የተመሰገነ ክቡር ንጹሕ ቦታ ለኛ የተዘጋጀ ነው አለ ።

፴፮፤ዳግመኛም በኢሳይያስ እንዲህ አለ «በዚያ ወራት የእግዚአብሔር ተራራ በረጃጅም ተራሮች ራሶች ላይ፣ የእግዚአብሔርም ቤት በማዕዘኖች ላይ ይታያል፣ በኮረብቶችም ላይ ፈጽሞ ከፍ ከፍ ይላል።»

፴፯፤ስለዚህም እግዚአብሔር የአይሁድ ወገኖችን ተዋቸው፤ ምኩራባቸውንም ምድረ በዳ አደረገ፣ መጋረጃቸውንም ቀደደ፤ ቤታችሁ እነሆ ምድረ በዳን ይሆናል ተብሎ እንደ ተጻፈ መንፈስ ቅዱስን ከነርሱ አራቀ ።

፲፬ ሲራክ ፲፬ : ፳፭
፲፭. መዝ. ፷፯. ፲፮
፲፮ ኤርም ፲፯. ፲፪
፲፯ ኢሳ ፪. ፪
፲፰. ማቴ. ፳፫. ፴፰

፴፰፤ለክሙሰ ሕዝበ ክርስቲያን ተው ህበ ለክሙ አኰቴተ መንፈስ ቅዱስ በከመ ጽሑፍ በኢዩኤል ነቢይ እሠውጥ መንፈስየ ዲበ ኵሉ ዘሥጋ ወይትኔበዩ ደቂቅ ክሙ ወአዋልዲክሙ ወወራዙቲክሙ ራእየ ይሬእዩ ወሊቃውንቲክሙ ሕልመ የሐልሙ[፲፱]:: እስመ ኀይለ ጥበብ ወአእምሮ አሰሰለ እግዚአ ብሔር እምአይሁድ ወወሀበክሙ ለክሙ::

፴፱፤ ወበእንተዝ ቀንአ ዲያብሎስ ላዕለ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእ ግዚአብሔር ወአምጽአ ላዕሌክሙ ፍርሀተ ወረዓደ ሕማመ ወምንዳቤ ወኵሎ ፅርፈተ::

፵፤ ወፍልጠትሰ እምነበ ዕልዋን እስመ ሰይጣን ቀነዮሙ ለሕዝበ አይሁድ ከመ ይቅትሉ ክርስቶ ስሃ::

፵፩፤ ወአንትሙሰ ጸላዕክምዎሙ ወመነንክሙ እከየ ምግባሮሙ ወበ እንተዝ አምጽአ ላዕሌክሙ መን ሱተ ወጽልአ በከመ ገብረ ላዕለ ጻድቅ ኢዮብ[፳]::

፵፪፤ወበከመ ተቃረኖ ለኢያሱ ወልደ ኢዮሴዴቅ[፳፩]:: ወለነኒ ብዙኀ ጊዜ ያተ ይፈቀድ ሰይጣን የሐንፍጸነ ከመ ዐለንስ ወከመ ያድክም ሃይማኖተነ[፳፪]::

፴፰፤ የክርስቲያን ወገኖች ሆይ! ለእ ናንተ ግን የመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ተሰጣችሁ፤ በነቢዩ ኢዩኤል መን ፈሴን በሥጋዊ ሁሉ ላይ አሳድ ራለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆ ቻችሁም ትንቢትን ይናገራሉ፤ ጉልማሶቻችሁም ራዕይን ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያል ማሉ፣ ተብሎ እንደ ተጻፈ እግዚ አብሔር ጥበብንና ዕውቀትን ከአይሁድ አርቆ ለእናንተ ሰጥቶአ ችኋልና ::

፴፱፤ስለዚህም ዲያብሎስ በተቀደ ሰች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲ ያን ላይ ቀና በእናንተም ላይ ፍር ሃትንና እንቅጥቅጥን፣ ሕማምንና ጭንቅን፣ ጽርፈትንም ሁሉ አመ ጣባችሁ ::

፵፤ከወንጀለኞች መለየትም ይህ ነው፣ሰይጣን የአይሁድን ሕዝብ ክርስቶስን ይገድሉ ዘንድ ገዝቷ ቸዋልና::

፵፩፤እናንተ ግን ጠላችኋቸው፣ የሥራቸውንም ክፋት ናቃችሁ ስለዚህም በጻድቅ ኢዮብ ላይ እንዳደረገው ፈተናንና ጠብን በእናንተ ላይ አመጣ ::

፵፪፤ የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢያሱ ንም እንደ ተቃረነው እኛንም ሰይጣን ብዙ ጊዜ እንደ አጃ ያንጠረጥረን፣ ሃይማኖታችነንም ያደ ክም ዘንድ ይወዳል ::

፲፱ ኢዩኤል.፪. ፳፱ ፣ የሐ ሥራ ፪. ፲፯
፳. ኢዮብ . ፪. ፰
፳፩. ዘኁ፡ ፲..፩ . ፪
፳፪. ሉቃ ፳፪.. ፴.፩

፵፫፡ ወባሕቱ እግዚእነ ይምህረነ ረገሞ ወገሠፆ እንዘ ይብል ለያኀሥርከ እግዚአብሔር ዘአድኀነነ ለእስራኤል እስመ ይቤ ቀዲሙ እንዘ ጉቡኣን አንትሙ ሰአልክዎ ለአብ በእንቲአክሙ ከመ ኢይድክም ሃይማኖትክሙ[፳፱] ።

፵፬፡ እስመ ኮነ ፍልጠት ወጋዕዝ እኩይ ማዕከለ ማኅበረ አይሁድ ወሰዱቃውያን እለ ኢየአምኑ ትንሣኤ ሙታን ወፈሪሳውያን እለ ይብሉ ሶበ ተወልደ ብእሲ ይጽሐፍ ላዕሌሁ ኵሎ ዘይገብር ኀጢአተ።

፵፭፡ ወዘሂ ይከውን እሉኬ ኢየአምኑ ግብሮ ለእግዚአብሔር ላዕሌነ ወካዕበ ይብሉ ኢይትነሥኡ ሙታን በአሐቲ ሰዓት።

፵፮፡ ወእሙንቱሰ ኢየአምኑ ትንሣኤ ወቦ ዕደው እለ ኢይጥዕሙ እክለ ዘእንበለ ያጥምቁ ኵሎ ጊዜ ዐራታተ ወኵሳኵሳተ ወአጽሕልተ ወጽዋዓተ ወምንባራተ የሐፅቡ ወያነጽሑ በማይ[፳፫]፤

፵፯፡ ወቦ ካልኣን እለ ይሰመዩ ፍዮኒዮክን እለ ይኄልዩ ወይብሉ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ብእሲ ውእቱ ወተወልደ በፍትወተ ሥጋ በሩካቤ ዮሴፍ ወማርያም እንዘ ንጹሓን እሙንቱ እምዝ ከመዝ ግብር።

፵፫፡ነገር ግን ጌታችን ያስተምረናል፣ እኛን እስራኤልን ያዳነን እግዚአብሔር ያዋርድህ ይገሥጽህ ብሎ ረገመው ገሠፀውም፤ እናንተ ቀድሞ ተሰብስባችሁ ሳላችሁ ሃይማኖታችሁ እንዳይደክም ስለናንተ አብን ለመንኩት ብሏልና ።

፵፬፡በአይሁድ ማኅበር የሙታንን መነሣት በማያምኑ በሰዱቃውያንና ሰው በተወለደ ጊዜ የሚሠራው ኃጢአት ሁሉ የሚሆነውም በእርሱ ላይ ይጻፋል በሚሉ ፈሪሳውያን መካከል ክፉ ክፉ ክርክርና መለያየት ተደርጓልና።

፵፭፡እሊህም በኛ ላይ የእግዚአብሔርን ሥራ አያምኑም፣ ሁለተኛም ሙታን ባንዲት ሰዓት አይነሡም ይላሉ ።

፵፮፡እሊህ ግን የእርሱን ትንሣኤ አያምኑም፣ ሁለጊዜ አልጋዎችንና ቍሳቁሶችን ሳያጠምቁ የፃሕሎችንና ጽዋዎችን መቀመጫዎችንም ሳያጠምቁ በውሃ ሳያጥቡና ሳያጠሩ እህልን የማይቀምሱ አሉ።

፵፯፡ እንደዚህ ካለ ሥራ ንጹሐን ሲሆኑ የእግዚአብሔር አብ ልጅ ወልድ በማርያምና በዮሴፍ ሩካቤ በሥጋ ፈቃድ የተወለደ ሰው ነው ብለው የሚያስቡ ፍዮኒዮክን የሚባሉ ሌሎች መናፍቃንም አሉ ።

፳፱ ሉቃ. ፲፱. ፵፩. ፵፬
፳፫. ማር. ፯. . ፫. ፬

፵፰፤እሉኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ።

አንቀጽ ፴ወ፪

በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍል ጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን በከመ ገብረ ቀዲሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ።

፩፤ናሁኬ ርእዩ ወለብዉ ኪያ ወምግ ባሮ ለሰይጣን ጸላኤ ኵሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቄ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ።

፪፤ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ።

፫፤ ወውእቱሰ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንየ ሎቱ ከመ ገብር እንዘ ኵሎ እኩየ ፈቃደ ይገ ብር[፩]።

፬፤ወፊልጶስ ወንጌላዊ እንትነ ገብረ ኀይለ ወተአምራተ ዐበይተ ወፈ ወሰ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መን ፈስ ቅዱስ።

፭፤ወርእዮሙ ሰብአ ሰማርያ ኵሎ ምግባሮ ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአ ምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፩. ግብ ሐዋ. ፰. ፱ ፲፩

፵፰፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብ ቃሉ።

ሠላሳ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል።

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥ ርን መወንጀልንም በሕዝብ መካ ከል እንደሚያደርግ በጐዎች ሥራ ዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኮልና ሥራ እዩ አስተውሉ ።

፪፤ስሟ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ።

፫፤ ይህ ሥራየኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኮል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፣ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛ ለት።

፬፤ወንድማችን ወንጌላዊው ፊል ጶስም ኀይልንና ታላላቆች ታም ራትን አደረገ፣ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክት ነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ።

፭፤የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፣ በእግዚአብሔርም አመኑ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠ መቁ።

፵፰፤እሉኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ።

አንቀጽ ፴ወ፪

በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍልጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በከመ ገብረ ቀዲሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ።

፩፤ናሁኬ ርእዩ ወለብዉ ኪዮ ወምግባሮ ለሰይጣን ጸላኤ ኵሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቄ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ።

፪፤ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ።

፫፤ ወውእቱስ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንየ ሎቱ ከመ ገብር እንዘ ኵሎ እኩየ ፈቃደ ይገብር[፩]።

፬፤ወፈልጸስ ወንጌላዊ እንትነ ገብረ ኀይለ ወተአምራተ ዐበይተ ወፈወሰ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መንፈስ ቅዱስ።

፭፤ወርእዮሙ ሰብአ ሰማርያ ኵሎ ምግባሮ ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፩. ግብ ሐዋ. ፰. ፱ ፲፩

፵፰፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብቃሉ።

ሠላሳ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል።

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥርን መወንጀልንም በሕዝብ መካከል እንደሚያደርግ በጐዎች ሥራዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኮልና ሥራ እዩ አስተውሉ ።

፪፤ስሟ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ።

፫፤ ይህ ሥራየኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኮል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፣ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛለት።

፬፤ወንድማችን ወንጌላዊው ፊልጶስም ኀይልንና ታላላቆች ታምራትን አደረገ፣ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክትነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ።

፭፤የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፣ በእግዚአብሔርም አመኑ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠመቁ።

፮፤ወሶበ ርእየ ሲሞን መሠርይ ተአምረ ወመንክረ ዘኢኮነ በኪነ ሥራይ አንዘ መድምም ወበጊዜሃ አምነ ወተጠምቀ ወእምዝ ጸመ ወጸለየ[፩] ::

፯፤ወሰሚዐነ ዘንተ አእኰትናሁ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘአምኑ ሰብአ ሰማርያ በስብከቱ ለፊልጶስ::

፰፤ ወእምዝ ተንሣእነ ወሖርነ ኀቤሆሙ፤ ወመሀርናሆሙ ቃለ ተግሣፅ ጥዩቀ ወለእለ ነሥኡ ጥምቀተ አንበርነ እደ ላዕሌሆሙ ወበጸሎት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ጸገውናሆሙ ::

፱፤ወርእዮ ሲሞን ከመ ነበ ወደይነ እደዊነ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ለእለ አምኑ መጽአ ኀቤነ ነሢአ ኅልያነ እንዘ ይብል ሀቡኒ ዘ ሥልጣነ ሊተኒ ከመ ነበ ወደይኩ እዴየ ይረድ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ[፪]::

፲፤እስመ ይፈቅድ ሰይጣን አስሕቶ ለእለ ይፈቅዱ አሚነ በከመ አስሐቶ ለአዳም ወበልዐ እምዕፀ ወአውፅኦ እምገነት፤ ወአምጽአ ላዕሌሁ ኵነኔ ሞት፤ ወከማሁ ለነኒ ያሠግረነ ከመ ንንሣእ ኅልያነ ወእ

፮፤ ሥራየኛው ሲሞንም በሥራይ ተንኰል ያልሆነ ተአምርንና ድንቅ ነገርን በአየ ጊዜ አድናቆት ያዘው በዚያም ጊዜ አምኖ ተጠመቀ፣ ከዚህም በኋላ ጾመ ጸለየ::

፯፤ ይኸነንም ሰምተን የሰማርያ ሰዎች በፊልጶስ ትምህርት ስለ አመኑ እግዚአብሔርን አመሰገን ነው ::

፰፤ከዚህም ተነሥተን ወደ እነርሱ ሄድን፣ የምክር ቃልንም ፈጽመን አስተማርናቸው፣ ጥምቀትንም በተቀበሉ ላይ እጃችንን ጭነን በጸሎት የመንፈስ ቅዱስን ሀብት ሰጠናቸው ::

፱፤ሲሞንም እጆቻችንን ከጫንበት ዘንድ ላመኑ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድ ባየ ጊዜ መማለጃን ይዞ እጄን ወደ ጫንኩባቸው መንፈስ ቅዱስ በላያቸው ይወርድ ዘንድ ለእኔም ይኸን ሥልጣን ስጡኝ እያለ ወደኛ መጣ ::

፲፤ ሰይጣን አዳምን እንዳሳተው፣ ከዕፀ በለስም በልቶ ከገነት እንዳወጣው፣ የሞት ፍርድንም እንዳመጣበት፣ ሃይማኖትን የሚወዱትን ለማሳት ይፈልጋል፤ እንዲሁ እኛንም መማለጃን

፩. የሐ.ሥራ. ፰. . ፲፫
፪. የሐ.ሥራ. ፰ ፲፰ . ፲፱

ምክመ ነሣእነ ንከውን ዕሩቃነ እመ
ንፈስ ቅዱስ ዘነሣእነ ዘእንበለ ሤጥ
ህየንተ ንዋይ ዘይበሊ ወይማስን።

፲፮፤ወእምድኅረዝ ፈራህነ ወደን
ገፅነ ወርእዩየ አነ ጴጥሮስ ዘንተ
እኩየ ምግባረ እቤሎ ለሲሞን ወር
ቅከ ወብሩርከ ይኩንከ ለሀጕል
ይመስለከሁ በወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ
እግዚአብሔር እስመ ኢኮነ ርቱዐ
ልብከ በኀበ እግዚአብሔር።

፲፯፤ ተመየጥ እምእከየ ምግባርከ
ወሰአል ኀበ እግዚአብሔር ይሥረይ
ኃጢአተ ዘሐለየ ልብከ እስመ እሬ
እየከ ከመ ሕምዝ መሪር አንተ
ውስተ ገቢረ ዐመፃ።

፲፰፤ ወእምዝ ፈርሀ ሲሞን ዐቢየ
ፍርሀተ ወይቤለኒ ጸልዩ ከመ
ኢይብጽሖ ላዕሌየ እምዘ ትቤሉ
ዝኩሉ[፩]። ወእምዝ ወፃእነ ንስብክ
ውስተ ኵሉ ዓለም ነገረ ሕይ
ወት።

፲፱፤ወሰይጣንሰ ፈነወ ሐዋርያተ
ሐሳውያነ ድኅሬነ ወዓዲ አንሥአ
እለ ያጸርሩ ስብከተ ወንጌል
ወይሬስዩ ሐሰተ ወክንቶ።

፩. የሐዋ ፰. ፲፰. ፳፬.

እንድንቀበል ከተቀበልንም ስለ
ሚጠፋው ስለሚበላሸው ገንዘብ
ያለዋጋ ከተቀበልነው መንፈስ
ቅዱስ የተራቆትን እንድንሆን
ያጠምደናል።
፲፮፤ከዚህም በኋላ ፈራን፤ ደነገጥ
ንም እኔ ጴጥሮስም ይህን ክፉ
ሥራ አይቼ ሲሞንን እንዲህ
አልሁት፣ ልብህ በእግዚአብሔር
ዘንድ የቀና አይደለምና የእግዚ
አብሔር መንፈስ ቅዱስ ሀብትን
በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃ
ልን፣ ወርቅና ብርህ ለጥፋት
ይሁንህ አልኩት ።
፲፯፤ ከሥራህ ክፋትም ተመለስ፣
ልብህ ያሰበው ኃጢአትን ያስተ
ሠርይልህ ዘንድ ወደ እግዚ
አብሔር ለምን፣ አንተ በደልን
በመሥራት መራራ መርዝ እን
ደሆንክ አይሃለሁና ።

፲፰፤ከዚህም በኋላ ሲሞን ታላቅ
ፍርሃትን ፈራ፤ከምትሉት ከዚህ
ሁሉ አንዳች እንዳያደርብኝ ጸል
ዩልኝ አለን፣ ከዚህም በኋላ
የሕይወት ነገር ወንጌልን በዓ
ለሙ ሁሉ እናስተምር ዘንድ
ወጣን ።

፲፱፤ሰይጣን ግን ሐሰተኞች ሐዋ
ርያትን በኋላችን ላከ፤ ዳግመ
ኛም የወንጌል ትምህርትን የሚ
ያስተጓጉሉ ሐሰትንና ከንቱንም
የሚያደርጉትን አስነሣ።

፲፭፤ወእምዝ ሜሙ አሐደ እምው ስቴቶሙ ዘስሙ አክሎናፌስ ወረሰይዎ ምስለ ሲሞን ወእሉ ኮኑ አርድእተ ለእለ ይብልዎ ዶስቴዎስ ወሰዐርዎ እምሢመት ፡፡

፲፮፤ወዓዲ ተማከሩ ምስለ ካልኣን ወገብሩ መካነ ወኀብሩ ውስቴቱ ይግበሩ ዘምሉዕ ጽርፈተ እሉ እሙንቱ ክርንቶስ ማርቆስ ወማናዶሮስ ወባስልድዮስ ወሰርዶሎስ፡፡

፲፯፤ ወዓዲ ቦ ካልኣን እለ ይብሉ ሀለዉ ብዙኀን አማልክት፡፡

፲፰፤ባዕዳንሂ እለ ፫ ሢመታት ወካልአን ይትጋብኡ ወይትገዓዙ በበይናቲሆሙ ፡፡

፲፱፤ ወቦ እለ ያመልኩ ብዙኃነ አማልክተ እለ ኢየአምሩ፡፡

፳፤ወቦ ዕደው እለ ይሜህሩ እንዘ ይብሉ ከመ አልቦ ሰብሳብ በኀበ እግዚአብሔር ፡፡

፳፩፤ወቦእለ ይሜንኑ ወያስቴርሩ ትድምርተ ወቦ እለ ይዜምዉ ዘእንበለ ኀፍረት፡፡

፳፪፤ወቦ እለ ይሔስዉ ሕጎ ወመምህሮሙ ቄላይድስ፡፡

፳፫፤ወዓዲ አነ ጴጥሮስ ዘመጽአ ኀቤየ ሲሞን በሀገረ ቂሣርያ ረክብክዎ ለቆርኔሌዎስ ምእመነ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ[፳]፡፡

፳. የሐዋ.ሥራ. ፲.፳፱.

፲፭፤ከዚህም በኋላ ከእነርሱ ውስጥ አክሎናፌስ የሚባል አንድ ሰውን ሹመው ከሲሞን ጋራ አደረጉት፣ እነዚህም ዶስቴዎስ ለሚባል ሰው ደቀ መዛሙርት ሁነው ከሹመት ሻሩት ፡፡

፲፮፤ ዳግመኛም ከሌሎች ጋራ ተማከሩ፣ ቦታም ሠሩ፣ ስድብን የተመላ ሥራንም ይሠሩ ዘንድ በውስጡ ተባበሩ፣ እሊኽውም ክርንቶስና ማርቆስ፣ ማናዶሮስና ባስልድዮስ ሰርዶሎስ ናቸው፡፡

፲፯፤ዳግመኛም ብዙዎች ጣዖታት አሉ የሚሉ ሌሎች አሉ ፡፡

፲፰፤ሦስት ሹመት የሚሉ ባዕዳንም አሉ፣ ሌሎችም እየተሰበሰቡ እርስ በእርሳቸው ይከራከራሉ፡፡

፲፱፤የማያውቁ ብዙዎች ጣዖታትን የሚአመልኩም አሉ፡፡

፳፤ጋብቻ በእግዚአብሔር ዘንድ አልታዘዘም እያሉ የሚያስተምሩ ወንዶችም አሉ ፡፡

፳፩፤ሩካቤንም የሚንቁና የሚጸየፉም አሉ ፣ ያለ ኃፍረትም የሚሰስኑ አሉ ፡፡

፳፪፤ ሕጉንም ሐሰት የሚሉ አሉ መምህራቸው ቄላይድስ ነውና፡፡

፳፫፤ዳግመኛም ሲሞን ወደኔ የመጣ እኔ ጴጥሮስ ቆርኔሌዎስን በቂሣርያ ሀገር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነ ሁኖ አገኘሁት ፡፡

፳፬፤ ወሲሞንሰ መሠርይ ያስሕቶሙ ለቡሩካን ወቅዱሳን ውሉድ ዘኬዎስ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ወበር ናባስ ወናኪዶስ ወአክላስ እኁሁ ለቀሌምንጦስ ዘተሰይመ ኤጲስ ቆጶስ በሀገረ ሮሜ ዘኮነ ረድእ ለጳውሎስ ጻድቅ በትምህርተ ወን ጌል ቅዱስ።

፳፬፤ ሥራየኛው ሲሞን ግን ቡሩካን ቅዱሳን ልጆችን ቀድሞ ቀራጭ የነበረውን ዘኬዎስንና በርናባስን፣ ናኪዶስንና በሮም ከተማ ኤጲስ ቆጶስነትን የተ ሾመ በቅዱስ ወንጌል ትምህርት የጻድቁ ጳውሎስ ደቀ መዝሙር የሆነ የቀሌምንጦስ ወንድም አክ ላስን ያስታቸው ዘንድ ሞከረ ።

፳፭፤ ወተናገርክም ፫ተ ጊዜ ወበ ነገረ ትንቢት ሞእክዎ በኀይለ እግ ዚአብሔር።

፳፭፤ ሦስት ጊዜ ተናገርኩት በት ንቢት ነገርም በእግዚአብሔር ኃይል አሸነፍኩት ።

፳፮፤ ወእምዝ ጐየ ወሖረ እስከ ኢጣ ልያ፤ ወሶበ በጽሐ ሀገረ ሮሜ ሆካ ለቤተ ክርስቲያን ወአማሰነ ሃይ ማኖቶሙ ለብዙኃን ወአህጉሎሙ ለአሕዛብ ወሜጦሙ ኀቤሁ ወመሀ ሮሙ ገቢረ ሥራይ ወግብረ ርጉማን አጋንንት ።

፳፮፤ ከዚህም በኋላ ሸሽቶ እስከ አንጦልያ (ኢጣልያ) ሄደ፤ ወደ ሮሜ ከተማም በደረሰ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን አወካት፣ የብዙዎ ችንም ሃይማኖት አጠፋ፣ አሕ ዛብንም ወደርሱ መልሶ የተረ ገሙ የአጋንንትን ሥራና ሥራይ መሥራትን አስተማራቸው ።

፳፯፤ ወእምዝ ሖረ ቤተ ርጉማን አማልክቲሆሙ ጊዜ ቀትር ወአ ንበበ ሎሙ እንዘ ይኔጽር ውስተ ምጽንዓት ወኵሉ ሕዝብ ያንቀዐ ድዉ ኀቤሁ ።

፳፯፤ ከዚህም በኋላ በቀትር ጊዜ ወደ ተረገሙ ጣዖቶቻቸው ቤት ሄደ ወደ ሰማይም እየተመለ ከተ አነበበላቸው ፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ አቅንተው ይመለከቱ ነበር።

፳፰፤ ወእምዝ ተጽዕነ ላዕለ አጋን ንት ወሠረረ ላዕለ ።

፳፰፤ ከዚህም በኋላ በአጋንንት ላይ ተጭኖ ወደ ላይ ወጣ።

፳፱፤ ወአንሰ ጴጥሮስ ቆምኩ ወጸለይኩ ወርኢኩ እንዘ ይሠርር ላዕለ ምጽንዓት አዐርግ ይብል ውስተ ሰማያት ወያሴፍዎሙ ለሕዝቡ ኵሎሙ ሠናያተ::

፳፱፤እኔም ጴጥሮስ ቆሜ ጸለይሁ፣ ወደ ሰማያት ዐርጋለሁ እያለ ለሕዝቡም መልካሙን ሁሉ ተስፋ እያስደረገ ወደ ጠፈር ሲወጣ አየሁ ::

፴፤ወእሙንቱሰ የአምንዎ ወይሬስይዎ ከመ አምላክ::

፴፤እነርሱም ያምኑና እንደ አምላክ ያደርጉት ነበር ::

፴፩፤ወአንሰ ሰፋሕኩ እደውየ ወሰአልክዎ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልብየ ከመ ያውርዶ ዲበ ምድር ወይቀጥቅጥ ኀይሎሙ ለአጋንንት እለ ያስሕትዎሙ ወያሀጕልዎሙ ለሰብእ::

፴፩፤እኔ ግን እጆቼን ዘርግቼ ወደ ምድር ያወርደውና ሰዎችንም የሚያስቷቸውና የሚያጠፏቸው የአጋንንትን ኃይል ያደክም ዘንድ በፍጹም ልቡናዬ እግዚአብሔርን ለመንሁት ::

፴፪፤ወካዕበ ሰአልክዎ ለእግዚአብሔር ከመ ኢይቅትሎ አላ ዳዕሙ ከመ ንዋየ ለብሓዊ ይቀጥቅጦ::

፴፪፤ሁለተኛም እንደ ሸክላ ሠሪ ዕቃ ስብርብር ያደርገው ዘንድ ነው እንጂ እንዳይገለው እግዚአብሔርን ለመንሁት::

፴፫፤ወእምዝ ተመየጥኩ ኀበ ሲሞን ወእቤሎ እመሰ ብእሴ እግዚአብሔር አንተ ወሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወትሜህር ትእዛዛቲሁ ወጽድቀ ኢትረድ ታሕተ፤ ወእመሰ መስሕት ወማህጉሊ አንተ አ ሲሞን እኤዝዞሙ ለአጋንንት እለ ይጸውሩከ ለከ ለሲሞን መሠርይ፣ ወእብሎሙ ረኀቁ እምኔሁ ወኅድግዎ ይረድ ታሕተ ይኩን ስላቀ በቅድመ እለ አስሐቶሙ ፤

፴፫፤ ከዚህም በኋላ ወደ ሲሞን ተመልሼ አንተ የእግዚአብሔር ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያው ከሆንክ፣ ትእዛዙንና ጽድቁን የምታስተምርም ከሆንክ፣ ወደ ታች አትውረድ፣ ሲሞን ሆይ! አንተ የምታስትና የምታጠፋ ከሆንክ ግን፣ አንተን ባለሥራዩን ሲሞንን የሚሸከሙህ አጋንንትን «ከእሱ ራቁ፤ ተለዩ፤ ባሳታቸው ሰዎች ፊት መሳለቂያ ይሆን ዘንድ ወደታች እንዲወርድ ተዉት» ብዬ አዝዛቸዋለሁ አልሁት ::

፴፬፤ወሶበ እቤ ከመዝ ጕዩ መናፍስት ርኩሳን ወኅደግዎ ::

፴፬፤ እንዲህም ባልሁ ጊዜ ርኩሳን መናፍስት ትተውት ሸሹ ::

፴፭፤ ወእምዝ ወድቀ ዲበ ምድር ወተቀጥቀጠ በዐቢይ ድንጋፄ ወተሰ ብረ መለያልዩሁ ።

፴፭፤ ከዚህም በኋላ በምድር ላይ ወደቀ በታላቅ ድንጋፄም ተሰባበረ ሰውነቱም ሁሉ እንክ ትክት አለ።

፴፮፤ ወእምዝ ጸርሑ ኵሎሙ ሕዝብ በዐቢይ ቃል ወይቤሉ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ ጴጥ ሮስ ዘሰበከ ለነ በጽድቅ ወሶቤሃ ኀደግዎ ሰብእ ለሲሞን ።

፴፮፤ ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ሁሉ በታላቅ ቃል ጮሁ፤ እንዲህም አሉ፤ ጴጥሮስ በእውነት የሰበከ ልን እግዚአብሔር አምላክ አንድ ነው፤ ያን ጊዜም ሕዝቡ ሲሞንን ተዉት ።

፴፯፤ ወእምይእቲ ዕለት ጸንዐ ዕል ወት ወፍልጠት ማዕከለ ሲሞናው ያን ።

፴፯፤ ከዚችም ቀን ጀምሮ በሲ ሞን ወገኖች መካከል ክሕደ ትና መለያየት ጸና።

፴፰፤ ወእምዝ ቦአ ሰይጣን ውስተ ልቦሙ ለሐሳውያን ነቢያት ዘአስ ሐቶሙ ወረሰዮሙ ይንብቡ ቃለ ጽርፈት ላዕለ እግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ከመ ኢኮነ አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፴፰፤ ከዚህም በኋላ ሰይጣን ባሳ ታቸውና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እንዳይደለ ሁሉን በፈጠረ በእግዚአብሔር ላይ የስ ድብ ቃልን እንዲናገሩ በአ ደረጋቸው በሐሰተኞች ነቢያት ልብ ገባ ።

፴፱፤ ወዓዲ ይቤሉ ኢኮነ ፈጣሬ ዓለም አላ ዳዕሙ ውእቱሰ ኢይት ረአይ ወኢይትዐወቅ ወአልቦ ስም ወኢተወልደ ።

፴፱፤ ዳግመኛም አሉ፤ የዓለም ፈጣሪ አይደለም፤ ነገር ግን እርሱ አይታይም፤ አይታወቅ ምም፤ ስም የለውም፤ የተወ ለደም አይደለም።

፵፤ ወካዕበ ይቤሉ ኢኮነ ውእቱ ዘአውረደ ኦሪተ ወነቢያተ ወኢየ አምኑ ትንሣኤ ሙታን ወአልቦ ፍዳ በደኃሪት ዕለት ወነፍስኒ ትገብእ ውስተ ፍጥረታ ወይት ፌሥሑ በፍትወት ወይትመየጡ ውስተ እኩይ ልማድ ።

፵፤ ሁለተኛም ኦሪትንና ነቢያ ትን ያወረደ እርሱ አይደለም አሉ፤ የሙታንን ትንሣኤም አያምኑም፤ በኋለኛዪቱም ቀን ፍዳ የለም፤ ነፍስም ወደ ቀደ መው ተፈጥሮዋ ትመለሳለች፤ ይላሉ፤ በፍትወትም ደስ ይላቸ ዋል፤ ወደ ክፉ ልማድም ይመ ለሳሉ ።

፵፩፤ወቦ ባዕዳንሂ እለ ይብሉ ብዙ ኃን አማልክት ወይብሉ ፫ ሢመ ታት ወቦ እለ ይቤሉ ፪ ሢመ ታት፡፡

፵፩፤አምላኮች ብዙዎች ናቸው የሚሉ ሌሎችም አሉ፣ ሢመ ታትም ሦስት ናቸው የሚሉ አሉ፤ ሢመታት ሁለት ናቸው የሚሉም አሉ፤ ሢመታት የሚለውን አማልክት የሚል ዘር ይገኛል «የማይቈጠሩ ኀይ ላትም አሉ» ብሎ የሚጨ ምር ዘርም አለ ፡፡

፵፪፤ወካልኣን ይከልኡ አውስቦ ወይ ኤዝዙ ኢይስተዩ ወይነ እንዘ ያስ ተራክሱ ወይጸልኡ ሰብሳበ ወልደተ ወበሊዐ ፍሬያት ፡፡

፵፪፤ሌሎችም መጋባትን ይከለ ክላሉ መጋባትንና ልጅ መውለ ድን ፍሬዎችን መብላትንም እያራከሱና እያጥላሉ ወይንን እንዳይጠጡ ያዝዛሉ፤

፵፫፤ ወያርእዩ ርእሶሙ ከመ ንጹ ሓን እሙንቱ ወይትዌከፉ እኪተ ጥበበ ወይትሜሰሉ ከመ ጻድቃን ወመሃይምናን ፡፡

፵፫፤እነርሱም ንጹሐን እንደሆኑ እርሳቸውን ያሳያሉ፣ ክፉ ተን ኮልንም ተቀብለው እንደ ጻድ ቃንና እንደ ምእመናን ይመስ ላሉ ፡፡

፵፬፤ወቦ እምኔሆሙ እለ ይኤዝዙ ከመ ኢይብልዑ ሥጋ እንዘ ይብሉ ለእንስሳ ቦቱ ንባብ ወነፍስ፡፡

፵፬፤ ከነርሱም ወገን እንስሳ ነፍስና መናገር አለው እያሉ ሥጋን እንዳይበሉ የሚአዝዙ አሉ ፡፡

፵፭፤ወዓዲ ይቤሉ ዘይትዐደው ላዕለ እንስሳ ይከውን ከመ ቀታሌ ነፍስ ፡፡

፵፭፤ ዳግመኛም በእንስሳ ላይ የሚደፋፈር ሰው እንደ ነፍስ ገዳይ ይሆናል ይላሉ ፡፡

፵፮፤ወቦ እለ ይብሉ ሥጋ አኅርው ንጹሕ፤ ባሕቱ ኢኮነ ንጹሐ አላ ርኩስ፡፡

፵፮፤የአሪያዎች ሥጋ ንጹሕ ነው የሚሉ አሉ፣ ነገር ግን ርኩስ ነው እንጂ ንጹሕ አይደለም፡፡

፵፯፤መፍትው ለነ ንርኀቅ እምዘ ከመዝ ግብር ወዘሰ ኮነ ንጹሐ በውስተ ሕግ ይብልዑ እምኔሁ፡፡

፵፯፤ከእንደዚህ ያለ ሥራ እን ርቅ ዘንድ ይገባናል፤ በመጽ ሐፍ ንጹሕ የሆነውን ግን ከእ ርሱ ይብሉ ፡፡

፵፫፤ወቦ እለ ይትናገሩ ወየአምኑ ከመ ክርስቶስ ብእሲ ቅዱስ ውእቱ አው ከመ አሐዱ እምነቢያት።

፵፫፤ክርስቶስ ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ፣ ወይም ከነቢያት እንደ አንዱ እንደ ሆነ የሚናገሩና የሚያምኑ አሉ።

፵፬፤ወቦ እለ ይሜህሩ ዝሙተ ገሀደ ዘእንበለ ኀፍረት ወይገብሩ ሥምረተ ሥጋ ወይከውኑ ፍጹማነ ውስተ ኵሉ ምግባር ርኩስ ።

፵፬፤ያለ ኀፍረትም ገልጸው ዝሙትን የሚያስተምሩ የሥጋ ንም ፈቃድ የሚሠሩ በርኩስ ሥራ ሁሉ ፍጹማን የሚሆኑ አሉ ።

፵፭፤እስመ ኮኑ እሙንቱ ከመ አር ጋኖን ለማኅበረ ዲያብሎስ ወው ሉደ መቅሠፍት ።

፵፭፤ እነርሱ ለዲያብሎስ ማኅበር ነት እንደ በገና ኾነዋልና የመ ቅሠፍትም ልጆች ናቸውና ።

አንቀጽ ፴ወ፫

ሠላሳ ሦስተኛ አንቀጽ

በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅ ድስት ሥላሴ ዘሰበኩ ለነ ሐዋር ያት በጽድቅ።

፩፤ወንሕነሰ ደቂቀ እግዚአብሔር ወውሉደ ሰላም ንሰብክ ዘንተ ቃለ ቅዱሰ ለእለ ይትኤዘዙ በርትዕ።

ሐዋርያት ለእኛ በእውነት ስለ አስተማሩን የቀናች ሃይማኖ ትና ስለ ቅድስት ሥላሴ ይና ገራል።

፩፤እኛም የእግዚአብሔር ልጆ ችና የሰላምም ልጆች በቅንነት ለሚታዘዙ ሰዎች ይህን ቅዱስ ቃል እናስተምራለን።

፪፤ነአምን በአሐዱ አምላክ ገባሬ ኵሉ ፍጥረት አብ ለእግዚእነ ወመ ድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ አልቦ ውስተ ህላዌሁ አመክንዮ።

፪፤በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ፍጥረ ቱን ሁሉ በፈጠረ አንድ አም ላክ እናምናለን፣ በባሕርዩ ምክ ንያት የለውምና ።

፫፤በከመ አቅደምነ ነገረ አላ ባሕቱ ህልው በኵሉ መዋዕል አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ።

፫፤አስቀድሞ እንደ ተናገርነ በዘመኑ ሁሉ ህልው ሆኖ ይኖ ራል እንጂ ጥንትና ፍጻሜ የለ ውም።

፬፤ወቦቱ ብርሃን ዘኢይጠፍእ ወአ ልቦ ዘይክል ቀሪቦተ ኀቤሁ ።

፬፤የማይጠፋ ብርሃን አለው ወደ ርሱ መቅረብ የሚቻለውም የለም።

፩፤ወኢኮነ ፪ተ ወኢ፫ተ፣ ወኢይትዌሰክ ።

፪፤አላ አሐዱ ውእቱ ባሕቲቱ ዘይነብር ለዓለም እስመ ኢኮነ ስውረ ዘኢይትአመር ዳዕሙ ጥዩቀ አእመርናሁ በኦሪት ወበነቢያት።

፫፤ከመ ውእቱ አኃዜ ኵሉ ወሥሉጥ ላዕለ ኵሉ ፍጥረት ።

፬፤ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አብ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ወልድ ዋሕድ ዘዕሩይ ምስሌሁ።

፭፤ ገባሬ ኵሉ ሠራዊት፣ ወሚመታት፤ወሥልጣናት ዘሠምረ ይኩን ሰብአ በደኃሪ መዋዕል።

፮፤ወነሥአ ሥጋ እማርያም እምቅድስት ድንግል ዘእንበለ ዘርዐ ብእሲ ።

፲፩፤ወተሐፅነ ከመ ሰብእ ዘእንበለ ኀጢአት ወአበሳ ወአልቦ ጕሕሉት ውስተ አፉሁ ።

፲፪፤ወእምዝ ሐመ ወሞተ ዘእንበለ ኀጢአት በሥጋ ወተንሥአ እሙታን በሣልስት ዕለት፤ ወዐርገ ሰማያተ በዐቢይ ሰብሐት ኀበ አብ ዘፈነዎ።

፩፤ሁለት አይደለም በሦስትነቱም አራተኛ አይጨመርበትም ።

፪፤ብቻውን ለዘለዓለሙ የሚኖር አንድ ነው እንጂ የማይታወቅ የተሠወረ አይደለምና በኦሪትና በነቢያት ፈጽመን ዐወቅነው እንጂ።

፫፤ሁሉን የያዘ እንደሆነ በፍጥረቱም ሁሉ ላይ የሠለጠነ እንደሆነ ።

፬፤ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፣ ዓለም ሳይፈጠር የተወለደ አንድያ ልጁ ከእርሱ ጋራ ትክክል የሚሆን።

፭፤ ሠራዊቱን ሁሉና ሚመታትን ሥልጣናትንም የፈጠረ በኋለኛውም ዘመን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ።

፮፤ ያለዘርዐ ብእሲ ክብርት ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሥጋን ነሣ።

፲፩፤ያለ ኀጢአትና በደል እንደ ሰው አደገ፣ በአፉም ሽንገላ የለበትም።

፲፪፤ከዚህም በኋላ ያለ በደል በሥጋ መከራን ተቀበለ፣ ሞተ፣ በሶስተኛውም ቀን ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፣ በታላቅ ክብርም ወደ ሰማያት ወደላከው ወደ አብ ዐረገ ።

፲፫፤ወነበረ በየማነ ኃይል ወፈነወ ለነ ጳራቅሊጦስሃ መንፈሰ ቅዱሰ ዘወፅአ እምኀበ አብ፤ወአድኀነ ዓለመ ዘሀልው ምስለ አብ ወወልድ።

፲፬፤ንብል እንከ ከመ ኵሉ ሠናይ ፍጥረተ እግዚአብሔር ወአልቦ ግዱፍ ።

፲፭፤ወመንፈስሰ ሕይወተ ሥጋ ይእቲ ንጽሕት ወቅድስት በኵሉ።

፲፮፤ንሕነሰ ንብል ከመ ሰብሳብ ንጹሕ፤ ወልደት አልቦ ርኩስ፤ እስመ ፈጠሮሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን ከመ ይብዝኁ ሕዝብ።

፲፯፤ንለቡ እንከ ከመ በ ውስተ ሥጋነ ነፍስ እንተ ኢትመውት ወኢትማስን ምስለ ሥጋ።

፲፰፤ንሕነሰ ናስቄርር ኵሎ ግብሮሙ ለዕልዋነ ሃይማኖት ወኵሎ ፍልጠተ ወዐሊወ ሕግ እስመ ርኩሳን እሙንቱ በኀቤነ ።

፲፱፤ ወካዕበ ነአምን ትንሣኤ ሙታን ወከመ ይትነሥኡ ጻድቃን ወኃጥአን ።

፳፤ወበዕለተ ኵነኔ ከመ ይትፈደይ ኵሉ በከመ ምግባሩ።

፲፫፤ኀይል ባለውም ዕሪና ኖረ፤ ከአብ የሠረፀ የሁላችንም መጽናኛ የሚሆን ዓለሙንም ሁሉ ያዳነ ከአብና ከወልድ ጋራ ህልው የሚሆን መንፈስ ቅዱስን ላከልን።

፲፬፤እንግዲህ የእግዚአብሔር ፍጥረት ሁሉ መልካም እንደ ሆነ እንናገራለን የሚጣል የለም፤

፲፭፤የሥጋ ሕይወት የምትሆን ነፍስ ግን በሁሉ ንጽሕትና ክብርት ናት ።

፲፮፤ እኛስ ጋብቻ ንጹሕ እንደ ሆነ ልደትም ርኩሰት እደሌለበት እንናገራለን፤ ሕዝቡ ይበዙ ዘንድ እግዚአብሐር አዳምንና ሔዋንን ፈጥሯቸዋልና ።

፲፯፤እንግዲህ ከሥጋ ጋራ የማትፈርስ፤ የማትበሰብስ ነፍስ በሥጋችን እንዳለች እንወቅ ።

፲፰፤እኛስ ሃይማኖትን የሚክዱትን ሥራቸውን እንጸየፋለን፤ መለየታቸውንም ሁሉ፤ ሕግ መለወጣቸውንም፤እነርሱ በእኛ ዘንድ ርኩሳን ናቸውና።

፲፱፤ዳግመኛም ትንሣኤ ሙታንን እናምናለን፤ ጻድቃንና ኃጥአንም እንደሚነሡ።

፳፤በዕለተ ምጽአትም ሁሉ እንደየሥራው ፍዳ እንደሚቀበል።

፳፩፤ ወዓዲ ነአምን ከመ ክርስቶስ ኢኮነ ሕፁፀ እምትስብእት ወኢም ንትኒ አላ ውእቱ እግዚአብሔር ቃል ዘኮነ ሰብአ በጽድቅ።

፳፪፤ወዐረቀ ትዝምደ ሰብእ ምስለ እግዚአብሔር ሊቀ ካህናቲሁ ለአብ፤

፳፫፤ኢንትገዘር እንከ ከመ አይሁድ እስመ ነአምር ከመ መጽአ ዘይፌጽም ኦሪተ፤ ወነቢያተ።

፳፬፤ዘኪያሁ ይሴፈዉ ምጽአቶ ኵሎሙ አሕዛብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሠረፀ እምይሁዳ ወእምሥርወ ዕሤይ።

፳፭፤ዘሥልጣኑ ዲበ መትከፍቱ።

፳፮፤እስመ በውእቱ መዋዕል ጸንዐ ዕልወት፤ ወአስሐትዎሙ ለብዙኃን፤ ወበእንተዝ ተሐውከት ቤተ ክርስቲያን ።

፳፯፤ ወእምዝ ተጋባእነ በኢየሩሳሌም ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያት፤ ወሤምነ ማትያስሃ ህየንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ።

፳፰፤በከመ ጽሑፍ፤ ወሢመቶሂ ይንሣእ ባዕድ።[፩]

፳፱፤ ወአንገለግነ ምስለ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ወነበርነ ምስለ ቀሲሳን ከመ ንንግሮሙ ለአሕዛብ ቃለ ተግሣጽ።

፩ መዝ.፻፰.፰

፳፩፤ዳግመኛም ክርስቶስ ሰው ከመሆኑ የተነሣ ምንም ሕጸጽ እንደሌለበት እናምናለን፤ በእውነት ሰው የሆነ የእግዚአብሔር ቃል ነው እንጂ ።

፳፪፤ከአብ ጋራ አስታራቂያችን የሚሆን እርሱ ሰውን ከእግዚአብሔር ጋራ አስታረቀ።

፳፫፤እንግዲህ እንደ አይሁድ አንገዝር፤ ኦሪትንና ነቢያትን የሚያሳልፋቸው እንደ መጣ እናውቃለንና።

፳፬፤አሕዛብ ሁሉ የእርሱን መምጣት ተስፋ የሚያደርጉት ከይሁዳና ከዕሤይ ወገን የተወለደ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፭፤ሥልጣኑ በጫንቃው የሚሆን።

፳፮፤በዚያ ወራት ክህደት ጸንቷልና ፤ ብዙዎችንም አሳቷቸው፤ ስለዚህም ቤተ ክርስቲያን ታወከች።

፳፯፤ከዚህም በኋላ እኛ ሐዋርያት በኢየሩሳሌም ተሰብስበን ስለ አስቆሮታዊው ይሁዳ ፈንታ ማትያስን ሾምነው።

፳፰፤ሹመቱንም ሌላ ይውሰድ ተብሎ እንደተጻፈ ።

፳፱፤የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ከሚሆን ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ ጋራ ተሰበሰብን፤ ለሕዝቡም የምክርን ቃል እንነግራቸው ዘንድ ከቀሳውስት ጋራ ተባበርን ።

፴፡እስመ ቦ እለ ወፅኡ እምይሁዳ ወሖሩ አንጾኪያ ይገሥጽዎሙ ለአኃው እለ ውስተ ውእቱ መካን እንዘ ይብሉ እመ ኢተገዘርክሙ በሕገ ሙሴ፤ ወኢሖርክሙ በሥርዐቱ ኢትድኅኑ።

፴፩፡ወኮነ ጋዕዝ፣ ወቀትል።

፴፪፡ወእምዝ አእመሩ አኃው እለ ሀለዉ አንጾኪያ ከመ ተጋብእነ ወኀሠሥነ በእንተ ግብር።

፴፫፡ ወፈነውነ እምኀቤነ ዕደወ መሃይምናነ እለ የአምሩ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ያጠይቁ ዘንተ ነገረ።

፴፬፡ ወእሙንቱሰ ወፅኡ ኀቤነ ኢየሩሳሌም ይንግሩነ ኵሎ ዘኮነ በቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ።

፴፭፡ ወቦ እለ ይቤልዎሙ ዕደው መፍትው ትትገዘሩ ወትግበሩ ዘውስተ ሕገ ኦሪት።

፴፮፡ ወእንዘ ጴጥሮስ ተንሣእኩ ወእቤሎሙ ለሕዝብ ኦአኃው ተአምሩ ከመ ኀረየሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ እለ የዐቅቡ ስብከተ ወንጌል ወየአምኑ ለእለ ስምዐ ኮነሎሙ እግዚአብሔር ማእምረ ልብ፤

፴፯፡ ወለቆርኔሌዎስ መኰንነ ምዕት አስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ፡ ወይቤሎ ጸሎትከ ወምጽዋትከ ዐርገ ቅድመ እግዚአብሔር ተዘካረ ሠናየ።

፴፡ በሙሴ ሕግ ካልተገረዛችሁ በሥርዓቱም ካልሄዳችሁ አትድኑም እያሉ በዚያ ቦታ ያሉትን ወንድሞቻችንን ይገሥጿቸው ዘንድ ከይሁዳ ወጥተው ወደ አንጾኪያ የሔዱ አሉና።

፴፩፡ የሞት ሰልፍና ክርክርም ተደረገ ።

፴፪፡ ከዚህም በኋላ በአንጾኪያ ያሉ ወንድሞቻችን ተሰብስበን የሥራን ነገር እንደ መረመርን አወቁ።

፴፫፡ከእኛም ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍትን የሚያውቁ አማኞችን ይህን ነገር ያስረዱ ዘንድ ላክን ።

፴፬፡እነርሱም በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን የተደረገውን ሁሉ ይነግሩን ዘንድ፤ እኛ ወደ አለንበት ኢየሩሳሌም ወጡ።

፴፭፡ትገዘሩ በኦሪትም ሕግ ውስጥ ያለውን ትሠሩ ዘንድ አገባብ ነው ያሏቸው ሰዎች አሉ ።

፴፮፡እኔ ጴጥሮስ ግን ተነሥቼ ሕዝቡን ወንድሞቼ ሆይ! የወንጌል ትምህርትን ለሚጠብቁና ለሚያምኑ ልቡናን የሚያውቅ እግዚአብሔር ምስክር እንደሆናቸውና እንደ መረጣቸው ታውቃላችሁ አልኳቸው ።

፴፯፡የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስን የእግዚአብሔር መልአክ ታየው እንዲህም አለው፣ጸሎትህ ምጽዋትህም መልካም መታሰቢያ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ዐርጓል።

፴፰፤ወይእዜኒ ፊኑ ዕደወ ሀገረ ኢዮጴ ይጸውዕዎ ለከ ለስምዖን ጴጥሮስ ዘየኀድር ቤተ ስምዖን ሰፋዪ ዘመንገለ ባሕር ወውእቱ ይነግረከ በዘተሐዩ አንተ ወኵሉ ቤትከ።

፴፰፤አሁንም ወደ ኢዮጴ ከተማ ሰዎችን ላክ በባሕር አቅራቢያ ባለችው በጫማ ሰፊው በስምዖን ቤት የሚኖረውን ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንን ይጥሩልህ፣ እርሱ አንተ ከነቤተሰቦችህ የምትድንበትን ይነግርሃል።

፴፱፤ወኃሊፎ መልአክ ዘተናገሮ ጸውዐ ክልኤተ እምወእልያኒሁ ወአሐደ ሐራ ኄረ እምፀማዱ ወነገሮሙ ኵሎ ወለአኮሙ ሀገረ ኢዮጴ።

፴፱፤ያነጋገረውም መልአክ ከሔደ በኋላ ከሎሌዎቹ ሁለት፣ ከሚከተሉት አንድ ደግ ወታደር ጠራ፣ ሁሉንም ነግሮ ወደ ኢዮጴ ከተማ ላካቸው።

፵፤ወእምቅድመ እምጻእ ኀቤሁ ቆምኩ ውስተ ልዑል መካን ወጸለይኩ ጸሎተ ።

፵፤ወደ እርሱ ሳልመጣም ከፍ ባለ ቦታ ቆሜ ጸሎትን አደረግሁ።

፵፩፤ ወናሁ ርኢኩ ተርኅወ ሰማይ ወወረደ ሞጣሕት ዐቢይ ውስተ ምድር ወእኑዝ በጽነፊሁ ።

፵፩፤ወዲያውም ሰማይ ተከፍቶ ዳርና ዳሩ የተያዘ ትልቅ መጋረጃ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ።

፵፪፤ወቦ ውስቴቱ አራዊት ወእንስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ።

፵፪፤በውስጡም አራዊት እንስሳት የሰማይ ወፎችም አሉ።

፵፫፤ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብል ተንሥእ ጴጥሮስ ኅርድ ወብላዕ ወእቤ ግሙራ ኢቦአ ውስተ አፉየ ርኩስ ዘኢኮነ ንጹሐ።

፵፫፤ጴጥሮስ ሆይ፣ ተነሥተህ አርደህ ብላ የሚል ቃል ሰማሁ፣ ንጹሕ ያልሆነ ርኩስ ፈጽሞ ከአፌ አልገባም አልኩ።

፵፬፤ ወካዕበ መጽአ ቃል ዘይብል ዘእግዚአብሔር አንጽሖ አንተ ኢታስተራኵሶ ወተሰውጠ ኵሉ ውስተ ሰማይ ።

፵፬፤ሁለተኛም እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ አታረካክስ የሚል ቃል መጣ፣ ሁሉም ወደ ሰማይ ተመለሰ ።

፵፭፤ወእንዘ ከመዝ እሔሊ ምንት ውእቱ ዘአስተርአየኒ ይቤለኒ መንፈስ ቅዱስ ናሁ የኀሥሡከ ዕደው ተንሥእ ወሑር ምስሌሆሙ እንዘ ኢትናፍቅ።

፵፭፤የታየኝ ምንድር ነው እያልኩ እንደዚህ ሳስብ መንፈስ ቅዱስ እነሆ ሰዎች ይፈልጉሃል ሳትጠራጠር ተንሥተህ ከነሱ ጋራ ሒድ አለኝ።

፵፮፡ እስመ አነ ፈነውኩ ኀቤክ
እሉ እሙንቱ እለ ፈነዎሙ
መኰንነ ፻ት።

፵፯፡ ወእምዝ ሐለይኩ በልብየ ወአ
እመርኩ ቃለ እግዚአብሔር ከመ
ውእቱ ተናገረ ወይቤ«ይትፌሥሑ
አሕዛብ ምስለ ሕዘቢሆሙ»፤

፵፰፡ ወካዕበ ይቤ ይዝክሩ ወይት
መየጡ ኀበ እግዚአብሔር ኵሎሙ
አጽናፈ ምድር ወይሰግዱ ቅድሜሁ
ኵሎሙ በሐውርተ አሕዛብ እስመ
ለእግዚአብሔር መንግሥት ወውእቱ
ይኴንኖሙ ለአሕዛብ[፩]።

፵፱፡ ወዓዲ ተዘከርኩ ዘጽሑፍ
በውስተ ጽዋዔ አሕዛብ ወሖርኩ
ምስሌሆሙ ወቦእኩ ቤቶ ለውእቱ
ብእሲ ወሰበኩ ቃለ ።

፶፡ ወሶቤሃ ወረደ መንፈስ ቅዱስ
ላዕሌሁ ወዲበ ኵሎሙ እለ ሀለዉ
ምስሌሁ በከመ ወረደ ላዕሌነ ወኢ
ኮነ ፍልጠት ማዕከሌነ በአሚን ወአ
ንጽሐ አልባቢነ ወአእመርኩ ከመ
ኢያደሉ እግዚአብሔር ለገጽ።

፶፩፡ ወባሕቱ ኵሎሙ አሕዛብ እለ
ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወይገ
ብሩ ጽድቀ ይከውኑ ሥሙራነ በኀ
ቤሁ።

፩ መዝ ፷፮ : ፷፯ እና ፷፰

፵፮፡ እኔ ወደ አንተ ልኬአቸ
ዋለሁና እነሆም ሰዎች የመቶ
አለቃው የላካቸው ናቸው።

፵፯፡ ከዚህ በኋላም በልቤ አሰ
ብሁ ሕዝቡም ከወገናቸው ጋር
ደስ ይላቸዋል ብሎ እርሱ እን
ደተናገረ የእግዚአብሔርንም ቃል
አወቅሁ።

፵፰፡ ሁለተኛም አለ የምድር ዳር
ቻዎች ሁሉ ያስቡ፣ ወደ እግዚ
አብሔርም ይመለሱ፣ የአሕዛብ
አገሮችም ሁሉ በፊቱ ይስገዱ፣
መንግሥት ለእግዚአብሔር
ናትና እሱም አሕዛብን ይገዛቸ
ዋልና አለ ።

፵፱፡ ዳግመኛም የተጻፈውን የአ
ሕዛብን አጠራር አሰብሁ፣
ከነሱ ጋርም ሄድኩ፣ ከዚያም
ሰው ቤት ገብቼ ቃሉን
አስተማርኩ።

፶፡ ያን ጊዜም በእርሱና ከእ
ርሱ ጋር ባሉ ሰዎች ላይ መን
ፈስ ቅዱስ ወረደ፣ቀድሞ በእኛ
ላይ እንደ ወረደ፣ በኛ መካከ
ልም በሃይማኖት መለያየት አል
ተደረገም፣ ልቡናችንንም አነጻ፣
እግዚአብሔርም ፊት አይቶ
እንዳያዳላ አወቅሁ ።

፶፩፡ ነገር ግን እግዚአብሔርን
የሚፈሩት ጽድቅንም የሚያደ
ርጉ አሕዛብ ሁሉ በእርሱ
ዘንድ የተወደዱ ይሆናሉ ።

፶፪፤ወእምዝ ተንሥኡ ላዕሌሁ መሃ ይምናን ወይቤሉ እስከ ማዕዜኑ ታሜክርዎ ለእግዚአብሔር ወታስ ክምዎሙ ለአሕዛብ ፆረ ክቡደ ዘኢ ይክሉ ፀዊረ ።

፶፪፤ከዚህም በኋላ ምእመናን ተነሥተው እግዚአብሔርን እስከ መቼ ድረስ ትፈታተኑታላችሁ አሕዛብንስ ሊሸከሙት የማይች ሉትን ከባድ ሸክም እስከ መቼ ታሸ ክሟቸዋላችሁ አሉ።

፶፫፤ወባሕቱ ንሕነሰ ነአምን ከመ ንድኅን በጸጋ እግዚአብሔር ከማሁ ፈትሐነ እግዚአብሔር እማእሠረ ኃጢ አት ወአቅለለ እምላዕሌነ ጾረ ክቡደ።

፶፫፤ ነገር ግን እኛ በእግዚአ ብሔር ቸርነት እንደምንድን እናምናለን፤ "እንደዚሁ እግዚ አብሔር ከኃጢአት ማሰርያ ፈታን ከባድ ሸክምንም ከኛ ላይ አቀለለ።

፶፬፤ወሶበ ይቤ ከመዝ አርመሙ ኵሎሙ ሕዝብ።

፶፬፤እንደዚህም ባለ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ዝም አሉ።

፶፭፤ ወእምዝ አውሥአ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ወይቤሎሙ ስምዑ ዘእቤለክሙ ናሁ ስምዖን ተና ገረ ቀዲሙ ከመ ኀረየ እግዚአብ ሔር ሕዝበ ለሥርዓቱ ።

፶፭፤ከዚህም በኋላ የጌታችን ወን ድሙ ያዕቆብ እነሆ የምነግራ ችሁን ስሙ፤ ስምዖን እግዚ አብሔር ለሥርዓቱ ሕዝብን እንደመረጠ አስቀድሞ ተና ገረ ።

፶፮፤በከመ ይቤ መጽሐፍ እመጽእ ወአሐንፅ ቤቶ ለዳዊት ዘተመ ዝበረ ወእነሥኦሙ ለእለ ወድቁ ከመ ይትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር ኵሎሙ አሕዛብ እለ ተሰምየ ስምየ ላዕሌሆሙ ይቤ እግዚአብሔር ።

፶፮፤ መጽሐፍ የፈረሰውን የዳዊትን ቤት መጥቼ አንፃለሁ እንዳለ በላያቸው ላይ ስሜ የተጠራ አሕዛብ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ዘንድ የወ ደቁትንም አነሣቸዋለሁ አለ እግዚአብሔር ።

፶፯፤ወበእንተዝ እብለክሙ አነ ኢታ ክብዱ ዲበ አሕዛብ እለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ።

፶፯፤ ስለዚህም እኔ ወደ እግዚአ ብሔር በተመለሱ ሰዎች ላይ ሥርዓትን አታጽኑ እላችኋ ላሁ ።

፶፰፡ ዳዕሙ አዝዝዎሙ ይርኀቁ እምኵሉ ርኵስ ወኢይብልዑ ማውታ ወዘይዘብሑ ለአማልክት ወእምዝሙት ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ ወዘሂ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ አበው ሄኖስ ወሄኖክ ወኖኅ ወመልከ ጼዴቅ ወኢዮብ ወባዕዳ ንሂ እለ ከማሆሙ ።

፶፱፡ ወእምዝ ኅብሩ ሐዋርያት ወያዕቆብ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ወቀሲሳን ዘቤተ ክርስቲያን፣ ወኀረዩ እምኔነ ዕደወ ዘይፌንዉ ምስለ በርናባስ ወጳውሎስ ሰፋዩ ወይሁዳ ዘተሰምየ በርናባስ ወሲላስ እለ ተኀርዩ እምኦኃው ።

፷፡ወእምዝ ጸሐፍነ ወፈነውነ ኀበ አኃው ውስተ ቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ወሶርያ እንዘ ንብል ሰላም ለክሙ እስመ ሰማዕነ ከመ ቦ እለ ወጽኡ እምኔነ ወሆክዋ ለነፍስክሙ በነገር ዘኢአዘዝ ናሆሙ ።

፷፩፡ ወይእዜኒ ኅቢረነ ኀረይነ ዕደወ እለ ንፌኑ ኀቤክሙ ምስለ አኃዊነ በርናባስ ወጳውሎስ እለ መጠዉ ነፍሶሙ በእንተ ስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፶፰፡ከርኩስ ሁሉ ይርቁ ዘንድ ሙቶ ያደረውን ፣ ለአማልክትም የተሠዋውን እንዳይበሉ፣ በአባቶች በሄኖስ ፣ በሄኖክ ፣ በኖኅ ፣ በመልከ ጼዴቅ ፣ በኢዮብ እንደነሱ ባሉ በሌሎችም መጽሐፍ ውስጥ ካልተጻፈ በሕግ ውስጥም ካልታዘዘ ከዝሙት ይርቁ ዘንድ እዘዟቸው እንጂ ።

፶፱፡ ከዚህም የኢሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብና ሐዋርያት ፣ የቤተ ክርስቲያን ቀሳውስትም ከሰፊው ጳውሎስና ከበርናባስ ፣ ከወንድሞች ከተመረጡ ከሲላስና በርናባስ ከተባለ ይሁዳ ጋራ የሚልኳቸውን ሰዎች ከእኛ መረጡ ።

፷፡ከዚህም በኋላ ወደ አንጾኪያና ሶርያ ቤተ ክርስቲያን ወንድሞች «ሰላም ለእናንተ ይሁን» ብለን ጽፈን ላክን ፣ ከእኛ ወጥተው ባላዘዝናቸው ነገር ሰውነታችሁን የሚያውኳት እንዳሉ ሰምተናልና።

፷፩፡ ዛሬም ከወንድሞቻችን ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋራ ወደ ናንተ የምንልካቸው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ሰውነታቸውን አሳልፈው ለሞት የሰጡ ሰዎችን አንድ ሁነን መረጥን።

፳፱፤ ወፈነውነ ይሁዳሃ ወሲላስሃ ያጠይቁክሙ እስመ ኀብረ መንፈስ ቅዱስ ምስሌነ ከመ ኢንወስክ ባዕደ ወኢናክብድ።

፴፤ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘተኀድገ በግብር ዝቡሐ ለአማልክት ወማውታ ወደመ ወዝሙተ ወዘትጸልኡ ለርእስክሙ ኢትግበሩ ዲበ ቢጽክሙ ።

፴፩፤ ዘንተ ዕቀቡ ወሰላም ለክሙ ዛተ መልእክተ ለአክነ አንጾኪያ እስመ ብዙኀ መዋዕለ ሠራሕነ እንዘ ንፈቅድ ገቢረ ዘይሤኒ ለነ ወለክሙ [፫] ።

፴፪፤ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ሐወፅኖሙ ለአኃው ወአጽናዕናሆሙ በቃለ ተግሣፅ ወአዘዝነ ይርኃቁ እምእለ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወዲበ ሙሴ።

፴፫፤ እስመ እሙንቱ መሰጥ ወይትሜሰሉ ከመ አባግዕ ወይትቃረኑ ምስለ እግዚአብሐር ወሙሴ ወነቢያት ።

፴፬፤ ሐሳውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢያት ወሐዋርያት ወመስሕታን እለ የሀጕልዎሙ ለአሕዛብ ወያደንኑ ውስተ ምድር ወይሔልዩ ኵሎ እከየ ወያማስኑ ዐፀደ ወይን ቅዱሰ ።

፫፡ ግብ. ሐዋ. ፲፭ . ፳ - ፳፱

፳፱፤ ይሁዳንና ሲላስንም ያስረዷችሁ ዘንድ ላክነ መንፈስ ቅዱስ ሌላ ሥርዓት እንዳንጨምርና እንዳናከብድ ከኛ ጋራ አንድ ሁኗልና።

፴፤ በግብር ከምትቱዋቸው ለአማልክት ከተሰጡ ፣ ሙቶ ካደረው ፣ ከደም ፣ ከመሰሰን በቀር፣ ለራሳችሁ የምትጠሉትንም በባልንጀራችሁ እንዳታደርጉ ነው እንጂ።

፴፩፤ ይህን ጠብቁ ሰላምም ለናንተ ይሁን ፣ ይህችን መልእክት ወደ አንጾኪያ ላክነ ለናንተና ለኛ በጐ የሚሆን መሥራትን ስንሻ ብዙ ቀን ደክመናልና ።

፴፪፤ ከጥቂት ቀን በኋላም ወንድሞችን ጐብኝተን በምክር ቃል አጸናናቸው ፣ በሙሴና በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ይርቁ ዘንድም አዘዝን።

፴፫፤ እሊህ ነጣቂዎች ናቸውና እንደበጎችም እየተመሰሉ ከእግዚአብሔር ከሙሴና ከነቢያትም ጋር ያጣላሉና።

፴፬፤ መሢሕ ክርስቶስን ነቢያትንና ሐዋርያትን የሚዋሹ ናቸው ፣ አሕዛብንም የሚያጠፉ አሳቾች ናቸው፣ ወደ ምድር አቀርቅረው ክፋን ሁሉ ያስባሉ፣ ቅዱሱንም የወይን ቦታን ያጠፋሉ ።

፳፰፤ወበእንተ ዝንቱ እሉ የዐልዉ ፍቅሮሙ ለብዙኃን ወዘሰ አዝለፈ ትእግሥቶ ውእቱ ይድኅን ፡፡

፳፱፤ወበእንተ ዝንቱ አዘዘነ እግ ዚእነ እንዘ ይብል ተዓቀቡ እምሐ ሳውያነ ነቢያት እለ ይመጽኡ ኀቤ ክሙ በአልባሰ አባግዕ ወውስ ጠሙ ተኵላ ወመሰጥ እሙንቱ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ ፡፡

፴፤ወእንበይነዝ ተጋባእነ ኵልነ ውስተ ፩ መካን ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

፴፩፤ጴጥሮስ ወእንድርያስ ፣ ያዕ ቆብ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ፣ ፊልጶስ ፣ ወበርተሎሜዎስ፣ማቴ ዎስ ወቶማስ ፣ ያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ወስምዖን ቀነናዊ ፣ ታዴዎስ ወማትያስ ዘተኈለቈ ምስሌነ ወተሠይመ ህየንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ፣ ወያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ፣ ወጳውሎስ ኄር ወመገሥጽ ለአሕ ዛብ ፡፡

፴፪፤ወእንዘ ጉቡኣን ንሕነ ውስተ ፩ መካን ፈነውነ ኀቤክሙ ዛተ መልእክተ ቅድስተ፡፡

፴፫፤ ወአንትሙኒ አ መሃይምናን አኃው እለ አመንክሙ በክርስቶስ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ ወይእዜኒ ንብለ ክሙ ከመ ውእቱ ፩ አምላክ አኃዜ ኵሉ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ፡፡

፳፰፤ስለዚህም እነዚህ የብዙዎችን ፍቅር ይለውጣሉ ፣ ትዕግሥትን ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል ፡፡

፳፱፤ስለዚህም ነገር ጌታችን ነቢያ ትን ሐሰተኞች ከሚያደርጉ ውስ ጣቸውም የሚነጣጥቁ ተኵላ ዎች ሲሆኑ የበግ ለምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ተጠበቁ ብሎ አዘዘን ፣ ከሥራቸውም የተነሣ ታውቋቸዋላችሁ ፡፡

፴፤ስለዚህም እኛ የኢየሱስ ክርስ ቶስ መልእክተኞች የሆንን እኛ ሁላችን በአንድ ቦታ ተሰበሰብን፡፡

፴፩፤እንድርያስና ጴጥሮስ፣የዘብዴ ዎስም ልጆች ዮሐንስና ያዕቆብ፣ በርተሎሜዎስና ፊልጶስ ፣ ቶማ ስና ማቴዎስ ፣ የቃና ሰው ስምዖ ንና የዕልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፣ ስለ አስቆሮት ሰው ይሁዳ ፈንታ ተሹሞ ከኛ ጋራ የተቈጠረ ማት ያስና ታዴዎስ ፣ የጌታችን የኢየ ሱስ ክርስቶስ ወንድሙ የኢየሩ ሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብ፣ ለአ ሕዛብ የሚመክር ቸር ጳውሎስ ፡፡

፴፪፤እኛም ከአንድ ቦታ ተሰብስበን ሳለ ክብርት የምትሆን ይህችን መልእክት ወደ ናንተ ላክን፡፡

፴፫፤እናንተም ሁሉ በእርሱ ቃል ነት በተፈጠረ በክርስቶስ ያመና ችሁ ወንድሞች ምእመናን ሆይ፣ አሁንም ሁሉን የፈጠረ አንድ አምላክ እንደ ሆነ ያለ እርሱም ሌላ አምላክ እንደሌለ እንነግራ ችኋለን፡፡

፸፬፤ንሜህረክሙ ታምልኩ ኪያሁ ወትስግዱ ሎቱ ወትትቀነዩ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ወታንብቡ ቅዱሳተ ፣ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት።

፸፭፤ወአክብሩ አበዊክሙ ወተገኃሡ እምኵሉ ዘይትቃረን ተቃርኖ ምስለ ሕግ ወአንትሙሰ እመኑ ትንሣኤ ወዕለተ ኵነኔ።

፸፮፤ወጽንሑ ከመ ይፈድዩ ለኵሉ በከመ ምግባሩ ፤ እስመ ኵሉ ፍጥረት እምእግዚአብሔር ውእቱ ወኢኮነ እምሰይጣን።

፸፯፤ወባሕቱ ኵሉ እኩይ እምሰይጣን ውእቱ ።

፸፰፤ወሰብሳብሰ ዘበሕግ አልቦ ነውር ወኢሕፀት አላ ዳዕሙ እምእግዚአብሔር ውእቱ እስመ ፈጠረ ቀዲሙ ተባዕተ ወአንስተ[1]።

፸፱፤ወበእንተዝ ይቤ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ፪ሆሙ ፩ ሥጋ[2] ።

፹፤ወእምድኅረሰ አውሰበ ኢይድኅር ብእሲ ብእሲቶ ዘእንበለ በዝሙት ባሕቲቱ ፣ እስመ ሥጋሁ ይእቲ እስመ አነ ፈጠርክምሙ ወአኮ ባዕድ ።

፸፬፤እሱን ታመልኩ ዘንድ ለእርሱም ትሰግዱ ዘንድ ፣ ለኢየሱስ ክርስቶስና ለመንፈስ ቅዱስም ትገዙ ፣ ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍትን ኦሪትንና ነቢያትንም ታነብቡ ዘንድ እናስተምራችኋለን።

፸፭፤አባቶቻችሁን አክብሩ ከሕግ ጋራ መቃወምን ከሚቃወም ሁሉ ተለዩ ፣ እናንተስ ትንሣኤንና የፍርድ ቀንን እመኑ ።

፸፮፤ለሁሉ እንደሥራው እንደሚከፍለው ጠብቁ ፤ ፍጥረት ሁሉ ከእግዚአብሔር ተገኝቷልና ከሰይጣንም አይደለም ።

፸፯፤ነገር ግን ክፉ ሁሉ ከሰይጣን ነው።

፸፰፤በሕግ የሚሆን ጋብቻም ነውርና ጉድለት የለበትም ፤ ከእግዚአብሔር የታዘዘ ነው እንጂ አስቀድሞ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጥሮአቸዋልና ።

፸፱፤ስለዚህም እንዲህ አለ ፣ ሰው እናትና አባቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላታል ፣ ሁለቱም አንድ አካልን ይሆናሉ ።

፹፤ካገባም በኋላ በዝሙት ብቻ እንጂ ሰው ሚስቱን አይፍታ ፣ አካሉ ናትና ፣ እኔ ፈጥሬያቸዋለሁና ሌላም አይደለም ።

[1]፥ ዘፍ. ፩ ፡ ፳፯
[2]፥ ማቴ. ፲፱ ፡ ፭

፹፩፡ ይቤ ዘእግዚአብሔር አስ ተፃመረ ኢይፍልጥ ሰብእ እስመ ዘይትፈለጥ እምብእሲቱ እንዘ ይሬሲ ፪ ሥጋ ዐለወ ትእዛዘ እግ ዚአብሔር[፩]::

፹፪፡ ወዘሂ አውሰበ ድኅርተ አር ኰሰ ሥጋሁ ወዘተለዋ ለዘማ ዐለወ ሕገ ግሙራ::

፹፫፡ ምትራ ለዘማ እምሥጋከ እስመ ኢኮነት እንቲአከ::

፹፬፡ ኢታርኲሱ እንከ ሥጋክሙ እስመ የአክሎሙ ለመሃይምናን ግዝረተ ልብ በንጹሕ መንፈስ ::

፹፭፡ ኢትረስዩ ፪ተ ጥምቀተ የአክ ለክሙ ዘነሣእክሙ ቀዳሚ ጥም ቀት ::

፹፮፡ እስመ ተቀበርክሙ ውስተ ሞቱ ለክርስቶስ እንተ ኢተው ህበት ለዕልዋን ወመናፍቃን አላ ዳዕሙ ለቅዱሳን ካህናት ዘጸገው ናክሙ በስመ አብ ወወልድ ወመ ንፈስ ቅዱስ::

፹፯፡ ወኢትትወከፉ ጥምቀተ እምኀበ ዕልዋነ ሃይማኖት ፣ እስመ አሐቲ ይእቲ ጥምቀት ወአሐዱ እግዚአብሔር አብ ፣ ወእግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ፩ [፳] ውእቱ ሞቱ ለኢየ ሱስ ክርስቶስ በሥጋ ::

፩ ማቴ. ፲፱ ፡ ፯ - ፱
፳ ኤፌ. ፬ ፡ ፬ - ፯

፹፩፡ እንዲህም አለ ፣ እግዚአብ ሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለይ ፤ ሁለት አካል አድርጎ ከሚስቱ የሚለይ ሰው የእግዚአ ብሔርን ትእዛዝ አፈረሰ ::

፹፪፡የተፈታችውንም ያገባ ሥጋ ውን አረከሰ ፤ ዘማዊቲቱንም የተ ከተለ ፈጽሞ ሕግን አፈረሰ::

፹፫፡ዘማዊቲቱን ከሥጋህ ለያት፤ ያንተ አልሆነችምና ::

፹፬፡እንግዲህ ሥጋችሁን አታር ክሱ ፤ ለምእመናን በንጹሕ መን ፈስ የልብ መገረዝ ይበቃቸዋልና::

፹፭፡ሁለተኛ ጥምቀትን አታድ ርጉ ፤ መጀመርያ የተጠመቃች ሁት ይበቃችኋል ::

፹፮፡በክርስቶስ ሞት ተቀብራችኋ ልና (ተጠምቃችኋልና) ለከሐዲዎ ችና ለመናፍቃን ያልተሰጠች፣ ነገር ግን ለቅዱሳን ካህናት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም የሰ ጠናችሁ ናት ::

፹፯፡ሃይማኖትን ከለወጡ ሰዎች ጥምቀትን አትቀበሉ፣ጥምቀት አን ዲት ናትና እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፣ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አንድ ነው ፣ መንፈስ ቅዱስ ጰራቅሊጦስም አንድ ነው ፣ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ የሞተው ሞት አንድ ነው::

፹፰፤ ወከማሁ ይኩን ጥምቀት ክሙ ፩ዱ ዘነሣእክሙ በሞቱ።

፹፱፤ ወዘሰ ኢየአምን ወኢይገብር ከመዝ ይከውን ክፍሉ ምስለ ዕልዋን ውስተ ትምህርት እኩይ።

፺፤ ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እስመ መነንክሙ ትምህርትየ ወአነሂ እሜንነክሙ ወአንድገክሙ ወኢይሬስየክሙ ሊቃነ ካህናት ።

፺፩፤ ወእለ ይጠመቁሂ እምኔክሙ ኢኮኑ ንጹሓነ አላ ዳዕሙ ርኩሳን ወአልቦሙ ሥርየተ ኃጢአት።

፺፪፤ ከማሁ ይከውኑ እለ ይነሥኡ ፪ ጥምቀተ ወይሬስዩ ግብሮ ለክርስቶስ ተውኔተ ወይትሜየንዎሙ ለቅዱሳን ወይፀርፉ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ወያረኵሱ ደሞ ክቡረ ወየዐልዉ ሕማማቲሁ ወስምዖ።

፺፫፤ ወእለሰ ኢየአምኑ ወኢይጠመቁ በርትዕት ሃይማኖት ይከውኑ ውጹአነ እምሕግ ወይትኴነኑ እስመ እሙንቱ ይጸዕልዎ ወኢየአኵትዎ።

፹፰፤ እንዲሁ በሞቱ አምሳል የተቀበላችሁት ጥምቀትም አንድ ጊዜ ይሁን ።

፹፱፤ ነገር ግን የማያምን እንደዚህም የማያደርግ ክፍሉ ከከሐዲዎችና ክፉ ትምህርት ካላቸው ጋር ይሆናል።

፺፤ እንደዚህ ለሚያደርጉ ሰዎችም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‹‹ትምህርቴን ንቃችኋልና ፤ እኔም እንቃችኋለሁ ፤ እተዋችኋለሁ የካህናት አለቆችም አላደርጋችሁም።››

፺፩፤ ከናንተም የሚጠመቁት ንጹሓን አይደሉም፤የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ርኩሳን ናቸው እንጂ።

፺፪፤ ሁለተኛ ጥምቀትን የሚቀበሉም እንዲሁ ይሆናሉ፤ የክርስቶስንም ሥራ ጨዋታ ያደርጋሉ፤ ቅዱሳንንም ይተናኰሏቸዋል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይም ይሳደባሉ፤ ክቡር ደሙንም ያረክሳሉ፤ መከራዎቹንና ምስክርነቱንም ይክዳሉ ።

፺፫፤ በቀናች ሃይማኖት አምነው የማይጠመቁ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ይፈረድባቸዋልም፤እነርሱ ይሰድቡታል እንጂ አያመሰግኑትምና።

፲፬፤ይቤ እግዚእነ ዘኢ.ተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢ.ይክል በዊአ መንግሥተ ሰማያት አላ ዳዕሙ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን ወዘሰ ኢ.የአምን ይትኴነን [፩]፡፡

፲፭፤ወዘሰ ይብል ድኅረ እጠመቅ ወያጸርዕ ጥምቀተ ውእቱ ይትኴነን ወይርኅቅ እምእግዚአብሔር፡፡

፲፮፤ ወኢ.ትትሀከዩ ተመይጦ ኀበ እግዚ.አብሔር እስመ ኢ.የአምር ሰብእ ዘይመጽእ ላዕሌሁ ፡፡

፲፯፤ወአንትሙሰ አጥምቁ ደቂቀክሙ እንዘ ሕፃናት እሙንቱ ወሴስይዎሙ ሲሳየ መንፈሳዊተ ወሕፅንዎሙ በተግሣጽ ወጥበብ፡፡

፲፰፤ እስመ ይቤ ኅድግዎሙ ለሕፃናት ወኢ.ትክልዕዎሙ መጺአ ኀቤየ [፪] ፡፡

፲፱፤ናሁ ጸሐፍነ ለክሙ ዘንተ ኵሎ ኦ ፍቁራን አኃው ትለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወኢ.ትትወከፉ ነገረ ፅሩዐ ዘገብሩ ዕልዋን በስመ ዚ.አነ፡፡

፳፤ኢ.ትበሉ እንከ ብነ ሐዋርያት እለ ይስእሉ በእንቲአነ አላ ዳዕሙ ነጽሩ ሥነ ግብርሙ፡፡

፩ ዮሐ. ፫ ፥ ፭ - ፱
፪ ማቴ ፲፱ - ፲፬

፲፬፤ጌታችን ዳግመኛ ከውሀና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይችልም ፣ ነገር ግን ያመነና የተጠመቀ ይድናል ያላመነ ግን ይፈረድበታል አለ፡፡

፲፭፤ኋላ እጠመቃለሁ ብሎ ጥምቀትን የሚያስቀር ግን ይፈረድበታል፤ከእግዚአብሔርም ይርቃል፡፡

፲፮፤ወደ እግዚአብሔር መመለስን ችላ አትበሉ ሰው በላዩ የሚመጣበትን አያውቅምና ፡፡

፲፯፤እናንተ ግን ልጆቻችሁን ሕፃናት ሳሉ አጥምቁ ፣ መንፈሳዊ ምግብንም መግቧቸው ፣ በምክርና በጥበብም አሳድጓቸው፡፡

፲፰፤ ልጆችን ተዋቸው ፣ ወደኔ መምጣትንም አትከልክሏቸው ብሏልና፡፡

፲፱፤ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፣ ጥበብንና ዕውቀትን ታስተውሉ ዘንድ ይህን ሁሉ ጻፍንላችሁ ወንጀለኞች በእኛ ስም የሚያደርጉትን ተርታ ነገርንም አትቀበሉ ፡፡

፳፤እንግዲህም ስለ እኛ የሚለምኑ ሐዋርያት አሉን አትበሉ ፣ የሥራቸውን ደግነት ተመልከቱ እንጂ ፡፡

፲፩፤እስመ ቦ እለ ይገብሩ ብዙኀ ኀይላተ ዘምሉዕ ኀምዘ ሞት በስሙ ለኢየሱስ ክርቶስ ከመ ሲሞን መሠርይ ወከላዮፊዮስ ወእለ ምስሌሆሙ በኵሉ መካን እለ ያስሕትዎሙ ለሰብእ [፳]፡፡

፲፪፤ወአንትሙኒ እለ አፍቀርክ ምዎ ለክርስቶስ ወንሕነ አግብር ቲሁ ወላእካኒሁ እሙንቱ ቀደ ምት ጸሐፍነ መጻሕፍተ ዕፁባተ ዘሙሴ ወሄኖክ፣ ወአዳም ወሴት፤ ወኢሳይያስ ወዳዊት ፣ ወኤልያስ ወ፫ቱ አበው ቀደምት፣ወእለ ይት ቃረንዎሙ ለእሉ ይከውኑ ውፁ ዓነ እምሕግ ፡፡

፲፫፤ወዓዲ ጸሐፉ መጽሐፈ በስመ ጽርዕ እለ ይሬስዩ ርእሶሙ ኅሩ ያነ ወንጹሓነ ወይብሉ ጥዩቅ ውእቱ መጻሕፍቲነ እንዘ ርኩሳን እሙንቱ ረኀቁ እምኔሆሙ ወእም እለ ይገብሩ ከመዝ፡፡

፲፬፤ከመ ኢትትከሀነኑ ምስሌሆሙ እለ ጸሐፉ ለአስሕቶ መሃይምናን ዘአልቦሙ ነውር ፡፡

፲፮፤ አርዳኢሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ንቤ እንከ በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሳውስት ወዲያቆናት ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት እምቅ ድመ ሢመት፣ ወእምድኅረ ሢመ ትሰ ኢርቱዕ ያውስቡ ፡፡

፳ የሐ ሥራ ፱ ፥ ፲፰ - ፳፬

፲፩፤የሞት መርዝን የተመላ ብዙ ታምራትን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚአደርጉ አሉና ፣ እንደ ባለሥራዩ ሲሞንና እንደ ከላዮ ፊዮስ በቦታውም ሁሉ ከእነርሱ ጋር ሰዎችን የሚያስቷቸው አሉና ፡፡

፲፪፤ ክርስቶስን የወደዳችሁት እና ንተ እኛም ባርያዎቹ የቀደሙ እነ ዚያ አገልጋዮችም የሙሴንና የሄ ኖክን ፣ የአዳምንና የሴትን ፣ የኢሳይያስንና የዳዊትን ፣ የኤል ያስንና የቀደሙ የሦስቱን አበው ድንቅ ድንቅ መጻሕፍትን ጻፍን፣ እሊህን የሚቃወሙ ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ፡፡

፲፫፤ዳግመኛም ራሳቸውን የተመረ ጡና ንጹሓን የሚያደርጉ በጽርዕ ስም መጽሐፍን ጻፉ፣ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ መጽሐፎቻችንን የተረዱ ናቸው ይላሉ፣ ከእነርሱና እንዲህ ከሚያደርጉ ራቁ ፡፡

፲፬፤ ነውር የሌላቸው ምእመናንን ለማሳት መጽሐፍን ከጻፉ ጋራ እንዳይፈረድባችሁ፡፡

፲፮፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እኛ ፣ ስለ ኤጲስ ቆጶሳትና ስለ ቀሳውስት ስለ ዲያ ቆናትም ከሹመት አስቀድመው በአንዲት ሴት ጸንተው ይኑሩ ፣ ከሹመት በኋላ ግን ሊያገቡ አይ ገባም አልን፡፡

፲፯፤ወካዕበ ንኤዝዝ በእንተ አግብ ርት እለ ይትኤዘዙ ለቤተክርስቲ ያን ንፍቀ ዲያቆናት አናጉንስጢስ ወዐጸውተ ኆዋኅው ይንበሩ በአ ሐቲ ብእሲት ወሰብሳብ ንጹሕ።

፲፰፤ወእምድኅረ ነሥኡስ ጥምቀተ ወሢመተ ኢይግበሩ ኃጢአተ ከመ ኢይረዱ ውስተ ኲነኔ ።

፲፱፤ናሁ ንኤዝዝ ከመ ኢያውስቡ ዘማ ወኢአመተ ወኢድኅርተ ወኢ መዐስብተ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ[፱]።

፳፤ ወዓዲ ዲያቆናዊት ብእሲት ትኩን ድንግለ ወንጽሕተ ፣ ወእ መሂ መበለት መሃይምንት እንተ አውሰበት ፩ደ ብእሴ መፍትው ትርከብ ሢመተ አንስት።

፳፩፤ ወለእለሂ ይትመየጡ እም ኀጢአት ርቱዕ ትትወከፍዎሙ ዝውእቱ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ወለንዑስ ክርስቲያንሂ።

፳፪፤ ሶበ ለበዉ ተግሣጸ አጥም ቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ ወመ ንፈስ ቅዱስ ።

፲፯፤ሁለተኛም በቤተ ክርስቲያን ስለሚታዘዙ አገልጋዮች ንፍቀ ዲያቆናትና አናጉንስጢስ ስለ አፀውተ አናቅጽም በንጹሕ ጋብቻ በአንዲት ሴት ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እናዝዛለን።

፲፰፤ጥምቀትንና ሹመትን ከተቀ በሉ በኋላ ግን ወደ ቅጣት ፍርድ እንዳይወርዱ ኃጢአትን አይ ሥሩ ።

፲፱፤ እነሆ በሕግ እንደተጻፈ ዘማይቱን ፣ ነፃ ያልወጣች ባር ያን፣ በነውር የተፈታችውን፣ ባሏ ሙቶባት የገለሞተችውን እንዳያ ገቡ እናዝዛለን።

፳፤ዳግመኛም ዲያቆናዊት ሴት ንጽሕት ድንግል ትሁን ፣ ፈትም ብትሆን አንድ ሰውን ያገባች የታ መነች የሴቶችን ሹመት ታገኝ ዘንድ ይገባል።

፳፩፤ ከኃጢአት የሚመለሱትንም ትቀበሉአቸው ዘንድ አግባብ ነው፣ በኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፈቃዱ ይህ ነውና ፣ ንዑሰ ክርስቲ ያንንም ተቀበሉአቸው ።

፳፪፤ ትምህርትንም በተረዱ ጊዜ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው ።

፱ ፥ ፩ ጢሞ. ፫፥ ፩-፲፩ ፤ ቲቶ. ፩፥፩-፱፤ማቴ. ፲፱-፱

፻፲፪፤ ወለእለሰ አልቦሙ አምልኮ እግዚአብሔር አዝዝዎሙ ለመሃ ይምናን ይትፈለጡ እምኔሆሙ በኵሉ ግብር ኢበምክር ወኢበነገር ወኢበ ጸልዮ ወአርኀቅዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር እስመ ነኪራን እሙንቱ ወእኩያን ወሙ ሱናን እለ የሀጕሉ አባግዐ መር ዔቱ ለክርስቶስ ::

፻፲፪፤ እግዚአብሔርን ማምለክ የሌ ለባቸውን ግን ምዕመናን በሥ ራው ሁሉ በምክር ቢሆን ፣ በነገርም ቢሆን ፣ በጸሎትም ቢሆን ፣ ከእነርሱ ይለዩ ዘንድ እዘዟቸው፣ከእግዚአብሔርም ቤተ ክርስቲያን አርቋቸው ፣ እነርሱ የተለዩ ክፉዎች የጠፉ የክርስ ቶስን መንጋዎች የሚአጠፉ ናቸ ውና ::

፻፲፫፤ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ጠቢብ ሰሎሞን አሌ ሎሙ ለመናፍቃን እለ ያጠብቡ ርእሶሙ ወደኃሪ ቶሙ ለኵነኔ ሲኦል እሉ እሙ ንቱ እለ ይሜህሩ ተግሣፀ ሐሰት ወይፀርፉ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ወእለ ተሀይደ እምኔሆሙ ክፍለ ርስት ዘነሥኡ እምኀቤሁ ወአል ቦሙ ስርየት በዝ ዓለም ወኢ በዘይመጽእ ዓለም ::

፻፲፫፤ ስለ እነርሱም ጠቢቡ ሰሎሞን እንዲህ አለ ፤ ራሳቸውን ጥበበኛ ለሚያደርጉ ሰዎች ወዮ ላቸው፣ ፍጻሜአቸውም ለሲኦል ቅጣት ነው ፣ እሊኸውም የሐሰት ምክርን የሚአስተምሩ በመንፈስ ቅዱስ ላይም የሚሳደቡ ፣ ከእርሱ የተቀበሉት የርስት ክፍልም ከእነ ርሱ የተቀማ በዚህ ዓለም በሚመ ጣውም ዓለም የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ናቸው ::

፻፲፬፤ እስመ አፈድፈዱ ዐሊወ እምአይሁድ ወአረማውያን እለ ይፀርፉ ላዕለ እግዚአብሔር ፈጣሬ ኵሉ ወውእቱ መልዕልተ ኵሉ ወተንሥኡ ላዕለ ወልዱ ወክሕድዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወአ ፅርዑ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ወኀረዩ ሎሙ ፅርፈተ ወአማሰኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ እሉ እሙ ንቱ ቌናጽል እለ ያማስኑ ዐጸደ ወይን::

፻፲፬፤ ሁሉን በፈጠረ ከሁሉ በላይ በሚሆን በእግዚአብሔር አብ ላይ ከሚሳደቡ በልጁም ላይ ከተነሡ መንፈስ ቅዱስንም ከካዱ ፣ ስድ ብንም ለነሱ መርጠው ቅዱሳት መጻሕፍትን ካስታጕሉ ፣ እሊኽ ውም የወይን ቦታን የሚያጠፉ ቀበሮዎች ናቸው ፣ የክርስቶስ ማደሪያ ቤተ ክርስቲያንን ከሚያ ጠፉ ከወንጀለኞች ከአይሁድ ይልቅ ክህደትን አብዝተዋልና::

፻፲፭፤ ንኤዝዘክሙ ረኀቁ እምእሉ እስመ ዘይተሉ ጠቢበ ይከውን ከመ ውእቱ ጠቢብ ወዘሂ ይተሉ አብደ ይከውን ከመ ውእቱ አብድ።

፻፲፮፤ ኢመፍትው ከመ ትንበሩ ምስለ ሰረቅት ወኢትደመሩ ምስለ ዐላውያን።

፻፲፯፤ ስምዑ ዘይቤ ዳዊት ቅዱስ አኮኑ ጸላእተከ ጸላእኩ እግዚኦ ወተመንሰውኩ በእንተ ፀርከ ፍጹመ ጽልአ ጸላእክዎሙ ወኮኑኒ ፀርየ[፲]።

፻፲፰፤ እስመ ረገሞ እግዚአብሔር ለኢዮሳፍጥ በእንተ ፍቅር ወረድ ኤተ አክዓብ ንጉሥ ወአካዝያስ።

፻፲፱ ይቤሎ ለንጉሥ ኢዩ ነቢይ ኮንከ ረድኦ ለብእሲ ኃጥእ ታድኅኖኑ እንከ አንተ ዘጸልአ እግዚአብሔር[፲፩]።

፻፳፤ ወበእንተዝ ወረደ ፍጡን መዓተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ እስመ ኢኮነ ርቱዐ ልቡ በቅድሜሁ ወኮነ ኀሠረ ምግባሩ በውስተ ምድር[፲፪]።

፻፳፩፤ ረኀቁ እንከ እምኔሆሙ ወኢትትወከፉ ሰላሞሙ።

፻፳፪፤ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ነቢይ አልቦሙ ፍሥሓ ለረሲዓን በቅድመ እግዚአብሔር እሉ እሙንቱ ተኵላት ወከለባት መሰጥ እለ አልቦሙ ምሕረት[፲፫]።

፲ መዝ. ፻፴፰ - ፳፩ - ፳፪
፲፩ ፥ ፪ ዜና መዋ. ፲፱ - ፪
፲፪— ፪ ዜና መዋ. ፳ - ፴፯
፲፫ ፤ ኢሳ. ፶፯ - ፳፩

፻፲፭፤ከእሊህ ትርቁ ዘንድ እናዝዛችኋለን ጥበበኛን የሚከተል እን ደዚያ ጥበበኛን ይሆናልና አላዋቂ ንም የሚከተል እንደዚያ አላዋቂ ይሆናልና።

፻፲፮፤ ከሌቦች ጋራ ትኖሩ ዘንድ አገባብ አይደለም ፤ ከዓላውያን ጋራም አንድ አትሁኑ።

፻፲፯፤ ቅዱስ ዳዊት የሚለውን ስሙ አቤቱ ጠላቶችህን የጠላሁ አይደለሁምን ፤ ስለጠላቶችህም ጠፋሁ ፤ ፍጹም ጥልንም ጠላኋ ቸው ጠላትም ሆኑኝ።

፻፲፰፤እግዚአብሔር ኢዮሳፍጥን፤ ንጉሡ አክዓብንና አካዝያስን ስለ ወደደና ስለ ረዳ ረግሞታልና።

፻፲፱፤ ንጉሡን ነቢዩ ፤ ኢዩም እንዲህ አለው ፤ የኃጢአተኛ ሰው ረዳትን ሆንህ ፤ እንግዲህ እግዚአብሔር የጠላውን አንተ ታድነዋለህን።

፻፳፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ቁጣ ፈጥኖ በእርሱ ላይ ወረደ ፤ ልቡ በፊቱ የቀና አልሆነምና ፤ በምድርም ሥራው ወራዳ ሁኗልና ።

፻፳፩፤ እንኪያስ ከእነርሱ ራቁ ሰላማቸውንም አትመኑ።

፻፳፪፤ ስለ እነርሱም ነቢይ እንዲህ አለ ፤ ለዝንጉዎች ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ደስታ የላቸውም ፤ እነርሱም ምሕረት የሌላቸው ተኵላዎችና ነጣቂዎች ውሾች ናቸው።

፻፳፫፤ወሶበ ቀርበት ዕለት ወበጽሐት ሰዓት ብዙኃን ይከውኑ እኩያነ ፡፡

፻፳፬፤በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ወበደኃሪ መዋዕል ተሐፅፅ ሃይማኖት ወትሴኵስ ፍቅር ወትበዝኀ ኃጢአት ወይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢያት ወይገብሩ ተአምረ በውስተ ሰማይ ወያስኅትዎሙ ለብዙኃን ኅሩያን፡፡

፻፳፭፤ ናሁኬ ንስአሎ ለእግዚአብሔር ያድኅነነ እምስሕተቶሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ወይባልሐነ እምዕልዋን ሕዝብ ከመ ናጽንዓ ለቤተ ክርስቲያን ወያድኅኖሙ ለብዙኃን ወይፈውሶሙ በብዙኅ ተግሣፅ ወበቃለ ጸጋ[፲፬] ፡፡

፻፳፮፤ወእለሰ ኢተወክፉ ስብከተነ ስዕኑ ተፈውሶ ወወፅኡ እመርዔት ከመ ያማስኑ ካልኣነ አባግዐ ንጹሓነ እለ አልቦሙ ነውር፡፡

፻፳፯፤ወከመዝ ሠራዕነ እንከ በውስተ ኵሉ በሐውርት ወረሰይነ ለክሙ ዛተ ርትዕተ ትምህርተ /ዲድስቅልያ/ በጽድቅ ወበንጽሕ ተዝካረ ለእለ የአምኑ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወፈነውነ ምስለ ኅሩይ ቀሌምንጦስ ወፍቁር በርናባስ ወፍቁር ወልድ ጢሞቴዎስ ወብፁዕ ማርቆስ ወምስሌሆሙ ቲቶ ወሉቃስ ወአሶን ወሉኪዮስ ወሱሲ ጴጥሮስ[፲፭]፡፡

፲፬ ማቴ. ፳፬ - ፲፪ - ፳፬
፲፭ ፥ ሮሜ. ፲፮ - ፳፩

፻፳፫፤ ቀን በቀረበች ጊዜ ሰዓትም በደረሰች ጊዜ ብዙዎች ክፉዎችን ይሆናሉ ፡፡

፻፳፬፤ጌታችን በወንጌል እንደ አለ፣ በኋለኛው ዘመን ሃይማኖት ታንሳለች ፣ ፍቅርም ትጠፋለች፣ ኃጢአትም ትበዛለች ፣ በመሢሐ ክርስቶስ የሚዋሹ ፣ በነቢያትም የሚዋሹ ይመጣሉ ፣ በሰማይም ተአምርን ያደርጋሉ ብዙዎች ምርጦችንም ያስታሉ ፡፡

፻፳፭፤እነሆ እንግዲህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከስሕተታቸው ያድነን ዘንድ እግዚአብሔርን እንለምነው ቤተ ክርስቲያንንም እንድናጸናት ከከዳተኞች ሕዝብ ይታደገን ዘንድ ብዙዎችንም ያድናቸውና በብዙ ምክርና በጸጋ ቃል ይፈውሳቸው ዘንድ እንለምነው፡፡

፻፳፮፤ ትምህርታችንን ያልተቀበሉ ግን መዳን ተሳናቸው ፣ ነውር የሌለባቸው ሌሎች ንጹሓን በጐችን ያጠፉ ዘንድም ከመንጋ ወጡ ፡፡

፻፳፯፤እንግዲህ በቦታቸው ሁሉ እንዲህ ሠራን ፣ ይህችን የቀናች ትምህርትንም /ዲድስቅልያ/ በጽድቅና በንጽሕና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሰዎች መታሰቢያ አደረግንላችሁ ፣ ከተመረጠ ቀሌምንጦስና ከተወደደ በርናባስ፣ ከተወደደ ልጅ ጢሞቴዎስና ከብፁዕ ማርቆስ፣ ከእነርሱም ጋር ከቲቶና ከሉቃስ ፣ ከአሶንና ከሉኪዮስ ፣ ከሱሲ ጴጥሮስም ጋር ላክነው ፡፡

፻፹፰፤ ንስእለክሙ ትትመሰሉ በእሉ ወስምዑ ቃሎሙ ወረኃቁ እምዘ ትካት ልማድ እስመ ቀደ ምትሰ ኃለፉ ፡፡

፻፹፰፤እነሱን ትመስሉ ዘንድ እንለ ምናችኋለን፣ ቃላቸውንም ስሙ፣ ከቀድሞው ልማድም ራቁ ፣ ፊተ ኞች አልፈዋልና ፡፡

፻፹፱፤ ወአንትሙ ኩኑ ሐዲሳነ እስመ አእመርክምዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ ወወሀበነ ሕገ ንጹሐ ወመድ ኀኒተ ነፍስነ ዘረሰይነ ውስቴታ ፍጹመ ስመ ዚአሁ ዘእንበለ ፍል ጠት ወሕፀት ወወልጦት ዘአልቦ ነውር እንተ ትመይጥ ነፍሳተ፡፡

፻፹፱፤እናንተም አዲሶችን ሁኑ፣ ሁሉ በእሱ የተፈጠረ ፤ ነፍሳትን የምትመልስ ነውር የሌለባት ያለ መለየት ያለ መጉደልና ያለ መለ ወጥ የእርሱን ስም በውስጥ ፍጹም ያደረግንባት የነፍሳችን መዳኛና ንጹሕ ሕግን የሰጠን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አው ቃችሁታልና፡፡

፻፺፤ ዘንተ ለዘረስዑ ዕብራውያን ወሀቦሙ ተዝካረ በሚልክያስ ነቢይ ዘይብል ተዘከሩ ሕገ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ዘአዘዘክሙ ዘንተ ትእዛዘ ጽድቅ ወቅድሳት[፲፮]፡፡

፻፺፤ ይህን ለረሱ ዕብራውያንም ይህን የጽድቅና የቅድስና ትእዛዝን ያዘዛችሁን የእግዚአብሔርን ሰው የሙሴን ሕግ አስቡ የሚል መታ ሰቢያን በነቢዩ በሚልክያስ ሰጣ ቸው፡፡

፻፺፩፤ ወእግዚእነ ኢሠዐረ ሕገ ኦሪት ወኢያሕፀፀ አላ ዳዕሙ ይቤ ኢተኀልፍ አሐቲ ቃል እምኦሪት እስከ ዝ ኵሉ ይትገበር ፣ ወካዕበ ይቤ ኢመጻእኩ እሥዐሮሙ ለኦ ሪት ወለነቢያት አላ ከመ እፈ ጽሞሙ[፲፯]፡፡

፻፺፩፤ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የኦሪትን ሕግ አልሻረም ፣ አላጓ ደለምም፣ ነገር ግን ይህ ሁሉ እስ ኪደረግ ድረስ ከኦሪት አንዲቱ ቃል አታልፍም አለ፣ ሁለተኛም እፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፣ ኦሪትንና ነቢያትን ላሳልፋቸው አልመጣሁም አለ ፡፡

፻፺፪፤ እስመ ሙሴ ሠራዔ ሕግ ነቢይ ወንጉሥ ፣ ወኤልያስ ነቢይ ቀናዒ አስተርአዩ ምስለ እግዚእ ሶበ ተወለጠ ራእዩ በቅድሜሆሙ ስምሀ ኮኑ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ወትስብእቱ ከመ ፍቁር ወሰብአ ቤቱ ወአኮ ከመ ነኪ ራን[፲፰] ፡፡

፻፺፪፤ ሕግን የሠራ ነቢይና ንጉሥ ሙሴ ፣ ቀናተኛው ነቢይ ኤልያስም በፊታቸው መልኩ በተ ለወጠ ጊዜ ከጌታ ጋር ታዩ ፣ ሰው ስለመሆኑ ስለ ሕማሙና ስለሞቱ ምስክር ሆኑ ፣ እንደ ወዳጅና እንደ ቤቱ ሰዎች እንጂ እንደ ባዕዶች አይደሉምና፡፡

፲፮ ሚል. ፬ - ፮
፲፯ . ማቴ. ፭ - ፲፯ - ፲፰
፲፰. ሉቃ. ፬- ፳፰ — ፴፩

፻፴፫፡ወሀበ እግዚአብሔር ሥርዐተ ፲ቱ ቃላት ዘውስተ ኦሪት ወነቢያት በቅዱሳን ወእሙንቱሰ ነበሩ እንዘ ይሰምዑ ቃሎ እምቅድመ ይግበሩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ዘሰመይዎ ግብፃውያን ሀቤ [፲፱]::

፻፴፬፡ እስመ ሥርዐትሰ ጽድቅ ውእቱ::

፻፴፭፡ ወበእንተዝ ተሰምየ ሕገ ወይፈትሕ በርትዕ ::

፻፴፮፡ሲሞንሰ ወእለሂ ምስሌሁ ጸልኡ ዘንተ ሥርዐተ ወይዌድሱ ርእሶሙ ወእሙንቱሰ ይወርዱ ውስተ ገሃነም::

፻፴፯፡ሕግሰ ኄር ወቅዱስ ውእቱ እስመ ይቤ እመ ትፈቅድ ትግበር ሊተ ምሥዋዐ ሕንጽ ሊተ በምድር ወኢይቤ ሕንጽ ሊተ ዘእንበለ ሥምረት ::

፻፴፰፡እስመ ይጽሕቅ እግዚአብሔር በኀቤነ መሥዋዕተ ወቊርባነ::

፻፴፱፡አቤልሰ ወኖኅ ወአብርሃም መሥዋዕተ ወዕጣነ አዕረጉ ኀቤሁ በፈቃዶሙ::

፻፵፡ወከማሁ በፈቃዶሙ ዕብራውያንሂ ገብሩ ዘንተ፣ወአኮ ውእቱ ዘአዘዞሙ ዳዕሙ ለሊሆሙ በሥምረቶሙ ውእቱሂ ተወክፈ መሥዋዕቶሙ ዘአዕረጉ ሎቱ በልብ ንጹሕ ::

[፲፱] ዘፀ. ፳ - ፫ - ፲፰

፻፴፫፡ እግዚአብሔርም በኦሪትና በቅዱሳን ነቢያት ውስጥ ያሉ የአሥሩን ቃላት ሥርዐት ለሕዝቡ ሰጠ፣ እነርሱም ግብፃውያን አምላክ ያሉት የላም ጥጃን አስመስለው ጣዖትን ከመሥራት አስቀድመው ቃሉን ሲሰሙ ኖሩ::

፻፴፬፡ሥርዐት ጽድቅ ነውና ::

፻፴፭፡ ስለዚህም ሕግን ተባለ በእውነትም ይፈርዳል::

፻፴፮፡ሲሞንና ከርሱ ጋራ የነበሩ ግን ይህን ሥርዓት ጠሉ ፣ እራሳቸውንም ያመሰግናሉ ፣ እነርሱ ግን ወደ ገሃነም ይወርዳሉ ::

፻፴፯፡ ሕጉ ግን ቸርና ቅዱስ ነው፣ መሠዊያን ትሠራልኝ ዘንድ ብትወድ በምድር ሥራልኝ አለ እንጂ ያለ ፈቃድህ ሥራልኝ አላለምና::

፻፴፰፡እግዚአብሔር መሥዋዕትንና ቊርባንን ከእኛ ይፈልጋልና::

፻፴፱፡ አቤልና ኖኅ አብርሃምም መሥዋዕትንና ዕጣንን በፈቃዳቸው ወደ እርሱ አሳርገዋልና::

፻፵፡እንዲሁ ዕብራውያንም በፈቃዳቸው ይህን አደረጉ፣ እርሱ ያዘዛቸው አይደለም ፣ እነርሱ በፈቃዳቸው ነው እንጂ ፣ እርሱም በንጹሕ ልቡና ያሳረጉለትን ተቀበለ::

፻፵፩፤ወበእንተዝ ይቤ ኢይፈቅድ ዕጣንክሙ ወኢይጽሕቅ ወኢምን ተኒ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ ዓለም ወኵሉ ዘውስተ ትካት መዋዕል ረስዕዎ አሕዛብ ለእግዚአብሔር ወረሰዩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም አምላከ ህየንተ እግዚአብሔር ዘበአማን::

፻፵፪፤ አመ ይወፅኡ እምግብፅ ይቤ አሮን እሉ እሙንቱ አማል ክቲከ እስራኤል ዘአውፅኡከ እምድረ ግብፅ ወእሙንቱሰ አም ለኩ ጣዕዋ ላሕም በዕልወት ወን ደግዎ ለእግዚአብሔር ዘፈነወ ሙሴሃ ወአውፅኦሙ እምዕፁብ ኵነኔ ::

፻፵፫፤ ወናሁ ገብረ እግዚአብሔር ተአምራተ በእደ ሙሴ ገብሩ ወበትር ዘአማሰኖሙ ለግብፃውያን በ፲ቱ መቅሠፍት ዝንቱ ውእቱ፣ ወቦቱ ዘበጣ ለባሕረ ኤርትራ ወአ ኅለፎሙ እንተ ማዕከላ ከመ ምር ዋጸ አፍራስ በውስተ የብስ ወለጸ ላእቱሰ አስጠሞሙ ውስቴታ::

፻፵፬፤ወረሰየ ጥዑመ ነቅዐ ማይ መሪረ ወአንቅዐ ኰኵሐ ወአው ሐዘ ሎሙ ማየ::

፻፵፩፤ስለዚህም እንዲህ አለ ፤ ዕጣናችሁን አልወድም ፤ ምንም አልሻም ፣ ዓለም ሁሉ የኔ ነውና በቀድሞ ዘመን የነበሩ ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ረሱት ፤ የላም ጥጃንም ስለ እውነተኛው እግዚአ ብሔር ፈንታ አምላክ አደረጉ ላቸው ::

፻፵፪፤ከግብፅም በወጡ ጊዜ አሮን እስራኤል ሆይ ፣ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አምላኮችህ እሊህ ናቸው አለ ፣ እነርሱም በክህደት የላም ጥጃን አመለኩ ፤ ሙሴን ልኮ ከሚያስጨንቅ አገዛዝ ያወጣቸው እግዚአብሔርን ተዉት ::

፻፵፫፤ እግዚአብሔርም በወዳጁ በሙሴ እጅ ታምራትን አደረገ ፤ በበትሩም ግብፃውያንን በአሥር መቅሠፍት ያጠፋቸው እርሱ ነው፤ በዚያም በትር የኤርትራን ባሕር መትቶ በደረቅ እንዳለ ፈረስ መሯጫ አድርጎ በመካከሏ አሳለ ፋቸው ፤ ጠላቶቹንም በውስጧ አሰጠማቸው::

፻፵፬፤ መራራውን የውሃ ምንጭ ጣፋጭ አደረገ ፣ ጭንጫውንም ሰንጥቆ ውሃን አፈለቀላቸው ::

፻፵፬፤ ወጸለሎሙ መዓልተ በደመና ወሌሊተ በዐምደ እሳት ወአብርሀ ሎሙ ወመርሖሙ ወእሙንቱሰ ኢያእመሩ ኀበ ይበጽሑ::

፻፵፭፤ ወአውረደ ሎሙ መና ይብልዑ እምሰማይ ወአዝነመ ሎሙ ሥጋ ከመ መሬት::

፻፵፮፤ ወወሀበሙ ሕገ በገዳም ወረሰዮሙ ድልዋነ ይስምዑ ቃሎ ኀደግዎ ለዘገብረ ሎሙ ዘንተ ኵሎ ::

፻፵፯፤ ወይቤልዎ ለአሮን ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ምስሌነ ወገብረ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ወሰገዱ ሎቱ::

፻፵፰፤ ወአእመረ እግዚአብሔር ከመ አልቦ አኰቴት በእንተ ኵሉ ዘገብረ ሎሙ ::

፻፵፱፤ ወእሙንቱሰ ተአስሩ በማእሰር ዘኢይትፈታሕ ወወድቀ ውስተ መሥገርት እንተ አልባቲ ሙጻእ ወምጉያይ::

፻፶፤ ወአንትሙሰ ሶበ ትገብሩ ምሥዋዐ አዕርጉ ውስቴቱ ቍርባነ ኵሎ ጊዜ እስመ ውእቱ ይቤ ረሳዕኮ ለእግዚአብሔር ዘአድኀነከ ወአልበከ አኰቴተ ስምየ::

፻፵፬፤ ቀን በደመና ጋረዳቸው ፤ ሌሊትም በእሳት ምሰሶ እያበራ መራቸው ፤ እነርሱ ግን የሚደርሱበትን አያውቁም ነበር::

፻፵፭፤መናንም ይበሉ ዘንድ ከሰማይ አወረደላቸው ፤ ሥጋንም እንደ መሬት አዘነመላቸው::

፻፵፮፤በምድረ በዳም ሕግን ሰጣቸው ፤ ቃሉንም ይሰሙ ዘንድ የተዘጋጁ አደረጋቸው ፤ ይህን ሁሉ ያደረገላቸውን ተዉት ::

፻፵፯፤አሮንንም ከኛ ጋራ የሚሄዱ አምላኮችን ሥራልን አሉት፤ እርሱም የላም ጥጃን ሠራላቸው ፤ እነርሱም ሰገዱለት::

፻፵፰፤እግዚአብሔርም ስለ አደረገላቸው ሁሉ ምስጋና እንደሌለው ዐወቀ ::

፻፵፱፤እነርሱም በማይፈታ ማሠሪያ ታሥረው መውጫና መሸሻ በሌለባት ወጥመድ ውስጥ ወደቁ::

፻፶፤ እናንተ ግን መሠዊያን በሠራችሁ ጊዜ ሁሉ በውስጡ ቍርባንን አሳርጉ ፤ እርሱ ያዳነህ እግዚአብሔርን ረሳኸው ፤ ስሜን ማመስገንንም የለህም ብሏልና::

፻፶፰፤ ወአንትሙሰ አእመርክምዎ ለ፩አምላክ በልብ ንጹሕ ወበሠናይ ሕሊና ወሰማዕክሙ ቃሎ ለመድኀን ብፁዓት አዕይንቲክሙ እለ ርእያ ወእእዛኒክሙ እለ ሰምዓ ::

፻፶፱፤ናሁ ፈትሐክሙ እማእሰር ወግዕዝክሙ እምግብርናት::

፻፷፤ወዓዲ ይቤ ኢይብለክሙ አግብርትየ እስመ ገብርሰ ኢየአምር ዘይሬስዮ እግዚኡ አላ ዳዕሙ አዕርክትየ አንትሙ ::

፻፷፩፤ ናሁ መሀርኩክሙ ኵሎ ዘሰማዕኩ በኀበ አቡየ[፷፩] ::

፻፷፪፤ወእለሰ ይፈቅዱ ኢይርአዩ ወኢይስምዑ ገዝፈ ልቦሙ ወርኀቁ እምኔሁ::

፻፷፫፤አንትሙሰ ብፁዓን አንትሙ ዘሠዓረክሙ እግዚአብሔር እመርገም እስመ ዘመጽአ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር አጽንዐ ሕገ ወፈጸመ ወአሰሰለ ክቡደ ጾረ ዘውስቴቱ ፣ አድኀነነ ወአግዐዘነ እምተቀንዮ ለኃጢአት ወመሐረነ ወወሀበነ ሕይወተ ዘለዓለም ::

፷፩ ዮሐ. ፲፯ - ፲፯

፻፶፰፤እናንተ ግን አንዱን አምላክ በንጹሕ ልብና በበጎ አሳብ አውቃችሁታል፤የመድኀኑንም ቃል ሰምታችኋል ፤ ያዩ ዓይኖቻችሁ ፣ የሰሙም ጆሮዎቻችሁ ብፁዓን ናቸው::

፻፶፱፤እነሆ ከማሰሪያ ፈታችሁ ፣ ከባርነትም ነፃ ወጣችሁ::

፻፷፤ዳግመኛም ባሮቼ አልላችሁም አለ ፣ ባሪያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና ፣ ወዳጆቼ ናችሁ እንጂ::

፻፷፩፤እነሆ በአባቴ ዘንድ የሰማሁትን ሁሉ አስተማርኳችሁ::

፻፷፪፤ እንዳያዩ እንዳይሰሙ የሚወዱ ግን ልቡናቸው ደንድኖ ከርሱ ራቁ::

፻፷፫፤እግዚአብሔር ከርግማን የለያችሁ እናንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ ፤ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ሕግን አጽንቷልና ፤ ሕጉንም ፈጽሞ ከእኛ ከባድ ሸክምን አርቋልና ፤ እኛንም አድኖ ከኃጢአት መገዛት ነፃ አውጥቶናልና ፤ ይቅር ብሎም የዘለዓለም ሕይወትን ሰጥቶናልና::

፻፷፩፤ወካዕበ ይቤ ዘይፈቅድ ይትልወኒ ይጽናሕ ዳግመ ምጽአትየ።

፻፷፪፤ ወውእቱሰ ኢተወክፈ መሥዋዕተ ወቍርባነ ዘያበውኡ አሕዛብ እስመ ብዙኀ ጊዜ አበሱ ሎቱ።

፻፷፫፤ ወለእሙንቱሰ ይመስሎሙ በአብዝኆ መሥዋዕት ዘይድኅኑ እመ ቅሠፈተ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዳዕሙ ንሕነ ንሰብሖ።

፻፷፬፤ወዓዲ ይቤ በእንተ ምንት ታመጽኡ ሊተ ዕጣነ እምሳባ ወቀናንሞሰ እምርኁቅ ብሔር ኢይሠምር መሥዋዕተክሙ ወኢይትዌከፍ ዕጣነክሙ።

፻፷፭፤ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ለምንት ታበውኡ ሊተ መሥዋዕተክሙ ፤ ጽጉብ አነ እመሥዋዕተ ሐራጊት ወአልህምት ወሰብሐ አባግዕ፤ ኢይፈቅድ ደመ ላህም ወጠሊ እመኒ አምጻእክሙ ኢታስተርእዩኒ መኑ ኀሠሠ ለዘንቱ እምእዴክሙ።

፻፷፮፤ኢትድግሙ እንከ ከይደ ዐፀደ ቤትየ ወእመኒ አምጻእክሙ ስንዳሌ ከንቱ ውእቱ ወዕጣንክሙ ርኩስ ፤ ወበዓላቲክሙ ወሰንበታቲክሙ ዕለተክሙ ኢይፈቅድ፤ ጾመክሙኒ ወጸሎተክሙኒ ኢይፈቅድ ፤ ጸልአት ነፍስየ ዘንተ ወሰቈረረ ኮንክሙኒ።

፻፷፩፤ሁለተኛም ሊከተለኝ የወደደ ሁለተኛ አመጣጤን ይጠብቅ አለ ።

፻፷፪፤እሱ አሕዛብ የሚአቀርቡትን መሥዋዕትንና ቍርባንን አልተቀበለም ፤ እሱን ብዙ ጊዜ በድለዋልና ።

፻፷፫፤ ለነሱ ግን ከእግዚአብሔር ከቁጣው መቅሠፍት መሥዋዕትን በማብዛት የሚድኑ ይመስላቸዋል፤ እኛ እናመስግነው እንጂ ።

፻፷፬፤ዳግመኛም መሥዋዕታችሁን አልወድም ፤ ዕጣናችሁንም አልቀበልም ፤ ዕጣንን ከሳባ፤ ቀናንሞስንም ከሩቅ አገር ስለምን ታመጡልኛላችሁ አለ።

፻፷፭፤ ሁለተኛም ኢሳይያስ የላምና የፍየል ደምን አልወድም፤ ብታመጡም አታሳዩኝ ፤ ይህን ከእጃችሁ ማን ፈለገው? የበጎችን ስብ የላሞችንና የጊደሮችን መሥዋዕት እኔ ጠግቤያለሁ መሥዋዕታችሁን ለኔ ለምን ታቀርባላችሁ? አለ ።

፻፷፮፤እንግዲህ የቤቴን ቦታ መርገጥንም አትድገሙ ፤ ስንዴንም ብታመጡ ከንቱ ነው ፤ ዕጣናችሁም የረከሰ ነው ፤ ሰንበቶቻችሁንም ፤ በዓሎቻችሁንም ቀናችሁንም አልፈቅድም ፤ ጸሎታችሁንና ጾማችሁንም አልሻም ፤ ሰውነቴ ይህን ጠልታ አስጸያፊ ሆናችሁብኝ ።

፻፸፣ወዓዲ ይቤ ነቢይ አእትት እምኔየ ድምፀ መዓትከ።

፻፸፩፣ወካዕበ ይቤሎ ሳሙኤል ነቢይ ለሳኦል ሶበ ይፈቅድ ይሡዕ ይኄይስ ሰሚዕ እምሠዊዕ ወተአዝዞ እምስብሐ አባግዕ እስመ ኢይፈቅድ እግዚአብሔር ትሡዕ ሎቱ ዘእንበለ ዳዕሙ ትስማዕ ቃሎ።

፻፸፪፣ወዳዊትኒ ይቤ ኢይነሥእ አልህምተ እምቤትከ ወኢሐራጊተ እመርዔትከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ አራዊት ዘገዳም እንስሳ ገዳምኒ ወአልህምት ወአእምር ኵሎ አዕዋፈ ሰማይ ወስነ ገዳምኒ ኀቤየ ሀሎ እመኒ ርኀብኩ ኢይስእለከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ ዓለም በምልዑ ኢይበልዕ ሥጋ ላህም ወኢይሰቲ ደመ ጠሊ[፳፪] ሡዕ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ ስብሐት ወፈኑ ለልዑል ጸሎተከ ፡፡

፻፸፫፣ ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፍ ከመ ውእቱ ኢይፈቅድ ዕጣነ እለ አበሱ ሎቱ ፣ እስመ ርኵስ በኀቤሁ መሥዋዕቶሙ ለዕልዋን እለ ያበውኡ ዘእንበለ ሕግ ወኵሉ ዘይበልዕ እምኔሁ ይረኵስ ፡፡

፳፪ መዝ. ፵፱ - ፱ - ፲

፻፸፣ዳግመኛም ነቢይ የቍጣህን ድምጽ ከኔ አርቅ አለ።

፻፸፩፣ሁለተኛም ሳሙኤል ሳኦልን መሥዋዕትን ይሠዋ ዘንድ ቢወድ ከመሥዋዕት መስማት፣ ከበጎች ስብም መታዘዝ ይሻላል፣ እግዚአብሔር ቃሉን ትሰማ ዘንድ እንጂ መሥዋዕትን ልትሠዋለት አይፈቅድም እና አለ ፡፡

፻፸፪፣ ዳዊትም ከቤትህ ላሞችን፣ ከመንጋዎችህም ጊደሮችን አል ቀበልህም፣ የምድረ በዳ አራዊት ሁሉ የኔ ናቸውና ፣ ላሞችና የም ድረበዳ እንስሳም የሰማይ ወፎች ንም ሁሉ ዐውቃለሁና፣የምድረ በዳ ጌጥም በኔ ዘንድ አለና፣ ብራብም አለምንህም ፣ ዓለም ሁሉ በሞላ የኔ ነውና፣ የላም ሥጋን አልበላም ፣ የፍየል ደም ንም አልጠጣም ፣ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕትን ሠዋ፣ጸ ሎትህንም ለልዑል ስጥ እንጂ አለ ፡፡

፻፸፫፣ ዳግመኛም እሱን የበደሉ ሰዎች ዕጣንን እሱ እንዳይወድ በመጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ ነው፣ ያለ ሥርዓት የሚያቀርቡት የከሃ ዲዎች መሥዋዕት በእሱ ዘንድ ርኩስ ነውና ፣ ከመሥዋዕቱም የሚበላ ይረክሳል።

፻፸፱፡ ወውእቱ ይፈቅድ ፈድፋደ ልበ የዋሀ ወመንፈሰ ትሑተ ዘይኄይስ እመሥዋዕት።

፻፹፡ናሁ እንከ መጽአ ያዕርዕ እለ ያበውኡ መሥዋዕተ ደም ፤ እስመ ውእቱ ነገረ በኦሪት ከመ እግዚአብሔር አምላክ አሐዱ ውእቱ[፷፫] ።

፻፹፩፡ወካዕበ ይቤ በወንጌል ዛቲ ይእቲ ሕይወት ዘለዓለም ከመ ያዕምሩከ ለከ ለ፩ ዘበአማን አምላክ[፷፬]።

፻፹፪፡ወዳግመ ይቤ አፍቅር ቢፅከ ከመ ነፍስከ ፤ ወዳግመ ይቤ አፍቀርኩክሙ መፍትው ትትፋቀሩ በበይናቲክሙ ከመ አነ አፍቀርኩክሙ[፷፭]።

፻፹፫፡እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ኢትቅትል ነፍሰ፤ ወውእቱሰ አዘዘ ግሙራ ኢንጽላእ መነሂ ዘይቤ ናሁ አዘዘ ኢይዘምዉ ወኢይፍትዉ ብእሲተ ባዕድ።

፻፹፬፡ ይቤ ኢትስርቅ ወውእቱ አዘዘ ንትገሣሥ እምኵሉ ምግባር እኩይ ወናፍቅር ጸላዕተነ[፷፮] እስመ ዘይቤ ኢትፍድዩ እኩየ ለዘአሕሠመ ላዕሌክሙ አዘዘነ ንግበር ሰላመ ምስለ ኵሉ ፤ እስመ ምሕረት ይኄይስ እምእለ ይፈቅዱ በቀለ በእኩይ።

፷፫ ዘዳግ. ፮ — ፭
፷፬ ዮሐ ፲፯ - ፫
፷፭ ማቴ. ፳፪ -፴፱
፷፮፡ ዮሐ. ፲፫ - ፴፬

፻፸፱፡እሱም ከመሥዋዕት የሚሻል ቅን ልቡናና ትሑት ሰውነትን ፈጽሞ ይወዳል ።

፻፹፡እንሆ የደም መሥዋዕትን የሚአቀርቡትን ያስቀር ዘንድ መጣ ፤ እሱ በኦሪት ፈጣሪ እግዚአብሔር አንድ እንደሆነ ተናግሯልና።

፻፹፩፡ሁለተኛም በወንጌል በእውነት አንድ አምላክ የምትሆን አንተን ያውቁህ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወት ይህች ናት አለ ።

፻፹፪፡ዳግመኛም ባልንጀራህን እንደራስህ አድርገህ ውደድ አለ ፤ ሁለተኛም እኔ ወደድኋችሁ አለ ፤ እኔ እንደ ወደድኳችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ይገባል።

፻፹፫፡መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ነፍስን አትግደል ፤ እርሱስ ማንንም ፈጽመን እንዳንጠላ አዘዘ ፤ እነሆ እንዳይሰስኑ አዘዘ ያለው የሌላውን ምሽት ፈጽመው እንዳይመኙ ነው።

፻፹፬፡አትስረቅ አለ ፤ እርሱ ግን ከክፉ ሥራ ሁሉ እንርቅና ጠላቶቻችንንም እንወድ ዘንድ አዘዘ ፤ በናንተ ላይ ክፋትን ለሠራ ሰው ክፉን አትመልሱለት ፤ ስለ አለውም ከሁሉ ሰላምን እናደርግ ዘንድ አዘዘን ፤ በክፋት መበቀልን ከሚወዱ ይልቅ ይቅርታ ይሻላልና ።

፲፻፹፤ ይቤ አክብሩ አበዊክሙ ወውእቱሰ አዘዘነ ናትሕት ርእሰነ ለኵሉ፤ አጽርዐ ግዝረተነ ወለሊሁ ፈጸመ ግዝረተ ወውእቱሰ ፈጸመ ተስፋ ዘይሴፈዎ ኵሉ ዓለም።

፲፻፹፩፤ ዘይቤ አግብእ መሐላከ ለእግዚአብሔር አዘዘነ ኢንምሐል ወኢበምንትኒ።

፲፻፹፪፤ ህየንተ መሥዋዕት ዘደም ወሀበነ ቍርባነ ነባቤ ዘእንበለ ደም ።

፲፻፹፫፤ ወህየንተ መሥዋዕት ዘ፩ መካን አዘዘነ ይኩን ቍርባን ውስተ ኵሉ ምድር እምሥራቀ ፀሐይ እስከነ ዓረብ።

፲፻፹፬፤ ወለክህነቱ ይቤ ሙሴ በውስተ ሕግ ፤ ንብብ ቃለ ዘአዘዝኩከ እንዘ ትነብር አው እንዘ ትቀውም ወእመኒ እንዘ ተሐውር ውስተ ፍኖት ።

፲፻፹፭፤ ወዳዊትኒ ይቤ ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፹፯] ወበኵለሄ አዘዘ ይግበሩ በውስተ ሕግ ወኢይዕልዉ ሥርዐተ።

፲፻፹፮፤ ወካዕበ ይቤ ብፁዓን እለ ንጹሐን በፍኖቶሙ ወእለ የሐውሩ በፍናዊሁ ወበኵሉ ልቦሙ የኀሥሥዎ[፹፰]።

፹፯ መዝ. ፩ — ፩ — ፪ ፤ ፻፲፰ ፩ - ፪

፲፻፹፤ አባቶቻችሁን አክብሩ አለ ፤ እርሱ ግን ለሁሉ እራሳችንን እና ዋርድ ዘንድ አዘዘን ፤ ግዝረታችነን አስቀረ ፤ እርሱ ግን ግዝረትን ፈጸመ ፤ ዓለም ሁሉ የሚመኘው ተስፋን ፈጸመ ።

፲፻፹፩፤ መሐላህን ወደ እግዚአብሔር መልስ ያለ እርሱ በምንም ፈጽመን እንዳንምል አዘዘን።

፲፻፹፪፤ ስለ ደም መሥዋዕት ፈንታ ያለ ደም የምትናገር ቍርባንን ሰጠን ።

፲፻፹፫፤ በአንድ ቦታ ስለ ምትደረግ መሥዋዕት ፈንታም ፤ ቍርባን ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ በምድር ሁሉ ይደረግ ዘንድ አዘዘን።

፲፻፹፬፤ ሙሴም ለክህነቱ በመጽሐፍ ውስጥ፤ ስትቀመጥ ወይም ስትቆም ፤ ወደ ጐዳና ስትሔድም ያዘዝኩህን ቃል ተናገር አለ።

፲፻፹፭፤ ዳዊትም የእግዚአብሔር ሕግ ፈቃዱ የምትሆን ሌሊቱን፤ ቀኑንም፤ ሕጉን የሚያነብብ ብፁዕ ነው አለ፤ሁልጊዜም በመጽሐፍ ያለውን ይሠሩ ዘንድ ሥራትንም እንዳያፈርሱ አዘዘ።

፲፻፹፮፤ ዳግመኛም አለ በጐዳናቸው ንጹሐን የሆኑ ሰዎች ፤ በመንገዶቹም የሚሄዱ በፍጹም ልቡናቸውም የሚፈልጉት ሰዎች ብፁዓን ናቸው ።

፻፹፯፤ወዓዲ ይቤ በወንጌል ብፁዓን አንትሙ እመ ገበርክምዎ ለዝንቱ እስመ በእንተዝ ይፈቅድ ይኩን ሕግ ገሃደ በጽድቅ ወያበርህ ለኵሉ ዓለም ለእለ የአምኑ በእ ግዚአነ ወኀደጉ አምልኮተ ጣዖት ወርኀቁ እምዐመፃ ወተወክፉ ቃሎ ሠናያተ።

፻፹፰፤ወለእለሂ መነኑ ኪዳናተ አይሁድ እለ ፆረ ልቦሙ ወተለዉ ፍኖቶሙ እለ ይቤሉ አልብነ ንጉ ሥ ዘእንበለ ቄሣር።

፻፹፱፤ወካዕበ ይቤሉ እመኀደግናሁ ለዝንቱ ይመጽኡ ሰብአ ሮሜ ወይነሥኡ ሕዝበነ ወብሔረነ ፤ ተነበዩ ላዕሌሁ።

፻፺፤ወይቤሉ ይኄይሰነ ንቅትል ፩ደ ብእሴ እምይትሀጐል ኵሉ ሕዝብ[፳፰] ።

፻፺፩፤አምኑ ቦቱ ኵሎሙ አሕዛብ ወነሥኡ ሮሜ ሢመቶሙ ወነ ሥኡ ኵሎ ሥርዐቶሙ።

፻፺፪፤ ወበእንተዝ ኮኑ ርጉማነ እስመ ኢክህሉ ገቢረ ትእዛዙ ።

፻፺፫፤ ወዓዲ ይቤ ርጉም ውእቱ ዘኢይገብር ኵሎ ትእዛዘ ዘጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሕግ።

፳፰ ዮሐ. ፲፩ - ፶

፻፹፯፤ዳግመኛም በወንጌል ይህን ብታደርጉ ብፁዓን ናችሁ አለ ፤ ስለዚህም ሕግ በእውነት የተገለጠ ይሆን ዘንድ ይወዳል ፤ ጣዖት ማም ለክን ትተው ፤ ከበደልም ርቀው በጎ ቃሎችንም ተቀብለው ፤ በጌ ታችን ላመኑ ሰዎች በዓለም ሁሉ ያበራል ።

፻፹፰፤ ልባቸው የታወረ አይሁድ ንና ከቄሳር በቀር ንጉሥ የለንም የሚሉትን መንገድ የተከተሉትን መሐላ ለናቁ ያበራል ።

፻፹፱፤ ሁለተኛም ይህን ብንተ ወው የሮሜ ሰዎች መጥተው ሕዝባችንንና ሀገራችነን ይወስዳሉ ብለው በእርሱ ላይ ተናገሩ።

፻፺፤እንዲህም አሉ ፤ ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ አንድ ሰውን ብንገድል ይሻለናል ።

፻፺፩፤አሕዛብም ሁሉ አመኑበት ፤ የሮም ሰዎችም ሹመታቸውን ወሰዱ ፤ ሥርዓታቸውንም እጅ አደረጉ።

፻፺፪፤ ስለዚህም የተረገሙ ሆኑ ፤ ትእዛዙን ማድረግ አልቻሉምና ።

፻፺፫፤ ዳግመኛም አለ ፤ በሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ትእዛዝ ሁሉ የማይሠራ ርጉም ነው።

፻፺፬፤ ወንሕነሰ ንትሉ ፍኖቶ ለክርስቶስ ከመ ንርከብ በረከተ ወንትወከፍ ሕገ ወነቢያተ ወወንጌለ ቅዱሰ ወንትገኀሠ እምእለ ያመልኩ አማልክተ ብዙኃነ ወንርኀቅ እምቀታልያነ ክርስቶስ ወቀተልተ ነቢያት እሉ እሙንቱ አይሁድ መናፍቃን።

፻፺፭፤ወንሕነሰ ንተሐት ወንጽናዕ በአሚን በኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሥ ዘቦቱ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ ወውእቱ መምህረ ሕግ ወዐቃቤ ሥርዐት ።

፻፺፮፤ ረኀቁ እንከ እምፍልጠተ ኤጲስ ቆጶሳት ወካህናት ወሕዝብ እለ ያረኵሱ ኦሪተ ወነቢያተ ጸላእቱ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ።

፻፺፯፤ወእለሰ የአምኑ በክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ወይፈልጡ ልደቶ በሥጋ ፣ ወይፀርፉ ዲበ ሕማማቲሁ በሥጋ፣ ወይጼዕልዎ በመስቀሉ ወይሣለቁ በሞቱ ወኢየአምኑ ትንሣኤሁ ፣ ወያበጥሉ ልደቶ እምአብ እምቅድመ ኵሉ ፍጥረት፣ወይብሉ እሙንቱ ሥጋ ወነፍስ ውእቱ ወአልቦ መለኮት።

፻፺፰፤ወቦ ዘይቤሉ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ መልዕልተ ኵሉ ወይዌድስዎ ።

፻፺፱፤ወይብልዎ ባሕቲቱ ውእቱ አብ ወካዕበ ይቤሉ ውእቱ ወልድ ወጰራቅሊጦስ ኢህለዉ ፣ እሉኬ ርኩሳን እምኵሉ ።

፻፺፬፤ እኛ ግን የክርስቶስን መንገድ እንከተል ፣ በረከትን እናገኝ ዘንድ ነቢያትንና ኦሪትን ቅዱስ ወንጌልንም እንቀበል፣ብዙ አማልክትን ከሚያመልኩ ሰዎችም እንለይ ፣ ከክርስቶስ ገዳዮችና ከነቢያት ገዳዮች እንራቅ ፣ እነዚህም መናፍቃን አይሁድ ናቸው።

፻፺፭፤ እኛ ግን ራሳችንን ዝቅ እናድርግ ፣ በሁሉ ላይ ሥልጣን ባለው በንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ በማመንም እንጽና ፣ እርሱ የሕግ መምህርና የሥርዐት ጠባቂ ነውና ።

፻፺፮፤ ከኤጲስ ቆጶሳትና ከካህናት ከመለየት ራቁ፣ ኦሪትን ነቢያትን የሚያረክሱ ሕዝብ ሁሉን የፈጠረ የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው።

፻፺፯፤በእግዚአብሔር ልጅ በክርስቶስ ስም የሚያምኑ በሥጋ መወለዱን ግን የሚለዩ ፣ በሥጋ በተቀበላቸው መከራዎቹም ላይ የሚዘብቱ ፣ በመስቀሉም የሚሳደቡ ፣ በሞቱም የሚሳለቁ ፣ ትንሣኤውንም የማያምኑ ፣ ከፍጥረቱም አስቀድሞ ከአብ መወለዱን የሚያፈርሱ አሉ ፣ ነፍስና ሥጋ ነው እንጂ፣መለኮት የለውም ይላሉ።

፻፺፰፤ ኢየሱስ ክርስቶስም ከሁሉ በላይ ነው ብለው የሚያመሰግኑት አሉ ።

፻፺፱፤ አብ ብቻ ነው የሚሉም አሉ ፣ ሁለተኛም እርሱ ወልድና ጰራቅሊጦስ የሉም የሚሉም አሉ፣ እሊህም ከሁሉ ይልቅ ርኩሳን ናቸው።

፪፻፲፪፡ወቦ እለ ይቤሉ ከመ ትንሣኤ ሙታን በነፍስ እለ እንበለ ሥጋ፣ ወለእሉ ይብሎሙ ሑሩ ውስተ እሳት ዘለዓለም።

፪፻፲፬፡ረኃቁ ኦ ፍቁራንየ እንው እምእሉ ከመ ኢትትኩነኑ ኅቡረ ምስሌሆሙ።

፪፻፲፭፡ወእለሂ ይሬእዩ ኮከበ ወያመልኩ ኃይለ ሰማይ ወይትዓቀቡ ዕለተ ወሰዓታተ ለእሉ እንከ ይትዌከፍኑ ጸሎቶሙ ወይሠምርኑ ቊርባኖሙ ወይሰምዕኑ መጻሕፍቶሙ ቅዱሳተ።

፪፻፲፮፡እሉኬ ኮኑ መዝበረ እመንፈስ ቅዱስ ዘህልው ውስተ ልበ መሃይምናን።

፪፻፲፯፡ወይቤ ሰሎሞን በእንተ ቅዱሳን ይኩኑ ድልዋነ እመኒ ኖሙ ይትዓቀቡ ወእመኒ ነቅሑ ይጠበቡ በጽድቅ ወተፋቅሮ እስመ ኢይርኅቅ መንፈስ ቅዱስ እመሃይምናን ሕዝበ ክርስቲያን እምዕለተ ልደቶሙ እስከ አመ ይመውቱ ።

፪፻፲፰፡ወብእሲትኒ ዘትነብር ሰቡዐ መዋዕለ በደም ወእምድኅረ ወለደት ሐለየት በልባ ወትቤ እፎ የኅድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌየ እንዘ ርኩስት አነ፣ወእመሰ ውኅደ ሃይማኖት ወአልባቲ ምግባረ ሠናይ ኢየኅድር ላዕሌሃ መንፈስ ቅዱስ ።

፪፻፲፪፡ የሙታን ትንሣኤም ያለ ሥጋ በነፍስ ነው የሚሉም አሉ፣ እርሱም ወደ ዘለዓለም እሳት ሒዱ ይላቸዋል ።

፪፻፲፬፡ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ! ከእነርሱ ጋር በአንድነት እንዳይፈረድባችሁ ከእነዚህ ራቁ።

፪፻፲፭፡ ኮከብን አይተው የሚያመልኩ፣የሰማይንም ጽናት የሚያመልኩ ፣ ዕለትንና ሰዓታትንም የሚጠባበቁ ፣ እንግዲህ የሲህን ጸሎት ይቀበላልን ፣ ቊርባናቸውንስ ይወዳልን ፣ ቅዱሳት መጻሕፍቶቻቸውንስ ይሰማልን።

፪፻፲፮፡ እሊህስ በምእመናን ልቡና ውስጥ ከሚኖር ከመንፈስ ቅዱስ ባዶ ሆኑ ።

፪፻፲፯፡ ሰሎሞንም ስለ ቅዱሳን እንዲህ አለ ፣ ቢተኙ ይጠበቁ ዘንድ፣ ቢነቁም በጽድቅና በፍቅር ይራቀቁ ዘንድ የተዘጋጁ ይሁኑ፣ ከተወለዱ ጀምሮ እስኪሞቱ ድረስ መንፈስ ቅዱስ ከክርስቲያን ወገኖች ከምእመናን አይርቅምና።

፪፻፲፰፡ ሴትም ከወለደች በኋላ በደም ፯ ቀን የምትቀመጥ፣እኔ ርኩስ ስሆን መንፈስ ቅዱስ፣ በኔ ላይ እንዴት ያድራል? ብላ በልቧ ብታስብ (ብትጠራጠር) ሃይማኖትም የጐደለባት በጎ ሥራም የሌላት ብትሆን መንፈስ ቅዱስ በላይዋ አያድርም።

፩፻፷፮፤እስመ ዝንቱ ግብር ኢኮነ ውጹዐ እምሕግ ወሰብሳብሰ ወደም ዘይለምዳ አንስት ወሕልም ኢይከልዕ መንፈስ ቅዱሰ ::

፩፻፷፯፤አላ ዳዕሙ ለዕልዋን መናፍቃን እለ ዐለዉ ሕገ ወሥርዐተ ኢየኃድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ ::

፩፻፷፰፤ ወእለሰ አምኑ ወይሴፈዉ ዳግመ ምጽአቶ ለክርስቶስ የኅድር ላዕሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ::

፩፻፷፱፤ ወእለሰ መንፈስ ቅዱስ አል ቦሙ ይከውኑ ማኅደረ ለአጋንንት ርኩሳን ፤ እስመ ጰራቅሊጦስ ይጸ ልእ ሐሰተ ወኵሎ ምግባረ እኩየ፤ ወዲያብሎስ ይጸልእ ምግባረ ጽድቅ ወምግባረ ሠናይ ::

፩፻፸፤ወኵሉ ዘይጠመቅ በአሚን ይትፈለጥ እመንፈሰ ሰይጣን ወይ ከውን ማኅደረ ለመንፈስ ቅዱስ ወለዘሰ ይገብር ሥምረቶ ይመልዕ ላዕሌሁ ጥበብ ወአእምሮ ወኢይ ክል ቀሪበ ኀቤሁ መንፈስ ርኩስ::

፩፻፸፩፤ወመንፈስ ርኩስ ያፈቅር እለ አልቦሙ አኰቴት ሀካያነ ወኃጥአነ ወመሠርያነ እስመ ዲያ ብሎስ በሕፀተ አኰቴት ወድቀ እመንበሩ ወኮነ ዕሩቀ እምስብሐተ እግዚአብሔር፤ወለሊሁ ኀረየ ከዊነ ሰይጣን እምይኩን ሊቀ መላእ ክት ::

፩፻፷፮፤ ይህ ሥራ ከሕግ የወጣ አይደለምና ፤ ነገር ግን ኃብቻ የሴቶች ልማድና ደም ሕልምም መንፈስ ቅዱስን አይከለክልም ::

፩፻፷፯፤ነገር ግን ሕግንና ሥርዓትን በለወጡ በመናፍቃንና በከሃዲዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ አያድርም እንጂ::

፩፻፷፰፤ በሚያምኑና የክርስቶስን ዳግም ምጽአት ተስፋ በአደረገ ሰዎች ላይ ግን መንፈስ ቅዱስ ያድራል ::

፩፻፷፱፤መንፈስ ቅዱስ የሌለባቸው ሰዎች ለርኩሳን አጋንንት ማደሪያ ይሆናሉ ፤ መንፈስ ቅዱስ ሐሰት ንና ክፉ ሥራን ሁሉ ይጠላልና፤ ዲያብሎስም የጽድቅ ሥራንና መልካም ሥራን ይጠላል::

፩፻፸፤በሃይማኖት የሚጠመቅ ሁሉ ከሰይጣን መንፈስ ይለያል ፤ ለመ ንፈስ ቅዱስም ማደሪያ ይሆናል፤ ፈቃዱን ለሚያአደርግም ዕውቀ ትና ጥበብ በላዩ ይመላል ፤ ርኩስ መንፈስም ወደ እርሱ መቅረብን አይችልም::

፩፻፸፩፤መንፈስ ርኩስም ምስጋና የሌላቸው ሰነፎችን ኃጢአተኞ ችንና ሥራየኞችን ይወዳል ፤ ዲያብሎስ ምስጋናን በማጉደል ከዙፋኑ ወድቋልና ፤ ከእግዚአብ ሔርም ምስጋና ባዶውን ቀርቷ ልና ፤ እርሱ ራሱ የመላእክት አለቃ ከመሆን ይልቅ ሰይጣን መሆንን መረጠ::

፪፻፲፪፤ወበእንተዝ መፍትው ለአንስት ይትዓቀባ እምኵሉ ነገር እኩይ ወከንቱ ፣ ወይዘከራሁ ለእግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ ወይትልዋ ሕጎ ወኢይግበራ ፍትወተ ሥጋ ዘእንበለ በርቱዕ ሰብሳብ፡፡

፪፻፲፫፤ ተዐቀቡ እምክረ እኩያን ሰብእ ወእምትድምርቶሙ፡፡

፪፻፲፬፤ወበእንተዝ ተገኅሡ አ ፍቁራን አኃው እምኵሎሙ አረማውያን ዘይገብሩ እኩየ ወረሐቁ እምኔሆሙ ወኢታስቈርሩ ሥጋ አብድንተ ሰብእ፤

፪፻፲፭፤ ነአምን ከመ የሐይዉ ወይትነሥኡ ሙታን ዳግመ ፡፡

፪፻፲፮፤ወከማሁ ኢኮነ ሰቈራረ ሰብሳብ ዘበሕግ እስመ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲት ርቱዕ ዘፈጠረ እግዚአብሔር ብእሴ ወብእሲተ ወባረኮሙ ወይቤሎሙ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር[፳፱]፡፡

፪፻፲፯፤ናሁ ለበውነ ከመ እምእግዚአብሔር ዝኵሉ ወዘእንበሌሁሰ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ እስመ ሰብእ ሰዶም ስሕቱ ወወለጡ ፍጥረተ ወገብሩ ግብረ ገሞራ፡፡

፪፻፲፰፤ ወከማሁ እለ የሐውሩ ምስለ እንስሳ ዝውእቱ ርኩስ ወዕለወተ ሕግ ውእቱ[፴] ፡፡

፳፱ ዘፍ. ፩፡ ፳፯ — ፳፱
፴ ዘዳግ. ፳፯ — ፲፱

፪፻፲፪፤ ስለዚህም ለሴቶች ከከንቱና ከክፉ ነገር ሁሉ ተጠብቀው ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔርን ያስቡት ዘንድ ሕጉንም ይከተሉ ዘንድ አገባብ ነው፣ ከሚገባ ጋብቻ በቀርም የሥጋ ፈቃድን አይሥሩ፡፡

፪፻፲፫፤ከክፉ ሰዎች ምክር ከአንድነትም ጋራ አንድ ከመሆን ተጠበቁ፡፡

፪፻፲፬፤ ስለዚህም የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ!ክፉን ከሚያደርጉ አረማውያን ሁሉ ተለዩ ፣ ከአንድነትም ራቁ፣ የሞቱ ሰዎች ሰውነትንም አትጸየፉ፡፡

፪፻፲፭፤ ሙታን ሕያዋን ሁነው ዳግመኛ እንደሚነሱ እናምናለን፡፡

፪፻፲፮፤እንዲሁም በሕግ የሚደረግ ጋብቻ የሚያጸይፍ አይሆንም ፤ የወንድና የሴት አንድ መሆን የሚገባ ነውና ፣ ወንድና ሴትን የፈጠረ እግዚአብሔር ብዙ ፣ ቶባዙ ፣ ምድርንም ሙሏት ብሎ የባረካቸው ነውና ፡፡

፪፻፲፯፤ እነሆ ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደሆነ ያለ እርሱም ምንም የሆነ እንደሌለ አስተዋልን ፣ የሰዶም ሰዎች ግን ሳቱ ተፈጥሮንም ለውጠው የገሞራን ሥራ ሠሩ ፡፡

፪፻፲፰፤እንደዚሁም ወደ እንስሳ የሚሔዱ አሉ፣ ይህም ርኵሰትና ሕግን ማፍረስ ነው ፡፡

፩፻፲፱፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ ኢያመስጡ እመቅሠፍት እስመ አርኰሱ ሰብሳበ ንጹሐ ወገብሩ ዘኢይደሉ ወዘሂ ኢእዙዝ ውስተ ሕግ ።

፩፻፳፤ ወይቤ ገብኡ በበይናቲሆሙ ብእሲ ላዕለ ብእሲ ኃሣሮሙ ገብሩ ወይገብእ ጌጋዮሙ ዲበ ርእሶሙ ።

፩፻፳፩፤ እስመ ይቤ መጽሐፍ ለእመቦ ዘሰከበ ምስለ ተባዕት ከመ ዘምስለ አንስት ርኩሰ ገብሩ ፪ሆሙ ሞተ ለይሙቱ[፵፩]።

፩፻፳፪፤ ወዘሰ ሰከበ ምስለ እንስሳ ሞተ ለይሙት[፵፪] ወእመሰቦ ዘዘመወ በብእሲተ ካልዑ ሞተ ለይሙት እስመ ኀፍረት ለእስራኤል።

፩፻፳፫፤ ዐስበ ደነሰ ዘማ ወቤዛ ከልብ ኢያብኡ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር ዝንቱ ውእቱ ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ[፵፫]።

፩፻፳፬፤ ወሰብሳብ ንጹሕ ወባረኮ እግዚአብሔር ለትድምርተ ብእሲ ወብእሲት[፵፬]።

፩፻፳፭፤ ወሰሎሞንሂ ይቤ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲ ምኑን ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር።

፵፩. ዘሌ. ፲፰ — ፳፪
፵፪. ዘዳግ. ፳፪ — ፲፱
፵፫. ዘዳግ. ፳፫ — ፲፰
፵፬. ዕብ. ፲፫ - ፬

፩፻፲፱፤ እንደዚህም የሚያደርጉ ሰዎች ከመቅሠፍት አያመልጡም ፤ ንጹሕ ጋብቻን አርክሰዋልና ፤ የማይገባውንና በመጽሐፍ ያልታዘዘውን ሠርተዋልና።

፩፻፳፤ እንዲህም አለ ፤ ወንድ በወንድ ላይ እርስ በርሳቸው ተመላለሱ ፤ ውርደታቸውን አደረጉ ፤ በደላቸውም በራሳቸው ላይ ይመለሳል።

፩፻፳፩፤ መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ከሴቶች ጋራ እንደሚተኛ ከወንድ ጋራ የተኛ ቢኖር ሁለቱም ርኵሰትን አድርገዋልና ሞትን ይሙቱ ።

፩፻፳፪፤ ከእንስሳ ጋር የተኛም ሞትን ይሙት፤ በባልንጀራውም ሚስት የሰሰነ ቢኖር ሞትን ይሙት ፤ ለእስራኤል ኃፍረት ነውና።

፩፻፳፫፤ የዘማን የሴሰኝነት ዋጋንና የውሻን ለውጥ ወደ ቤተ እግዚአብሔር አያግቡ፤ ይህ በመጽሐፍ ያልተዘዘ ነው።

፩፻፳፬፤ ጋብቻ ንጹሕ ነው ፤ የወንድና የሴት አንድ መሆንንም እግዚአብሔር አክብሮታል።

፩፻፳፭፤ ሰሎሞን አለ የወንድና የወንድ በሩካቤ አንድ አካል መሆን በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነው።

፪፻፴፫፤ወእመሰ ዘሰከበ ብእሲተ ካልዕ ወረኵሰ ምስለ ዘማ ወተን ሢኦ እመ ተሐፅበ ውስተ ባሕር ወበኵሉ ማያተ አፍላግ ኢይክል ነጺሐ።

፪፻፴፬፤አላ ዳዕሙ ይከውን ክፍሉ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም።

፪፻፴፭፤ ወኢትትዐቀቡ እንከ ሕገ ዘሥጋ እስመ ዘሰብሳብ እሱር ኢኮነ ርኩሰ ወኢትኅሥሡ ፍና ቶሙ ለአይሁድ ወኢትትሐፀቡ ኵሎ ጊዜ ወኢትግበሩ ዘከመ ያለምዱ ተጥሀሮ ፤

፪፻፴፫፤ ከሌላውም ሚስት ጋራ የተኛ ከዘማ ጋራ የረከሰ ግን ተነ ሥቶ በባሕርና በፈሳሾች ውሀ ሁሉ ቢታጠብ መንጻትን አይች ልም።

፪፻፴፬፤ክፍሉ በዘለዓለም ፍርድ ውስጥ ይሆናል እንጂ።

፪፻፴፭፤እንግዲህ የሥጋ ሕግን አትጠባበቁ የመጋባት አንድነት ርኩስ አይደለምና ፤ የአይሁ ድንም መንገድ አትሹ ፤ ሁልጊ ዜም አትታጠቡ ፤ መጠመቅንም እንደሚያስለምዱ አታድርጉ፤

አንቀጽ፴ወ፬

በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስአሉ ወይዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ ወየሀቡ ምጽዋተ በእን ቲአሆሙ።

፩፤ ተጋብኡ እንከ ዘእንበለ ሀኬት ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወአንብቡ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ላዕለ እለ ኖሙ ክርስቲያን ወጻድቃን ወሰማ ዕት አኃዊከሙ እለ አዕረፉ በሃ ይማኖተ ክርስቶስ ወግበሩ ሎሙ አኰቴተ ቊርባን ሥጋሁ ቅዱስ ወደሞ ክቡረ አዕርጉ ውስተ ቤተ ክርስቲያን።

፪፤ወውስተ መቃብርኒ አንብቡ መዝሙረ ቅድሜሆሙ እስመ ይቤ ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ግብኢ ነፍስየ ውስተ ዕረፍትኪ እስመ እግዚእብ ሐር ረድኦኪ[፩] ።

፩ መዝ. ፻፲፬. ፯ ፤ ፻፲፭ - ፲፮

ሠላሳ አራተኛ አንቀጽ

በሞቱት ሰዎች ላይ ይጸልዩ፤ ይለምኑና ይዘምሩ ፤ ስለ እነ ርሱም ምጽዋትን ይስጡ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

፩፤እንግዲህ በቤተ ክርስቲያን ያለ ስንፍና ተሰብሰቡ ፤ በክርስቶስ አምነው ስለ ሞቱ ክርስቲያንና በክርስቶስ አምነው ስለ አረፉ፤ ጻድቃንና ሰማዕታት ወንድሞቻ ችሁ ቅዱሳት መጻሕፍትን አን ብቡ ፤ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም በምስጋና በቤተ ክርስቲ ያን አሳርጉላቸው።

፪፤ በመቃብርም የዳዊትን መዝ ሙር በፊታቸው አንብቡ ፤ የጻ ድቅ ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው ፤ እግዚአብሔር ረዳ ትሽ ነውና ነፍሴ ሆይ ! ወደ ዕረፍትሽ ተመለሽ ይላልና።

፫፤ወካዕበ ይቤ ዝክረ ጻድቅ ለዓለም ይሄሉ በውዳሴ ወነፍሳቲሆሙ ውስተ እደ እግዚአብሔር ፤ እስመ እለ አምኑ በእግዚአብሔር እመኒ ኖሙ ኢኮኑ ምውታነ።

፬፤ ወይቤሎሙ መድኅኒነ ለሰዱቃውያን በእንተ ትንሣኤ ምውታን ኢያንበብክሙኑ ዘይቤ መጽሐፍ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ ወአምላከ ያዕቆብ ኢኮንኩ አምላከ ምውታን አላ አምላከ ሕያውያን ውእቱ[፱]።

፭፤ወአኮ ኵሎሙ ሕያዋን ወኢይትማሰሉ።

፮፤ወኤልሳዕኒ በሞቱ አንሥአ ለዘቀተልዎ በሶርያ ሶበ ለከፎ በድነ ዚኣሁ ለውእቱ በድን ተንሥአ ።

፯፤ ዮሴፍሂ ጻድቅ ገሠሠ ሥጋሁ ለያዕቆብ በዲበ ዐራት ወኢረኵሰ።

፰፤ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ሶበ አውጽኡ አዕፅምቲሁ ለዮሴፍ እምብሔረ ግብፅ ለከፉ አዕፅምቲሁ ወኢረኵሱ[፲] ።

፱፤ወከማሁ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ወኵሉ ሕዝብ ሶበ ገሠሥክሙ በድነ እለ ኖሙ ኢታስቈርሩ ፀዊረ አዕፅምቲሆሙ እስመ ኢኮንክሙ ዘትረኵሱ በእንቲአሆሙ ።

፱ ማቴ. ፳፪. ፴፩ - ፴፪

፲ ዘፀአ. ፲፫ -፲፱

፫፤ ሁለተኛም የጻድቅ መታሰቢያ ለዘለዓለም በምስጋና ይኖራል ፤ ነፍሳቸውም በእግዚአብሔር እጅ ናት ብሏልና፤ በእግዚአብሔር ያመኑ በሞት ቢያንቀላፉም በነፍስ ሙታን አይደሉምና።

፬፤መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሰዱቃውያንን ስለ ሙታን መነሣት መጽሐፍ እኔ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅም አምላክ ፤ የያዕቆብም አምላክ ነኝ፤ እንኪያስ የሙታን አምላክ አይደለም ፤ የሕያዋን አምላክ ነው እንዲያለውን አላነበባችሁምን አላቸው።

፭፤ግን ሁሉም ሕያዋን አይደሉም ፤ አይመሳሰሉምም።

፮፤ኤልሳዕም በሶርያ የገደሉትን በሞቱ አነሳው ፤ የርሱ በድን (አስከሬን) በነካው ጊዜ የሞቱ በድን ተነሣ ።

፯፤ ጻድቅ ዮሴፍም የያዕቆብን ሥጋ በአልጋው ላይ ዳሰሰ አልረከሰምም ።

፰፤ሙሴና የነዌ ልጅ ኢያሱም የዮሴፍን አፅሞች ከግብጽ አገር ባወጡ ጊዜ አጥንቶቹን ነኩ ፤ ነገር ግን አልረከሱም ።

፱፤እንዲሁም እናንተ ኤጲስ ቆጶሳትና ሕዝብ ሁሉ የሞቱትን ሰዎች በድን በዳሰሳችሁ ጊዜ አጽማቸውን መሸከምን አትጸየፉ፤ስለ እነርሱ የምትረክሱ አይደላችሁምና።

፲፤አሰስሉ እንከ እምኔክሙ ዘንተ ምግባረ እስመ ነገረ ዕበድ ውእቱ።

፲፩፤ወአንትሙሰ ተሠርገዉ በጥበብ ወአእምሮ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፤ወክፍለ ምስለ ነፍሳተ ጻድቃን በመንግሥተ ሰማያት ውስተ መካነ ዕረፍት በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ዘይክል ከሢተ እዝነ አልባቢክሙ።

፲፪፤ ከመ ትስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ዘመሀሩክሙ በወንጌል።

፲፫፤ወተግሣጸ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ በመዋዕለ ጲላጦስ ጳንጤናዊ ወሄሮድስ ንጉሥ፤ ሐመ ወሞተ ወተንሥአ እሙታን።

፲፬፤ወካዕበ ይመጽእ በስብሐት ወበዐቢይ ኃይል ያንሥኦሙ ለምውታን ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ ወዐርገ በዐቢይ ሰብሐት ኀበ አቡሁ፤

፲፭፤ወእምድኅረ ተንሥአ እሙታን ንሕነ ርኢናሁ በላእነ ወሰተይነ ምስሌሁ ወነበርነ ፵ ዕለተ ምስሌሁ።

፲፮. ወእምድኅረ ፵ ዕለት ዐርገ ሰማያተ ወነበረ በየማነ አብ አኃዜ ኵሉ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል[፱]።

፱ የሐ. ሥራ ፩ — ፱

፲፤ ይህን ሥራ ከናንተ አርቁ ፤ የስንፍና ነገር ነውና።

፲፩፤ እናንተስ የልቡናዎቻችሁን ጆሮ መክፈት በሚችለው በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በዕረፍት ቦታ በመንግሥተ ሰማያት የዘለዓለም ሕይወትንና ከጻድቃን ነፍሳት ጋር ዕድልን ታገኙ ዘንድ በጥበብና በዕውቀት አጊጡ ።

፲፪፤ በወንጌልና በጌታችን ተግሣጽ ያስተማሯችሁን የእግዚአብሔርን ቃል ትሰሙ ዘንድ ።

፲፫፤በጳንጤናዊው በጲላጦስና በንጉሥ ሄሮድስ ዘመን የተሰቀለ ፤ የታመመ፤ የሞተና ከሙታን ተለይቶ የተነሣው የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተግሣጽ።

፲፬፤ ሁለተኛም በክብርና በታላቅ ኃይል ይመጣል ፤ ሙታንንም ያስነሣቸዋል፤ ለሁሉም እንደየሥራው ይከፍለዋል ፤ በታላቅ ጌትነትም ወደ አባቱ ዓረገ።

፲፭፤ከሙታን ተለይቶ ከተነሣም በኋላ እኛ አየነው ፤ ከእርሱም ጋራ በላን ጠጣን ፵ ቀንም ከእርሱ ጋረ አብረን ነበርን።

፲፮፤ከ፵ቀን በኋላም ወደ ሰማያት ዓረገ በኪሩቤል ላይ በሚቀመጥ ሁሉን በያዘ በአብ ቀኝም ተቀመጠ ።

፲፯፤ ዘበእንቲአሁ ይቤ ዳዊት ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብኦሙ ለጸላ ዕትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ[፮]፡፡

፲፰፤ወዘርእዮ ብፁዕ እስጢፋኖስ ጸርሐ ወይቤ ናሁ ተርኅወ ሰማይ ወወልደ ዕጓለ እመሕያው ይነብር በየማነ እግዚአብሔር ፈጣሬ ሠራ ዊተ መላእክት[፯] ዘሎቱ ስብሐት ወእኮቴት ወመንግሥት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ለዓለመ ዓለም አሜን፤

አንቀጽ፴ወ፭
በእንተ ፃማ ወእኮቴት፤

፩፤ ይቤሎሙ ሙሴ ነቢይ ኀሀደ ለደቂቀ እስራኤል ወናሁ እርአይ ኩክሙ ገሀደ ፍኖተ ሞት ወሕይ ወት ኅረዩ ለክሙ ሕይወተ ትኀ የጪ[፰]፡፡

፪፤ወኤልያስኒ ነቢይ ይቤሎሙ ለሕዝብ እስከ ማዕዜኑ የሐንክስ ልብክሙ ላዕለ እግዚአብሔር አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር ወኪ ያሁ ኅሡ[፱]፡፡

፮ መዝ. ፻፱ — ፩
፯ ሐ. ሥራ ፯ - ፶፭ - ፶፮
፰ ዘዳግ. ፴ . ፲፭ — ፲፱
፱ ፩ ነገ. ፲፰ — ፳፩

፲፯፤ ዳዊትም ስለ እርሱ ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርህ መረገጫ በታች እስከ አገባቸው በቀኜ ተቀመጥ አለው ያለው ነው፡፡

፲፰፤ ያየው ብፁዕ እስጢፋኖስም አሰምቶ ተናገረ፣ እንዲህም አለ ፣ እነሆ ሰማይ ተከፈተ፣ የሰው ልጅ ክርስቶስ የመላእክት ሠራዊትን በፈጠረ እግዚአብሔር ቀኝ ተቀ መጠ ፣ ከአባቱ ከመንፈስ ቅዱ ስም ጋር ክብር ምስጋናና መንግ ሥት የእርሱ የሆነ ዛሬም ዘወት ርም ለዘለዓለሙ አሜን ፡፡

ሠላሳ አምስተኛው አንቀጽ
የምስጋናንና የድካምን ነገር ይናገራል ፤

፩፤ ነቢዩ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች በግልጥ እንዲህ አላቸው ፣ እነሆ የሞትንና የሕይወትን ጐዳና ገልጬ አሳየኋችሁ ፣ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ለናንተ ሕይወትን ምረጡ ፡፡

፪.ነቢይ ኤልያስም ሕዝቡን እን ዲህ አላቸው፣ ልቦናችሁ በእግዚ አብሔር ላይ እስከ መቼ ይጠራ ጠራል? እግዚአብሔር አንድ ነው እርሱን ፈልጉ፡፡

፫፤ ወይቤ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ኢይክል ገብር ለ፪ኤ አጋዕ ዝት ተቀንዮ ፤ እመ አኮ ለ፩ ይት ኤዘዝ ወለካልዑ የአቢ ኢትክሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለን ዋይ፫::

፬፤ወንሕነሰ ተለውናሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሐርነ ኵሎ ዓለመ ፤ ንብል እንከ ፪ኤ ፍናው እማንቱ አሐቲ እንተ ሞት ወአ ሐቲ እንተ ሕይወት ፍሉጣን ወአ ልቦሙ ኀብረት ፩ምስለ ካልዑ ፤ አሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሞት ወአሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሕይወት::

፭፤ቀዳሚትሰ ፍና ሕይወት ዘበእ ንቲአሃ ነገረ ኦሪት ወይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ኃይልከ ወበኵሉ ነፍስከ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ ወአፍቅር ቢፀከ ከመ ነፍስከ ፬ ::

፮፤ወካልዕታ ዘይቤ ወንጌል ወዘኢ ትፈቅድ ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ካልዕከ ደኀርምሙ ለእለ ይረግ ሙክሙ ወጸልዩ ለእለ ይትዔገሉ ክሙ ወአፍቅሩ ጸላእተክሙ ምን ትኑ እንከ ዕሤትክሙ ለእመ አሠ ነይክሙ ለእለ ያሤንዩ ለክሙ ::

፫ ማቴ. ፮ — ፳፬

፬ ማቴ. ፳፪ ፡ ፴፯ — ፴፱

፫፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እንዲህ አለ ፤አንድ ባሪያ ለሁለት ጌቶች መገዛትን አይችልም ፤ ወይም ለአንዱ ይታዘዛል ፤ ለአ ንዱም አይሆንም ይላል እንጂ ፤ እንኪያስ እናንተም ለገንዘብና ለእግዚአብሔር መገዛትን አትች ሉም ::

፬፤እኛም አነሆ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከተልነው ፤ ዓለሙ ንም ሁሉ ይቅር አልን ፤ እንግ ዲህ እንዲህ እንላለን ፤ ሁለት መንገዶች አሉ፤ አንዲቱ የሞት አንዲቱ የሕይወት ፤ አንዱ ከአንዱ ጋራ መተባበር የሌላቸው የተለያዩ ናቸው ፤ አንዲቱ ወደ ሞት ትወስዳለች ፤ አንዲቱም ወደ ሕይወት ትወስዳለች::

፭፤መጀመሪያይቱ ኦሪት ስለ እርሷ የተናገረላት የሕይወት ጐዳና ናት ፤ እንዲህም አለ፤ አም ላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ፤ በፍጹም ኃይልህ፤በፍጹም ነፍስህ ውደደው፤ ከእርሱ በቀር ያለ እርሱ ሌላ አምላክ የለምና ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ::

፮፤ሁለተኛዪቱም ለራስህ የማትወ ደውን በባልንጀራህ ላይ አታድ ርግ፤ የሚረግሟችሁን መርቋ ቸው ፤ ለሚቀሟችሁም ጸልዩላ ቸው፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ በጎ ላደረጉላችሁማ በጎን ብታደ ርጉ ዋጋችሁ ምንድር ነው ? ብሎ ወንጌል የተናገራት ናት ::

፯፡ወአንትሙሰ ዑቁ ኢትጽልኡ ወኢመነዊ።

፰፡ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ኵሎ ሰብአ ኢግብጻዌ ወኢ ኤዶማዌ እስመ ኵሉ ፍጥረተ እግዚአብ ሔር እሙንቱ።

፱፡ ወረኀቁሰ እምእኩያን ሰብእ ወእምፍትወተዝ ዓለም።

፲፡ወለዘሂ ጸፍአከ መልታሕቴከ ዘየማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታ።

፲፩፡ እስመ ይቤ ዳዊት እመኒ ፈደይክዎሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራ ቅየ[፩]።

፲፪፡ወካዕበ ይቤ ወለዘሂ አበጠከ ፩ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ፪ ወለዘሂ ነሥአ ልብሰከ ኅድግ ሎቱ ክዳነከ ወለዘሂ ሖደ ንዋየከ ኢትክልአ ወለዘሂ ሰአለከ ሀቦ ወለዘይፈቅድ ይትለቃሕ እምኔከ ኢትዕጹ ኆኀ ተከ[፪]።

፯፡እናንተ ግን ማንንም እንዳት ጠሉ ዕወቁ።

፰፡ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አት ጥላ ፤ ግብፃዊውንም ቢሆን ፤ ኤዶማዊውንም ቢሆን ሁሉም የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ናቸ ውና ።

፱፡ነገር ግን ከክፉ ሰዎችና ከዚህ ዓለም ፈቃድ ራቁ።

፲፡ቀኝ ጉንጭህን ለመታህ ሰው ሁለተኛይቱን መልስለት ።

፲፩፡ዳዊት ክፉ ለአደረጉብኝ ክፉን ብመልስላቸው ጠላቶቼ ዕራቁቴን ይጣሉኝ ብሏልና።

፲፪፡ሁለተኛም አለ ፤ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ አንድትሄድ ቢያስገ ድድህ ሁለተኛውንም ምዕራፍ ከእ ርሱ ጋር ሂድ ፤ እጀ ጠባብህ ንም ሊወስድ ለሚወድ መጐናጸፍ የህን ደግሞ ተውለት ፤ገንዘብህን ለሚቀማህ አትከልክለው ፤ ለሚለ ምንህም ስጠው ፤ ከአንተ ሊበደር የሚወደውንም በርህን አትዝጋ በት ።

፩ መዝ. ፯ — ፬

፪ ማቴ. ፭ - ፵፩

፲፫፤ አስመ መፍቀሬ ሰብእ መሐሪ ይሁብ ለኵሉ ለዘሰአሎ ወእግዚአብሔር አብ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ውኄራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወኃጥኣን[፯]።

፲፬፤ መፍትው ተሀበ ለኵሉ እምፃማ እደዊክሙ ወታክብርዎሙ ለቅዱሳን እስመ ይቤ ኢትቅትል ነፍሰ አርአያከ ወአምሳሊከ ወአልቦ ዘየአኪ እምቀቲል።

፲፭፤ ወኢትዘሙ ወኢትፍልስ እምነ ሥጋከ ወኢትረሲ ፪ኤ ክፍለ እስመ ይቤ ይከውኑ ፪ሆሙ ፩ ሥጋ[፰] ወ፩ መንፈስ ወበአርአያሰ ፍሉጣን እሙንቱ።

፲፮፤ ወኢትስርቅ እስመ ሰበ ሰረቀ አካን እስራኤላዊ ወገርዎ በአዕባን ወወጽአ እምሕይወት[፱]።

፲፯፤ ወከማሁ ግያዝኒ ሰረቀ ወሀሰወ ወለብሰ ለምጸ ለንዕማን ሶርያዊ[፲]።

፲፰፤ ወይሁዳኒ አስቆሮታዊ ሰረቀ ሙዳየ ምጽዋት ዘይሁቡ ምጽዋተ ለነዳያን ወአግብኦ ለእግዚእ ስቡሐት ውስተ እደዊሆሙ ለአይሁድ[፲፩]።

፲፱፤ ወእምዝ ነሥሐ ወተሐንቀ ወተከዕወ አማዑቲሁ ወሞተ[፲፪]።

፲፫፤ ሰውን ወዳጅ እርሱ ቸር ነውና ለለመነው ሁሉ ይሰጣል፤ እግዚአብሔር አብም በክፉዎችና በደጋጎች ላይ ፀሐይን ያወጣል፤ በጻድቃንና በኃጥአን ላይም ዝናምን ያዘንማል።

፲፬፤ ከእጆቻችሁ ድካም ለሁሉ ትሰጡ ዘንድ ቅዱሳንንም ታከብሩ ዘንድ ይገባል፤ የመልክህንና የምሳሌህን ነፍስ አትግደል ይላልና፤ ነፍስን ከመግደል የሚከፋ የለምና።

፲፭፤ አትሰስን፤ ከአካልህም ተለይተህ ሁለት ክፍልን አትሁን፤ ሁለቱ አንድ አካል፤ አንድ ልቡና ይሆናሉ፤ በአስታያየት ግን ልዩዎች ናቸው ብሏልና።

፲፮፤ አትስረቅ፤ እስራኤላዊው አካን በሰረቀ ጊዜ በድንጊያ ደብድበነው ከሕይወትም ወጥቷልና ።

፲፯፤ እንዲሁም ግያዝ ሰርቆ በዋሸ ጊዜ የሶርያዊ የንዕማንን ለምጽ ለበሰ።

፲፰፤ የአስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ለድሆች የሚሰጡትን ምጽዋት ሰረቀ፤ የክብር ጌታንም በአይሁድ እጆች አሳልፎ ሰጠው።

፲፱፤ ከዚህም በኋላ ተጸጽቶ ታነቀ፤ አንጀቱም ተዘርግፎ ሞተ።

፯ ዮሐ.፲፪.፮
፰ ማቴ ፭፡ ፵፭
፱ ማቴ ፲፱፡ ፭
፲ ኢያሱ ፯፡ ፲፯ - ፳፬
፲፩ ፪ ነገሥ ፭፡ ፳- ፳፯
፲፪ የሐ.ሥራ.፩.፲፰-፲፱

፳፤ ሐናንያ ወሰጲራ ብእሲቱ ቀሰጡ መንፈቀ ሤጠ ንዋዮሙ ወሐሰውዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወሞቱ በኀበ ፍቁር እኁነ ጴጥሮስ ሐዋርያ[፲፫]::

፳፩፤ ኢታስግሉ ወኢታጣዕዉ ወኢትሕትቱ ማርያ እስመ ይቤኢትት አመንዎሙ ለማርያን::

፳፪፤ ወኢትቅትል ውሉደ በሙስና እስመ አርአያሁ ወመንፈሱ፤ ለእግዚአብሔር ውእቱ ::

፳፫፤ ወኢታፍቅር ንዋዮ ለእኁከ ወኢብእሲቶ ወኢገብሮ ወኢአመቶ ወኢአድጎ ወኢላህሞ[፲፬]::

፳፬፤ ወዓዲ ይቤ ኢትምሐል ግሙራ በሐሰት ወእመሰ መሐልከ መሐል በጽድቅ[፲፭]::

፳፭፤ ወካዕበ ይቤ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ነዳያን ያምዕዕ ፈጣሪሁ[፲፮]::

፳፮፤ ወፍኖቶሙ ለገባርያነ እኪት ይወስድ ኀበ ሞት::

፳፯፤ ኢትኩን ዘ፪ ልቡ ወዘ፪ ልሳኑ እስመ መሥገርቱ ለሰብእ ንባበ አፉሁ ወብእሲ ነባቢ ኢያረትዕ ዘዲበ ምድር [፲፯]::

፳፤ ሐናንያና ሚስቱ ሰጲራም የገንዘባቸውን ሽያጭ እኩሌታ ሰርቀው መንፈስ ቅዱስን ዋሹት፤ በተወደደ ወንድማችን በጴጥሮስም ዘንድ ሞቱ::

፳፩፤ አታስጠንቍሉ፤ ጣዖትንም አታምልኩ፤ ጠንቋይንም አትመርምሩ፤ ጠንቋዮችን አትመኗቸው፤ ብሏልና::

፳፪፤ ልጆችንም በማስወረድ አትግደል፤ የእግዚአብሔር አርአያውና አምሳሉ ናቸውና ::

፳፫፤ የወንድምህን ገንዘብ ሚስቱን፤ ወንድ ባሪያውን፤ ሴት ባሪያውን አህያውንና ላሙን አትውደድ ::

፳፬፤ ዳግመኛም «በሐሰት ፈጽመህ አትማል፤ ብትምል ግን በእውነት ማል» አለ ::

፳፭፤ ሁለተኛም በሐሰት ምስክር አትሁን፤ በድሆች ላይ ሐሰትን የሚናገር ሰው ፈጣሪውን ያስቆጣልና::

፳፮፤ የክፉ አድራጊዎች መንገድ ወደ ሞት ይወስዳል::

፳፯፤ልቡ ሁለት፤ አንደበቱም ሁለት የሆነ ሰውን አትሁን፤ የሰው ወጥመዱ የአፉ ነገር ነውና ተናጋሪ ሰውም በምድር አይጸናም::

፲፫ የሐ.ሥራ ፭:፩-፲፩
፲፬ ዘፀ. ፳ ÷ ፲፯
፲፭ ማቴ ፭ : ፴፫-፴፯
፲፮ ዘፀ.፳ ፲፮
፲፯ መዝሙ፡ ፻፴፱. ፲፪

፳፰፤ ወኢይኩን ቃልክሙ ጽሩዐ እስመ ኵሉ ሰብእ ዘይነብብ በከመ ረከበ ይትኴነን ።

፳፱፤ ወኢትምስጥ እስመ ይቤ አሌ ሎሙ ለእለ ይዔምፁ አዕር ክቲሆሙ ።

፴፤ወኢትኩን ነሣኤ ገጽ ወኢጽ ልሕወ ልብ ወኢዝትረ እስመ እግ ዚአብሔር የኃሥሮሙ ለዕቡያን።

፴፩፤ወኢትጽላእ ኵሎ ሰብአ ወኢ ትርግም እኅወከ ወኢትግበር ምስ ሌሁ ኀሡመ ወተገኀሥ እምኵሉ እኩይ፤

፴፪፤ ወኢትኩን መዐትመ ወኢቀ ናዔ ከመ ኢይርከብከ ዘረከቦሙ ለቃየል ወለሳኦል ወለኢዮአብ እስመ ቃየል ቀተለ አቤልሃ እኅ ዋሁ ዘኃረዮ እግዚአብሔር ወተ ወክፈ መሥዋዕቶ[፲፰]።

፴፫፤ ወሳኦልኒ ሰደዶ ለዳዊት ሶበ ሞያ ለጎልያድ ኢሎፍላዊ ቀንአ ላዕሌሁ በእንተ ማኅሌት ዘሐለያ አንስት[፲፱]።

፴፬፤ወኢዮአብኒ ቀተሎ ለአቤኔር እስራኤላዊ ወለአሜሳይ ዘይሁዳ[፳]።

፳፰፤ ቃላችሁ ተርታን አይሁን እንዳገኘ የሚናገር ሰው ሁሉ ይፈረ ድበታልና ።

፳፱፤ አትንጠቅ፣ ወዳጆቻቸውን ለሚበድሉ ሰዎች ወዮላቸው ብሏ ልና።

፴፤ፊት አይተህ የምታደላ በልብ የም ትሸነግልና ትዝኅርተኛ አትሁን፤ እግዚ አብሔር ትዕቢተኞችን ያዋርዳልና ።

፴፩፤ሰውን ሁሉ አትጥላ ወንድም ህንም አትርገም ከእርሱ ጋራም ክፉን አትሥራ ከክፉም ሁሉ ተለይ።

፴፪፤ ቁጡና ቀናተኛም አትሁን ቃየ ልን፣ ሳኦልን ፤ ኢዮአብንም ያገኛ ቸው እንዳያገኝህ ፤ቃየል እግዚአብ ሔር የመረጠውን መሥዋዕቱንም የተቀበለለትወንድሙን አቤልን ገድሏ ልና ።

፴፫፤ ሳኦል የኢሎፍሊ ሰው ጎልያ ድን ድል በነሳው ጊዜ ሴቶች ስለዘ ፈኑለት ዘፈን በእሱላይ ቀንቶ ዳዊ ትን አሳድዶታ ልና።

፴፬፤ኢዮአብ የእስራኤልን ወገን አቤ ኔርንና የይሁዳ ሰው አሜሳይን ገደለ ።

፲፰ ዘፍ ፬: ፰
፲፱ ፩ሳሙ ፲፰:፯-፳፱
፳ ፪ሳሙ ፫:፳-፴፤ ፳:፱-፲

፹፭፣ ወኢይኩን መስግለ በአዕዋፍ እስመ ይመርሖ ውስተ አጣዕዎ።

፹፮፣ ወበእንቲአሁ ይቤ ሳሙኤል ዝግብር ኀጢአት ውእቱ ወኢይከውን ከመዝ በውስተ እስራኤል እስመ ዝ ኵሉ ምኑን ውስተ ሕግ[፷፬]።

፹፯፣ ወኢትኩኑ መንጐርጕራነ እስመ ሰማዕክሙ ዘረከቦሙ ለእለ እንጐርጐሩ ላዕለ ሙሴ ወዳዊት[፷፭] ፣ እስመ የዋሃን ይወርስዋ ለምድር።

፹፰፣ኵኑኬ መሐርያነ እስመ እሙንቱ ይትሜሐሩ።

፹፱፣ ተወከፍ ኵሎ ፃማከ ዘይመጽእ ላዕሌከ ከመ ኢዮብ ወአልዓዛር ከመ ትንሣእ ዕሤተ በኀበ እግዚአብሔር።

፺፣ወአክብር ዘይሜህረከ ቃለ እግዚአብሔር ወተዘከሮ መዓልተ ወሌሊተ፣

፺፩፣እስመ ኀበ ሀሎ ተግሣጽ ህየ ሀሎ እግዚእ ።

፺፪፣ወዕርቆሙ ለእለ ቦሙ ተስናን ወፍታሕ በርትዕ እስመ ፍትሕስ ለእግዚአብሔር ውእቱ።

[፷፬] ፩ሳሙ ፲፭:፳፫
[፷፭] ዘኍ ፲፪:፩-፲፮

፹፭፣ በወፎች የሚያሟርት አይሁን፣ ጣዖትን ወደማምለክ ይመራዋልና።

፹፮፣ ስለሱም ሳሙኤል ይህ ሥራ ኃጢአት ነው፣ እንዲህ ያለ ሥራም በእስራኤል ውስጥ አይደረግም፣ ይህ ሁሉ በመጽሐፍ የተናቀ ነውና።

፹፯፣ አንጐርጓሪዎችን (አጕረምራሚዎችን) አትሁኑ፣ በዳዊትና በሙሴ ላይ ያጕረመረሙትን ያገኛቸውን ሰምታችኋልና፣ የዋሃን ኃዳግያን በቀል ምድርን የሚወርሷት ስለሆነ ።

፹፰፣የምታዝኑ የምትራሩ ሁኑ የሚያዝኑ የሚራሩ ሰዎች ይቅር ይባላሉና ።

፹፱፣በአንተ ላይ የሚመጣውን መከራ ሁሉ ተቀበል፣ እንደ ኢዮብና እንደ አልዓዛር ከእግዚአብሔር ዋጋህን ትቀበል ዘንድ ።

፺፣የእግዚአብሔርን ቃል ያስተማረህን አክብር በቀንና በሌሊትም አስበው።

፺፩፣ምክር ካለበት እግዚአብሔር ከዚያ አለና።

፺፪፣ጠብ ያለባቸውን ሰዎች አስታርቃቸው፣ በዕውነትም ፍረድ፣ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና ።

፴፫፤ወሶበ ትጼሊ ኢትኩን ዘ፪ኤ ልቡ ፤ እስመ ይቤ ጴጥሮስ ዘይቤለኒ ሊተ እዝዘ ሀሎኩ ውስተ ባሕር ለምንት ትናፍቅ ወትሬሲ ፪ ልበ[፳፫]::

፴፬፤ወአመኒ ወሀብከ ምጽዋተ ለነዳያን ኢትናፍቅ አእምር እንከ መኑ ውእቱ ፈዳዩ ዐስብ አኮኑ እግዚአብሔር ::

፴፭፤ሀብኬ ጻሕቆ ለኵሉ ለዘሰአለከ ወኢትርሳዕ ኵሎ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ::

፴፮፤ወእመሰ አበስከ ቅድሜሁ ኢትጊጊ ዳግመ ከመ ትርከብ ሠናየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ እስመ ኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ይትመየጥ ለንስሓ::

፴፯፤ወአክብር አባከ ወእመከ ኢትትሐየይ አኃዊከ ወአዝማዲከ[፳፬]::

፴፰፤ተቀነይ ለንጉሥ ወአእምር ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ሢመቱ ወአክብር መኳንንተ እስመ ላእካነ እግዚአብሔር እሙንቱ ::

፴፱፤ወኢታዕርግ መሥዋዕተ እንዘ ትገብር እኩየ ዘእንበለ ትነስሕ እም እከየ ምግባሪከ::

፳፬ .ዘፀ. ፳. ፲፪

፴፫፤በምትጸልይበት ጊዜም ሁለት ልብ አትሁን፣ ጴጥሮስ በባሕር ሳለሁ እኔን ለምን ትጠራጠራለህ ልብህንስ ለምን ሁለት ታደርጋለህ አለኝ ብሏልና::

፴፬፤ለድሆችም ምጽዋትን በሰጠህ ጊዜ አትጠራጠር፣ እንግዲህ ዋጋ የሚከፍል ማን እንደሆነ ዕወቅ፣ እግዚአብሔር አይደለምን?

፴፭፤ለለመነህ ሁሉ ግዳጁን ስጠው፣ የእግዚአብሔርንም ትእዛዞች ሁሉ አትርሣ ::

፴፮፤በእርሱ ፊት ብትበድል ግን ዳግመኛ አትበድል፣ በፈጣሪህ እግዚአብሔር ፊት በጐ ነገርን ታገኝ ዘንድ በንስሓ ይመለስ ዘንድ ነው እንጂ ፤ የኃጢአተኛን ሞት አይወድምና::

፴፯፤ አባትህንና እናትህን አክብር፣ ዘመዶችህንና ወንድሞችህንም ቸል አትበል::

፴፰፤ ለንጉሥም ተገዛ ሹመቱም ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሆነ ዕወቅ፣ ገዢዎችን አክብር፣ እነርሱ የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸውና ::

፴፱፤ከክፉ ሥራህ ሳትመለስ ክፉ እየሠራህ መሥዋዕትን አታቅርብ::

፱፤ዛቲ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይወት ወይረሲክሙ እግዚአብሔር ድልዋነ ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፴ወ፮
በእንተ ሜሮን

፩፤ነአኵተከ ከመዝ፣ ነአኵተከ አፈጣሬ ኵሉ በእንተ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣ ዘአልቦ ሞት ዘከሠትከ ለነ በኢየሱስ ክርስቶስ ወልድከ፣እስመ ለከ ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪፤ወለዘኒ ይመጽእ ኀቤክሙ ወየእኵት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ ረድአ ክርስቶስ ውእቱ።

፫፤ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ ለክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ኢትትወከፍዎ ወኢይኅብር ምስሌክሙ ውስተ አኰቴት።

፬፤ወለኵሉ ዘይመጽእ ኀቤክሙ አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባሮ ሥርዐ በከመ ይደሉ እስመ ብክሙ አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍትሑ ማዕከለ እለ ይኴንኑ በጽድቅ ወይኴንኑ በዐመፃ።

፭፤ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽድቅ አሠንዩ ሎቱ በከመ ምግባሩ።

፱፤የሞትና የሕይወት ጎዳና ይህች ናት፣ እግዚአብሔርም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጐዳናን ትከተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፤ ያድርጋችሁ።

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜሮንን ነገር ይናገራል፤

፩፤ እንደዚህ እናመሰግንሃለን፤ የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜሮን መዓዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግንሃለን፣ ክብር መንግሥት ኃይል ለአንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን።

፪፤ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ የሚያመሰግነውን ተቀበሉት፣ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና።

፫፤ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበሉት፣ በምስጋናም ከእናንተ ጋራ አይተባበር ።

፬፤ ወደ እናንተ የሚመጣውንም ሁሉ ፈትኑት፣ ሥራውንም ተረድታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፣ ቀኙን ከግራው የመለየት ዕውቀት አላችሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐመፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ።

፭፤በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራችሁም እንደ ሥራው በጎ አድርጉለት ።

፱፤ዛቲ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይወት ወይረሲክሙ እግዚአብሔር ድልዋነ ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፱፤የሞትና የሕይወት ጎዳና ይህችናት፣ እግዚአብሔርም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጐዳናን ትከተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፤ ያድርጋችሁ።

አንቀጽ ፴ወ፮
በእንተ ሜሮን

፩፤ነአኰተከ ከመዝ፣ ነአኰተከ አፈጣሬ ኵሉ በእንተ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣ ዘአልቦ ሞት ዘከሠትከ ለነ በኢየሱስ ክርስቶስ ወልድከ፣እስመ ለከ ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪፤ወለዘኒ ይመጽእ ኀቤክሙ ወየአኵት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ ረድአ ክርስቶስ ውእቱ።

፫፤ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ ለክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ኢትትወከፍዎ ወኢይኅበር ምስሌክሙ ውስተ አኰቴት።

፬፤ወለኵሉ ዘይመጽእ ኀቤክሙ አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባሮ ሥርዐ በከመ ይደሉ እስመ ብክሙ አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍትሑ ማዕከለ እለ ይኴንኑ በጽድቅ ወይኴንኑ በዐመፃ።

፭፤ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽድቅ አሠንዩ ሎቱ በከመ ምግባሩ።

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜሮንን ነገር ይናገራል፤

፩፤ እንደዚህ እናመሰግንሃለን፤ የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜሮን መዓዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግንሃለን፣ ክብር መንግሥት ኃይል ለአንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን።

፪፤ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ የሚያመሰግነውን ተቀበሉት፣ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና።

፫፤ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበሉት፣ በምስጋናም ከእናንተ ጋራ አይተባበር ።

፬፤ ወደ እናንተ የሚመጣውንም ሁሉ ፈትኑት፣ ሥራውንም ተረድታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፣ ቀኙን ከግራው የመለየት ዕውቀት አላችሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐመፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ።

፭፤በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራችሁም እንደ ሥራው በጎ አድርጉለት ።

፮፤ወሶበ ይፈትሕ በዐመፃ ፍድይም በከመ ምግባሩ ወኢትጸልዩ ምስሌሁ ከመ ኢትርከሱ ምስሌሁ ኅቡረ።

፯፤ ወኵሉ ነቢይ መገሥጽ ዘይመጽእ ኀቤክሙ ወይሜህር በጽድቅ ይደልዎ ሲሳዩ ከመ ገብር ኄር ዘይትቀነይ ለእግዚአብሔር[1]።

፰፤ለካህናትኒ ሀብዎሙ ቀዳሜ ፍሬያት ከመ ይባርኩ ተግባሪክሙ[2] ወኵሎ ዐሥራተ ሀቡ ለእቤራት ወለ ዕጓለ ማውታ ወለእናግድ ወለግዩ ራን።

፱፤ወበዕለተ ሰንበት እንተ ይእቲ ትንሣኤሁ ለእግዚእነ ተጋብኡ ውስተ ፩ መካን ወአዕኵትዎ ለእግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘገብረ ለክሙ ሠናያተ በክርስቶስ ከሙ ይኩን መሥዋዕትክሙ ፍጹመ ወሥሙረ በኀበ እግዚአብሔር ።

፲፤እስመ ይቤ በእንተ ቤተ ክርስቲያን ከመ ይትጋብኡ ውስቴታ ወያዕርጉ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ።

፲፩፤ወይቤ እግዚአብሔር አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዐቢይ ንጉሥ አኃዜ ኵሉ ዓለም ወግሩም ስምየ ውስተ ኵሉ ዓለም ወአሕዛብ[3]።

፩ ማቴ ፲ : ፲
፪ ዘኍ ፲፰. ፲፱
፫ ሚል ፩. ፲፩

፮፤በበደል በሚፈርድ ጊዜም እንደ ሥራው ፍዳ ክፈሉት፤ ከእርሱም ጋራ በአንድነት እንዳትረክሱ ከእርሱ ጋራ አትጸልዩ።

፯፤ወደ እናንተ የሚመጣና በእውነት የሚያስተምር መካሩ ነቢይ (መምህር) ሁሉ ለእግዚአብሔር እንደሚያገለግል ደግ አገልጋይ ምግቡ ይገባዋል ።

፰፤ለካህናትም ሥራችሁን ይባርኩ ዘንድ ከፍሬዎች መጀመሪያ የሚደርሰውን ስጧቸው፣ አሥራትንም ሁሉ ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች እናት አባት ለሞቱበት ለእንግዶችና ለድሆች ስጡ።

፱፤የጌታችን ትንሣኤ በምትሆን በሰንበት ቀን በአንድ ቦታ ተሰብሰቡ፣ መሥዋዕታችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ፍጹምና የተወደደ እንዲሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ለናንተ በጎዎችን ስለአደረገላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን አመስግኑት።

፲፤ ስለ ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ተሰብስበው መሥዋዕትንና ቍርባንን ያሣርጉ ብሏልና ።

፲፩፤እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፣ እኔ ዓለሙን ሁሉ የያዘ ገናና ንጉሥ እግዚአብሔር ነኝ፣ ስሜም በአሕዛብና በዓለሙ ውስጥ የሚያስፈራ ነው አለ ።

፲፪፤ሢሙ ለክሙ ኤጲስ ቆጶሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ የዋሃነ ወትሑታነ እለ ተኅርዩ እምሕዝብ ንጹሓነ ወምኩራነ በኵሉ ምግባረ ሠናይ እለ ኢይፈቅዱ ወርቀ አላ ዳዕሙ እለ ይሜህሩ ቃለ እግዚአብሔር ወተግሣጸ ወይፈትሑ በርትዕ ትእዛዛቲሁ ለክርስቶስ ከመ አብ ወእግዚእ በፍቅር ዘእንበለ መዓት ወቊጥዓ በትሑት ልብ ወየዋሃት::

፲፫፤ወዕቀቡ ዘንተ ኵሎ ዘተአዘዝክሙ በኀበ እግዚአብሔር ለሕይወተ ነፍስክሙ ::

፲፬፤ቅንቱ ሐቌክሙ ወይኩን ኅትወ መሐትዊክሙ ወኩኑ ድልዋነ ከመ እለ ይጸንሑ እግዚኦሙ እንዘ ይብሉ ማእዜ ይመጽእ እመኒ በቀዳሚት ሰዓተ ሌሊት፣ ወእመኒ መንፈቀ ሌሊት፣ አው በንቅወተ ዶርሆ፣ ወእመኒ ጎሐ ጽባሕ እስመ ይመጽእ እግዚኦሙ በጊዜ ኢተሐዘቡ::

፲፭፤ብፁዓን እሙንቱ አግብርት ዘእቲዎ እግዚኦሙ ይረክቦሙ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ናሁ ይቀንት ወያንሶሙ ወይሜጥዎሙ[፩] ::

፲፮፤ጸልዩ እንከ ወግበሩ ከመ ኢይርከብክሙ ግብተ ሞት ወአመ ያስተርኢ በሰማይ ስብሐቲሁ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው

፩ ሉቃ ፲፪ ፴፯

፲፪፤የዋሃንና ትሑታን የሆኑ ፣ከንጹሓን ሕዝብ የተመረጡ በበጎ ሥራ ሁሉ የተፈተኑ፣ ወርቅን የማይወዱ፤ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃልና ምክር የሚያስተምሩ፣ የክርስቶስንም ትእዛዞች እንደ አባትና ጌታ በፍቅር ያለ ብስጭትና ያለ ቁጣ በትሑት ልብና፣ በየዋህነት ፣ በቅንነት የሚፈርዱ ኤጲስ ቆጶሳትን፣ ቀሳውስትንና ዲያቆናትን ሹሙ ::

፲፫፤ስለ ነፍሳችሁ ሕይወትም በእግዚአብሔር ዘንድ የታዘዛችሁትን ይህን ሁሉ ጠብቁ ::

፲፬፤ወገባችሁን ታጠቁ መብራታችሁም የበራ ይሁን፣ በመጀመሪያ ሰዓተ ሌሊት፣ ወይም በመንፈቀ ሌሊት፣ ወይም ዶሮ ሲጮህ፣ ወይም ጎህ ሲቀድ ይመጣል ብለው ጌታቸውን እንደሚጠብቁ የተዘጋጃችሁ ሁኑ፤ ጌታቸው ባልተጠረጠረ ሰዓት ይመጣልና::

፲፭፤ጌታቸው በተመለሰ ጊዜ እንደዚህ ሲያደርጉ የሚያገኛቸው አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው፣ እነሆ ታጥቆ እየተመላለሰ በማዕድ ያገለግላቸዋል::

፲፮፤እንግዲህ ጸልዩ፣ የድንገት ሞት እንዳያገኛችሁም አድርጉ፤ የወልደ ዕጓለ እመሕያው ጌትነትም በሚገለጥበት ጊዜ መላእክትም መለከት

ወይነፍሑ ቀርነ መላእክት ወይትነ
ሥኡ ሙታን ወይመጽእ እግዚ
እነ ምስለ ቅዱሳኒሁ በደመና ሰማይ
ወኵሎሙ መላእክተ ኃይሉ ምስ
ሌሁ ወይነብር ዲበ መንበረ መን
ግሥቱ ወያሀጕሎ ለዲያብሎስ
መስሕተ ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ
ምግባሩ::

፲፯፤ወእምዝ የሐውሩ ኃጥአን
ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም፣ ወጻድቃንሰ
ውስተ ሕይወት ዘለዓለም፩:: ወይት
ፌሥሑ በመንግሥተ ሰማያት
በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኩነኬ
ድልዋነ ከመ ትርከቡ ሠናይቶ::

፲፰፤ ንስአል ወናስተብቍዕ ኀቤሁ
ወንበል መድኃኒነ ዘሀልው እምቅ
ድመ ዓለም አምላከ አማልክት እኀዜ
ኵሉ ፩ አምላከ ገባሬ ኵሉ ፍጥረት
እግዚአሙ ለአበዊነ ቅዱሳን ዘአ
ልቦሙ ዐመፃ በኀቤሁ አምላከ አብ
ርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ መሓሪ
ወሰራዬ ኀጢአት ምእመን ወየዋህ
ብዙኀ ሣህል ወምሕረት ወአልቦ
ዘይትኀባእ እምኔሁ ወኵሉ ክሡት
በቅድሜሁ::

፲፱፤ ብከ ይትአመኑ ነፍሳተ ጻድ
ቃን ወኪያከ ይሴፈዉ ቅዱሳን

በሚነፋበት ጊዜ ፣ ሙታንም በሚ
ነሡበት ጊዜ ጌታችንም ከቅዱሳኑ
ጋር በደመና በሚመጣ ጊዜ፣
የሠራዊቱ አለቆች ሁሉም ከእርሱ
ጋር በመጡ ጊዜ፣ በመንግሥቱ
ዙፋንም በሚቀመጥ ጊዜ ፣ የሚያ
ስት ዲያብሎስንም በሚያጠፋው
ጊዜ፣ ለሁሉምእንደሥራው በሚከ
ፍለው ጊዜ ::

፲፯፤ከዚህ በኋላ ኃጥአን ወደ ዘለ
ዓለም ፍርድ በሚሄዱ ጊዜ፣ ጻድ
ቃን ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት
በሚሄዱ ጊዜ፣ በጌታችን በኢየሱስ
ክርስቶስም በመንግሥተ ሰማያት
ደስ በሚላቸው ጊዜ ፣ የድንገት
ሞት እንዳትሞቱ አድርጉ፣ እንግ
ዲህ በጎውን ታገኙ ዘንድ የተዘጋ
ጃችሁ ሁኑ::

፲፰፤ወደ እርሱ እንለምን፤እንማል
ድም፤ ከዓለም አስቀድሞ የነበረ
መድኃኒታችን የአማልክት አምላክ
ሁሉን የያዘ፣ ፍጥረትን ሁሉ የፈ
ጠረ አንድ አምላክ በእርሱ ዘንድ
ዐመፅ የሌለባቸው የቅዱሳን አባቶ
ቻችን ጌታ የአብርሃምና የይስሐቅ፤
የያቆብም አምላክ ይቅር ባይና ኃጢ
አትን የሚያስተሠርይ የታመነ የዋህ
ይቅርታንና ቸርነትን የሚያበዛ
ከእርሱ የሚሸሸግ የሌለ ሁሉም
በእርሱ ፊት የተገለጠ ነው እን
በል::

፲፱፤የጻድቃን ነፍሳት በአንተ ይታ
መናሉ፣ቅዱሳን አንተን ያመሰግናሉ ፣

፩ ማቴ ፳፭ ፡ ፴፩ - ፵፮

አቡሆሙ ለእለ አልቦሙ ነውር ወይሰምዕ ጸሎቶሙ ለንጹሓነ ልብ፤ ወያጸምዕ ስእለቶሙ ለእለ ኢያረምሙ ::

፳፤አኀድር እግዚኦ ሥምረተከ ላዕለ ኵሉ ፍጥረት እስመ አንተ ተአምር እምቅድመ ሕሊና ዘይሔሊ ልብ::

፳፩፤ወኵሉ አጽናፈ ምድር የዐርጉ ለከ መሥዋዕተ ወዕጣነ በጸሎት ወበአኰቴት ::

፳፪፤ ዘሠርዐ መዋዕለ ይግበሩ ጽድቀ ወርኀው አናቅጸ ምሕረቱ ለኵሉ ለዘየኃሥሥ ኪያሁ ወመሀረነ ሕገ ወሥርዐተ ወአለበወነ ከመ ብዕለ ዝ ዓለም ኃላፊ ውእቱ ወሥነ ላህይ ኢይነብር ለዝሉፉ ወጽንዐ ኃያላን ትማስን ፍጡነ ::

፳፫፤እስመ ቀደመ አብርሃም አቡነ ሐዊረ በፍኖተ ጽድቅ ወወሀብኮ ክብረ ወብዕለ ወበአሚን ፈጸመ ሕይወቶ ወትቤሎ አበዝኖ ዘርዐከ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ ኆፃ ባሕር፣ ወወሀብኮ ይስሐቅሃ ባረኮ ወትቤሎ እሄሉ ምስለ ዘርእከ እምድኅሬከ፤ እስመ አእመርናሁ ከመ ለክርስቶስ ውእቱ ዘይቤሎ ከመዝ[፮]::

፮ ዘፍ. ፳፪: ፲፯-፲፰

ነውር የሌለባቸው የቅዱሳን አባታቸው ነው፣ ልባቸው ንጹሕ የሆነ ሰዎችንም ጸሎት ይሰማል፣ ዝም የማይሉ ሰዎችንም ልመና ያደምጣል::

፳፤አቤቱ በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ፈቃድህን አሳድር፣ ከአሳብ አስቀድመህ ልብ የሚያስበውን አንተ ታውቀለህና ::

፳፩፤የምድር ዳርቻዎች ሁሉም በጸሎትና በምስጋና መሥዋዕትንና ዕጣንን ለአንተ ያሳርጋሉ::

፳፪፤ ጽድቅን ያደርጉ ዘንድ ዘመናትን የሠራ እርሱ ነው፤እርሱንም ለሚሻ ሰው የቸርነቱ በር የተከፈተ ነው ፣ ሕግንና ሥርዓትንም አስተማረን፣ የዚህ ዓለም ሀብትም ኃላፊ እንደሆነ የመልክ ደም ግባትም ለዘለዓለም ጸንቶ እንደማ ይኖር፣ የኀይለኞች ብርታትም ፈጥና እንደምትጠፋ አስታወቀን ::

፳፫፤ አባታችን አብርሃም በጽድቅ መንገድ መሄድን ጀምሯልና፣ ክብርንና ሀብትን ሰጠኸው፣ ዘመኑንም በሃይማኖት ጨረሰ፣ ዘርህን እንደ ሰማይ ኮከብና እንደ ባሕር አሸዋ አበዛልሃለሁ አልኸው፣ ይስሐቅንም ሰጠኸው፣ እንዲህም ብለህ ባረክኸው፣ ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር እኖራለሁ፣ እንዲህ ያለው ስለ ክርስቶስ እንደሆነ ዐውቀናልና::

፳፬፤ወለአቡነ ያዕቆብ ዘፈነውኮ ብሔረ ግብጽ ወትቤሎ ናሁ አነ እሄሉ ምስሌከ ወአብዝኖ አበዝኅከ ፈድፋደ።

፳፭፤ወከማሁ ትቤሎ ለሙሴ ቊል ዔከ ቅዱስ ወምእመን በኀበ ዕፀ ጳጦስ አነ ህልው እምቅድመ ዓለም ወይሄሉ ስምየ እስከ ለዓለም[፺]።

፳፮፤ወአንተሰ እግዚኦ ለዓለም ትነ ብር ወዝክርከኒ ለትውልደ ትው ልድ[፺፩] ወባርክ ዘርዐ አብርሃም ይኩኑ ቡሩካነ እስከ ለዓለም።

፳፯፤ፈጠርኮ ለሰብእ ይኩን ነባቤ ወአንተ ትቤ በጥበብከ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ወሤምኮ ለአዳም ይኩን መስፍነ ላዕለ ኵሉ ወወሀብኮ ሕይወተ ዘለዓለም።

፳፰፤ወሶበ ዓለወ ትእዛዘከ አውፃ እኮ እምገነት ወአምጻእከ ላዕሌሁ ሞተ[፺፪]።

፳፱፤ ወእምዝ ፈነውኮ ለዋሕድ ወልድከ ወአንሣእኮ እምድቀቱ ወአግባእኮ ውስተ ገነተ ትፍሥ ሕት።

፴፤ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲ ትከ ዐቢይ ወኀያል ወግሩም መሓሪ ወየዋህ አኃዜ ኵሉ ዘትገብር መን ክረ ዘኢታርኅቅ ሣህለከ እምላዕለ ኵሉ ተግባሩ ወፍጥረቱ ኄር ወመ ፍቀሬ ሰብእ።

፺ ዘፀ ፫: ፲፬
፺፩ መዝ ፻፩:፲፫-፲፬
፺፪ ዘፍ ፫ : ፳፪ - ፳፫

፳፬፤አባታችን ያዕቆብንም ወደግ ብፅ የላክኸው አንተ ነህ፣ እነሆ ከአንተ ጋራ እኖራለሁ ፈጽሜም አበዛሃለሁ አልከው ።

፳፭፤ ቅዱስና የታመነ ወዳጅህ ሙሴንም እንደዚሁ በቊጥቋጦው ዘንድ እኔ ከዓለም በፊት የነበርኩ ነኝ፣ ስሜም እስከ ዘለዓለም ይኖራል አልከው።

፳፮፤አንተ ግን ለዘለዓለም ትኖራለህ ፣ መታሰቢህም ለልጅ ልጅ ነው ፤ የአብርሃም ልጆችም እስከ ዘለዓለም የተባረኩ ይሆኑ ዘንድ ባርክ።

፳፯፤ሰውን የሚናገር ይሆን ዘንድ ፈጠርከው፣ ሰውንም በመልካችን ንና በምሳሌያችን እንፍጠር ብለህ በጥበብህ ተናገርክ፤አዳምንም በሁሉ ላይ መስፍን አድርገህ ሾምከው፣ የዘለዓለም ሕይወትንም ሰጠኸው።

፳፰፤ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ ከገ ነት አውጥተህ በእርሱ ላይ ሞትን አመጣህ።

፳፱፤ከዚህም በኋላ አንድ ልጅህን ልከህ ከውድቀቱ አነሣኸው፣ ደስታ ወደ አለበት ገነትም መለስከው።

፴፤እግዚአብሔር ገናና ኃይለኛ የም ታስፈራ የምትምር የዋህ፤ ሁሉን የያ ዝህ፣ ድንቅን የምትሠራ፣ ከሥራ ውና ከፍጥረቱ ሁሉ ላይ ይቅርታ ህንም የማታርቅ፣ ቸርና ሰውን የምትወድ አንተ ብቻ ነህ።

፴፩፤ወትየውሆሙ ለኃጥኣን ወትመ
ይጠሙ በብዝኀ ምሕረትከ።

፴፪፤ ወእንዘ ኢይደልወነ ናንቀዐዱ
ኀቤከ ወናነሥእ አዕይንቲነ ውስተ
ሰማይ አንተሰ ትኄጽር በጽንዐ ኀይ
ልከ ዲበ ትሕትናነ ።

፴፫፤ሰማይ ስቁል በትእዛዝከ ወም
ድር ጸንዐት በቃልከ፤ እስመ
ኃያል አንተ እግዚኦ ወጽድቅ
ኵነኔከ መልዐ ምድረ ዘፈጠርከ።

አንቀጽ ፴ወ፯

በእንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳ
ውያን ወቅድስት ቤተ ክርስቲያን፤

፩፤ ኵሎሙ ሠራዊተ መላእክት
መንፈሳውያን ነደ እሳት እሙንቱ
ወቅዱሳን ኪሩቤል ወሱራፌል እለ
፮ ክነፊሆሙ ኪያከ ይሴብሑ በዐቢይ
ቃል ወይዜምሩ በቃል ዘኢያረምም
ወይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚ
አብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማ
ያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲከ፤

፪፤ ወኍልቆሙ ለእሙንቱ መላእ
ክት ወሊቃነ መላእክት መናብርት
ወሥልጣናት አጋዕዝት ወኃይ
ላት ወሊቃናት ኪሩቤል ወሱራ
ፌል፤ ይጸርሑ ወይብሉ ይትባ
ረክ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል

፴፩፤ኃጥአንን የዋህን ታደርጋለህ በቸ
ርነትህም ብዛት ትመልሳቸዋለህ።

፴፪፤ እኛም ወደ አንተ አንጋጠን
ዓይኖቻችንን ወደ ሰማይ አቅንተን
እንመለከት ዘንድ ሳይገባን አንተ
በኃይልህ ጽናት መዋረዳችንን ትመ
ለከታለህ።

፴፫፤ ሰማይ በትእዛዝህ የተሰቀለ
ነው፤ ምድርም በቃልህ ጸናች፤
ጌታ ሆይ አንተ ኃይለኛ ነህና፤
ፍርድህም እውነት ነውና የፈጠ
ርከው ምድርን መላ ።

ሠላሳ ሰባተኛ አንቀጽ

ስለ መንፈሳውያን መላእክትና ቤተ
ክርስቲያን አገልግሎት ይናገራል፤

፩፤የእሳት ነበልባል የሆኑ የረቂ
ቃን መላእክት ሠራዊት ሁሉ ክን
ፎቻቸው ስድስት የሚሆኑ ሱራ
ፌልና ኪሩቤልም በታላቅ ቃል አን
ተን ያመሰግናሉ፤ ዝም በማይል
ቃልም ይዘምራሉ፤ ቅዱስ ቅዱስ
ቅዱስ ፍጹም የሠራዊት ጌታ የጌ
ትነትህ ምስጋና ሰማያትንና ምድ
ርን የመላ ነው ይላሉ ።

፪፤የእነዚያም መላእክትና የመላ
እክት አለቆች ቁጥራቸው የወ
ገን ስማቸው መላእክት መናብ
ርት ሥልጣናት አጋዕዝት ኃይ
ላት ሊቃናት ኪሩቤል ሱራፌል
ይባላሉ፤ እየጮሁም የእስራኤል
ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመስገን ከአ
ሕዛብ ወገን

ወቡርክት ዛቲ ቤተ ክርስቲያን እንተ አሕዛብ ትመስል ኀይለ ሰማያት መዓልተ ወሌሊተ በነፍስ ቅዱስ ወበልብ ንጹሕ ይዜምሩ ከመዝ ወይብሉ፡፡

፫፤ሠረገላሁ ለእግዚአብሔር ዕልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር በደብረ ሲና ቅዱስ ሰማያት ወኵሉ ዘውስቴቶሙ ይገንዩ ለከ፡፡

፬፤ እስመ አንተ ሰቀልኮ ለሰማይ ከመ ቀመር፤ ወሣረርካ ለምድር ወአጽናዕካ ዲበ ማይ፡፡

፭፤ ወፈጠርከ ጽልመተ ወብርሃነ ወኈለቆሙ ለከዋክብት በምልዖሙ ወሰመይኮሙ ለኵሎሙ በበአስማቲሆሙ ወኵሉ ፍጥረት ይዜንዉ ዕበየከ ወዕፀወ ገዳምኒ አንተ አብቈልከ፡፡

፮፤ ወበእንተዝ መፍትው ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ የዐርጉ ለከ ስብሐተ ወአኰቴተ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወዕጣነ በእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዋሕድ ወልድከ ፡፡

፯፤ አንተ ውእቱ ባሕቲትከ አኃዜ ኵሉ ኄር ወመፍቀሬ ሰብእ ወገባሬ ሠናያት እስመ ለከ ስብሐት ወእኂዝ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

የምትሆን ቡርክት ቤተ ክርስቲያንም የሰማያት መላእክት ኃይልን ትመስላለች ይላሉ ሌሊትና ቀንም በልዩ ሰውነት በንጹሕ ልቡና እንዲህ እያሉ ያመሰግናሉ ፡፡

፫፤የእግዚአብሔር ሠረገላው እልፍ አእላፋት የአእላፋት ትእልፊት በቅዱስ የሲና ተራራ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፣ ሰማያትና በውስጣቸው ያለው ሁሉ አንተን ያመሰግናሉ፡፡

፬፤አንተ ሰማይን እንደ ዋልታ ሰቅለ ኸዋልና ምድርንም መሠረትሃት በውሃም ላይ አጽንተሃታልና፡፡

፭፤ጨለማንና ብርሃንን ፈጠርህ ከዋክብትንም በመላቸው ቈጠርሀቸው ሁላቸውንም በየስማቸው ጠራኻቸው፣ ፍጥረትም ሁሉ ገናናነትህን ይናገራሉ፤ የዱር እንጨቶችንም አንተ አበቀልህ፡፡

፮፤ስለዚህም ነገር የሰው ፍጥረት ሁሉ ክብርንና ምስጋናን መሥዋዕትን፣ ቍርባንን፣ ዕጣንንም በአንድ ልጅህ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ ያሳርጉ ዘንድ አገባብ ነው ፡፡

፯፤ሁሉን የፈጠርከ ቸር ሰው ወዳጅ በጎ ነገርን የምታደርግ አንተ ብቻ ነህ፣ ለአንተ ክብርና ሥልጣን ይገባል ለዘለዓለሙ አሜን ፡፡

፰፤ አንተ በሰማይ ወአንተ በምድር ወአንተ በባሕር ወአንተ ዘታስተጋብኦሙ ለኵሎሙ ፍጥረት እምአጽናፈ ምድር ወአልቦ ተፍጻሜት ለዕበይከ ።

፱፤እስመ አኮ ንሕነ ዘነበብነ ዘንተ አላ አንተ ትቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘመልዕልተ ሰማያት ወአነ ህልው ውስተ ኵሉ መካን ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ[፩] ።

፲፤ እሙን ውእቱ ቃልከ ወአልቦ ዘይመስል ኪያከ እግዚአብሔር ቅዱስ እግዚኦሙ ለቅዱሳን ወነፍሰ ኵሉ ውስተ እዴከ ለከ ይደሉ ስብሐት ወልዕልና።

፲፩፤ዘኢይትዌለጥ መንበሩ ወኢይደክም ኃይሉ ወኢይትከሀል ዜንዎ ዕበዩ ወመንክር ሥነ ላህዩ።

፲፪፤ወአልቦ ዘይክል ቀሪበ ኀበ ማኅደሩ ወአልቦ ኍልቈ ለአእምሮ ጥበቡ ኢየኀልቅ ጽድቁ ወኢይጸሕቅ ዘይመክሮ ወኢየኀሥሥ ዘይረድእ[፪] ።

፲፫፤አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ኢየኀልቅ መንግሥቱ ።

፰፤ በሰማይ አንተ ነህ፣ በምድርም አንተ ነህ፣ በባሕርም አንተ ነህ፣ ፍጥረትን ሁሉ ከምድር ዳርቻዎች የምትሰበስባቸው አንተ ነህ፣ ለገናንነትህ ፍጻሜ የለውም።

፱፤ ይህንንም የተናገርነው እኛ አይደለንም፤ ነገር ግን አንተ እኔ ከሰማዮች በላይ ያለሁ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፣ በቦታውም ሁሉ እኔ አለሁ፣ ያለ እኔም ሌላ አምላክ የለም አልህ።

፲፤ ቃልህም የታመነ ነው፤ የቅዱሳን ጌታቸው ቅዱስ እግዚአብሔር አንተን የሚመስል የለም፣ የሁሉ ነፍስም በእጅህ የተያዘ ነው፣ ለአንተ ክብርና ልዕልና ይገባል።

፲፩፤ ዙፋኑ የማይለወጥ ኃይሉም የማይደክም ነው፤ ገናንነቱን መናገር አይቻልም፤ የመልኩም ማማር ድንቅ ነው።

፲፪፤ ወደ ማደሪያውም መቅረብ የሚችል የለም፣ ለጥበቡ ዕውቀትም ቍጥርም የለውም፣ ጽድቁ አያልቅም፣ የሚመክረውም አይሻም፣ የሚረዳውም አይፈልግም።

፲፫፤ጥንት የለውም፣ ፍጻሜም የለው፣ መንግሥቱም አያልቅም።

፩ ዘዳግ ፬:፴፱
፪ ኢሳ ፵:፲፫

፲፬፤ ወአልቦ ዘይክል መዊአ ኃይሉ ወአልቦሙ ኍልቊ ለሠራዊተ መላእክት ለእለ ይትለአክዎ ።

፲፭፤አንተ ውእቱ አቡሃ ለጥበብ ገባሬ ኵሉ፣ ፍጥረት ወገባሪሃ ለሕግ ።

፲፮፤አንተ ታማስኖሙ ለዕልዋን ወትሜስዮሙ ለጻድቃን እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚኦሙ ለእለ ይገንዩ ሎቱ ወአልቦ ሐሰት በኀቤሁ ።

፲፯፤ ኢይነሥእ ህልያነ በውስተ ፍትሕ ወአልቦኍልቊ ለአኰቴቱ።

፲፰፤ ለከ ይደሉ ክብር ወስብሐት ወሰጊድ ዘያዐርግ ኀቤከ ኵሉ ነፍስ ነባቢ ለዓለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፴ወ፰

በእንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰንበታተ ወናጽምዕ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፩፤ ከመ ንግበር ፈቃዶ ወንዘክር ሕማማቲሁ ዘገብረ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል አኃዜ ኵሉ ዘፈጠረ ዓለመ በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ።

፲፬፤ ኃይሉን ማቸነፍ የሚችለው የለም፤ለሚላኩት ሠራዊተ መላእክትም ቍጥር የላቸውም።

፲፭፤የጥበብ አባቷ አንተ ነህ፤ ፍጥረትን ሁሉ የፈጠርክ ሕግንም ሁሉ የሠራህ አንተ ነህ ።

፲፮፤ በእርሱ ዘንድ ሐሰት የሌለ፣ ለሚገዙለት ሰዎች ጌታቸው የሚሆን የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ እግዚአብሔር አብ አንተ ወንጀለኞችን ታጠፋቸዋለህ፣ ለጻድቃንም ዋጋቸውን ትሰጣቸዋለህ።

፲፯፤በፍርድ መማለጃን አይቀበልም፤ ለምስጋናውም ቍጥር የለውም።

፲፰፤ የሚናገር ነፍስ ሁሉ ወዳንተ የሚያርግ አምላክ ሆይ ለአንተ ክብርና ምስጋና መስገድም ይገባል፣ ለዘለዓለሙ በእውነት ።

ሰላሣ ስምንተኛ አንቀጽ

ሰንበቶችን ዕረፍት እናደርግ ዘንድ፣ የቅዱሳት መጻሕፍትንም ቃል እናደምጥ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩፤ ፈቃዱን እንድናደርግና ሁሉን የያዘ ዓለምን ሁሉ የፈጠረ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ቃል ስለኛ ያደረጋቸውን መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል።

197940next share hagera

፪፤ወሠርዐ ሰንበተ ወአዕረፈ ባቲ እምኵሉ ግብሩ ወለነኒ አዘዘነ ናዕርፍ እምኵሉ ግብረ እደዊነ ወንኩን ድልዋነ ለተቀንዮ ገቢረ ትእዛዛቲሁ [፩] ::

፫፤ወገብረ ለነ መዋዕለ በዓላት ፍሥሓ ለነፍሳቲነ ::

፬፤ወንዘከር ኪነ ጥበቡ ለዘሠምረ እግዚአብሔር ቃል ይትወለድ እምብእሲት በእንቲአነ ::

፭፤ ወአስተርአየ ገሀደ በዝ ግብር ወተጠምቀ ከመ ሰብእ እንዘ አምላክ ውእቱ ::

፮፤ ወተዐገሠ ሕማማተ መስቀል ወሞተ ወተንሥአ እሙታን በዐቢይ ኃይል::

፯፤ወበእንተዝ ንግበር ንሕነኒ በዓለ ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት፤ወናክብር እሑደ ሰንበተ፤ወንሰብሕ ወንዘምር ለዘሞዖ ለሞት ወአብርሀ ኵሎ ዓለመ ወጸገወነ ክብረ ወስብሐተ ዘእንበለ ሙስና፤ ወአስተጋብአሙ ለዝርዋን ሕዝብ ወረሰዮሙ ይኩኑ ፩ መርዔተ ንጹሐ ወባረከ ላዕሌሆሙ ከመ ባረኮ ለእስራኤል::

፪፤ሰንበትን ሠራ፣ከሥራውም ሁሉ አረፈባት፣እኛም ከእጆቻችን ሥራ ሁሉ እናርፍ ዘንድ ፣ ትእዛዛቱንም ለማድረግ ለአገልግሎት ሥራ ዝግጁዎች እንሆን ዘንድ አዘዘን ::

፫፤ ለሰውነቶቻችን ደስታም የበዓላት ቀኖችን ሠራልን ::

፬፤ ስለ እኛ ከሴት ይወለድ ዘንድ የወደደ የእግዚአብሔር ቃል የጥበቡን ብልሃት እናስባለን::

፭፤ በዚህም ሥራ ተገለጠ ፣አምላክም ሲሆን እንደ ሰው ተጠመቀ::

፮፤ የመስቀልንም መከራዎች ታገሠ፤ ሞተም ፤በታላቅ ኃይልም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ::

፯፤ስለዚህም የቅድስት ትንሣኤውን ዕለት በዓል፣እናድርግ ፣እሑድ ሰንበትንም እናክብር፣ሞትን ድል ያደረገውን፣ዓለሙንም ሁሉ ያበራውን፣ያለ ጥፋትም ክብርንና ምስጋናን የሰጠንን ፣የተበታተኑትንም ሕዝብ የሰበሰባቸውንና አንድ ንጹሕ መንጋ ያደረጋቸውን፣ እስራኤልን እንደ ባረከው የባረካቸውን እናክብር እና መስግን::

፩ ዘፍ ፪ :- ፪ና፫

፰፤ አንተ እግዚኦ ዘአውጻእኮሙ ለአበዊነ እምድረ ግብፅ ወባላህ ኮሙ እምቅኔ መሪር ወአድኅን ኮሙ እምባሕር ወእምግብረ ግን ፋል[፩]::

፱፤ ወአውጻእኮሙ እምትምልክተ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወአኀለፍኮሙ ባሕረ እንተ የብስ ወሴሰይኮሙ በገዳም ኵሎ ሠናያተ ወሠራዕከ ሎሙ ሕገ ፲ተ ቃላተ ዘነበብከ በቃ ልከ ወዘጸሐፍከ በእዴከ::

፲፤ ወአዘዝኮሙ ያዕርፉ በዕለተ ሰንበት ከመ ይግነዩ ለከ ወይድኀኑ እምኵሉ እኩይ[፪] ወአሠርኮሙ በቃለ ተግሣጽ::

፲፩፤ወአስተጋባእኮሙ ወአባእኮሙ ውስተ ቤተ መቅደስከ::

፲፪፤ወበእንተዝ አዘዝነ ናዕርፍ በኵሉ ሰንበት እስመ በዕለተ ሰንበት አዕ ረፈ እግዚእነ እምኵሉ ግብሩ[፫] ::

፲፫፤ንኅሥሥ እንከ ኵሎ ሕጎ ወና እኵቶ ወንባርኮ ለእግዚአብሔር በእ ንተ ኵሉ ዘጸገወነ ሠናይቶ ለው ሉደ ሰብእ ::

፲፬፤ወእምዝ ኵሉ ተዐቢ ትንሣ ኤሁ ቅድስት ዘመሀረነ እግዚእነ ወመድኀኒነ ወፈጣሪነ እግዚአብ ሔር ቃል ዘተወልደ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም እምአብ::

ዘፀ ፲፬፡ ፳፩-፴፩
ዘፀ. ፳.፰-፲
ዘፍ ፪.፪

፰፤ አቤቱ አባቶቻችንን ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው፤ከጽኑዕ አገዛ ዝም ነፃ ያደረግሃቸው፤ከባርነትና ጡብ ከመሥራትም ያዳንካቸው አንተ ነህ::

፱፤ከፈርዖንና ከሠራዊቱ እምልኮት አውጥተህ ባሕሩንም እንደ የብስ አሳለፍካቸው፤ በምድረ በዳም በጎ ውን ሁሉ መገብሃቸው ፤ በቃልህ የተናገርካቸውንና በእጅህ የጻፍካ ቸው የአሥሩ ቃላትንም ሕግ ሠራ ህላቸው::

፲፤ለአንተም ይገዙ ከክፉም ሥራ ሁሉ ይድኑ ዘንድ በሰንበት ቀን እንዲያርፉ አዘዝሃቸው ፤ በምክር ቃልም እንድ አደረግኻቸው ::

፲፩፤ሰብስበህም ወደ ቤተ መቅደስህ አገባሃቸው::

፲፪፤ስለዚህም በሰንበት ሁሉ እና ርፍ ዘንድ አዘዘን፤ጌታችን በሰንበት ቀን ከሥራው ሁሉ አርፏልና::

፲፫፤እንግዲህ ሕጉን ሁሉ እንፈልግ ለሰው ልጆች ስለ ሰጠን መልካም ሁሉ እግዚአብሔርን እናክብረው እናመስግነው ::

፲፬፤ከዚህም ሁሉ ዓለም ሳይፈጠር ከአብ የተወለደ ጌታችንና መድኃኒ ታችን፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ቃል ያስተማረን ቅድስት ትንሣ ኤው ትበልጣለች::

፲፭ ወተወልደ እማርያም ድንግል ዘእንበለ ትድምርት ሐመ ወተሰቅለ ወሞተ በመዋዕለ ጲላጦስ ጰንጤናዊ ወተንሥአ እሙታን በዕለተ ሰንበተ ክርስቲያን[፮] ።

፲፮ ተዘከር እግዚኦ ዘናበውእ ለከ በዛቲ ዕለት መሥዋዕተ ወቍርባነ ወእኰቴተ ለስምከ ቅዱስ ለሠናይ ዕበየ ኀይልከ።

፲፯ ወፈጸምከ ትንቢተ ወመሐርካ ለጽዮን ወተሣሃልካ ለኢየሩሳሌም ወአልዐልከ መንበሮ ለዳዊትገብርከ ማእከሌነ በልደተ ክርስቶስ ዘተወልደ እምዘርኡ በሥጋ እምድንግል[፯]።

፲፰ አንተ እግዚኦ ተወከፍ ጸሎተ ወሰዕለተ ሕዝብከ እለ ይጼውዑከ በጽድቅ በከመ ተወከፍኮሙ ለጻድቃን በበዘመኑ ።

፲፱ ቀዳሚ ለአቤል ዘነጸርከ ላዕለ መሥዋዕቱ ወተወከፍከ[፰]።

፳ ወለኖኅ አመ ይወፅእ እምታቦት ወለአብርሃም አመ ይወፅእ እምብሔረ ከላውዴዎን[፱] ።

፳፩ ወለይስሐቅ አመ ይወፅእ እምዐዘቅተ መሐላ ወለያዕቆብ በቤቴል ወለሙሴ በደብር ወለአሮን በገዳም ወለኢያሱ ወልደ ነዌ በገልገላ[፲]።

፮ ዮሐ ፲፱.፲፩ - ፲፰
፯ ሮሜ ፩፡፩-፰
፰ ዘፍ ፬.፬
፱ ዘፍ. ፲.፲፰
፲ ዘፍ. ፳፯. ፳፰. ኢያ. ፭.፲.፲፭

፲፭ ከድንግል ማርያምም ያለሩካቤ ተወለደ ፤ በጰንጤናዊው በጲላጦስ ዘመንም ታመመ ፤ ተሰቀለ፤ ሞተም፣ በክርስቲያን ሰንበት ቀንም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ።

፲፮ አቤቱ በዚህች ቀን የምናቀርብልህን መሥዋዕትና ቍርባን ለቅዱስ ስምህና ለመልካም ገናና ኃይልህም የምናቀርበውን ምስጋና አስብ።

፲፯ ትንቢትንም ፈጽመህ፣ ለጽዮን አዘንክላት፤ ኢየሩሳሌምንም ይቅር አልሃት፤ ከልጁ ከድንግል በሥጋ በተወለደ በክርስቶስ ልደትም የወዳጅህን የዳዊትን ዙፋን በኛ መካከል ከፍ ከፍ አደረግህ ።

፲፰ አቤቱ አንተ በየዘመኑ ጻድቃንን እንደተቀበልካቸው በእውነት የሚጠሩህ የሕዝብህን ልመናና ጸሎት ተቀበል።

፲፱ መጀመሪያ የአቤልን መሥዋዕት ተመልክተህ ተቀበልህ ።

፳ ኖኅ ከመርከብ በወጣ ጊዜ ፤ አብርሃምም ከከላውዴዎን በወጣ ጊዜ ።

፳፩ ይስሐቅም ከመሐላ ጕድጓድ በወጣ ጊዜ ያዕቆብም በቤቴል፣ ሙሴን በተራራ፣ አሮንንም በምድረ በዳ የነዌ ልጅ ኢያሱንም በገልገላ፣ ተቀበልህ ።

፳፪፤ ወለጌዴዎን በዲበ ኰኵሕ፣ ለማኑሄ ወብእሲቱ እንትኩይ ወለ ሶምሶን ሶበ ይጸምእ እምቅድመ የብስ፣ ወለዮፍታሔበውስተቀትል፤ ወለባርቅ ወዲቦራ ላዕለ ሲሣራ፣ ወለሳሙኤል በመሴፋ[፲] ፡፡

፳፫፤ ወለዳዊት በውስተ ገራህተ ኦርና ኢያቡሳዊ ወለሰሎሞን በገባ ዖን ዘኢየሩሳሌም፤ወለኤልያስ በደ ብረ ቀርሜሎስ፤ ወለኤልሳዕ በኀበ አንቅዕት[፲፩]፡፡

፳፬፤ ወለኢዮሳፍጥ በውስተ ጸብእ ወለሕዝቅያስ በውስተ ደዌሁ ወዲበ ሰናክሬም[፲፪]፡፡

፳፭፤ወለምናሴ በደብረ ከለዳውያን (ከላውዴዎን) እምድኅረ አበሰ[፲፫]፡፡

፳፮፤ ወለኢዮስያስ በፓሳ[፲፬]፡፡

፳፯፤ ወለዕዝራ አመ ይትመየጥ እምዔዋዌ[፲፭]፡፡

፳፰፤ወለዳንኤል በግበ አናብስት[፲፮] ፡፡

፳፱፤ወለዮናስ በውስተ ከርሠ አን በሪ[፲፯]፡፡

፴፤ወለሠለስቱ ደቂቅ በውስተ ዕቶነ እሳት[፲፰]፡፡

፴፩፤ ወለሐና በደብተራ ስምዕ በውስተ ታቦት[፲፱]፡፡

፲ መሳ ፲፫- ፲፬-፲፭
፲፩. ፪ ነገሥ. ፪. ፲፬፤ዜና፡ መዋ. ቀዳ. ፳፩.፲፭
፲፪. ፪ኛ.ዜና.መዋ.፴፪-፳-፳፬
፲፫. ፪ ዜና መዋ. ፴፬-፳፫-፳፱
፲፬. ፪ ዜና መዋ.፴፭-፲፰
፲፭. ዕዝራ. ፯- ፯
፲፮. ዳን. ፯-፳፬
፲፯. ዮናስ. ፪-፲፩
፲፰. ዳን. ፫. ፯ - ፺፩
፲፱. ፩ ሳሙ. ፩. ፲፱-፳

፳፪፤ጌዴዎንን በጭንጫ ላይ፣ማኑ ሄንና ሚስቱን እንትኩይንም፣ሶም ሶንንም አስቀድሞ በደረቁ ቦታ በተ ጠማ ጊዜ፤ ዮፍታሔንም በውጊያ ጊዜ፤ባርቅንና ዲቦራንም በሲሳራ ላይ፤ሳሙኤልንም በመሴፋ ፤

፳፫፤ዳዊትን በኢያቡሳዊው በኦርና እርሻ ፣ሰሎሞንንም በኢየሩሳሌም በገባዖን ፣ኤልያስንም በቀርሜሎስ ተራራ፣ኤልሳዕንም በምንጮች ዘንድ፡፡

፳፬፤ኢዮሳፍጥን በጦር ጊዜ፣ሕዝቅ ያስንም በደዌው በሰናክሬምም ላይ፡፡

፳፭፤ምናሴንም ከበደለ በኋላ በከላ ውዴዎን ተራራ፡፡

፳፮፤ኢዮስያስንም በፓሳ፡፡

፳፯፤ዕዝራንም ከዔዋዌ በተመለሰ ጊዜ ፡፡

፳፰፤ዳንኤልንም በአንበሶቹ ጉድጓድ፡፡

፳፱፤ ዮናስንም በዓሣ አንበሪ ሆድ ውስጥ፡፡

፴፤ሠለስቱ ደቂቅንም በእሳት ጉዳ ጓድ ውስጥ፡፡

፴፩፤ሐናንም በምስክሩ ድንኳን በታ ቦት ውስጥ፡፡

፵፪፡ ወለነህምያ አመ የሐንፅ ጥቅመ ምስለ ዘሩባቤል[፳]።

፵፫፡ ወለማትያን ምስለ ደቂቁ ውስተ ማዕዘንት።

፵፬፡ወለኢያኤል በዲበ በረከት።

፵፭፡ወይእዜኒ ከማሁ ተወከፍ ጸሎ ቶሙ ወስእለቶሙ እለ ያበ ውኡ ኀቤከ በአእምሮ በኢየሱስ ክርስቶስ።

፵፮፡ነአኩተከ በእንተ ኵሉ ግብር አኃዜ ኵሉ ኢታርኅቅ እምኔነ ሣህ ለከ ወምሕረተከ እስመ አንተ መሓሪ ወመስተሣህል ለኵሉ ትው ልደ ትውልድ።

፵፯፡ ዘተወከፍኮሙ ለሄኖስ ወለሄ ኖክ ወለኖኅ ወበመዋዕለ ሙሴ ወኢያሱ ወመሳፍንት።[፳፩]

፵፰፡ወበመዋዕለ ሳሙኤል ወኤል ያስ ወባዕዳን ነቢያት።

፵፱፡ ወበመዋዕለ ዳዊት ወካልኣን ነገሥት።

፶፡ ወበመዋዕለ አስቴር ወመርደ ክዮስ ወበመዋዕለ ዮዲት ወበ መዋ ዕለ ይሁዳ ወመቃብዮስ ወአ ኃዊሁ።[፳፪]

፶፩፡ ወለነኒ ከማሁ ተወከፍ በመ ዋዕሊነ።

፵፪፡ ነህምያንንም ከዘሩባቤል ጋራ ግንብን በሠራ ጊዜ።

፵፫፡ ማትያንንም ከልጆቹ ጋራ በማ ዕዘንት ውስጥ።

፵፬፡ኢያኤልንም በበረከት ላይ።

፵፭፡ዛሬም እንደዚሁ በዕውቀት ወዳንተ የሚያቀርቡትን ጸሎታቸ ውንና ልመናቸውን በኢየሱስ ክር ስቶስ ተቀበል ።

፵፮፡ ሁሉን የፈጠርክ ሆይ ! ስለ ሥራው ሁሉ እናመሰግንሃለን፤ ይቅርታህንና ምሕረትህን ከእኛ አታርቅ፤ አንተ ለልጅ ልጅ ሁሉ መሓሪና ይቅር ባይ ነህና።

፵፯፡ ሄኖስንና ሄኖክን ፤ ኖኅንም የተቀበልካቸው በሙሴና በኢያሱ በመሳፍንትም ዘመን።

፵፰፡ በሳሙኤልና በኤልያስ በሌ ሎችም ነቢያት ዘመን።

፵፱፡በዳዊትና በሌሎችም ነገሥታት ዘመን ።

፶፡በአስቴርና በመርደክዮስ ዘመን፤ በዮዲት ዘመን፤በይሁዳና በመቃቢስ በወንድሞቹም ዘመን።

፶፩፡ለእኛም በዘመናችን እንደዚሁ ተቀበል ።

፳ ነህምያ፡ ፫-፲፮
፳፩. ዘፍ- ፮- ፳፫
፳፪. አስቴር-፱-፳፮-፳፰

፵፪፣ በዐቢይ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድከ ዘአድኃንከነ እመጥባሕት ወረኃብ ወሴሰይከነ ወአጽገብከነ ወፈወስከነ እምደዌ ልሳናት እኩያን፣ወሠወርከነ እምኔሆሙ።

፵፫፣ኪያከ ነአኵት ኵሎ ጊዜ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸጎከነ ቃለ ጥዑመ ወነባቤ፣ወልሳነ ሠናየ ከመ ቃለ አርጋኖን ወረሰይከነ ንፍልጥ ጥዑመ ወመሪረ።

፵፬፣ዐይነ ለርእይ ወእዝነ ለሰሚዕ ወአንፈ ለአጼንዎ ወእደ ለገሢሥ ወእግረ ለሐዊር ወዘንተ ፈጠርከ በንስቲት ነጠብጣብ ዘይትዐቈር ውስተ ማኅፀን ወጸጎከ ነፍሰ እንተ ኢትመውት ወረሰይኮ ይኩን ብእሴ ብሩህ ወገሠጽኮ በሕግከ ወአሠርገውኮ በትእዛዛቲከ ።

፵፭፣ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ረሰይኮ መዋቴ ወጸገውኮ ትንሣኤ።

፵፮፣ ምንተ እንከ የዐሥየከ ሰብእ ዘገበርከ ሎቱ ዘንተ ኵሎ።

፵፯፣ወይእዜኒ መፍትው ለነ ናእኵትከ ወንሰብሕከ በአምጣነ ኃይልነ ወተወከፍ ጸሎተነ ይኩን ሥሙረ በኀቤከ።

፵፪፣ በገናናው ሊቀ ካህናት በልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሾተልና ከረኃብ አዳንኸን መገብኸን፣ አጠገብኸንም ፣ ከክፉዎች አንደበቶች ደዌም ፈወስከን ከእርሱም ሰወርኸን።

፵፫፣ ሁልጊዜም አንተን እናመስግናለን፣እንደ በገና ቃል ያማረ አንደበትንና የሚያናግር ጣዕም ያለው ቃልን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጠኸን ፣ ጣፋጭና መራራን እንድንለይ አደረግኸን።

፵፬፣ዓይንን ለማየት፣ጆሮን ለመስማት፣አፍንጫን ለማሽተት፣ እጅን ለመዳሰስ፣እግርን ለመኼድ፣ ይህን በማኅፀን በሚቋጠር በትንሽ ነጠብጣብ ፈጠርኸ፣ የማትሞት ነፍስንም ሰጠህ፣ ብሩህ ሰውም ይሆን ዘንድ አደረግኸው ፣ በሕግህም መከርከው፣ በትእዛዞችህም አስጌጥኸው።

፵፭፣ከጥቂትም ዘመን በኋላ የሚሞት፣ አደረግኸው ፣ ትንሣኤንም ሰጠኸው።

፵፮፣እንግዲህ ይህን ሁሉ ያደረግህለት ሰው ምን ይሰጥሃል?

፵፯፣ ዛሬም በተቻለን መጠን እናመሰግንህ እናከብርህ ዘንድ ለኛ አገባብ ነው፣ በአንተ ዘንድም የተወደደ ይሆን ዘንድ ጸሎታችንን ተቀበል ።

፵፰፤ወአድኀነነ እማዕሌቶሙ ለእለ ቦሙ ብዝኀ አማልክት ወባልሐነ እምእለ ይትቃረንዎ ለኢየሱስ ወአንግፈነ እምስሕተቱ ለሰይጣን ፤ እስመ አንተ ፈነውኮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፍቁር ወልድከ ይኩን ሰብአ እንዘ አምላክ ውእቱ::

፵፱፤ወአኅደርከ ላዕሌነ ጰራቅሊጦስሃ ወረሰይኮሙ ለመላእክት ይባርኩነ ወአኅሠርኮ ለሰይጣን እስመ ፈጠርከነ ወወሀብከነ ሕይወተ::

፶፤ዕቀበነ እንከ፤ ወሀበነ ሲሳየነ ፤ ወሚጠነ ውስተ ንስሓ እስመ ለከ ይደሉ ስብሐት ወሰጊድ በኵሉ ዘገበርከ ለነ በወልድከ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለመ ዓለም አሜን::

፶፩፤ ዘንተ ትልዉ አኃዊነ ኵሎ ጊዜ እግዚአብሔር የሀሉ ምስሌክሙ በዲበ ምድር ወበሰማያት ወበመንግሥተ አቡሁ ዘፈነዎ ያግዕዞ ለአዳም እምቅኔሁ ለሰይጣን::

፶፪፤ወሀበ ሕይወተ ለውሉደ ሰብእ ለእለ የአምኑ በእግዚአብሔር አምላክ ፈጣሪ ከመ ይሕየዉ እለ የአምኑ በክርስቶስ ::

፶፫፤አየ አኰቴተ ዘይደሉ ናዓርግ ለእግዚአብሔር አብ በኢየሱስ ክርስቶስ::

፵፰፤ብዙ ጣዖቶች ካሏቸው ወንጀለኞችም አድነን፤ጌታችን ኢየሱስንም ከሚቃወሙት ታደገን፤ ከሰይጣንም ስሕተት አስጥለን፤ አምላክ ሲሆን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ ተወዳጁን ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶስን ልከኸዋልና::

፵፱፤ ጰራቅሊጦስን በእኛ ላይ አሳደርህ፣ መላእክትንም እንዲባርኩን አደረግኻቸው፣ሰይጣንን ግን አዋረድኸው፣እኛን ፈጥረህ ሕይወትን ሰጥተኸናልና::

፶፤እንግዲህ ጠብቀን ፤ ምግባችንንም ስጠን ፤ ወደ ንስሐም መልሰን ፤ ባደረግህልን ሁሉ በልጅህ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ምስጋናና ስግደት ለአንተ ይገባልና ለዘለዓለሙ አሜን::

፶፩፤ ወንድሞቻችን ሆይ ሁለጊዜ ይህን ተከተሉ፤ እግዚአብሔር በምድር ላይና በሰማዮች አዳምን ከሰይጣን አገዛዝ ነፃ ያወጣው ዘንድ በላከው በአባቱ መንግሥትም ከእናንተ ጋር ይሁን ፤

፶፪፤በክርስቶስ ያመኑ ይድኑ ዘንድ ፈጣሪ አምላክ በሚሆን በእግዚአብሔር ለሚያምኑ የሰው ልጆች ሕይወትን ሰጠ::

፶፫፤በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር አብ የሚገባ ምን ምስጋናን እናቀርባለን ?

፶፩፤ናሁ አቅደምነ ነጊሮተክሙ ወመሀርናክሙ ትዕቀቡ ዘንተ ኵሎ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም አሜን ፡፡

አንቀጽ ፴ወ፱

በእንተ ንዑስ ክርስቲያን እለ ይፈቅዱ ይጠመቁ ፡፡

፩፤ እስመ ለዘይፈቅድ ይጠመቅ መፍትው ይምሀርዎ ቃለ ተግሣጽ፣ ወያለብውዎ አእምሮ እግዚአብሔር አብ፣ ወያጠይቅዎ ትስብእተ ዋሕድ ወልድ ወሥምረተ መንፈስ ቅዱስ፡፡

፪፤ወዓዲ ይንግርዎ ከመ ፈጠረ እግዚአብሐር ዓለመ ወሰብአ ዲቤሃ፣ ወዘከመ ኰነኖሙ እግዚአብሔር ለእኩያን በማየ ዓይኅ ወአጥፍኦሙ ለኃጥአን በእሳት ወአዕበዮሙ ለቅዱሳን በኵሉ ትውልደ ትውልድ ፡፡

፫፤እሉ እሙንቱ ሴት ወሄኖስ፤ ወሄኖክ ፤ወኖኅ ወአብርሃም ወኵሎሙ እለ ተወልዱ እምኔሆሙ፤ ወመልከ ጼዴቅ ፤ ወኢዮብ ፤ ወሙሴ ወኢያሱ ፤ ወካሌብ ፤ ወፊንሐስ ካህን፡፡

፬፤ወኵሎሙ ጻድቃን በበትውልዶሙ ወዘከመ መሀሮሙ ወኃረዮሙ እግዚአብሔር ለትዝምደ ሰብእ ወኢመነኖሙ፡፡

፵፩፤ እነሆ አስቀድመን ነግረናችኋል ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም ታገኙ ዘንድ ይህን ሁሉ እንድትጠብቁ አስተምረናችኋል፡፡

ሠላሳ ዘጠነኛ አንቀጽ

ይጠመቁ ዘንድ ስለሚወድዱ ንዑስ ክርስቲያን ይናገራል፡፡

፩፤ለሚጠመቅ ሰው የምክር ቃልን ያስተምሩት፤ እግዚአብሔር አብን ማወቅንም ልብ ያስደርጉት ፣የአንድያ ልጁን ሰው መሆንና የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ ያስረዱት ዘንድ ይገባል፡፡

፪፤ዳግመኛም እግዚአብሔር ዓለምንና በእርሷም ላይ ሰውን እንደ ፈጠረ፣ እግዚአብሔርም ክፉዎችን በማየ አይኅ እንደ ቀጣቸው፣ ኃጥአንንም በእሳት እንደ አጠፋቸው፣ ቅዱሳንንም በልጅ ልጅ ሁሉ ከፍ እንዳደረጋቸው ይንገሩት ፡፡

፫፤ እሊህም ሴት፣ ሄኖስ፣ ሄኖክ፣ ኖኅ፣ አብርሃም ፣ ከነሱ የተወለዱ ሁሉ መልከ ጼዴቅ ፣ ኢዮብ፣ ሙሴ ፣ ኢያሱ ፣ ካሌብ ፣ ካህኑ ፊንሐስም ናቸው ፡፡

፬፤ሁሉም በየትውልዳቸው ጻድቃን ናቸው ፤ እግዚአብሔርም የሰው ልጆችን ፤ እንዳስተማራቸው እንደመረጣቸውና እንዳልናቃቸው ይንገ ሩት፡፡

፭፤አላ ዳዕሙ ጸውዖሙ ወሚጠሙ እምስሕተት ኵሎ ጊዜ ወእምከንቱ ውስተ ዘበአማን አእምሮ።

፮፤ወአውጽኦሙ እምተቀንዮ ለጸላኢ ወረሰዮሙ ሐራ ለገቢረ ትእዛዙ ወአድኀኖሙ እምስሕተተ ሞት ወመርሖሙ ውስተ ሕይወት።

፯፤ይለቡኬ ዘንተ ኵሎ ዘይፈቅድ ይጠመቅ ፤ ወይንሣእ ጥምቀተ።

፰፤ወዘሂ ያነብር እደ ላዕሌሁ ይስግድ ለእግዚአብሔር አብ ገባሬ ኵሉ ዘፈነወ ኀቤነ ወልዶ ዋሕደ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ያድኅኖሙ ለትዝምደ ሰብእ እምርስሐተ ሥጋ ወመንፈስ።

፱፤ወይቀድሶሙ በሥምረተ ኂሩቱ ወይምርሖሙ ፍኖተ ወያብርህ አዕይንተ አልባቢሆሙ ከመ ይለብዉ መንክራቲሁ ።

፲፤ ወይትመሀሩ ጽድቀ ወይርኀቁ እምዐመፃ ወይሑሩ ፍኖተ ርትዕተ ከመ ይኩኑ ድልዋነ ለተጠምቆ ዳግም ልደት ውሉደ ክርስቶስ በተስፋ ዘምሉዕ ጸጋ ወጽድቀ።

፲፩፤ ወእሙንቱሰ ይለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወይትወከፉ ምግባረ ጽድቅ ከመ ይባኡ ውስተ ሕይወት ፤ ወእምድኅረ አኮቴት ይምሀርዎሙ ትስብእቶ ለእግዚእ ወሕማማቲሁ ወትንሣኤሁ እሙታን ወዕርገቶ ውስተ ሰማይ ።

፭፤ነገር ግን ጠራቸው ፤ሁልጊዜ ከስሕተትና ከጣዖት ወደ እውነተኛ ዕውቀት መለሳቸው።

፮፤ለጠላት ከመገዛትም ነፃ አወጣቸው ፤ትእዛዙንም ለመሥራት ጭፍራን አደረጋቸው፤ከሞት ስሕተትም አዳናቸው፤ ወደ ሕይወትም መራቸው።

፯፤ይጠመቅ ዘንድ የሚወድ ይህን ሁሉ አስተውሎ ጥምቀትን ይቀበል።

፰፤ እጁንም በላዩ የሚጭንበት ከሥጋና ከመንፈስ ርስሐት ያድናቸው ዘንድ አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ እኛ ለላከ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር አብ ይስገድ።

፱፤በቸርነቱ ፈቃድም ይቀድሳቸው፤ መንገዱንም ይምራቸው ፤ ተአምራቱንም ያስተውሉ ዘንድ የልቡናዎቻቸውን ዓይኖች ያብራላቸው።

፲፤ጽድቁንም ይማሩ፤ ከበደልም ይራቁ ፤ጸጋንና ጽድቅን በተመላ ተስፋ የክርስቶስ ልጆች ለዳግም ልደት ለመጠመቅ የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ፤የቀናች መንገድን ይሒዱ።

፲፩፤እሊኽውም ጥበብንና ዕውቀትን ያስተውሉ፤ ወደ ሕይወትም ይገቡ ዘንድ የጽድቅ ሥራን ይቀበሉ ፤ ከምስጋናም በኋላ የጌታን ሰው መሆን መከራዎቹንና ከሙታን መነሣቱን ወደ ሰማይም ማረጉን ያስተምሯቸው ።

፲፪፤ ዘይፈቅድ ንኡሰ ክርስቲያን ይጠመቅ ይምሀርዎ ያውግዝ ሰይጣነ ወይእመን በክርስቶስ ወይኅድግ ዘትካት ልማዶ ወያንጽሕ ልቦ እምኵሉ እኩይ ወቂም ወርኵስ ወጽልሑት ወእምዝ ይትመጠው ምሥጢራተ ቅድሳት።

፲፫፤ ከመ ብእሲ ጠቢብ ዘያነጽሕ ሦከ ወአሜከላ እምገራህቱ ወይዘርእ ውስቴቱ ሥርናየ።

፲፬፤ ወከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትገኀሡ እምኵሉ ርኵስ ወታንጽሑ አልባቢክሙ እምእኩይ ከመ ትኩኑ ድልዋነ ለተጠምቆ በቅድስት ጥምቀት ።

፲፭፤ እስመ ከመዝ መሀረነ እግዚእነ እንዘ ይብል አጥምቅዎሙ ለኵሎሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።

፲፮፤ ወካዕበ የአዝዝዎ ለዘይጠመቅ ይበል ከመዝ፤ አወግዘከ ሰይጣን ወኵሎ ምግባራቲከ፤ ወኵሎ እከየከ ወኵሎ ቅኔከ ፤ወኵሎ መላእክቲከ፤ወኵሎ መናግንቲከ ፤ወኵሎ ኃይለከ ።

፲፯፤ ወእምድኅረ ግዘት ይትአመን ወይበል ፤ አአምን በክርስቶስ ወካዕበ አአምን ወእጠመቅ በ፩ አምላክ ዘበአማን ዘኢተወልደ አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ አኃዜ ኵሉ ወፈጣሬ ኵሉ ዘእምኔሁ ኵሉ ኮነ።

፲፪፤ ሊጠመቅ የሚወድ ንዑስ ክርስቲያንም ሰይጣንን ያውግዝ ፤ (እክህደከ ሰይጣን ይበል) በክርስቶስ ስም ይመን፤ የቀደመ ልማዱንም ይተው ፤ ልቡንም ከክፉ ሕሊና፤ ሁሉና ከቂም ከርኵሰትና ከሽንገላ ያንጻ ፤ከዚህም በኋላ ሥጋውንና ደሙን ይቀበል ።

፲፫፤ ከእርሻው እሾህንና ደንደርን አንጽቶ በውስጡ ስንዴን እንደሚዘራ ብልህ ሰው ይሁን።

፲፬፤ እናንተም እንደዚሁ ከርኩሰት ሁሉ ትለዩ ዘንድ ከክፋትም ልቡናችሁን ታነጹ ዘንድ ፤ አገባብ ነው፤ በቅድስት ጥምቀት ለመጠመቅ ዝግጁዎችን ትሆኑ ዘንድ።

፲፭፤ ጌታችን እንዲህ ብሎ አስተምሮናልና ሁሉን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው።

፲፮፤ ዳግመኛም የሚጠመቀው ሰው እንደዚህ ይል ዘንድ ይዘዙት፤ ሰይጣን ሆይ እክድሃለሁ ፤ሥራዎችህን ሁሉና ክፋትህን ሁሉ ፤ ግዛትህን ሁሉ፤ መላእክቶችህን ሁሉ ተንኮሎችህን ሁሉ፤ኃይልህን ሁሉ አወግዛለሁ።

፲፯፤ ከውግዘትም በኋላ አምኖ እንዲህ ይበል ፤ በክርስቶስ አምናለሁ ፤ዳግመኛም ሁሉ ከእርሱ በሆነ ሁሉን በያዘና ሁሉን በፈጠረ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ባልተወለደ እውነተኛ በሚሆን አንድ አምላክ አምኜ እጠመቃለሁ።

፲፭፤ ወእጠመቅ በዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ዓለም በሥምረተ አብ ዘቦቱ ኰሉ ኮነ፤ ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ፤ ወዘወረደ እምሰማያት በደኃሪ መዋዕል ወተሰብአ እማርያም እምቅድስት ድንግል፤ተወልደ በንጽሕ ወፈጸመ ሕገ አቡሁ፤ወተሰቅለ በእንቲአነ በመዋዕለ ጲላጦስ ጰንጤናዊ ወሞተ፤ ወነበረ ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ፤ወተንሥአ እሙታን ወዐርገ ሰማያተ በስብሐት ወነበረ በየማነ አብ፤ወካዕበ ይመጽእ በደኃሪ መዋዕል ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ ፤ ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ::

፲፮፤ወዓዲ እጠመቅ በጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ዘወጽአ እምኀበ አብ ወጸንዐ በወልድ ወኀደረ በላዕሌሆሙ ለቅዱሳን አበው ቀደምት፤ ወካዕበ ተፈነወ ወተውህበ እምኀበ አብ ላዕለ ሐዋርያት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወእምድኅረ ሐዋርያት ተፈነወ ወተውህበ ለመሃይምናን በቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት ለሥርየተ ኀጢአት፤ወበመንግሥተ ሰማያት፤ወለሕይወት ዘይመጽእ ለዓለም::

፲፭፤ቅድመ ዓለም በአባቱ ፈቃድ በተወለደ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኜ እጠመቃለሁ፤በእርሱ ሁሉ ሆነ፤በሰማይና በምድር ያለው የሚታየውና የማይታየው፤ በኋለኛው ዘመን ከሰማየ ሰማያት ወረደ ፤ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው ሆኖ በንጽሕና ተወለደ፤ የአባቱንም ሕግ ፈጸመ ፤ስለ እኛም በጰንጤናዊው ጲላጦስ ዘመንም ተሰቀለ፤ሞተ፤በከርሠ መቃብርም ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት አደረ፤ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ በክብር ወደ ሰማያት ዐረገ፤በአብ ቀኝ ተቀመጠ፤ ዳግመኛም በኋላ ዘመን በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ይመጣል፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም ይበል::

፲፮፤ዳግመኛም ከአብ በሠረፀ በወልድም ህልውና በጸና በአጽናኙ በመንፈስ ቅዱስ አምኜ እጠመቃለሁ፤ እርሱም በቅዱሳን ቀደምት አባቶች ላይ አደረ፤ዳግመኛም ከአብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያት ተላከ ከሐዋርያት በኋላም በሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ኀጢአት ሥርየት በመንግሥተ ሰማያት፤ በሚመጣውም በዘለዓለም ለሚያምኑ ለምእመናን ተልኮ ተሰጠ::

፳፡ወእምድኅረ አምነ ይቅረብ ኀበ ቅብዐ ዘይት ቅዱስ ዘቀደስዎ ካህ ናት ለሥርየተ ኃጢአት።

፳፡ከአመነም በኋላ ኃጢአትን ለማስተሥረይ ካህናት ወደ አከበ ሩት ቅዱስ የዘይት ቅብዐት ይቅ ረብ።

፳፩፡ወይጸሊ ካህን ወይስአል ኀበ እግዚአብሔር ወይበል እግዚአብ ሔር አብ ዘኢተወልደአቡሁ፣ ለእግ ዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ያንጽሖ ለዝንቱ ዘይት በስመ ዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፩፡ካህኑም ይጸልይ፤ ወደ እግዚ አብሔር ይለምን፤እንዲህም ይበል፤ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየ ሱስ ክርስቶስ አባት ያልተወለደ እግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህን ዘይት ያንጻው።

፳፪፡ይኩን አኰቴተ መንፈሳዌ ወኃይለ ለስርየተ ኀጢአት፤ ወአ ሚነ ለዛቲ ጥምቀት በቅብዐቱ ለዝንቱ ዘይት ቅዱስ ከመ ይኩን ድልወ ለዐቂበ ትእዛዝከ።

፳፪፡መንፈሳዊ ጸጋን ፤ ለኃጢአት ስርየትም ኀይልን፣ ለዚች ጥምቀ ትም መታመኛን ይሁን፤ይህን ቅዱስ ዘይት በመቀባት ትእዛዝህን ለመጠ በቅ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ።

አንቀጽ ፵

በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ።

ዓርባኛ አንቀጽ

በውሀ ላይ ስለሚጸለይ ጸሎት ይናገራል።

፩፡ሶበ ይቀውም ካህን ዲበ ማይ ከመዝ ይጸሊ እንዘ ይብል እግዚ አብሔር አምላክነ አኃዜ ኵሉ አቡሁ ለዋሕድ ወልድከ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አእኵተከ።

፩፡ ካህን በውሀ ላይ በቆመ ጊዜ እንዲህ እያለ ይጸልይ፣ የአንድ ልጅህ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ሁሉን የፈጠረ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃ ለሁ።

፪፡ዘፈነውከ ዋሕድ ወልድከ፣አድኅነ ኵሎ ዓለመ ወይሰምዕ ለኵሉ ዘሰ አሎ ወይሰብክ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ወሰርየተ ኃጢአት ወትን ሣኤ ሙታን ።

፪፡የላክኸው አንድ ልጅህ ዓለሙን ሁሉ አዳነ ፤ የለመነውንም ሁሉ ይሰማል፤ስለ መንግሥተ ሰማያት ስለ ኃጢአት ሥርየትና ስለ ሙታን መነሣት ያስተምራል ።

፫፤ እሴብሐከ ወእአኵተከ ወእቄድሰከ እስመ ተዐገሥከ ሕማማተ ሞት በዲበ መስቀል በእንተ ኵሉ ዘጸጎከ ጥምቀተ ዘዳግም ልደት።

፫፤ አከብርሃለሁ ፣ አመሰግንሃለሁ፤ እቀድስሃለሁ፤የሁለተኛ መወለድ ጥምቀትን ስለ ሰጠኸው ሁሉ በመስቀል ላይ የሞት መከራዎችን ተአግሠሃልና።

፬፤ እሴብሐከ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ዘኢመነኖ ለትዝምደ ሰብእ ገባሬ ኵሉ መንክራት።

፬፤እግዚአብሔር አብ ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ መንፈስ ቅዱስም ሆይ አመሰግንሃለሁ የሰው ወገንን ያልናቅኸው ፣ ተአምራትን ሁሉ የሚሠራ ሆይ።

፭፤ ዘፈጠርኮ ለአዳም ወአንበርኮ ውስተ ገነት፤ ወሶበ ዐለወ ትእዛዘከ አውፃእኮ እምገነት በርቱዕ ፍትሕከ።

፭፤አዳምን ፈጥረህ በገነት ያኖርከው ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ በቀና ፍርድህ ከገነት ያወጣኸው።

፮፤ወበብዙኀ ምሕረትከ ኢገደፍኮ አላ ፈነውኮ ለወልድከ በደኃሪ መዋዕል ይኩን ሰብአ ወይፁር ሕማመ ዘእንበለ ኀጢአት ።

፮፤በብዙ ቸርነትህም አልጣልኸውም፤ነገር ግን በኋላ ዘመን ሰው ሁኖ ከኃጢአት በቀር መከራን ይቀበል ዘንድ ልጅህን ላክኸው ።

፯፤ እስእለከ ወእስተበቍዐከ፤ ርኢ እምሰማይ ላዕለ ዝንቱ ማይ ወቀድሶ በኀይልከ ከመ ይኩኑ ኵሎሙ እለ ይጠመቁ እምኔሁ በትእዛዘ ክርስቶስ ይኩኑ ኅቡረ አዕርክቲሁ ምስሌሁ።

፯፤እለምንሃለሁ እማልድሃለሁ፣ ከሰማይ ሁነህ በዚህ ውሀ ላይ ተመልከት፤ በክርስቶስ ትእዛዝ በእርሱ የሚጠመቁ ከእርሱ ጋር በአንድነት ወዳጆቹ ይሆኑ ዘንድ በኃይልህ ቀድሰው ።

፰፤ በስቅለትከ ወበሞትከ ወበትንሣኤከ ወበዕርገትከ ውስተ ሰማይ ከመ ታድኅኖሙ እሞተ ኀጢአት ወይሕየዉ በጽድቅ ።

፰፤በስቅለትህና በሞትህ፣በትንሣኤህና ወደ ሰማይ በማረግህ፤ከኃጢአት ሞት ታድናቸውና በጽድቅ ይኖሩ ዘንድ ።

፱፤ ወእምድኅረዝ ያጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወይቅባዕ በለሳን ።

፱፤ከዚህም በኋላ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያጥምቅ ሜሮንንም ይቀባ ።

አንቀጽ ፵ወ፩

በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን ዘይት ነበብ፤

፩፤እግዚአብሔር አብ አምላክ ፤ እግዚአ ኵሉ ፍጥረት ጸጎከ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ሠናየ ለኵሎሙ አሕዛብ እለ የአምኑ ብከ ወኀይለ ዝንቱ ሜሮን ምሥጢር ለእለ ይጠመቁ በስምከ ።

፪፤ወእምድኅረዝ ይቁም ወይጸሊ ዘንተ ጸሎተ ዘመሀረነ እግዚእነ አቡነ ዘበሰማያት እስከ ተፍጻሜቱ።

፫፤ወእምዝ ይትመየጥ ካህን መንገለ ምሥራቅ ወያንሥእ አዕይንቲሁ ውስተ ሰማይ ወይበል ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር እስመ ኄር እግዚአብሔር ፤ ወዘምሩ ለስሙ እስመ ሠናይ፤እስመ ለዓለም ምሕረቱ።

አንቀጽ ፵ወ፪

ከመዝ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲሳን እለ ተጠምቁ።

፩፤እግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድ ዋሕድ መፍቀሬ ንጽሕት ሥጋ ዘይትዌከፍ ልበ የዋሀ ወመንፈሰ ትሑተ ወአእምሮ ጥበብ እንተ አልባቲ ሙስና፤ ወመንፈስከ ቅዱስ ፈኑ ላዕሌነ በሥምረትከ ወበጽንዐ ኀይልከ።

ዓርባ አንደኛ አንቀጽ

በሜሮን ላይ ስለሚጸለየው ጸሎት ይናገራል።

፩፤ የፍጥረት ሁሉ ጌታ ፈጣሪ እግዚአብሔር አብ ሆይ ! አንተን ለሚያምኑ አሕዛብ ሁሉ በጎ የሚሆን የዚህን ሜሮን መዓዛ ስጠህ፤ በስምህም ለሚጠመቁ የዚህን ሜሮን ምሥጢር ኃይል ስጠህ።

፪፤ ከዚህም በኋላ ቁሞ ጌታችን ያስተማረንን ይህን ጸሎት አቡነ ዘበሰማያትን እስከ ፍጻሜው ይጸልይ።

፫፤ከዚህም በኋላ ካህኑ ወደ ምሥራቅ ተመልሶ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ አቃንቶ እንዲህ ይበል፤ እግዚአብሔር ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑት፤በጎም ነውና ለስሙ ዘምሩ፤ቸርነቱ ለዘለዓለም ነውና።

ዓርባ ሁለተኛ አንቀጽ

አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ይህን ጸሎት ይጸልዩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል ።

፩፤የአንድ ልጅህ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ንጽሕት ሥጋን የምትወድ ቅን ልብንና የተዋረደ መንፈስን፤ ጥፋት የሌለባት ጥበብን ማወቅንም የምትቀበል፤የሁሉ ፈጣሪ እግዚአብሔር ሆይ! በፈቃድህና በኃይልህ ብርታት ቅዱስ መንፈስን በእኛ ላይ ላክ ።

፪፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ለከ ምስሌሁ ወምስለ ቅዱስ መንፈስ ስብሐት ወእኂዝ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

አንቀጽ ፵ወ፫

በእንተ ኤጲስ ቆጰሳት እለ ተሠይሙ በኀበ ሐዋርያት።

፩፤ ከመዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለእለ ተሠይሙ በኀቤነ ቀዳሚ በኢየሩሳሌም ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ፤ወእምድኅሬሁ ተሠይመ ህየንቴሁ ስምዖን ዘቀለዮጳ።

፪፤ወእምድኅሬሁ ይሁዳ ዘያዕቆብ፤ ወበቂሣርያ ዘፍልስጥኤም ቀዳሚ ዘኬዎስ መጸብሐዊ፤ወእምድኅሬሁ ቆርኔሌዎስ፤ወእምድኅሬሁ ቴዎፍሎስ ።

፫፤ወበአንጾኪያ ቀዳሚ አውድዮስ በኀበ ጴጥሮስ ወእምድኅሬሁ አግናጥዮስ በኀበ ጳውሎስ ።

፬፤ ወበእስክንድርያ ቀዳሚ አንያኖስ ዘተሠይመ በኀበ ማርቆስ ወንጌላዊ ፤ ወእምድኅሬሁ አውልዮስ በኀበ ሉቃስ ወንጌላዊ ።

፭፤ወበቤተ ክርስቲያን ዘሮም ቀዳሚ ኤሌኖስ በኀበ ጳውሎስ፤ ወእምድኅሬሁ ቀሌምንጦስ ዘተሠይመ በኀበ ጴጥሮስ ።

፪፤በኢየሱስ ክርስቶስ በእርሱ ከእርሱና ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ለአንተ ምስጋናና ሥልጣን ይገባል ለዘለዓለሙ አሜን ።

ዓርባ ሦስተኛ አንቀጽ

በሐዋርያት ስለ ተሾሙ ኤጲስ ቆጶሳት ይናገራል።

፩፤ በእኛም ዘንድ የተሾሙ ስማቸው ይህ ነው፤መጀመሪያ በኢየሩሳሌም የተሾመ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነው፤ ከእርሱም ቀጥሎ በእርሱ ፈንታ የቀለዮጳ ልጅ ስምዖን ተሾመ ።

፪፤ከእርሱም ቀጥሎ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ነው፤ በፍልስጥኤም ቂሣርያም መጀመሪያ ቀራጩ ዘኬዎስ፤ ከእርሱም ቀጥሎ ቆርኔሌዎስ፤ከእርሱም ቀጥሎ ቴዎፍሎስ።

፫፤ በአንጾኪያም መጀመሪያ በጴጥሮስ የተሾመ አውድዮስ፤ ከእርሱም በኋላ በጳውሎስ የተሾመ አግናጥዮስ።

፬፤በእስክንድርያም መጀመሪያ በወንጌላዊ ማርቆስ የተሾመ አንያኖስ፤ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ሉቃስ የተሾመ አውልዮስ።

፭፤ በሮም ቤተ ክርስቲያንም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ኤሌኖስ፤ ከእርሱም በኋላ በጴጥሮስ የተሾመ ቀሌምንጦስ።

፮፤ወበኣፌሶስ ቀዳሚ ጢሞቴዎስ በኀበ ጳውሎስ፣ወእምድኅሬሁ ዮሐንስ ዘተሠይመ በኀበ ዮሐንስ ወንጌላዊ ።

፯፤ወበእስምርናስ ቀዳሚ ርስጦስ፣ ወእምድኅሬሁ አስተራቴዎስ ዘሉይስ፤ወእምድኅሬሁ አርስጦን ።

፰፤ወበበርጋሞስ ቀዳሚ ጋይዮስ።

፱፤ወበፊላድልፍያ ቀዳሚ ድሜጥሮስ በኀበ ጴጥሮስ ።

፲፤ ወበክንክራኦስ ቀዳሚ ሉኪዮስ በኀበ ጳውሎስ ።

፲፩፤ወበቀርጤስ ቲቶ።

፲፪፤ወበአቴና ዲዮናስዮስ ።

፲፫፤ወበጥሪጳሊፎኒቅያ ማራሶን።

፲፬፤ወበሎዶቅያ አርካቦስ።

፲፭፤ ወበቈላስይስ ፊልሞና።

፲፮፤ወበበርያሶን ዘመቄዶንያ አናሲሞስ ዘፊልሞና።

፲፯፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘገላትያ ክሪስኪስ።

፲፰፤ በብሔረ እስያ አቂላ ወንኪጥስ።

፲፱፤ ወበቤተ ክርስቲያን ዘኤጌና ቅርስጳስ።

፳፤ እሉ እሙንቱ እለ ተአመናሆሙ ወሜምናሆሙ በኢየሩሳሌም ወፈነውነ ይስብኩ ወይምሀሩ ለሰብሔሮሙ።

፮፤ በኣፌሶስም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ጢሞቴዎስ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ዮሐንስ የተሾመ ዮሐንስ።

፯፤በእስምርናስም መጀመሪያ አርስጦስ፣ ከእሱም በኋላ የሉይስ ወገን አስተራቴዎስ፣ከእሱም ቀጥሎ አርስጦን ።

፰፤በበርጋሞስም መጀመሪያ የተሾመ ጋይዮስ።

፱፤በፊላድልፍያም መጀመሪያ በጴጥሮስ ዘንድ የተሾመ ድሜጥሮስ።

፲፤በክንክራኦስም መጀመሪያ በጳውሎስ ዘንድ የተሾመ ሉኪዮስ ።

፲፩፤በቀርጤስም ቲቶ ።

፲፪፤በአቴናም ዲዮናስዮስ ።

፲፫፤በጥሪጳሊፎኒቅያም ማራሶን።

፲፬፤በሎዶቅያም አርካቦስ።

፲፭፤በቈላስይስም ፊልሞና።

፲፮፤በመቄዶንያና በበርያሶን የፊልሞና ወገን አናሲሞስ።

፲፯፤በገላትያ ቤተ ክርስቲያን ክሪስኪስ።

፲፰፤በእስያ ሀገር አቂላና ንኪጥስ።

፲፱፤በኤጌና ቤተ ክርስቲያንም ቅርስጳስ ።

፳፤ በኢየሩሳሌም አምነን የሾምናቸው በያገራቸው ይሰብኩ ያስተምሩ ዘንድ የላክናቸው እሊህ ናቸው።

፳፩፤ለእሉኬ ተዘከሩ ፃማሆሙ ወተወከፉ ተግሣጾሙ ወዕቀቡ ቃሎሙ፤እግዚአብሔር የሃሉ ምስሌክሙ እምይእዜ ወእስከ ለዓለም፡፡

፳፪፤ በከመ ይቤለነ አመ የዐርግ ሰማየ ኀበ አብ ናሁ አነ ምስሌክሙ በኵሉ መዋዕል እስከ ኅልቀተ ዓለም[፩]፡፡

፳፫፤ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ወክብር ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን፡፡

፩ ማቴ. ፳፰. ፳

፳፩፤የእነዚህን ድካማቸውን አስቡ፤ ምክራቸውንም ተቀበሉ፤ቃላቸውንም ጠብቁ ፤ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን፤ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለሙ፡፡

፳፪፤ ወደ ሰማይ ወደ አብ በዓረገ ጊዜ ዓለም እስኪያልፍ ድረስ በዘመኑ ሁሉ እኔ ከእናንተ ጋራ ነኝ እንዳለን ፡፡

፳፫፤ጌትነትና ክብር ለዘለዓለሙ የእርሱ ገንዘብ ለሆነ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይግባው አሜን ፤ አሜን ይሁን ይሁን፡፡